IOAN. DE-SPAVTERII NINI-uitæ, ars verſificatoria.

Iodoci Badij in eandem Introductio compendiaria, pueris ante traditionem prælegenda.

Ex recognitione Authoris.

ANTVERPIÆ.
Excudebat Ioannes Latius.
Anno. 1565.

IN LAVDEM ARTIS VERsificatoriæ Doctiss. viri Iohannis Despauterij Niniuitæ. Carmen Iacobi Papæ ad Lectorem.

Quisquis es, Ausonios cupiens contexere versus,
Hoc eme metrificæ nobile legis opus.
Syllaba quanta docet, vel qualis ritè locanda,
Et qua iam Versus arte regendus erit.
Confiteor, fuerant doctorum scripta virorum
Manca, sed hæc studio sunt stabilita bono.
Quicquid habent sacræ congesta volumina frugis,
Hanc nouus ingenti fœnore reddit ager.
Contrectare diu decet, omni euoluere noctu,
Versibus vtilior non liber esse potest.
Hunc lege, ne vanis excedant tempora rebus,
Et data sub memori dona reconde sinu.

HEXASTICHON LIVINI Crucij Enomij, in artem Versificatoriam Iohannis Despauterij Niniuitæ.

Si iuuet Ausonia Musas celebrare Camœna.
Si iuuet Orpheis plectra sonare modis:
Linque sacros haustus Heliconis, linque liquores,
Desine sopniferis sæpe cubare iugis.
Hic Heliconis erit fons: hic Parnassia rupes.
Ora riges, vigil hoc sit tibi monte labas.

IODOCI BADII ASCENSII in Artem versificatoriam Isagoge, id est, introductio compendiaria, ante traditionem artis pueris prælegenda.

Oquendi Latinè ratio in tribus consistit formulis: prosa vulgari actione oratoria, & carmine seu versu poëtico. Prosa est locutio prorsus à metro & numeris soluta, qua in sermone vulgari, in colloquijs familiaribus, & in stilo didascalico & epistolari, alijsque ex tempore dictis aut scriptis vtimur, versusq; integri compositionem, nisi versum poëtæ citauerimus, vitamus. Habenda tamen est subinde ratio & rei de qua, & personæ ad quam scribimus. Nam si vel in epistolis de re quauis ardua ad virum literarum scripsero, stilum languidum & prorsum solutum etiam illic vitauero. Prosa

¶ Actio oratoria, est oratio verbis electis, sententijs apositis, suisque numeris & coloribis sic ornata & disposita, vt ad iustam pronuntiationem concinna, & ad facilem persuasionem sit accommoda. In qua omnis verborum inconcinnitas, nimiumq; prolixa vitabitur constructio. Et cum satis fuerit vnum aut alterum suis locis conseruasse pedem, cauebitur summopere, ne in heroici carminis caudam, id est dactylum cum spondæo desinat. Ea enim clausula dicenda dictis penitus interseeat: vndè versui nomen inditum, quod ab eo alterius carminis principium sit reuertendum. Oratio autem expetit, vt perpetua sit, nullaque mora, nisi spiritus recipiendi gratia, interpollata pronunciatio. Cui tantùm concessit Demosthenes, vt ei vni omneis Oratoris parteis attribueret. Consulendæ igitur sunt in conficiendis huiusmodi orationibus aures. Solent autem haberi ab Romanis in legationibus ad principes, in concionibus ad milites, aut commilitones ad prætorium, aut ad populum, pro rostris, in causis dicendis in foro, & apud tribunalia ad iudices, & in consultando in Sinatu ad patres conscriptos, vnde crebro in exercitu milites pro rostris, & in campo Martio Quirites, in Senatu patres compellabant conscriptos. Sed de orationibus alibi. Oratio

¶ Versus seu carmen, est certum syllabarum pedumque certorum metrũ, id est mensura. Dico certum, id statum & definitum, quia in vnoquoque versu certi sunt pedes, suis syllabis & temporibus constantes, suisq; sedibus seu locis positi, quod in oratione licet numerata, nequaquam est necesse: nam illic omnino vitandum, ne versum fecisse videamur conati. Versus

¶ De sex vulgatis versuum tritorum pedibus.

IN vulgatis autem versuum tritorum pedibus, syllabæ sunt aut duæ aut tres, aut si omnes breues, vt in proceleumatico, quatuor: quia tempora admittunt duntaxat tria aut quatuor: nam breuis syllaba vnum tantùm tempus habet: longa, duo: diphtongus & cõmunis syllaba, vnum & semis: quæ cõmunis dicitur, quia interdum potest esse longa, interdũ breuis: itaque extra carmẽ sesqui tempus habet: in carmine si longa est, duo tempora, vt media in pharetram, dum dicitur: Mos est gestare pharetram, sin breues, vnum, vt illic: Succinctam pharetra, & cætera. Sic præ dum producitur, duo habet tempora, vt Præferimus vittas. dum à sequenti vocali corripitur, vnum: vt Sudibusve preustis. Pedes autem in hexametro, pythio, heroico, & didascalico sunt sex: in pentametro, elegiaco, & sapphico, quinque: in Asclepiadæo, quatuor cum semis, id est cum syllaba inter binos pedes posita. Qui pedes sic colliguntur. Pes dictis versibus vtcunque aptus, ternis aut quaternis metitur duntaxat temporibus, & adeò binis aut trinis syllabis, neque omnibus, sed solis, nisi sit (vt dixi) proceleumaticus pes, licet rarò admittendus, eò quòd in temporibus cum iustis pedibus congruit: constat enim quaternis breuibus, & ita quaternis temporibus, estque nauticis admonitionibus vnde nomen sumpsit aptus, ideoque Vergilius Maro verbum labandi illi pedi non semel adnectit; vt, Genua labant, &, Labat ariete crebro, & cæt.

Æneid. 1. Ibidem Pedes Proceleumaticus

Neque potest inter quatuor syllabas vna aut plures esse lōga: quia si vna, quinq; essent tempora: si duæ, sex: si tres: septem: si quatuor, octo. Si igitur duæ sunt syllabæ, aut ambę sunt breues, & est pyrrhichius, pes Lyricis non iam dictis carminibus quadrans, quia non habet nisi duo tempora, vt Deus: aut ambę longę, & sic est pes quaternorū temporum spondęus, vt cantāt: aut prior tantùm longa, & sic est trium temporum trocheus, vt cantat: aut posterior tantum, & sic est totidem temporū iambus, vt canūt: qui dictus est celer, quòd à breui incipit, nā in fine breuis diutius sonat q̄ in principio, sicut etiam in campanę ictu. Si tres sunt syllabę, aut omnes breues, & sic est tribrachus, vt canere: aut omnes longę, & sic quia sex essent tempora, plus q̄ pedem faciant: aut duę longę, & tunc similiter quia quinque essent tempora non constituant vnum duntaxat pedem. Si ergo vna duntaxat est longa, vel igitur prima, & sic est dactylus, vt currere, aut vltima, & est anapęstus, vt repetunt: aut media, & sic constat temporum ratio, & dicitur amphimacros, vt redundat: sed quia duę priores faciunt iambū, non vtimur eo pede, licet bene tali & tanta dictione in dictis versibus, pręsertim in heroico, vbi nullus legitimus pes incipit à breui. Pedes igitur sunt

Pyrrhichius | Spōdęus

Spondæus	--	cantant	Dactylus	-υυ	currere
Trochæus	-υ	cantat	Anapæstus	υυ-	repetunt
Iambus	υ-	canunt	Tribrachus	υυυ	canere.

Quibus (vt dixi) addi possunt.

Pyrrhichius	υυ	Deus.	Proceleumaticus	υυυυ	tenuia.

¶ *De syllabarum quantitate regulæ generales ad dimensionem Carminum conducentes.*

Prima regula.

QVantitas inest soli vocali, cognosciturque per regulam de ipsa vocali si sola sit, aut vltima, aut per literas cum ea, aut post eam in eodem versu positas.

Secunda. ¶ Vocales solę & monosyllabę producuntur: vt a, e, i, o, u, da, mna, de, pre, di, si, ni, sto, flo, pro. Pręter q; pro &, ve pro vel, ne pro an. Re autem non ponitur in fine: in principio ferè corripitur. Vocalis cum vocali, id est diphthongus, producitur: vt Aut, heu, væh, fœnum, vbique: nisi in Latinis sequatur vocalis vt præeo, pręustus, vęhemens, &c.

Tertia. ¶ Vocalis ante vocalem corripitur ferè Latinis: vt deus, meus: præter e inter duo i. quintæ, & fio dum non sequuntur e & r, & genitiuum in ius, qui communis est, præter alius semper longum, & alterius correptum. In Græcis ferè producitur: vt aër, dius, troes: non tamen semper, vt theos, sophia, pasiphaë, &c.

Quarta. ¶ Vocalis ante duas consonantes, saltem dum altera ponitur in eadem syllaba, aut ante vnam duplicem in eadem dictione positam, est longa positione, vt currunt, aiunt. Duplices sunt x & z, & i inter duas vocales posita ante compositionem, ita vt cum vtraq; sonet, & cum sequenti syllabam faciat: vt aio, eius. Dico ante compositionem, quia in bijugus est simplex cōsonans. Addo ita, &c. quia in tenuia vocalis est, & quando per declinationem sequens abijcitur, fit vocalis: vt ais, ait, ai, sic ei. Quando verò duæ vocales in vnam literam aut syllabam contrahuntur, ea fit longa: vt ij, ijdem, dij, dijs, caulis, colis, deerat dissyllabum, &c. tibicen pro tibijcen, alius in genitiuo pro alijus, pœnus, punicus, pœna, punio, & cętera.

Quinta. ¶ Si tamen syllaba sit naturaliter breuis (vt accentu noscitur) & sequantur muta & liquida, fit communis: vt cathedra, patris, non matris, quia mater noscitur longa dicendo commater.

¶ A vocalis finalis in omni casu corripitur, præterquam in monosyllabis, & in ablatiuo aut vocatiuo à nominatiuo in as longum finito: vt Ænea, Palla, à Pallas, antis, non à Pallas, adis. Producitur in omnibus non casualibus: exceptis, ita, puta non verbo, & quia, & postea, & antea: sed tunc diuisa putem: & ea accusatiui casus.

¶ E finalis producitur in omni casu, præterq̄ in vocatiuo secundę, & casibus tertię. Corripitur in omni verbo, nisi sit secūdę personę, numeri singularis, imperatiui modi,

&

& coniugationis secundę: in omni aduerbio, præterquam in ferè & fermè, & superlatiuis, & à comparatiuis secundæ deductis, similiter in præpositionibus & coniunctionibus.

¶ I finalis in omni casu producitur, præterquam in casibus Græcanicis tertiæ, & in mihi, tibi, sibi, in quibus communis est. In alijs ferè producitur, præterquam in nisi, vbi, ibi, vti pro vt, quasi & similibus, in quibus communis est.

¶ O finalis in omni casu producitur, præterquam in nominatiuis Latinis, & in Gerūdijs, in quibus communis est. In monosyllabis est longa: in alijs, nisi sit ω mega, communis.

¶ V finalis vbique producitur, vt hoc & ab hoc cornu, noctu, diu. De consonantibus erunt in vltimis regulæ.

¶ *De vocalibus ante consonantes Regulæ generales.*

A Solum trahit l quodq;, & dissyllaba manas:
E dissyllaba d simul l tradant, sed & n, s,
Tq; vel u conso. cætera corripiunt.
I tardant d vel l, n & s, ceu consonitans u.
M, vel r, in dissyl. cætera corripiunt.
O Bogomoso dissyllaba d modò tardant.
V rapiunt b, l, p, polisyllaba t, neque solum u.

¶ A in primis corripitur ante omnes consonantes simplices, præterquam ante l: & præter dissyllaba ante m, n, s.

¶ E corripitur ante omnes consonantes simplices in primis, præter dissyllaba d & l, & præterquam ante n, s, t, & u, consonans.

¶ I quoque corripitur, præterquam ante d, l, n, s, & u, consonantem: & præter dissyllaba in m, & r.

¶ O corripitur nisi ante b, g, m, s, & dissyllaba ante d.

¶ V verò producitur, nisi ante b, l, p, & polisyllaba in t, & ante u, cum alia litera: vt pluuia, nam si sola sit, producitur: vt vua.

¶ *De Medijs.*

A Tardant g vel u medijs, sed cætera curtant.
E, c, d, tardant l, m, n, t, vel u mihi sola,
I nisi sit super u, vel q, possit breuiari.
O medio tardant s, t, sed cętera curtant.
V curtant b, vel f, l, p, ceu consonitans u.
Cætera producens pauca excipienda notabis.

¶ A in medijs producitur ante g, & u, consonantem: ante cęteras corripitur.

¶ E producitur in medijs ante c, d, l, m, n, t, & u, consonātē: ante cęteras corripitur.

¶ I corripitur in medijs ante omnes: præterquam ante q, & u.

¶ O producitur in medijs ante s, & t: ante cęteras corripitur.

¶ V corripitur ante b, f, l, p, & u consonantem: ante cęteras producitur.

De hac autem re plenior cognitio dabitur in sequenti opere cum exceptionibus, quas hic non ponimus, quia proposuimus solùm dare communes regulas: quibus cognitis, posset nouitius discipulus Versificatorię artis scandere & dimetiri per pedes diuulgatiora Carminum genera, ad quam rem prodest quoque nosse ea quę iam diximus.

De Ellypsi.

Ellypsis necat m, perimit Synalœpha vocantem,
Neutra figura frequens, nisi pro grauitate placebit.

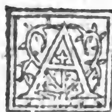
¶ Quòd dixi tantùm duas aut tres syllabas esse in pede vulgari carminis, intellige de syllabis manentibus & non absumendis dum pedes distinguuntur. Nam quandocunque post m in fine dictionis sequitur in eodem versu vocalis in principio alterius dictionis, tunc m cum sua vocali absumitur per ellypsim, vt Magnanimum Æacidem, & cæt. Scanditur sic: Magnani, dactylus, m Æ aci, dactylus, & cę. Non tamen sic pronunciabo carmen, sed quasi pro vno pede dicam continuè magnanimum, & cæt. Item quoties post vocalem in fine dictionis sequitur in eodem versu vocalis in principio alterius dictionis, tunc præcedens vocalis quantum ad metrum absumitur. Vt in Bucol. Phyllida amo ante alias nam me discere fleuit. Scanditur sic, Phylida, dactylus: mantali, dactylus: as nam, spondæus, &c. Causam absumptionis volunt quidam quòd omnis vocalis profertur cum aliquanta aspiratione oris: m verò cum occlusione: ne ergo subitò claudere & aperire cogeremur, vetitum ne post m ponatur vocalis, nisi quæ absumeret m cum vocali. Et quia omnis vocalis os aperit, nimyus esset hiatus si plures vocales ponerentur continuè in diuersis quidem vocabulis. interdum tamen poëtæ non absumunt, sed licenter, de quo suo loco videbitur.

Pedum sedes in Hexametro.

¶ In hexametro, vt nomen indicat, sex sunt mensuræ, eò quòd sex sunt pedum sedes: singuli autem pedes Heroici carminis metrum faciunt: sicut iambici car. *bini*, vt alibi videbitur. Sunt autem tantùm duo pedes proprij, dactylus & spondæus. Nam in vltima sede, quia syllaba communis vltima semper erit, trochæus dicetur spondæus, & in tertia sede si propter cæsuram reperiatur iambus, dicetur spondæus: vt Omnia vincit amor, & nos cedamus amori. Si tribrachus, censebitur dactylus. His autem pedibus duo loci sunt proprij: quintus dactylo, nisi fiat spondaicus, qui dactylum in quarto habet, spondæum in quinto, & sextus spondæo, nisi fiat dactylicus hypermeter, id est in quo supra iustam mensuram super est syllaba, quæ sæpe per vocalem sequentem absumitur apud Maronem. Aliter autem vocales in diuersis versibus non agunt in se mutuò, causa est mora, quæ fit inter duos versus: vnde & versus dictus quod versus sit lector à fine vnius ad principium alterius. Reliqui quatuor loci sunt cōmunes, ita vt possint esse quatuor cōtinui dactyli, aut quatuor spōdæi, aut tres dactyli & vnus spondæus, aut tres spondæi & vnus dactylus, isq; in primo, aut secundo, aut tertio, aut quarto loco positus, aut contrà: aut duo dactyli, & totidem spondæi, qualitercunque positi, sed frequenter & concinnè est primus dactylus, & quartus spondæus. Canori etiam sunt duo aut tres continui dactyli, sed sic positi, vt secundus aut tertius pes non terminet partem orationis, durissimus autem esset versus in quo secundus sit spondæus partem orationis terminans, vt si sic dicas,

Fallere quærit fœmina duplex non bene cautos

De ratione scribendi seu metiendi versus per pedes.

Ccipiet igitur puer quinque vltimas syllabas, & dicet quòd earum tres faciunt dactylum, & reliquæ duæ spondæum: deinde diuidet reliquum in quatuor pedes iuxta regulas positas: vt, Arma virumque cano, Troiæ qui primus ab oris. primò accipiet primus ab, dactylum, & oris, spondæum, deinde diuidet sic, Arma vi, dactylus: rumq; ca, dactylus, no Tro, spondæus, iæ qui, spondæus. Si quæras quomodo sciet quòd arma non sit spondæus, quia per regulam de a casuali scit quòd ma corripitur, & ita esset trochæus, qui pes non est in Heroico hexametro. Similiter sciet rumque non esse spondæū, quia dictum

est

quod q; pro & corripitur. Et similiter de reliquis dicet. Potest etiam per dictas regulas incipere à capite versus. Et si vult componere carmen, faciet ferè vt prima tertij pedis sit vltima dictionis. Sed de decoro carminum alibi prolixius dicendum est, & proximè non nihil dicemus.

¶ In Pentametro elegiaco.

¶ In pentametro elegiaco sunt quinque, & si volumus ijdem pedes. Nam primi duo pedes sunt omnino ijdem cum hexametri duobus pedibus, & deinde seruabitur vna syllaba longa per se, postquam ponentur duo dactyli, & syllaba: quæ cum priore syllaba faciet spondæū. Aut post duos priores pedes sequetur semper spondæus cum duobus anapestis, sic: Omnia dat dominus nec tenet ipse minus. Scanditur priori modo sic: Omnia, dactylus, dat domi, dactylus, nus est syllaba abundans, nec tenet, dactylus, ipse mi, dactylus. nus & nus, est spondæus. Posteriori sic: Omnia, dactylus, dat domi, dactylus, nus nec, spondæus, tenet i, anapestus. pse minus, anapestus, eò quòd vltima est cōmunis.

¶ In pentametro sapphico.

¶ In Pentametro sapphico est trochæus spondæus dactylus trochæus spondæus aut duo trochæi, quià vltima est communis, vt in Hymno: Vt que, trochæus. ant la, spondæus. xis reso, dactylus, nare, trochæus, fibris, spondæus.

¶ In Asclepiadæo.

¶ In Asclepiadæo sunt quatuor pedes cum syllaba in medio: sunt enim spondæus & dactylus cum syllaba & duo dactyli, quibus si addatur syllaba, erit elegiacus: vt Mecœnas atauis edite regibus. Scanditur sic: Mecœ, spondæus, nas ata, dactylus, uis, syllaba abundans, edite, dactylus. regibus, dactylus, &c. Si loco regibus ponatur nobilibus, erit pentameter elegiacus.

De Carminis decoro præcepta ex Sulpitio Verulano ferè per Ascensium collecta, & post traditionem Artis lectitanda.

Primum præceptum.

Eroici hexametri decorū in apta pedum connexione & varietate seruabitur, si pes non terminet partem orationis, nisi fortè in primo sequente pentemimeri, aut quarto quintóve loco. Exemplum de primo loco sequente pentemimeri: vt Linquimus ortygiam, &c. Pentemimeris enim dicitur, quando vltima dictionis est quintum membrum metri, dando singulis pedibus bina mēbra, duorum temporum singula: vt Lin, sit primum membrum, quimus, secundum: or, tertiū, tygi, quartum, & am, quintū. Exemplū de quarto loco: vt Cùm faciā vitula pro frugibus ipse venito. De quinto: Musa mihi causas memora, quo numine læso, Quidve dolens regina deûm tot voluere casus.

Secundum præceptum.

¶ Etsi dactylici pedes, qui versum subleuant, alternis vel interiectis spōdaicis temperentur. Et contrà. Illepidus est enim versus prosa intercisaq; nimis oratione succussans: Et maximè si secundus pes partē orationis terminet, vehementer offendit. Quod fiet minus indecorè in tertio, si in monosyllabum desinat, & dictiones exiguæ sint. ¶ Exemplum de interiectis spondaicis: vt Musa mihi causas memora, quo numine læso. Subleuant dactyli spondæos, quia fluere videntur: spondæi autem graues sunt vnde stabiles à Flacco appellantur. ¶ Exemplum de illepido in secundo pede partem orationis terminante: vt Talis se sata nocte tulit terrasque petiuit. Et illud Ennianum: Dono ducite doque volentibus cū magnis dijs. ¶ Exemplum de tertio loco id faciente. Redde meis, vicisti, & victum tendere palmas.

Tertium præceptum.

¶ Itaque commatibus, pentemimeri, heptemimerique delectabere, eaque maximè quæ spondæum inter duos dactylos suscipit. ¶ De pentemimeri diximus. Heptemimeris autem est, quando post tres pedes restat syllaba vna, quæ est vltima dictionis: vt Italiam fato profugus Lauinaque venit, &c. Quod vtriusque exemplum est: nam & pentemimerim & heptemimerim habet.

Quartum præceptum.

¶ Languidè prosterni videtur qui spondæum habet in quinto.

¶ Quoties tamen pondus sententiæ aut languor loquentis indicatur, aptus censebitur. De pondere sententiæ exemplum est: Chara deum soboles magnum Iouis incrementum. Sic costam longo subduximus Apennino. De languore loquentis est illud de Sinone Æneid. 2. Constitit atque oculis Phrygia agmina circumspexit. Et illud Propertianum, Sunt apud infernos tot milia formosarum.

Quintum præceptum.

¶ Insurgunt & fluūt canorè quinq; cōtinui dactyli: vt At tuba terribili sonitu procul ære canoro, &c. Ineptè tamen singuli pedes partē orationis terminent: vt Fœmina fallere falsaque dicere quando cauebit? Sequana fluctibus & mare piscibus antè carebit.

Sextum præceptum.

¶ Incedunt q; cū decore spondæi quatuor, si ipsa res exigat. Vt in re graui, cuiusmodi est: Hoc dicens, ferrum aduerso sub pectore condit. Et, Armatam læui Parthus quam felle veneni.

Septimum præceptum.

¶ Sententia in versus sequentis partem discurrens siue comma, siue *colon efficiens*. i. incisum aut membrum, multorūque carminū inter se explicatio, quam catenam appellant, plurimū iucunditatis habet in loco: vt Vbi aut suauitate, aut continuatione, aut vehementia opus est: vt ille ego qui quondam, &c. Postq̄ res Asię Priamiq; euertere gentem Immeritā visum superis, ceciditq; superbum Ilium: & omnis humo fumat Neptunia Troia: Diuersa exilia, & diuersas quęrere terras, Augurijs agimur diuûm.

Octauum præceptum.

¶ Absoluto vero sensu constantia, plus interdum grauitatis censentur habere: vt Aeneas hęc de Danais victoribus arma. Et, Tantæ molis erat Romanam condere gentem. Et, Tantum ęui mutare valet longęua vetustas. Et, Omnia vincit amor: & nos cedamus amori.

Nonum præceptum.

¶ In trissyllabam vocem si desinant, fortius videntur insurgere.

¶ Vt Iamiam linquo acies: ne me terrete timentem Obscœnę volucres, alarum verbera nosco, Letalemq; sonum: nec fallunt iussa superba Magnanimi Iouis. hæc pro virginitate reponit? Quam vitam dedit ęternam, cur mortis adempta est Conditio? possem tantos finire dolores. Vbi secundum duntaxat dissyllabam habet.

Decimum præceptum.

¶ Si in monosyllabam, nisi encletica sit, frangi videntur.

¶ Encletica autem cum pręcedenti quasi vna sit profertur. Solent pręterea animalium nomina etiam monosyllaba in fine poni apud Horatium: Et amica luto sus. Item Nascetur ridiculus mus. Et apud Maronem: Procumbit humi bos.

Vndecimum præceptum.

¶ Male in pentasyllabam & tetrasyllabam desinūt: gratius in dissyllabam, & maxime si quintus pes constet ex integra dictione. Vt, Musa mihi causas memora quo numine læso.

De Elegiaci carminis decoro.

Duodecimum præceptum.

Pentametrum elegiacum sensum concludere debet.

Ita vt sensus & constructio pentametri non dependeat ad sequens hexametrum. Binis autem versiculis ferè sententia concluditur: raro pluribus quàm quaternis: tuncq; in prioribus per comma fit suspensio, quam ob rem vndecim pedum carmen quidam vtrunque censuerunt.

Decimumtertium.

Pentametrum elegiacum suauius in vocem dissyllabam desinit: proximè in pentasyllabam, tetrasyllabamq;, pessime in trissyllabam, & monosyllabam.

De dissyllaba ferè Ouidiana sunt carmina, Nil mihi rescribas, attamen ipse veni. De pentasyllaba est illud: Cynthia me primum cupidis decepit ocellis, Contactum nullis ante cupidinibus. De malo versiculo fit ille: ille refert monstrat, non facit hoc aliud.

Decimumquartum.

Carmina præcipuè elegiaca binis epithetis ornata, ita vt priori prius substantiuum, sequenti sequens respondeat, canora sunt & mollia, nimius tamen fucus vitabitur.

In hac autem re diligens admodum & felix fuit nostri sæculi lepidissimus elegiacus Faustus Andrelinus poëta regius, cuius hoc est exemplum: Sæpius in varias tracta est sententia partes, An tua faustinum tecta subiret opus. Ardua terruerant manifestæ pondera laudis, &c.

Decimumquintum

Elegi, & epigrammata gaudent quauis eleganti sententia claudi, in qua sit totius propositi modus.

Decimumsextum.

Poëticæ licentiæ licet apud idoneos, vt næui candidum corpus suis locis decenter respergant, breuibus tamen & nondum extra aleam inuidiæ positorum operibus desint.

Decimumseptimum.

Vocādi casus, & quæ vim exordiendi habent cætera, in principio, aut non longè ab eo, vt in soluta oratione, gaudent collocari. Horat. Mecœnas atauis edite regibus. Idem: Qui fit Mecœnas. Maro: Tityre dum redeo breuis est via, pasce capellas. Idem: Quò te Mœri pedes? Idem tamen & fini aptauit: Phillida mitte mihi meus est natalis Iola. Et, Quæ regio in terris, quis iam locus inquit Achate?

Decimumoctauum præceptum.

Dulcius finitur carmen quod à dactylo & spondæo quàm econtrario inceptum est, neutrum tamen damnabile.

Decimumnonum.

Vocalium crebras concursiones, eiusdē literę & syllabæ assiduitatem dissonantiamq; & sibilationem magis etiam quàm in soluta oratione studiose vitabimus.

Eiusmodi autem carmina cacophana, id est male sonantia dici solent, vt Inferniq; lacus Æ æęque insula Circes. O tite tute tate tibi tanta tyranne tulisti.

Præceptum. xx.

Longam vocabulorum natura condependentium transpositionem & importuna hyperbata, vt in soluta vitabimus.

Vt, Has res ô Luci ad te scriptas misimus Aeli.

Præceptum.xxj.

Cauendum præterea ne ex fine prioris verbi & sequentis principio deforme nomen efficiatur: vt Dorica castra. Et Numerum cum nauibus æquat. Et ne vltimę præcedentis sint primæ sequentis dictionis syllabæ, Vt:
O fortunatam natam me consule Romam.

Præceptum.xxij.

Vitanda sunt præterea æquiuoca, quorum vltime syllabæ essent communes, vt Exiret mentes fraternas grata malis lis. Item Leonina, quorum pentemimeris consonat vltimæ, vt Diues inaccessos vbi solis filia lucos.
idem quoque de heptemimeri censendum. vt Laomedonteæ sentis periuria gentis.

Præceptum.xxiij.

Omnia verò quæ manifestè contra metricam sunt rationem, in primis vitabuntur. Vnde Nec rapies longam, nec produces breuiandam, vt mox dicemus.

Præceptum.xxiiij.

Ordo autem narrandi longe alius quàm in prosa seruabitur.

Vnde & Flaccus in arte: Ordinis hæc virtus est & venus, aut ego fallor, Vt iam nunc dicat iam nunc debentia dici: Pleraque differat & præsens in tempus omittat. Solent enim Poetæ ferè à fine aut à medio rerum gestarũ exordiri, & deinde per insertam narrationem ad principia ingeniose redire, vt Homerus à decimo anno obsidionis Troianę. & Maro à septimo anno errorum Æneæ, & Comicus in Andria ferè à nuptijs Glicerij: quod & alibi facit.

Præceptum.xxv.

Soræsmon atque κοινισμον, id est, ineptam discrepantium rerum accumulationem atque communicationem summopere vitabimus.

Vnde Quintil.lib.8.de ornatu: Soræsmos seu (vt alij legunt) koinismos appellatur quædam mixta ex varia ratione linguarũ oratio, vt si Atticis Dorica, Ionica, Æolica, etiam dicta confundas. Cui simile vitium est apud nos, si quis sublimia humilibus, vetera nouis, poetica vulgaribus misceat. id enim tale est monstrum, quale Horatius in prima parte libri de arte poetica fingit, Humano capiti, &c. Hæc ille. Obseruabitur igitur stili vniformitas, & rerum verborumque symmetria.

Præceptum.xxvj.

Inepta digressio, incongrua variatio, dissona translatio seu metaphora, temeraria vocum fictio, &c. quæ Flaccus vitanda docet à nobis quoque vitabuntur.

Inepta digressio est, quando ad ostentandum ingenium, ad res impertinentes discribendas à principali instituto digredimur. Incongrua variatio, si aut stilum aut res cœptas penitus mutamus. Dissona translatio, si res ad quam transsumitur, dissona est, aut difficilis intellectu, aut non persistens. Temeraria est vocum fictio, si citra necessitatem noua fingimus vocabula. Sed vt Flaccus inquit: Dabiturq; licentia sumpta pudenter: Et noua fictaq; nuper habebunt verba fidem, si Græco fonte cadant parcè detorta.

Præceptum vigesimum septimum.

¶ Omnem cultum cum latinitatis integritate seruabimus.

Nimius tamen (vt Quintilianus monet) fucus vitandus est, omnisq; cultus rebus stiloq; aptandus.

Præceptum vegesimum octauum.

¶ Verbis vtemur electis, nunc suauibus, nunc canoris, vt res postulabit.

Quare tenenda est vis elementorũ. Vocales enim non sunt vocis eiusdem, a angustior, e ple-

e plenior est, reliquæ pleniores. Semiuocales sonoræ sunt, maximeq; l, m, r. Sed x aspe rans est, s frequentata sibilat, i præsertim antecedente. Sed omnem asperitatem ipsa pronunciatione tam in singulis quàm in connexis cõsonantibus facilè cognoscemus si octo syllabarum diuersitates obseruabimus. Aliæ enim, vt ex Varrone docuit Dio medes sunt asperæ: vt crux, trans: aliæ lenes, vt lana, lima: aliæ proceræ, vt quæ vocalem longam habent ante penultimam: vt felicitas. Aliæ torridæ, quæ mutam habent in extrema: vt hic, hæc, hoc. Aliæ barbaræ: vt gaza. Aliæ græculæ: vt hymnus, zelus, zephyrus. Aliæ duræ: vt ignotus. Aliæ molles: vt ædes.

Præceptum vigesimumnonum.

¶ Carmen figuris spargemus, facilitate affectibusque concinnabimus. Fabulis, historijs, & rerum doctrina locupletabimus.

Erunt tamen figuræ licitæ & rebus stiloque aptæ, facilitas non vilis, & affectus nõ nimis affectati. Fabulæ decoræ, & inuentis consonæ. Historiæ veræ, & veri similia argumenta. Doctrinę sanctæ ac fidei nostræ consonæ, sicque palmam obtinebimus. Nã vt dicit Flaccus: Omne tulit punctum qui miscuit vtile dulci. At idem ait: Non satis est pulchra esse poëmata, dulcia sunto.

Præceptum tricesimum.

Duritiem & tanquam conatum verborumque ocium & nouitatem vitabimus, & quæ maxima virtus orationis est, vt Lanctantius inquit, apertè dicemus. Ambiguè dicta & ornamenta ambitiosa, vt monet Fabius, refugiemus.

Durities est si contortum est & inuitum vocabulum. Conatus si infeliciter accitus. Ocium si superfluum. Nouitas si nuperum aut nouitium. Ambiguum si amphibologiam parit: vt Pyrrhum Romanos edico vincere posse. Ornamenta superflua sunt: quæ ad rem non faciunt, aut ei dissona sunt: vt si rebus tristibus luxuriam verborum festiuosque sales adhibueris.

Trigesimumprimum & vltimum præceptum.

A personarum & rerum decoro non deerrabimus. Interdum copiam, interdum breuitatem. Nunc pingue, nunc siccum dicendi genus, nunc maturum & graue, nunc ardens, erectum & concitatum amabimus. Ipsis characteribus, siue graui, siue medioeri, siue extenuato, & verba & sententias adaptabimus. Omnisque nostra inuentio ingenium artemque redolebit.

¶ Hæc ferè ex Sulpitio, cuius & subsequentia sunt verba.

De conficiendi carminis accurata ratione.

Carmen deducendum læta intentaque cura aggrediemur, antea si fieri poterit vel lectiuncula, vel commemoratione similis carminis excitari. Sulpitius

Aggrediemur læta quidem cura, quia vt dicit Naso: Carmina proueniunt animo deducta sereno. Intenta autem, quia carmen est, vt Iuuenalis sentit, Magnæ mentis opus non de lodice paranda Sollicitæ. Præhabenda autem est lectio consimilis poëmatis, vt aut stilum, aut inuentionem similem seruemus. Nihil enim plus conducit ac idoneorum imitatio. Turpia autem sunt furta manifestaria.

Stilum non vrgebimus, & in versu faciendo scabemus persæpè caput: rodemusque vngues non quidem industria, sed animi intentione distracti: vnde inuento quod conabamur nobis quasi non sentientibus pluteum cædemus. Sulp.

Stilum non vrgebimus: quia carmina, vt dixi, sponte nasci volunt. Scabemus caput, rodemusque vngues, id est toti ingenio crimus. Vnde in sermonibus de Lucio Horatius, Et in versu faciendo Sæpè caput scaberet, viuos & roderet vngues. Sæpè stilum vertas iterum quæ digna legi sunt Scripturus. Vnde Persius: Nec pluteum cædit, nec demorsos sapit vngues.

Stilum sæpè vertemus, & varia breuiq; cura mentis implebimus, singulaque diligẽter examinabimus: & an lectione sint digna seuere censebo. Amicorum pleraq; iudicio Sulp.

 emen-

emendabimus: paucis contenti lectoribus, & belle assentatorum non admittemus.

Hæc quoque omnia ex Horatio deprompta sunt, quorũ vltimum sic quoque Persius assumpsit: Sed recti finemq; extremumq; esse recuso Euge tuum & belle. &c.

Luxuriantia compescemus, aspera læuigabimus, & carentia virtute tollemus, Libri æditionem non præcipitabimus, ne eam pœnitentia subsequatur: sed diu, vel nonum in annum castigabimus. Si quid autem emissum fuerit, præsertim in adolescentia, licet iudicium cum modestia reuocare, & in suo genere conseruando corrigere.

Sulp.

Fecere id multi: fecit & Cicero, qui totos mutauit Academicos. Fecit & *Martialis* iam grandior, qui inquit, Festinata prior decimi mihi cura libelli, Elapsum manibus nunc reuocauit opus. Nota leges quædam, sed lima rasa recenti: Pars noua maior erit, lector vtrique faue. Ad cuius quidem imitationem, ego quoque (inquit Sulpitius) non dubitaui quædam opuscula, quæ adolescentulo mihi effluxerũt, elimare & facere meliora. Confirmauitq; me ad id Priscianus, qui se fatetur quæcunque in suis aduerterit errata, quoad vixerit, emendaturum. Etenim, vt Fabius inquit, superuacuus foret in studijs longior labor, si nihil liceret melius inuenire præteritis hæc ille. Vnde & Flaccus: Vir bonus & prudens versus reprehendet inertes, Culpabit duros, incomtis allinet atrum Transuerso calamo signum, ambitiosa recidet Ornamenta, parum claris lucem dare coget, Arguet ambiguè dictum, mutanda notabit. Et paulò antè: Nonumq; prematur in annum. Membranis intus positis delere licebit, Quod non ædideris: nescit vox missa reuerti.

Sulp.

Alcestidis. Lucillij, & Cassij Parmensis in cõponendo festinantiam: Betiq; pessimi Poëtæ, cuius meminit Statius, non magni faciemus extemporalitatem rara cum felicitate legendam, vulgi duntaxat opinionem facturam. Illa verò si elegans sit, lectione que digna, qualem Licinius & Antipater (vt scribit Cicero) habuerunt, *nihil potest* esse admirabilius.

Eam facilitatem quo pacto assequi valeamus, Quintilianus in decimo præcipit, & quomodo scribendum emendandumq; sit. Si verò furoris plurimum fœcunda nobis natura subministrarit, illum sequemur, mox ad trutinam redituri: aut potius pressis habenis maiestati carminis intendemus. Si verò cedro & Apolline digna componere volumus, Euripidis imitabimur maturitatem, & optimis potius quam multis gloriabimur. Sed si mora nimia offenderemur, omnino Maroniano, id est, vrsino more, summaq; diligentia carmen conficiemus. Hæc si pro cuiusq; ingenij facultate conseruare curabimus, dicemus non indecorè, & assequemur ea omnia duce natura. Addo etiam doctrinam. Nam, vt Horatius ait: Scribendi rectè sapere est, & principium & fons. Multum etiam cum imitatione exertitatio conferet. Hæc Sulpitius, prosequens & alia carminum genera, de quibus abundè optimus Despauterius:

In summa igitur hæc decem sunt compositurò animaduertenda: Primum, vt ingenio suo aptum deligat argumentum, Secundum, vt delecta potenter re, eam totam animo concipiat, priusquam partem ædat. Tertium, vt excogitatam decenter disponat ordine Poëtis obseruando. Quartum, vt præparet res & verba carmini congrua, eaq; signet indicio quo facilè inueniat. Quintum, vt loca scribendi quærat apta: vt sint secreta, occlusa, & interdum etiam amœna. Sextum, vt tempora, quæ sunt ferè post sopnum, vnde ceratos habuerunt olim parietes. Septimum, vt animum habeat serenum, curis vacuum, & lectione cultioris in eodem genere Poëtæ excitatum. Octauum, ne sit præceps in componendo. Nonum, vt sit diligens in castigando, adhibito etiam bonorum iudicio. Decimum, vt sit tardus in ædendo.

De decem vitijs in carmine faciendo vitandis.

BArbara nulla inerit vox, aut incongrua metro
Nulla redundabit: nulla integritate carebit,
Nil transponetur: nil confundet malè sensum.

Nec rapies longam, nec produces breuiandam,
Nec post vocalem, nec Post m versu in eodem:
Partibus at varijs vocalis ritè sequetur,
Syllaba ni pereat præcedens, vt modò dixi.
Nec succussantes, nec pones mollè crepantes.
Nec paucis numeris tibi multa licere putabis.
Nec tibi propones nisi summos quosq; imitandos.

Vltimo loco monendi sunt pueri, vt conficiendis versiculis vitent decem vulgata vitia. Primò, ne barbarum aut incongruum quicquam admisceant: vt sunt, bladum, guerra, miserere nobis, decem milia viri: quanquam contra receptum est, viri decem milia, &c. Secundò, ne quid redundans aut deficiens sit: vt qui quoq;, aut alias particulas, propter metrum duntaxat ingerunt, qui pedum nimis aut non satis ponunt, qui sensum non explent, aut frustrà repetunt. Tertiò, ne quid malè trāsponatur. Quartò, ne sensum confundat: vt, Has res ô Luci ad te scriptas misimus Æli. Dico malè, quia quæ de situ non vulgato in oratione præcipisitur seruanda, possunt in carmine quoq; seruari, in quo etiam hypallage interdum locus est. Verùm vbi sensum facit obscurum, mala est compositio: vt, Dico te Æacida Romanos vincere posse. qui versus fingitur falso Pyrrho ab oraculo dictus, est tamen aptus exemplo. Quintò, syllabarum quantitas non violabitur. Sextò, nec post m, nec post vocalem ponetur in eodem versu dictio incepta à vocali, nisi fiat ellipsis, aut synalœpha, quamuis Maro sæpè corripuisse præcedentem vocalem contentus reperiatur: vt, Et longum formose vale, vale inquit Iola. Imponere Pelio Ossan. Littus hyla hyla omne sonaret. vbi in priori h literæ officio fungitur. Septimò, non ponet succussantes literas, syllabas, aut pedes, Non enim erit frequens eadem litera, vt in illo versu: O tite tute tati tibi tanta tyranne tulisti, nec syllabæ, nec pedes duriter positi, vt in secundo loco partem orationis terminantes. Octauò, ne quid sit affectatè nimis, turgidè, aut molliter sonans: vt, Torua mimalloneis implerunt cornua bombis. & Sentis pecuaria gentis. &, O fortunatam natam me Consule Romam. Talis enim consonoritas vitiosa est. Nonò, vitabitur in paruo poëmate magna licentia: Et decimò cauebit puer, ne non probati authoris versiculos imitetur. Sicut enim nihil vtillus est ad conficienda carmina, quàm habere ad manum multa probatorum authorum exempla: ita nihil perniciosius, quàm incertos aut non probatos sequi. vt versiculum: Quamuis arte nates tamen apparent tibi nates. & eos qui secundam corripiunt in ecclesia, eremus, brauium, Darius, Sathanas &c. aut qui Iesus pro Pyrrhichio ponunt, cùm sit Bacchius, aut saltem si vus in us mutes, amphibrachus, aut qui Maria & Lucia secunda producta enunciant. Sed finem facio. Si Præceptores hæc diligenter declarabunt, multum iuuabunt tyrones. Et hæc pro Isagoge satis sint.

VERSIFICATORIÆ
Despauterianæ in quinque libros diuisæ farrago.

In Præfatione plurima de lingua Latina, vtpote de eius infantia, virili ætate, senecta, morte, & instauratione tractantur. Qui Libri mendosi & falso inscripti.

De Seruij ac aliorum errato, qui propria nomina ad placitũ censent ponenda. Et de necessitate metri seu Poëtica.

Libro primo contenta.

Carminis, Metri, Versus definitio.
Pedes metrici & tempora.
Hexametrum, & eius pedes legitimi & nothi.
Cæsuræ carminum.
Pentametrum & eius decorum.
Asclepiadæum, Sapphicum, Phaleucium.
Ellipsis, Synalœpha, Vitia carminis.
Vocalis ante vocalem, O & heu, Synæresis, Diæresis.
I in principio propriorum, vbi malè putatur consonans.

Secundo Libro continentur:

Regulæ quantitatum generales.
De Positione, Liquescentia, Diphthongis, Vocali ante vocalem.
De deriuatiuis, de compositione, de præpositionibus monosyllabis.
I & o in priori parte componente.
De præteritis dissyllabis & geminatis.
De supino dissyllabo & à ui deducto.
De incrementis verborum & nominum.

Tertij Libri farrago.

De primis syllabis regulæ speciales serie literaria, hoc est vocales, a, e, i, o, u, quantæ sint ante consonantes in primis syllabis.
Vocalium ante consonantes in medijs syllabis quantitas serie litera-(ria.
Vocalium tam solarum quàm consonantibus coniunctarum in vltima syllaba quantitas.

Quarto Libro contenta.

Accentuum regulæ, Clausularum item & punctorum indicia.

Quinto Libro contenta.

Centimetrum Seruij.
Metrorum varia genera, variæque connexiones.
Recriminatio in aduersarium.

Hæc generatim. Speciatim autem te series diriget literaria.

IOAN. DESPAVTERIJ Niniuitæ in artem versificatoriam Præfatio.

¶ Ioannes Despauterius Niniuita Georgio Haloino nobiliss. Heroi, & vndecunque doctiss. Domino Haloini & Comminij, suo Mecœnati humaniss. S. D. P.

ARtem versificatoriam (quam Stithologiam Græci vocant) literaturæ partem vt difficillimam, ita longè præcellentissimam, & Poëtis in primis necessariam, tuo nomini consecrare nobilissime Domine ausus sum: vtinam eiusmodi, vt vel tuis in nos meritis, vel meo erga te studio respondeat. Noui ego delicatissimum tuum palatum, noui acerrimam censuram, cui nihil non exactissimum placeat: Vellem equidem celsitudini tuæ meliora deuouere, quod quum non possim, ferenda puto Mecœnati meo qualiacunque munuscula. Nam vt (Plinius ait) & dijs lacte rustici, multæque gentes supplicant, & mola tamen salsa litant, qui non habent thura. Dabis igitur (vt spero) audaciæ nostræ veniam, nempe soles meas esse aliquid putare nugas. Non adeo sum mihi Suffenus, vt nesciam artem meam esse imperfectam, tamen audendum est: quia nostra præcepta (vt Columellæ verbis vtar) non consummare scientiam, sed adiuuare promittunt. Nam (vt idem ait, & me plurimum consolatur) in omni genere scientiæ, & summis admiratio veneratioq́;, & inferioribus merita laus contingit. Erunt fortasis nonnulli Sophistæ vel Poëtastri, Pseudographi, Physiologi, Legulei, Sacrificuli, Asophi, Plani, & Tenebriones, qui cauillabuntur hanc artem tenuiorem esse quàm quæ tanto viro dedicari debuerit. Verùm hi tuo iudicio vehementer errant, vt qui scias ipsos orbis dominatores hanc artem vt excellentissimam summopere excoluisse. Augustum dico & Germanicum, & alios multos. Itaq́; ex omnibus fermè veterum libris conatus sum aliquid in medium afferre, vt iuuarem pro meis viribus linguam Latinam instaurare. In qua re quicquid profeci, tuum est, ex quo plus didici, quàm ex alio quouis præceptore, absit dicto assentatio, id nouit Deus. Tu mihi Aristarchus, tu Metius, tu Quintilius, Quod quum è multis literis tuis lacteo lepôre profluentibus, tũ ex ijs quas hoc anno pridie Iduum Ianuariarũ ad nos dedisti, liquet clarissimè, sic enim scribis: Adsit nobidelitiarum linguæ Latinæ zelus & auiditas, sit inter nos elegantiæ maioris honesta disceptatio, maneatq́; in scrinijs nostris, non patiar etenim scripta mea in vulgus prodire, prius quàm priscos authoris ad vnguem perlegerim, ne fortè in errorem incidam, Si hoc fecerimus, miraberis quantum fructũ inde concipimus, Hunc in modum & in alijs epistolis me frequenter monuisti, ne æditionẽ meam præcipitarem, & hoc auriculis meis subinde instillasti: Nescit vox missa reuerti, & nõnunquã territasti Virgiliano exemplo, qui Æneida testamento cremari iussit, quòd eã non castigauerat. Quò factũ est, vt præter eos quos antea perlegeram Poetas (qui fuerũt admodum pauci, & neoterici plures q̃ veteres) dederit mihi per legendos nobilitas tua Lucretium, & (quem antea cum Horatio, Ouidio, Martiale, Iuuenale, Persio, perlegeram) Virgilium, præterea Manilium, Germanicũ Rufum, Ciceronem in Arato, Catullum, Tibullũ, Propertium, Senecam in tragœdijs, Valerium Flac. Statium, Papinium, Ausoniũ, Claudianũ, Sidonium Apollinarem, Columellam, Palladiũ. Tum etiam Grãmaticos, & alios scriptores plurimos, Ex quibus vehementer emendaui & auxi artem meã, coactus multos

taxare

taxare, pro communi vtilitate, qui maximo in precio habentur, quia licet doctissimi fuerint, tamen non potuêre inter tot barbariei milites, nihil vitij contrahere. Ideo ne quem iniuste culpasse puter, libet altius repetere, quanta sit inter Poëtas antiquos & neotericos differentia; vt more boni agricolæ, serere ingenuum volentis agrum, liberem arua prius fruticibus, falce rubos, filicemq; resecem, vt sciamus inter Poëtas quos imitari, & quos vitare deceat. Neque enim omnibus passim credere debemus, sed illis duntaxat, qui floruerunt inter ducentos circiter quinquaginta annos ab ortu Ciceronis ad Antonium Pium, hoc est, ante Christianum natalem annis centum, ad centesimum quinquagesimum, ex quo salutem Christianam numeramus. Nã & Latinus sermo, quemadmodum & cætera mortalia, aliquando incœpit, habuitq; suam infantiam, in qua vix quicquã effari potuit: sic locuti sunt Aborigenes, primum cum Faunis Vatibusq;, sic deinceps Latini & Albani, sic carmina saliaria composita suis sacerdotibus tandem parum intellecta, & Quintilianus testatur. Non adeo longe post hoc sæculum Poëtæ fuere. Liuius Andronicus, Ennius, Plautus, Næuius, Pacuuius, Cæcilius, Actius Terentius, Lucilius, Turpilius, Matius, Afranius, Dorsennius, Attilius, Tabeas, Aquilius, Imbrex, Nonius & plures, quorum exceptis paucis opera interciderunt, ideo authoritate horum raro vtimur. Post hos qui sequuntur, linguam Latinam mirum in modum locupletarunt, quos omnino imitandos dicimus, vt sunt illi quos à me diligenter perlectos supra memoraui: præter Ausonium Gallum & Sidonium Apollinaré, qui longo tempore post reliquos memoratos à superioribus defecerunt, vt hoc opus perlegenti patebit Claudianum, & si eodem sæculo fuisse constet, multo tamen minus à veterum institutis aberrasse comperimus. Itaq; post Hadrianum Imperatorem, cœpit indies Latinus sermo maiorem in modum languere, & quodam quasi senio contabescere. Irrumpentibus in Italiam barbaris, quod nimis factum est sub aduentu Gothorum in Italiam, Regumq; Longobardorum, ad fatalem illam totius generis humani pestem Mahumetæam, quę cum omnibus ingenuis & bonis artibus sermonem quoq; Latinum intercepit, qua ætate pauci admodum fuere Poëtæ, & illi quidem superioribus longe indoctiores. Rufus, Festus, Alphius, Auitus, Calphurnius Siculus, Terentianus, Claudianus, Ausonius, Iuuencus, Prudentius, Fortunatus, Serenus, Boetius, Prosper, Sidonius, Priscianus, Lactantius, & multi alij scriptores, quibus (quantum ad latinitatem attinet) eatenus fides habenda est, quatenus ea quæ nobis afferunt, veterum authoritate probari queunt. Nam vt de reliquis interim paululum taceam, de Sidonio Hermolai Barbari iudicium in lib. 6. Plinij cap. 26. nunquam silebo, sic autem inquit: Sidonius Apollinaris legendus totus, probandus non totus. Nam Ctesiphon contra artem corripuit. Ioannes quoq;, & Heraclitus, & Diastema, tum alia cõpluscula contra artem vel corripuit vel produxit: vt paraclitus & syllogismus & cætera, quæ cuncta suis locis declarabo. Eò autem res tandem deuenit, vt reiectis doctissimorum monumentis, & omni elegantia proscripta, Gothi cum reliquis barbaris omnem Romanorum ordinem peruerterint: & barbaries totius orbis foetidissima Regina latinitatem penitus pessundederit. Quod idcirco euenisse hariolari licet, quia Gothi plurimos latinorũ libros exussisse dicuntur, & Romani principes, tum omnes Gothi, Vandali, vel alij barbari fuerunt. Itaque in nullo honore fuerunt Poetę apud Principes & Reges: vt qui ab illis non intelligebantur: ideo delectare minimè potuerunt. Christiani autPontifices, Abbę, Cardinales, & cętera ecclesię columina, poeticen vt diaboli pabulum tum spernere cœperunt, immeritò tamen, vt pulcherrimè in Apologetico suo ostendit diuinus poeta Baptista Mantuanus. Ita quum nulla poetis laus honosq; fieret, poetæ nulli fuerunt. Siquidem verissimum illud verbum: Honos alit artes. Et quod Martialis ait: Sint Mecœnates non deerunt Flacce Marones. Ergo reiectis Ethnicorum libris, sine quibus latinitas consistere nequit, consequens fuit latinitatem necessario interire. Quapropter barbari ipsi Virgilianam poesim fastidientes, nouam versificandi artem excogitauerunt, veterũ obseruationes in quantitatib. nec scientes nec scire cupientes. Huiusmodi itaque versus optimos iudicabant: Æthiopum terras iam feruida torruit æstas. Quinetiam rithmos (vt ipsi dicunt) excogitauerũt, veluti: Pange lingua gloriosi corporis mysterium, Sanguinisq; preciosi, quem in mũdi precium. Principium tantum

Linguæ Latinæ infantia.

Poëtæ antiquissimi

Ausonius Gallus.

Claudianus.

Linguæ Latinæ senectus.

Poëtæ rudiori sæculo nati

Sidonius in multis errat.

Linguæ Latinæ mors.

versus est. Nam quisquis composuit, eum delectatum esse cõstat harmonia hymni pulcherrimi de Christo, non nisi à doctissima Poëta compositi, in quo vbiq; magna cum elegantia carminis ratio custoditur pulcherrimè. Pange lingua gloriosi prælium certaminis, indocti homines nescientes esse carmẽ, putarunt ex quatuordecim syllabis, quarum septima perpetua esset longa, & duodecima breuis, eiusmodi harmoniã resultare, nullis pedibus obseruatis. Tanta est poeseos suauitas, vt etiam sui ignaros mirũ in modum oblectet. Multa possem in hunc modum illius sæculi anilia afferre, quo natus est Alexander Gallus, cuius opus Doctrinale inscribitur, circiter annum Domini. M.CC. quo tempore barbaries toto mundo dominabatur vsq; ad tempora Francisci Petrarchæ: qui non sine diuino numine circiter annum Domini. M.CCC.XL. Barbariei bellum indixit, fugientesq; musas reuocans eloquentię studia vehementer excitauit. Post hunc cœpit lingua Latina mirum in modum instaurari ab Leonardo Aretino, Guarino Veronensi, Francisco Philelpho, maximè autem Laurẽtio valla, Ioanne Tortellio Ænea Syluio, Domitio Calderino, Galeoto Gæorgio Merula, Gæorgio Valla, Hermolao Barbaro, Pico Mirandulano, Angelo Politiano, Philippo Beroaldo, Petro Crinito Ioanne Baptista Pio, & qui ante fuerũt, Nicolao Perotto, Sulpitio, Nestore, alijsq; innumeris. Nec Itali solum hanc rem curarunt, nam Ælius Antonius Hispanus, Erasmus Hollandus, Rodolphus Agricola Frisius, Iacobus Faber Gallus, & Iodocus Badius Flander, & alij plurimi diligentissimè laborarunt in instaurandis veteribus linguæ Latinè thesauris. Cæterum hi omnes (quod bona omnium pace dixerim) inter barbariei milites conuersati, nequiuerunt barbariem penitus extinguere, quin contagioso illius veneno afflati tam in prosa q̃ in carmine peccarunt alijs alij aut magis aut minus, prout diligentius aut indiligentius veterũ monimenta perscrutati sunt. Neotericos itaq; doctissimos, quorum nec calceamenta quidem soluere dignus sum, animaduerti sæpicule à veterum institutis non ratione aliqua, non ex industria, sed ex ignorantia defecisse. Quòd si quis dictum hoc vel rideat vel miretur, ille perlectis his libellis nostris, cogetur mecum sentire, & tandem agnoscet quid sibi velit Horatianum illud: Tu nihil in magno doctus deprendis Homero? Decepti sunt autem Neoterici, librorum mendis, librorum falsis titulis, nimia græcitate, Grammaticorum peruersis regulis, quę omnia olim ita fuerunt pura, ita integra, vt veteribus nulla fuerit errandi occasio. Decepti sunt inquam mendosis libris, nam librariorum incuria, aut ex nimia vetustate corrosis literis, innumeri irrepserunt errores, alijs alia in locum literarum vel dictionum perditarum, aut male scriptarum sufficientibus, alijs parum doctis mendas non animaduertentibus. Hinc emersere tot in Plinium, in Plautum, in alios Authores annotationes Calderini, Beroaldi, Politiani, Sabellici, aliorumq; hinc altercationes grammaticorum infinitę, adeo vt nescias Quo teneas nodo mutantẽ Protea vultus. Multa ergo sunt in Poetis mendosa, per quę parũ docti errores suos defendere conantur, quorũ nonnulla suis locis manifestabo. ¶ Secundo plurimũ decepit imprudenteis & interim non aspernandę doctrinę viros, falsa librorum inscriptio, seu falsi librorum tituli, quos supposititios libros vocamus, verbi gratia: Ouidiana authoritas iure pro regula habetur, ideo semidocti nescientes tritico separare lolium, fidem habuerunt opusculis De pulice, De tribus puellis, De amore Pamphili, De philomela, De vetula, De sompno, De cuculo, De limace, De ludo latrunculorũ, De nuncio sagaci: quod hęc Ouidij opuscula vulgo ferebantur, quibus ab Ouidiana vena nihil magis alienũ excogitari queat: neq; enim sunt (vt Aldus inquit) Ouidio vel puero digna. Miror profecto, quonã modo ineptus ille vetulus de inepta vetula scribens ineptissimè, voluit credi opus suum esse Ouidij: qui vt fidẽ faceret, dicebat se prius cecinisse in noua corpora mutatas formas. Conabatur nimirum serpentes auibus geminare, & tygribus hagnos, i. suam barbariem cõnectere Ouidianæ fluenti suauiter elegantiæ, siquidẽ nemo fuit vnquam poetaster vetulo illo male sano indoctior: quoniã innumera sunt eius nebulonis impudentissimi errata, vt liquet illum lectitanti. Euidens signũ est homines illius sæculi fuisse indoctissimos, qui non perceperint eiusmodi amleis nugas nõ esse Ouidij. Dionysium quoq; non Priscianus trãstulit, sed Fannius, vt ait Hermol. in. 6. Plinij ca. 28. Virgilio quoq; tam nõnulla opuscula putantur falso ascribi, vt Ætna, Rosæ, Ciris, Priapea. q̃ Ouidij esse docet Politianus

Linguæ latinę instauratio per Neotericos.

Mendosi libri

Libri falso inscripti.

Macer

litianus ca. 59. Miscel. Qui Macrũ quendam poetam sui sęculi multa laude prosequitur cuius nulli libri extant. Quare errant, qui in Arte versificatoria vtuntur testimonio Macri de viribus herbarum canentis, non poetę quidem, sed nec versificatoris satis idonei, quem rudiori sæculo fuisse ex eo constat, quòd Plinij testimonio persæpe vtitur.

Grecissantes nimiũ

¶ Tertiò nimia græcitate plurimi in errorum ducti sunt, quod vitium non iam primum notatum est, quum ipse etiam Horatius derideat eos qui nimis Græca Latinis immiscent, nam plerique amore Græcę linguæ, Latina negligunt, suntq; admodũ iactabũdi & vltra modum laudatores sui, nihil putant sibi nõ licere græcitate freti. Neque meminerũt Martialis dicentis. Nobis non licet esse tam disertis. Videndum est, quid Latinis placuit non quid Gręcis. Non eo id dico quòd Græcæ linguæ studere malum putę, dum id ita fiat, ne Latinæ linguæ idiomata violemus. Cæterum ne iniuria dicar gręculis infensus, legantur Oppiani poetę veteris libri per Laurentiũ Lippium tralati, & non solùm lippum, sed planè cæcũ in multis putabis: cuius exempla cùm nõ sint imitanda, expunxi.

Laurẽti⁹ Lippius

Grãmaticorum authoritas

¶ Quartò decepti sunt Neoterici grammaticorũ peruersis regulis. Grammaticorũ atq; authoritas per se nulla est, quum ex sola doctissimorũ oratorũ, historicorum, poetarum, & aliorum idoneorũ scriptorũ obseruatione constet ortam esse veram grammaticam. Multa dicenda forent, si grãmatistarũ ineptias refellere vellem: sed nulla est gloria præterire asellos, ideo nũc animus est vnicum grammaticorũ principis erratum cũ primis insigne persequi: is autem Seruius, quẽ meritò plurimi facis. Sed (vt Quintil. author est) nullus est tam consummatę scientiæ, vt nihil aliquãdo errauerit, Is igitur in illud. 1. Æneid. Huic coniunx Sicheus erat. Sicheus (inquit) primã natura corripit, sed hic ectasin facit, licentia quæ in proprijs nominib. est, vbi licet in quauis parte syllabæ mutare naturam. Idem euenit in appellatiuis si à proprijs sunt, vt Sicanio prætenta sinu. hæc ille. Quibus in errorẽ traxit ferè quotquot post eum fuerũt. Franciscum Nigrum, Robertum Guaguinum, Georgium Vallam, Nicolaum Ferettũ, & fermè cæteros. Et eò res deuenit, vt etiã diphthongos passim corripuerint in proprijs: vt Lælius, clementia.

Seruij laus. Seruij erratũ Sicheus

Propria non poni ad placitũ

Propria certe non magis ad placitum ponenda esse q̃ appellatiua cõtra Seruianam doctrinam satis docent Ouidius & Martialis. Ouidius quidem in. l. 4. de ponto, vbi conqueritur hoc nomen Tuticanus non posse elegiam ingredi, quia habet breuem inter duas longas, quod nõ potest heroicum aut elegiacum ingredi nisi breuem producendo, aut longam corripiendo; aut dictionem diuidendo, ita vt Tuti sit finis versus, canus alterius principium, quorum nihil licere Ouidius docet, licet id fecerint bis aut ter in saphicis Catullus & Horat. Tu Ouidio auscultes, ita lib. 4. de Ponto canenti:

Diuisionẽ dictionis causa, versus non admitti.

Quò minus in nostris ponaris amice libellis,
Nominis efficitur conditione tui.
Ast ego non alium prius hoc dignarer honore,
Est aliquis nostrum si modo carmen honor.
Lex pedis officio fortunaque nominis obstat,
Quaque meos adeas est via nulla modos.
Nam pudet in geminos ita nomen scindere versus,
Desinat vt prior hoc incipiatque minor.
Et pudeat si te qua syllaba parte moretur,
Arctius appellem, Tuticanumque vocem.
Et potes in versum Tuticani more venire,
Fiat vt è longa syllaba prima breuis.
Aut vt ducatur quæ nunc correptius exit,
Et sit porrecta longa secunda mora.
His ego si vitijs ausim corrumpere nomen,
Ridear, & meritò pectus habere neger.

Secun-

Secundo propria non poni ad placitum liquet ex Martialis lib. 9. vbi mirum in modum conqueritur dulcissimum nomen Earinus, non posse adire carmen Phaleucium. quia omnes syllabæ illius nominis sunt breues, ergo nec spondæum nec dactylum nec trochæum constituere potest. Sed cur se excusat Martialis, quum id nomen Earinus optimè ingredi posset scazonta? Ego profectò Martialem ob id solùm hæc scripsisse suspicor, vt retunderet quorundam poëtastrorum impudentiam, qui more græcorum, propriorum quantitates confundebát & id quidem ineptissimè; quia multò licentius Græci scribunt quàm Latini, quod ostendit Martialis dicens: Nobis non licet esse tam disertis. Itaque Seruium nimiò Græcæ linguæ amore deceptum puto. Nam inl quum fuit propter pauca exempla (id quod grammaticorum peruersitas sæpè facit) regulam constituere, siquidem licet Sichæus, & pauca alia tam appellatiua quàm propria, quasdam syllabas ancipites habent, vt cognoscet hoc opus nostrum diligenter perlegens, nunquid propter hoc variabimus primam in his dictionibus Iulius, Scipio, Naso, Horatius, Athenæ, Aristoteles, Marius, &c. Absit obsecro per Deum immortalem hæc impudentia, & (vt verè dixerim) stoliditas. Nunc audiamus Martialem.

Nomen cum violis rosisque natum,
Quo pars optima nũcupatur anni,
Hyblam quod sapit atticosq; flores,
Quod nidos olet alitis superbæ,
Nomen nectare dulcius beato,
Quo mallet Cybeles puer vocari,
Et qui pocula temperat tonanti,
Et quod Parrhasia sones in aula,
Respondent veneres cupidinesq;,
Nomen nobile, molle, delicatum,
Versu dicere non rudi volebam,
Sed tu syllaba contumax repugnas,
Dicunt Earinon tamen poëtæ,
Sed Græci, quibus est nihil negatũ,
Et quos ares ares decet sonare,
Nobis non licet esse tam disertis.
Qui Musas colimus seueriores.

Earinus interpretatur vernus, ab ear, id est ver. corripit nomen hoc omnes syllabas, quòd si possent ad placitum poni, inaniter diceret Martialis syllabam esse contumacem. Græci tamen audent primam producere, v in ares priorem variare: nam Homerus ita versum inchoauit teste Calderino, Ares ares, &c. vbi primus pes est dactylus. Ares, id est mars: id nobis non licet Latinis, quia musas colimus seueriores. i. minus in licentiam ruimus quã Græci, quibus nihil est negatũ. Miror an sint vlli tam obstinate in Seruij opinionem iurantes, vt adhuc Seruio adhærere malint quã Oui. & Martiali. Valeat igitur quarta [illegible] versiculi: Condidit Athenas, adiuuit nomine Pallas, [illegible] diuinas prouocat iras. Tu tamen Horati doctor palus abbreuiasti. Ouidius vates pelignorum [illegible]: Ouid. [illegible] Lycaon. Propert. Magnum iter ad doctas proficisci cogor Athenas. Horat. lib. 4. Car. Ode 6. Vatis Horat. Adonicũ carmen est. Oui. [illegible] nostras numerosus Horatius aures Mir. in Cul. Hic Fabij Decijq;, hic est & Horatia virtus. Ne omittas coniunctionem &. Perottus credit Horatius à verbo oro [illegible], sed quum hoc nomen & aspiretur, & corripiatur, non assentior Perotto. Martial. lib. 1. In Nomentanis Ouidi quod nascitur agris: pro Ouidij. Sed quur propria plus priuilegij haberent appellatiuis; quum omne proprium nomen fuerit aliquando appellatiuum, vel ex appellatiuis deriuatum? vt Felix, Rusticus, Stephanus, Hercules, Hector, Hermes, Adam, Abel, Cain, Habraham: lege syluam beati Hieronymi, primũ librum Quintiliani de institu. oratoria & libros Fastorum Ouidij, & primum librum epistolarũ Leonardi Aretini. Sic à dominus Dominicus, ab hadria Hadrianus, à domitus Domitius, & hinc Domitianus, à Iulius Iulianus, à Quintus Quintinus, à Valerius Valerianus. Mart. lib. 10. Ne viuam nisi te Domiti permitte libenter. Idem lib. 1. A Valeriano Pollio petes quinto, scazon est. Obijciet fortasse aliquis poëticam necessitatẽ, veluti Italia primam naturaliter corripit, testimonio omnium grammaticorum. Virgilius tamen primam produxit, quia aliter Heroicũ carmẽ adire nequibat. Quid igitur faciam (inquis) si Diui Nicolai aut Iuliani historiam contexere tulerit animus? quo nomine appellabo, si nec Nicolaum nec Iulianũ dicere licet? & quur in magno opere non lice-

Omne pprium fuit appellatiuum, aut ex appellatiuo.

Necessitas poëtica

licebit mihi, quod Virgilio? Scimus profecto Virgilium & alios necessitate quadam produxisse quædam, aut corripuisse: verùm ea pauca sunt, nec citra veterũ authoritatem: nam Italia primā produxit etiā apud Enniũ & Lucretiũ, pluresq́ꝫ ante Virgiliũ. Itaq; inuentis rectè vtemur, noua non sine maxima necessitate fingemus, neq; vnquam nisi in opere maximo: eaq; erunt paucissima, imò nulla, donec iam extra inuidiæ aleam fuerimus. Quocirca intollerabiles puto eos, qui in modico opere abutuntur omni licentia, quum in hac re nullo modo laxandæ sint habenæ. Igitur si occurrat nomen versui contrarium, vt Nicolaus, Iulianus, Tuticanus, &c. imitabor Martialē, qui circuitione vsus est, dicēs in eodem li. Ille puer tanto domino gratissimus aula: Nomine qui signet tempora verna suo. i. Earinus, quod interpretatur vernus. sic. Ouid. quoq; secundũ scribens ad Tuticanũ. Possumus præterea etiā à Latinis (si is casus emergat) patronymica formare à patre, à matre, à patria, vt docemur quũ ex Virgilio tum ex Ouid. in Meta. Licet etiam paucis versiculis innuere syllabā esse contumacem, vt Horatius fecit lib. 1. Saty. 5. Quatuor hinc rapimur viginti & milia rhædis Mansuri oppidulo quod versu dicere non est: Signis perfacilè est. Nomē oppiduli alij dicũt esse. Equotutiũ: alij Equũtutium, alij Entractiũ: quòd si própria vrbium ponerentur ad placitũ, inutilis & vana esset Horatij excusatio. Preterea possumus vti consilio Seruij dicentis in illud. 1. Aenei. Huic coniunx Sichæus erat. Quoties Poëta aspera inuenit nomina, vel metro non conſtantia: aut mutat ea: aut de his aliquid mutilat. Nam Sicheus Sicharbas dictus est: Belus Didus pater dictus est Methres: Carthago à Carthalectũ in historia Pœnorũ. Sic Philelphus Nicolêos pro Nicolaus dixit. Ceterum cautè id faciendũ cēseo, ne hæc mutilatio carmina nostra mutilet. De Barbaris cum Diomede Priscianus ait, in perigrinis & barbaris nullos certos esse accentus: ideo (vt ait Priscian.) vt necessariũ videbitur, in metro locabuntur. Ego puto regulas Latinas quantum possumus esse seruandas: si tamen talia sint vt quantitas minimè constiterit, quia barbara, aut è barbaris deducta, nec ab aliquo egregio Poëta in carmen deducta fuerint, licebit (vt opinior) pro voluntate nostra carminibus ea aptare. Sed optimum fuerit, testibus Iosepho in. 1. Hebraicarum antiquitatum, & Prisciano lib. 5. de octo partibus orationis, extensione vnius syllabæ facere Latina aut Græca: vt Esromus, Adamus, &c. Hæc sunt illustrime Domine, quæ prænotanda iudicaui, quòd in his etiā maximos viros hallucinatos esse cognoui, quæ si nobilitati tuæ probabuntur, sat habeo. Vale dulcissme Domine, ô & præsidiũ & dulce decus meum, Bergis apud Diuum Guinnocum, festo Diui Nicasij. Anno Domini Millesimo quingentesimo decimo.

Ioannes Despauterius Niniuita, Ioanni Laurentio Hasebroncano, Musico nobili, atque ingenuarum artium professori perdocto, & suo amico primario,

S. P. D.

PRimum artis versificatoriæ nostræ librum tibi Ioannes Laurenti meorum amicorum prime ob maxima tua mihi collata beneficia, nuncupo: eo quidem animo, vt ipsum totis viribus contra æmulos blaterones defendas vnà cum amico communi Eustachio Scoto homine illo facilè doctissimo, cui vel nocte intempesta patent Musarum ianuæ. Clamant indocti homines, rem me indignam fecisse, quòd repudiato Alexandri Galli doctrinali voluerim senem illum de ponte (vt aiunt) deijcere. Vociferantur me esse nouitatis fatuæ excogitatorem: vt qui contra Ecclesiæ vsum plurima peruersissime doceam. Decani, Canonici, Officiales, Episcopi ita canunt & legunt (inquiunt isti) vt Alexander præcipit: & audes profiteri te his doctiorem? Qui hæc in me obducto supercilio clamitant, indoctissimi sunt. Nempe in quencunq; authorem veterē inciderint, non magis intelligũt quàm rudimentarius puer Virgilium. Volunt Iuriscōsulti dici, & necdum scirent Digestorum procemium grammaticè declarare. Poëtas vi-

cupe-

superant, & ignorant Homerũ ab Iustiniano omnis virtutis & scientię parentem appellari. Peripateticos se vocant, & quid nomen id sibi velit, penitus nesciunt. Aristotele putant se Sophistę dici isti vęsani doctores, qui longius absunt ab Aristotele quam à philomeus passeres. Hi solus nugis incumbunt, ille & Rhetoricam & Poëticen non modò cognouit, sed etiam de vtraq; libros elegantissimè composuit. Philosophi Boetio acutiores videri volunt, & sexagenarij primum illius carmen sine commentarijs declarare nequeunt: reliqua nisi vt carmina scripta forent, carmina esse nescirent. His si placere vellem, Glossam notabilem in Alexandrum, aut Græcisinum, aut Facetum legerem, sic haberent similes labra lactucas. Notum est asinos stramina malle quàm aurum. Verùm non tanti est nebulonibus placere, vt à Musis ad barbariem velim vnquã deficere. Valeant itaq; cum sua inscitia vitiligatores, reprehendant scripta mea vt libet, non pili facio, dum intelligam, me doctis placere. Oratum te velim dulcissime Ioannes Laurenti, vt librum hunc hilari vultu suscipias, in quo & alijs si à doctis iuste quicquam reprehendi videris, id ne me celes, & illis pro me gratias agito, si quidem id candide fecerint: & rogato erratis meis ignoscant. Neq; enim me pigebit (vt Prisciani verbis vtar) dum viuo, & hæc, & quæcunq; scripsero, vel mea diligentia, vel amicorum monitu, vel inuidorum vituperatione (si iusta fuerit) emendare. Vale amicissime Laurenti. Ex Bergis decimoseptimo Calendas Ianuarias. Anno M. D. X. — Sophistæ

Carminis & metri seu versus definitio.

CArmen est oratio strictiori pedum lege coercita, & ornatissimum dicendi genus. Hæc est definitio quam dat Mantuanus in Apologetico suo: Carmen propriè dicitur totum poëma, vt tota Elegia, totum Epigrãma, in quo sensus est perfectus, & aliquando vnicus est versus. Virgil. 3. æneid. Rem carmine signo. subiungit: Æneas hæc de Danais victoribus arma, subaudiendum est verbum, posuit. Inuenies carmen pro versu vbi sensus est imperfectus apud grammaticos. Dicitur autem carmen à canendo, quasi canimen, quia cantibus est aptum: hinc & Canticum & Oda carmẽ dicitur. Authore tamen Cæsare, qui bene legit carmina, bene cantat: qui verò bene cantat, male legit: neq; enim lenocinio vocis sed cum grauitate quadã pronuncianda sunt, præsertim carmina Heroica. Carmen Cremonensis male dixit à Carmente nomen accepisse, quia longo tempore ante Carmentem carmina fuerunt, vt Guaguin⁹ ait, sed hæc ratio est admodum frigida. Etenim licet carminis vsus longe ante fatidicam mulierem præcesserit, tamẽ ante potuit versus, & poẽma vocari, & nouum à muliere nomẽ sumere, vt de oppidis & montib, sæpissimè factũ legimus. Ouid. 1. Fast. Nicostratam Euandri matrem à carmine Carmentẽ dictã scribit his verbis: Ipsa mone quæ nomen habes à carmine dictum. Carminatores pro versificarib. Ioannes Bapt. Pius vsurpat. Carmen alio nomine Versus dicitur, quia vno versu finito, ad principium alterius versus reuertitur: aut quia tam diu verti debet, quoad rectè constituatur: hinc extat Horatianum illud: Sæpè stylum vertas iterumque digna legi sunt Scripturus, neque te vt miretur turba labores. Vnde etiam in Arte: Carmen reprehendite; quod non Multa dies, & multa litura coercuit, atque Perfectum decies non castigauit ad vnguem. Ideo dixit Virgilius se versus facere vti foetum et fingit versus. Versus pro versibus sumitur figuratè, vt miles pro militibus. Catullus ad Flauium: Volo te ac tuos amores, Ad coelum lepido vocare versu. Græco nomine versus apellatur metrum, quia certis mensuris dimensum est, metron, id est mensura, Diomedes: Metrum est pedum iunctura numero modoq; finita, id nomen apud grammaticos omnes in frequentissimo vsu est, apud alios scriptores per rarò inuentum, ideo Hubertinus Clericus in epistolam Cic. ad Lentulum lib. 1. dicit, hoc nomen sicubi legatur causa declarationis locari, verùm ego tam sæpè hoc nomen offendi, vt non penitus refugiendum putem. Quint. 1. de insti. ora. Poetas metri necessitas excusat. Macrobius de somno Scip. lib. 1. Metra canoris versibus adhibeantur. Plin. Iunior ad Pontium suum. Probauerunt inde plura metra. Gel. lib. 4. cap. 17. Et metrum esse integrum

Carmen — Versus — Metrum

 potest

potest. Mar. li. 4. epig. Quum sis improbior Massiliane, Quam qui compositos metro Tibulli, In Stellæ recitat domo libellos, id est, in censura & compositione Tibulli, amatorios, quales fecit Tibullus. Colu. li. 4. ca. 10. Exceptis que retulimus metris Virgil. sic Terent. Rufinus, & cæteri grammatici, magis tamen poëticum est carmen, versus, cantus, &c. Item modi & numeri, sed ferè pluraliter pro versibus, quia metrū est pedū iunctura numero modoq; finita. Virg. Numeros memini si verba tenerē. Ouid. Quaq; meos adeas est via nulla modos. Numeri præterea (quos rhythmos Græci dicunt) sunt certorum pedum obseruatio apud Oratores ac alios elegantes scriptores, præsertim in finibus clausularum. Cæteræ orationes solutæ dicuntur, & prosæ, quia metri lege prorsus solutæ liberæ & spaciosæ proruunt, vt est quotidianus sermo.

Numeri Modi.

¶ De Pedibus.

PEs est metrica syllabarum constitutio: vt Deus. Vnica syllaba pes esse nequit, nec plures quàm sex. Dicti sunt pedes, quia quemadmodum pedibus ambulamus, ita & versus quibusdam quasi pedibus incedere videntur, ad quod videtur respexisse Virg. in 1. Georg. dicens: Ferte simul Faunią; pedem Dryadesq; puellæ. vel dicitur pedes, quia illis eo modo versus metimur, quo nos pedibus spacia. Pedes simplices sunt 12. Dissyllabi quidem quatuor, Trissyllabi octo, reliqui compositi sunt, sed non omnes nobis in hoc libro necessarij sunt, ideo multos omittemus ad alia properantes ab alijs non sine magna neotericorum iactura omissa. Qui plures pedes videre cupit, legat Grammaticam Francisci nigri, aut Nicolai Feretti.

Dissyllabi pedes.

Spondæus ex duabus longis, vt dotes, à sponde, id est libamentū & sacrificium, quia sacrificantes eo frequēter vtebantur, Ideo etiam pontificius dicitur, & pes stabilis, quia cum magna grauitate pronunciatur.

Pyrrhichius ex duabus breuibus, vt Deus, à pyrrhicha saltatione, quam Pyrrhus primus in Creta instituit, vt lib. 7. scribit Strabo. Leuiter pronunciatur, ideo saltationi aptissimus. Alij à concitatione quadam ignea, qua mouetur, hunc pedem dictum volūt. Dicitur etiam Periambus.

Trochæus ex longa & breui, vt panis, à trechin. i. à currendo, vel trocho. i. rota, quia in vsu rotatim ac volubiliter fluit. Dicitur etiam Rutilus & Choreus

Iambus ex breui & longa, vt doces, ab iambizin, id est, à maledicendo. Est enim pes versibus maledicis aptissimus. Alij ab Iambe puella deducūt, Appellatur quoque Dactinius & Gradarius.

Pedes trisyllabi.

Molossus ex tribus longis, vt Mecœnas, cuius modulatione ad bellum procedentes Molosi Epirotæ dicuntur vsi hinc molossum appellari grammatici asserunt. Hippius dicitur, quia equestri pugnæ conueniebat. Hippos enim equus est. Vocatur quoque vt Niger ait, vertumnus & extensipes & canius.

Trochæus ex tribus breuibus, vt dominus à tris, id est tres, & brachus, i. breuis.

Dactylus ex longa & duabus breuibus, vt scribite à dactylis. i. digitis, vel à Dactylis Cretę populis, qui hoc pede plurimū vsi dicuntur. Dicitur etiā Polyticus & Heroicus.

Anapestus ex duabus breuibus, & longa, vt pietas, ab anaphin. i. repercutiendo, quia sono reciproco recurrendo dactylum repercutit, ob eam rem antidactylus appellatus.

Bacchius ex breui & duabus longis, vt honestas, sic dictus, quia in bacchi laudibus eo vtebantur, producit autem hoc nomē penultimam. Rufinus: Assinis bacchius erit, breuis vltima claudet. Idem: Principium bacchius erit, concludet iambus, Appellatur quoque Oenotrius, Tripudius & saltans.

Antibacchius siue Palimbacchius est pes bacchi contrarius, ex duabus longis & tertia breui, vt audite, ab anti, id est contra. & palin. i. rursus vel contra. Dicitur quoque latinus, saturnius, proponticus, & thessaletus.

Amphimacer vel amphimacrus, vtrunq; recte dicitur teste Nestore, pes est constans

breuis

breui inter duas longas, vt trinitas, charitas, literæ, ab amphi, id est circum, & macros id est longus, quia breuem circa longas habet. Dicitur etiam Creticus, quia Cretes saltando eius rhytmica composit.one vtebantur.

Amphibrachus fit ex longa inter duas breues, vt venite, ab amphi, id est, circum, & brachys id est, breuis quia circum breues est longa. Dicitur etiam Scolius, quia scolio, quæ erat citharæ species, conueniebat.

Reliqui pedes.

Reliqui pedes compositi sunt ex simplicibus.

Dispondæus ex spondeis duobus, vt Mecœnates.

Proceleumaticus ex duobus pyrrichijs, vt ariete, à proceleuin dicitur, id est exhortari & suadere, quia ij qui se ad aliquod opus faciendum, ad molem impellendam vel attollendam hortantur, frequenter ob nimiam celeritatem hoc pede vtuntur, hinc celeuma est nauticus clamor, quo proreta, id est custos & gubernator in nauis prora remiges hortatur. Martialis: Lentos tingitis ad celeuma remos. Hieron. ad Heliodorum: Quoniam è scopulis enauigauit oratio, iam epilogi celeuma cãtandũ est. In Hieremia: Celeuma quasi calcantium concinetur aduersus omnes habitatores terræ.

Dichoræus, ex duobus choræis, id est trochæus: vt cantilena. Trochæus autem vocatur choræus, quia choris aptissimus est.

Choriambus, ex choræo & iambo: vt nobilitas. Huic contrarius est antipastus: vt legebamus.

Pæon syllabis quatuor constat, quarum vnica semper longa est, vel prima, & pæon primus dicitur, vt multiuolus; vel secunda, & pæon secundus appellatur, vt Colonia: vel tertia, & pæon tertius vocatur, vt veniatis: vel quarta, & pæon quartus dicitur, vt celeritas. Dicitur Pæon à Pæone inuentore, aut quia laudes Apollinis hoc pede cantabantur, qui pæan dicitur.

Epitritus similiter quadrupliciter est, hic semper vnicam habet breuem, vel primã, & epitritus primus dicitur, vt amauerunt: vel secundam, & epitritus secundus est, vt Cantilenæ: vel tertiam, & epitritus tertius est, vt discordiæ: vel quartam, & epitritus quartus dicitur, veluti audiuistis. Dicitur (vt Sulpit. ait) ab epi, id est supra, & tris: semper enim in ijs pedibus vna tribus alijs discrepat. Dicitur etiam Hippius primus, &c.

Ionicus à maiori ex spondæo & pyrrichio: vt præconia. Ionicus à minori ex pyrrhichio & spondæo: vt Diomedes, perperam se habetur in multis libris contrario modo. Dicti sunt Ionici, quia Iones populi in carminibus eo pede vtebantur. Pedes pentasyllabos & hexasyllabos quisquis scire auet aliunde petat, attuli plures quam his in libris egeam.

TEMPVS.

Tempus est debita prolationis mensura. Syllaba breuis vnicum habet tempus, longa verò duo tempora continet, quia tantum temporis consumitur in vnius longæ, quantum in duarum breuium prolatione. Sunt qui dicant natura longam habere tria tempora: vt deus. Sola vocalis propriè quanta dicitur, syllaba verò gratia vocalis. Pedes eorundem temporum pro se mutuem interim locantur, præsertim in comœdijs, quales sunt spondæus, dactylus, anapestus, amphibrachus, proceleumaticus. Et dicitur resolutio, quia pes in pedem per tempora resoluitur. De proportione & alijs non inutilibus, sed nec multum necessarijs, videte si vultis vel Nigrum, vel alium: nobis hæc sufficiunt.

Hexametrum carmen, eiusque compositio.

Hexametrũ senis carmen pedibus fit. & vsque
Dactylus est quintus, sextã sibi vult regionẽ
Spondæus, reliquisq; locis sit vter libet horum.

Carmen Hexametrum sex pedibus constat, numero quidem sex, genere verò duobus tantùm, spondæo & dactylo, quintus locus dactylum sibi perpetuum vendicat, sextus verò spondæum, reliqui hunc vel illū vt volumus. Exempla sunt ex Virgilio. Panditur interea domus omnipotentis olympi, Luctantes ventos tempestatesq; sonoras. Musa mihi causas memora, quo numine læso. Syluestrē tenui musam meditaris auena. Scande, id est, pedes distingue, sic Panditur, intere, a domus, omnipo, tentis o, lympi, &c.

Hexa, id est sex, metron, id est mensura, quia sex pedum ictibus ipsum metimur. Hoc genere scribimus Heroum, Regum, & principū gesta cum laude, sed longe sublimiori stylo, q̄ res rusticorum, pastorum, aut Satyricè hominum vitia, &c. vnde Heroicum dicitur, quum Heroum gesta eo genere describuntur. Quum aliæ res Hexametris exarantur, licet iidem maneant pedes, Heroicū propriè non dicetur. Pythium appellatur, quia Pythij Apollinis oracula hexametris dabantur. Homericum ab Homero nuncupatur, quia Res gestę regumq; ducumq; & tristia bella, Quo scribi debēt numero, monstrauit Homerus. Hexameter versus Latinè senarius nominatur. Epos etiam hoc genus vocatur. Sed videamus quinam pedes licenter admitti inueniantur.

Pedes nothi siue illegitimi in Hexametro.

Hæc te legitimè docui, nam sæpe poetæ
Ipsa minus seruant, tu quanta licentia cautus
Est permissa vide, ne quando turpiter erres:
Nanque rei grauitas quinta in regione locauit
Spondæum, veluti Magnum Iouis incrementum.
Datq; pedes alios Maro. Tu puer elige legem.

Heroici versûs pedes legitimi. i. ex carminis lege debiti, sunt. dactylus & spondæus, admittuntur tamen nothi. i. illegitimi per poëticā licentiam, quam cauebis, quia raro occurrit, nec nisi in magnis operibus eorum poetarum, qui extra oēm inuidiæ aleam positi sunt. Poetæ itaq; in quinta regione sæpe spondæum locant, vbi rei grauitas & maiestas significatur, aut mœror & languor, tamen id raro est faciendum. Virg. Chara Deum soboles magnum Iouis incrementum. Idem: Cornua velatarum obuertimus antennarum. Idem: Tu ne ille Æneas quem Dardanio Anchisæ, Et li. 3. Æneid. Armatumq; auro circunspicit Oriona. Et iterum. 2. Ænei. de Sinone maximā tristitiam languoremq; simulante: Constitit atq; oculis Phrygia agmina circunspexit: vbi etiam bis vsus est synalœpha, vt viuacius languor ille repræsentaretur. Similia in Lucretio, Ouidio, cæterisq; reperies, sed ferinè dactylus tunc quartum locum sibi vendicat. Addam vnum ex Propertij lib. 2. Sunt apud infernos tot milia formosarū, Pulchra sit in superis scilicet vna locis. Rarissimè sunt sex spondæi, Ennius (vt est apud Crinitum, li. 21. cap. 7.) Ciues Romani tunc facti sunt Campani. hi versus spondaici dicuntur. Quandoq; sexto loco est dactylus, sed vix nisi hypermeter locū habeat. Virg. At tuba terribilem sonitū procul excitat horrida, ob eam rem tales versus dactylici appellantur.

Reperiūtur & alij pedes in diuersis locis hexametri, qui sunt iambus, anapestus, proceleumaticus, nisi cæsuræ licentiam esse velis. Tu licentiam cauebis, nisi iam tantus fueris quanti hi apud quos ea licentia reperitur, & tum ita cautè & ita parcè licentia vteris, vt veteres. Afferam è diuersis authorib. nonnullos versus, in quibus nothi pedes sunt, id aūt præceptor mediocriter doctus facile declarabit. Ex Virgilio hos versus annotatū.

Liminaque laurusque Dei, totusq; moueri.
Dona dehinc auro grauia, sectoq; elephanto.
Muneribus tibi pampineo grauidus autumno.
Floret ager. Versus etiam spondiacus est.

Mor-

Mortem contemnunt laudato vulnere Getæ.
Fluuiorum Rex Eridanus camposq; per omnes:
Addidit & natæ Turniq; canit hymenæos
Tenuia nec lanæ per cœlum vellera ferri.
Tityre pascentes à flumine reijce capellas.
Genua labant, vastos quatit æger anhelitus artus.

Inuenio similia apud alios. Sill. lib. 6.

Cætera sinuatis glomerant sub pectore gyris. & lib. 7.
Ducit sinuato captiuum ad littora lino. Lucret. lib. 4.
Aciebus binis quoniam res constit vtraque. Sill. lib. 1.
Genua labant, fessiq; humeri gestamina laxant. & lib. 4.
Tenuia vix summo vestigia puluere laxant. Colu. lib. 11.
Talis humus vel parietibus vel sepibus hirtis
Claudatur.

Notabis autem documentum Seruianum in illud Virgil. 1. Georg. Tenuia nec lanæ per cœlum vellera ferri. vbi ait Seruius: Proceleumaticus pro dactylo: quam rem quotiescunque facit Virgilius, seruat locũ Synæresi, vt in. 2. Ænei. Sectaq; intexunt abiete costas. In eodem: Labat ariete crebro. Et iterum in eodem: Hærent parietibus scalæ. ¶ Synæresis est duarum syllabarum in vnam propter versum contractio, sic tenuia fit dactylus, sic ariete: quasi u vel i vocalis fiat consonans. Sic in Sillio excusari possunt sinuato & sinuatis. id manifestũ est apud Proper. li. 3. Induit abiegnæ cornua falsa boui.

Vltima versus anceps.

Vltima cuiusque est communis syllaba versus.
Ne credas esse in sexta regione trochæum.

Vltima syllaba cuiuscunq; versus est anceps. i. cõmunis siue ad placitũ. vnde ait Rufin⁹: At finis Bacchius erit, breuis vltima claudet. Longa sit an ne breuis nullum discrimẽ habetur. Idem docent Quintil. & Cic. & nos sępe id ostẽdemus, ideo licet vltima hexametri videatur breuis, nõ est trochæus. Virg. Si quis habet nummos veniens, exibit inanis.

Pentemimeris cum aliis cæsuris.

Per pentemimerim breuis est producta licenter.

Pentemimeris est, vbi post duos pedes manet syllaba partẽ orationis finiens. Veluti Omnia vincit amor, hic post duos pedes, Omnia vincit a, manet syllaba mor, finiens hanc orationis partẽ amor. Cuiusmodi syllaba inuenitur licenter produci si naturaliter sit breuis: ne dicatur tertio loco esse iambus, quẽ non recipit heroicum, teste Quintill. in li. 1. de instit. ora. Virg. in Bucol. Omnia vincit amor, & nos cedamus amori. Et alibi: At tibi Tymbre caput Euandrius abstulit ensis. Hac licentia parcè vtendum est, nam Seruius in illud. 5. Æne. Cede deo, dixitq; & pręlia voce diremit: quę inquit vacat metri causa, & maluit perissologiam facere, q̃ vti communni syllaba, quę frequens vitiosa est. Hinc Terentian. Nec tanta in metris veniá conceditur vti. Hæc Seruius. Errauit igitur Alexander cũ multis alijs, nimis sæpe hac licentia abusus. Minus aũt vituperandã est, vbi syllaba in consonantẽ definit, quã vbi in vocalem. Virg. 2. Æneid. Nostrorũ obruimur, oriturq; miserrima cædes. Nõ est (vt male putat Alexander) tribrachus, sed dactylus. Iuuen. Sat. 1. Et latum media sulcum deducit arena. Ponit exemplũ hoc Franciscus Niger, cui in Iuuenalẽ cum Calderino astipulatur Badius. Mancinellus verò dicit ablatiuum, & in antiquissimo libro pro glossula qui appositũ esse apud Virg. 3. Ænei. eiusmodi syllaba propter heptemimerim producitur in vocalem desinens post tres pedes,

Dona dehinc auro grauia sectoq; elephāto Imperat ad naues ferri. *Seruius ait, grauia* finalitatis gratia producitur, sed satis asperè, nam in nullam desinit consonantem: vt Oīa vincit amor, & nos ceda. &c. Nunc vt oīa rectè cognoscantur, videamus quid sit Cæsura, & quæ illius species. ¶ Cæsura est sectio partē orationis finiens, percussionisq; decorum reddens ictum, vt oīa vincit amor, vbi syllaba breuis (quia propter cesuram necessario quiescimus) vnū tempus lucrifacit, & pro longa habetur, vt iam dictum est. Cæsuræ etiam articuli dicuntur, & Græcè commata. ¶ Cæsurarū species hæ sunt: Pentemimeris, hemipentemimeris, trochaica tertia, trochaica quarta, heptemimeris *spondaica*, Bucolica. de prima sat dictum est. Pentemimeris dicitur latinè semiquinaria, à pēte. i. quinq;, & hemi. i. semi, extrita aspiratione, vt in philippus & Argyrippus, & meri .i. diuisio, quasi diuisio semiquinaria. Nā duo pedes & semipes qui vna syllaba constat, faciunt dimidium quinque pedum. Si quis tamen velit aspirationem & es non per is in fine, penthemimeres nō pentemimeris scribere cum Aldo, minimè reclamauero, video ipse aliquando Aldum. ¶ Hemipentemimeris quasi dimidium pentemimeris, est quum post pedem primū manet syllaba partē orationis finiens, ratione cuius breuis nonnunquam produ. Luca. li. 2. Dum sanguis inerat dum vis materna, peregi. Iuue. Quis nescit aut quis non vidit vulnera pali. sic plura, licet aliter possumus quædā excusare, vt alibi videbimus. ¶ Trochaica tertia cæsura si parce misceatur, oppidò quàm iucūda est, vbi post duos pedes manet trochæus partem orationis finiens. Virgil. Non omnes arbusta iuuant humilesq; myricæ. ¶ Trochaica quarta est, vbi idem fit post tres pedes, exemplum facile inuenies. ¶ Heptemimeris est, vbi post tres pedes manet syllaba partē *orationis* finiens. Virg. Quo vitam dedit æternam, cur mortis adempta est Conditio! Latinè semiseptenaria diuisio dicitur, ab hepta. i. septem, hemi. i. semi, & meri. i. diuisio. In dicto exemplo est trochaica secunda, vbi post primum pedem manet *trochæus partem* orationis finiens, quod vbi cōtingit, non inuenuste omnino abest trochaica *tertia* cum pentemimeri, vt in hoc ipso exemplo. Alioqui si trochaica tertia absit *aut pentemimeris*, carmē claudicare, & quasi podagra affici videbitur. Inuenies tamen carmina apud doctissimos, vbi pentemimeris atque omnis trochaica abest, aliquando etiam vbi nulla cæsura est, sed hæc quæ rara sunt, æstimantur in pulcherrimo corpore non dedecentes næuuli, quos tamē vt possumus maximè vitabimus, quia de hac re Terentianus, teste Seruio, dixit Rarum concedam, fieri non posse negabo. Horat. libr. 2. serm. vt te Nasidieni iuuit cœna beati. Sine vlla cæsura versus est. Duri sunt hi versus eiusdem, quia heptemimerim tantum obtinent. Nec facundia deseret hunc nec lucidus ordo. Si defendere delictum, quàm vertere malles. Virgili. Sic amor omnes vnus habet decernere ferro. Idem: Esto nunc Sol testis & hæc tibi terra precanti. Idem: Addam cerea pruna, & honos erit huic quoque pomo. Secundus pes rarissimè est, nisi durè admodum, integra dictio. Elegans est vbi nullus pes est integra dictio, vt: Iustitiaque dedit gentes frenare superbas. Itaque ex eisdem verbis, alius rusticum carmen efficiet, alius elegans aut non inuenustum, vt: Hos præceptor nobis versus discere iussit, Hos nobis versus præceptor discere iussit. ¶ Spondaica est, vbi quartus pes spondæus finiens orationis partem: vt Albaniqúe patres atque altæ mœnia Romæ. ¶ Bucolica, vbi quartus pes dactylus est partem orationis finiens, vt Nos patriæ fines, & dulcia linquimus arua. Et tantum de cæsuris. Caueas autem licentiam de qua locuti sumus. Virg. 12. Ænei. Congredior, fer sacra pater, & concipe fœdus. Idem lib. 11. eiusdem, Oratis equidem & viuis concedere vellem. Quod Virgilius dixit, Addam cærea pruna & honos erit huic quoque pomo, volunt durum esse non ob id solum quod abest trochaica vel pentemimeris, verumetiam quia quintus pes in dissyllabum durius exit. Cæterum nullo modo rectius dulce ab amaro dignosces & separabis quàm poëtas optimos quotidie relegendo. Ne existimer tamen hunc laborem refugisse, vt breuissime potero. Heroicdecorum perstringam. In subitanea re insurgunt canorè quinque dactyli continui, veluti, Panditur interea domus omnipotentis olympi. De spondaicis dictum est & de cæsuris. ¶ Heroica maiestas in primis diligit plurium in se versuum implicationem quam cathenam appellant, ita vt ante tres aut quatuor versus raro sensus perficiatur, Tale est principium 3. Æned. Postquam res Asiæ Priamique euertere gentem Immeritam

Cęsura

Heroici decorum breuiter perstrictū

altam visum superis, ceciditq; superbũ Ilium, & omnis humo fumat Neptunia Troia: Diuersa exilia, & desertas quaerere terras Augurijs agimur diuũ. ¶ Nonnunquã tamẽ pulcherrimum fuerit, egregiam aliquam sententiam vnico versu concludere, veluti: Tãtae mol s erat Romanam condere gentem, &, Tantum aeui mutare valet longaeua vetustas. ¶ Venustum & momentosum est repetere aliquando dictionem in hunc modũ (verum semper meminerimus, nihil esse odiosius affectatione) Sequitur pulcherrimus Astur, Astur equo fidens. Ardentia lumina frustra, Lumina, nam teneras arcebant vincula palmas. Sic Persius: Tun' vetuli auriculis alienis colligis escas? Auriculis, quibus, & dicas cute perditus, ohe! ¶ Neq; indecorũ est illud si parcè fiat. Multa super Priamo cogitans, super Hectore multa. ¶ Quid illud nonne vehementissimum? Tu spes nunc vna senectę, Tu requies miserę, decus imperiumq; Latini Te penes. Sic Tu mihi quod cunq; hoc regni, tu sceptra, Iouemq; Concilias, tu das epulis accumbere diuũ. Magnã profectò vehementiam habet cum gratia, vbi opus fuerit huiusmodi repetitio. ¶ Politissimum censetur Heroicum quod in principio habet spõdaeum non finientem orationis partem, sequentibus duobus dactylis in hunc modum, Defecisse videt sua nunc promissa reposci. ¶ Desinit pulchrè in trisyllabam, nec malè in dissyllabam, durius aũt in tetrasyllabam pentasyllabamq; dictionem, durissimè verò in monosyllabam, nisi enclitica sit, aut animalis nomẽ, aut nisi monosyllaba praecedat. vt Procũbit humi bos, &c. Obseruationes non semper reperies, nempe ex industria grauissimi poetae, negligentiores interim videri volunt, neque enim vnus aut alter naeuus dedecet corpus egregium. Longè plura reliqui Grammatici afferunt, nobis haec paucula sufficiũt, reliqua ex ipsis poetis multò copiosius, quàm ex Grammaticis percipienda, missa facimus.

Pentametrum Carmen.

Pentameter.

Pentametrum vult quinq; pedes, pes tertius esto
Semper spondaeus, quartus quintusq; anapestus.
In reliquis spondaeus erit vel dactylus, vt vis.

Pentameter versus cõstat quinq; pedibus, quorũ tertius semper spõdaeus est, quartus & quintus anapaesti, reliqui spõdaei aut dactyli, vel hi mixti vt vis, semper aũt assit pentemimeris. Mart. Omnib⁹ inuideas liuide, nemo tibi. Scãde, Omnib⁹, dactylus, inui de, dactylus, as li, spondeus, uidene, anapc. mo. tibi, anape. Nũquã tertio loco est iãb⁹, quia per caesurã fit spondaeus, licet id cauendũ sit, vt dixit. Oui. Arte leuis currus, arte regendus amor. Nec vltimo loco aliquãdo est tribrach⁹, quia Vltima cuiusq; est cõmunis syllaba versus. Hunc scandendi modũ video veteribus placuisse. Quin. li. 9. de cõpositione, Optime est fini iunctus anapestus, vt qui sit pentametri finis. Oui. li. 3. de Põt. ad Cupedinem ait: Tu mihi dictasti iuuenilia carmina primũ. Apposui senis te duce quinq; pedes. Sidion. in praefa. de laudib. Narbonis: Misisti mihi multiplex poema, Doctum, nobile, forte, delicatũ. Ibant hexametri superbientes. Et vestigia iuncta, sed minora Per quinos elegi pedes ferebant. Aliter scandunt Guaguinus, Verulanus, Nebrissensis: nec damno, quia idẽ genus sępè diuerso modo metiri possumus, neq; authorę carent, quia in centimetro Seruius ait, Elegiacũ cõstat pentemimeri, prima heroica, secũda dactylica, vt est hoc, Meret diffusis flens elegia comis. Elegiacũ. i. versus pentameter cõstat pentemimeri heroica. i. duobus dactylis, vel duob. spõdaeis, vel spõdaeo, & dactylo, aut cõtra, & syllaba partẽ orationis terminãte, quę lõga est vel positione vel sua natura vel caesurę licentia, hinc sequitur pentemimeris dactylica. i. duo dactyli & syllaba. Et si dicas, pentameter dicitur à pente. i. quinq;, & metrõ. i. mensura, ergo habet quinq; mensuras seu pedes, dicũt duas illas syllabas caesurarũ quasi vnus pes sit, facere mensurã quintã. Inuenies tamẽ pentametrũ sine caesura heroica, sed admodũ dure, quare nõ imitari vellẽ vllo modo. Catul. ad Ianuã: Sperarer nec linguã esse nec auriculã. Idẽ ad Malliũ: Muneraq; & Musarũ hinc petis & Veneris. Ibidẽ, Qua veniẽs vna atq; altera rursus hyems. Ibidum: Troia virum & virtutũ omnium acerba cinis. Idem ad amicũ, Illam affligit odore, ipse perit podagra. Idẽ ad ingratũ, Quam modo qui me vnũ atq;

vnicũ amicũ habuit. Et ad Lesbiam, Nec desistere amare omnia si facias. Ex his liquet Catullũ in hoc genere fuisse interim duriusculũ. ¶ Definit pẽtametrũ venustissimè in dictionẽ disyllabã, nec malè in tetrasyllabã, pentasyllabãq́; interim etiã in hexasyllabã. Duriter autẽ in trisyllabã, durissimè in monosyllabã, nisi encletica sit, quę ad superioris dictionis substantiã pertinere videtur: aut nisi monosyllaba pręcedat. Nec tamẽ quę Grãmaticis dura vidẽtur, poëtę vsquequaque refugerũt. De omnib. afferã pauca testimonia. Oui. in 1. Tri. Interdicta mihi cernitur Italia. Mart. Dãtur opes nullis nũc nisi diuitib. Prop. Contractũ nullis ante cupidinib. Helena ad Parid. Nec sedeo duris torua superciliis. Mart. protinus ingentes sunt inimicitię. Proper. in principio li. 1. Et caput impositis pressit amor pedibus, Idẽ, Et veniant Hederę spõte sua melius: sic idẽ alibi sæpius. Tibul. Fecit, & antiquis imposuit larib⁹. Idẽ, Cantat & applauso tela sonat latere, sic idẽ sæpius. Frequentissimè verò Catu. vt ad Aufilenã, Quod nec das nec fers sæpè facis facin⁹. Idẽ ad Corneliũ, Cui⁹ sit penit⁹ nota fides animi, &c. Mart. li. 2. Delitiæ populi quę fuerãt Dñi. Et alibi, Nec volo quod cruciat, nec volo quod satiat, sic idẽ sæpius. Ouid. li. 1. Pont. Quolibet vt saltem rure frui liceat. Et li. 3. Vix excusari posse mihi videor. Et li. 4. Spectarem qualis purpura te regeret, sic alibi nõnũquã sed lõgè rarius q̃ Catullus, Tibullus, Propertius. Vir. in Coppa. Lilia vimineis attulit in calathis. Ibidẽ, Est hic munda ceres, est amor, est Bromius. In eodẽ, Et pendens iunco cæruleus cucumis. Idẽ fecit Plin. 7. epist. Nunc venerẽ effingat, nunc Veneris puerũ. Mart. Sũt hęc trita quidẽ zoile, sed mea sunt. Sic alibi sæpius. Et Catul. Aut facere hæc à te dictaq́; factaque sint. Tolerabilia sunt in fine duo monosyllaba. Proper. li. 1. vni si qua placet culta puella, sat est. Oui. 5. Trist. Præmia si studio cõsequar ista, sat est. Monosyllaba præeũte synalœpha frequens est. Oui. Et solũ cõstans in leuitate sua est.

Pentametri decorũ

¶ Pentameter versus appositus hexametro facit carmen elegiacũ. Auson. *Fortunã* reuerenter habe, quicũque repẽtè Diues ab exili progrediere loco. Totũ *poema elegia* dicitur, ab ἔλεος. i. miseratio: quia hominũ dolores, querimoniæ, seu *lamentationes*, & adulescentulorũ amores hoc genere primũ scribi cœperunt, postea etiã quæcunq́; aliæ res. Inuentor latet, docente in arte poët. Horatio. Versibus impariter iunctis querimonia primũ, Post etiã inclusa est voti sentẽtia cõpos. Quis tamẽ exiguos elegos emiserit author, Grãmatici certãt, & adhuc sub iudice lis est. ¶ Debet hexameter cũ pentametro sensum cõcludere, aut suspendere ita vt in sequentib. duobus penitus absoluatur: nec potest dictio regens poni in pentametro, & recta insequente hexametro, aut contrà, sed tamen non semper obseruatũ video. Oui. 5. Trist. Pone metũ valeo, corpusque quod ante laborum. Impatiens nobis inualidumq́ue fuit, Sufficit, atque ipso vexatum induruit vsu. Catul. Alloquar audiero nunquam tua verba loquentem. Nunquã ego te vita frater amabilior. Aspiciã post, hac! at certè semper amabo. Idem de coma Berenices, Scilicet in vario ne solum limite cœli, Ex ariadneis aurea temporibus Fixa corona foret, &c. Verũ quod rarum est, ne in vsum traxeris, vt sæpè admonui. ¶ Carmen elegiacũ gaudet binis epithetis. i. adiectiuis non turgidis vel inflatis vel affectatis, quod ferè ita fit, vt duo adiectiua duobus substantiuis præponantur, vbi prius priori respõdet. Frequenter tamen aliter inuenies, neque enim legem, sed elegantiam trado. Prop. li. 2. Sic me nec solæ poterunt auertere syluę, Nec vaga muscosis flumina fusa iugis. Neque dedecet istud aliis generibus carminum, vt Syluestrem tenui musam meditaris auena Caue ne sint eiusdem casus numeriq́ue, quia ambiguitatẽ pareret. Id non est quũ Virg. dicit: Mollia lutheola pingit vaccinia caltha. Ne sint autem epitheta duo, quia vitiosum est teste Seruio, quale est Dulcis frigida aqua. Ideo decorũ adiectiuũ, insigne verò substantiuũ apud Vir. 2. Aene. Androgeo galeã clypeiq́; insignè decorũ Induitur. Nũc videamus de tribus aliis generibus carminũ quibus frequenter in testimoniis vtimur.

Elegiacũ carmen.

Asclepiadæum Carmen.

Vult Asclepiadis versus Spondæon habere
Principio, binos hinc ritè capit Choriambos,
Pyrrhichius sequitur, quo non velocior alter.

Asclepiadæus versus constat spōdęo, duobus choriambis, & pyrrhichio, vt Sanctorum meritis inclyta gaudia. Fratres vnanimis fœdere nexili. Scande. Sancto spōdæus, rum meritis, chor. inclyta gau, chor. dia, pyrrhichius. Adde syllabam, habebis pentametrum carmen, Sanctorum meritis inclyta gaudiola. Potest etiam scandi vt sit pentemimeris ex spōdæo, dactylo, & syllaba longa, quæ ratione cæsuræ interim naturaliter bre. producitur. Caue imiteris. Hinc sequuntur dactyli duo, sic: Festū, nūc cele, bre, magnaq́ue, gaudia, & profectò sine pentemimeri claudicat hoc carminis genus. Nomen capit ab Asclepiade inuentore, vel Asclepiadæis frequenter vso. Scribitur ad principes viros. Horat. ad Mecœn. Mecœnas atauis ædite regibus. Ibidem. Terrarum Dominos euehit ad Deos, hic vltimus pes Pyrrhichius est aut dactylus, licet vltima syllaba natura producatur. Cic. in Orat. Postrema syllaba breuis an longa sit, ne in versu quidem refert. Dicitur hoc carmen Choriābicū, à pedis domino. Quibus iungatur, post videbimus.

Sapphicum Carmen.

Quinq; pedes Sapphus carmē capit, esse Trochæus
Vult primus, quartusq́;, & quintus, tertius autem
Dactylus, ipse locum sumus Spondæe secundum.
Hoc carmen post treis versus sibi iungit Adonis
Metrum, quod sic fit, Spondæum Dactylus anteit.

Versus Sapphicus constat Trochæo, Spondæo, Dactylo, duobus trochæis: veluti. Vt queant laxis resonare fibris. Scande. Vt que, ant la, xis reso, nare, fibris, hic fibris trochæus est per regulam: Vltima cuiusque est communis syllaba versus. Nomen habet à Sappho puella, primùm hoc genere apud Græcos vsa. Hoc carnem citra pentemimerim duriusculum est, & plenè claudum: id tamen elegantissimi authores nō semper refugerunt. Horat. Mercuri facunde nepos Atlantis, Idem: Quem virum aut heroa lyra vel acri, &c. Tu cauebis quantum potes: verum memineris pulchrum corpus nō dedecere, vnum aut alterum næuulum. ¶ Huic carmini post treis versus addes vnicum Versum Adonium siue Adonicū, sic dictum ab Adone puero, vel ab Adone inuentore, qui constat dactylo & spondæo: hinc fit regressio ad Sapphicos. Scribimus hoc genere Deorum laudes, amores quoque, & alia multa. Horatius ad Fuscum.

Integer vitæ scelerisq́; purus,
Non eget Mauri iaculis, nec arcu,
Nec venenatis grauida sagittis
Fusce pharetra.

In Adonico ferè semper sensus cōcluditur: id tamen Horatius, alijq́; nō semper obseruant. Hora. li. 2. car. ad Grosphū: Te greges centum Siculæq́; circū Mugiunt Vaccæ, tibi tollit hinnitum Apta quadrigis equa, te bis aphro Murice tinctæ vestiunt lanæ: mihi parua rura, &c.

Phaleucium Carmen.

Quum facies carmen quod cōposuisse Phaleucus
Dicitur, in prima Spondæus erit regione,
Dactylus inde datur triplicem cui iunge Trochæū.

Phaleucius versus constat spondæo, dactylo, & tribus trocheis, qui sine pentemimeri mancus est, licet aliter interim licēter reperies: velut apud Catul. Nec sese à gremio illius mouebat, sic alibi sæpius: id tu cauebis, quia Auson. ait: Istos composuit Phaleucus olim, Qui pentemimerim tenent priorē. Scande. Istos, spōdæus: cōposu, dacty. it pha, leucus olim, tres sunt trochæi. Catul. Passer deliciæ meæ puellæ. hic vltima corripitur,

quia vltima versus est cōis. Plura videbis in 5. lib. Nomē accepit à Phaleuco inuētore, qui etiā Phaleucius dicitur à Terētiano dicēte: Hoc Cereri metro cantasse Phaleucius hymnos Dicitur, hinc metrū dixere. Phaleuciō istud. Dicūtur Phaleucij versus hendecasyllabi, quia sine Synalœpha & Ellipsi vndecim syllabarum sunt. Scribimus hoc genere epigrāmata, &c. Nūc quia de Synalœpha & Ellipsi meminimus, nec sine eis versus plerunque metiri possumus, tempus est de his quanta possumus maxima diligentia disserendi.

Ellipsis & Synalœpha.

M necat Ellipsis, ceu vocalem Synalœpha,
Dictio dum sequitur quæ à vocali incipiatur.

Elipsis est m literę cū sua vocali detractio, absumptio, vel interemptio: quoties dictio aliqua in m literam desinit: & dictio sequens à vocali sumit exordium, vt in hoc epitaphio Virginij Rufi disticho apud Plin. lib. 8. epist. ad Rufonē: Hic situs est Rufus, pulso qui Vindice quūdam imperiū asseruit nō sibi sed patriæ. Scande, Imperi, asseru, &c. Persi. in. 2. Saty. Impello expugnā, namq; est scabiosus, & acri. Bile tumet. sic lege: nō nam. vt fecit Georg. val. Placent. li. 3. cap. 36. & apud Iuue. Sat. 9. Viuendū rectè quū propter plurima, tum de his præcipuè causis. ita habent emendatiores libri: non, tum his: vt in hunc poëtā notauit doctissimus vir Badius. Etenim vetustissimi tantum & nimium illorum amatores, m non interimebant. Ennius, Insignita ferè tum milia militum octo Duxit dilectos, bellum tollerare potentes. sic Priscian. sic habet Georg. Val. lib. 23. alij tamen forent pro ferè: alij duo milia habent: sed hæc lectio videtur aptior. Difficilè est certè in poëtis, qui interciderunt, veram lectionem hariolari. Lucret. li. 1. Quantum corporum in plumbo est, tantundem pondere par est. sic idem sæpius: quod mirandum non est, quia iam exoletum. Nam quod Auson. ait, Post m incisum est puto sic non tota videtur. excusatur, quia m hic nuda litera est nulli vocali annexa. Georg. Val. li. cap. 38. cap. 36 putat Catullum non interemisse m, in sospitem, quum dixit in Argonaut. Sospitem ereptum se ostendit visere portum. Cæterum emendatiores libri habent coniunctionem sensui satis necessariam. Sospitem & ereptum, &c. Vt autem in hac re veteres non secuti sunt Virg. & Ouid. cum cæteris iunioribus, ita nec in eo quod veteres s literam interemerunt, nisi fortè rarissimè. Nos verò s nunquā absumemus. Lucil. lib. 1. Saty. Quem neque Lucanis oriundi montibus capri. Suetius apud Macro. 3. Saty. Differuere nouos fructus mortalibus dantes. Catul. in vlt. operis sui versu: Affixus nostri tu dabis supplicium. Lucret. li. 1. Nam fierent iuuenes subitò ex infantibus paruis, sic alibi sæpissimè, vt apud vetustiores omnes: quod vt durū posteritas repudiauit, nisi in paucis. Horat. Regis opus sterilisq; ue diu palus aptaq; ue remis. Mani. li. 2. Taurum Cythera tuetur, Formosos Phœbus geminos, Cyllenius cancrum. Cic. in. Arat. Puluerulentus vti de terra lapsus repente. Scande, montibu. mortalibu. &c. Aliquando inuenitur cum sua vocali interimi. Virg. Hic hammonæ satus & rapta garamanti de nympha, nisi mendosè legatur pro rapta & garamanti de nympha. Mar. Sardonychas, smaragdos, adamantas, iaspidas vno. Sunt tamen qui velint secundā corripi in Smaragdos, quia interdum d liquescit. vt aiūt Iuue. Dispositis prædiues hamis, &c. Virg. Aut ouium fœtus, aut vrentes culta capellas. Scande, Aut ouium fœtaut. Vidi tamen libros in quibus erat aut fœtus ouium. Idem libr. 12. Inter se coijsse viros & decernere ferro. Scāde, viret. ita multi legerunt, quos sequitur cum Prisciano Sulpitius. Sed in hunc ait Seruius, Vera & antiqua lectio est cernere: nam Virg. imitatus est Ennium, apud quem cernere pro decernere capitur, quum dicit: Olli ternebant magnis de rebus argentes. Idem: Ferro non auro vitam cernamus vterque hæc Seruius. In eadem est opinione Seneca in epist. 58. legens cernere non decernere. Vtrique suffragatur Politian. quibus libenter astipulor: quia cernere pro decernere etiā apud Catul. est Certè ego te in medio versantem turbine leti Eripui, & potius germanum amittere creui. Quam tibi fallaci supremo in tempore deessem. Plautus in argumento Amphil. Pro patria Amphitryo dum cernit pro hostibus, habitu Mercurius ei subseruit Sosiæ. hic cernit pro decernit & certat sumitur. Cato. Successus indignos noli tu ferre

M nō interempta

S interempta.

Cernere pro decernere

moleste. Scande. Successi in dignos. Idem: Quod nosti factũ nõ recte, noli silere. Scãde noli ilere. vbi s in principio dictionis abijcitur, quod apud veteres nusquam notaui: Ideo Mancinellus vtrũque mendosum putat, sic restituens: Successum indignum noli sufferre moleste. Quod nosti factum nõ recte, non sileatur. ¶ Ellipsis cum i in secũda syllaba, vel cum e, ellepsis, interpetratur detractio: ex ec, & lipo, vel lepo. i. desero, deficio, linquo. Dicitur etiam ecthlipsis vel ecthlepsis cum c exili & th aspirato. i. expressio vel elisio. ecthlibo. i. exprimo, elido, excudo. ¶ Scãsio (quia de ea sæpe loquimur) est legitima metri in singulos pedes distinctio, sic dicta, quia per pedes veluti scalarũ gradus scandentes, incedimus, ita dicunt Diomedes, Priscianus, & omnes denique grãmatici. Ne dicas cum indoctis scandizare. Sed tempus est, vt de synalœpha dicamus. Scansio

Synalœpha.

Synalœpha est vocalis detractio quotiens in eã dictio desinit & sequens ab ea inchoatur: vt Sera nimis vita est crastina, viue hodie. Scãde. Sera ni, mis vi, test. cra, stina vi, uo die. dicitur à syn. i. cõ, & læphe. i. pressio, hoc est vocaliũ cõpressio. Qui si versus finiatur in m, vel in vocalẽ, & sequẽs à vocali incipiatur, nulla erit ellipsis aut synalœpha, præterquã in paucis versib⁹, qui Hypermetri dicũtur, vbi versu finito manet syllaba in m, vel in vocalẽ desinens, quæ à principio alterius versus absumitur. Vir. Æne. Sternitur infœlix alieno vulnere, cœlũq; Aspicit, & dulces moriẽs reminiscitur agros, primi versus pes sext⁹ est cœlũ: hinc manet syllabaq; in vocalẽ desinẽs, quã principiũ sequẽtis versus absumit: nã scãditur, quaspicit, &c. ita dices de similib. & hi versus liciti sunt cuilibet, dũmodo parcissimè adhibeãtur, quales hic paucos subiecimus. Vir. in. 9. Oĩa lõgeuo similis, vultũq; colorẽq;. Et crines albos. Iuue. sat. 6. Nupta senatori comitata est Hippia ludiũ ad Pharõ, ita lego cũ Badio, nõ cũ Mãcinello ludũ ꝓ ludiũ. Vir. 2. Geo. Inseritur vero ex fœtu nucis arbutus horrida Et steriles platani. Et Geor. 1. Aut dulcis musti Vulcano decoquit humorẽ, Et folijs vndã. Hipermeter igitur versus est, qui post debitos sibi pedes habet syllabã à principio sequentis versus absumendã, diciturq; ab hyper. i. super, & metrõ. i. mensura, quia vltra suã mensurã, syllabã cõtinet, quã (vt dixi necesse est in m, vel vocalẽ desinere, sequẽti versu à vocali incepto, nisi fiat synæresis, hoc dicit Seru. in illud Vir. 1. Ænei. Quib. orbis in oris iactemur doceas, ignari hominũq; locorũque Erramus. Diomedes quoque sic ait: Obseruatur aũt in Heroico versu ne vltimus pes sit trisyllabus, exceptis pauculis versib. qui hypermetri dicuntur, quorũ abundãtiã excipiũt hi versus qui sequuntur à synalœpha ratione rhythmica facta, eò quòd factũ vitiũ quod erat in fine versus, cõtinuatio sequẽtis emẽdat. Neque solũ cõtingit id hexametris, sed etiã sapphicis et pluribus: nunquã tamẽ id vidi in pẽtametris. Ho. 4. car. in. 2. Ode. Plorat & vires animumquẽ moresquẽ Aureos educit in astra nigroq; Inuidet orco. Hic duo sunt Hypermetri. Caue ne cõiunctione q; superfluè vtaris. ¶ Sed quæret hic quispiã, Nõne hoc ex excusat poëtica licẽtia? Nã poëtæ plærũque aliquid pro supplemẽto versus addidisse cõperiuntur. Vir. 1. Æn. Multũ ille & terris iactatus & alto. ille, teste Seruio, vacat, positũ vt stet versus. In eodẽ li. Multa quoq; & bello passus hic ait Seruius, duas cõiunctiones separatas naturaliter nõ cõ ungimꝰ, nisi metri necessitate, ergo vna vacat: similia sæpè notat Seruius: sed si cautè respexerimus, vix reperiemus quicquã in Vir. penitus superuacaneũ. Vtrabimus itaq; superfluas coniunctiones, & quęuis inania verba parũque ad rem pertinentia. Polysyntheto & asyntheto si res expostulat rectè vtemur, sed polysyntheto rarius. Vir. Panaq; Syluanũque senẽ nymphasq; sorores. Obseruandũ quoque est Seruij documentũ in illud Æn. 1. Vi superũ sæuæ memorẽ Iunonis ob irã. hic ait Seruius: Inuenies sæpè pro actiuis passiua posita: vt Pictis bellãtur Amazones armis, aut contrà: vt Populatq; ingentẽ farris aceruũ. Hęc variatio vel potius cõtrarietas reperitur & in alijs partibus orationis, vt sit nomen pro aduerbio: vt Hoc tunc oĩpotens cœlo descendit ab vltro. pro huc sic in participio: vt Et quã vectus Abas. i. quã vehebatur, & in noĩe: vt Hic memorẽ, nõ quę meminerit, sed quę in memoria erat, hæc nos imitamur. sed noua ad illorũ exẽpla nõ formamus. Hęc Seruius, quæ sunt valde cõtra eos, qui maiori licentia abutũtur in libello quam Virg. in tota Æneide. Nõ sum adeò obtusus, vt nesciam poetas multa licenter dixisse

Hypermetri.

Exundantia metri gratia.

Licentia poëtica

dixisse, veluti Vulcanũ pro igne, Venerẽ pro amore, abietẽ pro tabellis, pocula Acheloïa pro quibusuis aquis, raucũ clamat pro raucè, pars secant pro secat, vos ô Calliope aspirati, pro tu Caliope, teste Seruio. de hoc tamẽ in Syntaxi diximus: & ipsa preneste, quia intelligitur illius appellatiuũ, Cybelle pro Cybele, & id genus alia quàmplurima, quorũ quędam nunc veneri ducuntur. Non tamen licet vsqueadęo licentiã protendi, quasi liberum sit cuique scriptori relictis grãmaticę preceptis omnia pro voto cõfundere. Etenim (vt ex pulchro Seruij pręcepto dicimus) in licẽtia magis inuentis q̃ inueniendis vtimur. Ex dictis liquet, multo liberiorẽ esse in loquendo poëtam q̃ oratorem aut historicum quod ostendit Quintil. in li. 1. de instit. ora. Authoritas ab oratoribus vel historicis peti solet. Nam poëtas metri necessitas excusat. Hęc Fabius. Quidam grãmaticorũ contemptores, volunt omnia sibi licere, oĩa iudicio aurium pensiculantes ex authoritate Gellij.

Aurium iudicium

Verũ hi vehementer errant: nam solis doctis auribus mos gerendus est. Doctę aures sine notitia grammaticæ, nullę sunt. Scribendi rectè sapere est & principiũ & fons. An non credis Chœrilum aureis suas consuluisse? consuluit certè, sed indoctæ erant. Quicquid doctis auribus placet, bonũ est: sed id quęrendũ est, an omnium aures doctę sunt. Veterum auribus multa placuerunt, quę Virgilij auribus displicuere, nisi admodum parcè in paucis. Sunt (inquit Martialis) qui Attoniti legunt terrai frugiferai, Actius & quicquid Pacuuiusque vomunt. Si pro cuiusq; auriũ iudicio conficienda sit oratio, infinitus erit scribẽdi modus. Errant itaque homines: neq; voluit Gellius, aut Probus apud Gellium, oĩa pro aurium iudicio moderanda, (vt isti moderari volunt, quò ignauiam suam excusent) sed dixit, si diuersę sint voculę synonymæ, interrogabim⁹ aurem, quo quid loco magis locari deceat, veluti an rectius treis partes, an tres partes dicemus, &c. Multa profectò vitanda sunt in carmine quę in prosa, vt sermonis ambiguitas, & inepta adiectiui à substantiuo, dominis à cognomine, recti à verbo, dictionis regẽtis à recta, *declarati à* declarante traiectio, earundem literarũ vel syllabarũ præsertim longarũ dura *cõcursio*: veluti Has res ô Luci ad te scriptas misimus Æli. Carmina manca canis. O fortunatã natam me consule Romã. Casus Cassandra canebat. Exiret mẽtes fraternas grata malis lis. O tite tute tati tibi tanta tyrãne tulisti. Vbi m crebra est, metacismus dicitur: vbi l, labdacismus: vbi i, iotacismus, vbi vero s, polysigma. Exempla: Mihi male maximã miseriã multiplicasti. Sol lunaq; luce lucẽt alba leui lactea. Iunio Iuno Iouis iure irascitur Sosias in solario soleas sarciebat suas. Est tamẽ vbi sibilo opus est, veluti Sale saxa *sonabant*. Idem poëta artificiose r literam frequẽtẽ posuit, vt stridorẽ exprimeret: vt de Orõtis naui tempestate obruta. Torquet agens circũ & rapides vorat equore vortex. Idem: At tuba terribili sonitu procul ęre canoro Increpuit, vbi impetũ & vehemẽtiam maiorẽ significans vsus est creberrimè dactilo: vt alibi. Quadrupedante putrẽ sonitũ quatit vngula campũ. Et in. 2. Ænei. Conuellimus altis Sedibus impulimusq;: ea lapsa repente ruinã Cum sonitu trahit, & Danaum super agmina late Incidit. Vitabis itaq; Pleonasmũ, perissologiam, macrologiã, amphibologiam, tautologiã, cacophaton, &c. licet poëtæ non semper vitauerint in magnis operibus. Item versus leoninos: vt Æthiopum terras iam feruida torruit æstas, frequentes vitabimus, interim tamen non inuenustè interserantur. Virg. I nunc & verbis virtutem illude superbis. sic apud oẽs alios parcè inspersos cernes. Hęc igitur iam dictis vitia fugienda sunt, nõ tamen adeò, quia interdũ afferant elegantiam & iucunditatẽ carmini. Nam (vt Diomedes ait) plæruna; etiam nimia artis opinio fugienda est, & interponẽda simplicitas rudis atq; impernæ dictionis: nõ propter hoc solum quòd in omnib. rebus nimiũ lenocidium odio dignũ est, sed quod plerunq; acribus sensibus maior iucũditas si naturaliter proferatur. Semper euphonię inuigilandũ est, quia (vt idem author inquit) euphonia in dictionib. plus interdum valet q̃ analogia, vel regula preceptorum. Seruius in illud Æneid. 3. Progredior portu classes & littora linquẽs ait finitus est versus participio, quod rarò fit apud Latinos: apud Grecos est vitiosissimum. Hoc pręceptum Seruij nullo modo verum est.

Participiũ in fine versus

Virg. Herbas cõtondit olentes, & summa papauera carpens. Syluasq; sequentes. Suaue rubenti. Iamq; videnti. Vidi cum matre legentẽ. Sub nocte canẽtẽ. Sub rupe iacentẽ. Et grandia lilia quassans. Cui prima frementẽ. Iam brachia cõtrahit ardens. Glębasq; iacentes. Syluamq; sonantem. Lapidemq; reuertens. Retinacula tendens, sic idem alibi

per-

presæpe, ut Catullus, Ouidius, Propertius, Horatius; cæterique plus millies, ideo Seruiũ hæc dixisse vehemẽter miror. Ridiculus nimis est in multis, Alexãder, vt in .12. lib siue (vt Alexandrinis placet) capitulo, vbi fatuè sic præcepit de Synalœpha & Ellipsi, Viles sunt istæ pre cunctis & remouẽde. Etenim licet hę figurę videri possunt duriores, tamẽ vbi aut languorem indicamus, aut rem tardiorem, vel magnã, plurimũ venustatis afferunt. Virg. Monstrum horrendũ, informe, ingens, cui lumen ademptũ. Non potuit melius Polyphemi monstrositas pictura indicari quã hoc versu. Idem: Necdum etiã irarũ causæ sæuique dolores Exciderãt. Magnã igitur gratiã habet hęc collisio vbi hiatu & magnifica prolatione opus est. Siquidẽ (vt Cic. ait) habet ille tanquã hiatus & cõcursus vocalium molle quiddã, & quod indicet non ingratã negligentiam de re hominis magis quã de verbis laborãtis. ¶ Ellipsis & Synalœpha duriores sunt in principio versus à monosyllaba incœpti, sed poëte nõ semper refugerunt. Tu studebis vitare quantũ potes. Catul. Qui ipse sui nati minxeris in gremiũ. Horat. Nam vt ferula cædas meritũ maiora subire Verbera non vereor. Martial. Capella, Quæ istorũ laudes protulit harmonia. Idem apud alios quoq; sed parcè inuenies, ideo rarissimè imitare: monosyllabę nanque interemptio nunquã bene sonat. Itẽ duriuscula putatur collisio in quinto pede hexametri, & in anapestis pentametri, præsertim si sit ellipsis: poëte tamen nõ semper obseruant, Iuuc. Loripedẽ rectus derideat, Æthiopẽ albus, Sic alij quoq;. Tu caueto nisi forsitan rarissime, quia (vt sæpe dixi) næuulus eleganti corpori non turpis est.

Alexãdri erratũ in synalœpha & ellipsi.

Vocalis non absumpta, sed correpta tantum.

Non perimens longam rarò breuiare poeta
Consueuit, veluti Sunt insulæ ore canendæ.

Vocalis ante vocalem non semper absumitur: sed aliquando solum corripitur, quod notandũ magis quã imitandũ censeo. Virgil. in Bucol. Et longum formose vale, vale inquit Iola. Idem: Credimus an qui amãt ipsi sibi sopnia fingũt. Et alibi. Victor apud rapidum Simoenta sub Ilio alto. Prisciã. in perieg. Nnuc magno nobis sunt insulę ore canendæ. Virg. Insulæ Ionio in magno quas dira Celena. Idem: Clamarent vt littus hyla hyla omne sonaret: sic plura inuenies tam parcè in tanto opere imitanda.

Vocalis ante vocalem immutata.

Id mirare magis, vocalem nil variatam
Interdum cernes, velut Ionio immenso.

Aliquando vocalis manet inuariata, sed id quoq; notandũ magis est quã imitãdum. Ouid. li. 4. Meta. Iactari quos cernis in Ionio immenso. versus est spondaicus. Virg. in Bucol. Et succus pecori & lac subducitur hagnis. alij tamẽ legunt & pecori succus, &c. Mart. li. 11. Clamãt ecce mei io Saturnalia versus. Virg. 4. Æneid. Lamentis gemituq; & fœmineo hululatu Tecta fremunt. Sedul. Credite iam miseri aduenier dominus. Virg. Amphion dircæus in Actæo Aracyntho. Similia apud Ouid. in Meta. multa leges. Virg. 1. Æneid. Posthabita coluisse Samo, hic illius arma. Mart. lib. 2. Pontice cum lycino hic quoq; magnus homo est. Iuuen. Sat. 2. Si fur displiceat Verri, homicida Miloni. Virg. Clamarent vt littus hyla hyla omne sonaret. Notũ est hęc similiter posse defendi vt superiora, in quibus tamẽ grammatici voluerunt h aspirationem, consonantis vim obtinere, vt apud Virgil. 9. Æneid. Terga fatigamus hasta, nec tarda senectus. & lib. 7. Feruida pinũ Substinet, ac natæ Turniq; canit hymænæos. & li. 10. Graius homo infectos linquens profugus hymenæos. Verũ hęc facile soluuntur, quia in omnib. cæsura est, cuius licentia in similib. locis breuis ponitur apud Virg. Grauia sectoq; elephanto. Grauidus autumno. Omnia vincit amor. H igitur tãtum aspiratio est. Hora. Quo me cunque rapit tempestas, deferor hospes. vt vt est notãda sunt, non imitanda exempla, vbi vocalis ante vocalem aut aspirationem non absumitur, nisi tam parcè in tanto opere, vt ea quæ nunc subijciam, vbi vocalis correptã naturaliter nõ adimitur. Virg. 1.

H asperatio tantũ.

Ænei. Et vera incessu patuit dea, ille vbi matrem. Catul. Saltum laudemus dummodo ipse egeat. Emendatiores libri habēt, dum tamē ipse egeat. Virg. Ænei. 9. Rumpe moras omnes turbataque arripe castra. hęc tria testimonia adduxit Mancinel. cui in vltimo astipulatur Nicol. Feret. reprehendens eos qui legunt, rumpe moras omnes, & turbata arripe castra. quia ignorant (inquit) illud à Seruio dictū in. 2. Ænei. vitiosum esse, cæsuram cadere in synalepham. Etiam ignorant que coniunctionē communē esse tam sequente consonante q̃ vocali, vt ait Seruius in. 3. Ænei. Liminaque laurusq; dei. Ouid. Et bis io Arethusa io Arethusa vocauit. Claudian. Tum vaga humorum grauitas, &c.

O, & Heu.

Heu, o, non perimes, at o interdum breuiabis.

Vbicūq; vocales integrę sunt dictiones, nunquā mutantur ante vocalē, teste Sulpitio vt i, e, &c. Ego tantū testimoniū inueni de o aduerbio & interiectione, & ferme producitur vbi ęst vocādi aduerbiū, interdū corripitur. Heu quoque non interimitur, sed semper producitur. Tibul. li. 2. O ego ne possem tales sentire dolores. Oui. in epist. Penelopes. O vtinā tunc quū Lacedemona classe petebat, Obrutus insanis esset adulter aquis. Vir. in Bucol. Te Corydon o Alexi: trahit sua quēque voluptas. Proper. li. 2. Tu quoque o Euritiō vino cētaure peristi. Ouid. Fast. 3. Heu vbi pacta fides vbi quę iurare solebas? Papin. li. 5. Theb. Heu vbi nūc furię. Idē licere puto in hei, & ah, si opus fuerit.

Vocalis ante vocalem in eadem dictione absumpta.

Vocalem perimunt plęrumque in nomine eodem. Sic Maro docte refers, Aluearia vimine texta.

Episynalœpha — Synalœpha fit nonnunquā in eadē dictione. Ouid. Notus amor Phędre, nota est iniuria Thesei. sed tunc synęresis potius dicitur siue episynalœpha, quę est cōglutinatio duarum syllabarū in vnam facta, vt panthus pro panthous. Episynapto. i. coniungo. Synæresis. i. complexio vel contractio, à syn. i. con, quod coniunctionē indicat, & heresis diuisio, quasi diuisorū coniunctio, vt alcinus pro alcinous, bini pro biuni, synereo. i. cōtraho vel coniungo: heresis aspiratur, quod indicat aphæresis, ideo quidam Synhæresis diheresis, &c. aspirant. Ego puto sine aspiratione rectè scribi synęresis, vt Philippus, ¶ Synæresis est duarum vocalium in vnam contractio naturaliter diuisarū, vt Thesei, Phaeton, Tereo, aureus, trissyllaba sunt: aliquando tamē metri causa, vt dissyllaba proferuntur. Propert. li. 3. O centum æquoreę Nereo genitore puellę. Virg. in Bucol. Nec tantū rhodope miratur & Ismarus Orphea, Quantū omnis mundus gaudet cantante Sileno. Sido. in epith. Polc, Hierotat excussum vibrans in sydera pindum, Encheladus, rapido fit missilis ossa typhoeo. Porphyriō, &c. Ouid. in. 6. Meta. Degeneras, scelus est pietas in coniuge Tereo, Nec mora traxit Ityn. In his ōnibus fit synæresis, vt reliquis obliquis nominū in eus per eu diphth. Vt aūt hęc synæresis nō est passim admittenda, ita nec penitus refugienda, sed versibus parcè inserenda: quandoquidē nemo poëtarū eā cōtempserit, Qui aūt synęresis fuerit in datiuo typhoeo satis liquet, quia typhoeus in eus desinit per eu dipht. vt Orpheus non in eus typhęus per æ dipht. vt Matthæus, quemadmodū rectè docet contra Tortellium Nestor Nouariensis, quia solum nomē in eus per vnicam syllabam habera in accusatiuo singulari secundæ declinationis, vt Thesea, Orphea, Persea, &c. Est itaq; Typhoeus trissyllabū, secūda syllaba est pho, tertia eus, quod liquet, quia accusatiuus eius in a est tetrasyllabus. Oui. 5. Meta. Æthereas ausum sperare typhoea sedes. Ibidem: Emissumque ima de sede typhoea terrę Cœlitib⁹ fecisse metū: & paulò post, Huc quoque terrigenā venisse Typhoea narrat. Ergo apud Virg. 1. Geor. Cœumq; Iapetumq; creat sæuumq; Typhoea, Et coniuratos, hypermeter est, quia vocalis sequitur. Apud Ouid. verò li. 3. Nec quo centimanū deiecerat igne typhoea Nūc armatur eo: nimium feritatis in illo est, synæresis est, quia sequens versus à consonante inchoatur, vt apud Virg. in nomine oīa in. 6. Æne. Bis patrię cecidere manus, quin protinus oīa Perlegerent oculis, Hęc vera & antiqua lectio est teste in hunc

Synęresis (margin)

locum Badio. Petrus Crinitus li. 22. ca. 7. dicit esse versum dactylicū, quia (vt ait) sextus pes est dactylus. ¶ Secundo fit Synæresis in possessiuis in eus. Ouid. 12. Metam. Barba erat incipiens, barbæ color aureus, aureaque Ex humeris medios coma dependebat in armos, vbi etiam hypermeter est, & scanditur, aureus, aura, Quæ ex humeris, &c. Vir. Ferreique Eumenidum thalami & discordia demens. Petrarcha li. 6. Aphricæ, Dū subterraneo tremuit pia Roma tumultu. Vir. 1. Æn. Atria, dependent lychni laquearibus aureis. sic plumbeus & similia inuenies. Fit idem in nonnullis alijs. Virg. 4. Geor. Seu lento fuerint aluearia vimine texta. Tibul. lib. 2. Rure leuis verno flores apis ingerit alueo, Compleat vt dulci sedula melle fauos. hic est apis pro apes. Claud. Theodosius priuatus adhuc. Lactan. Duodecies vndis irrigat omne nemus. Virgil. Fixerit æripedē ceruam non potest esse proceleumaticus cōtra multos, quia aër primam producit. Æripes. i. leuis quasi aereis pedibus. Dicitur quoque ab æs, æripes. i. æreos pedes habens, sic volunt summi apud Ouid. in Epist. Narrat & æripedes Martis arasse boues. Marcus Manilius lib. 2. Duodecatemorium constat bissenaque cuncta. hæc parcissimè imitabitur, & tum carmen etiam exornabunt, vti quod nunc subijcio. Propert. in lib. 4. Eosdem habuit secū quibus est elata capillos, Eosdem oculos, lateri vestis adusta fuit. mendosi codices habent hosdem, hoc non considerātes. Tortellius, Sulpitius, & multi alij secundam in ablatiuis eodem & eadem dixerūt aliquando corripi. Mecum est Georg. Valla li. 38. cap. 11. sed dictos versus Propertij (è quibus opinio nostra omnino probatur) Georgius non ponit: meum est hoc vt alia plurima. Virg. in Bucol. Vno eodemque igni sic nostro Daphnis amore. Idem Æne. 12. Vno eodemque tulit partu, paribusque reuinxit Serpentem spiris. Et alibi: Vna eademque via sanguisq; animusq; sequūtur. Proper. li. 1. Hoc eodem ferro stillet vterq; cruor. Idē li. 3. Hac eadem rursus Lygdame curre via. Calphur. Ecloga. 4. Rupe sub hac eadem quam proxima pinus obumbrat. Cato: Non eodem cursu respōdent vltima primis. Hos authores poterimus parcè imitari, quia parcè vsi sunt, vt quod diximus alibi de tenuis. Lucretius: Mittunt effigies quoque debent mittere tenuis. Idem: Tenuis enim mens est, & mire mobilis ipsa.

Synæresis in possessiuis in eus

Aluearia

Alueus

Theodosius

Eosdem

Eodem

Eadem

Tenuis

Synæresis nulli vitanda.

Oībus ista licēt, huic, cui, dij, dijs, quoq; dehīc, dein,
Proin, deest, semianimis, prout, deorsum, prehēde-
Sic ij, sic ijsdē. Quædā diuisa legūtur. (re, seorsum.

Vir. Huic coniunx Sichæus erat. In hoc & in cui, i est consonans, testibus Sulpitio & Nebrissensi ex Priscia. Huic interdū dissyllabū est. Sido. in. 4. Panegy. Assurrexit huic, coxit quot torridus auster. Pius Baptist. in hunc locum ait dispesci quandoq; bipertilemque vocem fieri huic. Prisci. autor est Papiniano testimonio, Serus huic voto videat dare thura nepotes, &c. Rufus Festus, Finis huic gades septenaq; gurgite vasto. Virg. Cui pendere sua patereris in arbore poma, sic composita. Ouid. 4. Trist. Cur quoties alicui chartæ sua vincula dempsi. Hora. Non cuiuis homini contingit adire Corinthū. Diuiditur interdū. Albiuus. Ille cui ternis capitolia celsa triumphis. Man. li. 4. Sic erit & sedes fugienda, petenda cuiq;. Ouid. 9. Meta. Dij melius, dij nempe suas habuere sorores. Vir. Dijs aliter visum. in prosa sunt dissyllaba ex singulari dius, vnde est mediusfidius. Nam synæresis propter carmen solum inuenta est, nec extra carmen duæ vocales in vnam syllabam contrahuntur, nisi per diphthongon, quæ in dij & dijs nulla est, aliud est de bini, bigæ, quia hic vocales quædam penitus extritæ sunt, quæ vti non proferuntur, ita nec scribūtur. Neque simile est de huic & cui, in quibus propriè synæresis non est, sed naturaliter monosyllaba sunt, vt datiuus ei, in quibus i consonans est, vt in huius, cuius, eius. Et tamen ad differentiam interiectionis (vt Priscianus ait) sæpè est dissyllabum Catu. de Æmilio: Non (ita me dij ament) quicquam differre putaui. hic dij rectius est dissyllabum secundo i interempto. Dei & deis secundum rectam declinationem sæpè leguntur, vt in declinationibus declaramus. Iuuenal. Satyra. 15. Dehinc clamore pari concurritur, & vice teli Sæuit nuda manus, sæpissimè dissyllabum est

Huic

Cui

Dij, dijs

Dehinc

Dein cũ suis. Proin, proiñ. Deest deerat. Semianimis & similia

Sill.li.6.Dira dehinc bella ruit.& li.10. Fama dehinc gliscente sono iam sydera adibat.Sic leges in Pap.Virg.Horat.Auieno, cæterisque.¶ Dein,cũ suis,deinde,deinceps. Virg.Experiar tu deinde iubeto certet amyntas.Horat. Redde age quæ deinceps risisti. ¶ Proin vnde proinde.Virg.Proinde tona eloquio.Deest,sic deerã,dees,deero, deessem deesse.& Sil.li.6.Nec cernere deerat Frustra femineçũ quærentia lumina cœlũ. Mart. lib.8.Sint Mœcenates,non deerunt Flacce Marones.Luca.li.4.Non deest prolato ieiunus venditor auro.Idem, Quiq; fluat multo nõ deerit corpore sanguis.sic Virg.Ouid. cæterique.¶ Semianimis,semihomo,semiuncia,semiermis,&c.in quibusdã i ne scribitur quidem,nam semuncia sæpius lego q̃ semiuncia.Virg.Semihominis Caci facies quã dira tegebat.Ouid.Frigidior glacie semianimisq; fui.Idem, Semiustamq; facem vigilata nocte viator.Sil.12.Semiermemq; manũ sternendã obiecerat hosti. sic similia inuenies plurima.Prout apud Hora.legi & quoad,vt scãdatur prut,quad.sic meipsum,teipsum, anteit,præit.Deorsum,seorsum in Lucre.sunt frequentia,in alijs non inueni,apud eundem deerro,deerras,verbum primæ similiter per synæresin profertur. Hui interiectio monosyll.est,teste Nicol.Feret.¶ Prehendo tam notũ est,vt extrita diphthongo prendo scribatur.

Ii, ijdem, ijsdẽ. Eæ

Ii,ijs,ijdem,ijsdem,pluraliter declinata.Virg.Iidem venturos tollemus in nepotes, fecit id in fœminino genere Phile.in quarta quartæ. Nescis quibus eæ flagrantibus ardent bestiolæ flammis.Omnia iam dicta præter huic,cui in prosa vocalibus diuisis proferuntur,& in carmine si opus fuerit,quicquid Alexandrini & alij quidam garriunt,hæc est mea opinio,ratio mea iam satis liquet,vbi de dij & dijs loquimur.

DIAERESIS.

Scandere si bene vis,tu nosce diæresin aptè,
Ex vna per quam duplex fit syllaba semper,
Sic syluæ Vates lyricus trisyllabon effert.

I & u vbi vocales, vbi consonantes sunt

Diæresis est vnius syllabæ in duas diuisio,vt syluæ dissyllabum est,sed vates Lyricus Horat.per tres syllabas syluę dixit, ideo notitia huius figurę ad scansionẽ necessaria est. Diæresis.i.diuisio,diareo.i. diuido. Nunc videamus in quibus adictionibus sæpius est diæresis.Ergo i & u præpositæ in eadem syllaba reliquis vocalibus,vel etiam sibi,consonantes efficiuntur,nec vocalium vim retinent, ideo diphthongon non efficiunt: vt ianua,ieiunus,traijcio,iocus,Iuppiter,van⁹, Venus,vinũ,voueo,vult.Interdum tamẽ per diæresin vocales efficiuntur omnino licenter, nusquã nisi parcissimè in tanto opere id imitandum est.Plaut.in prologo Asinariæ:Hoc agite sultis spectatores nunc iã.versus est iambicus trimeter in quo iam dissyllabum est:quod apud alios nusquã inueni.Virg.

Iam

Iam noua progenies,&c.Teren.in And.Sine inuidia laudem inuenias & amicos pares.

inuidia

Hic inuidia pentasyllabũ est,vt in lib.1.dicit Priscian.Horat.in Epo.Niuesq; deducunt Iouem,nunc mare,nunc syluæ.hic teste eodem syluæ trisyllabũ est,namq; dimetrũ iambicum est coniunctũ pentemimeri heroicæ,quod aliter stare non potest, nisi syluæ trisyllabum accipiatur.

Soluit

Soluit(vt idem author notauit)trisyllabum in hoc phaleucio Catulli ad Passerem:Quod zonam soluit diu ligatã.Subiungam ipse plura huius rei testimonia,vbi u consonans fit vocalis. Ouid. Nunc quoq; te saluo persoluenda mihi.

Euoluo

Catul.de coma Berenices:Condita quin veri pectoris euoluam. Ouid.in Epist.Debuerãt fusos euoluisse suos.¶ Hęc desoluo & voluo sunt admodũ frequẽtia Catullo,Tibullo, Propertio,Ouidio,ideo non prohibuero si parcè admiseris.

V liquidũ

¶ Secundò u post g & s, quandoq; & post q semper liquescit.i.nec vocalis nec consonãs haberi potest,nec penitus nulla litera:neq; enim profertur,vt vocalis,nec penitus supprimitur,sed quasi languidiori quodam sono raptim pronunciatur:vt languor, lingua, aqua, suadeo,suauis, V in aquo vocalis propriè non est,quia dissyllabũ nomen est, ergo u & a in eadem syllaba locantur,non per synæresin,non per diphthongon,non est igitur vocalis,neque cõsonans est quia prior in aqua produceretur. In quibusdam locum habet diæresis.Virg.

Suaue Suasit

de Liuore,Non lux,non cibus est suauis illi.Phal.est Stat.1. Theb.Imo agite & positis quas nox inopina suasit. Virgilius in Hortulo, Holus suaue multiplex herbæ genus,

iam-

Iambi. Trim. Horat. 8. Satyra lib. 1. Quum mihi non tantum fúresque feræque suetæ. Suetus
Lucan. 2. Fundat ab extremo flauos aquilone Suenos. Sueuus

I vocalis vbi malè putatur esse consonans.

Nominibus Græcis non consonat i vel Hebræis.
Quapropter dices Iacobus, iambus, iaspis,
Profer Iulus, Iapis, Ioannes, & Iesse,
Suaueq; ab indoctis laniatum nomen Iesus.

I litera neque in Græcis neq; in Hebræis vnquã est cõsonans, vt docet Geor. Val. Placenti. lib. 38. cap. 30. idem docet Ælius Antonius Nebrissen. in quo per indoctos decepti sunt Sulpitius & Niger in nomine Iesus, de quo Niger ait, E ante s producitur, vt Iæsus, præter Iesus: vbi Niger dupliciter peccat, quia Iæsus ineptum est exemplum, siquidem per æ diphthong. scribitur, & Iesus indoctissimè demitur, nec excipit Niger plura: Igitur licet Niger multa non ineptè docuit de accentibus, de generib. carminũ, de poëmatis, tamen in quantitatũ regulis ne pili quidem faciendus est: sed pergamus. Ex hac doctrina patet errasse Petrum Rigam in Genesi, De quo concepit virgo beata Iesum, & Alexandrum: Dat Iesus um quarto. Iambo vel nulla vel saltem tertia detur. Et cuspis, iaspis, &c. Filius Alphæi Iacobiq; Maria quiescunt, &c. in quibus Rigã authorem habet pardo maculosiorem. Arator Iesus priore producta semper dissyllabũ facit. Prudentius ferè extrita e litera Isus videtur dixisse, at neutrius licentiã imitari velim. Sedul. li. 4. Præceptor miserere, potes nãque omnia Iesu. nescimus an dissyllabum sit an trissyllabum. Similiter peccant qui per vnicam syllabam Iob dicunt, aut per duas Iason, Iesse, Ioseph, Iacob, Ionas, &c. Afferam de pluribus testimonia. Oui. 7. Metam. Pelle moras, tibi se semper debebit Iason. Ho. in Arte, Syllaba lõga breui subiecta vocatur iambus. Bapt. Mant. Multa sinus & colla virens ornabit Iaspis. Horat. in Epo. Ode. 3. Perunxit hoc Iasonem. Iamb. dimeter. Sido. epist. 9. Ferox iãbus & trochæus, hactenus iambicus trimeter. In eodem libro, Rarus iambo, versus est adonicus. Marti. lib. 9. Et precium magnis fecit iaspidibus. Claudian. ad Iacobum Magistrum equitũ, Per cineres Pauli, per cani limina Petri, Ne laceres versus dux Iacobe meos. Valeat igitur Riga plurimorum errorum fons, in Luca dicens: Alphæi Iacobus: Thadæus, Bartholomæus. Iuuenc. Ægyptum cum matre simul transportat Ioseph. Virg. 1. Æn. Iulius à magno demissum nomen Iulo, vbi notabis i vocalem primitiui Iulius esse versam in deriuatiuo Iulius in cõsonantem, quinetiam ipse Horatius Iulius dyssallabum protulit per synæresim in lib. 4. Carm. Ode. 2. Pindarum quisquis studet æmulari iule ceratis ope Dędalea, Nititur pennis vitreo daturus. Nomina põto. Tres Sapphici sunt cum Adonico. Idem contingit in Iudęa. & Iudęus, quia iudas vnde hæc formãtur Hebræum est, ergo trissyllabũ, vt Ælius Nebrissensis docuit. Lucanus, incerti. Iudęa Dei. Horat. Vin tu Iudę is oppedere. Idẽ fecit Ouid. in nomine iazyx nomine populi in. 2. li. Trist. Iazyges & Colchi Meteræaque turba Gethęq; Danubij medijs vix prohibetur aquis. vbi indocti per I Iazyges legerunt. Valerius Flac. lib. 6. increpat & stricto sic vrget Iazygas ense. hic i vocalis est. notauit hanc rem in quarto Plinij Hermolaus Barbarus. Idem fit interdum in nomine Naias. Non damnarem itaq; Prudentium vel iuuencum, nisi semper licenter protulissent Iesus. Nam iuuentis parcè vtendum est, similia fingere vix in maximo opere nisi parcissimè licet, id cognosces, si veterum monumenta diligenter excusseris. Iapyx, iapix, iaspis, iapetus, & alia quædam in medijs syllabis visuntur aut in vocali ante vocalem. Iuuenc. Dixit Ioãnes cui talia reddit Iesus.

Iesus
i ason
iambus
iaspis
iacobus
ioseph
iulus
iulius
iudæa
iazyx

¶ Hæc sunt mi Ioannes Laurenti, quæ tibi dicata voluimus ob veterem nostram amicitiam, neque enim opinor Pyladem vehementius amasse Orestem, aut contrà, quam ego te & tu me amas. Fungere nunc igitur amici officio, hoc est totis viribus libellos nostros defendito ab illiteratis canibus. Ego secundum librum aggredior, Aspiret cœptis Nazara, cui felix (vt Iuuencus ait) patria est & nomen Iesus.

Despauterij artis versificatoriæ Liber secundus generaleis quantitatum regulas continens.

Ioannes Despauterius Niniuita Ioanni Neuio Hondiscotano Theologo eloquentissimo, & apud Louanios Lilianorum Moderatori prudentissimo, & suo Præceptori oppidò quàm venerando. S. P. D.

SEcundum artis Versificatoriæ nostræ libellum, Celsitudini tuæ non veritus sum dedicare, Præceptor mi disertissime, quòd te (quem parentis loco semper habuerim, nec vnquam minoris fecerim, quàm Apollinarem suum Gellius.) Oratorio & Poëtico studio succisiuis temporibus vehementer oblectari certò sciam Neque enim more aliorum Theologorum, paucis tui similibus exceptis, Grammaticam vt tenuem cauillaris, ex cuius ignoratione in quauis doctrina multa errorum milia irrepserunt. Plurimi sanè Sophistæ & Grammatici glossulas pulchrè callent, qui Diui Hieronymi & Augustini & Sidonij scripta, aut aliorum veterum Theologorum ritè noscant, paucos reperiri tuo facilè testimonio peruincam. Fœlix profectò es Præceptor optime, quòd literaturam politiorem semper amaueris, quæ facit vt veterum & neotericorum monumenta iuxta intelligas. Talis namque Theologus es, qualem vult Architectum suum esse Victruuius, hoc est, Theologus summus, nullius artis expers. Talis quoque est Theologus Præceptor meus venerabilis Ioannes Raetshouen, talis ac tantus, quantum fuisse Taurum Philosophum prædicat Gellius, imò maior, *quia Theologus* excellentissimus, cuius meminero dum spiritus hos reget artus. At te redeo dulcissime Neui, orans te (quem artis nostræ doctissimum esse scio) vt quæ videbis rectè à nobis reprehensa, defendas contra imperiti vulgi abusum. Plurima nāque aliter imperita multitudo, atque ego cum doctis profert: quare non ignorans me vehementer ab imperitis vituperatum iri, huius te libelli defensorem constitui. Obsecro ne esse recuses. Id si impetro, omneis Theonum & dentes, & nasos facilè contemnam. Vale cum doctissimis viris & amicis nostris Iodoco Læto, & Martino Dorpio. Ex Bergis X. Calendas Ianuarias. Anno Domini. M. D. X.

Quantitatis syllabariæ regularum generalium prima de Positione.

DVm postponuntur vocali consona bina
Aut duplex, lōga est positu. Quòdsi duo sub (sint
Finali rarò positu producitur illa.

Vocalis naturaliter breuis, quam duę consonantes continuò sequuntur, ita vt vna cōsonantium in eadem dictone cum vocali ponatur, aut quam in eadem dictione sequitur duplex, id est x, & z, vel i consonans, producitur ea vocalis positione siue positu consonantium, vel duplicis. Quòd si vocalis sit vltima dictionis litera, & in principio sequentis dictionis sequantur duæ cōsonantes, rarissimè producitur positione. Consonans bis posita pro duabus habetur, vt prima in annus producitur positiōe. Similiter bis vbi consonans sequitur, vt bis venit ad mulctram. sic rexi, gaza, aiò. Sed iam latius singula declarabo. ¶ Dixi igitur vocalis, quia omnis syllaba gratia vocalis quanta dicitur. ¶ Dixi, naturaliter breuis, quia si naturaliter producitur, non opus fuerit ad positionem confugere, vt vocalis in est & ast naturaliter corripitur, vt liquet ex s & at. Ast

Ast certè poëticum est, & vix recipitur: nisi sequente vocali. Virgil. Ast ego quæ diuum incedo regina. Persius tamen dixit: Ast vocat officium, ¶ Dixi ita, vt vna consonantium,

dce, Quia nō oportet vtranque in eadem syllaba locari. Verbi gratia, ain at corripitur, eadem si consonans in principio sequentis dictionis ponatur, producetur. Virg. At regina graui. ¶Dixi, aut quã in eadem dictione sequitur duplex, hoc est, x, z, i consonans. Tunc enim vocalis positione producitur. Virg. Arma virum tabulæque & Troia gaza per vndas. Produc igitur Nazara, Eleazar, azimus, licet id compositum est, testis est Mancinel. ¶I duplex est inter duas vocales: vt aio, baiulo, baiulus. Sedul. Venter puellę baiulat Secreta quæ non nouerat. Duo sunt iambici dimetri: vt illud, Claustrum Mariæ baiulat. Sic rectè Riga in de viris sanctis: Baiulat ille crucē. Ineptus igitur est versiculus: Cloto colum baiulat, Lachesis net, & Atropos occat. de hoc versu aliquid videbis in litera o in vltimis syllabis. Baiulo, id est, onus fero. Vbi præcedens vocalis per compositionem aduenit corripitur: vt bijugus, trijugus, quadrijugus: reijcio tamen variatur vt patebit. ¶Dixi postremum: Quòd si vocalis sit vltima dictionis litera, & in principio sequentis dictionis sequantur duæ consonantes, rarissimè producetur positione, adeò vt vix ea positio sit admittẽda, nisi parcissimè in maximo opere. Expertus loquor, perlegi enim omnes ferè poëtas, vix septies aut octies huiusmodi positionem reperire potui, & id quidem in eis fermè locis vbi aut dubia fuit lectio, aut cæsuræ licentia esse potuit. Sil. 9. Immane stridens agitur crebroq; coacta Vulnere bellatrix properos fert bælua gressus. Iuue. Sat. 8. Occulta spolia & plures de pace triũphos. Positus est teste Mancin. interprete. Idem Sat. vlt. Curabitis vt sit Vindicta grauior quàm iniuria, dignũ erit ergo. Idem Sat. 6. Medijsq; in naribus ingens Gibbus, & acre malum sępè stillantis ocelli, sed alij libri habent semper, quod videtur sensui auidissimè carpentis rectius conuenire. Sunt qui credant vltimam in historia naturaliter breuem positu produci apud Iuuen. dicentem: Historia speculum, &c. At falluntur homines, quia historia in eo loco ablatiuus est, quod patet per adiectiuum eius recenti, ait autem Iuuen. Sat. 2. Res memoranda nouis annalibus atq; recenti Historia, speculum ciuilis sarcina belli. Alij falluntur in illo eiusdem poëtæ Sat. 4. Miseræ cognosce procœmia rixę. vbi ineptè legunt præmia, cum legendum sit procœmia nō præmia, vt Mancin. docet. Venerabilis Beda affert ex Sedulio (vt Guaguinus ait) Aduéniat regnũ iamiamq; scilicet illud. at impressio quam vidi habet, Adueniat regnũ cœleste videlicet illud. Adducit Nestor ex. 6. Meta. Ouid. Deseruere sui nymphę vinctã tmoli. versus est spond. vt Nestor ait: & produc. vlt. in vineta positione, quia sequuntur tm. Nã Tmolus dissyllabum est, nec vsquam legitur Tymolus trissyllabũ, contra Tortellium qui dixerat in Ouid. Tymoli legendum vt versus staret, in quo videtur Tortellius errorem Alexandrinum sequi. Ouid. 10. Meta. Iudice sub Tmolo certamen venit ad impar. Virg. hunc montem Tmoliũ appellat dicens in Georg. Tmolius assurgit quibus & rex ipse Phanæus. Sunt tamen post Nestorem viri doctissimi quos potius sequar, qui asserant vtrunq; dici, Tmolus & Tymolus, & in Oui. Tymoli legi, vt Raphael Regi. & Geor. Val. Placent. lib. 38. cap. 10. Is per Plinium probat, qui dicit veteres dixisse Tymolum. Idem asserit Hermol. Bar. in lib. Plin. 33. cap. 8. Quia vtrunq; testatur dici teste Stephano, & Tymoli non Tmoli haberi in Ouid. contra Nestorẽ. Ælius Antonius Nebriss. vir doctissimus adducit testimonium Catulli dicentis: Dulce mnemosynon mei sodalis. Phaleucius versus est, in quo putat e in dulce produci positione, verum infirma est hæc Aelij probatio, quia Catullus nō modo Iambum huic carmini in primo loco dedit, sed etiam trochæum. Catull. de Acme. Ista turpiculo puella naso, Et negat mihi vestra redditura m, Persequamur eam & reflagitemus, Mœcha putida redde codicillos, Redde putida mœcha codicillos. Quinque sunt in hendecasyllabi in eodem epigrammate. Idem ad Licinum: Semimortua lectulo iacebant. Phaleu. est, vbi primus pes est trochæus, nam semi vltimam corripit. Ouid. lib. 2. Metam. Semifer interea diuinæ stirpis alumno lætus erat. Macrobius dicit vltimam in ablatiuo fratre produci in hoc spondaico. Virgilius lib. 9. Nec Lycio genitore minor nec fratre Mnestheo. vbi etiam synæresis est. M enim apud Græcos vim mutæ obtinet. Virgilius Æneid. 4. Mnesthea Sergestumq; vocat fortemq; Cloantum. Seruius Macrobio haud indoctior legit Menestheo, gratia versus: sic alij quoque, Statius. 6. Thebaid. Discus nec dubia iunctave Menesthea victum Transabijt meta, sic ibidem Menestheus sæpe. E quibus facile

Baiulo

Tmolus

Tymol⁹

Mnestheus

Menestheus

facile intelligere possumus rarissimam esse positionẽ, & vix admittendam si dictio in vocalem desinat, & sequens à duabus consonantibus inchoetur, nam si à duplici, perpetuum corripietur. Lucā. Talem fama canit tumidũ super æquora Xerxem. Virg. Iam medio apparet fluctu nemoroſa zachintos, Etenim vbi positio videbitur esse, aut cõiunctio forsitan erit perperam subtracta, aut cæsura locum habebit. Nam quod Nebriss. cum Sulpitio affert ex Virg. Tribulaq; traheæq; & iniquo pondere rastri, nullo modo probat hanc positionem, quia q; simili loco apud Virgil. producitur vbi positio nullo modo locum habet, vt. 3. Ænei. Liminaq; laurusq; Dei. vbi Seruius ait: Breuis pro longa posita est. Defenditur autẽ, vel quia monosyllaba ad artem non pertinent, vel particula que sui substantiam non habet, membrum putatur superioris orationis. Hæc Seruius, quibus quid velit non satis intelligo, quia monosyllaba nõ minus ad artem pertinere videntur q̃ polysyllaba, vt a, ab, de, e, &c. Et membrum esse superioris orationis nihil confert ad productionem. Ideoq; puto produci solum cæsuræ causa, vt ante dixi Vir. alibi: Drymoq; Xanthoq; ligeaq; phylodoceq;. Idẽ: Euriq; zephyriq; tumẽt. Oui. Syderaq; ventiq; nocent. Idẽ: Sarculaq; rastriq; graues. Rectius igitur corripiemus finalem vocalẽ. Sido. Dulcia mnemosyne demirãs carmina Sapphus. Oui. Piscosamq; gnidon grauidamq; amathunta metallis, Horat. Linquimus insani ridẽtes premia scribæ. Idem: Ignoscent si quid peccauero stultus amici. Lucā. Terga sedent crebro maculis distincta smaragdo. Huius rei exempla facile multa inuenies, in quibus tamen vel s absumi, vel liquidam locum habere testantur Diomed. & Priscian. secundum quos mali essent versus: Hectora deuicit certamine Phthius Achilles. Feda phthisis putri torquet mea viscera tabe. Nõ pretermittam doctissimi Capelle opinionem de positu in. 3. lib. sic dicentis, Proximi sermonis consonantes nihil præcedentem adiuuant, licet Vir. refragetur dicens: Arma virumq; cano. Troiæ. Et item: Fontesq; fluuiosq; voco.

Regula secunda de liquescentia.

Cum muta liquidam scribens in syllaba eadem,
Ancipitem ponas vocalem quæ breuis esset.
Hanc tamen in prosa semper breuiare iubemus,
Sunt l & r liquidæ, queis rarò iungimus n, m.

Quando vocalem natura breuem sequuntur muta & liquida, eadem cum sequente vocali constituentes syllabā, ita tamen vt præcedens vocalis in eadem dictione ponatur, ipsa est anceps in versu, in prosa vero semper correpta. Mute sunt b, c, d, f, g, k, p, q, t. Liquidæ, l & r: & aliquando n, & m. Ouid. 13. Meta. Et primo similis volucri, mox vera volucris. Virg. Albaniq; patres. Ouid. 4. Meta. Tempus Atla veniet tua quo spoliabitur arbor. Ibidẽ: Id metuens solidis pomaria clauserat Atlas Montibus. Claudiā. in. 6. consulatu Honorij: Texerat vrbem Tarquinio mirante Cocles. Virg. 2. Georg. Ingredior sanctos ausus recludere fontes. Sil. li. 1. Fas aperire mihi, superumq; recludere mẽtes. ¶ De n, & m, rariora sunt exempla, vt arithmos. i. numerus, & regnō. i. filius apud Euripidem corripiuntur teste Priscian. lib. 1. Martialis in vltimo epigam. lib. 9. Quæ noua tam similes genuit tibi Leda ministros, Que capta est alio nupta lacena Cygno. Sunt tamẽ qui habeant Que capta est Cygno nupta lacena alio. At apud Horat. manifeste corripitur in quarto carminum, Ode. 3. Donatura cygni si libeat sonũ. Asclep. est. Auson. ad Pauli. Longæuæ tantũ superamus honore senectæ, Quid refert? cornix non ideo ante cygnũ? Valer. Flac. lib. 3. Veloq; Procnessum. est finis metri. Procnessos insulæ nomen est. Sunt qui dicant signum primā similiter corripere apud Lucret. Nil tamen esse signi mixtat potuisse creari. Oui. 6. Meta. Ad mandata prognes & agit sua vota sub illa. sic habent nonnulli libri, alij verò, mandata ad prognes, &c. Mart. lib. 7. Delectat Marium si perniciosus Ichneumon. significat Ichneumon bæluam quandam Ægypti. Sil. lib. 8. Ecce inter primos terapnæo à sanguine clausi. Idem li. 13. Nonnunq; affirmat terapnæis ilion armis Cessurum. Paris ad Helenā: Rure terapnęo natā puella phry.

Cygnus

Procnesses

Signum

Progne

Ichneumon

terapnę

Phrygem. Terapneus, a, um, à Terapne, es, patria Helenæ, scribitur sine aspiratione cum p ante n, non therapne, nec terapne teste Bergomate. Horat. lib. 2. carm. Ode. 4. Mouit Aiacem Telamone natum, Forma captiuę dominum Tecmessę. duo sunt Sapphici. Ouid. 3. de arte. Odimus & mœstas, Tecmessam diligit Aiax. Tecmessa mulieris proprium est, in quo m liquida est. Notauit idem Geor. Val. Placent. lib. 38. cap. 10. Errauit igitur Tardiuus credens cōtra Priscian. m nunquā liquescere. Idē lib. 1. car. Ode. 1. Si neq; tibias Euterpe cohibet nec Polymneia Lesboum refugit tendere barbiton. hic post Si neq; tibias, sequuntur duo asclep. Ouid. 5. Fast. Dissensere deę quarum Polymneia cœpit prima. Virg. in Ciri. Nam verum fateamur, amat Polymneia verum. hic n liquescit, m mutę vim obtinet, vt ex Macrobio diximus. Ouid. 8. Metam. Debuit illius misereri & ignoscere nobis, sic habent omnes libri quos vidi. Certe veteres gnosco pro nosco dicebant, vt gnatus pro natus, &c. Nunc igitur, vt hanc rem paucis finiam, l & r sine dubio liquidæ sunt, m verò & n liquescunt in paucis quę authoritate constant, nam non inuentis vti minimè auderem. Quemadmodum s litera apud Ennium liquescit in verbo asto in hoc versu apud Varron. lib. 3. de lingua latina, Subulo finitimas propter astabat aquas, id in alijs imitari nō auderem in ascendo, resto, sed nec ipsum asto satis ausim corripere. S quemadmodum absumitur satis dictum est. Priscianus vult etiam perimi apud Virg. in. 11. Ponite spes sibi quisque, sed hęc quam angusta videtis, de hoc in præcedente lectione amplè diximus. ¶ Dixi notanter in regula vocalem natura breuem. Nam quæ sine Positione producitur, nulla liquescētia potest corripi, vt prima in matrimonium, sic secunda in aratum, lauacrum, & tertia in simulacrum, inuolucrum contra Tibergam. ¶ Dixi, eandem cum sequente vocali constituentes syllabam, &c. alioqui liquescentia locum non habere, vt abnuo, obnuo, &c. Sunt qui dicant d liquescere in smaragdus, propter illud Mart. li. 5. Sardonychas smaragdos adamantas iaspidas vno Portat in articulo Stella Seuere meus. Calderinus tamen ait hic s perimi veterum more.

Tecmessa | Polymneia | Ignosco | Asto

Regula tertia de diphthongis.

Diphthongon produc in græcis atque latinis.
In græcis semper, verùm subeunte latina
Vocali: breuio, veluti præit, atque præustus.

¶ Omnis diphthongus naturaliter producitur tam in Grecis quàm in latinis, vt musæ, cœna, audio, euge. In grecis quidam etiam subeunte vocali, vt Æacus, Euander, œagrus. In latinis vero tum corripitur sæpius, vt præesse, præuro, præhendo, & omnia à præcomposita sequente vocali. Pręhendo exemplum datur à Geor. Val. li. 38. cap. 11. Ouid. lib. 7. Meta. Concipit interea validos æëtias ignes. Virgil. Gurgite iam medio portans œagrius hebrus. Idem Æneid. 7. Stipitibus duris agitur sudibusve præustis. Ouid. 12. Metam. Raptaturque comis per vim noua nupta pręhensis, Cic. in Arato. Nam quorum stirpis tellus amplexa pręhendit. De illis, Insulæ Ionio in magno, &c. dictū est. ¶ Diphthongus est duarum vocalium vim suam retinentium in eadem syllaba cōplexio. Dico vocalium, propter i & u consonantes, vt iuuo, voco. Subdo, vim suam retinentium, propter u liquidum, vt lingua, aqua, suadeo. Addo in eadem syllaba, propter Phaëton, quod tetrasyllabum esse testatur Quintil. lib. 1. insti. ora. dicens apud Varronem in hoc versu, Quum te flagranti deiectum fulmine Phaeton, vicium esse, quod græci synæresin vocant: nam si esset prosa oratio, easdem literas enunciare veris syllabis liceret. Malè igitur dixit Tortel. Phœton scribi per œ diphthongon. Mart. lib. 5. Audaci questus de Phaëonte pater. Horat. 4. car. Ode. 11. Terret ambustus Phaëton auaras. Sapph. est. venit à phaeno. i. luceo. Diphthongus dicitur duarū vocalium sonus, à dis bis & phthongos sonus, latini g ante g in u vertunt & dicunt phthongos, vt angelus pro aggelos. ¶ Sunt autem diphthongi quibus latini vtuntur æ, œ, au & eu, & in paucis ei, atque in paucissimis yi, de cęteris græcorum diphthongis quibus nō vtimur nihil dicam. ¶ Au & eu vti scribuntur ita proferuntur, sic æ & œ, in quibus tamen e magis auditur, a & o. æ & œ per e obscurius. Ei & yi proferuntur pene per i longum, sed ignauia & ignorantia hoīum feruntur

Diphthōgus | Phaëton

 fecis

fecit vt vix quisquam recte sciat diphthongos pronunciare, ita soni illarum iam obliterati sunt: neq; enim eodem modo pronunciandum est cedo cuius preteritum cessi, & cædo cuius preteritum cecidi: neq; item eodem modo es nomen vt es verbum; neque rursum fœlix & felix, aut fœmina vti femur: nam quid vtilitatis haberent, si nō proferrentur? neq; enim ideo diphthongi inuentę sunt, vt per eas longæ syllabæ à breuibus noscantur: quia sedes, cedo cessi, pedo, & alia innumera producūtur sine diphthongis. debent igitur & scribi & proferri, vt Nebriss. multis docet, & Georg. Val. lib. 31. dicit ambas vocales in diphthongis habere vocem retusam, & sensit id Guarinus, dicens æ & œ fortius vegetiusq; proferri debere. Mart. lib. 11. in Lupum iocatur, qui Martiali predium dederat, sed adeò exiguum vt prandium maluisset: vnde post multa dicit: Erralti Lupe, littera sed vna: Nam quo tempore prędiū pedisti, mallem tu mihi prandium dedisses. Prædium vna litera mutata fit prandium, ponēdo scilicet n pro e, ergo in prędium teste Martial. est a litera. ¶ Au, licenter diæresin in nonnullis patitur. Catul. Verbosa gaudet venus loquela. Phal. est, vt hoc eiusdem. Si linguam clauso tenes in ore. In fine hęc diphthongus nusquam est, nisi in laus & fraus, nā Emaus castelli nomen trissyllabū est, vt rectè docet Hermannus Torent. ¶ Eu in principio scribitur, vt Euander, Euangelus, proprium viri, euangelium ab eu. i. bonum, & angelus, i. nuncius, quod inepti scribunt eu angelium, euenus, euemon, euion, euan. Sunt grecissantes qui volunt hęc efferri quasi scriberetur efander efangelium. &c. Reperitur in fine, vt heu. Item Perseus, Orpheus, &c. quę propria sunt omnia: & in ipsis diphthongus diuiditur aliquando e correpta, vt Orpheus, aliquando e producta, vt gryneus. Ouid. 12. Meta. Cumq; suis gryneus immanē sustulit aram ignibus. Ibidē de eodem, Figitur hinc duplici gryneus lumina ramo, Eruiturq; oculos. Vbi aūt eius per diphthongum, vbi eius per duas syllabas legi debet, diligenti poëtarum lectione discendum est. ¶ Eu diæresin patitur in heu, vt dicit Seruius in hūc versum Virg. Eheu quam pingui macer est mihi taurus in aruo. vbi tamē alij legunt Heheu, alij Heuheu. ¶ Oe in fine nō scribitur, ideo Beroe tricyllabum est, excipitur euœ. ¶ Et in i fine est, vt hei, & apud veteres scribebatur pro i longo in datiuis & ablatiuis, vt vieis, sueis, &c. Id Tortellius notauit in marmoribus & numismatis. Et in accusatiuis pluralibus tertiæ declinationis, vbi genitiuus in ium desinit, vt parteis, treis. id video à doctissimis adhuc hodie obseruari, ideo & ipse id diligenter custodio. ¶ Yi in paucis vtimur, vt harpyia, ilithyia, ea ponam in i ante æ. ¶ Æ diuiditur interdū interposita aspiratione, vt placet Gellio, vt aenus ab æs, ahenus & aheneus. Vir. Et luce coruscus ahena. Oui. 1. Meta. Tertia post illam successit ahenea proles. Hora. in epist. Si recte facies hic murus aheneus esto. ¶ Apud veteres mutabatur in ai, iam id exoleuit, vt aquai. nepai, aulai, &c. Lucret. li. 1. Ignoratur enim quę sit natura animai. Si duę vocales per synęresin coeant, nō est diphthongus, vt phaethō, aureus, docet hoc Lancilotus. Essem his contentus, nisi indoctissimi homines diphthongos adeò neglexissent, vt etiam rarissimus sit ex elegantioris literaturę studiosis, qui has inuiolatas obseruet, ideo quanquā hęc res magis ad orthographiam pertineat, operęprecium putaui eas tradere in his libris, quia cōtraria iuxta se posita magis clucescunt. Etenim qui ante me scripserunt ferè oēs diphthongata nō diphthongatis annumerauerūt. Igitur omissis au & eu, in quibus rarius peccatur, solum de æ & œ dicemus, ponentes quę ante vocales sunt suo ordine post regulas de E ante vocales. Quę verò ante consonantes sunt, ponentur suo ordine post regulas de E ante cōsonantes in tertio libro tam in medijs quàm in primis. Nunc duæ tantū regulę generales declarādę sunt.

Au | Eu | Oe, Ei | Yi | Æ | Ahenus | Aheneus

De Ae regulæ generales duæ.

Præ

Prima Præ syllaba vbicunq; in latinis reperitur etiā si occulta sit compositio æ diphthongo notabitur, vt præs prędis, pręda, prędo, prędor, pręco, prelum, prælendo, vt notauit Tortel. pręsto, pręstolor. Tolluntur pauca, quę nō ideo corripiuntur quia vocalem ante vocalem habeant, vt preces, precor, precium, premo, vnde pressus pressi, interpretor, preciæ vuę. Virgil. Purpureę precię, &c. dicunt deriuari à precoquus, quia cito maturescunt. Pręcox tamen diphthongū habet Calphur. in. 2. Ecloga, Incita precocibus subrepere Persica prunis. ¶ Vnicum est grecum Proetus viri proprium habens oe diph-

preces | precor | precium | premo | Pręcox

Digitized by Google

diphthongon in syllaba Proe. Presbyter græcum diphthongo caret.

Posterior regula. Genitiuus & datiuus singulares, nominatiuus & vocatiuus plurales, æ diphthongo annotantur, vt musæ, illæ, venerandæ, sic lecturæ, ipsæ, istæ, quę, hę, eæ. Quibus addes quæ nomen etiam singularis numeri, hæc cuiuscunque numeri. Papæ interiectionem: vt væh dolentis, aut malum minantis dictionem. Næ pro certe & vtique asseuerandi aduerbium. sic quædam, quænam, isthæc, &c.

Regula quarta de vocali ante vocalem.

Vocalis breuis ante aliam manet vsq; latinis.

Vocalis ante vocalem in latinis corripitur, vt Marius, Maria, Lucius, Lucia, libraria, controuersia, vicaria, caduceus, abigeus, copia, Cornucopię, lectoria, & alia plurima, in quibus imperitum vulgus turpissimè peccat. Claudianus ad Christum saluatorem, Quemq; verò inclusum Mariæ mox numine viso Virginei timuere sinus. Prudent. in Psychomachia, Nec mea post Mariam potis es prestringere iura. Sidõ. in Eucharistico Maria yeni nunc spiritus oro Pontificem dicture tuum qui pectora priscæ intrasti Mariæ. Iuuencus: Tunc maiora dehinc idem mandata minister Detulit ad Mariæ demissus virginis aures. Quòd si quis dicat Maria debere produci, quia Hebręum est, ille nugas egerit: quia non omne hebręum penultimam producit. Sedulus: Quis fuit ille nitor Marię quum Christus ab aluo processit splendore nouo. Alibi idẽ author Maria semper produxit, in quo eum non sequimur, nec alios quotquot produxerunt hoc nomen contra grecos & latinos. Sidonius lib. epist. 8. Prisco Lucia quem dat è senatu. versus est phaleucius. Annuit corripitur. Virgil. 10. Annuit & totum nutu tremefecit olympum. Ennius tamen produxit teste Nicolao Feretto, dicens in. 5. annalium. Annuit sese mecum decernere ferro. Tu caue Ennium primus imiteris. Lucia

Quinque exceptiones.

Ni capit r fio produc, & nomina quintæ
E seruent longum si præsit i, ceu speciei.
Anceps ius erit patrio: Dic semper alius:
Alterius breuio tantum. Commune sit ohe.
Caius, & Cai, produc: conformia iunge.

¶ Exceptiones sunt quinq;.

Prima exceptio. Fio producitur vbicunq; abest r, vt fiebam, fiam, vbi verò adest r corripitur, vt fieri fierem. Horat. 2. Car. Ode. 8. Dente si nigro fieres vel vno Turpior vngue. sap. cum ado. Mart. lib. 7. Quo posset fieri modo seuere. phaleu. est. ¶ Suffio, insio corripiuntur, quia à fio longè dissident. Defio autem & confio producuntur vbi r abest, hinc defioculus. i. vnoculus, cui oculus desit. Mart. 12. Hinc defioculus & inde lippus. phal. est. Vltima in defioculus cæsuræ licentia producitur.

Secunda exceptio. Nominaquintę declinationis producunt e ante i in gènitiuis, datiuisq;, si præcedat i, sicut speciei, secus corripiunt, vt fidei, rei, quę tamẽ Luc. produxit nisi mendosus sit liber. Tu quod nemo hactenus ausus est imitari, ne sequaris, ait autẽ Luc. li. 1. Præterea rei quæ corpora mittere posset. Et lib. 2. Cuius vti memoror rei simulacrũ & imago. Idem produxit vocalẽ ante vocalẽ in dtõ ei ab is, fortè quia veteres (vt Cicero meminit) duplici ij scripserũt Pompeij, eij, aijt: quod exoleuit. quia ait semper corripitur, & similiter ei. Iu. Ire viam pergant & eidẽ incumbere sectę. Ait aũt Lucre. li. [illegible] Scilicet & fluuius qui visus maximus ei. Sulpitius legit ei monosyllabũ sic. maximus ei est. Prisc. quoque ait datiuũ natura esse monosyllabũ, sed diæresin pati, ne videatur esse interiectio, id probari potest per Catul. ad Quintiũ: Eripere ei noli multo quod charius illi Est oculis. Luc. libro 6. Et manibus nitidum teneris opus effluit ei. Rei Ei

Tertia exceptio. Pronomina secundæ declinationis, & nomina habentia secundã declinationem pronominum, variant i ante us: vt vnius, illius, quæ in prosa tantùm producuntur. Alius in gtõ tantum producitur. Alterius solum corripitur. Mataratius dicit solius etiã tantũ produci. Terentian. Grammaticus ausus est alterius producere (vt Priscian. notauit) in hoc trochaico, Sescuplos vel vnam vincet alterius singulum. septẽ sunt pedes & syllaba: sextus pes spondæus est, quia iambus esse nequit. Ne imiteris.

Alterius

Ohe Quarta exceptio. Ohe interiectio exclamãtis & satiati, variatur. Persius: Auriculis quibus & dicas. cute perditus ohe. Mart. in fine. 4. li. Ohe iam satis est ohe libelle. Phaleucius est. Sunt qui idem posse fieri in vaha & aha autument.

Caius Pópeius Quinta exceptio. Pompei, Cai, Stai, Vultei, similesq; vocatiui producuntur, & vbicunq; i consonans in vocalem vertitur, vt fit in Caius trissyllabo, &c. Ma. li. 2. Quod peto da Cai, non peto consilium. Et alibi, Si donare vocas promittere nec dare Cai. Oui. 4. de Ponto: Accipe Pompei deductum nomen ab illo, Debitor est vitæ qui tibi Sexte suæ. Martial. lib. 9. ad Condilum, Peruigil in pluma Caius ecce iacet. Sępè in vocatiuis i manet consonans, aut per synæresin profertur. Horatius: Durus ait Vultei, nimis attentusque videris.

De vocali ante vocalem in Græcis.

Regula græcorum multa est, quam prosa recludet.

Græcorum quędã producũt vocalẽ ante vocalẽ: vt aër, latria quædã corripiũt, vt sophia. Nõ possunt facilè vna aliqua regula doceri, ideo regulas pro virib. colligemus.

A ante vocalẽ in græcis & barbaris quibus latini vtuntur.

A ante a corripitur, vt Phraates viri propriũ. Nausi-

Nausicaa caa Alcinoi filia. ponit hoc exemplum Nebriss. Mart. Si mihi Nausicaę patrios concederet hortos, Alcinoo possem dicere malo meos. Baal variatur, quia primam producit Prudent. ad Sedul. Tunc coluere Baal, nunc elegere Barabbam. Habraham inuenio variari. Sidon. li. Epist. 7. Habrahã sanctis merito sociande patronis. Arator lib. 2. Deus inquit Habraham. Est finis versus. Prudentius corripit aliquando.

Habrahã

A ante e corripitur, vt Phaetõ, veluti in regula diph

Aelio thongorũ probauimus. Aello canis nomẽ deriuatũ ab aella. i. impetus, turbo, procella Oui. 3. Meta Et cursu fortis aello. Est etiã harpiyæ nomen in eodem li. Exterruit ales aello. Danae, Persai mater. Ho. 3. Carm. Ode. 16. inclusam Danaem turris ahenea. Asclep. est. Pasiphae, Minois vxor. Proper. li. 2. Vobiscũ est cope, vobiscũ candida Tyro, vobiscũ Europe nec proba Pasiphae. ❡ Aedon, auis est Luscinia siue philomela, nõ (vt quidam sopniant) musici nomen apud Virg. de cantu Sirenũ, vbi de pluribus auibus fit mentio, licet fortè metaphoricos musitũ aliquem intellexerit. ait aũt Vir. Quodq; leues calami, quod suauis cantat Aedon, Quod lyra, quod cythara, quod moribundus olor. Seneca in Aga. Ramo cantat tristis Ædonis. versus est Anapesticus dimet. habet hic spõdæos duos, & dactylos duos, nã sine anapæsto sæpè anapesticus dicitur, vt in li 5. docebo. Calphur. Eclog. 6. Si vincat acanthida cornix, vocalẽ superet si turpis aedona bubo. Aliqui libri habẽt turpior, & ita synęresin pateretur, vt apud Sen. in Octauia. Redderet aedon cuius pennas, est anapæsticus dime. ex dactyl. & tribus spondæis.

Danae Pasiphae Aedon

Aer Exceptio. Aër. Lucan. li. 1. Aër & longi voluent titana labores. Lucret. li. 4. per synęresin protulit dicens: Expirant aërem panaces absinthia tetra. Hunc imitatus est Sidonius in Epitha. Polemij, dicens: Hunc aërem pariterque deos sic autumat ortos. Idem fecit in deriuatino seu cõposito Virgilius dicens: Fixerit aeripidem ceruam. vbi multi malè putarunt esse proceleumaticum. sed hęc synæresis præsertim in primitiuo est admodum dura, nec facilè imitanda: vt neq; illa in eodem epithalamio Sidonij, Materiam cunctis creaturis aëra credens. nec illa eiusdem in eucharistico ad Faustũ episcopum, Seu te cõspicuis gradibus venerabilis are Concionaturũ plebs sedulã circũsistit secundus versus est spondaicus. Aerope apud Ouid. teste Calepino. Laertes, æ, Vlyssis

pater

pater. Ouid. 13. Metam. Nam mihi Laertes pater est, Arcesius illi. sic Laerte, es, vrbs Ciliciæ. Horat. 2. Ser. O Laertiade, &c. ¶ Michael propriũ angeli & hominis. Valer. Fla. in li. 6. Argonau. Hic & odoratus fragranti crini Michael, vbi Michael nomẽ est vnius Caspiadarum qui dicuntur esse iudæi. Antonius Mancinel. Augur Romulidas inter celebrande Michael. Idem docet Antonius Nebrissen. dicendum esse de cęteris in ael, propter authoritatem Flacci, vt Raphael, Israel, &c. Sedulius li. 3. Quia non dormitat in æuum: Qui regit Israel, neq; prorsus dormiet vnquam. In eodem libro, Sed Domus Israel quia nec dum nomine gentes auxerat. Fortunatus: Israeliticos iussit adesse viros, Sed hic errauit in syllaba li, quam malè corripuit. Idem: Israel reliquos floreat ante genus. Hunc poëtam ne vt vilem aliquem contemnas, fuit enim ante tempus Beati Hieronymi, vt ex Petro Crinito disces. Prudentius in Psycho. Non aliter cecinit respectãs victor hiãtem Israel rabiem, &c. Arator semper synęresi vsus est: vt Israel dicta tenet. imiteris rarissimè. Iuuencus sic etiam ponit, vt in hoc spondaico, Tum primum iusto concurrit Natanaeli. Idem: Israelitarum cumulatæ gloria gentis. Sidonius quoque in Eucharistico: Rapiens quum tympana siccus Israel appensi per concaua gurgitis iret, aggeribus vallatus aquæ. In eodem: Nec secus intremui quàm si me fortè Rebeccæ Israel aut Samuel crinitus duceret Annæ. Per hæc deceptus est Philelphus in. 9. septime dicens: Petrutius Michael Romanæ gloria Senæ, Et meus iste Ginus. Et D. Erasmus in his saphicis: Porro tu primas tibi vendicato Carminis partes Michael beate, Proxime primis Raphael canere. sic plures doctissimi viri, qui minimè respuissent authoritatem elegantissimi Valerij Flacci, si animaduertissent.

Laertes
Michael
In ael nomina
Israel

A ante i corripitur: vt Naim, vrbs in Sedulio The-

bais, Phocais, Naidus, viri Punici nomẽ in. 1. li. Sillij, iudaic⁹ apud Iu. & alios. Cayster cũ y Græco, nam in his libris vbicunque dico i corripi vel produci, intellige tam de i Latino quã de y græco, i lãtinũ dicimus, quia in latino y nõ vtimur. Sais, propriũ nomen Mineruæ, & cuiusdã vrbis, cuius incolæ Saitæ dicuntur. Proper. li. 2. Mercurioque Sais fertur Bœbæidos vndis Virgineum primo composuisse latus. ¶ Exceptio. Achaia regio Græciæ: vnde Achaicus & achais, idis, & achæus, & achiuus. Paris ad Helenam, An quoties dices quàm pauper Achaia nostra est. Oui. 5. Metam. Pars ego nympharum quæ sunt in achaide, dixit. Producuntur quoque veteres genitiui & datiui in ai siue Latini siue Græci, vt animai, aulai, terrai, frugiferai, &c. Homolaides, vide Menœceus, E ante n. Cain à Christianis variatur. Lais, idis, mulieris proprium. Propert. Non ita complebant Ephyrææ Laidos ædes. Laicus similiter producitur, quia à laos. i. populus, & Laius viri proprium, quod aliquando dissyllabum inuenitur. Mnais teste Egnatio. Nais idis, fluminis nympha, quæ etiam Naias dicitur. Virg. Candida Nais. hexametri finis. Est quoque fluuij nomen, qui è tauro nascens in pontum mergitur. Panchaia, regio Arabiæ. Virgil. lib. 2. Georg. Totaque thuriferis Panchaia pinguis arenis. ¶ Taygetus cum y græco, montis nomen Luca. li. 4. Gelidique inculta iuuentus Taygeti. ¶ Taygete, es, vel Taygeta, tæ, cum y, Agenoris filia, & vna Pleiadum. Ouid. lib. 4. Fast. Maian & Electran Taygetenque ioui. ¶ Thais, mulieris proprium. Martial. li. 3. Thaida Quintus amat, &c. ¶ Thraicius à Thracia. Boetius li. 3. Ode. 12. Vates Thraicius gemens. versus est glyconicus trimeter.

Sais
Achaia
Lais
Nais
Panchaia
taygetus
taygete
thais
thracius

A ante o producitur: vt Aõ, Laocoõ, Amithaõ, Ma

chaon, chaon, didymaon, imaon, parthaon, lycaon, laomedon. Oui. in. 1. Meta Notus feritate Lycaon. Testimonia facilè occurrent, quòd si ea multũ desideres, ex Nestore petito, is abundè satisfaciet. ¶ Exceptio. Aglaodos, canis nomen, dictus quòd splendidos dentes haberet, nam aglaos, splendidus est, & odus dens. Ouid. 3. Metam. Labros & aglaodos & acutæ vocis hylactor. hic fortè nõ ineptè legeretur agriodos, teste Regio, qui agresti & feroci dente interpretari potest: agrios namque agrestis feroxque dicitur. Aglaophon, pictoris nomen. Chaos, omnium rerum confusio. Ouid. 1. Metam. Quem dixere chaos. Gabaon. Sedul. li. 1. Sol stetit ad Gabaon. Est vrbs Iudææ. Guaguinus produxit. Laodocus, viri propriũ. Val. Fla. li. 1. Nititur hinc Talaus in fratrisq;

Aglaodos
Chaos
Gabaon
laodocus

Laodocus vrget Remo terga sui. Laodoce tamen mulieris nomen producitur, corrupta secunda in epistola Eurus ad Leandrũ. Pharaon, rex Aegypti, variatur, sed doctior est à quo corripitur quàm à quo producitur, quod alios non animaduertisse vehementer miror. Arator. lib. 2. Nec iam sua iura Pharaon Ægyptusq; tenet. In eodem. Quos vinxerat ante Pharon. Claudia ad Iacobum magistrum equitum: Sic quicunq; ferox gelidum tranauerit Istrum Mergatur, volucres seu Pharaonis equi. Phaon, iuuenis à Sappho poeti deimpatienter amatus. Mart. lib. 10. Durus Sulpitiam Phaon amaret. Phal. est. Ouid. in epist. Sapphus: Arua Phaon celebrat diuersa typhoidos Aetnæ. Ideo nõ imitabor Herasmum dicentem: Phaon æquoreas Venerem transuexeris vndas. Aonia pro Hãnonia Galliæ regione, corripitur à Petrarch. in epist lib. 1. dicente: Proxima puluereo strepit omnis Aonia campo. At Aonia ab aon, aonis, vnde Aonides musę producitur. Ouid. Separat aonies actæis phocis ab aruis.

A ante u producitur, vt Amphiaraus, Achelaus, quã uis Guaguinus corripuit Nicolaus contra ineptulos quosdam. Nam eiusdem originis sunt cum Menelaus, Protesilaus: dicuntur namq; à laos, id est, populus. Ouid. in epist. Laodamię: Bella gerant alij, Protesilaus amet. Idem alibi: Redde Parin nobis, Helenã Menelaus habebit. Guaguinus: Hic patrem illudit dextram mentitus Esau, Iuuencus: Inde Capharnaum gradiens peruenit ad oras. Sedulius li. 4. Iamque Capharnaæ synagogam intrauerat vrbis. nomen est vrbis Iudææ.
EXCEPTIO. Granaus, viri & populi nomen apud Strabon, li. 9. Danaus propriũ viri: vnde Græci dicuntur Danai. Vir. lib. Aeneid. 2. Quicquid, id est, timeo Danaos & dona ferentes. Oenomaus, Hippodamiæ pater. Papin. lib. 1. Theb. Hic Mauortius axis Oenomai. Talaus, proprium viri: vide a ante o, Laodocus.

E, æ, atque œ, ante vocalem.

E ante a producitur, vt Calliopea, Deiopea, Penelopea, Cytharea, & multa alia, quæ græcè per ei diphth. scribũtur, aut per η, quam in e longam plerunq; vertimus. Virgil. Orphi Calliopeia, Lino formosus Apollo, Dicimus etiam Calliope, Penelope, &c. ¶ Agea, via in naui, teste Põpeio, sic dicta, quòd in ea maximæ quæq; res agi soleant. Luc. Multa foro ponens ageaque lõga repletur, Contra primitiui naturã producit primam, siue sit ab ago latino, siue sit ab ago græco, id est duco: vnde est agoge, quod primam corripere in medijs A ante g, probabo cõtra plures. Pareas sine aspiratione teste Omnibono in illud Lucan. li. 9. Et contentus iter cauda sulcare pareas. serpentis nomen est. Oreas, adis, montis nympha, ab oros, id est mons. Vir. Æneid. 1. Hinc atque hinc glomerantur Oreades, illa pharetram fert humero. Errauit in hoc Petrarch. in 3. Aphricę: Oreades fauniq; leues satyriq; frequentes plaudebant. Produc itẽ centaurea, panacea, althea, galatea, &c. Ardea corripitur, vt trabea contra indoctissimos quosdã aliter pręcipientes. sunt enim latina. Vir. Geor. 1. Altam supra volat ardea nubem, nomẽ auis, dicta quòd ardua petat. Est etiã Italię oppidũ. Oui. 2. Fast. Cingitur interea Romanis Ardea signis. Iuuen. Sat. 8. Ancilla natus trabeam & diadema Quirini, Et fasces meruit regum. ¶ Exceptiones tres.

Prima, Accusatiui in ea ab eus, ferè e corripiunt. Oui. 6. Meta. Artificẽ medijs immittam terea ramis. Nonnunquã tamen producitur, quod tamen in solis inuentis faciendũ est. Vir. 3. Æn. Idomenea ducẽ desertaque littora Cretæ. Idẽ Ænei. 1. Illionea petit dextra lęuaque Serestũ. hæc variatio accidit, teste Seruio, quòd græca lingua quintuplex est, vtpote Aeolica, Ionica, Dorica, Attica, cõmunis. Nec corripitur solũ e ante a in accusatiuo nominis in eus, sed etiam ante i & o, & u, in cęteris obliquis, quantũ ego notare potui: vt tydei, tydeos, tydeũ. Hor. 1. Car. Ode. 6. Nec cursus duplices per mare Vlyssei. Et Ode. 24. Quòd si thraicio blandius Orpheo. versus sunt Asclep. ergo in nominatiuo etiã dicimus Vlysseus, Achilleus. Sidon. in propentico: Calcat Pirithoũque Theseumq;. Phal. est. Martial. Flet philomela nefas inceñti Tereos, & quę muta puella fuit garrula fertur auis. Ouid. in Ibin: Strymoniæ matres Orpheon esse ratæ.

Secun-

Secunda. Thea.i.dea, corripitur: vt Dorothea, leucothea. declarabuntur in e ante ut.
Tertia. Aeneas, viri proprium in Actis apostolicis corripitur, teste Valla in Mattheũ
Aeneas vero viri Troiani propriũ producitur. Virg. Aeneas assum. Hinc tamen Aenea Æneas
des patronymicũ masculini generis inuenio semper corripi. Sunt autem Aeneadę Ro- Æneadę
mani. Lucret. lib. 1. Aeneadũ genitrix hominum diuumq; voluptas Alma Venus. Vir.
Quos contra Aeneadę bello fecere prophanos. Sic alij omnes, nec inficior tamẽ posse
produci. Arator Aeneas viri apostolici nomen produxit, sed in pluribus pręcipuè pro-
prijs hallucinari videtur, ideo amplector Vallę sententiam. ¶ Albunea, montis & fon- Albunea
tis proprium, hic ab aliquibus excipitur non satis aptè, si Seruio credimus, qui vult la
tinum esse, & nomen ab albo recepisse. Virg. Aeneid. 7. Lucosque subacta Consulit al-
bunea, nemorum quę maxima sacro Fonte sonat. Andreas licet Iuuencus & alij multi Andreas
produxerint, vult Valla corripi in Mattheum. Artocrea & si quid simile sit. Persius: Artocrea
Oleum artocreasque popello largior an prohibes. Antheas. Reate, :s, oppidi nomen.
Arteate, teste Bebelio. ¶ Baleares populi Hispanię, fundę iaciendę peritissimi, à ballin Baleares
id est, iacio correptionis gratia vno l extrito, vel à Baleo Herculis comite ibi relicto. Bareas
Sill. lib. 3. Fernido bella ferens balearis & alite plumbo. ¶ Bareas, viri proprium, in Sa- Boreas
ty. 3. Iuuen. Boreas, ventus. Virg. Hic tantum boreę. Bractea. Virg. lib. 6. Aeneid. Illice Bractea
sic leni crepitabat bractea vento. Broteas, proprium viri. Ouid. 5. Metam. Hinc gemini Broteas
fratres Boreasq; & cęstibus Hammon. Carneades, viri proprium: videbis in a ante d. Carneades
¶ Cleanthes. Persi. Fruge cleanthea, &c. Cleadas, viri propriũ. Sill. li. 7. Gens Cadmi
cleadas. de vnico hic gens dicitur. Clearchus vt Cleantes, & quicquid à Cleos, id est, Cleãthes
gloria deriuatur, vtrunq; est philosophi proprium. ¶ Chorea variatur, licet græcè per Cleades
ei diphthongon scribatur. Propertius lib. 2. Protinus & nuda choreas imitabere sura. Clearch⁹
Virgil. 6. Æneid. Pars pedibus plaudunt choreas & carmina dicunt. Ouid. 8. Metam. Chorea
Immemores nostri festas duxere choreas. Cyaneæ videbis in, i ante a. Cochlea. ¶ Cy-
neas viri nomẽ. Colutea herb. Crocea oppidum, quia per y psylon scribuntur, vt Cy-
neas viri nomen. Idea teste Valla in Acta apostolica corripitur, licet neotericorum ple
rique produxerint, quibus nimis quàm libenter assentitur contra Vallam Calepinus, Idea
scribitur græcè ἰδέα e tenui siue breui in secunda syllaba. Leander siue Leandrus viri Leander
proprium, sunt qui dicant variari propter autoritatem Philelphi dicentis in sexta he.
catosticha decadis nonæ, Mox appulsa fores, nec enim cessisse Leandro gaudeat, &c.
Verum quia Philelphus in pluribus à veterum institutis defecit, putamus hoc nomen
tantum produci. Ouid. 4. de arte. Sæpe tua poteras Leandre carere puella, Tranabas Learchus
animũ nosset vt illa tuum. Mart. Quum peteret dulces audax Leandrus amores. Lear Lea
chus Inus filius. Sta. 3. Theb. Semianimem heu lęto referens clamore Learchũ. Lea siue Leęna
leæna. Oui. 4. Metam. Vt Lea sæua sitim multa compescuit vnda. Virg. Torua Leęna Malea
lupum sequitur. Malea Laconiæ promontorium variatur, licet gręcè per ei diphthon.
scribatur. Lucan. li. 6. Et ratibus longe flexum donare maleæ. Idem lib. 9. Dorida tunc
maleamq; & apertam tænaron vmbris. Papin. Theb. 2. Arripit extemplo maleæ de Meleager
valle resurgens Notum iter ad Thebas. Meleager vel grus, viri nomen. Ouid. 8. Meta. Neacles
Quamuis Meleagron haberet. Meleagra oppidi nomen addunt nonnulli. Midea vrbs Neęra
& mulier variatur, sed productum æ diphthongon capit, teste Volater. lib. 9. Nealces Nemea
viri proprium. Virg. 10. Æneid. Deijcit Atronium Salius, Saliumq; Nealces. Si quid fiat
a neos. i. nouus, corripiatur, vt Neapolis, nearchus. Neæra, mulieris proprium. Virgil.
Ipse Neæram dum fouet. Nemea vel nemeę es, vrbs & sylua variatur. Virg. Et vastum
Nemeæ sub rupe leonem. Martial. Non marathon taurum, nemeæ frondosa leonem.
Sen. in Hercule œthæo. Iuga spartes nemeæq; sonent, anapest. dimetrum, vbi produci-
tur. Bebelius etiam posse produci ostendit, quia gręcè ei diphthongon habet Oceanus Oceanus
maris deus & ipsum mare, lectum in neutro oceanum. Est etiam viri proprium. Mart.
Et quereris si te suscitat oceanus. Platea variatur, licet græcè scribatur per ei diphtho. Platea
Horat. li. 2. epist. Plures sunt plateæ nihil vt meditantibus obstet. Catul. ad Aurelium, Plateę
Nõ dico à populo, nihil veremur Istos qui in platea modo huc modo illuc In re præ-
tereunt sua occupati. Phal, sunt. Significat autem viam latiorem, &cę. At plateæ op-
pidi Bœotiæ proprium cum æ diphthongo scribitur testibus Tortellio & Guarino.

& dicitur sine singulari numero plateæ arum. Vnde plateenses populi. Papin. 3. Theb.
Vigiles arsisse plateas. Martial. li. 4. Et ferro plateam suo sonantem. Phaleu. est. Nō de
oppido Bœotiæ, sed Celeberie loquitur, idea sine diphthongo scribatur. Volaterranus
pro oppido Bœotiæ etiam platea singulariter dicit. Phea fluuius. Phagalea. Rhomphea
Rhōphea licet Grecè per ei diphthongon scribatur, inuenitur corripi. Valer. Flacc. lib. 6. Æquaq;
nec ferro breuior nec rhomphea ligno. Bapt. Mant. Quam geris aduersas feriat rhom-
Rhea phea cohortes. Est gladij species. Rhea Saturni vxor. Papin. Achi. 1. Sic sub matre Rhea,
Pro matre Auentini producitur. Virgil. 7. Æneid. Collis Auentini sylua quem Rhea
sacerdos Furtiuum partu sub luminis edidit auras. Smerea suffrutex, quia per epsylon.
Tegea Tegea vnde Tegeus & Tegeaticus. Papin. Non tegea, non ipsa dea vocat altce felix
Theano Cyllene, &c. oppidi nomen est. Theano, us, vt Clio clius mulieris proprium. Virgil. 10.
Theanū Æne. Quem nocte Theano In lucem genitori Amyco dedit. Theanum oppidi nomen
in prima estistola Horatij. Cras ferramenta Theanum tolletis fabri. Theatrum, Am-
phiteatrum. Virg. Alta theatri, &c. Theatrus teste Bebelio. Tyrea vrbs.

Æacus Æ ante a, Æacus Pelei pater Achillis auus, vnde Æa-
Æas cides est Peleus vel Achilles vel Pyrrhus, &c. ¶ Æas æantis epiri fluuius, ponitur in I
Aeā ante u. Sperchius. ¶ Æa insula iuxta phasin fluuium, nomen est dissyllabum, ideo malè
Anapæa dixit Georg. Vall. Placentinus æea pro insula habere æ ante æ, quod verum non est
Astræa de primitiuo, sed bene de deriuatiuo æeus, vnde Circe dicitur æea. Valer. Flacc. lib. 6.
Astypalæa Illum iuratos in se trahit æa batarnas. Idem libr. 5. Debitus æxis dux Thessalus appu-
Aulæa lsorit. Anapæa, auis quædam. Astræa, iustitia Astræi filia. Astypalæa, vna Cycladum.
Artache Astypale, es, item ea insula vrbs. Aulæa, orum, velamina picturis intexta. Horatius, Si
Cæa plausoris eges aulæa manentis & vsque sessuri, &c. alio nomine dicitur periphetasmata
carmelæa ta & peristromata. Artachæus, proprium viri cum ch aspirato in tertia teste Tortell.
Carthæa Æane vrbs. Æanus conditor eius. Cæa, insula in mari ægæo, à Cæo gigante dicta,
Cressæa testis est Tortellius: vide œ ante u, cœus. Camelæa, herba teste Guarino. Carthæa, vr-
Cyræa bis proprium. Cressæa, regio Macedoniæ. Cyræa, vrbis nomen. Dicæa, vrbis nomen.
Dycæa Dicæarchus, iustus princeps. Dicæos, id est iustus, archos, id est princeps, est philosophi
Dicæarch. nomen. Dicæarchia, vrbis nomen. Quidam tamen scripserunt cum æ diphthongo in
Dicæar- penultima Dicharchæa. Sidon. Namque Dicarchææ translatus pulsus arenæ. Elæa, vrbs
chia Lucaniæ, quæ etiam Hela dicebatur. Zeno & Parmenides Elæates fuerunt. Enthræa
Elæa insula. Galilæa, Iudææ regio, hinc Galilæus, a, um. Gæa, id est terra, quæ etiam ge dici-
Galilæa tur: vnde sine diphthongo georgica & geometria teste Guarino & Tortellio. Hylæa
Gæa cum y greco, Scythiæ vrbs teste Tortell. Histiæa vrbs, Iudæa. Lucan. lib. 2. Cappado-
Hylæa ces mea signa timent & dedita sacris Incerti Iudæa dei. Lethæa, mulieris proprium. Li-
Iudæa læa duarum vrbium nomen. Papin. Thebaid. 7. Conciuntq; nemus propellenteque El-
Lethæa læam. Mæander vel Mæandrus, Mæoniæ fluuius. Ouid. 9. Metam. Non secus ac liqui-
Lilæa dus Phrygius Meander in vndis: Est ita sinuosus flexibus vt sæpe credatur ad fontem
Mœander reuerti, hinc obliquitates omnes Meandros veteres appellarunt. Cic. in Pisonem. Scio
Meandrū quos tu Mæandros quæsiueris. Est etiam picturæ genus, quod Festus neutro genere
Margæa Mæandrum declinat, à similitudine Mæandri. Virgil. Quam plurima circum Purpura
Maræa maiandro duplici melibœa cucurrit. Mæander etiam est Iudeæ mons. Margæa fons.
Melitæa Maræa & Melitæa vrbes. Midæa vide e ante a. Neæ, id est funiones, quia olim à ve-
Neæ teribus Grecis omnia ferè opera è lana neæ dicebantur, hoc dicit Nestor. Nysæa, vrbis
Nysæa nomen. Phæa, frutex. Pæan, Appollo, & illius ac cuiusq; Dei laus. Iuuen. Parce precor
Pæan Pæan & tu depone sagittas. Ver. 6. Æneid. Vescentes lætumque choro Pæana canentes.
Phæax Neo habet, vt inepti docuerunt, in genitiuo pæanis. Phæax Corcyræ populus, regio
Phyax ipsa Phæacia est, hinc Phæacius, a, um, & Phæacicus, a, um. Iuuen. Saty. 15. Tam vacui ca-
Petræa pitis populum Phæaca putauit. Propert. lib. 3. Nec mea phæacas æquant pomaria syl-
Pergæa uas. Petrarcha primam syllabam indocte corripuit ecloga. 10. Phyax cum y Græco
Platææ corripitur. Ouid. 4. de Ponto, nec vincet Cyclops sæuum feritate Phyacem. Petræa
Sceæ nymphæ nomen. Pergæa Diana à Perga oppido. Platææ, vide e ante a, Platæa. Sceæ, Ilij
Parotræa quædam portæ fuerunt. Parotræa vrbs. Volater. 9.

Oe ante a. Alphesiboea proprium mulieris, ab alpho .i. inuenio quasi bouem inueniens. Eiusdem originis ex secunda parte bus, id est, bos. Alphesiboeus. Meliboeus, Meliboea etiam vrbis nomen. Eriboea proprium mulieris, vt Sthenoboea. Euboea vnde Euboicus, a, um. Dianoea figura quædam & mens siue intellectus. Hyroeades, cum y græco proprium viri. Homonoea, proprium mulieris interpretatur concordia, hoc videbis in o ante m. Addit Nestor quod præpositum oportuit, Gonorrhoea cum vnico n, & duplicato r, interpretatur semen fluens, nam gonos semen est, rhoe fluxus, gonos etiam filius, vnde antigonus, chrysogonus. Metanoea, id est poenitentia, inconstantia. Oeagrus pater Orphei, vnde oeagrius, a, um, vt oeagrius hemus. ¶ Poeas antis, pater Philoctetę. nec desinit in an, vt quidam falsò docuerunt: hinc Poeantius dicitur ipse Philoctetes. Ouid. Pene decem totis aluit poeantius annis. ¶ Phronea, id est, aspientia, aut prudentia. ¶ Phloeas, proprium viri, vide o ante c Ochus. Alphesiboea Moeliboea Eriboea Euboea Sthenoboea Dianoea. Hyreades Homonoea Poeas Phronea

E Ante e corripitur, vt Nemee, es, nisi semel apud Senecam. Non est autem bonum exemplum leęna quod dat Nebriss. quia habet e ante ę diphthongon. Nec bonum exemplum est Eetion, in quo peccauit alius, quia producitur e ante e, vt iamiam vibebis. ¶ Exceptio. Eetion Andromaches pater, qui apud Cilicię Thebas imperauit. Ouid. 4. Fast. Rhetæumq; capax Sigęaq; littora transit, Et Tenedon veteres Eetionis opes. Idem. 12. Metam. Eetioneas impleui sanguine Thebas. Malè quidam excipiunt æea, & nisęe, quia primum habet diphthongon ante diphthongon si sit deriuatiuum, vt diximus: secundum habet æ diphthongō ante e. Vidi æetion impressum cum æ diphthon. sed vitiose (vt opinor) quia nec Tortell. nec Nestor, nec Guarinus, nec Placenti. precepit: & Calepinus in litera e ponit Eetion. Eetion

Ae ante e. Æeta, Colchorū rex, dicitur quoq; Aetes, pater fuit Medeæ, vnde ipsa æetias appellatur. Dictio est eeta trissyllaba: vt docet Geor. Val. Medea Iasoni, Accipit hospitio iuuenes æeta pelasgos. Sed quia græci interdum diphthongon ante vocalem corripiunt, ideo (vt notauit diligentissimus grammaticus Nicolaus Feret.) prima in æeta nonnunq̄ corripitur, quod rarissime imitabimur. Hypsiphile Iasoni, Non hęc æsonides, sed filia phasis æetæ Aurea phrix æetę terga reuulsit ouis. Multi (inter quos est Volscus epistolarum Ouidianarum enarrator) legunt per o oetæ, sed male, vt ait Feret. Ego autem longe aliter sentio, legendum scilicet esse Phasias patronimicum à phasis pro Medea, & Ætæ dissillabū, non per suam naturam, sed per synæresin, sic: filia phasis Aetæ, nam hanc syneresin idem nomen alibi patitur, vt apud eundem. 7. Metam. Dissimilemq; animum subijt pater æeta relictus. Virgil. aut alius in obitu Moecenatis: Viscera disiecti mutauit arietis hagni Æetias, & succis omne perita suis. Aliter Ouid. 7. Metam. Concipit interea validos æetias ignes. sic in Val. Flacc. æete, æetis, idis, & æetius, a, um, Vbi synæresis est. dictiones integrè scribentur. ¶ Nisęæ cum i in prima, vel Neseæ cum e in prima syllaba, teste Nest. genitiuo Nisæes, nymphæ nomen. Virg. Niseæ Sopioq; Taliaq; Cymodoceq;. Æeta Niseæ

E Ante i producitur, vt Deiopeia, Deiphobe, Deiphobus, Deidamia, Deianira, theia, cybeleius, phoebeius, priameius, perseius, & similia possessiua, vbi diphthongus soluitur, vt in elegia, Calliopeia. testimonia plurima citat Nestor, quę vt inuentu facillima omitto paucis contentus, ad alia quę ille nō dixit properans. Auson. in epigram, Vincas Cumanā tu quoq; Deiphoben. Proper. li. 4. Territa vicinas Theia clamat aquas. Lucan. In medijs echineis aquis. Virg. 2. Georg. Quid memorandū æquè baccheia dona tulerunt &. 3. Ænei. O felix vna ante alias priameia virgo. Oui. li. 10. Hāc simul & legē rhodopeius accipit Orpheus. Ibid. Cybeleius Atys. Possessiua in eius

Exceptio. Æneis variatur. Papin. in fine. 12. Theb. Vide precor, nec tu diuinam Æneida tenta. Ouid. in. 2. Trist. Et tamen ille tuæ foelix Æneidos author Contulit in Tyrios arma virumq; thoros. Idē in. 3. de ponto. Æneidos vati grande tulisset opus, & in. 2. Trist. Sumpserit æneidem, genitrix vbi prima requiret Æneadum genitrix vnde sit Æneis

Nereis sit alma Venus. ¶ Nereis variatur. Ouid. 11. Metam. Sed memor admissi Nereida colligit orbam. & lib. 13. Discedunt placidisq; natant Nereides vndis. Virgil. 5. Æneid. Nereidum Phorciq; chorus. Papin. 9. Theb. Nereidum miserata choros. Sidon. in Burg. Nereidum chorus alme doce. Vocatiuus est chorus. Claudian. in præfatione secunda, lib. contra Eutropium, Sed vereor teneant ne te Tritones in alto Lasciuas doctũ fallere Nereidas. Ouid. 13. Meta. Nerei te vereor, tua flumine seuior ira est. Martial. in epigram. 27. Lusit Nereidum docilis chorus ęquore toto. Male putauit quidam inusitate corripi.

Neipe Neipe es, mulieris nomen. Valer. Flac. li. 6. In labentis equi tendentem frena Neipem. ¶ Pyreicus pictoris nomen, vide i ante r.

Æ ante i ¶ Æ ante i. Barcæi populi nomen, vt Sabbæi, Dersæi, Darusæi, chariandæi, chidnæi, nipsęi, thamanęi, quæ singulariter in æus desinunt, licet quędam singulariter raro inueniantur: sic Riphęi. videbis hæc in Tortel.

Cæyx ¶ Cæyx cum y gręco Halcyones maritus.

Oe ante i ¶ Oe ante i.

Onomatopœia Onomatopœia. i. nominis fictio, vt balo, mugio, hagneo, ab onoma ates, id est, nomen, & pœio, id est, fingo, pœia fictio. Prosopopœia, id est, personę fictio, Prosopon personam dicimus.

E Ante o corripitur. male itaq; dicit in libr. Machabeorum Petrus Riga: Quem iam Cleopatrę læserat intus amor. Exceptio.

Deois Deois, idis, id est, Proserpina. Auso. ad Theonē. Virgineas inter choreas Deoida raptam Sustulit emersus stygijs fornacibus Orcus. Ouid. 6. Meta. Aureus vt Danaen asopida luserit imber, Mnemosynen pastor, varius Deoida serpens.

Eos Eous ¶ Eos, id est, aurora, vnde eous productis prima & secunda, id est, oriens siue orientalis, græcè scribitur perita, quam literam in e longam vertimus, dicimusq; adiectiue eous, a, um.

Heos Heous Atheos cum aspiratione est lux & oriens: hinc hesperus & heous, id est, orientalis. vtrunq; est apud Propert. li. 2. Siue illam hesperijs siue illam ostendet heois, Vret & eoos, vret & hesperios, Hinc liquet hæc non significatione differre sed quantitate.

Ethneon ¶ Ethneon oppidi nomen, vide hic à quibusdam exceptum.

Gedeon ¶ Gedeon, vnus iudicum Israel. variatur. Sidonius in eucharistico, Inficiensq; dehinc non tacto vellere terram Firmasti Gedeona tubis inferre canoris. Baptista Mant. 2. Marianæ, Velleraq; & siccos magni Gedeonis imbres, Nequirent hi duo magis aduersari, verùm quum videam vtrunq; sæpicule in proprijs præsertim à veteribus deficere, & inter Christianos vterq; magnus est, neutrum refellendum putaui. ¶ Lageos vitis genus & herba quędam leporaria à lagos, id est, lepus. Virgil. in. 2. Georg. Et passo Psythia vtilior, tenuisq; lageos.

Ae ante o. Actæon viri proprium. Oui. li. 3. Metã. Ac velut absentem certatim Actęona clamant. Petrarcha vti in pluribus & hic errauit dicens in li. 3. epist. Aut indignantē Actęoni spectare Dianam.

Actęon

Aegęon ¶ Ægęon, gigas, qui etiam Briareus trisyllabũ dicitur. Stat. Audierat duros laxantem ægæona nexus. Ouid. Metam. 2. Ægæona suis immania terga lacertis.

Alcmęon ¶ Alcmæon philosophi nomen.

Aeolus ¶ Æolus ventorum rex. ¶ Æola illius filia. ¶ Æolia regio. ¶ Æoliæ, insulæ. Virgilius, Æoliam venit, &c. Æole namq; tibi, &c.

Aeon ¶ Æon græcum, nos æuum dicimus.

Aræus ¶ Areos vel aræus centauri nomen in. 12. Metam.

Gæon ¶ Geon, id est, Nilus.

Georgius ¶ Georgius, nomen viri proprium interpretatur colonus, à gæa vel ge, id est, terra. & ergon, id est, opus.

Gæorgi Eandem habent deriuationē Gæorgi, populi quidam.

Gęorgica ¶ Gæorgica, quæ ad agricultum pertinent.

Gęorgia Gęorgia terræ opus seu cultus.

gęomãtia ¶ Gæomantia, ex terra diuinatio.

Gęometria ¶ Gæometria, scientia de terræ mensuris.

Gęometra Gæometra vel Gæometres, terræ mensor.

Gæographus. Gæographus qui de terræ ambitu scribit, vt Diony. & Strab. Tortellius & Guarinus volunt omnia hec dipthongari, præter gæorgica & gæometres, quia id secundum nomē videtur corripi in. 3. Sat. Iuuen. Grammaticus, rhetor, geometres, pictor, aliptes. Horum opinionem refellit Nestor, quia hec apud grecos sine dubio per æ diphthongon scribuntur, ergo etiam apud nos. Quo circa in Iuuenale non debet legi gæometres, sed gæometra productis prima & secunda, correptis vero tertia & quarta. Georg. Valla Placent. lib. 38. cap. 11. dicit apud Iuuenalē gæometres legi per synæresin, id quod apud Ouidium fieri in æeta docuimus: ita cum æ diphthongo scribit gæometres contra Tortell. nec tamē secundam dicit produci contra Nest. sic defendo Ausonium ad Vrsulum grammaticum: Vel quot lun-

iuncturas geometrica forma fauorum. Hec synęresis parcissimè admittenda est. Sidō. in lib. 4. epist. Tractator geometra musicusq;. Phal. vt in laudib. Narbonis: Non hui c cum geometricas ad artes, excusant quidam, nam gæa, vel gea, cùm diphthon. aut sine ea grecè scribitur, ideo dicunt Mantuanum rectè variasse Gęorgius. ¶ Meotis, idis, palus scythica, cuius pisces meotides vel meotici dicuntur. Iuuen. Saty. 15. Tale quid excusat meotide seuior ara Aegyptus. sic alij omnes, præter Ouidium semel tantùm in 3. lib. Trist. Tardior antiquis visa meotis hyems. vbi diphthongon licenter corripit, teste Nestore. Id nos rarò faciamus, nec ad huius exemplū alia corripiamus. Forsitan Ouidio fuit alia causa corripiendi quàm Nestor ait. ¶ Meon, proprium viri. Męonia, regio, Męonides vel Męonius, id est, Homerus. Persius Saty. 6. Męonides quintus pa- uone ex pythagoreo. Pheocomes, propriū centauri apud Ouid. lib. 12. Meta. à pheon, quod fuscum significat, quasi fuscam habens barbā. Paleologus apud Philelphum, in prima decimę, viri nomen. ¶ Pæon, medicus, & pes metricus. Peonia, herba & regio. Peones, populi cum æ diphthongo scribuntur, testibus Tortellio, Guarino, Nestore, licet nonnulli voluerint per œ scribi pœon, &c. Męotis. Męon Męonia, Męonides. Pheocomes. Paleologus. Pęon. Pęonia

Oe ante o Bœotia, regio, à Bœoto Neptuni filio appellata, authore Nicocrate, vel Boue, vel Cadmi duce: vt ait Ouid. li. 3. Metam. Mœnia fac condas Bœotiaq; illa vocato. Ineptè igitur dixit Philelph. in. 7. quartę: Temne sinens quantū sus ore Bœotica gestit. scribitur rectissimè cū œ diphthongo in prima syllaba, licet vulgus Boëtia scribat, & Nestor dicat œ habere in secunda syllaba, Georgius Val. dicat transpositis syllabis Boeœtia dici, vt cęyx dicimus, gręci verò cyex: testes mihi sunt doctissimi viri Hermolaus Barbarus, & Angelus Politianus, qui se ita inuenisse in vetustissimis codicibus scribunt. sic Raphael Regius & Calepinus cum multis alijs. ¶ Bœorix Cimbrorū rex à Mario debellatus non sine plurimo Romanorū sanguine. Homœosis, Homœoteleuton, Homœoptoton, nomina figurarū, Homœomeria id est, similitudo partium, de hoc dicam alibi. ¶ Oeos, Atticę populus. Bœotia Bœorix.

E Ante u producitur, vt Spōdeus, pes metricus. Maleus, proprium viri. Alpheus propriū fluuij, ab alpho. i. impetigo siue vitiligo, quia eius aqua dicitur maculas tollere. Ouid. 5. Meta. Quo properas Arethusa suis Alpheus ab vndis, &c. Est etiam viri propriū, & tum scribitur cum æ diphthongo, vt quidam volunt. Baptista Mantuanus, Quatuor Alphęo, Iudam, Simona, Iacobum. Alpheus

EXCEPTIO. Creusa, Aneę vxor. Virg. Subijt deserta Creusa. fuit Ascanij mater. Etiā est vrbs quędam. Culeus, Cocleus. ¶ Dorotheus, viri propriū, à doron, id est donum, & theos, id est, deus. sic Dorothea, & transpositis partibus, alia propria Theodorus, Theodora. sic Timotheus & Theotimus. sic Entheus, id est, deo plenus. sic alia à theos. i. deus: vt Leucothea, quasi alba dea. leucos albus est. hęc omnia inquam corripiuntur contra indoctorū abusum. Stat. 1. Syl. Enthea lauro. est finis versus. Mantua, de pręsidentia oratoris & poëtę, Habet enthea pectora vates. Idem in agone diuę Margaritę: Dorotheum, Theodoram, agapem quum milia nuper, &c. Iuuen. Lauthorū pueros artem scindens Theodori. Martial. lib. 5. Miraris Theodore magna causa est Phaleu. est. Fortunatus: Et cum Timotheo viuere cura meo. Catulus vetus poeta, cuius opera non extant, id apud Gellium ait: Aufugit mi animus credo vt solet ad Theotimum. Ouid. 4. Metam. Leucotheaq; deum cum patre Palemona dixit. sic Dositheus & alia multa, quibus adde Androgeus, Nicoleus, Demoleus, quę in os rectius efferuntur, & similia. Euneus, proprium viri, & si quid à neos, id est, nouus deriuaretur. Euganeus, a, um, ab euganeis montibus. Iuuenal, Euganea quantumuis mollior hagna. Sic multa alia possessiua: vt Herculeus, caucaseus, tartareus, tenareus, concheus. Ideus filius Apharei, alioqui producitur diphthon. Volater. 16. Matteum, cibus quidam, vnde matteolicus, id est, gulosus: sed Merula legit cum y gręco mattyum, aut mattea, matteę. Sueton. in Calig. Multis venenatas matteas misit Orpheus trissyllabum pro Orpheus dissyllabo. Virg. in Culice: Tantum nō Orpheus hebrum Restantem tenuit ripis syluasq; canendo. Pancreum, & si quid est aliud à crea, id est, caro. Prelcum, vrbis. Creusa Dorotheus Entheus Dorotheus Theodorus Timotheus Euneus Euganeus Matteum Orpheus

zebedeus

¶ Zebedeus variatur. Iuuencus: Illi Zebedeum genitorem in puppe relinquunt, Baptista Mantuan. Tertia de natis tibi zebedee duobus Edidit.

possessiua in eus & in ius

Ae ante u habet regulam generalem, Omne fermè deriuatiuum in æus à græca dictione per æ diph. scribitur. vt ex Priscia. collegimus, & ex frequenti poëtarũ lectione animaduertimus: vt à Timo. i. honoro, æstimo, indico, Timæus proprium viri, à ptolemo. i. pugno. Ptolemæus propriũ viri Attici fine t polemo dicunt: ab acta. i. littus, actæus: ab Achaia, achæus. i. græcus. Alij dicunt Achæum fuisse Xuthi filiũ vnde dicta est Achaia. Achæi etiã dicũtur Achaici & Achiui. Actæus .i. littoralis. etiam est viri propriũ. Agoras, id est, forũ: hinc Agoræus. i. nũdinarius. Creta regio, Cræteus, Ida, Idæus. Mitylene, Mitilenæus. Thysbe, Thysbæus. Cyrene, Cyrenæus. Phœbe & Phœbus, Phœbæus. Plurimũ fiunt eiusmodi possessiua à nominibus græcis in a vel in e, nec solum tamen ab his, adeo vt nullam hic videã certam regulam. Nam versibus obtemperasse poëtas ex eo manifestum est, quòd nũc in æus per æ dipht. nunc in ius penult. corr. in pluribus fecisse cõperiuntur: vt à Mausolus, Mausolæus, vnde Mausolæũ sepulchrũ. Iulus, Iulæus. Phryx, Phryxæus, Cleanthes, Cleãthæus. Orpheus, Orphæus. Pythagoras, Pythagoræus. Amyntas, Amyntæus. Atlas, Atlantæus. Cadmus, Cadmæus. Sill. in. 1. Gens Cadmæa super regno certamina mouit. Idẽ: Pigmalionæis quondã per cerula terris, à Pygmalion. Contrà, ab Agamemnon fit pen. breui Agamemnonius, à Rhœtus rhœtæus, à Lagus Lagæus, à Laomedõ Laomedõtæus, & si opus fuerit Laomedõtius: ab Elisa Elisæus, à Pelops Pelopæus, à Dionysius Dionysæus, à Thoas Thoantæus, à gigas gigãtæus, à Polydamus Polydamẽteus, à polycletus polycletæus, à Plegetõ Phlegetontæus, sic alia innumera in Virgilio, Ouidio, Sillio, & alijs notaui. A cyclops cyclopius pe. breui. Ab Elis Elæus, à Maurus Maurusius, ab Acheron Acherontæus & Acherusius, à Dædalus Dædalius pẽ. *breui, vel* Dædalæus per diphthon. Horat. Iule cæratis ope dædalæa. Sapph. est. Idem *Ode vlt. li. 2.* Iam dædaleo ocyor Icaro. versus est Alcaicus dactil. Sil. li. 14. Dædaliam repetens pœnam qui fraude nefanda. Dædalus, a, um. Luca. in. 1. Tibi suauis dædala tellus submittit flores. Sic tam in Latinis quã in Græcis varia fiunt possessiua, vt à fagus faginus & fagineus, à populus, populnus & populeus, à quercus quernus & querenus. quare non damnarem, qui vtrũque dixerit ficulnus & ficulneus. Ver. Et nobis idem Alcimedon duo pocula fecit fagina, &c. Ouid. 4. Fa. Bis sua faginea tempora fronde tegit. Clau. Populeo suspirat populus ictu. Sic cærulus & cæruleus, à Romulus Romuleus & Romulus, a, um. Virg. 7. Æneï. Nec Romula quondã Vllo se tantũ tellus iactabit alũno. A Phaëton phaëtontius & phaëtontæus. Sill. li. 7. Nunquã phaëtõtius amnis Sãguinea pontum turbasset decolor vnda. Stat. Theb. 1. Et phaëtonæa mundũ squalere fauilla. Idẽ in. 3. dicit Inachæ tecta, quũ frequentius legamus inachius, a, um. A Dodona dodonæus, a, um. & dodonius. Vir. li. 3. Aen. Ingẽs argentũ Dodonæosq; lebetas. Cla. in. 1. de raptu Proser. Vnde datæ fruges populis, & glãde relicta Cesserit inuentis dodonia quercus aristis. A Perseus Persæus & perseius, sic multa alia formantur. Nam à Bacchus bacchæus baccheius & bacchicus dicitur. Ab Typhœus typhœus & typhoius, Vir. 1. Aen. Nate patris summi qui tela typhoia temnis. At Epicurus epicuræus & epicurius. Ouid. in Priap. Vt credas epicurios citari. Phal. est. Sidon. in Epithal. Polemij: Ast Epicuræos eliminat vndiq; virtus. A Nero Neronæus & neronianus. Papi. in Syl. (Fas sit cõponere magnis Parua) neronæã nec qui modo lotus in vnde, Hac iterũ sudare neget. A Maro, quod Virgilij nomen est, Maronæus & Maronianus. Idẽ. 4. Syl. Tenues ignauo pollice chordas Pulso, maroneiq; sedens in margine templi Sumo animũ, & magni tumulis accanto magistri. i. (vt Domitius ait) ad tumulũ Virgilij, qui erat in agro Neapolitano, & possidebatur à Sillio poeta. Idem in. 2. Syl. Ante annos culicis maroniani. Phal. est. Pegaseus & pegaseius, à pegasus. Catul. Ne si pegaseo ferar volatu. Pha. est. Persius, Cantare credas pegaseiũ melos. Scazon est. Ab Boreas, boræus, a, um. Oui. in. 4. Tri. Vita procul patria peragẽda sub axe boræo est. Ab arethusa, arethusius. à Gortyna, gortynius pen. breui in Sillio legi. A Meleager meleagræus, ab Euãder euandrius. E quibus facilè intelligimus nullã hic esse regulã, sed solã poetarũ obseruatio

Dædalius Dædalæus

Faginus Fagineus romulus, a, um.

Phaëtontius Phaëtonteus

dodoneus dodonius

typhoeus & typhoius.

Epicureus epicurius neroneus neronianus.

maroneus maronianus.

pegaseus pegaseius Boreus.

tionem. Item à Cyllene Cyllenius & Cyllenæus. Marcus Manil. lib. 1. Tu princeps au thorq; sacri Cyllenie tanti. Rufus in Arat. Consurgēte freto cepit lyra cyllenæa. A Parnassus parnassius & parnasseus. Idē in Arat. O mihi nota adyti iam numina parnassei Spondaicus est vt præcedens. Ouid. 5. Meta. Templa tenebamus parnasia, vidit euntes. Item Hercules facit Herculeus vel Herculius penul. corr. vt caucasus caucaseus, bactra bactreus, Ixion ixioneus, &c. Heracles verò heraclæus cum æ diphthongo, quod idem est cum Herculeus. Iuuen. Saty. 1. Hæc ego non agitem, sed quid magis Heracleas aut diamedæas. Hic Mancinellus ait Herculeus, quia Hercules latinum est, Heraclæus, quia Heracles grecum. Hanc rationem Mancinelli esse admodum frigidam ex dictis satis liquere putamus. Nunc pauca ordine alphabetario subijciamus.

cyllenius

cylleneus

parnassius

Parnasseus

herculeus

Heracleus

Alceus viri propriū, vt que sequuntur. Alpheus, Antæus, Aristeus, Ancæus, Ariæus, Astræus, sic astræa, aridæus, aræus, atthæus, asæus, annæus, quorundam cognomen: vt Annæus Seneca. Mart. lib. 8. Annæi faceret manus Sereni. Phaleu. est. Sic Terentianus: Annæus Seneca & Pomponius ante Secundus. Inuenimus Annius proprium viri penult. breui Mart. li. 7. Pro mensis habet Annius magistros. Phaleu. est. Acestæus nautæ desidis nomen, Aphareus viri nomen. ¶ Bagæus, Bæus, Barptolomæus, propria virorū. Ceræum oppidi nomen. Cnæus viri nomen. ¶ Daridæus proprium viri. Cætera iam nota sunt: à Dicte dictæus, à Dirce dircæus. Diceus. i. iustus. ¶ Eumęus propriū viri. Ennosigæus, id est, Neptunus, quia terram concutit. Enno, concutio, gæan, terram. ¶ Hebæus proprium viri. Hebræus. i. Iudæus. Hylæus, centauri nomē. Histięus viri propriū, Histiæa oppidum. Hymenęus nuptiarū Deus. Hemitritæus febris species. ¶ Idęus proprium & appellatiuum. Iudæus. Isæus viri & fluuij nomen. Idumæus, quia ab Idume, Ideus corripitur pro filio Apharæi. Volater. 16. ¶ Lilybæum vrbs & promontoriū. Lycæus mons. Ledæus, quia à Leda. Lyeus & Lenæus. i. Bacchus à lenon, id est, lacu, teste Seruio contra Donatum, qui à mentem leniendo deductum voluit: siquidem (vt Seruius ait) græcum est, iam nomen græcū nō recipit latinam Etymologiā. ¶ Macchabęus cum duplici cc & æ diphthongo nomen barbarum, quo vocati sunt illi viri fortissimi apud sacras literas nominatissimi, hoc docet Calepinus. ¶ Manichæus hæretici nomē. Matthæus duplici tt Apostoli nomen. Sedul. lib. 1. Hoc Matthæus agens hominē generaliter implet. In hoc errauit Riga: vt videbis in A ante t. Mausolæū dictum est. Musæus poeta insignis. Menecheus cum ch aspirato viri proprium, cuius Cicero meminit, teste Tortellio. ¶ Nazaræus quia deriuatiuū à Nazara. Nisæus locus inter Medos vbi equi nascuntur pulcherrimi. ¶ Nabathæus à nabath, vnde regna nabathæa. ¶ Pāgæus in singulari masculinū, in plurali pangæa, pangæorum, neutrū, teste Nestore. Papęus, id est, Iuppiter apud Scythas. Padæus, Phranæus, & multa possessiua: vt Pharæus, Phoebæus, Pitæus cum i latino, proprium viri. Pyręus cum y greco portus Atheniensis, & oppidum. Pharisseus, Plebeus à plebs, & plura satis ex dictis nota. Pylæus proprium viri. Pygmæus, nanus. Philippeus à Philippus, cuius rei testimonium in his libris occurret. Panomphęus, Iuppiter. Propylæum, vestibulum. ¶ Saduceus, Scarabæus, Spęlęum, Sigæum, hęc ferè pòst patebunt. ¶ Tropheum, & quæ iam patent Tymbræus, Timæus, Trochæus. Item quod viri proprium est, Tyrtæus.

Leneus.

Matchabeus.

Mattheus

Oe ante u. Alphesiboeus, Meliboeus, Euboeus, & quęcunq; à bus, id est, bos denominationē habent, quia grecè scribuntur per oe diphth.

Coeus gigas, cum oe diphth. testibus Tortellio, Guarino, Georgio Valla: sic Coea insula. Tortellius dicit etiam scribi per æ diphth. Nestor negat omnino vllam habere diphthongon. Ouid. Metam. 6. Quoq; modo audetis geniam Titanida Coeo Latonam præferre mihi. Idem in Epist. Cingitur Aegeo nomine Coea mari.

Coeus.

I ante vocaleis, & primum ante A.

I Ante a corripitur, vt Niethus, fluuij proprium cū

i latino, teste Tortel. sequente æ diphthon. Sunt tamen qui Næethus cum æ in prima syllaba scribant. Et intelligentur omnes regulę tam de y tenui quod grecū dicunt,

quam dei latina: vt Hyades, Media pro regione, & quęcunq; apud grecos scribantur per iota.i.i correptũ, inter quę sunt omnia virorum propria in ias ex Hebreis sumpta, teste doctissimo grammatico Ælio Antonio Nebrissen. cui vtique credo. Ausonius ad omnipotentem Deum: Helias & solido cum corpore pręuius Ænoch. Baptist. Mant. Helias ardenti cœlum petijsse volatu. Faustus ad Laurentiũ carmelitam: Quibus Helias olim Raptus ab ardenti solido cum corpore curru Indumenta dedit. Iuuencus, Zacharas vicibus cui templum cura tueri. Idem: Hic ab Arimathia nomen gestabat Ioseph. Idem corripuit Hieremias, vt Mantuanus Ezechias, sed Iuuencus produxit Helias, vt Mantuanus aliquando. Huiusmodi nomina in ias Alexander cum venerabili Beda dixit produci. Nec mirum, quia hi non ex græcorum scriptura, non ex veterũ poetarum scriptis, sed ex Prudētio, Sedulio, Petro Riga, & ex aliorũ poetarũ Christianorũ libris grammaticā suam confirmauerunt, qui sepè errauerunt, vt patebit perlegenti hos libros. Arator produxit Mathias, Ananias, Helias. Sidon. Apoll. in Eucharisticho Helias produxit, Zacharias corripuit. Prudent. Golias, & similia produxit. Nos hæc omnia corripiamus, quia per iota scribuntur: vt Theologia, monarchia, symphonia, euphonia, orthographia, melodia, vt comœdia, gigantomachia, astronomia, geometria, symmetria, agonia, athanasia, ablepsia, anastasia, categoria, chirurgia, dysenteria, dysuria, mania, melancholia, euphemia, phantasia, eucharistia, vt charistia, quod tamen Valla dixit produci: vsia, sophia, philosophia contra Priscianũ in accentibus, sunt tamen qui illum librũ negent esse Prisciani, vbi etiam vrana malè dicitur produci. Mancinel. in Figuris fatetur se non obseruasse quantitates, quia non potuit semper, vt pueri carmen discerent, id tamen Veteres factitasse non cōperio. Nos itaq; cōtra vulgi abusum hęc omnia corripiamus, & quæcunq; eiusdem sunt deriuationis, & quecunq; non excipiemus, nisi contrarium veterum authoritate probetur, nam ijs libenter cedimus. vt qui talia excepissemus, si animaduertissemus. Nunc de nōnullis testimonia veterum afferam, nam de omnibus nequeo: quia non omnia ingressa sunt poetarũ libro. Lucret. 3. Harmoniam Graij quam dicũt quòd faciat nos Viuere cum sensu. Sic homilia. i. sermocinatio. quod teste Nest. cum i latino scribitur in vtraq; syllaba. Mart. lib. 6. Hic pius antistes sophiæ sua dona minister. Idem li. 1. Cùm tibi sit sophiæ par fama & cura deorũ. Virg. in Ciri. Florentis virideis sophię cōplectitur vmbras. Ibidē: Æternũ sophię coniunctũ carmine nomen. Ausonius de ternario numero, Tres sophię partes, tria punica bella, trimestres Annorũ cœliq; vices. Afranius apud Gell. li. 13. cap. 8. Vsus me genuit, mater peperit memoria. Sophiā vocant me Graij, vos sapientiā. duo sunt iambici. Sophiā, anapæstus primus pes secundi versus. Valeat igitur Petrus Riga multorũ errorum pater, dicens in Genesi: Construit ecclesiam vera sophia patris, cum hoc errauerunt Alexander & Petrarcha, cũ multis alijs. Nicolaus Ferettus dicit apud Grecos sophia produci, licet Martialis corripiat apud Latinos, & Phocilides apud Græcos. Verum ego Feretto minimè credo, nisi adducat aliquos poetas fide dignos, qui hoc nomen produxerunt, quũ etiam græcè per iota scribatur, vt rectissimè Nebrissensis docuit. Ita corripitur philosophia, vt in hoc iambico trimetro. Hospes resiste, & philosophiā Dorsenni lege. Seneca dicit hunc versum insculptũ fuisse Dorsenni poetæ comici monumēto, vt refert Petrus Crinitus lib. 1. de poetis Latinis cap. 19. Ouid. 1. Fast. Et prius antiquus dicebat agonia sermo. Idem. 2. Fast. Proxima cognati dixere charistia chari. sic Galactia, phlebotomia, à phlebs aut phleps. i. vena, & tomio incido. Absit ergo vt cum Priscian. vel Mancinel. dicamus barbarismũ esse si quis penult. breui philosophia dixerit, aut Vrania vnius nouē Musarum nomen, quæ Vranie sæpius appellatur, nam quod ex Virg. in opusculis affertur, admodum debile est, quum ibi etiam secunda contra omniũ poetarũ vsum producatur, & cōtra primitiui naturā. Vrania poli motus scrutatur & astra. Emendandus est hic locus librariorum incuria olim deprauatus, sic inquam restituendis est, Vranieque poli motus mutatur & astra. Aut, Vranie cœli motus scrutatur & astra. Id patet ex plurimis poetis. Claud. de consulatu Theodosij, Vranie redimita comas. Ouid. 5. Fast. Excipit Vranie, fecere silentia cunctæ. Papin. 3. Theb. Ipsa diu inspectis lethum prædixerat astris Vranie. cupit ille tamen pugnasque virosq;. Vranie est etiam Helena stella nautis suo incendio mortifera, vt docet Lactantius. Sunt qui philosophia, theologia, & similia dicunt

Nomina Hebræa in ias

Helias

Harmonia

Sophia

Philosophia

Vrania Vranie

dicunt produci non ratione sed vsu, quia aures in his abhorrent correptionem, Patria,
Papia, Astronomia, Theologia, Matthias, &c. Hoc est collatrare canibus, corrudere asi-
nis, Nam quorum hæ sunt tam delicatè aures correptionē in his abhorrentes, nimirum
asinorum longo abusu iam olim deprauatę, quibus obtemperare tam dedecet doctos q̄
philomelam inepto cuculorum cuccuc oblectari. Horat. in Arte. Vt gratas inter mensas
symphonia discors. Idem: Interdum tamen & vocem comœdia tollit. Cur nō sic eupho Sympho-
nia melodia, prosodia? Mart. Hanc norunt vnam sæcula naumachiam. Calepinus sępe nia
dicit penultimā corripi vbi producitur, & cōtrà: ideo nisi probauerit, nulla est illi fides Eupho-
adhibenda. Est tamen vbi i ante a producitur, vt si grecè per i literam scribatur, quam nia
in e longam sæpius vertimus, aut per ei dipthongon. Iter hæc notaui. ¶ Amphigenia Amphige
vrbis nomē. Papi. 4. Theb. Quos fertilis amphigenia. ¶ Aegialia vel ægialea vel ægiale nia
es, mulieris proprium. Priscian. in perihegesi. Coiugis inceste per fraudes ægialię. ¶ Ale- Aegialia
xandria & Alexandrea, producitur vtrunq; teste Priscia. li. 1. Sunt qui dicant ea quę græ Alexan-
cè per ia & ea terminantur, sub ia corripi, sub ea verò produci: hi sentiunt contra Priscia. dria
& Nest. ideo eis nihil credo, nisi correptionis testimonia ex veterib' proferant. Proper.
lib. 3. Noxia Alexandrea dolis aptissima tellus. sed hic rectius adiectiuū est per æ diph-
thongon scribendum Alexandræa, nam vt ex dictis liquet, ab Alexander Alexandręus
ita rectè formatur, vt ab Meleager Meleagręus, à Cadmus Cadmęus, &c. Nonnulli hic
Alexandrina legerunt, At Alexandrea siue Alexandria substantiuum est sine dubio in
lib. 4. car. Horat. Ode. 14. Portus Alexandria supplex. hic penult. producitur. versus est
Iambicus dimeter hypercatalecticus, habens quatuor pedes & syllabā: portus spondęus
est, quia accusatiuus pluralis. Ale, iambus: xandri, spondęus, quia trocheus hic non reci-
pitur, a sup. iambus: plex, syllaba superans, sensus est. Alexandria patefecit tibi Augusto Antio-
portus & vacuā aulam. ¶ Antiochia vel antiochea teste Nest. ¶ Alabia. i. innocētia, sed re chia
ctius alabea scribitur, quia ei in e vertitur, vt Cytherea. Cythereia hoc ait Calep. aliquā Alabia
do vertitur in i longum, vt Elegeia elegia: ¶ Angaria teste Nebriss. ¶ Animoria. Theb. 6 Angaria
apud Papin. Aut cyrrham tauris animoriamq; supinant. ¶ Aristocratia. i. optimatium Animo-
principatus producitur, quia græcè habet ei diphthongon. ¶ Argia mulieris proprium ria
Papin. Theb. 2. Ornatus argia gerit, &c. Est quoq; fons & regio, & semper producitur. Aristo-
¶ Astidamia vt hippodamia, nam ex secunda parte eadem est origo. ¶ Augias proprium cratia
viri teste Tortellio. ¶ Anthia apud Lippium in Oppiano. ¶ Academia rectius corripi- Argia
tur, vide ante c. Æthyia mergus. Alethia. i. veritas. ¶ Coronia nomen oppidi, à Coro- Astyda-
teste Lactantio. Sat. 7. Theb. Messe coroniam Baccho Glisanta colentes. Glisas, antis mia
est oppidi nomen. ¶ Cyaneæ, arum cum y, insulę in ponto, hinc adiectiuum cyaneus, a, Coronia
um. vt cyanei montes. Lucam. lib. 2. Cyaneas tellus emisit in ęquora cautes. frequens Cyaneæ
est in Val. Flac. ¶ Cyane es, cum y gręco, nympha, & fons in quem illa conuersa dicitur, Cyaneus
variatur. Ouid in. 2. de ponto. Quaq; suis Cyanem miscet Anapus aquis. Idem lib. Me- Cyane
ta. 9. Cognita Cyane pręstanti corpore nympha, sic legit Nestor, licet nonnulli malint
cyanee tetrasyllabum: sic in cyane corriperentur prima & secunda: in cyanee cyanees
prima produceretur, & significat hoc nomen filiam Meandri ex qua Miletus tulit By-
blida cum Cauno. huic sententiæ inhærēdum censeo. Nam cyane. 5. Meta. & alibi sem- Dia
per corripitur quantū sciam. Cyprogenia & aphrogenia. i. Venus. ¶ Dia, insula. Ouid. Deida-
in. 1. de arte. Qua breuis æquoreis dia feritur aquis. ¶ Deidamia. Pyrrhi mater. Papin. mia
achilleid. 1. Aeacidem furto iam nouerat vna latentem. Deidamia virum. ¶ Dulia teste Dulia
Nebrissensi. i. seruitus hominis. ¶ Diana variatur, aliqui inter græca reijciunt, Macrob. Diana
in. 1. Sat. vult esse latinum: nobis quantitatem rite docuisse abunde est. Ouid. 3. Meta.
Ira pharetratę fertur satiata Dianę. Hora. in car. sęculari. Phœbe syluarūq; potens Dia-
na. Sapph. est. Ibidem: Quindecim Diana preces virorum. Sapph. est. Idem alibi. Infer-
nis neq; enim tenebris Diana pudicum Liberat Hyppolytum. Virg. Exercet Diana cho- Deiopia
ros. Correptio est longe frequentior, Deiopeia, sed frequentius dicimus Deiopea, nym- Elegia
phe nomen est apud Virg. 1. Aeneid Dianas fons in perihegesi. ¶ Elegia nunq̄ corripi-
tur contra Bernardum Veronensem interpretem Tibulli, pluresq;. Nam apud Ouid.
male legunt (vt contra Tortel. & Domitium sentio cum Nestore) Flendus amor meus
est, elegia flebile carmen. vbi dicunt penultimam corripi productis contra omnium
vete-

veterum consuetudinẽ prima & secunda, quas vt peruersam saluent opinionẽ, dicunt variari; & alibi apud Ouid. esse proceleumaticũ. Inter quas vultu petulans elegia vocatur, vbi volunt prima producta cæteras corripi. Verissimè profecto aiunt modicũ errorem in principio esse maximũ in fine: siquidem penult. produci ex eo manifestũ est quòd græcè per ei diphth. scribitur. Mart. lib. 5. Differ opus, nec te facundi scæna Catulli detineat, cultis aut elegia comis, sic producitur apud Ouidium, vbi ineptũ est ad proceleumaticum refugium. Stat. 1. Syl. Quas inter vultu petulans elegia propinquat. Aliquando tamen ei diphthon. resoluitur siue diuiditur, sic legendum est apud *Ouid.* Flebilis indignos elegia solue capillos. ¶ Energia teste Tortel. & est efficacia. ¶ Epiphania, id est, apparitio, græcè scribitur per ei diphth. vt Eusebia. Et Elenchia, id est, increpatio. Eumenia beneuolentia. Eugenia teste Nebriss. quia ex secunda parte eadem est deriuatio cum amphigenia & iphigenia. ¶ Entelechia apud Philelph. in quarta quintę Entelechia etiam tum conueniẽtia quædam. Hermenia teste Nebriss. & est interpretatio. Hinc peri hermenias, oratio ex præpositione peri quæ genitiuũ habet, & significat de, & genitiuo hermenias, hoc est, de interpretatione. Hippodamia mulieris propriũ. Ouid. Venit vt in Phrygios Hippodamia sinus Hyperdulia, quia componitur à dulia. Hyperia. Valer. Flac. l. 4. Fleuit Amimone, fleuerũt Messeides vndę, Fleuit & effusis reuocans Hyperia lacertis. ¶ Homœomeria similitudo partiũ. Lucret. li. 1. Nunc & Anaxagoræ scrutemur homœomeriam. Harpyia yi diphth. habet. Iasius qui etiam Iasion dicitur, à Cerere vehementer dilectus. Ouid. 2. Trist. In venerẽ Anchises, in Lunam Lathmius heros, in Cererem Iasius qui referatur erit. Idem. 9. Meta. Queritur canescere mitem Iasonia Ceres, vbi mendose legebatur teste Regio: Æsona flaua Ceres: Iapetus Titani filius. Oui. li. 1. Meta. Quã satus Iapeto mistam fluuialibus vndis, &c. Sic Iapetionides. i. Prometheus vel Deucalion, vt sit Iapetion penult. producta primitiuum. Iapetides autem viri propriuin corripitur. Ouid. 5. Meta. Tu quoq; Iap*etide non hos* adhibendus ad vsus. Ilithyia cum yi diphthongo in penult. est Dianæ *nomẽ*, quia parturientibus præest, vel dicitur ab ilascome. i. placo, vel ilasco, id est, deos benignos facio. Non placet aũt quod Domitius ait in Cirin, ab hyle. i. syluathea dea, hoc est, syluarum dea, quia sic scriberetur hylithea cum y greco aspirato in principio, vt hyle, & cum e in penultima, vt leucothea, quod inauditum est. Ouid. 9. Meta. vocabis Præpositam timidis patientib. Ilithyiam. versus est spondaicus. Hora. in car. sæculari, Lenis *Ilithyia* tuere matris. sapph. est, quare nõ dubito mendum esse apud. Vir. in Ciri. Perdere sęua precor per flumina sacra Ilithyiæ, pro Dianæ. Opusculis Virgilij admonui sępe nõ facile fidem habendam, quia plerunq; mendosa sunt. Ironia teste Tortell. quia in prima & penultima cum ei diphth. scribitur. Iphigenia mulieris proprium. Ouid. 12. Meta. Flentibus ante aram stetit Iphigenia ministris. Gastrimargia penult. producta nimia ingluuies, vt apud Arist. in Ethicis. Gastrimargus gulosus, hoc dicit Calepin⁹, & post eum Bebelius. Laodomia mulieris proprium, sic quicquid eiusdem deriuationis reperitur. Ouid. Hæmonis hæmonio Laodamia viro. ¶ Langia fons. Papin. 4. Theb. Hæc quoq; secreta nutrit Langia sub vmbra. Lampia vrbs Arcadiæ à candore pluuiarum dicta (vt ait Lactant.) nam lampon splendidum est. Idem in eodem. Candensq; iugis, lampia niuosis. Latria. i. cultus Bapt. In li. 3. Cala. Est fidei caput, est veri latria tonãtis. Græcè scribitur teste Nebriss. cum ei diphthongo, hinc dictio pentasyllaba idololatra. i. idoli cultor, &, hexasyllaba idololatria, idolorum cultus, non idolatra nec idolatria, vt ineptum vulgus dicit. dicit hoc Valla in Matthæum, Calipinus vulgo interim concedit, in qua re nõ habebit me riualem. Ligia & etiam ligea mulieris proprium. Mart. lib. 12. Toto vertice quot gerit capillos, Annos si tot habet Ligia, trima est. phaleu. est etiam nymphę proprium: Litania cum i in prima syllaba melius q̃ letania. i. est, supplicatio, hinc Litanus serui nomen in Asinaria Plauti, potius q̃ libanus teste Ioanne Pio. Landrianus propriũ viri apud Philel. in. 2. septime. Læmargia teste Calep. ingluuies. Lebadia vrbs Bœotiæ Apollini sacra, legitur hoc nomen apud Gell. li. 12. ca. 5. Papi. 7. Theb. Et valles Lebadiã tuas, quidam libri habẽt Thebaida, ineptè profectò. Mantia. i. diuinatio cũ ei diphthongo. teste Tortel. hinc acromantia, pyromantia, geomantia, hydromãtia, sciomantia, necromantia, quã indocti nigromãtiam dicunt. Est enim ne-

Energia
Epiphania
Eusebia
Elenchia
Eumenia
Eugenia
Entelechia
Peri herminias
Hippodamia
Hyperdulia
Hyperia
Homœomeria
Iasius
Iapetus
Iapetides
Ilithyia
Laodamia
Langia
Lampia
Latria
Idololatria
Ligia
Litania
Læmargia
Lebadia
Mantia
Necromantia

cromantia ex mortuorum cadaueribus diuinatio, necros, id est, mortuus, necrosis, id est, mortificatio. ¶ Magia, id est, incantatio, cũ ei diphthongo similiter scribitur. ¶ Melanthia, Deucalionis & Pyrrhæ filia. Mœchia teste Nestore, id est, adulterium. ¶ Nicia vel Nicea vrbs, & Nicomedia testibus Priscia. & Nest. Ophias gigas. Claud. libr. 3. de raptu Proserpinæ. Hæc arma minantis Sustinet, hos onerat ramos exutus Ophias. Orithyia nymphę nomen cum yi diphthongo in penultima. Ouid. 6. Meta. Dilectaq; diu caruit deus Orithyia. versus spondaicus est.

Magia
Melãthia
Mœchia
Nicia
Nicomedia.
Ophias
Orithya

Pædia græce scribitur cum ei diphthongo, teste Nestore, est autem pædia eruditio institutioq; in bonas artes & castigatio, teste Valla in epist. Pauli ad Hebræos, vbi ait disciplinam inepte dici castigationem. ¶ Peripheria, id est, circunferentia, grecè ei diphthongon habet. ¶ Peridia, mulieris proprium. Virg. 12. Æneid. Nomen Echionium matrisq; genus Peridię. Phlias, proprium viri in 1. Valerij Flacci. Plias, adis, grecè scribitur cum ei diphthongo, tamen à latinis variatur, aliquando diphthongus diuiditur. At productio est longe frequentissima. Virgilius, Arcturum pleiadesq; hyades, geminosq; triones. Oui. 4. Fast. Pliades incipiant humeros releuare paternos. Virg. 1. Georg. Pleiadesq; hyades claramq; Lycaonis arcton. Ouid. Fast. 5. Hinc sata Pleione cum cælifero Atlante Iungitur (vt fama est) pleiadesq; parit. fuere septem Atlantis & Pleiones filiæ in stellas septem mutatæ. ¶ Priamides, Priami filius aut nepos, contra primitiui naturam producitur. Virg. Priamidemq; Helenumq;, &c. Ouid. Hanc tibi priamides mitto Ledæa salutem. ¶ Phthia cum pht aspiratis in eadem syllaba, regio & vrbs Thessaliæ. nusquã legitur phithia contra Tortel. Seneca in Hecu. Aptior Phthiæ meliorq; fœtu. Sapphicũ est. Catu. Progenies phthiæ clara superuehitur. Hinc phthius, a, um, & phthioticus, a, um, & phthiotis, idis: dicitur quoq; pluraliter phthiæ, arum. Dido Æneæ, Non ego sum phthiis magnisq; oriunda Mycenis. Catull. Deseritur scyros, linquunt phthiotica tempe. Hora. li. 4. Ode. 6. Phthius Achilles. Adonicum est. Polymnia variatur, productio est melior. Prophetia. Rhetorica pro arte rhetorica eadem ratione producitur. Seleuca vel seleucea. Thalia vna musarum, & maris nympha. Mart. lib. 9. Frange leueis calamos, & scinde thalia libellos. Thyias, adis cum yi diphthongo teste Feretto, sacrificula Bacchi. Virg. Thyias vbi audito stimulat Treieterica Baccho.

Pædia
Peridia
Phlias
Plias
Pleias
Priamides
Phthia
polymnia
Rhetorica
Thalia
Thyas

I Ante E corripitur, vt Hieron.

Exceptio Pierus viri nomẽ, & Piera, vnde Pierides

Ouid. 5. Meta. Pierus has genuit pellæis diues in armis. Virg. Pergite Pierides. ¶ Priene Briantis patria rectius corripitur, licet Sidonius variarit. Hinc prienæus, a, um. Sidonius in primo panægyrico, Prieneę Bia quod plus tibi turba malorum est. Idem in laudibus Narbonis, Et tu quem dederat Bias Priene. Phaleu. est. vbi priene primã corripit: & recte quidem: nam græci corripiunt, vt patet ex versibus quos Pius Baptista in Sidonium adducit, quos ipse latinitate donauit, è quibus vnus est, Turba Bias genitus cani ampla priene malorum. hic Pius male corripit vlti. in priene, quod non ex ignorantia, sed ex inanimaduertentia accidisse opinor, declinatur nanq; priene es, vt Semele es. Priscian. in Perihegesi. Inter miletum currens latamq; Prienen. Tu primam semper corripito, Gabriel variatur à Christianis.

Pierus
priene

I ante I corripitur, vt dijambus.

I Ante O corripitur, vt Iole.

Prima exceptio. Nomina in ion tertię declinationis producũtur ante o, vt Ixion, orion, echion, hiperion, pandion, amphion, ophion, œdipodion pro œdipus, vnde ædipodionides. Iapetion pro Iapetus, vnde iapetionide, methion, æthion, & alia innumera. Nestor plurima affert testimonia, nos paucis cõtenti erimus. Sidon in eucharist. Nunc sarmata nũc Hilarion. versus finis est. Sta. 4. Theb. Comite equos ac inde iugo luctatur arion, equi nomen est. Virgil. in Damone: Orpheus in

Nomina in ion tertię declin.
Hilarion

ſyluis, inter delphinas Arion hic citharœdi nomen eſt. Papin. li. 4. Thebal. Flet pater, & lacerũ cõponit corpus Echion. Horat. Perfidus Ixion. Idem: Dictus & Amphion, Valer. Flac. li. 6. Et geticum Priona ferit. Nominatiuus eſt Prion, regis Getici nomen.

Asterion Amphitrion. Carmenion, Cercyon. Chromion Dædaliõ Eetion Endymiõ Emathiõ Eurytion Ethalion Geryon Ion. Meláchiõ Sicyon. Socratio.

Tolluntur ab hac exceptione hęc, & fortaſsis plura, quæ his adijcere fuerit cuiq; liberum. ¶ Aſterion fluuij nomen apud Papin. Theb. 4. Amphitryon cum y Græco in tertia ſyllaba. Hinc Amphitryoniades, id eſt, Hercules. Auſon: Amphitryoniadẽ puerũ, &c. Ægion vel Ægio in Plauto. ¶ Carmenion, vide e ante n. Cercyon, onis, cum y græco, viri proprium. Ouid. 7. Metam. Cercyonis letũ vidit cerealis eleuſis. Cromion, videbis in crementis. ¶ Dædalion, viri proprium. Idem li. 11. Quum ſe Dædalion ſaxo miſiſſet ab alto. Deucalion. Dion, viri nomen. Apuleius in prima oratione Apologię: Qui inſanum me animi reddis amice Dion. ¶ Eetion, viri proprium: vide e ante e. Endymion, viri proprium, in i ante m in primis. Emathion. Virgil. 9. Æneid. Emathionã liger, chorineum ſternit aſilas. Eurytion, centauri nomen, qui etiam Eurytus dicitur, teſtimonium eſt vbi de o interiectione loquuti ſumus. Ethalion nauta tyrrhenus in delphinum verſus. Ouid. 3. Metam. E quibus Ethalion, te ſcilicet omnis in vno, &cæ. ¶ Geryon, qui etiam geriones, variatur à Claudiano, melius corripitur. ¶ Ion, viri proprium. Statius in Theb. Sternit Iona Chromis. ita ponit Neſtor. Iaſion, vide i ante a. ¶ Maſchlion, viri nomen in. 5. Martialis. Melanchion, viri proprium. Martial. li. 10. Hoc tandem ſita prurit in ſepulchro Calua Plotia cum Melanchione. Phal. ſunt Morion, onis, videbis in o ante r. Mimalion, in i ante m. ¶ Oarion id eſt Orion, videbis in o ante r. Oenopion, videbis in œ diphthongon ante n. ¶ Porphyrion, gigantis nomen. Pygmalion, viri proprium in. 1. Æneid. ¶ Sicyon cum y græco in ſecunda ſyllaba, vrbs apud Ouid. in Ibin, & Iuuen. Sat. 3. Socration, viri nomen, corripitur à Catullo. Adijce dictis Cebrion & Hippotion apud Strab. Hemeridion & Electryon, vt Bebelius notat. Tongilion in. 3. Martial. Philiſthion in ſecũdo eiuſdem. Sunt propria virorum Sigalion, Harpocrates apud Auſon.

Clio Diogenes Dios Dius, a, ũ.

Secunda except. Ariobarzanes teſte Bebelio, Clio vna muſarum. Ouid. in. 1. de arte: Non mihi ſunt viſæ Clio Cliusq; ſorores. ¶ Diogenes philoſophi nomen. Auſon. in epigrammatis: Diogenes obijt, non obijt, ſed abit. dicitur Ioue genitus, quia dios Iuppiter eſt, genes genus, ideo contra naturam producitur ab Auſonio, quia dios teſte Seruio corripitur: vnde dius, dia, dium. i. diuinus, diuina, diuinum: producitur contra primitiui naturam, nos cum Auſonio primam in Diogenes audacter producemus, nec diuus, a, um, vnquam corripiemus: & (vt ſentio) ipſum nomen dios interdum producere poterimus, quia ſub dio producitur, & ſignificat ſub cœlo, ſub Ioue. Ita dicit Aſconius in orationes Ciceronis, nec dicimus ſub diuo, quod eſt contra imperitũ vulgus. Virg. 9. Æneid. Italides quas ipſa decus ſibi dia camilla delegit. Perſi. Quid dia poëmata narrent. Lucret. li. 2. Dux vitæ dia voluptas. Virg. 3. Geor. Ne mihi tum mollis ſub dio carpere ſopnos, Neu dorſo libeat nemoris iacuiſſe per herbas. Dioclides in Ætna. ¶ Enyo, us, bellona. Papin. 11. Theb. Hoc ego mars habeat vulgataq; iactet Enyo. ¶ Hermiona vrbs in mari ægæo. Virg. in Ciri. Hinc ſinus hinc ſtatio contra patet hermionia. Herios, videbis in a ante n. Panos. ¶ Iob, ſanctiſsimi viri nomen, diſſyllabum eſt contra indoctos. Prudent. in Pſycomachia: Nam proximus Iob Hæſerat inuictæ bella inter dura magiſtræ. ¶ Ionium mare, quod volunt ab Io dici. Ouid. Iactari quos cernis in Ionio immenſo. At Ionia regio variatur, vt Iones & Ionos viri nomen: vnde Ionia dicta eſt Ouid. 6. Faſt. Nec Latium norat quem præbet Ionia diues. Luca. l. 6. Primus Theſſaliæ rector telluris Ionos In formã calidæ percuſſit pondera maſſæ. Ionos ſimiliter ponitur apud Claud. in l. 2. contra Eutrop. Horat. Ode. 6. li. 3. Motus doceri gaudet Ionicos. verſus eſt dactylicus alcaicus. Manilius producit, & Ouid. in arte. Tutior eſt correptio. ¶ Io, Ius, Inachi filia à Ioue in vaccã verſa, variatur, licet productio ſit frequentior. Ouid. 1. Metam. Conſtiterat quocunq; loco ſpectabat ad Io. Idem in epiſt. Hypermeſtre ad Linum: Quæ tibi cauſa fugæ eſt? quid Io freta longa pererras? Non poteris vultus effugere ipſa tuos. Inachi quò properas, & cætera.

Enyo. Hermiona. Herios Iob. Ionium Ionia. Iones Ionos. Io.

Idem

Idem in Ibin: Ethalon vt spoliauit vita Isidi hospes, Quem memor à sacris nunc quoque pellit Io. Isidius possessiuum ab Isis primitiuo longe discrepans. Idem. 9. Metam. Isi paretonium marioticaq; arua pharonq; Quæ colis, &c. Io interiectio vel aduerbium, apud Sillium semel producitur, alij corripiunt. Ouid. dicite Io pean, & Io bis dicite Pæan, Spio nymphæ nomen producitur teste Badio & Bebelio. Virg. 5. Aeneid. Spio.
Nisæe Spioq; Thaliaq; Cymodoceq;. Sunt tamen qui habeant Nisæęq;, Spioq;, &c. & videtur Polysyntheto pulcherrimè conuenire. ¶ Thiodomas proprium viri apud Ouidium in Ibin, & apud Papinium octauo Thebaidos. Thiodamas.

I Ante u corripitur, vt Iulius, Priameius, Dryudæ vel Dryudes, aut Druydæ apud Lucan. ¶ Exceptio. Arius populus. Luca. li. 3. Substringes arimaspe comas, hic fortis arius. At Arrius, propriũ viri, & Arria, propriũ mulieris gemino rr corripitur. Catul. Chommoda dicebat si quando cõmoda vellet Dicere & hinsidias Arrius insidias. Sic Arrius hæretici nomen, licet Valla in Matthæũ cõtra dicere videatur. Sedul. Hæc est vera fides, hanc spreuit habere salutem Arrius infelix. Arrator lib. 1. Fusa ruit Arrius aluo. Martial. libr. 1. Casta suo gladium quum traderet Arria pæto. Agenius, id est, imberbis, teste Goudano. ¶ Bacchius pes metricus: vide pedes ad viri propriũ corripitur. Horat. Saty. 7. li. 1. Compositus melius cum Bitto Bacchius in ius. Brauium vel brabium scribitur grecè cum ei diphthongo, ideo producitur authore Valla in Matthæum, & Nestore in vocali ante vocalem, & in premium victoriæ. Brabeutæ sunt spectaculorum iudices, qui victoribus in certamine exhibent præmium & coronas. Crium arietis frons, promontorium. ¶ Chius, a, um, possessiuũ contra primitiui naturam producitur: primitiuum est Chios Chij, quæ est insula in mari Ægæo. Catul. Consulis ex Chio soluite vincla cado. Lucan. li. 8. Quas asine cautes, & quas chios asperat vndas. ¶ Darius. Ouid. in Ibin, Vtq; necatorum Darij fraude secundi. Claud. in epist. ad Hadrianum: Darium famulis manibus doluisse peremptum Fertur, & ingenti solatus fata sepulchro, nomen est Persarum regis. Seruarunt hanc quantitatem rectè Baptista & Faustus. Baptista in consolatione super morte Collæ: Quid genus Æneadum, quid nigri regna Darij Lapsa canam. Faustus de Genuensibus victis: Sic benè facundo persuaserat ore Darius. Ergo hallucinatur Sidonius ad Fœlicem dicens: Et primum Darij tumultuantes. Phaleu. est versus: in quem dicit Baptista Pius Italie decus, Darij, omnis eruditorum schola consono astipulatu secunda intenta profert, quum prima sit anceps & bitemporanea, & ad nutum carminatorum. probat id Pius per Ouidium & Claudianum, dicitque suppetere sexcenta ad hanc rem exempla, quæ prudentem se præterire affirmat. Errat similiter Sedulius lib. 1. dicens, Nec minus & Darij furuerũt iussa tyranni & Petrarcha ad Aeneam Senensem li. 1. Aut Darium tomyris, &c. Errant quotquot Sidonium imitantur. Dius, a, um, vide i ante o. Diogenes. Fit à deriuatiuo dijos per duplex ij, ideo producitur contra primitiuum dios .i. Iuppiter. ¶ Eugenius, viri proprium teste Nebriss. quia habet eandem deriuationem cum Iphigenia, sic Eugenia, ideo errat Philelphus dicens in. 2. quintæ: Proluerit meus Eugenius quod territà vnquam. ¶ Graphiũ, teste Nest. quia grecè scribitur per ei diphthon. Latini tamen corripiunt, quia quãdo scribitur per iota. Oui. Quid digitis opus est graphiũ lassare tenendo? & est stilus quo scribimus. Graphiariũ, est graphiorũ theca. Mart. in Apo. Hæc tibi erunt armata suo graphiaria ferro. Gyneciũ teste Nest. locus secretior in ædibus, vbi sole mulieres cõuersantur. ¶ Hormius fluuius Musis sacer. Pap. 7. Theb. Vos etiam nostris Heliconia turba venitis Addere rebus opem, tuque ò permesse canoris Et felix hormie vadis armatis alũnos Bellorũ resides. ¶ Idoliũ .i. templũ. ¶ Licius cũ y greco in prima syllaba .i. Apollo, sic dictus à lyco .i. lupo, quia sicut lupi pecora rapiũt, ita Sol humorẽ haurit radijs: vel à luce, quia veteres greci primam lucẽ ante Solis ortũ lycẽ vocabãt. & ea lux lycophos hodie dicitur. Hæc & multò plura Macro. li. 1. Satur. Pap. The. 10. Templa Lycie dabis & ditia dona sacratis postib⁹. nõnulli libri habent cum æ diphth . licæe. At Lycius, a, um. pro gente Lyciæ sine dubio corripitur. Verg. 1. Æneid. Vnã quæ Lycios fidumq; vehebat Orontẽ. Pro Apolline corripere Lycius, producere lycæus: vt Epicurius & Epicuræus. Liciũ vel lycæũ cum y græco in prima

Arius, Arrius, Agenius, Bacchius, Brauium, Brabium, Brabeutæ, Chius, Chios, Darius, Dius, Eugenius, Graphiũ, Gynæciũ, Hormius, Lycius, Lycius

Orius
Orithius
Pădochiū

fuit Athenis Arist. schola, vt Platonis academia. fuit quoque lyciū Ciceronis gymnasium, de quo ipse ait: Inq; academia vmbrifera nitidoq; lycio Fuderūt claras fœcundi pectoris artes. malè legitur lyæo. ¶ Miurus variatur à Terēt. Mantiū, locus vaticinandi. alij manteum. ¶ Orius, viri proprium. Oui. 12. Meta. Oppresitque duos, Broteā & Orion. Orio mater erat Mycale, hic Orion accusatiuus est, & Orio dtūs à nominatiuo Orius. Orithius, videbis in primis o ante r. Pandochiū, vniuersale hospitium, producitur cum omnibus eiusdem deriuationis nominibus: quia docheion, teste Nebriss. scribitur Græcè per ei diphth. Pan totum est. Docheion. i. receptaculum. sic Xenodochiū. i. peregrinorū hospitiū, xenos. i. hospes & pereginus. Prochodochiū. i. mendicorū receptaculum: plura talia reperies. Polium. i. locus vbi aliquid venditur: vtimur in cōpositis penul. producta, teste Nebriss. quia græcè cum ei diphth. scribitur: vt Bybliopoliū, vbi libri venduntur. Ichthyopoliū, vbi pisces venditantur: ichthys. i. piscis cū i Latino, sequētibus ch, & th aspiratis cū y græco. polo. i. vendo, sic œnopoliū, thermopoliū, pharmacopolium, & similia. Prymnesiū cū y græco, funis nauticus, teste eodem. ¶ Scaphiū teste Nestore, quia græcè scribitur per ei dipth. aliquādo etiā per iota, & sic à Latinis corripitur. Mart. li. 11. in scaphiū mœchæ Sardanapale tuæ Iunen. Et ride positis scaphium quū sumitur armis. est matula à similitudine scaphæ dicta. de significatione apud alios plura leges. Sperchius cū ch aspirato Thessaliæ fluui⁹. Oui. 1. Meta. Populifer sperchi⁹ & irrequietus Enipeus, Apidanusq; senex, lenisq; Amphrysus & Æas. ¶ Trophiū, locus vbi aliquid educatur, vtimur eo noīe in multis cōpositis penul. semper lōga, quia teste Ælio Nebriss. grecè scribitur per ei dipht. quā in i longā vertimus: vt ichthyotrophiū apud Columel. legi pro piscina vbi educātur pisces Trophe, est educatio. Brephotrophiū, est paruulorū hospitiū, vbi infantes expositi aluntur: brephos, infans est. Orphanotrophiū, locus vbi aluntur orphani. eiusdē cōpositionis plura leges si vocabularios diligēter excusseris. Heliotropius videtur mihi produci apud Prisc. in periegesi: Hic lapis heliotropius qui nomine vero. Peristrophium dictis iungendum admonui.

Docheiō
Xenodochium
Polium
Bybliopolium.
Ichthyopolium.
Prymnesium.
Scaphiū.
Sperchius
Trophiū
Ichthyotrophium
Brephotrophium
Orphanotrophium

O ante vocalem.

O ante a corripitur, vt Oaxes, Stoa, quod nunquā

rectè producitur, licet Stoicus nullo modo corripiatur. ¶ Exceptio. Ioānes quia græcè scribitur per ω, quæ litera perpetuū producitur, & scribitur sine aspiratione. Totum hoc dicit Herm. Bar. in. 6. Plinij cap. 26. Vbi reprehendit Sidonium Apollinarē, qui corripuit, ostenditq; Sidonium plerunq; græcæ linguæ esse ignarum: versus Sidonij in Eucharistico hic est, Quē nunc Helias, nunc te iubet ire Iohannes. vbi Baptista Pius ait, Ioannes non sat ad poëticū examen, quippe scribentibus ita græcis inanis, nec obstat Architrenium similiter eo hemestichio pronunciasse. Liber est nō liber Ioānes: Hæc Pius. Cum Sidonio errauerunt Sedulius, Arator, Petrarcha, Philelphus, Mancinellus, Hymnographus, & plures. Oarion, quamuis alij dicant Aorion, videbitur in o ante r. ¶ Silo à Christianis variatur. Arator: Ille iacebat iners, cui proxima mota siloa. Sedulius lib. 4. Voce monentis Accepta domini, Siloan venisset ad vndā. Troas, adis. Virgil. At procul in solo secretæ Troadis acta.

Iohannes

Siloa
Oarion
Troás

O ante e corripitur, vt Cloe m[...]ris propriū.

Martial. li. 3. Tota te poteram Cloe carere. Phaleu. est. Ex[...], Aloeus, gigantis nomē. Aloides, Aloei filius, quidā aspirāt. Luca. li. 6. Impius hanc prolem superis immisit Aloeus. Boetia non rectè dici probauimus. ¶ Noē ab Aratore variatur secunda semper producta. Sedulius lib. 1. Nunc bonus Heliæ qui perfidus antea Noē. ¶ Typhoeus satis patuit in Synæresi & hypermetris. Troes, Heroes, & si quæ talia sunt, crescendo patent.

Aloeus
Noē
typhoeus

O ante i corripitur. vt Eubois, euboic⁹, vide Seber⁹,

E ante b. ¶ Opois, simois, pyrois, hoc vltimū cū y græco in prima scribitur, Solis equus est, nec rectè dicitur penult. long. in quo multi hallucinantur, Oui. 2. Metam. Interea volucres pyrois, eous, & æton. Solis equi, quartusq; phlegon hinnitibus auras Flāmiferis implent, pedibusq; repagula pulsant. Valerius Flacc. lib. 10. Et formidantem patrios pyroenta dolores. Columel. lib. 11. Nec sirius ardor. Sic micat aut rutilus pyrois, aut

Pyrois.

aut ore corusco Hesperus. Hic est lapilli nomen à calore ignito dicti. nec potest hic legi Pyrous secunda extenta. ¶ Notentur obliqui, minois, trois, herois, thois, & è lõgis deriuata, Aloides, alois, typhois, minoius, troicus, heroicus, &c. Valerius Flac. li. 5. Non tibi aolidæ quibus hæc fera murmura iactes.

Except. Deois, vide e ãte o. Dmois ancilla per omega.

¶ Lagois, piscis nomen. Horat. Saty. 3. lib, 2. Nec scarus aut poterit peregrinæ iuuare Lagois. Est etiam auis cuius carnes leporinum gustum præ se ferunt. Lagos, id est, lepus. ¶ Oiclus viri nomen: vnde Oiclides, id est Amphiaraus Oicli filius, apud Oui. in. 3. de arte, pro centauro Oiclus corripitur. 12. Meta. ¶ Phoix aut phoicus, auis per ω. Stoicus philosophorũ quorundam appellatio. Stoicides vel stoicida, est stoici æmulator vel simulator potius. Persi. Mendosè colligis inquit Stoicus hic aurem mordaci lotus aceto Iuuen. Saty. 2. Fugerunt trepidi vera ac manifesta canentem Stoicidæ. ¶ Troilus, Priami filius. Verg. 1. Æne. Parte alia fugiens amisis Troilus armis. Troia adiectiuum est ferè semper trissyllabũ, prima semper producta. Virgil. 2. Æneid. Huc vndique Troia gaza. Troia substantium dissyllabum est apud Latinos, & priorem positione producit, rarissimè fit trissyllabum, & primam corripit, ¶ Zoilus Homeromastix, & proinde quiuis doctorum reprehensor, & aliorum virorum nomen. Martial. Zoilus ægrotat, faciunt hanc strabula febrem.

Deois. Lagois Oiclus Stoicus Troilus Troia Zoilus

O ante o corripitur: vt, Lacoon.

O ante u corripitur: vt Alcinous, Pantho', Antino'. &c. Except. Achelo' dei & fluuij nomẽ. Oui. 9. Meta.

Dixit & vt vincas alios acheloe dracones. ¶ Pyrous cuiusdam herois nomen vt dicit Nestor. Pyrois autem Solis equus, vt dictum est. ¶ Producuntur omnia possesiua in ous, vt à Latona latous, ab Argo argous, ab arctos arctous, à gela gelous, à Myrrilus myrtous. Sic omnia similia. Testimonia sunt inuentu facillima. Hora. Lesboũ refugit tendere barbiton. Ascle. est. A Co insula, Cous, a, um. hæc insula etiam Coos appellata est priore breui. Oui. in Arte, Si Venerem Cous nunquam pinxisset Apelles. Pro insula verò Papin. Hunc ipse Coo plaudente philetas. Qui dicunt deriuatiuum Cous variari, caret (vt opinor) testimonio. Pap. 1. Syl. Latous vatem pater, & Semeleius Euhan. Latous, id est, Apollo. Euhan. i. Bacchus. Idem li. 1. The. Seruatorem q; parentũ Latoũ votis iterumque iterumq; canamus. Inepte habent hoc loco nonnulli libri Latoidem. Plura testimonia si cupidè desyderes, legendus est Nestor.

Achelous Pyrous Possesiua in ous Cous Latous

V ante vocales corripitur semper: vt Suus, sua.

Regula quinta de Deriuatiuis.

Deriuatiua patris seruabit dictio normam,
Cõsona si patris maneat, docet istud aratrũ.
Multa tamen tollos, post declarata vel ante.

Syllaba tanta est in deriuatiuo, quanta fuit in eâ primitiui parte vnde immediatè deriuabatur, si consonans primitiui maneat in deriuatiuo, vt legi præteritum priorem producit, ergo etiam legeram, legisse, legissem, legerim, legero, quia à legi formantur, lego autem priorem corripit, ergo etiam legebam, legam, legerem, &c. Diligentissimè discant pueri deriuationes verborum, de quibus versiculi sunt: Præteritum verbi dat sedat tempora quædam, Ram, ssem, rim, ro, sse, formabit cætera præsens. Item à supino formantur participia præteriti temporis & futuri in rus, item nomina in tio & tura, & multa in us quartæ declinationis & alia plura, quod diligenter cõsyderandum est, propter natura, natio, natalis, &c. Item supin si aratum producitur, ideo etiam quod ab illo fit aratrum, non positu tantùm, sed ipsa natura. Nestor dixit corripi, quia græcè

Aratrum

Aratron — secunda correpta arotron dicitur, latini aūt (vt vult Nestor) o breue in a breue verterunt. Nestorem ob hanc rem Sulpitius deridet. Et rectè me hercule, quia aratrū à doctissimis semper producitur, & ab aratum rectè formatur. Eadem ratione producunt tantum, licet consonans mutetur, inuolucrum, simulacrum, ambulacrum, lauacrum, ab inuolutum, simulatū, ambulatum, lauatum. testes mihi sunt Badius, Bebelius, Ferettus inter Italos magnæ authoritatis grammaticus & rhetor. Nestor confirmat opinionem suam authoritate Petri Rigæ, hominis quantitatū negligentissimi. Dicit autem Riga in aurora. Nostræ carnis humum crucis hoc aratro quasi signant. Ego video hoc nomen etiam à Sidonio corripi in laudibus Narbonis. Diuersas aratro vias cucurrit. phaleu. est. Hunc secutus est Petrarcha in. 8. Aphricę dicens. Nunc aratrum antiquis insultet mœnibus omnes Vnus habet prædas hostis. vtvt est, opinor aratrum tantum produci, quia hi in multis errauerunt, vt sæpe ostendo in his libris.

Inuolucrum. Simulacrum. Ambulacrum Lauacrū. Aratrū à Riga correptū & à Sidonio & Petrar.

Dixi in regula. Vnde immediate deriuabatur. Quę nanq; à preteritis formātur, regulam præteritorum seruant, vt rupes, à rupi, sedes à sedi. Quæ à præsenti sunt, præsentis quantitatē obtinent, vt sedile à sedeo, vocabulum à voco. At vocula voculatio & vociferor à vox vocis, vt regina & regula à rex regis, legitimus à lex legis. Etymologię vel deriuationis deriuatio admodum difficilis est, ideo in primis inspicienda est rerum natura: posterius namq; à priori deriuari necessum est, ideo sedeo à sedes deriuari volunt non contrà. ¶ Addidi, si consonans primitiui maneat, alioqui ad speciales regulas currendum est. Talia sunt binus, trinus, bimus, trimus, quadrimus, mobilis, fomes, iumentum, prelum à premo, quod (vt Ferettus ait) diphthongon vsu recepit, alij à preluo, is, deducunt. Sæculum cum æ diphthongo à senex teste Varrone. Iucundus à iuuo. Iocundus non dicitur. Idē est vbi primitiuo est vocalis ante vocalem; aut vbi positus fuit in primitiuo, & desinit esse in deriuatiuo. Ideo à primitiuis recedunt, ibo, quibo, numen, serium à seorsum & risus, vt volunt, titulus, quater ofella, &c. ¶ Cæterum multa cōtra primitiuorū regulas aut producuntur aut corripiuntur, quorum nonnulla iam dicta sunt vt Priamides. Chius, &c. plura declarabuntur: vt tegula, vitupero, totus, feriæ, feralis, humor, iugerum, partus, laterna, rex regis, lex legis, vox vocis, viginti, gradiuus, rapa, vina, sicelis, remus, cunæ, serius, macerot, iapetides, & multa alia cōtra primitiuorum naturā producuntur. Contrà corripiuntur hec, quorum primitiua producuntur, dicax à dico, stabilis, sopor, nato, siquidem, atista, lotium, vitium, lucerna, lituus, quia teste Festo fit à lite. Seruius tamen vult grecum esse. Vasillū à vas valis. Marbodeus in lapidario teste Nest. Quæ solis radijs in aqua subiecta vacillo multa alia postea leges

Vasillum

Regula sexta de compositione.

Simplicis obseruat mensuram compositiuum.
Quamuis diphthongus vel vocalis varietur.
Hanc legem spernunt dicus à dico, innubus atque
Pronubus, ambitus, nihilum, cum semisopitus
Pierat à iuro, cum dierata, gnitus, & cog.
Connubium varies, ab itum comitia dicas.

Compositū sequitur simplicis regulam & cōtrà, etiā diphthōgo aut vocali mutata, vbiq; tamen obseruandæ sunt regulæ positionū, &, vocalis ante vocalē, vt ludo colludo, lędo illido, amicus inimicus, tabeo intabeo, taceo reticeo, facio reficio. ¶ Recurre semper ad trissyllaba, & accētus quātitatē facile indicabit, vt reficis in tabes, & c. ¶ Per hāc regulam prepositiones in cōpositione quantitatē priorē seruant, vt abeo, adamo, subeo, euoco, deduco, amoueo, amitto, auerto, aui⁹, & c. ab a, quę producitur. Quintilianus tamē dicit cōponi ex ab ablatione b literę, vt omitto ex ob, aperio ex ad, quę ideo primā corripiūt, vt appella & aplustre, quia fiunt ex græca priuatiua particula α.

Virg.

Virg. Sæpe leui sopnum suadebit inire susurro. Ideo teste Nest. male dixit Riga in libris regum. Initium fidei designant hostia portę. Quamobrem nō dubito esse vitium in carmine. Virg. de ludo: Initio furijs ego sum tribus addita quarta. rectum esset principio. Initimus ¶ Ab hac regula demuntur. A dico nomina in dicus, vt causidicus, maledicus. A nubo pronuba, innuba. Connubiū à Virg. variatur. Ambitus participiū ab ambio ambiui ambitum. Ouid. 1. Meta. Iussit & ambite circundare littora terrę. Ambitus nomen semper corripitur. Clau. in. 3. cōsulatu Honorij. Luget auarities stygijs innexa cathenis, Cūq; suo demens expellitur ambitus auro. ¶ Nihilum. Persi. Gigni De nihilo, nihil in nihilū nil posse reuerti. Fit à ni. i. nō & hilū res nullius precij, vtpote fabę nigrū: quod producitur. Lucr. li. 3. Nil igitur mors est, ad nos neq; pertinet hilū. Semisopit⁹ videbis in sopio, in o ante p. Cętera satis patent præter comitiū, quod à simul itando dictum volūt, & producit etiam primā cōntra multorū ignorantiā. Sil. li. 8. Nanq; huic comitia campus Iura atq; arma tulit. de cāpo Martio loquitur vbi erāt comitia. Orichalcū ab oros .i. mons dicitur ex quo foditur, nō ab auro: ideo semper corripitur vt apud Hor. in arte. Ambitus Nihilum Hilum Comitiū

Se & Di.

Se produc & Di, præter dirimo atque disertus.

Se & di præpositiones latinæ inseparabiles producuntur. Segrego. Diduco. Corripiuntur tamen dirimo, disertus. Virgil. 5. Æneid. Et prælia voce diremit. Horat. Fœcundi calices quem non fecere disertum? Securus producitur, quia ex præpositione fit. Securus corripitur, quia à verbo seco fit. Seuerus vndecunq; est, corripitur. vt equidem: quod Nestor putat ab ego & quidem deriuari. Priscianus primatium esse opinatur, vide e ante q. Digamma, dilemma, corripiuntur, quia græca sunt.

Re præpositio inseparabilis.

Est re breue, at refert à res producere debes,
Reijcit & reicit. Nam quæ iacio tibi format,
I prius interdum tollunt vt corripiantur.
Addit vel demit metri grauitate poëta.

Re præpositio inseparabilis corripitur, vt redeo, reditus pro annuo prouentu, renuo, &c. Persi. in vlt. Sat. Pingitur an renuis, &c. nunq̃ inueni rēnuo per duplex n, quicquid aliqui dicant. Oui. li. 2. de ponto. At reditus iam quisq; suos amat, & sibi quid sit Vtile solicitis supputat articulis. Rēfert à res compositū producitur, alioqui corripitur, nec vnquā duplici f reffert scribatur cōtra Geor. Vallam, quia melius opinamur à nomine res & verbo fert, fieri refert, quādo regit genitiuum & ablatiuos mea, tua, sua, nostra, vestra, de quo verbo satis à nobis in Syntaxi dictum est. ¶ Reijcio à re, & iacio producitur positu, quia in eo verbo i duplex efficitur teste Nebris. vbi aūt corripitur, i consonans abijcitur: quod etiam contingit in alijs compositis à iacio, vt adijcio vel adicio, abijcio vel abicio, subijcio vel subicio, obijcio vel obicio, nam correptionē positio impediet, nisi consonans i abijciatur. Ea abiectio in prosa barbarismū facit, in carmine in his cōpositis à iacio omnibus licet, quicquid dicat Guaguinus & quidam alij, qui non diligenter satis poëtas perlegerūt. Virg. in Buc. Tityre pascentes à flumine reice capellas, hic corripitur, est aūt in quinta regione proceleumatic⁹, teste Priscia. qui per synæresin fit dactylus. Idē Geor. 3. Reijce ne maculis infuscet vellera pullis. Idē Ænei. 11. Reijciūt parmas & equos ad mœnia vertūt, Idē: His reiecti armis. Et Ænei. 5. Hæc fatus duplicem ex humeris reiecit amictū. Rejeci reiectum nunq̃ corripiuntur, quia in eis i consonans duplex est nō ratione sed authoritate, propter bijugus, trijugus, quadrijugus: nec video cur nō tam in reijcio q̃ reieci sit duplex, ideo miror Seruiū dixisse in illud. 10. Æn. Sic ait atq; oculos Rutulorū reijcit aruis, ectasis esse, licet spe longa dici posset propter præteritum reiecit, quid his velit Seruius nō satis intelligo, quandoquidē tam bene in Reijcio.

reijcit i consonans est quàm in præterito reieci. Sta. Theb. 6. Prouidus astu. Et patria vigil arte Lacon hos reijcit ictus. Lucre. lib. 2. videmus Reijcere in terras naturam multaq; ceris. Oui. de arte. Reijce succinctos operoso stamine fusos. Papin. li. 4. Theb. Tela manu reicitq; canes in vulnus hiantes. Ouid. Adijce Troianę suasorem Antenora pacis. Mart. lib. 10. Si quid nostra tuis adicit vexatio rebus. Sic corripitur infinitiuus adici in principio. 7. Thebaidos. Virg. in moreto, Et summis spoliat corijs, contemptaq; passim Spargit humi atq; abicit. Iuue. Sat. 15. Hunc abicit sæua dignũ veraq; charybdi. Oui. 2. de ponto, Turpe putas abici quod sit miserandus amicus. Lucan. li. 8. Cur obicis Magno tumulum manesq; vagantes. de Pompeio loquitur. Sil. li. 4. Arietat in primos obicitq; immania membra. Arietat proceleumaticus est, aut per synæresin dactilus. Arietare, est ariete pugnare. Papin. 10. Theb. Pectoraq; inuisis obicit fumantia muris. Sil. li. 13. Iungere tum fata & subici iubet ocyus ignes. Pap. Achi. 1. Fata videre prior subicit gauisus Vlysses. Lucan. in. 7. Ipse manu subicit gladios ac tela ministrat. Ne vereamur imitari quę tam sæpe apud probatissimos legimus. Quod si in aliquo carminũ genere opus esset tribracho, idem putarẽ licere in tetrasyllabis abijcio subijcio, &cę. quicquid dicant nonnulli. Nestor dicit quosdam putare reicio quando corripitur fieri ex ico: id Nestori non placet nec mihi, quia ico producitur tantum. ¶ Poëtæ profectò plerunq; metri gratia aliquid addunt aut demunt: id in prosa esset brabarismus, præterquã fortè in paucis iam olim in prosa admissis. In his quęcunq; sunt, magis inuentis vtemur quã excogitandis: tum id etiam cautè videbimus, quænã rara sunt, & quę frequentia: nam raris rarò vtendum est, frequenter vsurpata non abhorrebimus. Frequentia quidẽ sunt vincla, secla, romacla, pro vincula, &c. Alitum, cœlitum, vbiq; recepta sunt: alituum, cœlituum, non aspernanda, vt neq; religio, reliquiæ, licet relligio, relliquiæ, frequentiora sunt necessitate. Rariora sunt lamna pro lamina, surpite, surpuerat, pro surripite, &c. sic domni, pro domini, vide o ante n. Induperator, pro imperator in carmine rectè dices. Legitur apud Lucret. li. 4. quẽ imitatus est Iuue. Indugredi, indupedita, indumanu, induforo, Lucretio & antiquioribus relinquamus, quia Virgil. & cęteris qui sequuntur vt nimis dura displicuerunt, pro ingredi, in manu, &c. Lucret. lib. 1. Viamque indugredi sceleris. In eodem, Inter se nexus minus aut magis indupedita, sic alibi sæpe. Hippona gemino pp est equorum stabulorumq; dea, ab hippos. i. equus. vnde Hippocrates, &c. Iuue. tamen metri gratia vnum p abstulit dicens. Sat. 8. Iurat solam hiponam & facies olida ad præsæpia pictas. ¶ Petrarcha ausus est vnũ n auferre ab Hannibal in. 6. Aphricæ, Te quoties Hanibal video, &c. Sic idem circa finem li. 7. Item in. 10. Aphricę geminat r in Terentius dicens, Seruatore suo prior it Terrentius horum. Ceterum quia in multis manifesto errauit Petrarcha, nolo eum in his imitari, quia nullũ habet authorem, nec ipse author haberi debet, vt sæpe patebit in hoc opere. Lucret. Refficit dixit pro reficit, quod parcissimè imitandum est, vt in li. 1. Bellifera munera mauors Armipotens regit, in gremium qui sæpe tuum se Refficit, æterno deuictus vulnere amoris. Mauors quoq; poeticũ est, nam in prosa Mars dicitur. Idem lib. 1. Reccidere inferiora magis quàm corpora nostra. Ibidem: At neque reccidere ad nihilum res posse: neq; aũt De nihilo testor. Idem li. 5. Haud igitur cessat gigni de rebus & in res Reccidere assiduè quoniam fluere omnia constat. Propert. Reccidit inque suos mensa supina pedes pro recidere & recidit. id parcè imitaberis. Lucan. lib. 1. Redducit Venus & redductum Dædala tellus. Idem li. 6. Nec poterant vllam partẽ redducere eorum. Hora. Dij tibi dent capta classem redducere Troia, pro reducere. id parcè imitandum est. ¶ Apud Lucret. lib. 4. videtur Referunt corripi pro distant, sed opinor esse mendam, nec quoquã modo imitandum: Vsq; adeo magni referunt studium atq; voluntas. Idem libr. 2. Id rursum cœli rellatum templa receptant. Lucretius imitatus est Terentium dicentem in Phormione: Quod ab illo allatum est, id sibi rellatũ putet. vbi metri gratia l geminari vult Donatus. Id parcè imitandum est, quia relatus vnico l frequentissimũ est. Iuue. Dixerit Astrologus, credent à fronte relatum Hammonis. ¶ Hęc omnibus licent, rettulit & retulit, repperit & reperit, in pręterito reppuli & repuli. Hora. in. 1. epist. lib. 2. Rettulit acceptos regale numisma Philippos. Catull. Se reditum retulisset is haud in tempore longó. Sed emenditissimi libri habent rettulisset, vt sit vetus præteritũ à tollo. Sueuius anti-

Marginal notes: Adijcio / Adicio; Obijcio / Obicio; Addito l' remotio metrica; Indupe-rator; Hippona; Refficit; Reccido; Redduco; Referunt; Rellatus; Retulit / Rettulit

antiquus poëta. Fera prælia bello in Persas retulere suo. Auson. in Epig. Qui laqueum collo nectebat, repperit aurum, Thesauriq; loco deposuit laqueum: At qui cōdiderat. postquam non repperit aurum, Aptauit collo quem reperit laqueum. Sedul. li. 5. geminauit p in participio repperiens, id nollem imitari, dicit aūt, Repperiens regem quòd se rex dixerat esse, obijcit. Oui. in epist. Medeæ, Queq; feros repuli doctis medicatibus ignes, Non valeo flāmas effugere ipsa meas. Claud. in. 3. Cōsul. Hono. Reuolutaq; tela Vertit in authores & turbine repulit hastas. Immolo semper primam producit. Angelus Politianus concedit se nouè corripuisse, quia in alijs verbis similia fecerunt veteres. Tu producito semper. Reddo tam in prosa q̄ in carmine semper d geminat, nec ab eo fit redditus nomen, sed à redeo reditus, etiam pro annuo prouentu, vt dictum est. Repperit Reperit Repperiens Repuli Reppuli Reditus

¶ Pro.

Est pro breue in græcis: pro longum rite latinis.

¶ Pro græca præpositio pro ante semper corripitur: vt Prolepsis, prologus, propheta Prometheus, promethia, cum ei diphth. in penult. apud græcos, ergò penult. producitur propontis, prophasis, propolis, propola, propylæū, &c. Oui. in. 1. Metam. Inde Promethides placidis Epimethida dictis mulcet. Idē in. 4. de Ponto. Misit in has si quos lōga propontis aquas. sic cæteri, preter Manil. in lib. 4. Æquora & extremū propontidos hellespontū. Idem ibidem: Illum etiam venerata colit vicina propontis. Propheta variari credemus vbi productionis testimoniū ex probato poëta attulerint. Rufinus apud Priscian. Agnouit metrum seruatq; Terentius artem, Nam prologos trimetro didicit componere versu. Errauit in hoc vt in multis alijs Alanus dicens: Prologus in sōpnum murmur cunctis erat. huic male imitatur Sulpitius. Prohibeo corripitur, quia vocalis est ante vocalem. Persius: Oleum artocreasq; popello largior an prohibes. ¶ Pro, latina præpositio producitur: vt Prodo, proficio. Ouid. Non profecturis littora bobus aras. Prope aūt corripitur: vnde propero, properus, proquinquus. Item quæ simplicia sūnt, probe, probrū, Propertius, corripiuntur: pleriq; Propertius à pro deducunt. Itē primam corripit procul. vnde vel à porro nonnulli deducunt ea quę correpta legimus: & tamē plurima producta videntur significationē de procul aut porro habere, vt protenus, proripio, &c. Virg. Quo nunc se proripit ille? hoc est procul rapit. Idem: En ipse capellas Protenus æger ago, id est, porro tenus, quasi longè à finibus, teste Seruio. Pro igitur in compositis semper producitur in mere latinis, quamcunq; videatur significantiam habere, exceptis paucis, quorū meminit Gell. lib. 2. Noctium Attic. sed ipse rem paucis tetigit, quam longè clarius studiosis aperiam, & plura quàm ille adducam. Promotheus Propōtis

¶ Pro correptum.

Corripias pronepos, profugat, profugit, proficiscor,
Et procio peto significans, cui iungo procello,
Atq; prophana, professa, profunda, profesta, profari.
Propino vario, procuro, iungo profundo,
Sic bene docte locas propello, propago Lucreti.

Ouid. 13. Meta. Esse Iouis pronepos. Idē. 10. Meta. Est Neptunus auus pronepos ego regis aquarū. Persius: Iam reliqua ex amitis patruelis nulla proneptis nulla manet patrui. Errauit itaq; Sidonius in epith. Polemij dicens: Fœliciter æuum Ducite, concordes sint nati, sintq; nepotes: Cernat & in proauo sibimet quod pronepos optet. Vbi etiam vltima cōtra totam vetustatem nimis licenter corripitur. ¶ Profugo, as, primæ, apud Philel. in. 8. septimæ, & in. 5. nonæ. Profugio tertiæ. Valer. Flac. li. 12. Contingat mihi deinde mori, sic fata profugit. Hinc nomen profugus. Virg. 1. Æneid. Italiam fato profugus Lauinaq; venit littora. Hinc quoq; profugium, quod oēs syllabas corripit: quare nō doctè satis dixit Prosper: Vnum profugium tutum est deus ipse timenti, sed forsan ita mendosè legitur pro confugium. Proficiscor, profectussum. Virg. 7. Æneid. pronepos Profugo Profugio Profugus Profugiū Proficiscor

Arcades his oris genus à Pallante profectum. Proper. li. 3. Magnum iter ad doctas proficisci cogor Athenas. Sic cæteri poetę. nec vnquã producitur contra plurimos: quoniam apud Proper. in fine. 2. libri, non profecto à proficiscor legitur, neq; sensui congruit, sed perfecto à perficio: & ita habēt optimę impressurę, & sensus est optimus sic, Hec quoq; perfecto ludebat Iasone Varro. i. Varro cantauit amores perfecto Iasone. i. postquã perscripsit gesta Argonautarum. Nec apud Iuuenal. in emendatis codicibus legitur. Saty. 3 Profectura, sed processura, vt testatur etiam doctissimus Ferettus, sic: Processura domo Sicula non mitior aula. Valla Placentinus legit, Præfectura domus. Vbi (domus) est genitiui casus. ¶ Procio, procis, iui, tum, penultima supini long. id est, prouoco, primã producit, at Procio, is, iui, itum, penul. supini breui, & prima similiter correpta. i. peto: hinc procus. Proco, as, reciproco, testis est cum Nestore Calep. Procello, is, verbum. Lucret. lib. 6. Turbinis immanem vim prouomit, atq; procellit: hinc procella. Virgil. Æneid. 1. Stridens Aquilone procella. Profanus, à quo profano, as, verbum, aut contra: vtrunq; à fanum. i. templum: hoc à fando (vt Festo placet) quia pontifex in dedicatione templi certa verba præfari solet. alij græcum esse volunt. Virg. Procul ô procul este profani, id est, irreligiosi & impij, quasi procul à fano. Ouid. Scilicet omne sacrum mors importuna profanat. Profiteor, eris, professus sum. Ouid. in. 2. de remed. Vtilitas lateat quod non profitebere fiet. Hora. in arte. Inceptis grauibus plerunq; & magna professis. Errauit igitur teste Nestore Arator libr. 2. Paulum esse ministrum Æterni scitote dei, professio vera Mendaci de teste sonat. Profundus. Virg. Cælumq; profundum. Profestus, a, um. Auso. de studio puerili. Studium puerile fatiscit Læta nisi austeris varientur, festa profestis: male capitur ab indoctis pro pridie festi. Lucan. in. 9. Hoc satis est dixisse Iouem, sic ille profatur. Variantur autem propino, procuro, profundo, propello, propago, as, verbum, Martial. in. 12. Hoc quoq; nonnihil est quod propinabis in istis. Idem li. 6. Nemo propinabit callidiore tibi. i. præbibet. à pro. i. ante, & pino, bibo: nam à græco habet originem, Tibul. Ipse procuraui ne possent sæua nocere somnia. Sil. lib. 6. Haud secus ac stabulis procurans ocya pastor. Virg. 9. Æneid. Quod superest læti bene gestis corpora rebus Procurate viri. Catull. Has postquam mœsto profudit pectore voces. Ouid. in epist. Canaces: Ipsa nihil præter lachrymas pudibunda profudi. Correptio est longè frequentior. Luc. lib. 4. Est procul à tergo quæ prouehat atq; propellat: hinc frequentatiuum propulso, as, vt eodem lib. de echo. Sex etiam aut septem loca vidi reddere voces, Vnam quam iaceres, ita colles collibus ipsis Verba propulsantes iterabant dicta referri. Idem in eodem lib. Atq; alium prę se propellens aëra voluit. Ne verearis puer venerabilis Lucretij authoritatem amplecti. Idem lib. 1. Propagare genus posset vitamq; tueri. Ibidem: Nec ratione fluunt alia, stragemq; propagant. Et idem lib. 5. Vt propagando possent producere secla. Et paulò pòst. vt potuisse propagãdo producere prolem. In his certè de eadem re loquitur, eademq; manet significantia. Ideo in verbo non obseruanda est differentia quam in nomine propago ponunt Grãmatici dicentes: Propago pro vite producitur, Virg. Flexos, propaginis arcus, pro progenie corripitur. Idem: Si Romana potens Itala virtute propago. pro eodem dicitur propages, is. Duo sunt adhuc corripienda, profecto aduerbiũ affirmandi quasi pro facto, vt dicunt grammatici: & proteruus à proterendo, ergo corripitur vtrunq; contra primitiui naturam. Horat. in arte. Ille profecto, est finis versus. Ouid. Multa miser timeo quia feci multa proterue. Habete si iubet versiculum: Sunt contra patrem, correpta profecto proteruus.

Procio | Proco | Procello | Procella | Profanus | Profano, as. | Profiteor | Professio | Profund⁹ | Profestus | Profari. | Propino | Procuro | Profundo. | Propello | Propulso | Propago verbum. | Propago nomen. | Profecto | Proteru⁹.

I & O in Compositis.

Pars si componens fini prior i vel o donat:
Sit breue, cunctipotens & Timotheus manifestant.
Quòd si non semper manet i producito semper.

Habet hæc regulã partes duas, quarum prior est. Dictiones compositæ siue latinę siue Grǽcę terminantes in i primam partem compositionis, breuiant i. vt Bifidus, trifidus, sex-

sesquipes, semiuir, vitisator, Archigenes, Anthithetô, sacrifico, sacrificiũ. Ennius, Sic nos ille suos dijs sacrificare puellos. Errauit ergo teste Nest. Arator, dicens: Formia sacrificij perfecti prisca canistro Tres panes offerre iubet. Melius dixisset Sacrifici forma pro sacrificij. ¶ Posterior pars. Dictiones Græcæ terminantes in o primã partem cõpositionis, breuiãt illud o: vt Dorothea, Samothracia, Timotheus, Cymothoe, Leucothea, Prorotomi, Zelotypus, &c. omnia sunt inuẽtu facillima. ¶ Dixi in regula, Quòd si nõ semper, &c. quia si ex declinatione tantũ proueniret, produceretur: vt Tantidem, tanticunq; quanticunq;, eidem, cuiq;, quantilibet, quantiuis. Iuue. Quanticunq; domus cõstet. Minil. li. 2. Omne quidem signũ sub qualicunq; figura. Siquis, siqua, producuntur quia vix apparet cõpositio. Siquidẽ variatur. vide i ante q. ¶ Sed cõposita dictio ferè corrip. diuisa prod. Idem produc. in masculino. Scilicet & ilicet producũtur, quia fiunt à scire & ire, per remotionẽ syllabæ. Tolluntur & alia nonnulla his versibus contenta. | Sacrificiũ

Quot natum atq; dies rectè variato: at ibidem,
Et tibicen erit longum, cui iungis vbiq;.
Protrahit Ausonius matricidam grauitate.
Lagópus, gæólophus, atq; theóphile produc,
Cum leucópetra, gæómetra iungitur aptè,
Quod medius facit atq; dies, producito semper.

A quot & dies fit quotidie, & hinc quotidianus & variari potest vtrunq;: sed quotidie apud solos neotericos reperi corripi, vt apud Mantuan. in vita diui Georgij. Video reliquos parũ acutè de hac dictione scripsisse, quia sæpius primã corripit, rarissimè assumptione t literæ producit, vt apud Catull. ad Mallium: Ne nimium simus stultorum more molesti, sæpè etiam Iuno maxima cœlicolum, Coniugis in culpa flagrauit quotidiana. Noscens omniuoli plurima furta Iouis. vbi notabis magis q̃ imitaberis pẽtametro versu sensum nõ perfici nec suspẽdi. Apud alios reperio prima correpta secundam produci. Mart. lib. 10. Leuis dropace tu quotidiano. Et lib. 11. Quò tu, quò liber, ocyçe tendis Cultus sindone nõ quotidiana? Sidon. li. 8. Hoc pernix habitu meũ memẽto Orpheũ visere, qui quotidiana Saxa & robora corneas q; fibras Mollit dulciloquia canorus arte. Omnes Phaleu. sunt, & Orpheũ per synæresin est spondæus. Mart. li. 4. Quotidianam refice nauscã nummis. Scazon est. Iuuen. Saty. 5. Vel si quando datur custos affixus ibidem. Sic tota vetustas, quare imitari nollem Iuuencum dicentem. Oblatus q; ibidem mox dæmonis horrida virtus. Idem: Ille iubet cunctis ibidẽ cõuiuia poni. Hora. in Arte: Tibicen didicit prius extimuitq; magistrũ. Sedul. li. 3. Funereosq; modos cantu lachrymante gemebat Tibicen, plangorq; frequẽs cõfuderat ædes. Mendosè legitur tibicines, quod foret intollerabile. Cur autẽ magis producatur Tibicen quàm Tubicen, hæc est ratio, quia tubicen fit à tuba, vbi a in i seruata quantitate vertitur: at tibicen fit à tibia, ideo tibijcen dicendũ fuerat: iam verterũt duas breues in vnã longã, vt in bigæ, trigæ quadrigæ: aurigæ pro aurijga, ab auras agendo dictus. ¶ Vbiq; qui dicunt variari, afferãt ex veteribus testimoniũ, alioqui nugas egerint. Vbicũque variatur, Claud. in laudib. Stiliconis: Occursant vbicunque vehis. Oui. Met. 8. Seruor vbicunque est &, vbi mea gaudia seruo. Auso. metri. grauitate ꝓduxit matricida, dicẽs in monostichis Cęsarũ (quę an Ausonij sint, dubitat. Bapt. Pius) Matricida Nero proprij vim pertulit ensis. Sido. in 2. panægy. Matricida pius sed ne spreuisse dolorẽ. potest corripi vt patricida, & parricida in tragœdijs Senecę. Et profectò nimis licẽter hæc producũtur, quando nulli veteres Heroicorũ aut Elegiacorũ scriptores ausi sint hęc ꝓducere, quare non placet mihi licentia Arato. dicẽtis: Parricida trahis. Patricida, vocabulũ à veterioribus parũ vsurpatũ, rectè in hexametris & pẽtametris recipitur. Parricida rr geminat. Hora. li. 3. car. Odc. 29. Telegoni iuga parricidæ. versus est Alcmanius dactyl. tetrameter, vbi tertius pes necessario est trochæus. ¶ Lagópus, &c. suis locis declarabuntur.

Quotidie | Ibidem | Tibicen. | Vbique | Vbicunq; | matricida | Parrida

Meridies Meridies, quasi medius dies, producitur: sic verba meridio & meridior. Idem faciendũ in pridie & postridie, vide i ante d in medijs. Catul. ad Ipsithillam: Iube ad te veniam meridiatum. Phal est. Mart. lib. 3. Inter repentes post meridiem buxos Sedet ambulatæ liber acribus curis. Scazontes sunt duo. sic Meridianus, Pomeridianus. ¶ Reliqua corripiuntur: vt Omnimodus, multimodus, in Lucretio sæpè lecta. Mart. lib. 3. Non nautas puto vos sed argonautas. Retro in compositione variatur, vt extra compositionem. sic intro. Lucret. lib. 3. Sic animas introduxerunt sensibus auctas. Ouidius. 4. Metam. Ipse retrouersus squalentia protulit ora. Controuersia corripitur à Sidonio lib. 8. Declamatio controuersiarum. Phaleu. est. Mart. lib. 12. Offensus genitor trinoctiali Affecit domi cœnio clientem. Phaleu. est.

Regula septima de Præteritis dissyllabis.

Præteritiua tenent primam dissyllaba longam.
Tolle bibit, scidit, atq; fidit, tulit, ortaq; do, sto.

Præterita dissyllaba producunt priorem: vt veni, à Philetico malè correptũ. Primũ rectè dici vbi de duobus tantùm loquimur, in Syntaxi dictũ est. ¶ Tolluntur sex, bibi, &c. steti, dedi. Addit Nestor linquo, liqui, quod vult variari, sed malè. Etenim in Virgil. non linquerat legitur, sic Namq; suã patria liquerat tellure sepultã. sed sic. Namq; suã patria antiqua cinis ater habebat. testis est Seruius, cui rectè astipulantur Laurentius Valla & Sulpit. Valer. Flac. li. 7. Si te sceptra domũ, si te liquisse parentẽ Senseris. mendosè legitur reliquisse, vt paulò antè. Dignior es & fama meis iam parta venenis, pro Digniores iam fama meis est parta venenis. Emi producitur per regulã, & teste Volsco, & alijs doctissimis apud Ouid. in Epi. Didus, non Emi preteritũ sed *præsens emo legatur*: Quod tibi donaui perfide littus emo, & profectò optimus sensus est *benè inspicienti*. Iuui semper producitur. Catul. per syncopam duriusculam iuerint, metri gratia pro iuuerint dixit de coma Berenices: Non ita me diui, vera gemunt, iuerint. Mart. lib. 3. Vnguentum fateor bonum dedisti Conuiuis here, sed nihil scidisti. Veteres scicidi dixêre, teste. Prisciano. Rui corripitur, quia habet vocalem ante vocalem.

Liqui

Emi

Iuui

Regula octaua, de geminatis præteritis.

Corripiunt binas geminantia, ceu ceciderunt.
Tolle ceciderunt à cædo, à pedo pepedi.

Preterita geminantia principium primam & secundã syllabas corripiunt, nisi positio impediat, vt tetigi, peperi, pepuli, tutudi. Dixi nisi impediat, propter spopondi, fefelli, vbi prima tantum corripitur, vt in duobus exceptis Cecidi à cædo, pepedi à pedo. Iuue. Saty. 3. Ebrius ac petulans qui nullũ fortè cecidit Dat pœnas. Hora. Nam displosa sonat quantum vesica pepedi. Compositũ simplicis regulam imitatur. Ouid. 5. Tri. Contudit ingenium patiẽtia longa malorum. Ennium imitari non ausim (quia nemo hactenus imitatus est) dicentem, Viresq; valentes Contudit crudelis hyems.

Contudi

Regula noua, de Supino dissyllabo.

Cuncta supina tenent primam dissyllaba longam:
Preter nata sero, cieo, lino, sto, sino, sisto,
Do, ruo, cum, queo, eo, reor. At staturus atum dat.

Supina dissyllaba producunt priorem, syllabã, vt visum, lusum. Tolluntur satũ à sero, citũ à cieo, litũ à lino, statũ à sto, & sisto, sitũ à sino, datum à do, rutũ à ruo, hinc dirutũ, &c. in simplici ruitũ rectius dicimus, quitum à queo, itum ab eo, sed ambitus satis est dictum, ratum à reor. Staturus contra primitiui naturã primam producit. Ouid. 2. Metam. Nec fruitur sopno vigilantibus excita curis. Stath. Theb. 3. Atq; hic ingenti

Capa-

Capaneus mauortis amore Excitus, & longā pridem indignantia pacē, Corda tumēs: hæc à cieo sunt. Citum à cio producitur. Sil. li. 4. Accitas propere castris in prælia cōsul. Raptabat turbas, primusq; ruebat in hostem. Lucan. Stratisq; excita iuuētus. Oui. in Epi. Canaces, Oblitus à dominæ cæde libellus erit. Idem. 2. Meta. Hic situs est Phaēton currus auriga paterni. Idem. 4. Fast. Hic status in cœlo multos permansit in annos, à sto statum est, cōposita habent itum, vt prestitum, institum, &c. aliquādo tamen producta pœnult. habent atum, vt constatum, hinc constaturus, &c. sed ipsum etiam staturus cōtra primitiui naturam producitur, vt stator, pro Ioue apud Ouid. quod Pruden. corripit. Lucan. li. 2. Hic acies statura ducū. Idē in. 6. Et statura redit. Papi. 7. Theb. Spes ne obstatura pelasgis. Oui. 1. Fast. Musa quid à Fastis nō stata sacra petis. Val. Flac. li. 2. Nostræ stata dona salutis. Lucan. lib. 10. His ascripsit aquis quarū stata tēpora flatus. hæc à sisto sunt. Virg. Non abijsse rati, &c. Teren. in Hecy. Nā cum cōpressa est nata, forma in tenebris nosci nō quita est. Ouid. Meta. 1. Sed itū est in viscera terræ. De ambitus dictū est. Claud. in lib. 1. in Rufin. Cliētes Fallit, & ambitos à principe vēdit honores. Fuo, is, fui, futum, vnde sum fui & futurus habet, olim corriebat priorē supini, quod futurus ostendit. Horat. in Arte, Vtiliumq; sagax rerū & diuina futuri, sic profuturus, quod nimis licenter produxit (nisi mendosus sit codex) Mantuā. in consolatione super morte Collæ, dicēs: Profutura cupit nocitura, ignara futuri, sed profectura fortè legendū est. ¶ Spuo sputū pducitur. Sedul. nimis licēter dixit li. 5. Hec sputa per dominū nostrā lauere figurā. Sed fortasis legendū est Sputa hæc per dominum, &c. | Citum | Staturus

Regula decima.

Præ tum vocalem de ui, reliquis dabo longam.

Omni supinum non dictū mutans ui syllabain in tum, producit vocalem ante tum vt expeditum, petitum, hinc nomina expeditus, a, um, expeditio. Sido. li. 8. Epi. Succingant hederæ expeditiores. Phal. est. vt apud eundum de laudib. Narbon. Nā quis Perfidis expeditionē Aut victricia castra preteribit, sic impedio, iui, itum: à quo tamen frequentatiuū impedito video semel corripi apud Papin. Theb. Ho. obit atq; illos, ferroq; micantia tela Decutit, impeditat numero, seq; ipsa vicissim Arma premūt. Sed forsitan impediunt scriptū reliquerat. Horat. Quādoq; bonus dormitat Homerus. Papi. 4. Syl. Cumq; tibi vagitat tertius infans. at vbi a in i mutatur, fit cōtra primitiui naturam correptio, vt clamatū, clamito: sic esum, esu, esurio, &c. Petiturus Claudianus corripit: sed in hoc nō puto eum imitandū esse. Dicit autem in. 3. de raptu Prosep. Ipsum etiam petitura Iouem. Sic Arator, Hinc humana probant, cœlum petiturus oliuę Progreditur lustrare nemus. Produc quoq; solutum, volutum, quanuis non rectè formētur & potitum iratum: quia actiuum foret potio, iui, itum, &c. Obliuiscor oblitū producitur, licet non rectè formetur. ¶ Dicta notabis. ¶ Tonatio, &c. producūt a, quia ex antiquo supino in atum, &c. Pecto in præterito olim pectiui habuisse dicitur, hinc penult. longa pectitū, quod nūc non inuenitur: habuit quoq; (vt opinor) pectui, & hinc penultima breui pectitum, Columel. li. 11. Verum vbi iam puro discrimine pectita tellus. Malè dixit Riga in Luca. Partitio quasdā scissuras scismate gignit. In ceteris præsentis norma seruabitur, nisi vocalis ante vocalem, aut positio, aut cōsonantis mutatio impediat, quod addo propter posui, rettuli, genui, coēgi, potui. | Impedito | Impeditas | petiturus

Regula vndecima, de Verborum crementis.

A in crementis.

A Crescens produc, nisi cremento dare primo.

Crementum verbi est, vbi exceditur secunda persona singularis numeri pręsentis temporis indicatiui modi, actiuæ vocis: quæ si defuerit qualis foret ostenditur, vt amamus crescit, quia excedit hanc personam amas, oscularis crescit, quia si secūda persona actiui verbi foret, ipsa esset osculas. Crementū dictio inuentu perrara, quia | Crementum

 incre-

Incrementum vsitatiùs dicimus. Colum li. 6. ca. 8. Seminarium crementū capere nequeunt. Notatur hęc vox à Beroaldo in margine. Vocalis in primo cremēto est quę erat secundæ personæ vltima, reliquæ in secundo cremēto esse dicūtur. ¶ A igitur in omni cremento producitur, vt amamus, legebamus. Excipitur in primo cremento, do das dare, cum primæ coniugationis, compositis, vt vænundabam, pessundabam, &c.

E in Crementis.

Ni subit r, produc e semper: cum subit r, do
Cum socio ternæ breue præsens: protrahe reris.
Semper e corripitur præ ram, rim, ro, beris adde:
In reliquis produc, quamuis steterunt Maro dicat.

E in vtroq; cremento producitur, vt amemus, amaremus, docemus, legebā, nisi postponatur r: nā tunc corripitur omne pręsens tertię declinationis, vt legor, eris, legeremus legere: cū socio. i. præterito imperfecto coniunctiui modi. ¶ Re ante re vel ris producitur, vt legereris. ¶ E ante ram, rim, ro, semper corripitur, vt legeram, legerim, legero: sic amaueram, &c. quieuerā, sed quieram producitur, quia per syncopā est, vt desierā, &c. Beris vel bere corrip. vt amaberis, amabere. ¶ Ferā, velim, edam, ero, &c. corripiunt primam syllabā, quia in regularibus non foret crementum. Cætera producuntur, vt steterunt, legerunt, qualia Virg. & plures licenter corripuerunt: nos nō imitabimur nisi rarò parcè in tanto opere. Teren. in prol. Eun. Postq̄ ædiles emerunt, &c. licet hic emerūt corripitur teste Diome. Virg. 2. Geor. Miscueruntq; herbas & nō innoxia verba. Idē. 3. Æneid. Obstupui steterūtq; comæ, & vox faucibus hæsit. Idem in Buc. Matri lōga decem tulerunt fastidia menses. Hora. epi. 4. Dij tibi diuitias dederūt artemq; fruēdi. Sil. lib. 8. Terruerunt pauidos accensa ceraunia nautas. Sunt qui legāt in præterito plusquā perfecto steterant, miscuerant, &c. quibus cum Diomede refragātur mille exēplaria.

Emerunt
miscuerūt
Steterunt
Tulerunt
Dederunt
Terruerunt.

I, O, & V, in Crementis.

I produc primo cremento, dummodo quartæ
Est verbum. Debet semper producier iui.
Corripe præteritis imus vndiq;: Venimus, edit.
In coniunctiuo rimus, ritisq; licenter
Inuenies: nolite, velito, velimus, & itis:
Et simus, sitis produc. Erit u breue, non o.

I in primo cremento verbi quartæ cōiugationis semper producitur, vt audimus, auditis, audite, audirem, &c. ibam, ibo scibam scibo, experibor, quæ antiquis placebant. Audiunt corrip, quia vocalis est ante vocalē. ¶ Item preteritum in iui, producit vbiq; i anteui, vt petiui, petiueram. ¶ Imus in omni præterito corripitur, vt venimus, audiuimus. nisi in præter. coniunctiui, vbi Ser. & Diome. volunt rimus & ritis perpetuum produci. Nebriss. etiam vult futurum produci. Ego magis astipulor Georg. Vallę Placent. lib. 28. cap. 10. vbi ait hæc licenter produci propter tot breues non in præterito solum, sed etiam in futuro, si cautè respexerimus, quamuis Seruius dicat Virg. corripuisse egerimus, quia aliter stare non poterat versus, ait autem Virg. 6. Æneid. Namq; vt supremam falsa inter gaudia noctem egerimus nosti. Ouid. 4. de Ponto. Hæc vbi dixeritis: seruet sua dona rogate. Ennius: Non aurum posco, nec mi pretium dederitis. Ouid. 6. Meta. Haustus aquæ mihi nectar erit, vitamq; fatebor Accepisse simul vitam dederitis in vndis. Idem in Priapæis. Vtilis hęc aram si dederitis erit. Et in. 4. de Ponto,

Rimus & ritis in cōiunctiuo.

to, Quum gelidam Thracen & opertum nubibus Hæmon, Et maris Ionij transieritis aquas. Ibidem: Copia nec vobis vllo prohibente, videndi Consulis vt limen contigeritis erit. Catullus ad Lesbiam: Dein quum milia multa fecerimus. Phaleu. est, poteris similia nō frequentia sine affectatione producere. O in cremento producitur, vt amatote. V vero corripitur, vt volumus. cætera nota sunt.

Regula duodecima de Nominum Crementis.

CRementum nominis, pronominis, & participij, est excessus obliqui in syllaba vel syllabis supra nominatiuum eiusdem numeri, vt puer pueri, Qui quorum. In cremento autem plurali, a & e & o, producuntur: vt horum, harum, rerum: i & u corripiuntur, vt artibus, artubus. ¶ De cremento autem singulari, licet Prisc. Alexan. Sulpi. & plures in declinationib. agunt, malui hic eam rem tractare plenè, & in declinationum glossulis nudo sermone sine testimonijs admonere, pro tenellulo puerulorum captu. Prima declinatio in singulari non crescit, nisi pro æ dicatur ai, de quo satis dictum est: nec quarta nisi in datiuo, vbi est vocalis ante vocalem: de quinta in vocali ante vocalem dictum est. Ergo à secunda auspicabimur.

Crementum secundæ declinationis.

Quæ sequitur primam tantum producit iberi.

In secunda declinatione vnicum producit penultimā genitiui, Iber iberi, & eius compositū celtiber celtiberi, nam de tydei, orphei, &c. de alius, &c. dictum est, vt de aulai, &c. Mart. li. 7. Ille meas gentes & celtas rexit iberos. ibi diuisit compositum ne corriperet. Vt Luca. 4. Celtæ miscentes nomen iberis. Sil. li. 3. Venere & celtæ sociati nomen Iberis. i. celtiberi, nomen accusatiuus est per synecdochen rectus à sociati. Mart. lib. 1. Vir celtiberis nō tacende gentibus, iambicus trimeter est. Male ergo corripuit Petrarcha in primo aphricæ. Celtiberumq; animos quibus auxiliaribus arma. &c. pro celtiberorum. Cum Petrarcha errauit Guaguinus, pluresq;. Iber Celtiber.

Tertiæ Crementum.

A & O.

Dic atis, Onis ab o fer, in is breue: protrahis enis.
On si vertis in o, mensus sit qui fuit ante.

A corripitur, vt poëma poëmatis. Dilēma atis, argumentum apud aduersariū quod vtrinq; capit. Lemma inscriptio. ¶ Ab o producuntur onis & enis: vt Cato, onis. anio, enis, sed anien quoq; dicitur. ¶ Inis ab o corripitur, vt virginis, &c. ¶ Si græca in on amittant n, seruant in obliquis quantitatē quam habuerūt, vt Agamemno onis, Briton onis. Sic brito, saxo onis, mancedo onis, vangio onis, quæ corripiuntur. Iuuen. 15. Sat. Qua nec terribiles Cimbri nec Britones vnq̄. i. Britanni. Mart. li. 11. produxit dicens: Quam veteres brachę Britonis pauperis, & quam. i. Britanni teste Calderino. ¶ Nestor putauit Saxo onis etiam produci, allegans Lucanū in pri. Et Bituri longisq; leues Saxones in armis. in qua re errat Nestor, quia sine s legendū est Axones, qui sunt Galliæ populi accolæ, Axonæ fluuij teste Cæsare in cōmentarijs, vt declarat Sulpitius disertissimus Lucani interpres. Sidon. in. 3. Fuderit & quanq̄ Scotum cum Saxone pictum. hoc vltimum etiam populi nomen est. Claudi. 1. lib. contra Eutropium, Non longiniqua docens domito quod saxone thethys mitior; &c. Idem in consulatu Honorij, &c. Maduerunt Saxone fuso. Orcades populi sunt Alemaniæ fortissimi. Luca, Vangiones Batauiq; truces, quos ære recuruo Stridentes acuere tubæ, populi nomen est. Contra producitur Vecto onis etiam populi nomen, sed hæc omnia rectiùs in on desinunt, quorum quædam producuntur. Lucan. lib. 4. Vectonesq; leues profugiq; à gente vetusta

Britones. Saxones Axones.

tusta Gallorum Celtæ miscentes nomen Iberis. Producitur etiam Picto, picton, pictonis, populi nomen.

C.

Dices halecis: nec spernes Melchisedechis.

Baptista Mantua. Pectore sacrifici Melchisedechis erat. Martial. Hallecem sed quam protinus illa voret.

D.

Dauid dauidis dices, Bogudis bogud optat.

Iuuencus: Edidit hic Mariam Dauidis origine Ioseph. Nebrissensis in declinationib. Nostri dixere Dauidis, primam contra aliorum morem corripit, tu producito.

L.

Masculeum dat alis, neutrum formatur ab alis.
Elis cum solis produc, reliquis breuiatis

Al alis masculini generis corripit penult. vt sal salis, hoc nomen apud veteres etiam neutrum fuit, & nihilo minus eandem corripuit. Virgil. 1. Aeneid. Vela dabant læti & spumas salis ære ruebant. Iuuen. Expende Hannibalem, &c. sic cæteri. Ennius tamen produxit dicens, Quæ propter Hannibalis copias considerant. testis est apud Gellium libr. 4. Valerius Probus grammaticus præstantissimus, qui in Hannibalis, Hasdrubalis, &c. penultimam circumflexit, teste Gellio, Cæterum Probus nunquam me *habuerit* riualem, neq; enim adeò sum antiquarius, vt quod videam displicuisse Maroni, & qui sequuntur, omnibus, id amplexandum putem, quamuis apud Ennium centies repetatur. Neutra producuntur, vt capital, alis. apud Plautum in Menechmis. *Sic Danielis*, Michaelis, &c. & solis. Reliqua corripiuntur, vt Vigilis, consulis, Saulis *à Saul, apud* Baptistam Mantuanum, Riga produxit, quem paruifacio. Tanaquil, *ilis, teste Placentino* lib. 31. cap. 19. Heliol Heliolis proprium viri, teste Prisciano.

N.

On nimis incertum est. En inis dat. cætera produc.

En inis corripitur, vt nomine. Cætera producuntur: vt Pæan, anis, Damen, enis: *Seben*, enis, virorũ propria, Delphin, inis, &c. Hymen tamen videtur hymenis *penult. correpta* facere, quia secunda syllaba corripitur in hymenęus, quod ab hymen deriuatur: sed huius nominis hymen obliquos nondũ apud veteres repperi. ¶ De on nequeo dare certam regulam. Nam multa producuntur, plura corripiuntur. Producuntur quidẽ in obliquis hęc & plura, amydon, ancon, babylon, cytheron, caulon, colophon, chromion, cydon, damon, daphnõ, dolon, emathion, helicon, lacon, ladon, nasamon, platanõ, porphyrion, peteon, Sampson, Sinon, Simon, sicyon, Salomon, quod cum o in prima Solomon sæpissimè notaui impressum. Triton, trigon, hæc prętẹr Simon notauit Nestor, omnium testimonia afferens, ad quem mitto his non contentũ. Oui. 7. Meta. Quodq;

chromiõ
creymon
Simon

suam securus arat chromion colonus. Chromion cum ch aspirato & i latino, vrbs est in Cypro, ita dicit Nestor, licet aliqui libri creymona habent, alij cremyona. Horat. Pythias emuncto lucrata Simone talentum nã de Simo & Simon idem est iudicium, vt de Agamemno, & on, Testis mihi est in summa declinationum Antonius Mancin. summus grammaticus. Iuuenc. Ille Simonis erat tectis quẽ lurida lepra Virtute ipsius diffugerat. Idem de Petro: Ales prosequitur cantu, mentemq; Simonis Circumstant tristem Verbis presagia Christi. Idem semel corripuit dicens: Prę solidum Simonẽ, &c. sic Fortunatus, nollem hoc imitari. Solon producitur. Pers. Erumnosiq; Solones. Apud quendã male corripitur in epitaphio septem sapientum. Errant quidam, dicentes penult. genitiui corripi vbi vltima nominatiui corripitur, nã à doctissimis vltima nominis tertiæ in on nusquã corripitur, vt in vltimis doceo: itaq; hic nulla est regula. ¶ Plurima corripiuntur: vt Cicon, onis, proprium & appellatiuũ. Palæmon, sic Philemõ teste Valla in Matth. canon, demon, gnomon, hyperion, amithaon, agamẽnon, æson, amphion, ixion, mennon, pæon, lycaon, sindon, &c. Ouid. 11. Meta. Ecce nurus ciconum tectę lymphata ferinis pectora velleribus, &c. ¶ Quædã variantur: vt Ægæon, vide æ ante o, Gedeon,

vide

vide e ante o. Orion videbis in primis syllabis. ¶ Sidon in primitiuo producitur: hinc tamen Sidonius variatur, & sidonis, idis. Sil. li. 7. Venerat ad bellum tyria sidone nepotum Excitus prece. vrbs est Pheniciæ. Virg. 1. Æneid. Atq; equidem Teucrum memini sidona venire. Sill. lib. 8. Sidonis in latia trepidabat naufraga terra, id est, Anna Didus soror. Virg. 1. Ænei. Obstupuit primo aspectu sidonia Dido. Idē in. 4. Sidoniam picto chlamydem circundata lymbo. ¶ Edon sine aspiratione & sine diphthongo contra Gasparinum & Tortellium, teste Nestore, græcè in prima syllaba habet η, quam nos literam in e longam vertere solemus, etiam Edonus dicitur, & variatur in deriuatiuis. Ipsum primitiuum Edon vel edonus producitur. Proper. lib. 1. Nec minus assiduis edonis fessa choreis. Sill lib. 4. Edonis vt pangæa super trieteride motu. Lucanus: Edonis ogygio decurrit plena lyæo. Ouid. Protinus in syluis matres edonidas omnis. Idem in secundo de remedio amoris: Ibat vt edoneo referens trieterica baccho. Edon vel edonus, mons est siue promontorum Thraciæ. Edonis, edonidis, Bacchi sacerdos. Edonij populi. Virg. 12. Æneid. Ac velut Edoni Boreæ quum spiritus alto Insonat ægæo. Edonis, edonidis, etiam est vrbs Aphricæ, Ægypto adiacens.

Sidon
Sidonius
Sidonis
Edon
Edonus
Edonis
Edonij

R

Aris produco neutris Nectar, iubar aufer.
Protrahe nar naris, furis, veris, Ricimeris,
Byzer, Ser, & iber: in ter Græcum æthere dempto.
Oris ab or produc. Cum neutris corripe Græca.
Arboris & memoris breuies, indictaq; cuncta.

Demūtur πατὴρ μήτηρ, &c.

Aris ab ar neutri generis producitur: laquear, aris, &c. Tollūtur nectaris, iubaris. Nomina in ar propria ferè sunt punica: vt Hamilcar, aris: Gestar, aris: quę Prob[us] apud Gel. voluit in obliquis penult. producere: id poëtę nusquā faciunt, nec tu facies si mihi auscultes. Far, farris positu extenditur. Persi. Farre litabo. Hinc farrago & farreus, a, um, quod tamē aliquando abiectione r literæ corripitur. Mart. li. 11. Huic pictor fareas facit placētas. Phal. est. Hinc etiam farina vnico r semper corripitur. Virg. Pinguisq; *farinę. ¶ Producūtur quę sequūtur in litera. Nar, naris, fluuij nomē, pro nasi foramine nō nar, sed naris in nominatiuo dicitur. Fur, furis, ver, veris nota sunt. Virg. Vere nouo, &c. Ricimer, eris, viri proprium. Sido. in. 1. paneg. Præterea inuictus Ricimer quē publica fata respiciunt. Ibidē: Fœdera nulla Cum Ricimere iacit, quē cur nimis oderit audi. sic ibidem sæpius. Bycer, eris, cū y gręco populus Ponti. dicitur quoq; buzer, & in secūda declinatione Buzerus: hinc byzericus portus. Vale. Fla. li. 5. Byzeresq; vagi Philetæq; à nomine dicta littora. Ser, seris, populus Scythiæ, dictus à Sera vrbe, apud quā sunt arbores lanigerę, vnde serica vestimenta cōficiuntur. Virg. Velleraq; vt folijs depectāt tenuia Seres. Sido. in Paneg. Maiorani, Assyrius gemmas, Ser vellera, thura Sabęus. Ser etiā est vermiculus, vt in Plinio dicit Hermolaus, genitiuo seris, &c. ¶ Erier, eris, etiā produc. teste Placent. li. 13. ca. 19. Iber, is, tam pro Hispano q̄ Armenio, nam qui in Hispania sunt ab Asię populis oriundi putantur, & vtrorumq; regio Iberia dicitur. Lucan. Occurrat Iberibus alter. 1. iberis. Priscian. in perieg. Quem iuxta terras habitant orientis Iberes. Græca in ter multa producunt penult. ne fallar si omnia dixero. Ego hæc solum colligere valui. ¶ Brachionister, eris, armilla teste Nestore. Crater, eris, poculum aut aliud vas amplum. Vir. Crateras magnos statuunt ac vina coronant. Ab accusatiuo fit nomē primæ fœminini generis, hæc cratera, quod Calepin[us] male dixit esse masculinū, vt crater: quia in dictum Virgilij versum ait Seruius: Hic crater gręcum est, hęc cratera latinum. Character eris. i. signum & dicendi stilus. Characterismos. i. designatio cum ch aspirato & t exili: producitur teste Nestore & Ælio Antonio. Cremaster. eris, testibus eisdē, & est neruus à quo testiculus depēdet. Colu. li. 7. cap. 24. author est. Climater, eris, teste Nebrissensi hinc climatericus. Plin. lib. 7. Scansili annorū lege occidua, quam climateras appellant. multa dicit in annotationib. Beroaldus, nihil est aliud quām periculum vitæ, fortunæq;

Fareus
*ferinę
Ricimer
Byzer
Ser
Erier, eris
Iber
Græca in ter.
Brachionister
Crater
character
cremaster
Climater

Clister — hominum ex astrorum lege. hinc climatericum tempus. Clyster cum y in obliquis penultimum producit, quia apud Græcos, vt in cæteris productis κ nō vertitur in e breuem, vt fit in aer & æther: testes mihi sunt Nestor & Nebriss. ideo male dixit Macer, appositus digitis aut intus clystere fusus. Instrumentum est quo medici aluum repurgant. à clysin. i. abluere. vulgus suppositorium vocat. Clysmus, ablutio est docti. etiam à glandis specie balanum dixere. Tortellius etiam clysterium vocat. Halter, eris, producitur teste Nestore. Quidam sine aspiratione Alter scribunt: & in nominatiuo etiā alteres

Halter — alteris recte dici autumant. Martial. in apo. Quid pereunt stulto fortes haltere lacerti? Exercet melius vinea fossa viros. pondus est quod in manibus accipitur ad saliendum velocius. Luter producitur in obliquis, teste Nestore. vas est purgandis sordibus deputatum. Panther pantheris, teste eodem, animal quoddam, quasi tota fera. Ther, fera est.

Luter — Panther — Panthera, penult. longa, etiam feræ nomen, sed diuersæ. ne longe mittam, vide Calepinum. Physeter, eris, cum y, piscis marinus mirabili magnitudine. dicitur à phisao. i. spiro vel sufflo. Auienus in Arato, Delphinos virides & physeteres anhelos. Prester, serpentis genus, alio nomine dipsas dicitur. Est etiā ventus turbo vniuersa amburens & proterens. Lucret. li. 6. Presteras Graij quas ab re nominitarunt. Ibidem: Et quasi demissum cælo prestera imitetur. Stater, eris, produ. teste Nebrissensi, quod inde formatū nomen statera declarat, contra Calepinum & plures. Vide in medijs E ante r. Soter, eris. i. saluator & viri proprium, producitur, teste Nebrissensi, id verum esse monstrat hinc deductum nomen soteria. vide in primis O ante t. Producoris ab or, vt amoris: sed corripe neutra, vt marmoris: & Græca, vt Castoris, Hectoris, cum memoris, arboris. Vetustissimi ne loquerentur Græcanicè produxerūt Hectoris, & similia. id nec Virgilio, nec qui sequuntur, placet: ideo semper corripiemus cum omnibus non dictis, vt Mulieris, gutturis, martyris, &c. Mart. li. 1. Amethystinasque mulierū vocat vestes. *Scazon, cuius sex sunt pedes: quartus (erum) iambus est: nam spondæus esse nequit. Priscian. in accentibus* dicit produci, sed non probat, & multi negant libellum istum *esse Prisciani*. ex Terentio quoque & Plauto semper deprehēdimus correptionē. *Philelphus*, vt plures per Priscianum aut alium deceptus, hoc nomen male produxit. Mancinellus & plures per mendosos Lucretij libros decepti sunt, legentes mulieris, vbi legendum est, Nebrissensi teste, adiectiuum muliebris. vt. lib. 4. Siue virûm soboles, siue est muliebris origo. Ita habet impressio quam ego vidi. docet idē Nestor Nouariensis. Ador adoris patuit in heteroclitis: obliquos enim variat. Lucar, auis nomen, in obliquis corripitur. Lucar neutrum, pro pretio quod ex luco capitur, producitur, teste Nestore. Castor corripitur etiam pro animali quod fugatū se castrat. Castor Græcum est, Latinam non recipiens etymologiam. Iuuen. 12. Satyra, imitatus castora qui se Eunuchū ipse facit, cupiens euadere damno Testiculi: atque ideo medicatū intelligit inguen. Latinè dicitur fiber. Composita simplicium regulam seruant, quia corripiuntur à decus & corpus. quibus addes antiqua quędam à puer, vt indecor, qui nominatiuus in vsu non est, teste Seruio. Virg. lib. 11. Non tamen indecorem tua te regina reliquit. Tricorpor, marcipor, publipor, id est, Marci puer, &c. Rhetor corripitur, quia Græcum est, &c.

Physeter — Prester — Stater — Soter — Mulier — Castor

AS.

Atis ab as produc. ab anas anatis breuiato.
Cætera corripies, nisi vasis, dico vadis vas.

Anas — Litera clara est. Anas anatis sine dubio corripitur, vt recte docet Nestor. Auienus in Arato, Latipedemque anatem cernes excedere ponto. In hoc certe non errauit Macer dicens, Anseris aut anatis mixta pinguedine tauri. Sulpitius voluit produci, allegans illud Martial. li. 3. Et anatis habeas vropygium macrę. Scazon est. Nestor eundem versum ad correptionem citat: sic etiam Nebrissensis: sed falluntur omnes, quia nec productio, nec correptio ex hoc versu deduci potest: nam primus pes & anapæstus & tribrachus esse potest. De anapæsto, Persius: Hedrę sequaces, ipse semipaganus. de tribracho, Mart. in principio primi libri, An ideo tantum veneras vt exires? Anas est auis, & fluuius, & vetulorum morbus.

ES.

Es bre-

Es breuiat: nisi cum locuples, mercesq; quiesq;:
Sic hæres. Græcum iungo, quod præbuit eris.

Es breuiat penult. genitiui, vt Miles, itis, Interpres, etis, Ceres, eris, Deses, idis. Producuntur verò locuples, etis, merces, cedis, quies, etis. Sic inquies, etis, hæres, edis, Et Græca quę habent in genitiuo etis, vt Magnes, etis, tapes, lebes, Chremes, &c. Termes, etis, etiam pro vermiculo, vt quidam volunt: pro ramo oleæ notum est habere termitis, vt miles, itis. Omnia sunt clara, Æs æris, præs prædis diphthongo producũtur. Arietis Stathius. 2. Thebaid. e longa profert quadam necessitate, quia omnes sunt breues, Apparet aut celsum crebris arietibus vrbis. vbi (apparet) est primæ ab apparo.

IS.

Is breuiat. Tolles glis gliris: Quodq; dat itis,
Et Psophis, Crenis, Nesis: Græcum quod in n fit.

In is corripiunt pen. genitiui, vt Lapidis, Isidis, cineris: sed producitur glis gliris, glitis & glissis credo non inueniri: licet cum Alexandro ea ponant non probent Nestor, Sulpitius, Mancinellus. producũt quæ habẽt itis, vt dis ditis. Sic samnis, quiris, lis. Virg. Patet atri ianua ditis. Ouid. teste Nebriss. corripuit, dicens: Et pulsata nigri ianua cæca ditis. sed mendosum puto pro Iouis: quia nigri aut stygij vel profundi Iouis, pro Plutonis frequens est. tu igitur tantum producito. Produc etiã Psophis, idis, cum p ante s, nomen vrbis à Psophide Erycis Sicani filia. Ouid. 5. Meta. Vsq; sub Orchomenon Psophidaq; Cyllenenq;, Papin. 4. Theb. Aephitios idem ardor agros Psophidaq; celsam Vastat. Est & plurium vrbium nomen. Crenis, idis, nymphæ nomen producitur, teste Prisc. lib. 7. Protrahe delphis, inis: salamis, inis, trachis, inis, &c. quæ per in etiam finiuntur. Adde longis Nesis, idis, apud Papin.

Dis, ditis

Psophis

Crenis

OS.

Protrahit os: tria corripuit, hos, compos & impos.

Os in obliquis penult. producit, vt Rhinoceros, rotis, custodis, floris, Minos, nois, tros, trois, herois ab heros, cætera patent. Protrahit os: vt Tlos tlois, loci nomen, sicut similia. Tros, thos, &c.

VS.

Vs breuiat tollas præ dis, ris, tis, quod habebit
V: præter pecudis, ligurisq;, intercutis addo.
At melius melioris habet conformia iunge.

Vs penul. genitiui corripit, vt Corporis, velleris, tripodis, œdipodis. in ntõ tripus, nõ tripos dicitur. Producunt quæ habent utis, udis, aut uris: vt Virtutis, subscudis, iuris. sic incudis cõtra ineptulos. Hora. Et malè tornatos incudi reddere versus. Corripiũtur pecudis, liguris à ligus, & intercus intercutis. Cõparatiua producũtur, vt melioris, &c.

BS, PS, MS.

Consona quum præit s, patrij penultima curta est.
Hic cyclops, seps, gryps, conops, cercops remoueto,
Atq; europs, hydrops: fuge cyclopis atq; dolopis.

Nomen in s, præcedente consonante, vt bs, ms, ps, penul. genitiui corripit: vt lælaps lælapis, nomen canis, &c. Produc tamen plæbs plæbis: quia diphthongus est. Spes sepis. Gryps. (quod in obliquis aspirationẽ suscipit) gryphis: testis mihi est Nebrissensis. Virg. in Bucol. Iungentur iam gryphes equis. animalia sunt equis infesta. dicitur quoq; grypus gripi. Est etiam grypus nasus aduncus, & ænigma siue insolubile. Cyclops pro ducitur tantum contra Sulpitium. Horat. in Arte, Antiphatem scyllamq; & cum cyclo pe charybdin. dicitur à cyclos, rotundus: & ops, id est oculus. Conops, id est culex, hinc

Gryps

Cyclops

Conops. conopęũ

hinc conopæum.i.velum ad arcendos culices extendi super lectū solitū. Iuue. Sat. 6. Vt testudineo tibi Lentule conopæo. Cercops, opis, populus ab Ioue in simias versus. Ouid. 14. Meta. Quippe Deum genitor fraudem & periuria quondam Cercopū exosus gentisq; admissa dolosæ, In deforme viros animal mutauit, vt iidem Dissimiles homini possent similesq; videri. ¶ Europs, Sicyoniorū rex, additur hic à Nebrissen si. ¶ Hydrops, aqua intercus. Hydropicus, qui hydropē patitur. Hora. Si nō vis sanus curres hydropic⁹, & ni. Malè dixit Macer: Hydropicis sic humores desiccat aquosos. Malè quoq; Riga in Luca. Hydropicum curat Iesus & ne primo recumbas. ¶ Caput capitis, satis patet, ideo ad x pergo.

Cercops

Europs

Hydrops

X.

Præ gis vocalem breuio, producito lex, rex.
Ex icis abbreuiat, vibex nisi: cætera produc.
Præter abax, similax, atrax, cum dropace candax,
Fax, & atax, pharnaxq;, panaxq;, storaxq;, colaxq;,
Pix, & onyx, illix, histrix, cum mastiche, varix,
Coxendix, & erix, fornixq;, calixq;, cilixq;,
Dic filicem, salicem, laticem, naticemq;, niuemq;,
Cappadocem, breuibus cum præcoce, subijciamus
Dux, trux, nux, crux, atq; volux. Variabo *Syphacē*
Et Bebrycem, rarò nomen producimus *istud*.

Vibex

Vocalis ante g corripitur, vt remex remigis, grex gregis, phryx phrygis, Sed producūtur, lex legis, rex regis, sic illex, prorex, quibus addes frux frugis, sed nominatiuus est rarissimus. Corripe item icis ab ex, vt vertex, icis, vnū producitur vibex vibicis, quod in nominatiuo per e scribi testatur Prisc. aliqui tamen vibix dici voluerunt, vti lodix nō lodex dici probauimus. Persi. Si puteal multa cautus vbice flagellas. Cætera producuntur in obliquis, vt myrmex, ecis, alex, ecis, pax pacis, arctophylax acis, pistrix icis, tā pro muliere pinsente q̄ pro pisce & sidere. Festus in Arat. Cedit apex summa qua lux pistrice coruscat. Cic. in Arato, Semiferam subter caudam pistricis adhæsit. qui dicunt corrip. autoritate (vt opinor) carent. hoc etiam pistris dicitur. Germa. in Ara. Namq; aries supra pistrin piscesq; feruntur. sic etiā Festus. Pistris etiā nauis est apud Virg. Pernix.i. velox, à pernitor. Virg. Pedibus celerē, & pernicibus alis plurimi dicunt, etiā Seruius si rectè menimi, pernix aliquando significare pernisiosum ac nociuū, à perneco, & tunc aiunt penult. in obliquis corripi: id puto esse falsum donec ex vetere poëta probetur correptio, nec vsquā inueni pro pernicioso, nisi metaphoricos fortè, nam qui crudeliter aliquid agere cupit, id perniciter aggridi solet. Pernicies à pernix nō est, sed à nex, aut perneco. Phœnix, icis, produ. variari crederē, si testimoniū à veteribus citarēt. Resex, ecis, opinor corripi, vt reseco vnde deriuatur, nunc declaremus per ordinē correpta. ¶ Abax acis, quod pater per id quod est ab illo abacus. Persi. Nec qui abaco numeros & sectoin puluere metas, scit risisse vafer, Iuue. Ornamētū abaci nec nō & paruulus infra, est mensula numeratorū. Oui. 4. Met. Et crocō in paruos versum cū similace flores. hic quintus pes est Proceleu. teste Nest, alij legunt smilace, vt sit smilax dissyllabum, quia vbi proceleusmaticus est, locus est synæresi teste Seruio, quę hic nulla esse potest. Est nomen arboris albū florem proferentis. Atrax, acis, fluuius Aetoliæ, & Macedoniæ vrbs. Catul. Smyrna cauas atracis penitus mittetur ad vndas, hinc Atracius, a, um, & atracis, idis, pro Hippodamia. Dropax, vnguenti genus. Seren. Nec nō apposito curantur dropace membra. sic Mart. & c. ¶ Candax, insula Creta, quæ vulgò Candia dicitur, penul. genitiui cor. teste Nest. Cādax etiā fuit Candacis fuit Aethiopū regina. Iuue.

Pernix

Abax

Similax

Atrax

Dropax

Candax

Iuue. Candacis Æthiopũ dicant arcana. Oui. 1. Meta. Tu face nescio quos esto conten
tus amores Irritari tua, nec laudes assere nostras. ¶ Atax quidam aspirant teste Calep.
athax, est fluuius prope. Narbonẽ. Sido. 9. Atacem tornare cũ suis oloribus. Iamb. trim. Fax
primus pes est anapestus. hinc atacinus. Hor. 1. serm. Hoc erat experto frustra Varrone Arax
atacino. ¶ Pharnax, viri propriũ. Lucan. li. 2. Tygranemq; meum nec pharnacis arma Pharnax
relinquas admoneo. ¶ Panax, acis, herba cuius succus opopanax dicitur. Colũ. li. 12.
ca. 3. Panax vtroq; tẽpore leui & subacta terra rarissime differitur. Idem lib. 11. Nunc Panax
medica panaces lachryma succoq; salubri, Glaucea & ꝓfugos victura papauera sopnos
Spargite, &c. hinc panaces plurale est, hinc panacea herba. Lucre. li. 9. Et panacea potẽs
& thessala centaurea. ¶ Storax, per o aut Styrax per y græcũ genus aromatis, & arbor
ipsa vnde fluit. Virg. in Ciri, Non styrace Idæo flagrantes picta capillos. Seren. Aut sty Storax
racem tornes aut duri vulturis alam. ¶ Colax, parasiti nomẽ, testatur Sulpitius in obli- Styrax
quis corripi. sic filax, & forte plura. At thorax & corax producuntur contra quosdam. Colax
¶ Pix notum est. Onyx, id est, vnguis & lapillus preciosus, in obliquis sumit aspiratio Onyx
nem: hinc Sardonyx, etiam lapilli nomen, vtrunq; cum y græco, testimonia patent in Sardonix
generibus, Addam vnum. Marbodeus in lapidario, Sardonychem faciunt duo nomina
sadus onyxq;. sic legit Nebrissen. Nestor aũt sic: sardus & onyx. vbi dicit Marbodeum
errasse in prima syllaba. sic Alexander Nequam errat dicens: Vngula dat nobis quod &
Onycha signat & Onyx. Onycha, æ, vt Lampada lampade, à lampas. hos autẽ errare
ostendit Propertius, dicens: Et crocino nares murrheus vngat Onyx. Histrix, hærina-
ceus. Calphurnius, Venit & hirsuta spinosior histrice barba. ¶ Illix. i. fraudulentus, ab Histrix
illicio. sic Elix, icis, ab elicio, sulcus aquarius per quẽ aqua è liris ducitur. testis vtriusq; Illix
est Nest. ¶ Mastix in obliquis sumit aspirationẽ, vt mastichis, fœmininũ est contra Ale Elix
xandrum, qui etiam male dicit in obliquis produci. Seren. Mastichis addentur iam fra- Mastyx
ctæ milia farra. Idem: Rugarũ sulcos lentissi mastiche tendens. est rhesina lentisci arbo
ris. Mastyx, gos: est flagellum, mastygia. i. verbero, ¶ Varix, vena plus æquo intumescẽs.
Sunt qui dicant nominatiuum singularem etiam esse varicis. Hora. Varice succiso, &c. Varix
hinc varicus, a, um. i. ampliore passu gradiens. Oui. li. 3. de Arte. Illa velut coniunx vm Varicus
bri rubicunda mariti Ambulat ingentes varica fertq; gradus: hinc varico as, & depo-
nentaliter varicor, aris, & diuaricor, preuaricorq;. Celsus li. 2. At varix ortus, &c. Ne-
brissensis male putat varix primã corripere. Varicosus contra primitiui naturam pri-
mam corripit. ¶ Coxendix icis. i. coxa. Seren. Clausa acies inter geminę coxendicis vm
bras. ¶ Eryx cum y græco viri, vrbis, montisq;, nomẽ. Virg. 1. Ænei. Siue erycis fines, re- Coxẽdix
gemq; optatis Acestem. ¶ Fornix. Horat. In fornice stantẽ, &c. Calix notũ est. ¶ Cilix, Eryx
populi nomẽ: fœmineum. Cilissa: est regio ipsa Cilicia. Iuuen. Sic pugnas cilicis lauda- Fornix
bat & ictus: est quoq; propriũ viri. Filix herba. Virg. 2. Georg. Et filicem incuruis inui Cilix
sam pascit aratris. Diminutiuũ est filicula, Salix. Idem: Et fugit ad salices, &c. Larix, ar
bor. Nebriss. in x desinere ait: quidam volunt etiam per e larex dici. Ego per i larix in Salix
Victruuio & alijs semper legi: hinc Larignus, a, um, & Larignũ, castelli nomẽ apud Vi Larix
ctruuiũ. Lucan. li. 9. Et Larices fumoq; grauẽ serpentib. vrunt. ¶ Natrix, pro serpente,
nam pro fœmina nandi perita notũ est produci. vt Luc. lib. 2. Si naribus natricem im Natrix
pressit crassam capitatam. Nix notum est. ¶ Cappadox, quispiam in Cappadocia na- Cappa-
tus. Persius, Cappadocas rigida pingues pauisse catasta. sic Cappadocus, cappadocia. dox
¶ Præcox, ocis, vide primã regulam diphthongorũ, male quidam Quum reserata fuit Præcox
præcocis ianua lethi. Volux addit Priscianus in accentibus, Syphax, cum y græco pro-
prium viri variatur. Propert. lib. 3. Hannibalis spolia & victa monumenta Syphacis. Volux
Claud. de bello Gildonico. Compulimus dirũ Syphacem, fractumq; Metello, Traxi Syphax
mus immanem Marij sub vincla Iugurtham. Cæteri aũt producunt. ¶ Bebryx, cum y
græco, populus in Bebrycia natus, vnde Bebrycius, a, um, variatur. Sill. lib. 3. Possessus
Baccho sæua Bebrycis in aula, Cæteri. (quantum notare potui) corripiunt. Valer. Flac.
Lib. 2. Procul effera virtus Bebrycis & Scythici procul inclementia sacri: sic est in libris
Valerij quos ego vidi. Natrix, icis corripitur, vide 2 ante r. Hæc tantum dulcissime
præceptor Næui de generalibus quantitatũ regulis tuo nomini dicatia. Nunc
Iesu fauente speciales quantitatum regulas diligenter enucleabimus.

Lib. 2. finis.

Ioannis Despauterij in tertium Librum præfatio, Ad virum doctum & longè lateq; famatum Iodocum Badium Ascensium.

ACcessimus tandem Badi amicissime, & omnium literatorum patrone humanissime, ad tertium artis versificatoriæ nostræ librum: quem immensi laboris pelagus iustissimè dixerim: quatinus adeò difficilis est primarum & mediarum syllabarum quantitatis traditio, vt Georgius Valla Placentinus homo vtriusque linguæ doctissimus, rei difficultate perteritus, quum cætera huius artis sacramenta prudentissimè tractasset, de primis medijsque syllabis omnino silendum putaret. Siquidem tanta est syllabarum varietas, vt nec regulis, nec exceptionibus satis explicari queat. Ideo optimum est ad poëtas confugium. Sed hoc ipsum semper scilicet ad poëtas cōfugere, tam est difficilè, vt plus tēporis sit impendendum quæritandis quantitatibus, quàm componendis poëmatis. Quocirca operepretium putaui, diligenter perlectis poëtarū monumentis, quæ inuenissem regulis contraria, per exceptiones ordine alphabetario digerere, tametsi nō dubitauerim adhuc deesse nōnulla, quia non omnia possumus omnes. hoc certè nemo inficiabitur, laudabile esse aliquò prodire tenus, si non datur vltrà. Inueni quædam apud grammaticos adhuc mihi ignota, quæ sine testimonijs apposui, relinquens ea studiosis discutienda. Clamitabunt duræ ceruicis homines pleraq; à me excepta, debere gemino consonante scribi: at ego consonante simplici ea vbiq; reperi, nec qui in ortographia contrariū doceret, inueni, vt Sabus, Caduceator, Lagon, Bamura, Mamercus, Danubius, & alia plurima à paucis ante me excepta. Sed quid facient in breuibus, quæ *plurima* primus animaduerti? multa certè blaterant indocti homines, quò peruersam *opinionem* suam tutentur. Contra hos omnes defensorem te paro, si tu id *permittis* doctissime Badi, hunc librū qualemcunque tuo nomini consecrans. Carmen hic, vt in reliquis, nō composui: quia tanta est dictionū sylua, tam aspera sæpè verba, vt hexametros modos penitus aspernentur, vt non posset carmē confici nisi & longissimū & durissimū: quia plurima collegi scitu necessaria, ante me à nullo animaduersa: quamuis cuncti fuerunt longè me doctiores, qui hæc, vt minutila, præterierunt. siquidem aquila non *capit* muscas: sed has muscas siue nugas video multos errores peperisse. ideo eas præterire indignum iudicaui. Nunc me præfatio modum excedat, rem ipsam aggredior. Aspiret audacibus cœptis Deus noster mitissimus Iesus Cristus. Vale dulcissime Badi. Ex Bergis apud diuum Guinnoccum. III. Iduum Ianuar. Anno Domini. M. D. XI.

A ante consonanteis in primis syllabis.

Et primo A ante B.

Strabo

A Ante b corripitur, vt Faber, Strabo, Sabin⁹. Iuue.

Sedisti qua nemo faber, &c. Ineptus est versus Faber in angario, &c. Horat. Satyra. 3. lib. 1. Siquod sit vitium non fastidire, strabonem Appellat pætum pater hoc est contra Alexandrum, Sulpitium, &c. Quòd autem Strabo propriū nomen produci volunt, nisi ex classico testimonium afferant, non credam: sic tamen Baptista Mant. in villa Refrigerij dixit, Hic Strabo velut ex alto speculatur Olympo. Vbi cosmagraphi nomen est. alluditq; ad Strabonem notum. Macer etiam malè produxit nomen strabus. in proprijs autē & appellatiuis est eadem quantitas. nisi origo variet: vt Amices proprium media breui: quia Græcè dicitur amyx. Sabinus, &c. in qua re multum hallucinatur Petrarcha in lib. 2. epist. ad Ioannem Columnā, Vt Brutū sontemque simul collisit Aruntem: Obtulit vt Decios gladijs hostilibus vltro Sabinū Chereamq; suo rigidumque Catonem, Marcellumq; dolis, Regulum vigilando peremit: Eripuitq; animā mixtā cū sanguine Syllæ: Decerpsit Mariū ferro Bebrumque cruentis Vnguib⁹. Maiore licentia vsus est in tot versiculis, q̄ in tota Æneid. Virg. quia persuaserat sibi Petrarcha propriorum quantitates esse communes, q̄ Nota vbiq; geminata, vt Sabathum.

Sabinus

Sedul.

Sedul. li. 1. sabbatha propter Condita sunt hominē, sed non homo sabbatha propter. sic Iuuen. & Persius: vt Recutitaq; sabbatha palles. Petrus Riga male dicit in Lucam, Ante diem sabathi dum licet illud agi. Notabimus preterea quę ex secundo libro noscuntur, Stabam, flabam. Corripiuntur tamen stabilis, stabulor stabularis, & stabulum. At producitur à Fabar, fabilis, effabilis: à Nabam, nabilis, &c. EXCEPTIO. Sabbathū

Abel, Hebræum nomen viri proprium, à Christianis variatur. Crabro non scabro, vt in sacris corruptè legitur, teste Nebriss. qui cum Sulpitio opinatur produci: quia correptionem non inuenit. Fabula. Horat. Fabula nullius veneris sic fabella: quia nusquam video corripi, at Fabullus, fabulla, propria in Martiale cum gemino ll corripiuntur. Fabrateria, oppidū Campaniæ, à quo fabraternus nonnulli hic excipiunt: quia scribi putant cum r in prima frabateria. Iuuen. Saty. 3. optima Soræ Aut Fabrateriæ domus, aut Frusinone paratur. Flabrū, quia à flabam, sed hinc flabellum variatur. Propert. in. 2. Et modo pauonis caudæ flabella superbæ. Ouid. in. 3. Amorū, Quod faciunt nostra mota flabella manu. Idē in. 1. de Arte, Profuit & tenui ventos mouisse flabello. Labor, eris, verbū tertiæ: vnde collabor, allabor. vt ibi, Labitur exiguo quod patrum est tempore longo. Labor nomen, corripitur. Virg. Labor omnia vincit Improbus, & duris vrgens in rebus egestas. Corripitur Labo, as. Claud. in victoria Stiliconis contra Alaricum, Romanū reparate decus, molemque labantis Imperij fulcite humeris. Sic cæteri quos videre licuit, præter Lucre. li. 6. dicentem: Atque vel in primis quum labat funere funus, Et Iuuencum, Respondit dominus, labat quia pectore vestro instabilis fidei nutans per lubrica gressus. Et, Spiritus ipse viget, sed corpus debile labat. Labefacio corrip. quia à labo, as, fit, non à labor. nec à labes, is, quod produc. Virg. 2. Æneid. Hinc mihi prima mali labes, &c. Labicum, oppidi nomē variatur. hinc labicus, a, um. & labicanus, a, um. Virg. 7. Æneid. Et picti scuta Labici. Sill. li. 12. Campos ingressus & arua Labici. Mart. li. 1. epig. Labicana leui cespite velat humus. Labicus, proprium viri: & Labica, proprium mulieris eandem seruant quantitatē. Laban à Christianis variatur. Nabis, viri proprium apud Sill. li. 15. Pabulum & verbum pabulor. Virg. 1. Æneid. Pabula gustassent Troiæ, &c. Sabus, Sancti filius: vnde Sabini dicti sunt, prima cōtra primitiui naturam correpta. Sanctus, Dei nomen est, Sil. li. 8. Pars sanctum voce canebant Authorē gentis: pars laudes ore ferebant Sabe tuas, qui de patrio cognomine primus Dixisti populos magna ditione Sabinos. Sabatius. Idē in eodem, Quique tuos flauina focos, Sabatia quique Stagna tenent. Sabatia stagna prope Romam sunt, vt Strabo meminit. Sabura, viri proprium. Idem lib. 15. Stridentem Sabura cornu excepit. Et Lucan. lib. 4. Vt sibi commissi simulator Sabura belli. At appellatiuum saburra, pro grandiore arena geminato r corripitur, contra Priscia. Virg. 4. Georg. Vt cymbæ instabiles fluctu iactante saburram Tollunt. Scabidus teste Alexand. at scaber, scabies, scabiosus corripiuntur. Tabraca, oppidi proprium, teste Nebriss quia correptionem nō inuenit. Iuuen. Saty. 10. Tales aspice rugas, Qualeis vmbriferos, vbi pandit Tabraca saltus, In vetula scalpit iam mater simia bucca. Trabigilus, proprium viri, apud Claud. lib. 2. in Eutropium. Tabes, tabum, tabeo: &c. Virg. 3. Æneid. Et terram tabo maculant.

Crabro / Fabulla / Fabella. / Flabrateria / Fabrum / Flabellū / Labor / Labo, as. / Labes / Labicum / Nabis / Sabus / Sabatius / Sabura / Saburra / Scabidus / Tabraca / Trabigil⁹ / Tabes / Tabum

A ante c corripitur Bapt. Mant. Sic hominū falso de-

ludit acidia vultu. Rectius acedia diceretur: quia ɑ plerunq; in e longū vertitur. male dicitur gemino c accidia & est pigritia, tædium. anxietas. hinc acediare, est anxium esse. sic Acipenser, piscis, nō Accipenser: dicitur quoq; aquipenser. Mart. Ad palatinas acipensera mittite mensas. Acanthis, idis, auicula quę alio nomine carduelis dicitur. Acanthus cum th aspirato in tertia syllaba. i. spina. Virg. 3. Geor. Littoraq; halcionē resonant & acanthida dumi. hęc est vera lectio: male omittitur (&) cōiunctio, quę res Sulpitium decepit, qui credidit produci. Virg. in Buco. Et molli circum est ansas amplexus acantho. Academia semper corripitur: sed penult. variat. ita malo cum Becichemo dicere, quàm dicere cum Sulpitio treis variari. Horat. Epistol. Vlt. Atq; inter syluas Academi quærere verum. Claudian. in Latium spretis Academia migrat Athenis. Sidon, in epithal. Polemij. Obuiet & quanquā totis academia sectis. Et in primo panæg. Quicquid nil verum statuens academia duplex Personat, Cicer, apud Plin, libro. 33. nat. histor.

Acidia / Acipenser / Acanthis / Academia

Inque

Inq; academia vmbrifera viridiq; lycio, Laurea Ciceronis libertus, Atq; academiæ celebratam nomine villam. Non sequar eum qui dixit Marcus Academiæ, &c. quanquã is Callimachus inter Neotericos doctissimus. Teste Badio in Ouidio videtur produci achestius, sed alij echastius, alij oncestus habent. EXCEPTIO.

Producuntur primo habẽtia b aut p ante a: Vt brachium, paco, placo. Hinc deme baculus, paciscor, placeo, Placentia, æ, oppidi nomen: vnde Placentinus. Pacorus, pachynus, spacium. Mart. li. 9. Scis quid in Arsacia Pacorus deliberet aula, Sine aspiratione scribitur, fuit Parthorum rex. Ouid. 5. Meta. Dextra sed Ausonio manus est subiecta Peloro, Læua Pachyne tibi, Lilybræo crura premuntur. sic cæteri quos vidi præter Priscianum in perihegesi contra omnium morem corripientem secundam syllabam: Procurrens Pachyno longè claustrusq; pelori. Ouidius primam produxit adiectione c literæ, teste Nestore, dicens: E quibus imbriferos versa est Pacchynus ad Austros. ¶ Brachium producitur ab omnibus, ideo nõ dubito quin apud Germanicũ in Arato sit mendum. Se velle Arctophylax brachiorũ munera cæcus. Brachys, id est, breuis, corripitur. ¶ Acer adiectiuum. Oui. 2. de Ponto, Acer & ad palmæ per se cursurus honores, Si tamen horteris, fortius ibit equus, Substantiuum arboris nomen est, & corripitur. Idem. 10. Metam. Et platanus genialis acerq; coloribus impar: hinc acernus. Acis, idis, viri & fluuij nomen in Sicilia. Oui. 4. Fast. Præterit & ripas hærbifer aci tuas. Idem. 13. Meta. vbi huius fabulam eloquitur: Acis erat Fauno nymphaq; Simethide cretus. Hoc Claudianus nouè corripuit dicens in. 3. de raptu Proserpinæ. Lucus erat prope flumen Acim quod candida pręfert Sæpe mari pulchroq; secat Galathea natatu. vulgo Atim legitur mendosè. ¶ Acoris, idis, sacerdotis curantis funera nomẽ, vt dicit Calderinus in illud Mart. li. 3. in Vetustinam dicentis: Quòd si cadauer exigis tuum scalpi Sternatur acoride triclinio lectus. Scazontes sunt duo, vbi a producitur in acoride: sed videtur *mihi potius* oratio à coride. vt sit nominatiuus nõ acoris, sed coris, idis, quicquid dicat *Calderinus*: quia sensus cum latinitate sic perfectior est. ¶ Achar proprium viri in *Prudentij* psychomachia. Aculeus apud Capellam. Cacus, viri proprium, variatur. Propert. lib. 4. Incola Cacus erat metuendo raptor ab antro. Ouid. 1. Fast. Cacus Auentinæ timor atq; infamia syluę. Idem, 9. Meta. His Cacus horrendum Tyberino gurgite monstrum. Cacabo as, perdicum est quum vocem edunt. Author de Philomela: Cacabat hinc perdix, hinc glacitat improbus anser. ¶ Cacabus, id est, olla. Papin. 4. Syluarum: Alborũ calicũ, atq; cacaborum. Phaleu. est. Cacula apud Plautum. ¶ Dacus, populi nomen, cuius regio Dacia nominatur: vnde Dacicus, dacica, dacicum. Mart. lib. 6. Grande iugum domita Dacus ceruice recepit. Papin. Thebaid. 1. Et coniurato deiectos vertice Dacos. Petrarcha male dixit Epistola vltima lib. 3. Et Dacus & rutilo perplexus crine Sueuus. At corripitur Daca, dacæ, pro orientis populo supra Bactrianus. Sill. i. 13. Cursu signa tulit cui peruia Bactra Dacæq;. Virgil. lib. 8. Æneid. Indomitiq; Dacæ Facundia. Ouid. 13. Meta. Mota manus procerũ est, & quid facundia posset. Tunc patuit, fortisq; viri tulit arma disertus. Flaccilla vt flaccus positu extenditur. ¶ Graculus cuius primitiuum est gracus, id est monedula non garrulus. Rufus in Arato: Agmine cum denso circumuolitare videtur Graculus & tenui quum stridunt gutture corui. Aliqui aspirant gracchulus gemino. c. Glacilla, Glacito, vide a ante c. Cacabo. Glacinia teste Bebelio. ¶ Hyacinthus tetrasyllabum est, & a corripit. Machina. Lucan lib. 1. Totaq; discors Machina diuulsi turbabit fœdera mundi. Male dicit Hymnographus: Totius mundi machinã gubernat Sapphicum est. Macezer viri proprium. Claud. de bello Gildonico: Macezer fugiens qui dira piacula fratris, Spesque suas vitamq; tuo cõmisit asylo. Macero, as, passiuũ est maceror, doctissimi semper producunt. Lucret. li. 3. Macerat inuidia ante oculos illum esse potentẽ. Illum aspectari claro qui incedit honore. Hora. 1. car. Ode. 13. Quod lentis penitus macerer ignibus. Asclepi. est. Germa in Arato: Maceror hoc vnum & doleo tibi deesse. Terenti. Oui. in epist. Acontij. Maceror interdum quòd sum tibi causa doloris. quod indoctè legitur: interdum maceror. quę res decepit Priscianum siue Fannium in perihegesi dicentẽ: Frangitur hircino maceratus sanguine tantum. hoc nolim imitari, nec plura alia in eodem opere. Errauit similiter Macer, & plures. Maceries producitur, teste Sulpitio. At corripiuntur perpetuũ macies & macer, etiam proprium. Virg. Heheu quàm

Pacorus
Pachyn⁹
Acer
Acis
Acoris
Achar
Cacus
Cacabo
Cacabus
Dacus
Dacia
Facundia
Facũdus
Graculu
Gracilla
Glacito
Hyacinthus
Machina
Macezer
Macero

quàm pingui macer est mihi taurus in aruo. Ouid. 2. de Ponto, Ecquid ab impressæ cognoscis imagine ceræ: Hæc tibi Nasonem scribere verba Macer? Cato, Quòd si mage nosse laboras Herbarum vires, Macer id tibi carmine dicet. Nec cum indoctis omittas pronomen (id). Quidam male produxit Macharius apud Sidonium. Naca, teste Aldo. pro quo apud Horatium male legitur Natta in Sermonib. Non pudet ad morem discincti viuere Nattę. Νακὴ autem & Νᾶκος, dicitur pellis caprina: sed Festo Nacę appellantur vulgò fullones, vt ait Curatius: quia nauci non sunt, id est, nullius pretij. Racipalis, viri proprium. Lucan. lib. 5. Deiotarum & gelidæ dominum Racipalin oræ Collaudant. Thracia & Thrace thraces, & Thraca thracæ, hinc Thracius, a, um. Seneca in Hecuba, Fortis armentis lapidosa Thrace. Sapphicum est. Trachin & Trachis, oppidũ. hinc Trachinius, a, um. Luca. li. 6. Flebile Pieridum Trachin pretiumq; nefandũ. Vacienus, viri proprium Mart. Docti patria Narbo vacieni. Phaleucium est. vacia, teste Nebrissensi, cui in exteriorem partem crura flectuntur. Vacillo variatur: correptio est acceptabilior. Lucre. lib. 3. Tum quasi vacillans primum consurgit, & omnes Paulatim redit in sensus. Ibidem, Præpediuntur Crura vacillanti, tardescit lingua, madet mens. Vaccinium positu extenditur, vt vacca, authore Nestore. Virg. Alba ligustra cadũt, vaccinia nigra leguntur. Zacharias primam rectissimè producit, correptis secunda & tertia. vide vocalem ante vocalem. ¶ Lacon, quia gentile nomen corripitur, mirer propriũ produci, vt vult Stoa, Æneid. 10. pro eoq; legam Ladonaste: Hic mactat Ladona, Pheretaq;, Demodocumq;. Habentia b ante a producũtur. demuntur tamẽ à brachys composita: quod tamẽ corripitur apud Straboné li. 6. Græco versu, quicquid dicat Tortellius. Brachium tamen producitur, teste Festo, ab omnibus, præterquã semel à Germanico. Pachinus vix ausim producere, aut geminare cc, cum legatur apud Ouid. Et quibus imbriferos est versa Pachinus ad austros. Aculeus à Capella producitur, sed lib. 9. Nec stimula intenso allicit aculeo. Martialis tamen corripit primã in (aculeolo) lib. 8. Nonus aculeolos in cochleare tulit. Cacula. Plaut. in argumẽto Pseudoli, veniente Caculam interuorti symbolo. Iambicus trimeter. Estq; Cacula, minister militis: à colon, id est lignũ, quo armatur. Cacubus, teste Stoa, producitur. Ineptit ergo Græcismus, Quo caro decoquitur, cacabus Græcè à sonitu fit. Acis etiam pro puero à nymphis rapto, in florem sui nominis verso Ouid. Quid Crocon aut Acin referam? Daca pro orientis populo corripi asserui ex Nestore, verùm cum nunc Dahan vocari didici ab Hermolao, ita in Mela & Strabone legente, &. 8. Aeneid. Vbi vulgo legitur, Indomitiq; Daci, alij legunt Dahæ. Glacilla. Mart. lib. 7. Hic gelidum collo nectit Glacilla draconem. Glacinia etiam, teste Stoa, producitur: & Maceries à prudentio in Marcionem, Quanuis maceries florentes ambiat hortos. Macharius Sidonius producit, Nunc duo Macharij, nunc & Pampitius heros. Lacinia corripitur. 3. Aeneid Attollit se diua lacinia contra. Et Ouid. 15. Meta. Littora fœlici tenuisse lacinia cursu. Et Dionysij interpres, Vlterius pergens, hinc templa lacinia cernes. Quidam tamen sic Stathio in. 1. Syluarum legunt, Iugera, laciniæq; domus, littusq; cruenti Antiphatæ. vbi alij legunt Liciniæ: & Volaterranus. Licinium, promõtorium ponit. Vacillo licet melius corripiatur, producitur tamen ab Ouid. Spes mea vacillat subtili pendita filo. Et vt vulgò legitur, à Lucretio. lib. 3. Tum quasi vacillãs, &c. vbi Pius, Tumq; vacillans. Id & Auantius, Tumq; vacillans is primùm consurgit, &c. Vtcumque est variatur.

Racipalis

Thrace.

Trachin.

Vacien⁹.

Vacia.

Vacillo

Vacinii.

Zacharias.

A ante d corripitur,

Vt Ador, licet Nestor credat variari, legens ador pro ardor. Corripitur etiam Adonis. Miro, Et formosus oueis ad flumina pauit Adonis. Fulgentio Adon vocatur: Plauto & Ausonio Adoneus fuit Cynaræ ex Myrrha filius, in Adua seu addua siue abdua producitur prima: quam corripiunt quadro quadras, quadra, quadriuium, contra Sulpitium Marcus Manilius libro secundo. Sed siquis contentus erit numerasse quadrata. Ibidem, Qui construit orbem, Ter triginta quadrum partes per sydera regnat. Padus facile erit testimonium. vt Madeo. Ouidius. 15. Metamor. Ematijque iterũ madefient cæde Philippi. Mendosè legitur madescent. vt apud Lucanum. lib. 6. madent pro manent à mano manas. Inspicit & gladios qui toto sanguine madent, Qui niteant.

Quadro.

Madeo.

Legito manent, cõiunctiui modi. Iuue. Saty. 1. Quum tener vxorẽ ducat spado, Næuia Thuscum Figat aprum. Male aũt Arator. li. 1. Qua spado iugatis Æthiopum pergebat equis. Errat similiter Nebrissensis in generibus. Radalo, proprium viri, corripitur à Valerio Flacco. lib. 7. Ideo quidã male exceperunt Hadria. Manil. lib. 4. Italiam atq; Hadriam comitatus nomine Pontum.

Spado.

Hadria.

EXCEPTIO.

Adam variatur. Auson. in carmine Paschali, Deceptum miseratus Adam, quem capta venenis Implicuit socium blandis erroribus Heua. Sido. li. 7. Iam patriam ingrediens, sed de qua decidit Adam. Sic Sedulius & Arator. Adon adonis, qui etiam Adonis in recto. Mart. Capella. li. 2. Hammon & arentis Libyes, ac biblius Adon. Ceteri corripuerunt, quos rectius imitabimur: quia Capella posuit complusculа contra veterum consuetudinem. vt lib. 9. Sed nec Arioniam marmora surda chelyn Tempsere extremam, cum flagitaret opem. Duo sunt pentametri continui. In priore male corripit secundam in (Arioniam): in posteriore primam in (flagitaret). Ouid. 10. Metam. Coelo præfertur Adonis Caduceum, Mercurij virga, qua pax significatur. hinc Caducifer, Mercurius: Caduceator, legatus pacis. Ouid. lib. 4. Fast. Tartara iussus adit sumptis caducifer alis. Dicitur etiam virga caduceus. Cadusij, populi. Prisc. in Perihegesi, Post hos Cadusij durissima rura colentes. Clades, Virg. Quis cladem illius noctis, &c. Dada, viri proprium apud Philelphum in nona. 8. Fadus, viri proprium. Sil. lib. 5. Hinc Fadum petit, & veterem bellare Labicum. Virg. 9. Æneid. similiter producit proprium viri Fadus, Gades. Mart. lib. 1. Gaudent iocosæ Canio suo Gades. Scazon est. Hinc Gaditanus. Idem. li. 6. Et Gaditanis ludere docta modis. Gadir, vrbs. Festus in Arato, Gadir prima fretũ solida supereminet arce. Idem, Pœnus quippe locũ Gadir vocat vndiq; septum. Gadilõ. Gladis, tellus quædam. Priscia. in Perihegesi, Est igitur Ponto tellus circunflua prima, Cui nomen Gladis statuas hęc Herculis inter. Gradiuus, id est, Mars, vix poëta est qui non variauerit. Valer. Flac. li. 4. Inclyta Amazonidũ magnoq; exorta *Gradiuo Gens* ibi. Virgil. Æneid. 3. Gradiuumq; patrem Geticis qui præsidet oris. *Ladas, æ*, cursor Alexandri velocissimus. Catull. Ne Ladas ego Pennipès ve Perseus. *Phaleucium*, vt apud Mart. li. 2. Quòd si per graciles vias Petauri Inuitum iubeas subire Ladam. Ladon viri & canis & fluuij proprium. Ouid. 1. Metam. Donec arenosi placidum Ladonis ad amnem Venerat. Sic pro cane. li. 3. Metam. Quadi, populi apud Baptistam in exhortatione contra infideles. Radix. Rado. Suadeo, suadela, spadix. Trado, traduco. *vado*, sed vadum corripitur, & vador vadaris. Virg. Illiditq; vadis, &c. ¶ Adde quod pro caduceo apud Iuue. Georg. Valla legit caducco, Magnaq; debetur violato pœna caducco quod non placet Stoę & Mancinello, licet caduceo primam frequentius producat. Badius nunc. si quicquam mutare liceret, legeret, Multaq; debetur violato caduceo: quia tamen caduccum, est culcitra, pars lecti, à Caduccis Gallię populis, qui præcipuam laudem, teste Plin. li. 19. in culcitris obtinebant: non absurdè legit Valla. Vt Gades, insulæ & vrbis nomen produc. ita etiam quod idem significat Gadera, etiam secunda longa. Saducei, variat Iuuencus, dum producit dd geminans. Gaditionem Strabo dicit. li. 11. regionẽ esse totam campestrẽ, & omnium feracem, quæ oues habet lanæ & pellis mollissimæ. in. 2. cap. lib. 6. Plinij dicit Hermolaus scribi Gazelon & Gadelon.

Adam.

Adon.

Caduceũ

caducifer

Caduceator.

Cadusij

Clades

Dada.

Fadus.

Gades.

Gadir.

Gadilon.

Gladis.

Gradiuus

Ladas.

Ladon

Quadi.

A ante f corripitur,

Persius: Omne vafer vitium ridenti Flaccus amico Tangit. Sic Afranius apud Auson. in epigrammatis. Quæ viderentur tollenda, scribuntur per ph.

A ante g corripitur,

Vt Agylleus cum y Greco, proprium viri. Papi. 6. Thebaid. Leuat ardua contra Membra Cleonææ stirpis iactator Agylleus. In argumento eiusdem libri quod Stathius non composuit, male sic ponitur, Tydeus Agyleum superauit agone palæstræ. Tagus semper corripit. apud doctissimos: licet Petrarcha semel produxerit, si recte memini. Tu id ne faxis. Corripitur quoque Tagax. i. furunculus. Lucil. Proscribere posse tagacem. Nam tago pro tango veteres dixerunt, teste Pomp. Neque fit à Taceo, es, vt Vgutio sopniat. At producun. vndecunque sunt, Indago, ambages, contagium, conta-

gio, coagulum, repagulum, testimonia facile patebunt.

EXCEPTIO.

Producitur habentia f vel p ante a: vt Fagus, Flagito, flagitium. Pagus, pagina. Hinc demo Flagro, flagellum, fragor, nomen à frango, fragro, as, fragilis. Pagasa: vnde Pagasæus Iason, Pagasea puppis, oppidum est Thessaliæ. Oui. 7. Meta. Iamq; fretum Minyę Pagasęa puppe secabant. Plaga pro reti vel ora: nam pro vulnere producitur. Idem. 1. Meta. Totidemq; plagæ tellure premuntur. Lucret. li. 1. Innumerabilib. plagis vexata per æuum. Plagium, crimen eius qui rem liberam vendit, aut seruo suadet fugam, aut qui aliena sibi vendicat. hinc Plagiarius, qui plagium commisit, vt qui aliena carmina pro suis recitat, &c. alij dictum volunt plagiarium vel plagiatorem, quòd lege Fannia plagis damnatus esset, quod si verum est, contra primitiui naturam corripietur. Mart. li. 1. Impones plagiario pudorem. Phaleucium est. Reliqua alphabetario ordine annectenda sunt. Agalma. i. simulacrũ, larua, statua. Capella Fœlix li. 6. Quã docto assimulant habitu qui agalmata firmant. Agea, vide E ante a Agis, idis, Lacedemoniorũ rex: alius fuit vir Lycius. Virg. Æneid. 10. Et Licius processerat Agis. docent hoc Tortell. & Nestor. Bragada, fluuij nomen semper notaui produci. Cragus vel cragos, montis nomen rectissimè corripitur. Hora. 1. Carm. Ode. 21. Syluis aut viridis Cragi. versus est gryconicus. Ouid. 9. Meta. Iam Cragon & lymirem, &c. Priscian. tamen in Perihegesi produxit: nolim imitari. dicit aũt, Perhibent quem nomine Cragum. est etiam vrbs. Lagon, onis, pueri nomen, cuius diminut. est Laguncùlis: quod corripitur. Mart. li. 9. Nos facimus Bruti puerũ, nos Lagona nanum. Papi. 1. Sil. Molles Caioli Lagunculiq;. vbi imperitè legitur caseoli: nam, teste Calderino, Papinius loquitur de pueris. aut puerorum imagunculis: ideo diminutiua sunt à Lagon & Caius. versus stat. est phalecius. Lagopus, odis, auis lepotino villo pedes habens, vt Merula ex Plinio docet. licet Domitius lagopice pro ancilla legat, quod non conuenit: quia de bestijs à diuersis hominib⁹ amatis loquitur. Mart. li. 7. dicens: Se meus aurita gaudet Lagopode Flaccus. Lagus, Ægipty rex. Luca. lib. 5. Donata est regia Lagi. Iuue. Saty. 6. Famosaq; mœnia Lagi. Luca. lib. 10. Pugnauit fortuna ducis. fatumq; nocentis Ægipti, regnum ne Lagi Romana sub arma Iret, an eriperet mundo Memphiticus ensis Victoris victiq; caput. Emendatiores libri non habent (ne). ideo admittendus non est Baptista in Catharinaria, Lagus omnibus author. Virg. de alio loquitur, Æneid. 10. Obuius huic primùm fatis adductus iniquis Fit Lagus, hunc, &c. Laganũ, cibus quidam. Petrus Riga in Exo. Lagana lata notant & fratris & hostis amorem. At Lachanũ ch aspirato, est omne holerum genus: & longe differt à Lagano, vt dicit cum Nestore Calepinus. Hora. Sat. 6. Inde domũ me Ad porri & ciceris referro, lachaniq; catinum. Magalia. Virg. Æneid. 1. Miratur molem Æneas magalia quondam. Mago Magonis, frater Hannibalis. Sillius tertio, Mago quatit currus, & fratrẽ spirat in armis. Petrarcha in hoc, vt in pluribus, hallucinatus est. Ragonia, canis in Baptista. Saga, æ, mulier venefica. Mart. in. 11. Expiet vt somnos garrula Saga tuos. Sic sagus, a, um, sagio sagis. vnde præsagio & præsagus. At Sagum, vestimentũ, corripitur. Iuue. Sat. 6. An saga vendenti nubat caupone relicto. Corripitur Sagax. Lucret. li. 2. Nec minus hæc animum cognoscere posse sagacem. Idem tamen, lib. 1. &. li. 5. produxit dicens: Ordine quæq; suo sagaci mente locarunt. non ausim imitari. Tragula, teli genus. Sil. li. 3. Cui tragula semper Fulmineam armabant celebratum missile dextram. Tagitia, teste Sulpi. Tragema atis, teste eodem: à trago. i. comedo. At tragos, id est, hircus corripitur: vnde Tragœdia. Martial. Inde tragos celeresq; pili mirandaq; matri Barba, id est hircus, hoc est graueolentia, vt multis declarat Beroaldus in annotat. Tragurus, piscis apud Lippium. Vagina. Ouidius 10. Metã. Pendenti nitidum vagina diripit ensem. Vagio. Ibidem, Reddit onus, vagitq; puer. Idem in epistola Canaces, Vagitus dedit ille miser, sensisse putares. Vagor vagoris, id est, vagitus. Lucretius libr. 2. Et superantur, item miscetur funere vagor. Author Philomelæ dicit Vagire leporum esse, & corripit primam: quem indignum fide esse sæpe dixi. ait autem, Glaucitat & catulus, sed lepores vagiunt. ¶ Magis corripitur. in Iuuenale autem Sati. 1. legitur, Quid præstat purpura maius Optandum. Aganippe & Aganippus aganippidos duas priores corripit, posteriores producit: ideo male Mantuanus primo Syluarum, Aonios montes & valles aganippæas. vbi est ana-

Pagasa
Plaga
Plagium
Plagiari⁹
Agalma
Agea
Agis
Cragus
Lagon
Lagunculus
Lagopus
Lagus
Laganũ
Magalia
Mago
Saga
Tragula
Vagina
Vagio

pæstus in quinto. Aganipæas, vt sit tribrachus. Plagiarius, Beroaldus deducit à Græco plagiazo, id est, in obliquum verto. Stoa, à plagis, vt contra primitiui naturam corripiatur. Sagana, veneficæ nomen apud Horatium corripitur. Stoa longis annumerat, deceptus fortè per Germanum grammaticum, qui idem sentit. Bragada, fluuij nomen semper inuenio produci. Sil. lib. 1. Flumineaq; vrna celatus Bragada parmam. Ita semper inuenio impressum in Sillio & Gellio. In Strabone tamen Bragada lib. 12. Propter Vticam Bragada amni labitur. vtcunq; scribatur, semper producetur. Aganus, viri nomen, producitur à Nicolao Valla. 14. Iliados Ragonia, nomen canis producitur à Mantuano: diciturq; à Ragizo, id est, comedo: quia vorax. Phago, id est, lurco, helluo, producitur, licet Pamphagus corripiatur. Lucil. Viuite Phagones, comedones, viuite ventres. Ventres, id est, gulosi, secundum Pium in primum Lucretij. vt in Persio, Ast ille tremat omento popa venter: id est, gulosus, vt sunt popæ. Verum cùm legat Pius ille, vulgò legitur illi, vt sit venter popa. i. gulosus tremit illi, quod Badio magis placet: quia etiam Hermolao & alijs. Miratur Despauterius Hermolaũ scripsisse ca. 8. li. 34. Plinij. Langonem puerum. scribo Lagonem, vt prima sit breuis, &c. quia de Lagone & lagunculis rectè sibi scripsisse videtur Despauterius. Sagax solum corripitur, quia Lucretio aliter legitur: aut sic ait Pius, Ordine se, nec quæq; sagaci mente locarint: aut vt Anantius & alij: Ordine quæque suo atque sagaci mente locarunt.

A ante l producitur in dissyllabis.

A ante l. vt Balo balas. Sill. 15. Mille sub altis Lanigeræ balant stabulis. **EXCEPTIO.**

Corripiuntur nomina in genitiuis crescentia: vt Salix, phalanx, salus, salo, calix. Nebrissensis in generibus producit Calyx cum y Græco. Excipiuntur halec pro liquamine quod per x quoq; dicitur, teste Nebrissen. halex. Ales alitis. Virg. in Moreto, Excubitorq; diem cantu prædixerat ales. Calphurnius ecloga secunda, Et quæcunq; vagis alis vum ferit aëra pennis. hic s perimitur in (vagis) more veterum: id nominitamur.

Ales. Calo calonis variatur, teste Nestore. Ego autem correptionem nondum inueni. nam apud Ouid. 4. Fast. Per flammam salijsse calones: mendosum est, pro colones: id quod nec ipse Nestor diffitetur. Horat. 2. Serm. Hunc permnixerunt calones: quin etiã illud Accidit, &c. Persius, Caloni citius sambucam aptaueris alto. Est autem Calo, authore Festo militis seruus, qui clauas ligneas vel fustes in bello gerit: & dicitur à cala calæ, id est, fustis vel claua lignea. Lucil. Scinde puer calam, vt caleas. Calo, id est, voco, corripitur. Vnde est versiculus, Dum te calo, calo ligniferum vocito. Thales rectissimè corripitur. Iuuen. Saty. 13. Chrysippus non dicit idem, nec mite Thaletis Ingeniũ. Sidon. in. 1. panægy. Mileto quòd forte Thales vadimonia culpas. Idem produxit contra aliorum morem, nec ausim imitari. vt in Epithalamio Polemij, Thales hoc etiam numeris inquirit & astris. sic idem sæpius. Ato alis, verbum tertiæ: sed Halo, as, primæ producitur. sic Halitus. Cales, ium, plurale quod singulariter quoq; Cales, is, dicitur. oppidi nomen est: vnde Calenum vinum, inter pretiosa numeratum. nomen habet à Calai conditore. Sil. 12. Threiciamq; Calen. vide etiam A ante r, Aruntij. q A ante l in dissyllabis pducitur, vt Calo & Cala. Lucil. Scinde puer calã, vt caleas. Sic bene legit Stoa, qui nomen Thales propter Sidonium variari dicit, quod & Mantuano producit: sed omnes classici solum corripiũt. Halos aut haly, domiciliũ Athamãtis, Strabonis interpres lib. 9. corripit, Qui Halon atq; Haliunta, & qui Trachyna colebant. Palã, quidã putant à Capella produci lib. 1. Palam perpetuis iungere nutibus. sed ille in primo loco asclepiadæi trochæum & dactylũ etiam ponit. Salar, piscis ab Ausonio corripitur, Purpureusq; salar stellatis tergora guttis. Alex siue halex, ecis, fluuius Locrorum, corritur à Prisci. vel Rhemnio desitu orbis. Talus, viri nomen, corripitur à Virg. at Talus vir in perdicem versus, producitur, vt vult Stoa ab Ouid. Falæ, arum, turres ligneæ. vnde Falarica, quam à Phalaride quidam dictam putant, & per ph scribunt tam Phalæ quàm phalarica. Iuue. 6. Saty. Consulit ante falas. Luca. 6. Hunc aut tortilibus vibrata falarica neruis Obruat. Falum, teste Nigro. Halys cum y Græco, fluuij nomen. Ouid. 4. de Ponto, Huc Lycus, huc Sagaris, Peneus, Hypanisq; Chratisq; Influit, & crebro vertice tortus Halys. Partheniusq; rapax, & voluens saxa Cynapes: Labitur & nullo tardior

Calo. Thales. Halo Cales. Fale. Halys.

tardior amne Tyras: Et tu fœmineæ Thermodon cognite turbæ: Et quondam Graijs Phasi petite viris. Halys, etiam est viri proprium similiter correptum apud Vir. 9. Æneid. Halos, Athamantis domicilium in. 9. Strabonis. Malus, a, um, adiectiuum, vbi hęc substantiua sunt, producũtur. testimonia sunt inuentu facillima. Palam, prępositio & aduerbium satis patet. Propalam secunda correpta aduerbiũ. i. palam. Palin, quo in cõpositis vtimur, vt Palinodia. Propalo, as, verbum etiam secundam corripit: quia à palam. Pales, dea. Ouid. 4. Fast. Nox abijt, oriturq; aurora, Palilia poscor: Non poscor frustra, si fauet alma Pales. Palilia, sunt Palis festa. Salum. i. mare. Boet. lib. 1. Homines quatimus fortunæ salo. Anapesticus dimeter est: (næ salo) dactylus est gratia finis. Talos vel Talus, viri propriũ. Virg. Æneid. 12. Ille Talon, Talainq; neci, fortemq; Cethegũ. Talus appellatiuum notum est produci, vnde est Talaris. Valens, proprium viri corripitur, vt Vale: quia fit à valeo vales, &c.

Malus | Palam. | Pales. | Palilia. | Salum. | Talos.

A ante l in polysyllabis corripitur,

vt: Phalaris, tyranni proprium. Iuue. Saty. 8. Ambiguæ siquando citabere testis Incertæq; rei, Phalaris licet imperet vt sis Falsus, &c. Si neotericorum aliquis produxerit, quantumuis doctus, scito illum non esse imitandũ. Marti. lib. 11. Carmina nulla probas molli quæ tramite currunt: Sed quæ per salebras altaq; saxa cadunt. sic Horat. cæteriq;. quod est contra Alexandrum, Guaguinsi, Nigrum, pluresq;. Notentur in omnibus regulis geminantia consonantem, vt Pallene, regio Macedoniæ, Callimachus, Callistratus; ballista, teste Nestore, à ballo. i. iacio, machina bellica est. Oui. 11. Meta. Quũ laceras aries ballistáve cõcutit arces. Caue Petrarcham imiteris in. 4. Aphricæ dicẽtẽ, Ac turbanda procul ferientes castra ballistæ. Pallium, quod nonnulli dictum volunt quòd palàm sit. sic palludamẽtum & palliatus & palludatus. Iuue. Saty. 6. Cum palludatis ducibus præsente marito. Ausonius vnũ l abstulit, sed vix imitandum puto, sic antè in epigram. Molle aurum palijs Gręcia texe tuis. Allium, quãuis vnicò l scribi putet Pomponius Etrusius, vt in. 11. Columellæ dicit Pomponius Fortunat⁹; Sunt qui aspirando hallium dicant ab halando. Vir. Allia serpillumq; herbas. Allia, fluuij nomẽ semper ll geminat contra Seruium in illud Virg. 7. Æneid. Quosq; secans infaustũ interluit Allia nomen. vbi dicit ll versus gratia geminari: quià prima naturaliter corripitur. Luc. in. 7. Quas Alię clades, &c. Seruio astipulãtur Nestor & Ferettus, sed error, vt pulchre declarat Beroaldus in annotationibus, & Omnibonus cum Sulpitio in Lucanum: nam apud Luca Aliæ est nominatiuus pluralis fœminei generis ab alijs: quod sensus facile indicat, Non istas habuit pugnæ Pharsalia partes. Quas Aliæ clades. Aliæ. i. Aliensis & Cannensis & Trebiana. Allia igitur nunquã corripitur. Luca. li. 7. Et dãnata diu Romanis Allia fastis. sic cęteri. Allius, viri propriũ in. 4. Syllij. Alea. Horat. Per raro hæc alea fallit. Alecto, furiarũ vna. Virg. Luctifica Alecto, &c. Aliphæ, Campanię oppidum. Sil. lib. 8. Aliphæ & Clanio contẽptæ semper Acerræ. Hinc Aliphanus, a, ũ. Hora. Sat. vlt. Inuertunt Aliphanis vinaria tota. Aledius, viri proprium, Iuue. Sat. 5. Tibi habe frumentum Aledius inquit. Alopecea insula in Perihegesi. Balena, piscis. Iuue. Quantum delphinis balena Britannica maior. quidam ll geminant. Caligo. i. obscuritas. & hinc verbum Caligare. Iuue. Et genus humanũ damnat caligo futuri. Calisto, Lycaonis filia. Ouid. 2. Fast. Calisto sacri pars fuit vna chori. Calatia, Campaniæ oppidum. Sil. 8. Nec paruis aberat Calatia muris. Calustritiæ, apud Columellã. Dalila, ita dicendum censet Badius, nõ Dalida & produc. à Christianis. Halora, vrbs apud Baptistam. Laletania Hispanię prouincia, vt docet Calderinus. Hinc Laletanus, a, um. Mar. lib. 1. A caupone tibi fæx Laletana petatur. Malobatrum, vnguentum quoddam hinc Malobatratus apud Sidon. Hora. 2. Carm. Ode. 7. Malobatro syrio capillos. versus est Alcmanius dactylicus tetrameter primus pes est dactylus. Sidon. in. 1. panegy. Lilia, narcissum, casiam, colocasia, caltam, Costum, malobatrum, myrrhas, opobalsama, thura, Parturiunt campi. Malliacus positione producitur, vt Mallos, oppidi nomẽ. Malea, corripitur. vide vocalem ante vocalem. Palatium & Palatinus variantur. sed producta volunt geminare l consonantem. Alij à balando deducũt: alij à Pallante Euandri filio. Tibul. lib. 3. Sed tunc pascebant herbosa palatia vaccæ. Prop. li. 4. Aut vbi nauali stant sacra pa-

Ballista. | Pallium | Allium. | Allia. | Alea. | Alecto. | Aliphæ. | Aledius. | Balena | Caligo. | Calisto. | Calatia. | Dalila. | Laletania | Malobatrum. | Palatium

era palatia Phœbo. Oui. 2. Meta. Haud timeam magni dixisse palatia cœli. sic Virg. Sil. & multi alij. Mart. lib. 8. Summa palatini poteras æquare Colossi. Idem in eodem. Qui pallatinæ caperet conuiuia mensæ. Ambrosiasq; dapes non erat ante locus. Idem lib. 9. Astra licet proprius pallatia longius essent. Sic idē alibi ferè semper Papi. 1. Sylua. Dum noua contemptis surgāt pallatia flammis. Sil. 12. Quàm tanti fuerint cadere vt pallatia cernas. Qualea dicunt produci Alexāder, Sulpitiusq;. Phalerna, piscis in Lippio. Salustius, viri proprium. Horat. Saty. 2. lib. 1. Merx est in classe secunda, Libertinarum *dico,* Salustius in quas Non minus insanit, quàm qui mœchatur. Capella dicit ll *geminare:* alij id negant. Salentinū, promontorium Italiæ. Salentinus, lacus: vnde Salentini, populi. producitur autem vt multa alia contra primitiui naturam, si quidem à salo. i. mari hi populi nomē accepêre. Sil. lib. 8. Additur his Calaber Salentinæq; cohortes. Virg. 3. Æneid. Et Salatinos obsedit milite campos. Squaleo, es, facilè occurret testimonium. Scalena, teste Sulpitio. Talea, lignorum putamen: ne barbarum credas: quia Galli Taleare dicunt: nam hi è Latinis plurima sumpserunt. Ea certe dictione vtitur frequēter Collumella, atque etiā Plinius & Varro, vt declarat Nonius Marcellus. Serenus, Fraxinea in flammis quem fudit talea succum. hoc testimonium adducit Nestor. Idem parū sibi constant in I ante l, legit hic Tilia: quod nomen: quū apus omnes corripiatur, Nestor propter hunc locum putauit variari: Inepte sane, nam quid foret tandem fraxinea tilia! Tu igitur talea, non tilia legas. Talio producitur, quia fit à talis. Mart. li. 12. Corrumpit sine talione cælebs. Talaon, in Ouid. ¶ A ante l in polysyllabis corripitur, *sed* Pruden. producit adiectione fortè literæ Vallerius & Vallerianus. Sic producitur Mantuano Gallenus. Et, quidā Neotericorū Vallentina soror. Nestor interpres Homeri corripit & Claudia. Ditisq; nota signatus Alastor Ouid. tamē. 13. Meta. producit Cæranō Iphitidemq; Alastoraq; Chromiumq;. Cōtra Nic. val. lib. 5. Interimit Cæranū *Chromiumq;,* & Alastora ferro. Vbi Cæranum malè corripit. Salustius perpetuò *produc. sed* à multis ll geminato scribitur. A Mantuano in villa Refrigerij malè *corrip.* *Callisto* etiam ll geminato scribitur: quia interpretatur pulcherrima: à callos, *quod* est pulcher. Phalecus variatur, sed longè rectius corripitur. Pallium quoq; geminat ll: sed Auso. si palijs priore breue legitur, l abstulit: aut pallijs per synæresim, dissyllabū fecit: aut Pallis scripsit, Molle aurū pallis Græcia texe tuis. Deducta ex dissyllabis longis producūtur, vt Alipes & halitus: qualiter Aliphanus, etiā viri propriū ex Aliphe. Balanus, *viri* propriū adijcitur longis à Bebelio. Qualea barbarè dicitur, Latinè coturnix, Græcę ortyx. Alopecias, insulæ nomen. Prisc. in Perihegesi, insula mole grauis trans Alopetia lata à vulpibus nomen habet. Vnde tertia per ι psylon melius correpiretur: quam solam prodixit in nomine piscis anguillæ, specie alopecias, Oppianicus. Galerius, vir. Prudent. in Quirino, Hic sub Galerio duce. Glyconicum est. Halora, Granatæ vrbs. Mantua. Pandit, & Hispanos bipatentibus Halora portis Accipit. Ialises licet a producat, non est huius loci: quia a ponitur in secunda syllaba pro η, vt patet ex versu Homeri, quem Hermolaus citat cap. 31. lib. 5. Plinij. vt quem interpres Strabonis li. 14. sic vertit, Lindon Ialysonq;, dein claramq; Camiron. Vrbis nomē est. Lapus tamē scripsit, Lalysum, vilis pretij dulcedine captus, &c. in Themistoc. Plutarc. Phalarna, piscis. Lippius in. 1. Phalarnam fœdam dicas quæ marmore lato Desilit in terram. Phaleni. teste Stoa, produc. Salentium, Italiæ promontoriū: & Salentia, vrbs. vnde Salentini producūtur, teste Regio in illud. 15. Met. Præterit & Sybarim Salētinumq; Niæthū. Et Calustratiæ apud Colum. lib. 11. Et Scalena, quæ dicuntur tribus lateribus imparia, authore Strab. li. 6. Talaon, Argiuorū rex, pater Eriphyles, quæ Thalaonis talaonidis, & Adrastus Talaonides dicitur. Ouid in. 3. de Arte, Si scelere Oeclides Talaonię Eryphiles. Alij legūt Oiclides. Talaus, Eryphiles pater, corrip. Oui. in Ibin, Tā quoq; dij faciūt posses gaudere fideli Coniuge, quàm Talai Tindareiq; gener. i. Amphiaraus & Deiphobus, qui per cōiuges perierunt. Aleonus, si rectè legitur in Iuue. produc. sed Calderinus Attilaus legit.

Qualea · Salustius · Salētinū · Sqaleo. · Scalena. · Talea.

A ante m producitur in dissyllabis.

Hamus

vt Hamus. Mart. Sic auidis fallax indulget piscibus hamus. Iuue. autem Saty. 14. Dispositis prædiues hamis vigilare cohortem, Interemit cum vocali s, quod non imitamur.

notas

notat hoc Mancinellus in hunc versum Iuue. Amen. Auson. ad omnipotentem Deum Et responsuris ferit aera vocibus amen. Amen

EXCEPTIO.

Amo verbum: vnde nomē amor, &c. Virg in Bucol. Omnia vincit amor. Camers, camertis, viri & populi nomē. Virg. Æne. 10. Protinus Antæum & Lycā prima agmina Turni Persequitur, fortemq; Numam, fuluumq; Camertē. Sil. li. 4. Sternitur impulsu vasto percussa Camertū Prima phalanx. Chlamys cum ch aspirato & y Greco. Persi. Iam chlamydas regū, &c. Fames. Ouid. 8. Meta. Pestifera lacerare fame, &c. at producitur Fama. vnde Infamis, Infamo, mas, Diffamo diffamas, &c. Lamus, viri proprium. Oui. 14. Meta. Inde Lami veterem Læstrigonis inquit in vrbem Venimus: Antiphates terra regnabat in illa. Sil. 16. Tum Lamus & Sicoris proles bellacis Ilerdæ. Ladmus positione producitur. Idem. li. 1. Hunc miseratus adest infesto vulnere Ladmus. Samos, insula. Virg. Posthabita coluisse Samo. Same, insula & vrbs. Idem Æneid. 3. Dulichiumq; Sameq; & neritos ardua saxis. Tamen. Ouid. 2. Meta. Quid tamen hoc prodest? Thamos, teste Sulpit. Zama, oppidi nomē. Sill. li. 3. Et Zama & huberior Rutulorum sanguine Tapsus. ¶ A ante m in dissyllabis producitur, vt Thamus, herba apud Columel. sed Thamos Sulpitio corripi censetur in Mela. Tamos, est promontorium quod Taurus attollit. Corripitur & Tama vt recitat Festus. Lucil. Inguen ne existat papulæ tama, ne boa nōxit. Damon, præceptor Periclis in musica, priore correpta, authore Plutarcho in Pericle: sed Damon & Damœtas pastores in Bucol. Virgilij producuntur. Amo Camers. Clamys Fames Lamus. Samos Same. Tamen Thamos Zama

A ante m in polysyllabis corripitur,

vt Amussis apud Virgil. de viro bono. Notentur composita ab a, amoneo, amitto. & è longis deriuata, vt à flamen flameum, flaminica. Flaminius, proprium viri & appellatiuum, vt Flaminia via: flameolum, flameus, color. Iuue. Saty. 2. Segmenta & longos habitus & flamea sumit, &c.

EXCEPTIO.

Amentum. sic vocamus illud paruum lorum quod iaculo adnectitur, vt illo melius impellatur. Sil. 4. Hasta minatur Amēto, renouantq; noua fornace bipennes. Hinc verbum amentare. Luca. Iaculum amentauit habena. Amianus, proprium viri. Mart. li. 2. Quàm blanda est tibi mater Amiane. Phaleucium est. Amineum Auson producit, Serenus corripit: Bamura, Aphricæ oppidum, inopia ferri laborans. Sil. lib. 3. Tum Chalybis pauper Bamuræ cruda iuuentus. hic (pauper) genitiuum regit. Camonica in Baptista. Damœtas, proprium viri. Virg. in Bucol. Dic mihi Damœta cuium pecus, an Melibœi? Damippus apud Theocritum. Hamerochita in Lippio. Lamentum & verbum Lamentor. Claud. Nil nautica prosunt Turbatæ lamenta rati. Lamina. Idem. lib. 2. in Rufinum Coniuncta per artem Flexilis inductis animatur lamina membris Diminutiuū est lamella apud Vitruu. li. 7. ca. 3. Latmius, montis nomen & viri positione producitur. Ouid. 3. de Arte, Latmius Endymion non est tibi luna rubori. Mamercus, virorum quorundam proprium. Iuuen. Saty. 8. Mamercorum alapas. Mamertini, populi Campaniæ à Mamertia oppido. hinc Mamertinum vinum. Mart. in Xeniis, Amphora Nestorea tibi Mamertina senecta Si detur, quoduis nomen habere potest. Mamurius, viri proprium. Oui. 3. Fast. Quis mihi nunc dicet, quare cœlestia Martis Arma ferāt, Salij Mamuriumq; canant? Mamurianus, viri proprium. Mart. li. 1. Tangi se digito Mamuriane tuo. Mamurra, viri proprium gemino r: vt Mamurrus, viri proprium. vtrunq; est apud Martial. hoc quidem in li. 10. illud verò li. 9. Samaria producitur apud Aratorem li. 1. Samariæ vicina petens. Iuuencus corripit Samaritis. itaq; variatur. ¶ A ante m in polysyllabis corrip. vt Amathus Virgilio, produc. tamen interpreti Strabonis. Amathois li. 7. Eminus Alpheo postremus Pyli Amathoentis. à longis dissyllabis ducta producuntur, vt ramentū, & ramale à ramus. Scamander licet interpreti Strabonis producatur, rectius corripitur: estq; viri & fluuij nomen. Tramitto semper producit. quia tra pro trās. producitur, vt trames & trama, hamerochita, piscis. Lippi⁹ in. 2. Stultitia excellit cunctis ferus hamerochita. Glamiæ, oculorū vitia per η, Grecè γλῆμη Pamaicon. Virg. in Culice, Pamaicon Asiamq; horret. Zamia producitur, quia Græcè ζημία. Amoniacū. Oui. Cumq; amoniaco mascula cura sale. Amelech. Prudēt. Sublimis Amelech premit. Iāb. dim. Amingum Stoa variari dicit, legens Geor. 2. Sunt etiam amineæ vites firmissimæ Amentū Amianus Bamutra Damœtas Lamentū Lamina Latmius Mamerc⁹ Mamertinus. Mamuri⁹ Mamurianus. Mamurra. Samaria.

firmissima vina. Vbi Serui⁹ legit, Sũt & aminee, &c. Auso. Solus qui Chium miscet & aminæum, aut amminæum: sic variat primã & penul. à lectione Seruiana. Serenus physicus legit vt Seru. Succus amineæ vitis cum pane medetur. vt Macrob. scribit, Aminæi fuerunt, vbi nunc falernum est. Damippus, viri nomẽ, producitur à Theocrito, vt Stoa notauit. Camonica, vallis apud Baptistã Mant. Mamea, Alexandri imperatoris mater apud eundem. Lama, mulieris cantatricis formosę nomen. Appellatiuum solum corripitur. Samaria videtur posse variari: quia Samaritis à Iuuenco corripitur.

A ante n producitur in dissyllabis,

A ante n Manes

vt Manes. Pers. Laudant conuiuæ nunc non è manibus illis, &c. Noster credit variari, correptionis testimonium sumens ex Lucre. li. 3. Et nigras mactant pecudes manibusq; deisq;, id est, contra omnium consuetudinẽ: quia ipse etiam Lucre. alibi semper producit. & Lucre. certe fuit obseruantissimus quantitatum, teste Baptista Pio. ideo licet sic habeatur in libris Lucre. quos vidi, credo hunc locum mendosum, vt pleraq; alia in Lucretio culpa nimię vetustatis. sic autem restituendum, Et nigras mactant pecudes, & manibus & dijs Inferias mittunt. EXCEPTIO.

Anas. Ana. Anachorita. Anus. Cano. Canis.

Anas. Vide crementum. Ana, præpositio Græca. i. sursum & re, vt anaglyptũ, vas sculptum. Mart. li. 4. Nec mensis anaglypta de paternis. Analecta, micę sub mensa cadentes Mart. in Apo. In pretio scopas testatur palma fuisse: Sed pretium scopis nunc analecta dabunt. Sic analogia, &c. Ideo non satis docte dixit Sido. in Eucharist. Anachorita tremit, quia quanq̃ frigora portet. est autẽ anachorita, eremita. Anachoresis. i. eremus: choros, locus est: anachoreo, secedo. Anus. i. vetula mulier. Ouid. 5. Meta. Prodit anus. Pro podice, secũdæ decli. notum est produci. Anas, fluuius apud Baptist. & Prudẽ. Cano, is, Virg. Arma virumq; cano. Canis. Ouid. 3. Metam. Dum dubitat videre canes. *Liui. Andronicus in hymno de Diana, Dirige odorisequos ad certa cubilia canes. hic sextus pes* iambicus est: quia est versus miurus. i. in fine claudicans, in hoc solum ab heroico differens, quòd sextus locus in miurio sibi iambũ vendicat. tales videbis complusculos apud Crinitum in vita Leuij Andronici. Lagari sunt qui in medio claudicant, Acephali qui in principio, &c. Canens, vxor Pici: quia à canendo nomen accepit. Canon, onis: vnde canonicus. aliqui male dixerunt produci. Auson. Is demum excessit grãmaticos canonas. i. regulas. Clanis. fluuius Campanię: etiam Clanius dicitur. Sil. lib. 8. Et clanis & rubico Senonũ de nomine Senę Crana, insula apud Home. teste Volaterrano. Danus viri proprium. Ouid. 5. Meta. Iaculum Danus oro momordit. Danis, is, proprium viri. Idem li. 12. Antè tamen leto dederat Phlegræon & Hylen Eminus, Iphinoum collato Marte Daninq;. Sulpitius male dicit produci Danus & Dane: nam hoc secundum puto non inueniri, sed Danae. Legi aliquando per m Damis similiter correptũ. sed Damus, proprium viri produ. Sil. 4. Et damum dubia meditatus cuspide vulnus. Manus, notũ est. at verbum vnde creditur deriuari Mano, as, produ. Arator tamen nisi mendosus est liber, corripuit dicens: Hoc de fonte manat. id tu ne miniteris. Panax. vide crementa. Panos, oppidi nomẽ. Manil. li. 4. Bactraq; & Herios, Babylõ & Susa Panosq;. Phanes. i. sol, quia quotidie se renouat, vt ait Macro. li. 1. Saturn. Philelphus in septima terne. Hũc veteres diuûm vates dixere phaneta. sic propriũ viri Phanes, & appellatiuũ in cõpositiõe, vt Aristophanes, &c. Horatius, Eupolis atq; Cratin⁹ Aristophanesq; poetę. In his cum Riga multi errant. Planus Gręcũ, quo vtũtur Latini pro scurra, sycophanta, impostore, deceptore, apud Cice. Laberium, Gellium: nec est proprium in Horatio, vt docet in annotationib. Beroaldus. Horat. in Epist. ad Sæuam. Nec semel irrisus triuiis attollere curat Fracto crure planum, licet illi plurima manet Lachryma, per sanctum iuratus dicat Osirim, Credite, nõ ludo. Planus adiectiuum notum est produci. Rhanis nympha, Dianæ comes, interpretatur aspersio & gutta. Ouid. 3. Meta. Excipiunt laticẽ nymphæq; Hialeq; Rhanisq;, Et Psecas & Phiale, funduntq; capacibus vrnis. ¶ A ante n producitur in dissyllabis, vt manes: licet Stoa putet variari frustra: quia in Lucretio lib. 2. recte legitur, Et nigras mactant pecudes, & manibus & dijs Inferias mittunt. Et in. 6. Ducere forte deos maneis inferna reamur. Anas, vtcũq; capias, corripitur, sed pro fluuio Hispaniæ est primæ. Prudent. Quàm memorabilis amnis Anas. Dactyl. trime. hyper.

Canon. Clanis. Danus. Manus. Panax. Panos Phanes Planus. Rhanis.

hyperc. Plan⁹, pro impostore corrip. & inde cõposita Implano apud D. Cypriã. & implanator, secunda breui. Crania, insula, alio nomine Helena, teste Strab. li. 9. corripitur ab home. & hinc deductũ Cranius, viri & populi nomen. Est & Cranon, ciuitas Athamanum: & Cranos, locus in Ambracia, alio nomine Cranæa, aut Grania penult. long. quia peru. Cana, æ, rusticorũ poculũ. vnde diminutiuũ est canella, prima breui. Ouid. 4. Fast. Dum licet apposita veluti cratere canella Lac niueũ potes purpureamq; sapã. Phanon. i. manifestũ, corripitur à Plaut. in Capt. Anachoreta à Stoa censetur variare propter Sidonium, qui bis errauit, quia Ana corripitur, & chore vt χώρη, producitur.

A ante n in polysyllabis corripitur,

vt Lanio, as, lanius, canalis. Virg. Georg. 3. Ad puteos aut alta greges ad stagna iubeto Currentem illignis potare canalibus vndam. Notentur è longis deriuata, vt Ianua, ianitor, Ianuarius, lanugo, lanificium, phanaticus, panarium, planities, sanitas. at sanies corripit, quia aliunde est. sanio, insanio, vanesco, euanidus, &c. Notentur geminata, vt Cannabis, teste nestore, herba, quæ Canabum dicitur apud Palladium. Persius: Tún' mare transilias, tibi torta cannabe fulto Cœna sit in transtro? Annulus, pro circulo quem in digitis gestamus, ab anno nomen habet. Cãnabis Annulus

EXCEPTIO.

Anippe, mater Pieridũ à Musis in picas versarũ. licet alij Enippe legant, alij Euippe. Ouid. 5. Metam. Pæonis Anippe mater fuit. Ita habent libri veteres scripti, & apud Italos impressi. Canidia, veneficæ nomen. vt in vltimo versiculo Sermonũ, velut illis Canidia afflasset peior serpentib⁹ Aphris. Canius, viri proprium: vide Gades. Danubius, fluuij proprium. Ouid. Danubij medijs vix prohibentur aquis. Ganeo. i. helluo & meretricum amator. Ganeum, vel ganea, æ, gulosorum & meretricum diuersorium. Iuue. Saty. 11. Sed laudem siliquas occultus ganeo pultes. Philelphus in quinta octauæ, Quẽ nulla silebunt Lustra lupanarũ resonis te ganea trullis Cantabunt. Pruden. in psychomachia præter aliorum morem corripuit dicens, Ima pati & laxa genarũ lege teneri. Et Sidon. in 2. panægy. Quẽ crapula vexat, Et pallens pinguedo tenet, ganeaq; perẽni Pressus acescentem stomachus non explicat auram, Par est vita suis. Id est porci. Et Baptista in Bucol. Desidiosa vorax ganeæ studiosa palatum, &c. Tu ganeo & ganeum nunq̃ corripies: & ganea libentius produces, si mihi cum Sulpitio auscultabis. Lanuuium, oppidum Italię adhuc extans, vt dicit Mancinellus in 3. Car. Horat. Ode. 27. vbi hoc est sapphicũ, Rauá decurrẽs lupa Lanuuino. adiectiuũ est Lanuuino, quia pręcessit agro: quia ab Lanuuium fit Lanuuinus, a, um. Propert. li. 4. Lanuuiũ annosi vetus est tutela draconis. Catul. in Egnatium, Aut Lanuuinus acer atque dentatus. Scazon est. Manius, proprium viri, à mane dici creditur. Mart. li. 10. Tu mihi simplicib⁹ Mani dilect⁹ ab annis. Manilius, Manilia, hominũ propria. Iuue. Saty. 6. Nulla fere causa est, in qua nõ fœmina litem Mouerit: accusat Manilia, si rea nõ est. Manetus, viri proprium apud Philel. in 7. secundę. Panaret⁹, quia Pan producitur: vide E ante t. ¶ A ante n corrip. in polysyllabis, vt Lanio & lanius: in quo errauit author opusculi de nuce, nisi nn gemino legatur, Has puer haud certo lectas dilanniat ictu. Chananæus etiam à Prudẽno corrip. Surgit in auxilium Chananæus, & agmina densat. Blaneus, nihili vox. vnde legerunt apud Martial. Copone laniumq; blaneumq; Lanuuium excip. à Stoa. Glanius producit. vt inde glanianus. Mart. li. 4. Nec desunt tibi vera glania. vbi quidam codices habent Graniana à Granius, quod viri nomen corrip. à Sil. lib. 12. Iam Granium audacemq; Tyrũ, pariterq; ruentes Anipedes, i. anipes filias, vt ait Regius. Ouid. Meta. 5. Rident anipedes, spernuntq; minantia verba. Tranio vel tranius, semper produ. Plauto. Anippe Canidia Canius Danubi⁹ Ganeo Ganeum Ganea Lanuuiũ Manius Manilius Manilia Manetus

A ante p corripitur,

vt Papæ interiectio, ne credas sub papa cõprehendi. Persi. Sat. 5. Marcus Dama papæ Marco spondente recusas, &c. Aplustre. Cic. in Arato, Puppibus absumptis fluitantia quæ solet aplustra. Manil. lib. 1. Ascendere coelũ Incipit, Argiuaniq; ratem per aplustria summa, Ab à priuatiua particula, & pleo, nauigo: quia nauigationi minus necessaria sunt. Napæ, vide æ ante l. Lælaps. Apinæ, vide i ante n. Aphronitrum, vt aphrodite. i. spuma. Napus, napo, teste Nestore cõtra Sulpitiũ. Hæc dedi exempla, quia multi in eis errauerunt, siquis nos refellere conetur, id ex poëtis veteribus agat, nõ ex grãmaticis: A ante p. Papæ, Aplustre

secus meras nugas egerit. Notentur vbiq; geminata, vt Sapphyrus, sappho, cappadox,
appulia capparis, pappa puerorũ cibus: pappare, cibum talem sumere: pappus, auus. Vappa, id
appulus est, villum & homo nihili. Papasare, auum vocare. Appia via. Appias appiadis, id est, ve
nus. Mappa, sed mapalia corripitur. Virg. Et raris habitata mapalia tectis. Appulia, re-
Appulia gio. Appulus, in Appulia genitus. Mart. in apo. Velleribus primis Appulia, Parma se-
cundis. Horat. Saty 5. Incipit ex illo montes Appulia notos Ostentare mihi, quos tor-
ret Atabulus, & quos Nunquã erepsemus, nisi nos vicina Triuici Villa recepisset. Idem
alibi, Lucanos an Apulus anceps. sic cæteri. Appulia secundam semper producit, quã
Appulus semper corripit. in quo prima semper positione producitur: quam Appulia re-
motione vnius p aliquando corripit, non pro regione, sed nutrice quadam. Idem in
3. Car. Ode. 4. Nutricis extra limen Apuliæ. versus est Alcaicus dactylicus. limen Apu
liæ, duo sunt dactili: quia vltima versus communis est. Petrarcha more suo omnia con
fundit: ideo nõ est imitandus. vt. 3. Aphricæ, Is tibi nanq; apulis rapidum sub finibus
ortum Mittit equum bellis habilem. Ex lib. 7. Hunc sonipes apulus. Ex. 10. Ecloga
Appuliæ calabrumq; nemus sub valle Galesi. EXCEPTIO.
Apidanus Apis apis vel apidis, rex Ægypti, & in Aphrica vicis, & bos qui eo nomine colebatur.
Apœninus Luca. li. 8. Lustra sue Phebes non vnus viceras Apis. Fœmineum apis pro ape notum
Apher est corripi. Apidanus, fluuius. vide Enos ũ, Sperchius. Apœninus mons. Virg. 12. Æn.
Crapula Vertice se attollens pater Apœninus ad vndas. Aphrica, apher, aphricus. Virg. 3. Geor.
Capo Armẽtarius Apher agit tectumq; laremq;. Crapula, vide Ganeo, A ante n. Capo. Mart.
Lapathes li. 3. Alius cuactos non amare capones. Scazon est, dicitur etiam capus. Varro. Ex gallo
gallinaceo castrato fit capus. Lapathes lapathis, cum th aspirato, herba quædam. Sere-
nus, Sepe Chelidoniam cum succo lapathis addes. Alexãder nequã, Lapaches cibus est
Papas & holus, cõponit eundem, secundam male corripit. Lapathos, vel lapathũ, eiusd herbæ
nomen primam corripit: vulgo radix dicitur, teste Tortell. Calium saut. Lebrita iam
lapathos, iam thami sponte virescunt. Thamus, herba est. Lapa, herba etiam primam
producit: sed video fere lappa gemino p scribi. Papas papæ, i. custos, pædagogus aut
Papa pater, tractum nomen à Syracusis vbi pas pater dicitur: vnde per geminationem papas:
Papius hinc papare, blandè patrem appellare. hæc Mancinell. in illud Iuuen. Saty. 6. Tumidus
Papilus prægustet pocula papas. Hinc Papa pro summo pontifice, alij aliunde deriuant. Ælius
Papinius Nebrissensis credit pro summo pontifice, gemino pp pappa scribi: producitur ab
Aratore. Papius, viri nomen, vnde Papia lex. Auson. Inpiger Papia lex placuit Iulia
displicuit. Papilus, viri propriũ. Mart. li. 4. Cur que vinsisti Papile facta doles? Papi-
nius, poëtæ nomen. Sidon. ad Fœlicẽ, Nõ quod Papinius tui meusq; Phalencium. Do
Papia- mitius ante syluas Papinij omnino contrario modo posuit, quia forsitan errore Seruij
nilla fuit imbutus, dicens, Hic tecum pariter velit Papini Phœbus castalium nouare carmẽ.
Papilio Phaleucia sunt. Papianilla, propriũ mulieris. Sidon. in propẽtico. Coniunx Papianillæ
Paphla- quẽ pudicos Phaleucium est. Papilio. Mart. 12. In tauros Libyci ruunt leones, Non sunt
gones papilionib. molesti. Phaleucia sunt. Paphlagones Priscian⁹ in Perihegesi, Paphlagones
Rapum post hos Mariãdyniq; sequũtur, Bithyniq;, viri pinguissima rura colentes, Quas Rhebes
Sapo pulcher gratissima flumina voluit. Rapum vel rapa rapę, à rapio volunt deriuari, ergo
Sapis contra primitiui naturã producitur. Mart. in Xen. Hæc tibi brumali gaudentia frigore
Saperda rapa. Quę damus, in cœlo Romul⁹ esse solet. Palladius. Rapa mutatur in napos. Sapo
saponis, substantia maculatoria. Serenus, Attrito sapone genas purgare memento. Sa
pis, sapis, fluuij, nomen apud Lucan. Saperda, conchę genus, sunt qui à sapio deriuent:
ergo contra primitiui naturã producitur. Persius, Et quid agam, rogitas? ... saperdam
aduehe ponto. Stapes stapedis, in Baptista. Vapulo vapulas. Iuuen. Ego vapulo tantũ.
... A Est finis versus. ¶ A ante p corripitur, vt Scapha. Horat. 3. Carm. Tunc me biremis
... præsidio scaphę. Alcaicum est. Amplustre, teste Pompeio, ex amplus originẽ trahit, quo
... A modo scriptũ positu producitur: si aplustre, corripitur, vt Sabucus pro sambucus, apud
Serenum. Capetus Stoa dicit variari, sed vbi producitur, quidã Calpetum legunt, vt
in. 4. Fast. Et tuus est idem Capete factus auus. legunt Calpete, & ex Pylades tamen va
riari credit in secũdo Genealogię dicens: Orthus Asy Capys in Capuam quo decidit
vrbem, Nomẽ ab hoc genita Capeton esse volunt. Pappus, tam pro ...

quam pro ano positione producitur. Sic Pappa & pappas. Luc. Plumas auiū pappasque volantes. Aapis a quidē producit, sed trisyllabum est. Sapphyrus Latinis positu primā producit, licet Stoa ex Apollonio Rhodio Sapirus scribendū doceat. Apia Peloponesi vrbs producitur, vt apis, vnde nomē habet. Fuit autem Apis, Phoronei filius, quem post mortē Aegyptij superstitiose coluerunt. de quo. lib. 9. Volater. Apidanus fluuij nomen producitur, sed malè legitur in. 1. Meta. Apidanusq; senex: cūm legendū sit Eridanusq; senex: quia, vt docet Marinus Becichemus, sunt Eridani duo: alter in Italia, qui nunc Padus dicitur: alter qui in Nessum fluuiū Athenis labentē se immittit: de quo dictus locus Ouidij: qui ideo senex dicitur, quia prius quā Padus, dictus est Eridanus. Hæc ille ex Pausania & Strabone. Stapus, instrumentū telæ accommodū: Lucan. lib. 5. Insilia ac fusi radij scapiq; sonantes. Lapathos primam in Sereno producit: secundam tamen corripit, licet Alexander nequam dixerit, Lapathes cibus est & holus, cōponit eundem: quia in poetica nequam est, Sapis primā producit. Lucanus, Et iunctus Sapis Isauro. sic bene legit Silpitius, quia Sillius. lib. 8. Hos Aesis Sapisq; lauant, &c. Sapis, inquit Petrus Marsus, est fluuius prope Rubiconē & Ariminū. Volaterānus. 8. asserit esse inter Cæsenā & Rauennā: hodie Sapiens ab accolis vocatur. Strabo quidē Isapin vocat, si nō est vitium librariorū. Vtcunque est, nō sequar Stoā, qui Sapin lectū negat. Stapes, ferrū in quo stat equitātis pes, producitur, vt Stare. Faustus Aurea stapes erat. sic & Mantuan. sed durius Faustus secundā corrip. sic tertiā in alipes, Sicut anhelāti ceruus fugit alipes ore. Melius Maro Ænei. 4. Stat sonipes, ac fręna ferox spumātia mādit. De hoc in vltimis dicemus. A ante q.

A ante q corripitur,

Vt Aqua, laqueus, Aquila, etiam viri proprium, licet Arator variauerit. vt lib. secundo, Aquila tunc praeceptor erat, vir plurima laudis Instrumenta gerens. Composita notanda sunt, Quaquam, quaquauersus, nequaquam.

A ante r corripitur,

Vt Larix, quod male dicunt variari, vt opinor. Ariminū, quod in secundo epistolarum male producitur à Petrarcha ad Luccinū. Arabs, Arabia, Arabius. Virgil. Eoasq; domus Arabū pictosq; Gelonos. at Arabia & Arabius propter tot breues admittunt alterū r, & positione producuntur Arrabia & Arrabius, Propert. lib. 2. Nec si qua arrabio lucet bombyce puella. In eodem lib. Et domus intactæ tremit Arrabiæ. Notentur cætera geminata, vt Carrus, carruca: Carra, fluuij nomen, Carræ, vrbs. Parrhisij Parrhisiorum, Sarra, Sarraceni, Sedulius, Saucia iam vetulæ marcebant viscera Sarræ. Sarrestes, populus. Tarraco, Hispaniæ oppidū. Parrhasia, Parrhasis, Parrhasius pictor & populus Marrubij, populi. Varro, varrus, virorū propria. Barrhus, elephas & perditus adolescēs apud Horat. in. 4. Saty. & in Epo. Ode. 12. Arretiū, vnde Arretinus. Persius, Fregerat heminas Arreti ædilis iniquas. Martial. in Apo. Arretina nimis ne spernas vasa monemus, Lautus erat Thuscis Porsena fictilibus. Errauit hic Æneas Syluius in Epitaphio Leonardi Arretini, quod habetur post Leonardi epistolas. Arrius, Arria. Phaurusij, populi cum au diphthongo, Priscian. in Perihegesi, Continuè post hos sequitur phaurusia tellus. ita habetur in libro nobilissimi Haloini, vbi aliqui legerunt pharista, & hic exceperunt. Marrubium, herba apud Serenum, rr geminat. A ante r. A abia. Arrabia. Arretium

EXCEPTIO.

Ara nōtū est: sed aspiratum Hara, porcorū stabulū corripitur: quod de auibus quoque dicitur apud Columel. lib. 9. cap. 12. & 14. Ouid. Cura fidelis haræ. Ab Ara cōtra primi ziui naturā corrip. Aruspex, aruspicina, um, quæ ab ara aue quidā dici voluerunt. vide Cornucopiæ. Corrip. quoq; hariolus, & verbū hariolor. Errauit Riga, teste Nestore, dicēs in Daniele, Hariolus regis soluere visa nequit. Idē errauit in Minisc or. Acheldemac, Machabæus, Barabbas, tibia, Ptolemæus, Sericus, Mithridates, Conopæum, Origenes, parasceue, sabbathū, Candacis, & alijs valde multis partim à Nestore animaduersis: nā longū fuisset oīa enarrare: quia Riga est pardo maculosior. Arete aretes, vel areta arete, superioris Dionisij filia, & alia eodē nomine vxor alcinoi. producit primā secundāque syllabas. vt probat Nestor ex Apoll. & Homero Grecis poetis. in qua re errauit Torrell. vide E ante r, aretalogus, Areo, ares, aridus, &c, Virg. Aret ager, Area ab ariditate dicta. Idem, Area tum primum est ingenti æquanda cylindro. at corrip. vndecunq; sunt Hara. Rigæ errata. Arete. Areo. Area.

 ærena

Arene | Arunci. | Aruncus | Aruns | Aram. | Barium | Baris: | Barine | Carica | Carolus | Caria | Cares. | Carex | Carus | Charu | Clarus | Claranus | Charis | Carinas | Claris | Darius | Glarea | Larisa | Larissa | Larius | Larinates | Larides | Laronius | Laronia. | Larunda | Larina | Maris

arena, arista, arundo. Arene, es oppidum. Valerius Flac. li. 1. At frater magnos Lynceus seruatus in vsus Quem tulit Arene, posset qui rumpere terras. Arunci, Italiæ populi. Nestor contra Sulpit. putauit per au diphthong. Aurunci dicendum esse: at libri quos vidi, habent Arunci. Arunca, orum, vrbs; Aruncus, etiam viri proprium. & apud Plin. significat villum à capellarum mento dependentem: vt docet cum Sulpitio Beroaldus, semper produc. vt dicit Sulpit. de Aruncis populis. Virg. Æneid. 6. Arunci misere patres, Sidicinaq; iuxta Æquora, quiq; Cales linquunt, amnisq; vadosi Accola Vulturni, pariterque Saticulus asper. Aruns, viri proprium apud Virg. 11. Æneid. in hoc errauit Pau. cha, vt patuit in A ante b. Aram, viri proprium apud Mantua. quod alij forta[...] corru puerunt. Arinea, vt quidam volunt: & Aretæ, populi. Barium, oppidum Italiæ. Horat. Sat. 5. Bari mœnia piscosi dehinc Gnatia lymphis, per apocopen pro Barij. Baris, idos, nauiculæ species. Propert. li. 3. Romanaque tubam crepitanti pellere sistro. Baridos & contis rostra Liburna sequi. Barine, nes, mulieris propriū apud Hor. li. 2. Carm. Ode. 8. Pœna Barine nocuisset vnquam Sapphicū est. Carica, ficus species. Ouid. 1. Fast. Quid vult palma sibi, rugosaque carica dixi. Carax, Carab⁹, Caris, idis, piscium nomina in Oppiano, Carolus, Petrarcha corripit: cæteri ferè producunt. Est igitur anceps. Caria, cuius populi Cares dicuntur à singulari Car caros, fœminæū est Caria, vt docet Regius in illud Metam. 4. Lyciæq; propinquos Caras adit. Martial. in 1. Epigram. Aëre nec vacuo pendentia mausolæ a, Laudibus immodicis Cares in astra ferāt. Manil. li. 4. Arcades antiqui, celebrataque Caria fama. sic cæteri. Carolus Aretinus neoteric⁹ poeta hoc (vt pleraque alia) contra veterum consuetudinem ausus est corripere, Nunc Caria antiquo fuerat spoliata sepulchro. Reprehendendus Nestor est, qui propter Carolū dixit Caria variari: ideo non iniuria Sulpitius obiectauit Nestori ineptorū poëtarū testimonia, Carex, vnde carectum. Virg. Tu post carecta latebas. Carus, a, um, quod multo venditur. vnde caritas sine aspiratione. Charus, a, um. i. dilectus: vnde charitas cum aspiratione. sic omnia adiectiua in arus, vt Clarus, rarus, testimonia sunt facilia. Charus etiā viri proprium apud Ouid. nam propria appellatiuorum vnde descendunt quantitatem custodiunt: vt Clemens, rusticus, seuerus, &c. sic siquis á claritate nomē apud Latinos sortiretur, clarus indubiè primam produceret, vt Claranus apud Auson. ad Vrsulum grammaticū, & apud Mart. in li. 10. Nam dicere apud Virgil. clarus & Amycus corripi, vt à cōmunibus distent: sapit triuia, quale molitores commenti sunt de (rusticis) & alijs plerisque: quoniā Clarus & Amycus, cum y Græco Græca sunt: quibus corruptis vtuntur Greci poëtę, linguæ Latinę penitus ignari. Ait autem Virg. 10. Æneid. Et Clarus Ethemon Lycia comitantur ab alta. Fortè dicitur à Claro insula: vnde Clarius Apollo. Ouid. 1. Meta. Et Claros & Tenedos, &c. Charis, itis. i. gratia, corrip. vt Charistia, licet hinc putetur Charus, a, um, originē traxisse. Ouid. 5. Fast. Potius accedunt charites, nectuntque coronas. Carinas, atis, grammatici nomen in septima Saty. Iuuen. Vide Thrasymachus, A ante s. Claris, fluuij nomē. vide E ante q, Sequana. Darius, regis Persarum nomen, rectius producitur: vide I ante u. Glarea, sicca & sterilis duraque terra. Luca. li. 4. Aut impulsa leui turbatur glarea vena. Gnarus vnde Ignarus. Larisa vel larise larises, & gemino ss, larissa. vide in medijs I ante s. sic Clarissus, fluuij nomen. Larius, Italiæ lacus. Virg. 2. Georg. Te Lari maxime, teq; Fluctibus & fremitu assurgens Bænace marino. Larinates, populi omnib⁹ syllabis productis apud Sil. Larides, proprium aut patronymicum. Virg. 10. Æneid. Daucia Laride Thimberq; simillima proles. Laronius, viri proprium in. 14. Sil. Laronia, mulieris proprium. Iuue. Saty. 2. Non tulit ex illis nostrū Laronia quendam Clamantem toties. Mart. li. 2. Abnegat & retinet nostrū Laronia seruum. Quidam libri habent per au diphthongon Lauronius & Lauronia, vt testatur Mancinel. Laris aūt auis fulica (vnde quidā putarūt larinū litus deductū) corripitur in quinto Odyssææ Home. teste. Nesto. Riga tamen vt alia plurima contra doctorum vsum ausus est producere dicens; Larus, fluminis est habitator, & incola terræ. Et quoque viri propriū, & corrip. Sil. li. 4. Gorgoneoq; Larum torquentem lumina vultu. Larunda, nymphæ nomen. Auson. in monosyllabis, Nec genus hoc dominum Larunda progenitus lar. Larina, propriū mulieris apud Virg. 11. Æneid. Maris, viri proprium ac etiam fluuij in Istrum fluentis, Sil. li. 7. Inde ruens & Thurin & Buten & Marin Arsen

Dat leto, fisumq; manus conferre Malæon. Omnia sunt virorũ propria. Malæus diphthongon æ habet. Naris, nasi foramen. Ouid. 12. Metam. Acta retro naris, medioque est fixa palato. Naricia. Natrix, a, um, & narice, es, vetustissimum Locrorũ oppidum, vnde fuit Aiax. hinc Naricij populi, de quibus Virg. 3. Æneid. Hic & Naricij posuerunt mœnia Locri. hinc naricia pix: ergo Narix, icis, in obliquis penult. corripit. pro insula Vlyssis in mari Aegæo, rectius per e Nericia dicitur. Narea & naret ponit Sulpi. Parus, auis in Philomela. Pareo, es, vnde appareo, cõpareo. Virg. 1. Aeneid. Paret amor dictis. Pharis, is, oppidi nomen Sene. in Hecuba. Pharin an Pisam Iouis & coronis. Sapphicum est. Verulanus dicit Pharus produci, & Badius vult vestẽ quandã significare. Pharus certè Aegypti regio, corrip. Luca. lib. 8. Crimine bellorũ maculas Pharõ, aruaque nostra. hinc Pharius, a, um. i. Aegyptius. Quare cõpositione notum est, quia ex ablatiuis qua & re. Ratus notum est. vnde Raro, ratenter, raritas, &c. vt Clarus, claritas, clareo, &c. Smaragdus video semper corripi, nisi forsan apud Mart. Sardonycas, smaragdos, adamantas iaspidas vno, &c. vbi s perimitur. Et apud Pruden. in Psycho. Has inter species smaragdina gramine verno. rectius corripies: quia nonnulli volunt d liquescere apud Mart. licet Nestor velit hoc nomen variari. Varix & Varicus, vide in Crementis. Varix, sic adiectiuum Varus, a, um, quod etiã viri & fluuij nomen est, licet gemino rr alitud viri proprium Varrus legatur. at Varius, viri propriũ corrip. vt Varius adiectiuũ Persi. Fallit pede regula Varo. Varillus, viri proprium produc. in. 2. Saty. Iuue. Varicosus à varix, cõtra primitiui naturam corrip. Persi. Dixeris hæc inter varicosos centuriones. ¶ A ante r corrip. vt Scarus. Mart. in Xen. Hic scarus æquoreis qui venit obesus ab vndis. Lippius male producit, Hæc Corocinus habet, hæc scarus saxa frequentat. Sario cur Stoa produxerit, viderit: ab Auson certe corrip. in Mosella, Amborũ medio sario intercepte sub æuo. Hariolus & hariola à Plau. corrip. Marrubiũ & Tarraco primã positione producunt, & Marrubium etiam secundã diphthongo. Peccauit ergo Serenus dicens, Marrubiumq; potens, &c. Parrhisij non à Paride, vt vult Ennius, sed à Parrhasijs, vt sentit Mantua, dicũtur, prima semper longa: quę si à Paride, aut à para & Iside dicantur, corriperetur: cùm tamen semper producatur, etiam si pro vrbe quę à Cæsare Lutetia dicitur, singulariter dicatur, vt ab Architrenio, Parrhisius cyrrhæa viris, chrysæa metallis, &c. Sic Budæus etiã singulariter, sed nõ vt indocti indeclinabiliter vtitur nomine Parrisius. Parra & Parracenus à Georg. Valla, & alijs doctissimis geminato rr scribuntur, Mantuanus, vt volunt, metri gratia vnico r Paracaius scribit, quomodo etiam in historia Gallorum Paulus Aemilius. Areo & aridus à producit. Tibul. Arida nec pluuio supplicat herba Ioui. Vbi Iupiter pluuius dicitur, sicut tonãs: quia aëris symbolũ tenet, in quo tonitrua & pluuia. Non leges arentes in. 4. Syl. Stathij: sed sic, Quantũ vel dare cæreos olentes. Carabus, Garus, idis, & Carax, acis, piscium nomina à Lippio producuntur: nec apud alium legi dicit. lib. 1. Gobius & carax magna leuitate natantes. Et ibidẽ, Carabas insidias faciens atque Astacus acer. Et li. 3. Cum Caride parua. Et ibidẽ, Et coracinus agit thynnos, & paruula caris Labraca labrax. Acis. penult. breui, etiã est nomen piscis, vt Astacus & thynnus. Arena vel Arene, nomen vrbis confunditur ab interprete Strabonis: sed producitur à Valerio Flacco, quem sequar. Caria, licet Nestor & Stoa variari dicant, non mutem sententiam meam. Larissa tantũ produc. ideo Stoã apud Seren. legit, Vt Larissæa curatus Telephus hasta, non Vt; Larissæa, &c. Et apud eundem, Neque cede Sarisse: non Larissę, &c. Laridũ à Plauto produ. & Arestithrus viri proprium à Nicolao Valla. Pharusij in Perihegesi produc. & ideo à Bebelio hinc excitur. Nam vt Hermolaus sentiã etiã Phaurusij & Phorusi: imò & Porusi sunt populi. Arinca productis annumeratur à Stoa, sicut & Arados in Perihegesi, Nec procul Aradios Phœnices æquore cingunt. Vbij alij legunt, Nec procul est Arados, &c. Estq; extra Phœniciam insula & Phœniciæ vrbs: incolæ vocantur Aradij. Aretæ, populi, producta prima, teste Stoa. Glarea male à Mantuano corrip. Molibus & glareæ inuectis abscondere aceruis. Larunda quod produci per Auson. probaui, à Pylade corrip. fultq; Larunda siue Lara Alcyones amnis filia admodũ garrula, & dicebatur prius Lalara, à laleo, loquor: vnde lalos, loquax: corripit astr(lara) priorem. Ouid. Fast. 2. Forte fuit Nais Lara nomine prima, sed illa Dicta bis antiquum syllaba nomen erat. prima illã syllaba. 1. La-

Naris. Narix Naricia.

Narea Pareo Pharis

Rarus Smaragdus.

Varix.

lara, quidã lar legũt: & in illo Ausonij, Nec genus hoc domui lar, vnde progenitus lar. vbi alij larundæ: quia durũ est in (vndo) posteriorem producere propter pr sequentes. Parus sed parrus & parra aues, priores producũt, licet ab Hermol. & Volaterrano vnico r scribantur. Est etiam Parala auis, de qua dubitat Hermol. an sit eadẽ. Festus etiã parronem auẽ vocat. Est para aut parra, inauspicata auis, quæ oriente Syrio non apparet, donec occidat. Arunci, prima lõga, à plerisque ponitur, sed Hermolao in secundis castigationibus Plinij aurunci dicuntur: vnde Maro. Aurunci dixere senes. Et Iuuen. Sat. 1. Per quẽ magnus eques auruncæ flexit alumnus. i. Lucillius, cuius patria aurũca oppidũ Latij. Charisma Prudentius semper producit: Charites tamen corripitur. Phare, oppidum, producitur ab Homero: sic & Stathius, Quos Phare volucrumq; domus cytherea Messe. vbi Messe etiam oppidũ est. Pharcij Strabo & plures Pharim vocant. Pharos, regio Aegypti, quondã insula, nunc continenti iuncta, & in ea turris. semel priore longa 3. de Trist. Quæ ducis Æmathij fuerit clementia Pharos, Preclarique docet funeris exequiæ. Mallem ad miuron vel ectasin refugere, quàm eam productionem imitari.

A ante s.

A ante s in dissyllabis producitur,

Vt Naso. Ouid. Naso legendus erat tunc, cùm didicistis amare, male corripitur à Petrarcha. Phasis, fluuius: hinc Phasias Phasiadis, & Phasianus. EXCEPTIO.

Basis. Basis. i. sustentamentum: vnde etiã orbiculos, quibus in mensa vasa sustentatur: Bases appellamus, teste Beroaldo. Mart. lib. 9. Inscripta est basis, indicatq; nomen. versus est

Casa. Phaleucius. Casa, domuncula rustica aut pastoria. Virg. Atq; humiles habitare casas cõ

Prason. tra primitiuum: si quidem à supino casum fiat. Casos, insula & vrbs. in. 10. Strab. Prason, Græcum nomen. i. porrum: vnde Prasinus. i. porraceus, & viridis, vt vestis prasina. Mart. li. 10. De nostra prasina sinthesis empta toga. Prasinus etiã est viri proprium. Viridis ad colorẽ relatum, ne barbarum putes. Ouid. Et niger à viridi turtur amatur aue. Phrasis, teste Bebelio. Quasi. Ouid. Et quasi discedẽs, &c. Catullus videtur produxisse, dicẽs, Cui ego quasi eadẽ totidẽ mox deprecor illi, &c. Tu cãtum corripias cum ceteris.

Thasos Thasos, vna Cycladũ cũ th aspirato. Papi. 5. Thebai. Et Paphos & nemorosa Thasos.

Thrasius hinc Thasius, a, ũ. Trasus, viri nomẽ. Ouid. in Ibin, Ante diẽ rapto nõ adesida Thraso.

A ante s in polysyllabis corripitur.

Casius Vt Casius, mons, vnde Casius, a, um, à Caso insula: & hæc à Caso Cleomachi patre, que duo & dissyllaba puto corripi, Lucan. li. 10. Lucifer à Casia prospexit rupe diemq;.

Masinissa Masanissa cum a etiã in secunda syllaba, teste Tortellio, potius quàm per i Masinissa, fuit rex Numidarum, quidã male opinãtur ss geminare in principio Massinissæ vellẽ docerẽt per testimonia. Ouid. 6. Fast. Postera lux melior, superat Masanissa Syphacẽ. Non ergo imitari Petrar. in. 5. Aphricæ dicentẽ, Massinissa tibi. &c. producit quoq; Trasimenᵘs cõtra doctorum vsum. Notẽtur vbiq; geminata, vt Cassandra. Cassiope vel Cassiopea, Cassellius, Cassius, viri proprium. Sidonius per apocopen Cassi pro Cassij dixit, licet cassij vulgò legatur. EXCEPTIO.

asius asiaticus asis. asia. Asius. Asiaticus & Asis Asidis, ab Asia quæ est terræ habitabilis pars maxima contra primitiui naturã inuenio hæc produci; quanquã corripi posse non negauerim. Ouid. 5. Metam. Iam super Europã sublimis & Asida terrã Vectus erat iuuenis. Et lib. 12. Ecquid vbi Asiacas casuras aspicis arces Ingemis? Virg. 1. Geor. Asia circũ Dulcibus in stagnis rimãtur prata Caystri. Et. 4. Opis & Asia deiopeia. Idẽ. 7. Æneí. Dant per colla modos, sonat amnis & Asia longe Pulsa palus, vbi Seruius ait, Asia prima longa, est palus Mysiæ, prima verò breui, & regio & terræ habitabilis maxima pars. Virg. 3. Æneí. Postquã res asiæ, &c. Nebrissen. dicit se nescire an sit vsquã palus quæ vocetur asia: vnde apud Virg. Asia est adiectiuũ: vt dicat in generali prata, asia palus asia, hoc est asiæ regionis. nam Mysia, Cayster, Lydia, in asia sunt: ideo minus verũ videtur Seruij dictum. Asius, viri nomẽ in. 13. Strab. Asia Iapeti vxor, in Pylade. Asia, pars mundi tertia semel tantum producitur à Prisciano, tu corripe. Asopus, fluuius achaiæ & Æginæ pater. Papin. 7.

asopus Thebaid. Asopos gẽnuisse datur. Luca. li. 6. Accipit asopos cursus Phœnix que Melas q;. Asopiades. i. Aeacus Asopi nepos. Ouid. 7. Meta. Huic Asopiades petis irrita (dixit) & vrbi Nõ facienda meæ. Asopis asopidis, i. Aegina. Vt in eodẽ lib. Si te nõ falsa loquũtur

Iste

Isse sub Asopidos quondam amplexus Aegine. Alij habēt, Aegine amplexus quondam sub Asopidos isse. & semper vel prima vel secunda cōtra primitiui naturam inuenitur corripi, nisi mendum sit. Nicol. Val. in Home. lib. 4. masculinè dixit Asopis Asopidis, pro fluuio: At post herbosi venere asopidos vndas: Mallem veteres imitando Asopus, nō Asopis Asopidis pro fluuio dicere. Hinc Asopia, regio in 7. Strab. Basium, & basio, as. Mart. 12. Paruum basiat vsq; Morione. Phaleuciū est. Caseus. Virg. Pinguis & ingrate premeretur caseus vrbi. Iasius, viri propriū sepius tetrasyllabū. Virg. Aenei. 10. Iasius Imbrasides Hicetaoniusq; Timoetes. Apud eundem tetrasyllabū est prima longa. Laserpicium grāmatici plures dicunt produci. Catul. ad Lesbiam: Quàm magnus numerus Libyssae arenae Laserpiciferis iacet Cyrenis. Phaleucia sunt, ex quibus de prima huius dictionis syllaba nihil iudicare possumus: quia Catull. primae regioni non spondaeum, nunc iambū donat: tertiam produci hinc manifestū est. Mnasylus. Satyri nomen. Virg. in Bucol. Pergite Pierides, Chromis & Mnasylus in antro Silenū pueri somno videre iacentē, Nasica, viri propriū, patebit in I ante c. Nasidius, viri nomē. Luc. li. 9. Nasidiū Marci cultorē torridus agris Percussit prester. Nasidienus, viri nomen, Hora, Saty. vltima, Nasidienus ad haec, Tibi dij quęcunq; preceris Cōmoda dent. Inuenio apud Mart. eadem quantitate Nasidianus, viri propriū, cum a in penultima. Pasiphae, mulieris proprium, vide A ante e. Pasiphilus, viri proprium. Palladius, Pasiphile ornatus fidei; cui iure fatemur. sic Pasithea apud Catull. de Aty & Berecynthia: sic quicquid est à Pasa. i. omnia. Trasymachus, viri propriū. Iuuen. Saty. 7. Sicut Trasymachi probat exitus atq; Secundi Charinatis, & hunc inopem vidistis Athenae. Thrasius autē, viri nomen, qui Busir in inhumana hospitū nece posse aquas elici docuit, corripitur. Ouit in 1. de Arte, Quum Thrasius Busirin adit, monstratq; piari. Apud Hora. Saty. 2. li. 2. Thrasius, viri diuitis ad paupertatē redacti nomen producitur: quum deerit egenti Aes laquei pretium: iure inquit Thrasius, istis iurgatur verbis. Aliqui tamē hic legunt Tralius cum l, non cum s, vt notat in hunc locum Badius. Vasidius, viri proprium. Sill. li. 15. Cadit obuiꝰ acri Cratulo Vasidio Libycae regnator arenae. ¶ Assecla tanquā scribatur asecla, Stoa produci dicit, sed frustra; sicut Rasilis & rasura frustra, vt lōga excipiantur: quia à supino longo trahuntur. Casos, insula & vrbs à caso Cleomachi patre: vnde Casius, mons in Syria, colunis eò deductis, & mons Aegipti vbi Pompeij magni tumulus Hermol. 12. ca. li. 4. Plinij interpres Strab. lib. 10. Qui Nisiron habent celsamq; Crapathūq; Casumq;. Sic etiā in Homero Crapathū pro carpathū breuitatis causa lego, & casum priore breui. Asia, Iapeti vxor à Pylade corrip. Asia, matis nympha etiam corrip. licet Virg. producere videatur. Asia regio quoque corripitur. Virg. Europa atq; Asia pulsi. sed Asia, longa, palus; Verum interpres Dionysij dicit, Asia quam supra populis distenditur amplis. Nec scitu indignum, quòd asia pars tertia mundi, quàm ab asia muliere dictam volunt, Herod. li. 4. ab Asio Manei filio. vnde & Sardibus familiam quandam esse vocatā Asiam dicit: inde asiam quoq; vrbem Sardibus proximam nonnulli constituunt. Asius aūt multorū virorū fuit nomē, & semper produci offendo, nisi in Pylade qui corripit, & Nicolao Valla qui variat. Asius, etiā fluuius est in Ptolemeo, & prope Caystrū campus: quod nomē etiā ab Homero producitur. hinc Asia prata apud Virg. deduci posse non inficiamur. sunt tamen qui Asia prata scribi velint. Assis, est Epiri vrbs & altera Aeolidis & Mysiae & Lyciae vrbes. Prasus, oppidum, cuius incolae Prasij dicuntur li. 10. Strab. Thasus phoenix, quidam insule Thaso nomē dedit, teste Herod. lib. 6. Asopis melius primā producit. Ouid. Aureus vt Danaen Asopida luserit ignis. Itaq; peccat ille versus, Aegine amplexus quondam sub Asopidos isse. Nec bene reponitur à Stoa; secundam corripiens: sic, Isse sub Asopidos quondam amplexus Aeginae. vt sit spondaicus. Malit Badius dicere, sub quosdam, &c. Cassi pro Cassij non Casij in Sidonio legam, vt in Iuuen. Saty. 5. Brutorum & Cassi natalibus, &c. Laserpicium sine hesitatione producatur. Plaut. in Rud. Hoc anno multū futurum serpe & laserpicium iamb. tetra. brachycat. Herba est alio nomine Saphion. Spasio, prima produ. viri nomē esse docuit Calderinus, me aliosq; plures decipiens: nā leg ēdum est Sparcio, nomē mulieris à spargēdo ductum. Stathius, Diues Sparsio quos agit tumultus. Phaleucium est. Vnde Merula in illud Sue. in Caligula, Sparsit & missilia variarū rerū. Sparsio, inquit ele-

Basium
Caseus
Iasius
Laser picium
Mnasylus
Nasica
Nasidius
nasidienꝰ
nasidianꝰ
Pasiphae
Pasiphilꝰ
Pasithea
Trasimachus
Thrasius
Vesidius

eleganti vocabulo nuncupata est à Papinio laudante missilia quæ in Po. Ro. sparsit Domitian⁹. Sic. 1. Sylu. Diues sparsio, & c. i. res sparsæ. Pasiphea, dea sic dicta, quòd omnib⁹ petentib. oracula preberet: vide Plutarch. in Agide. Item Pasiphilus & Pasithea primã producunt ex eodem orta fonte: & Pasiphile & Pasicompse mulieres, & Prasiteles vir.

A ante t corripitur,

A ante.t. vt Latro, batera, status, quater, quaternus, atauus. Virg. O terq; quaterq; beati, Quatuor primitiũ produc. positione ab omnibus, præter Cic. semel duntaxat. vix ausim imitari. Virg. Quatuor his inuentes, &c. Horat. Mecœnas atauis edite regibus. Asclepiadæum est. Catus. i. sapiens. vnde propria Catus cati, & Cato, onis. Sil. lib. 4. Obuia

Catus quadrupedis preceps Catus ora tulisset. hic viri propriũ est. De appellatiuo, Post hec ille catus quantumuis rusticus ibit. Sedul. li. 1. Sed tantũ certare cati pro touffione, fele siue eluro, similiter corrip. à Mantu. in Bucol. & recte: quia à sagacitate Cati dicuntur, qua vocula vsus est Palladius li. 4. ca. 9. Contra talpas prodest catos frequenter habere in medijs carduetis. Raphael Regius ex Nestore dicit in. 7. li. Quintiliani Cattus

Cattus pro fele t geminare: cui non credo, nisi pro illo testimonium veterum quispiam afferat. scimus Cattos gemino et populos esse, & Cattas aues, quod ex Mart. facile noscis, Atroa, Atlas, Platea nunquã video produci, nec Plato: ideo nõ credo illis qui putant variari, nisi testimonium ex veteribus afferant. Horat. Satil 3. li. 2. Quorsum pertinuit sti

Platea pare Platona Menandrũ. sic cæteri. Blatero quoq; semper corrip. Horat. Audit quum

Plato magno blateras sermone facisq;. Lucil. Deblaterat plenus, bonus rusticus cõcinit vna.

Blatero hic s perimitur in Bonus & Rusticus. Author Philomelæ indignus est quẽ imitemur, Blacterat hinc aries & pia balat ouis. hinc Blaterones, importuni locutores. Nestor dicit similiter corripi Blatio: quod probat ex Plauto in Amphitryone, vbi Blatis textus

Blatio pes est, sed quum apud Comicos admittantur etiam spondeos, inefficax est probatio. plurimi scribunt cũ et exilibus, blactio à Blax blacos. i. stultus: quia Blactire, est stulte & inaniter loqui: ideo Philelphus in Decadibus semper produ. Tortel. etiam Blactero eodem modo scripsit: quem falli ex correptione manifestũ est. ego in Nestoris senten-

Cathena tiam eo. Cathena tantũ corrip. in quo decipitur Nicolaus Ferettus ex Mendoso Martialis codice, Expectant curæq; cathenatiq; labores. Vbi emendati libri habent (quæ) ge-

Nates minatũ sic, Expectant curæq; cathenatiq; labores. Nates, nomen, video vbique corripi. Mart. in Apopho. Sæpe matter pueris abstulit ista nates. sic Auso. Pers. Horat. cæteriq; ideo ridiculus est versiculus, Quamuis arte nates, tamen apparent tibi nates. Catholicus, notũ est corripi, vt batera ex cata Græca propositione. Sidon. tamen cum alijs quibusdam Christianis licenter produxit, dicens lib. 4. Vi quæ catholicã fidem lacessunt. Phaleuciũ est. Catul. quoq; sine dubio corrip. Catu. ad Lesbiã in hoc sapphico, Otium

Attagen Catulle tibi molestũ. noue secundo loco trochæum dedit. vt apud eundẽ, Seu Sacas sagittiferosq; Parthos. Statera, contra Verulanũ. vide B ante r. Notentur geminata, vt

Blatta Attagena, Attagen. Horat. Non attagen Ionicus, est Iabicus dimet. Nebrissensis meminit gratia in generibus vnum t abstulit: id tibi nõ fecerit. Blatta, vermiculus librorũ cor-

Blatthæ⁹ rodens, & alucaria ledens. Aliqui cum p Blapta scribunt, à Blapto. i. noceo. Mart. Constrictos nisi das mihi libellos, Admittam tineas trucesq; Blaptas. Phaleuciũ. Timõ. Blatthæus gemino tt. i. purpureus, Matthias, Matthæus: in quo Riga peccat, dicens in Gene.

Attegiæ Vt tua perspicuus scriptor Matthæe fatenti notauit hoc Nestor: vide Æ ante m. Attegiæ, de quibus multa Iuue. interpretes in Sat. 14. Dirue Maurorũ attegias, castella Brigantum. i. vmbracula aut tabernacula. Sic Attela, Antoni⁹ Nebrissẽ. dicit produci, & cor-

Pantagia ripi Patagia, fluuij nomen, quẽ errare credo: quia in omnib. libris inuenio Pantagia constanter. & ita positione produc. Claudianus in 2. de raptu Proserpinæ, Pantagias nimenq; Gelan quisquis nesciet vbi Concelebrat. sic cæteri. Hæc diligenter recensui: quia in his hallucinatus, qui ante me scripserunt, animaduerti plurimos. EXCEPTIO.

Producuntur ea quæ habent in antea, vel præcedente muta t ante a, vt Mater, frater,

Mathon Cratus, viri propriũ apud Claudia. in præfatione nuptiarum Honorij. Cratis: vnde cra-

Matella ticula. Corripiuntur tamẽ Mathon vel Matho etiã aspiratõ, propriũ viri. Iuue. Sat. 1. Lectica Mathonis, est finis versus. Matella, vas vrinarium. Mart. lib. 10. Dispereã si tu

Pyladi

Pyladi præstare matellam Dignus es, aut porcos pascere Pirithoi. At Matula produci- matula.
tur. Philelphus. 9. primæ, Intrauit plenis non vltima matula neruis. Et in tertia quartæ, matinus.
Vtinam matula seruat. Matinus, mōs. vnde Matinus, a, um. Luca. lib. 9. Vulturis & da- mathe-
lidi lucet bucceta Matini. Sunt autē bucceta, loca in quibus boues hyemāt. Iuuen. sat. 14. maticus.
Nota mathematicis genesis tua. vide Mathesis E ante s. Matieni, populi apud Priscianū matieni,
in Periegesi. Cratinus, Craterus, Crates cratetis, Stratocles, virorum propria. Cratis, cratinus
Scyllæ mater, & quæcunque alia sunt à Cratos, id est, robur: & stratos, id est, exercitus. craterus
Persius 1. saty. Audaci quicunq; afflare Cratino Iratum Eupolidē prægrandi cum sene cra es
palles: Aspice & hæc, &c. Idē lib. 3. sat. Et quid opus Cratero magnos promittere mō- cratis.
tes: Furius Bibaculus, En cor Zenodoti, en iecur Cratetis. Phalecium est: Virg. in Ciri,
Ipse Cratē matrē, &c. Crathis autē cū th aspirato, Achiuorū fluuius, corripitur. vide crathis.
A ante l, Halys. Idem nomē pro fluuio Calabriæ producitur: Ouid. 15. Metā. Crathis,
& hinc Sybaris vestris conterminus oris Electro similes faciunt auroq; capillos. Ater.
Catullus. Nil nimiū studeo Cæsar tibi velle placere, Nec scire vtrum sis albus, an ater Ater.
homo. Sic Atramentū. Atrium, vndecunq; sit, non inueni correptū. Atella, vnico t, teste Atrium.
Nestore, Campaniæ oppidū. Hinc Atellani ludi. Sillius. lib. 10. Iamq; Atella suos, iāq; atella.
& Galogracia adegit. Atina, Campaniæ oppidū. Virg. Aenei. 7. Tela nouāt Atina po- Atina.
tens, Tyburq; superbum, Ardea, Crustumeriq; & turrigeræ Antemnæ. Atina quoque,
Bœotiæ vrbs fuit. Atinas, viri proprium corripitur, Virg. 11. Aeneid. Fugit acer Atinas. Atinas.
Atys cum y Græco, puer Cybeli dilectus. Persius, Claudere sic didicit versum Berecyn- Atys.
thius Atys. Aliorū nomen corripitur, vt in octauo Thebaid. Papini. & in. 3. Lucani, &
in. 5. Metam. Deplorauit Athyn. sic pro filio Crœsi apud Philel. in. 3. primæ. Blathara, Blathara.
viri proprium in 11. Martialis, nisi Bacchara legatur, quo nomine frequenter vtitur: id Catilus.
potius credo. Catillus variatur, fuit filius Amphiarai vatis Thebani: cuius tres filij
Catillus. Tyburtus, Coras, dicuntur Tybur condidisse. hinc Catillus, a, um, id est, Ty-
burs. Sillius lib. 4. Anienicolæq; Catilli. i. Tyburtes. hic est finis versus. Idē in septimo,
Hinc Tybur Catille tuū sacrisq; dicatū Fortunæ Præneste iugis. Horat. lib. 1. Carm. 18.
Ode, Circa mite solum Tyburis & mœnia Catili, versus est Alcaicus choriambic⁹ pē-
rameter. vbi in genitiuo Catili vnum l ablatum est correptionis gratia, aut nouē spon-
dæus pro pyrrhichio: nam versus constat spondæo, tribus choriambis & pyrrhichio.
Clathrus vel clathrū, Nebrissensis excipit, quia correptionē nōdū repperit. Claterna, clathrū.
oppidū in Mantuano. Fatum, fatidicus. nota sunt: quia è supino producto dicūtur ve- Fatum.
nire, vt Natura, natus: natalis: sed corripitur Nato natas, contra primitiui naturam. Natura
Gnatia, oppidi nomen apud Horat. vide Barium A ante R. Latus, a, um: vnde latitudo, Gnatia.
quod videtur oriri è participio latus, à fero. At Latus lateris, corripitur vndecunq; ve- Latus.
niat, testimonia facilè occuret. Latona, Phœbi mater. Ouid. 6. Metam. Colitur Latona Latona.
per aras. Laterna contra primitiui naturā, quia dicitur à lateo. Martialis in Apo. Dux Laterna.
laterna viæ clausis feror aurea flammis. Natura, natio, &c. satis patent. Natanael in Iu- Quatin⁹
uenco. Quatinus per i, id est, quia. Quatenus per e, quousq; & inquātū. Hora. in serm. saturnus
Demq; quatinus excidi penitus vitium iræ. Cætera item nequeunt. Saturnus. Persius, scatinius
Saturnumq; grauem nostro Ioue frangimus vna. Scatinius, viri propriū. hinc lex Scati-
nia, habent quidam libri melius cum n ante t, Scantinius, scantinia. Iuuen. sat. 2. Citari
Ante omnes debet Scantinia, respice primū, &c. Ausonius in Epi. ab Ausonijs interim
defecit, vt cum secunda corripuit dicens, Scatiniam metuēs non metuit Titiam. Squa- squatina
tina, piscis, teste Bebelio. Saturius, decurio cubiculariorum Domitiani: Mart. lib. 4. in saturius
Aphrū, Saturiosq; modos Parthemiosq; sonas. Calderinus dicit veteres libros habere
Sigerios, & Tranquillum habere Saturium: ergo cum Martialis & Suetonius de eodē
loquantur, necesse est in vtroq; legere Saturiū vel Sigerium: hæc & plura Calderinus:
quæ studiosis discutienda relinquo. Statim producitur, teste Marcello, cui astipulantur
Nestor & Baptista Pius, pro perseueranter, æqualiter, & continenter. diciturq; à Stādo. statim.
Plautus in Amphit. Nec recedit loco, quin statim rem gerat. Statimq; cōstāter, conti-
nue. versus est iambicus trimeter, nullum admittens trochæū: vnde geminæ recedit
leges, vt ante diximus, recedit pro recessit. Afferā ego aliud testimoniū. Festus in Arato
Tunc succisa Ceres statim cum mergite culmi Construitur. At Statim, temporis aduer-

N bium,

bium pro Illico, mox, subitò, corripitur tantũ. ne credas variari. Catul. Verum siquid
stathius ages, statim iubeto. Phaleuciũ est. Stathius, viri proprium, & poetæ clarissimi nomen.
Iuuen. sat. 7. Lætã cum fecit Stathius vrbem, &c. In hoc errauit Philelphus in quinta
stlata primæ dicens, Naso valet nugis. Stathius modò barbara blactit. Stlata, nauigium latũ,
sic dictum, vt Stlitem pro litem, &c. hinc Stlatarius, latus & amplus. Iuuẽ. sat. 7. Spõdet enim Tyrio stlataria purpura filo. hæc ex Festo Mancinel. in dictum versum Iuue.
vates Vates, vaticinor, vaticanus. Vir. Heu vatum ignaræ mentes. hinc non sunt Vatinius &
Vatinianus, nisi contra primitiui naturam dicas corripi: cui sententiæ quidã *infœliciter*
aduersantur. Mart. in Apoph. Vilia sutoris calicem monumẽta Vatini pro Vatinij: viri
vatinessa. proprium est. Catullus, Odissem te odio Vatiniano. Phaleucium est. Vatinessa, oppidi
nomen. Mart. lib. 4. Et paruę vada pura Vatinessę. Phaleuciũ est. ¶ A ante t corripitur,
vt Fatigo. Maro. Terga fatigamus hasta. Sillius. 8. Lustra fatigãt, aut caudinis faucibus
hęrent. Caue legas Fatigãt lustra, vt bene monet Bebelius. Quatuor, tera, litus, litera,
reliquię, religio, Aldus circa consonantis geminationem in prosa scribenda censet: ego
tamen in terra, licet à terendo dicatur non obseruatum. Nam & Varro id suo tempore
tanquam antiquum quiddã notauit. Littora autem Seruius tt geminato scribit. Quatuor vnico t scriptum toleratur: quia prima natura breuis est, vt Quater, quaternus,
quaternio. Cice. in Arato, Cedũt ter quatuor de cœlo corpora sancta. Blatero quicquid
dicat Stoa, cum doctissimis semper corripuero: quanuis Capella lib. 9. produxerit, Iurgis caninos blateratus pẽdere. Iãbicus trim. Nates corripitur solùm; ne in illo Ausonij,
Eune quid vxoris grauidę patria (aut puteia) mirum Iambis festinas glossas non natis
tradere li. dare linguas nondum natis, scilicet filijs. Platea etiã tantùm corripitur. vnde
in Curculione, Vide currentẽ illũ vsq; in platea, vltima potest in platea, a, nõ collidi.
Catul. etiã tãtùm corripitur. vnde in secundo loco versus sapphici Catullus trochęum
posuit dicens, Otium Catulle tibi molestum est. Scatinia, nihil ad hunc locũ pertinet,
quia Scantinia in Iuuen. scribendum est: quod Scantius, vñ Scantinius vtrunq; viri nomen probat. Vnde in illud Iuue. citari ante omnes debet Scãtinia: rectè scripsit Calde.
Scantinia lex in pedicones lata in C. Scantiniũ, qui filio Marcelli vim inferre ausus est,
& patre accusante dãnatus est: authore Valer. Max. li. 6. Natio à natu supino haud dubiè producitur: sicut Matuta apud Virg. Malè ergo Prudentius, Flora, Matuta, Ceres &
Laurentina subegi. sed facilè crediderim Prudẽtium scripsisse, Flora, Ceres, Matuta, &
Laurentina, &c. sicut & illud eiusdẽ malè legitur, Solem certa tenet regia, plaga certa
coercet. Prudentius, Solem certa tenet plaga, regia certa coercet. Aut sic, Solem certa tenet regio, &c. Saturnus à nullo veterum corripitur. Itaq; in illo Prudentij, Quos Saturninos memorat vocatos: aut vitium est, aut spõdæum primo loco in sapphico malè
posuit. Sicut ille errauit qui dixit, Nulla Iouis, nulla est Veneris, lux nulla Saturni. Gnatia, oppidi nomen, producitur ab Horat. Bari mœnia piscosi, dehinc Gnatia lymphis.
Hermol. Barbarus (Egnatię) legit dicens, Post Barium Egnatia. Ex Ptole. Strab. Plinio
Hecilla: Vnde legẽdũ esset in Horat, Bari mœnia piscosi, hinc Egnatia lymphis Squatina, piscis, à squalore nomẽ accepit: ideo primã pducit, teste Stoa & Bebelio, sine testibus. Lippius autẽ tres breues putauit & posuit. Dathus, Athaulfus, & siquid simile est
apud veteres non repertum, poteris cum Neotericis variare. Balthea, nymphę nomen,
producitur à Paulo Marso in genealogia Romanorum. Stratonice malè apud Beroal.
pœnultimã corripit in osculo Panthę, Stratonice Antiochi dispar. Nam ex Stratos &
nice cõpositum videtur. Craterus Persius (cra) syllabã corripit. Nicol. Valla malè producit. Gratianus, vt Gratus, gratia, & gratis debet solùm produci. in quo errauit Mantuanus. Patagia non est huius loci, quia scribitur rectè Pantagia; nec Statius viri nomẽ
quia in Iuuenale rectè legitur Russati pone lacertę: siue à loco, vt vult Barbarus cap. 53
lib. 7. Plinij: siue à colore russo, vt sentit Beroaldus in Apuleium, retractans lectionem
quam probauit in annotationibus, Rus si saponela, &c. Catillus variatur: productio
nota est. Corripitur à Statio in Sylu. 1. Hic tua Tyburtes Faunos chelys, & iuuat ipsum
Alcyden, dictumq; lyra maiore Catillum. Claterna, oppidum Italiæ, quod Hermolao
Cliterna vocatur, & vulgo hodie Quaterna: producitur à Baptista Mant. Datin huius
Datis vel Datidis, viri nomẽ, producitur à Valerio Flacco lib. 6, Datin Achemenię grauior

uior de vulnere pugnæ. Misit in arma Darabs. Datis etiam in. 6. Herodoti, est Persarũ dux. Sata substantiuum producit Claudianus de torpedine, Sed propius nigra iungit secallida satæ. Crathis fluuius Calabriæ, cuius filia Crathie vel Cratheis. Cratheide mater fuit Scyllæ monstri, teste Regio in illud. 13. Metam, Nereis his contra, resecum Cratheide natam est. Latesco. i. latus fio, producitur vt latus. Latesco, id est, lateo, corripitur vt Lateo. Manilius lib. 1. Bis sex latescit fascia partes, id est, patet & lata fit.

A ante u corripitur,

A ante u.

vt Auis: auia, fœmineum, est trisyllabum: nec cum ineptis dicas Aua. Persius, Ecce auia, aut metuens diuûm matertera, cunis Exemit puerum. EXCEPTIO.

Auidienus, viri proprium. Horat. saty. 2. lib. 2. Detorserit Auidienus. est finis versus. Nota ex (a) præpositione deducta, quia Producuntur: vt Auerto, auius auia auium. Sed Auis, licet hinc deducant, corripitur. Virg. 1. Æneid. Nec posse Italia Teucrorum auertere regem. Idem Georg. 2. Auia tunc resonant auibus virgulta canoris. Blauia in Ausonio. Claua, clauis, claus, clauiger testimonia facilè occurrent. Dauid, viri proprium: vide crementa. Dicitur quoq; Dauides Dauidæ. vide I ante d. Dauus, viri nomen. Persius, Daue cito hoc credas iubeo. Daualus, viri nomẽ apud Philelphũ in tertia septime. Flauus flaua flauum, Flaueo: & Flauius, viri proprium: siquid amplius reperiatur, habens consonantem ante a, volunt produci, Virg. Flaua Ceres & c. Iuuen. satyr. 4. Cum iam semianimum laceraret Flauius orbem. Gauisus. vide Atrida, A in vltimis. Gnauus: vnde ignauus. Ouid. in 1. de ponto, Det mihi formosa gnaua iuuenca manu. Lauinium oppidum: & Lauinia, filia Latini, quæ oppido nomen dedit, tam manifestè variantur, vt interdicantur: qui, vbi in Virg. genitiuus Lauini corripitur, substituendum putant Latini. Virg. 12. Æneid. Illo quæratur coniux Lauinia campo. Ibidẽ, mihi mœnia Teucri Constituent, vrbiq; dabit Lauinia nomen. Idem. 1. Æneid. Italiam fato profugus: Lauinaq; venit Littora. Ouid. 3. Fastorum, Hanc tibi cur tradã, pia causa Lauinia coniux Est mihi. Virg. 12. Æneid. Exulibus, ne datus ducenda Lauinia Teucris. Idem. Cernes vrbem, & promissa Lauini Mœnia. Iuuen. saty. 7. Atq; nouercali sedes prælata Lauino. Tibullus lib. 2. Ante oculos Laurens castrum, murusq; Lauinî est. Mauors & Manis Manule satis nota sunt. Nauarra in Mantua. Nauis, nauita, nauigo, nauo nauas, nota sunt. Horat. Nauiget Anticyram. Nauus, adiectiuũ. Naua in Ausonio. Pauo, & pauus & paua: sed prius communis generis est. Ausonius ad Paulinum, Vincit centum oculos regia pauo tuos. Columella li. 9. ca. 11. Fœminæ pauones quæ non incubant, ter anno fere partus edunt. Ausonius in Epig. Pauaque de pauo constitit ante oculos. Gallina, Pauus à Samo præstantior est, Prauus. Horat. in Arte, Non magis esse velim quã prauo viuere Naso. Virg. de viro bono, Offensus prauis dat palmã & præmia rectis. Sic Prauo & compositum deprauo, & c. Rauus raua rauum. i. subniger. vide A ante n. Lauinium. Hinc Rauila, rauos oculos habens: & Rauidus, viri propriũ. Catullus, Quænam te mala mens misell e Rauide Agit præcipitem in meos iambos? Phalecij sunt duo: prior autem hypermeter. Suauis, suauium, suauiari, nota sunt. Sed si prima syllaba diuiditur, tunc prima breuis, secunda erit longa. Sauo Sauonis, fluuij nomen producitur, si Calderino credimus: qui dicit Sauo nõ Sason legi in hoc hendecasyllabo Papinij quarto Syluarũ. Et Linterna palus, pigerq; Sauo. Nestor Sason legit. ¶ A ante u corripitur, vt Auis. Blauia producitur Ausonius, Fert militare ad Blauiã. Iambicus dimeter. Dauid melius producitur, licet ancotericis variatur. Baueria, cognomẽ viri à Baptista Mantuano. Producitur similiter Nauarra Naua producitur in Mosella Ausonij, Trãsigram celerem, nebuloso flumine Nauam. Sunt qui Nauiã scribãt. Nauus, nauiter, seu nauus produncuntur. Lauinium primam variat, sed secũdam producit tantum. Lanuuium contra primam & secundam producit. Ouidius Fastorum 6. Et populus Lanuuiumq; meum. Estq; oppidum in Latio antiquo, ad dexterã viæ Appiæ, teste Varrone. Rauistellus, vt rauus, producitur à Plauto in Epidico: & est raui coloris homo, qui color est inter flauum & cæsium. Raus est raucitas, Plautus in Cistel. Expungabo hercle omnia ad raucam rauim. Sauus tamen rarum corripitur. Claudian. in secundo de laudibus Stiliconis, Pannonius potorq; Saui qui clauiger annis.

auidienus
Dauid
dauus
flauus
gauisus
gnauus
lauinium.
lauinia
pauo
pauus
paua
prauus
rauus
rauila
rauidus
suauis
sauo

E ante consonanteis in primis syllabis: & primo ante b.

E ante b.

E Ante b corripitur, vt Nebula, nebulo nebulonis. Ouid. Illic & nebulas, illic consistere nubes iussit, &c. Hebrus. Ebur. Virg. India mittit ebur. neq; vsquam producitur contra Nestorem: nam in Catullo non eboreo nysæo legitur, sed è bereniceo, vt sit oratio ex præpositione è, & ablatiuo berenicæo, à berenicæus, a, um. quod est possessiuum à Berenice berenices, Aegyptiorũ reginæ nomine: de cuius coma loquitur Catullus, vbi dicit, E bereniceo vertice cæsariam. Febris. Catul. Verùm nescio quid febriculosi Scorti diligis hoc pudet fateri. Phaleucij sunt. Nebrissen cum Sulpitio non rectè solùm produci credit.

ebur. febris.

EXCEPTIO.

Producuntur habentia duas consonantes ante e, vt Crebro, creber crebra crebrum. Trebula, oppidi nomẽ. Martialis in Xenijs, Trebula nos genuit, &c. Corripiuntur Trebia, fluuius Cisalphinæ Galliæ: Trebatius, Trebonius, Trebius, virorũ propria. Silius lib. 4. Planitiem metuens, Trebiã collesq; petebat. Petrar. in 3. li. epist. malè produxit. Horat. Docte Trebati. Fama Treboni. sunt versuum fines. Trebius est apud Iuuen. in saty. 5. Cebrenus, non crebenus, Græcos audio scribere per epsylon, fluuij & viri nomina. Ausonius corripit. Phlebotomon corripitur. Debeo. Horatius, Debemur morti nos nostraq;. Debilis, debilito. Virg. Debilitat gressus, debilitatq; pedes. Debaræ apud Propert. lib. 4. Ante. Cosiluat, Debaræq; aurea ripa. Et quæ sub tyria concha superbit aqua. Philelphus saty. 9. minus rectè (vt opinor) produxit. Ebosita. Stat. primo Syl. Et quas præcoquit ebosita cannas. Phaleucium. dicitur mel ex arundinibus. Ebrius, & quicquid hinc est: quia dicitur componi ex è præpositione & bria .i. vas vinarium: licet ab hauriendo alij deriuent, & aspirent hebrius, quod minùs placet. vtut est, cum Nebrissensi producendum dicimus quia correptio non constat. Persius, Ebrius ante fores, &c. Gebenna. Ausonius variat: meli⁹ corripitur. Hebe, pubertas & Herculis vxor. hinc Ephebus. Virgilius de liuore, Nõ patulis abnas aut sapor Lyæi: Nec si pocula Iuppiter propinet, Aut Hæ donis gnis & ministrat Hebe. Phaleucij sunt. Hebesus, viri nomen in Virg. Rhebas rhebæ, nomen fluuij. Valerius Flaccus lib. 4. Ant socijs tentata quies nigrantia quã eam Littora lõginquiq; exirens flumina Rhebæ. vide quoq; Paphagones, A ante p. Rhebus, equi nomen. Virg. 9. Aeneid. Rhebe diu, res siquadiu mortalibus vlla est. sunt qui per æ diphthongõ, & Rhoebus scribant, teste Nebrissensi. Sebetus, fons & fluuius iuxta Neapolim vnde Sebetis Sebetidis, q; Papin. 2. Syl. Kaboi, & pulchra tumeat Sebethos alumna. Virgil. 7. Æneid. Nec tu carminibus nostris indictus abibis Oebale, quem generasse Telon Sebethide nympha Fertur, Teleboum Capreas cum regna teneret. pro Teleboarum. Sebum pro seuum. Sebinus, Italiæ lacus in marmale. Thebæ Thebarum, Thebe Thebes, Thebeus, satis nota sunt. Apuleius, teste Nestore, vult hęc æ diphthongon obtinere: quia veteres plerunq; e Græcũ in æ diphthongon verterunt. Hinc Thebais Thebaid. Papinij poëma de reb⁹ Thebanis. Zebedeus, viri propriũ: vide E ante u. E ante b corripitur, vt Hebris natura contra Simplitiũ. Seneca in Hercule de terris. Et Hydræ vires posito & nota Hebro. Iamboicus trim. Crebenus scribitur apud Ausonium malè pro Cebrenus, & ita in Ouid. Cebrenida legito, non Crebenida. 11. Meta. Aspicit Hesperien patria Cebrenida ripa. Cebrinæ filia. Auson. Sic quoq; vendidit Tam longa ætate Cebrenus Non habet emptore, sic tibi pro pretio. Itaq; prima est natura sua breuis. Hermo. ca. 3. li. 5. Plinij sic legit, Dicitur Cebrenia vel à Cebreno amne, vel à Cebrenio Priami filio. Nebris à Stoa & Nebrissensi ratũ produci censetur: sed quia per epsylo scribitur, est ratio corripiendi. Et est pellis ceruina. Nebros, hinnulus. Bebryx & Phlebotomon eadem ratione corripiuntur. Aebosite multi scribunt. Gebennæ gebennarum, in Gebenna monte opp. cuius variatur, sed sæpius corripitur. Lucan. Lib. 1. Qui tenent canaperculẽ abrupe Gebennas. Auson. Interiusq; premunt aquitanica rura Gebennæ. Idem tamẽ dicit, Ninguida Pyrenes & Pinea Gebennarũ. Vbi in spondaico prima producitur. Hebrus, & Hebenus virorũ propria, producuntur. Virg. 9. Paduumq; hebenumq; iuuit. Rhetenumq; Abarimq; ita legit Stoa. Et Ouid. In Ibin. Vtque vel Hebenus torrenti flumine mersus Nomina des rapido vel Tyberinus aquæ. Hebenum appellatiuum corripit Maro in Georgicis, Fert Hebenum, Rhebas rhebantis, & Rheba

trebula. trebia. debeo. debilis. debæ. Ebosita. ebrius. hebe. rhebas. rhebus. sebetus. zebedeus.

rhebæ

thebæ, fluuij nomen: vtrunq; dici ostendit Hermolaus cap. 1. li. 6. Lebetus, fluuius, teste Bebelio, producitur. Thebe, vxor Alexandri tyranni, teste Plutarcho. Sebinus, lacus Italiæ, Mantuano. Cebus, animal, per æ scribitur. Æ ante b, Cebes, pro loco: at Cebes populi & viri nomen, diphthongon non agnoscit. Gleba, teste Georg. Valla, licet Calepinus sine diphthongo scribat. Virg. in Æneid. Terra antiqua, potens armis, atq; ubere glebæ. Hæbudes plurale tertiæ, insulæ sunt, scribitur per æ diphthongum teste Calepino. Oe ante b, Bœbeis, Thessaliæ palus. Lucanus in. 7. Ire per Ossæã rapidus Bœbeida sanguis. vbi notante Sabellico, malè legitur Boetida aut Bocheida. Bœbus, Galphyri filius. Bœbe bœbes, Thessaliæ vrbs & palus. Ouid. 7. Meta. Iunicesq; littora Bœbes Carpsit. Vocatur palus illa etiam Bœbis bœbidis, & Bœbias bœbiados. Bœbius viri proprium. Lucan. lib. 2. Flere vacet vix te sparsum per viscera Bœbi, vocatum est. Errat in hoc Petrarcha. vide A ante b in exéplis. Cœbus. Ausonius; Distinguit solidos Cœbo precisa clientes. Cubo rectius scriberetur, quia κύβος scribitur per υ. Oebalus, viri nomen. vnde Oebalia, regio. hinc œbalius, œbalia, œbalium, vide Sebetus. Oebasus, viri proprium. Valer. Flaccus li. 6. Mediam moriens descendit in hastam Oebasus, infestum summisso poplite Phalcem Euasisse ratus. Oebades, viri proprium, teste Tortellio. Oebaris, Darij stabularius, teste eodem. Phœbus. i. Apollo. Phœbe, id est, Diana, Phœbi soror. Phœbas phœbadis, fatiloqua, Phœbi numine afflata. Stœba frutex. Cœbos in Ausonio malè per œ scribitur: quia Græcis κύβος, Latinis Cubos. Plœbs plœbis diphthongo à Tortellio scribi precipitur, quod Priscianus negat: quia nulla diphthongus habet post se in eadem syllaba duas consonantes, sed bene duplicem, vt Fæx, faux,

cebes
gleba
hæbudes
bœbeis
bœbe
bœbius
cœbus
oebalus
oebasus
œbades
oebaris
phœbus

E ante c corripitur,

E ante c

vt Speculum, specula, locus vnde speculamur. at specula diminutiuũ à spes, è primitiuo productionẽ habet, vt secula à pes, vt securus quoq; à prepositione inseparabili se. sic mecum, tecum, secum. Corripe iterum Precor, preces, precia, precium. Cætera à præ diphthongo producuntur, de quibus satis dictum est, ideo de his nihil dicam. Echinus, vtrunq; accipias, corripitur, licet quidam malè putarint variari & produxit Petrarcha Ecloga. 12. deceptus forsan mendoso lib. 6. Lucani, vbi Echinus legitur mendosè pro echeneis: nam vera lectio est, Non puppim retinens Euro tendente rudentes In medijs echeneis aquis. Echineis Latine remora, piscis est minimus, maximas naues sistens. Echeneus verò alius piscis est, & vasculũ quoddã, & terrestre animal, & castanearum tegmen & Echinus, vrbis nomen. nihil horum inuenio produci. Mart. in Xenijs, Cortice deposito mollis echinus erit. sic cæteri.

echinus.
echeneis

EXCEPTIO.

Echo echus, sonitrepercussio, & in eam versa nympha. Echeo. i. resono, resonas. Echi valles argutæ. Ouid. 3. Metam. Nec prior ipsa loqui didicit resonabilis Echo. Echion. 5. Metam. pro augure à Perseo interfecto pro socio Cadmi, solum corripitur. Imbecillus, a, um: vel imbecillis, ab in & bacillus, quasi bacillo indigens, hoc est, debilis, contra primitiui naturam producitur. Prudentius corripit. Lucretius lib. 1. Adde quod imbecilla nimis primordia fingit. Horat. Serm. 17. Imbecillis iners, siquid vis, adde popino. Lecania, proprium mulieris. Martialis lib. 5. Thais habet nigros, niueos Lecania dentes. Lecythus producitur, teste Nestore ex. 7. Odyssææ Homeri & ex Aristophane. Est autẽ olearium vasculũ de genere ampullaceo. Mecœnas doctissimorum patronus. Horat. Qui fit Mecœnas. Secius. i. minus, contra primitiui naturam, si à secus. i. aliter deducatur. Virg. 2. Georg. Indulge ordinibus. nec secius omnis in vnguem. Idem. 12. Æneid. Haud secus accenso gliscit violentia Turno. Stechas stechadis, insula in Rhodani ostio prope Massilienses. sunt autem Stechades tres, sic dicte, quod in ordinẽ sint posita: à Stichaomai. i. per ordinem incedo. Stichon, ordinem versuumq; appellamus, licet Omnibonus in illud Lucani lib. 3. Venerat in fluctus Rhodani cum gurgite classis Stechados acta ratis. Video impressum cum œ diphthongo Stœchados: sed præcepta non habeo, & calepinus inter non diphthongata reiecit. scris, tur cum ch aspirato. Theca thecæ. i. repositorium. Mart. in Apo. Sortitus thecam calamis armare memento. hinc dactylotheca, bybliotheca. scribitur autem cum ch aspirato. Lechæus, portus corinthius. Stoæ & Hermolao tantum corripitur: licet per malam authorum lectionẽ

echo.
imbicillus
Lecania.
Lecythus
mecœnas
Secius.
stechas.
theca.

quibusdam etiam produci videatur. Echion, Pentheos pater, semper corripitur. Met. l. 3. Quinq; superstitibus quorum fuit vnus Echion. Corripitur etiam à Iuuenale pro citharoedo quodam dicente, De qua citharoedus Echion: sed quando est auguris nomē, à Perseo interempti, producitur. Metam. 13. Echionq; sagax quondam ventura videre: Nunc aue deceptus falsa, a falsa augurio, quia mortem præuidere nequiuit. Non igitur sine distinctione cum Stoa variari dixeris. Mechanicus & mechanema, id est, machina: quia per x scribuntur, producuntur. Lucillius apud Festum, Sicuti mechanici quum alto exiluêre Petauro. vbi secunda corripitur. Echimene, Vlyssis soror, producitur à Pylade in. 4. Genealogiarum. Echeclus, vir, producitur ab Nicolao Valla Iliad. Vigesimo. Cecimandrum producitur à Plauto in Pseudulo, Terrestres pecudes cecimandro condio. Iamb. trim. acatal. Meconium. i. succus papaueris: & Meconis, lactuca amara, quæ Miconis minus recte in Plinij lib. 19. cap. 8. produxit primam, vt μήκων, id est, papauer. Mecyberna, vrbs per x, apud Hermol. ca. 10. li. 4. producitur: vt Mecybernæi, incolæ. Cnecum, frutex: quia x scribitur, etiam producitur. & Decetor, vir in 7. Hero. Sic
Ae ante c. Blechius, arbuscula quædam: & Blecho, auis. Æ ante c, Cæcus cum suis: vt Cæcutire,
cæcus. parū videre. Cæculto cæcultas, cæco similis sum. Cæcare, cæcum facere. Cæcias cæciæ,
Cæcias. ventus nubes attrahens, teste Aristo. Cæcubi, Campaniæ populi, apud quos optimum
Cæcubi. est vinum, quod cæcubū dicitur. Mart. Cæcuba Fundanis generosa coquuntur amiclis.
Cæculus. Cæculus, Prænestis conditor: hinc Cæciliorū familia, quos alij à cæcutientibus oculis
Cæcilius dictos volunt. Est quoq; Cæcilius, propriū viri. Cæcilia, propriū mulieris, Cæcilia quo-
Cæcilia. que, serpētis & herbæ nomen. Cæcinos, amnis qui Rheginū agrū à Locrensi diuidit.
Cæcinos. Cæcinū, Italiæ oppidum haud procul à Sicilia. Fæx fæcis: cuiusuis rei excrementū. Di-
Cæcinū. minutiuum est fæcula. hinc fæculentus. i. fæce plenus & turpis, &c. Fecare, è fecibus ex
Fæx. primere. Vinum fæcatum, è fæcibus expressum. Defæcare. i. purgare. Fæcutinus, a, um,
Feculētus id est, fæculentus. Gellius, Eas finitiones præuaricidas, neq; fæcutinas grammaticas spe-
Fæcare. ctaueris: sed autem tuum interroga, quo quid loco conueniat dicere. Fæciniæ vuæ, quæ
Fæcutinus plus quàm cæteræ fæcis afferunt, alio nomine rubellanæ dicuntur. Fæcundus, teste
Fæciniæ. Tortellio & Georg. Valla. hinc fæcundare, &c. Multi per œ fœcundus, fœcūdare scri-
Fæcūdus. bunt. Hæc pronomen, dictum est. Græcus, Græcia, Græcanicus, & verbum Græcari &
Græcus. pergræcari & græcisso, &c. Iæci præteritū à verbo iacio, authore Tortellio. Phæcasius:
Iæci. vnde Phæcasianus & phæcasiatus, significationē vide apud interpretes Iuuen. in illud
phæcasius Saty. 3. Phæcasianorum vetera ornamenta deorum. Sæculum, cētum annorum spatiū.
Sęculum hinc sæcularis & sæculare. alij à sequendo, alij à senibus deducunt. Væcors, væcordia,
Vęcors. teste Guarino: licet sint qui huic opinioni refragentur, vt videbis apud Calep. in Vecors.
Oe ante c. Oe ante c, Mœchus, adulter: Mœchia, adulterium. hinc verbum mœchor, mœcharis.
Mœchus. hinc mœchalium, i. scortillum. Oecos, id est, domus. Hinc multa sunt, vt Oeconomus,
Oecos. pecuniæ & frugum dispēsator, quasi domus lex. malè iconomus dicitur per i in prima
Oecono- syllaba. hinc œconomicus, a, um. nomos, lex est. Oeci œcorum, loca vbi matres familiās
mus. cum lanificibus sedent. Oecumenicus. i. vniuersalis, & ad totum orbem pertinens. vnde
Oeci. œcumenicum concilium ab œcumene. i. vniuersus orbis, teste Tortellio. Oecinyres, nō
Oecume- proprium, teste Tortellio cum y Græco in tertia syllaba. Oechalia cum ch aspirato, di-
nicus. uersarum vrbiū nomen. Oechalius, fluuius. Oechalides. Oechadius. Paræcia ab œcos,
œcinyres in medijs videbitur. Pœcile, porticus Atheniensis. Pœcillos, lapillus, interpretatur va-
Oechalia rius. ¶ Æ ante c, Cæcilia, herbæ nomen. Phæcasij, calce deorum: vnde sacerdotes phæ-
Pœcile casiatos non phæcasios vocabant, vt sentit Hermolaus. Producuntur propter æ diphthongon Oecalices, plurale tertiæ: & Pœciles pœcilis, viri nomen & Pœcile, porticus & Stœchas, olea: & Rhœcus, architectus in tertio Herodoti propter œ producuntur. Tecethęus non est dictio vna, vt sensit Stoa, & impressit Aldus in Prudētio in apotheosi contra Marcionem, vbi legendum, Tecetha e iuuat, sed gens Pherezæa sagittis. Vbi scribatur Pherezæa, notabis secundā corripi. Secius videtur à Marone produci, Haud secius æquore toto sed quia Secus corripitur ab eode, Haud secus ac iussi faciunt: pro secius, legatur segnius. Vecatus, vox, à Stoa dicitur produci: quia in malo exēplari Ausonij legit Vecate pro Vexate participio in Mosella, Tuque per obliqui fauces Vexate Saraui. Mecēnius, vir Roman' quidā & Mecennia, mulier, primā producūt. Vnde Crinitus

micus citans C. Rabiniū in saty. Abstemiū temulenta fugit. Mecēnia nomen. De hac re Seruius in 11 Æneid. Fœmina quæ sub Romulo vinū bibit, occisa est à marito: Mecennius, maritus, absolutus est. Hic dictus est Egnatius Mecennius, non Metentinus, vt in Plinio malè legitur li. 14. ca. 13. Nec Egnatius Metellus, vt apud Valeriū Maximū scribitur, Bechis producitur: quia Græce per η scribitur, teste Hermolao in 1. Melę. Econ vel icon. i. imago: quia per ει Græcis scribitur, producit priorem: & quæ inde dicuntur, Ecuncula, econicus: & aduerbiū econicws, quo honestius vtaris, quàm si Latina forma dicas econice. Sic & cōparatiua Græca, Græca formatione vtemur, Musicotera, Colossicotera, Graphicotera, &c. Imbecillus Stoa asserit variari: quia in Prudentio, qui originē sequitur, corrip. secunda: quia dicitur à bacillo, vnde in Ode, Priscis visceribus cibo sumpto, Quem lex corporia imbecilla sumpsit. Phaleucij sunt. Malim tamen, producentes sequi veteres.

E ante d in dissyllabis producitur.

E ante d.

vt Pedo, verbum. vnde Oppedere apud Horat. Sedes, nomen, contra primitiui naturā: nam sedeo & sedile corripiūtur. Notentur formata è breuibus, vt Pedum, pastorius baculus, quo pedes pecudū detinētur. Virg. in Bucol. At tu sume pedū. Est quoq; oppidi nomen: cuius incolæ Pedani sunt. Horat. li. 1. epist. 4. Quid nunc te dicam facere in regione Pedana? Pedo pedonis, cui grandiores sunt pedes: & viri proprium est. Iuuen. sat. 7. Sic Pedo conturbat. Pædor æ diphthongon habet, vt statim videbimus. Pedo. Pedum.

EXCEPTIO. Cedo eclipticum, i. dic vel da: nam cedo cessi producitur. Persius, Hæc cedo vt admoueam templis, & farre litabo. Cedrus arbor. Horat. in Arte, Speramus carmina fingi Posse linenda cedro, & leui seruanda cupresso. Edo, es, est: vnde comedo, exedo, ambedo. Medo Medontis, viri proprium. Ouid. 3. Metam. Primusq; Medon nigrescere cœpit. Virg. 6. Æneid. Ingemuit Glaucūq;, Medontaq;, Thersilochūq;. Scheda, quod multi ineptè putarunt produci. scribitur autem cum s litera, sequente ch aspirato diminutiuum est schedula inepti scribunt ceda cedula. Est autē scheda, chartæ folium nondum cōpactæ. & schedulam nō ineptè dixeris chartulam vel papyrulum in qua aliquid scriptum est. de significatione plura leges apud Martialis interpretes in illud. lib. 4. Nec summa potes in scheda teneri. Phal. est vbi prima in scheda corripitur. Cedo. Cedrus. Medon. scheda.

E ante d in polysyllabis corripitur, vt medeor, medicus. EXCEPTIO.

Edonus, Edonis edonidis, quia fiunt ab Edon. de his in crementis satis dictum est. Gedippa, viri propriū apud Ausonium ad Theonē. Gedeon variatur: vide vocalē ante vocalē. Hedymeles, citharœdi nomen: ab hedys. i. dulcis: & melos. i. cantus, Iuue. sat. 6. Quo tenet Hedymeles operam dedit, hunc tenet: hoc se Solatur. Siquid aliud ab hedys fiet, producatur, scribitur hoc nomen cū y Græco. Medea, venefica notissima. Ouid. 7. Metam. Frustra Medea repugnas. Media, regio, cuius incolæ Medi sunt, hinc medicus, a, um. Virg. 2. Georg. Media fert tristes succos tardumq; saporem. Lucanus lib. 8. Per medica rura. Medica herba. Vir. 1. Georg. Vere fabis satio tum te quoq; medica putres Accipiunt sulci, & milio venit annua cura. Medoaci, populi apud Mantuanum. vide O ante m. Cenomani, à Medoaco, fluuio & portu, teste Strabone li. 5. Nedymnus, viri propriū. Ouid. 12. Metā. Robore Nedymnū iaculatoremq; Lycoram Sternit. Scribitur cum y Græco, Pedema in Iuuenali. Pedasus vrbs in 13. Strabonis. Sedentani, Hispaniæ populi prope nouam Carthaginem. Sillius lib. 3. Sedentana cohors quam Sucro rigentibus vndis, &c. Sucro sucronis: fluuij nomen est. Sedulus: sic proprium. Sedulius, Seditio, seditiosus satis nota sunt. Zedorū in Baptiste. ¶ E ante d in polisyllabis corripitur, nisi fiant à longis cōposita, aut deducta, vt sunt Edulco, edictum, deditus, seduco, sedulus & sedulius, viri nomen in Baptista Mātuano in Quintiano malè legitur Medymnus pro Nedymnus. Hermol. legit apud Syllū Edentana, non Sedentana. Vide ipsum in castigationibus Plinij li. 3. cap. 3. Pedius vir, & Medesicāta mulier, producuntur à Nicolao Valla. Hedone. i. voluptas per η & o, in secunda primā producit. Pedasus, vrbis nomē producitur ab interprete Strabonis: malè corripitur à Nicolao Valla Pedema, id est, saltatio apud Iuuenalē per η. Zedoros, id est, fertilis, Græce per ει & ω in secūda. Edonus. Gedippa. Gedeon. Hydemeles. Medea. Media. Medica. Medoaci. nedymn' sedentani sedulus seditio.

Æ ante d. Aedes tam templū quàm domus priuata. hinc multa sunt, ædicula, ædifico, ædepol, Ae ante d

edes cum suis cedo cedicus ceditius cedes dedalus dedalion hedus

ædepol, ædaster, ædilis, æditūus, æditimus. Ædilis, viri proprium, quamuis aliqui sine diphthongo Edilus scribunt apud Martialem lib. 1. Ædo, hec ab è & do sit, multi per e diphthongon scripsere. Cedo cum sua in preterito autem cecidi diphthongon perdit. Cædunt, cædua, cæduum: vt sylua cædua, quæ ceditur: Incædua, quæ non cæditur, vt Lucus. Cædicus, proprium viri apud Virg. 9. & 10. Æneid. Ceditius, viri propriū in 13. saty. Iuuen. Cædes, mors. Omnia à cędo verbo formari putant: vt Cæditianus, viri nomen in Mart. Dædalus viri propriū. dedallin. i. variare. hinc dædalum Græci varium vocant: & logodædalos, homines dicunt sermonis varietate decipientes. Dedala, dedalorum, mons & vrbs Lyciæ à Dedalo nomen accepit. Dædalion, viri propriū. Hædus, teste Varrone, olim à Sabinis fœdus dicebatur: postea hædus f in h versa, vt hariolus pro fariolus. hinc hedilus hedillus & hediculus diminutiua & possessiuum hędinus, a, um. Isidorus ridiculè deducit ab edo, es, est: & sine aspiratione edus scribit. id Nestor nō reprobat: quia credit (eduli) corripi à Manilio lib. 5. Incipient eduli, &c. deceptus est Nestor per mendosum aliquem codicem: nam optimas impressuras video habere non edulis, sed hædi: sic, Incipient hedi tremulum producere mentum. vt paulò pōst in eodē libro, Olenie seruans pregressos tollitur hędos: sic alibi semper. sic cęteri omnes. Hędui, populi quidam Galliæ. Lædo, & quicquid hinc est, læsio, &c. Pędagogus .ai. puerorum ductor, & custos: sic quicquid est à pęs pædos. i. puer: vt pædagogium. i. seruitium atq; mancipium: pædagium, i. puerorū seruorumq; habitatio. Pædia, eruditio institutioq; in bonas artes. Pædico tam nomen quàm verbum. Pæderastes, inhonestus puerorum amator. Pæderastia, turpis puerorū amor. Pædotriba vel pædotribes, ludi literarij preceptor. Pædaretus, viri proprium: quasi puerorū virtus. pædomachia, puerorū pugna. Pædoris squalor & quęuis immunditia, seu putor in animali: à pæs pædos. i. puer, quia pueri sordibus plerumq; sunt obnoxij, hinc pæditi, sordidi & obsoleti dicuntur. Papin. Theb. 3. Oblitus exhausto pędore & sanguine vultus. Lucan. li. 2. Longusq; in carcere pædor. Hinc quoq; pediculos seu pæduncalos: qui & pedes dicuntur, appellari volunt: quamuis alij à pedū multitudine dictos putant sine diphthongo: & ij melius. vide I ante e. Pædiculi etiā, populi quidam sunt. phædros, Grecis pulcher dicitur. Hinc multa sunt, vt Phædromus, adolescens in Curculione Plauti. Phędria, adolescens in Eunucho Terentij. Phædron, proprium viri. Phædra, proprium mulieris. Phædrus, viri proprium, vt Phæderotum. Phędon, viri proprium. Sidonius in 1. Panægy. Socraticusq; animus post fatum in Phædrone viuus. Phędymus, viri propriū. Phędyme Phędymes, mulieris propriū vtrunq; cū ę Grętō, Ouid. 6. Metā. Phædimus infœlix, & aui nominis heres Tantalus. Rhæda pro curru, teste Guarino. Hinc rhædarius, auriga. hinc epirhedium, etiam pro curru quodā: ex Græco epi, & gallico rhæda. author est Fabius. Sedo verbum. quasi satium do, vt quidam volunt: vt alij, quasi seorsum do. Tædet, tæduim, pertæsum. Tædulus. i. fastidiosus. Tædia, proprium mulieris. Iuuen. saty. 2. Tædia non lambit Cluuiam, nec Flora Catullā. Tæda, fax: teste Nestore ex Apuleio. Œ ante d, Fœdus, fœdare, fœdus fœderis: & quæcunq; ex his deriuātur, quicquid dicat Isidorus. Hœdum video plerosq; his addere. Lœdoria, mordax dicacitas per I. non per æ, ut lædoria, licet ita sit in Tortel. Œdipus œdipi vel œdipodis, vel œdipodes œdipodæ prima, Thebanorū rex: vnicū p cōma ineptū inuenias. Stat. Œdipodæ confusa domus. nomē adeptus est à pedū tumore: quia œdema, est tumor: πους, pus: i. pes. Phœdorus, viri proprii, authore Guarino Veron. ¶ Æ ante d habet pæs pædos, puer, & inde, vt vale Pus, pædo pepedi: & pædones, qui sæpe pædunt, &c. Ædessa, vrbs. Mædi populi Thraciæ & Mædica Thraciæ præfectura, vicina Pæoniæ, vt differant ab Asiæ Medis, inquit Hermolaus. Ædepol, non Edepol, teste Hermo. ca. 12. li. 4. Plinij Ædedes, insulam ..... Dædalus. i. varius & ingeniosus & viri nomē. Dædala Dædalorū, vrbs & mons Lyciæ. Pædagogus, pueri ductor, &c. Œ ante d, Bœdromia, sacrificia quędā Athenis. Hœdus, vnde fœdus. Lœdoria per œ in secunda. i. conuitium, obiurgatio. Lœdurio, conuiciator.

ledo pedagog pedagiū pedia pedico pederastes pædotribes pedor pædiculi phedros phædromus phædon rheda epirhediū sædo tædia tæda œ ante d fœdus lœdoria œdipus phœdor

E ante F corripitur,

E ante F

vt Nefas, Iuuenalis saty. 13. Credebant hoc grande nefas, & morte piandum, Si iuuenis vetulo non assurrexerat. Inepte quidam, Proh nefas horresco: cæteri producitur

ducitur Efula, vrbis nomen in Horatio. quidam scribunt Græcanicè Ephula. Efula

E ante g corripitur. E ante g

vt Regio. Notentur composita, vt Segrego: dego, à de & ago, versis breuibus duabus in vnam longam.

EXCEPTIO.

Egates, insulæ. Sillius li. 1. Flore virens auet Egates abolere parentum. Petrarcha in hoc nomine errauit, vt deprehendes ex. 7. Aphricę. Egregius producitur, quia ex è prępositione fit. Gregorius cum η in prima syllaba, & ο paruo in secunda scribitur, teste Bebelio id rectè obseruauit Baptista Mantuanus. Quidam primam male corripuerūt secunda producta. Hegaleos. Papin. 12. Thebaid. Diues & Hegaleos nemorū, Pernesq; benignus Viribus, & pingui melior Lycabesos oliuæ. Montes sunt Attici. Lego legas: hinc relego, allego, ablego, &c. primæ sunt. Lucan. lib. 6. Ac medio pugnare foro dum bella relegem. hinc legatus, quod similiter producitur apud Horat. saty. 5. Legitimus producitur, quia fit à lex legis, non à lego legis. Horat. in Arte, Legitimumq; sonum digitis callemus & aure. malè scribitur ab imperitis gemino tt. Megareus (ni fallor) producitur. 12. Thebaidos, vbi adiectiuum est Megareus, a, um. Pegasus, equus Persei alatus. vnde musæ pegasides. Ouid. 5. Metam. Vera tamen fama est, & Pegasus huius origo Fontis. pro hoc equo nunq̃ corripitur. Apud Calphurnium corripitur alterius equi nomen Ecloga sexta, Aspice q̃ timeam, genus est (vt scitis) equarum Non iugale mihi: quarum de sanguine ponam Velocem Pegasum. Apud Iuuen. Saty. 4. producitur pro viro quodā. Itē pro alio viro corripitur. 11. Ænei. Tū Lirim Pegasumq; super, &c. Phlegeus, viri propriū. Papin. 2. Theb. Iubet ire sub vmbras Phlegea. Rhegyum cum y Græco, Brutiorum vrbs. Ouid. 14. Metam. Rhegyon ingreditur, feruentesq; æstibus vndas. interpretatur abruptum: hinc enim Sicilia abrupta est ab Italia. Incolæ dicūtur Rhegyni. Est aliud Rhegium, vnde Regienses nominantur. Regula à rego contra primitiui naturā, aut à rex regis, vt regulus proprium & appellatiuum: sic regina. Horat. saty. 3. asit Regula peccatis, quæ pœnas irroget equas. Martialis in fine libri secundi Tu tamen hunc fieri si mauis Regule primū, Vnum de titulo tollere iota potes. errauit in hoc Sedulius li. 2. Pôst Regulus nato quidam moriente rogabat. sic Petrarcha sæpè, Sic producūtur regulus, serpentis nomen: regillus, & regilla vestis, & regaliolus, auicula. Tegula à tego contra primitiui naturam, Iuuenalis, Vltimus ardebit quem tegula sola tuetur. Vegrandis cōpositione notum est. Adde prędictis Slege, vrbis nomē apud Priscianū in Perihegesi. Iungit Bebelius Segeria. ¶E ante g corripitur, vt Meges, viri nomē, quod Nicolaus Valla malè producit. Egra Græcè per e breue scribitur Stephano, estq; nomen oppidi. Tegea, oppidum. vnde tegeæus, pœnultima lōga. Producunt primā à longis deducta, vt Egero, egregius, segrego, dego. Item Gregorius, quia Græcè in prima η habet, vt verbum γρηγορῶ, id est, vigilo, Pegasis. i. nympha fontis: à pege, id est fonte, producitur. Oenone Paridi apud Ouid. Pegasis Oenone Phrygijs celeberrima syluis. Æ ante g, Aegi prætcritū ab ago, teste Tortellio. Aegonomus, caprarū rector. ab αἴξ, æx, ægos, id est, capra, & nomos, id est, lex, hinc multa sunt, quorum significata latiùs ab alijs declarantur. Aegæon, gigas. Aegeus, Thesei pater. vnde ipse Aegides dicitur. Aegeum, mare. Aegea ægeæ, Aegæ æges, Aege ægarum, vrbium nomina. Aegæ quoq;, insula in mari Aegæo. Aege Aeges, Amazonū regina. Aegialeus, Absyrtus, Medeæ frater. Aegiale ægiales, vel ægialea, Diomedis vxor. Aegeria, mulieris nomen. Aegis ægidis, Palladij pectoris munimentū. Aegiochus Iuppiter. Sic Aegylos, Aegylops, Aegysthus, Aegon, quod non solùm pastoris, sed etiam promōtorij nomē est. Papin. 5. Theb, Ventisq; absentibus Aegon Motus. Aegocephalus, ægolethrō, ægoceros, ægos, ægopotamitę, ægipanes, ægonus. Aega, propriū mulieris: ægophthalmos, ægomallias. sic quicquid fit ab æx, ægos. vnde volunt dici Aeglogam, sermonem de capris & rebus pastoralibus: ab ægon. i. caprarū: & logos. i. sermo. id Nestor negat: quia diceretur inquit ægologa: ideo vult cum e litera sine diphtongo Ecloga: ab eclego, id est, eligo, quod componitur à Græcis ex ἐκ & λέγω dicitur electio, explanatio, & elegantia: & Aegina, mulieris & vrbis nomen. Aegle ægles, nimphæ & mulieris proprium. Aegipsus viri proprium, Aegypsos, vrbis nomen cum y Græco. Ouid. in. 1. de Ponto.

Marginal notes: Egates; Gregori9; Hegaleos; Lego; Legitim9; Pegasus; phlegeus; rhegyum; regula; regulus; tegula; Slege; ægeus; ægeum; ægea; ægæ; ægialeus; ægiale, &c; æx ægos; ægloga; ecloga; ægina; ægle; ægypsus

& Oribasus, Arcades omnes: Nebrophonosq; valens, & trux cum Lælape Theron, Et pedibus Pterelas & naribus vtilis Agre, Hylæusq; ferox nuper percussus ab apro, Deq; lupo cõcepta Nape. Lælius, Lælia, hominũ propria. Mart. li. 12. Quid facies, oculo Lælia non emitur. Nimium decepit Petrarchã error Seruianus: nam ausus est diphthongon in proprijs variare. nam in. 3. Aphricæ ait, Acciri propere Lælium iubet, ilicet ille Affuit. Alibi nunc producit, nunc corripit. tu id ne feceris, ne pectus habere negeris. Oe ante l. Cœlius, Cœlia, hominũ propria. multi tamen per æ diphthongon scribunt. at cum s litera Selius, Selia, etiam hominũ propria sine diphthongo scribuntur, quia corripiuntur: vt ex Martiale facilè deprehendes. Cœliaci, & quicquid ex κοῖλος, id est, concauus deriuatur, vt Cœlosyria, id est, caua Syria. Cœlistomia, quod per æ quoque rectè scribi credit Calepinus, quem vide. Chœlius, viri proprium: & Chœlia, mulieris propriũ, trisyllaba per synæresim sunt: natura suapte tetrasyllaba esse dicuntur. Prius est apud Sillium li. 10. posterius verò apud Virgil. li. 8. Aeneid. Fœlix tàm proprium q̃ appellatiuum. sic Fœlicitas, fœlicito fœlicitas, &c. ¶ Ae ante l, vt Cæleas, Vir. in. 5. Herodoti. Elæa tantùm in secunda diphthongon habet, in prima ε, quæ etiam producitur: fuit magistratus quidam Athenis. Oe ante l, vt Cœlæ, id est, Cœlosyria. Cœlia, Amazonũ vna, Cæliaci, qui alumni Latinè à Cœlia ventriculo stomachi. Felix, Stoa negat diphthongon habere. antiqui vocalem longam geminabant, vt foeelix.

(Margin: lælius, lælia, Oe ante l, cœlosyria, cœlistomia, chœlius, chœlia)

E ante m corripitur.

(Margin: E ante m)

vt Gemo: at positione pducitur Plemmyriũ cũ y Greco in secũda syllaba fluuij nomẽ.

EXCEPTIO. producuntur quæ ab e litera etiam aspirata inchoantur, vt Eminus, hemina, &c. Hinc tollũtur verba Emo & Emio: vnde Redimere & Redimire, Producuntur quoq; dissyllaba tertiæ declinationis crescẽtia in genitiuo, vt Schema, nemo, temo. Sidon. li. 9. Schema sis artis phalerasq; iungam. Sapphicũ est. Thema, licet quidam velint corripi. hinc Epithema, id est, super impositum, pœnultima producta, teste Nestore in dictione Epitome. Arator li. 2. Dat & actio Pauli Ad vitæ præcepta viam: sic themate iuncto, Hi magis alterius soluerũt vocibus ora. Sic author argumentorum Papinij quisquis fuerit tandẽ, Themate proposito narrat Thetis alma rapinam. Hinc excipiũtur Nemus, memor, Chremes, Themis, femur. Horat. Iratusq; Chremes. Ouid. 1. Metam. Dic Themi qua generis damnũ reparabile nostri Arte sit. Virgil. 10. Aeneid. Eripit à femore, & trepidanti feruidus instat. ita legendũ est, non fœmine, contra Seruium: quia fœmen diphthongõ œ habet, teste Nestore. Femur autẽ notum est semper corripi. Crementũ: vnde incrementũ. Vir. in Bucol. Chara deûm soboles magnũ Iouis incrementũ. Crema cremę, apud Philel. in. 9. decimę, oppidi nomen est Italiæ. Mantu. in. 3. de triumpho Gon. corripit: poteris variare, Chemites producitur à lippio. Demo demis, dempsi in pręterito. testimoniũ facilè occurret. Demũ, aduerbiũ. Persius, Nunc demùm numero. &c. Demos. i. popul⁹. hinc multa sunt propria & appellatiua, Democus, Demophoon, Demoleon, Demarchus, Demarchia, Demosthenes, Democritus. testimonia passim occurrent. Iuuen. saty. 10. Eloquium aut famam Demosthenis aut Ciceronis. in quo hallucinatur quidã neotericorũ dicens: Vnde fuit profugo vocitata Demosthene plebes! Demetrius apud Iuuenal. & alios, viri proprium. sic Demenetus, Democles, &c. Mnemosyne, musarũ mater. vide Deois in E ante o Mnemosynõ. Catul. ad Asinium, Verum est mnemosynon mei sodalis. i. monumentũ. Phalecius est. Nomea, à solo Seneca semel tantũ notaui produci. vide E ante a. Phemius, viri proprium, Philelphus in. 9. primę. Sic fertur Phemius olim. est finis versus. si quid fiat à Phemi fama, vt Polyphem⁹, producitur. Remex, Remus, Remigo remigas, Remigiũ. Propertius li. 2. Iam licet & stygia sedeat sub arundine remex. Virg. 1. Aeneid. Franguntur remi. sic Remi remorum, oppidum Galliæ, non indeclinabiliter Remis, vt indocti dicunt. Sidon. in Eucharistico, Præterea quòd me pridem Remos venientem. Rhemus, Turni miles. Virg. Aene. 9. Armigerũq; premit Rhemum aurigamq; sub ipsis. At Remus, Romuli frater. corripitur. Persius, Vnde Remus, &c. Remigius, viri proprium, puto produci à Remex remigis, Semi cum suis, vt semis semissis, semihomo, &c. Persius, Nulla thure litabis Hæreat in stultis breuis vt semuncia recti, Sic Semodius, semita, quasi se

(Margin: thema, femur, crementũ, crema, demo, demum, demos cum suis, demosthenes, mnemosyne, mnemosynon, phemius, remex, remus, remi, rhemus, remigius, semi)

ontinet in se. Gelos, gelotos.i.risus. Helix helicis, hederæ species, vnico l contra Tor- helix
ellium: quia, teste Nestore, corripitur à Theocrito in. 1. Idilio. Ego inueni Helix viri
ropriũ corripi in sexto Valerij Flacci dicentis, Nestoris hastæ Immoritur primæuus helos
Helix, nec reddita charo Nutrimenta patri. Helos, in quarto Thebaidos Papinij, op- helops
pidi nomen. Helops helopis, proprium viri Papin. 12. Thebaidos, Ore remordit He- Lelex
lops, humero transmisit iapix. Helox canis in Baptista. Lelex viri proprium. Ouid. 8. melas
Meta. Neritiusq; Lelex. Et gentis nomẽ. seruat semper e in obliquis, vt Lelegis. Lucan.
Mox Lelegũ dextra, pressum descendit aratrũ. Melas, fluuij nomẽ. Papin. 7. Thebaid.
Palladiusq; Melas. Et viri proprium. Valer. Flac. li. 7. Processere Melas, & Idasmenus
incipit hasta Ante Melas. At Mela melæ, viri proprium producitur in. 14. Sillij: & fluuij
proprium in Catullo ad ianuã, Flauus q̃ molli percurrit flumine Mela. Melas. i. niger,
corripi monstrat Melampus. Meles Melis, vel Meletis, fluuius prope Smyrnã, Stath. 3. Meles
syluarũ, Smyrna tibi gentile solum potusq; verendo Fonte Meles. Meli. i. mel, corripi-
tur: sed in cõpositis solùm vtimur, vt melimelũ. Melos, dulcis modulatio. Lactãtius de melos
Christi resurrectione, Fitq; repercusso dulcior aura melo. Apud Persium, Cãtare cre-
das Pegaseium mellos. ll geminatur productionis gratia, quod Politiano nõ placet, qui
Nectar legendũ putat. id Hermolao non placuit, qui in annotationib9 super Plinium
circa finẽ li. 32. naturalis historię censet rectè legi vnico l melos: quia homerus primam
produxit in hymnis. Idẽ dicit Aldus. Idem dicit Marullus deridens Politianum quem
Ecnomũ vocat, dicẽs, Posse negas dici Melos facunde poëta: Atq; adeò picas nectar ais
canere. Scilicet hue studio curaq; traheate fideli, Nequãdo placitũ nectar ab ore cadat.
Sed neq; diuinus malè μέλος ἄειδω Homerus: Nec nisi qui laudat nectar, inepta canit.
Quid dicã de tanta tãtorum virorũ dissensione? Non nostrũ inter eos tãtas cõponere
lites. Consilium meum est, vtcunq; legẽdum sit apud Persium, nunq̃ producẽdam esse
prior9 in Melos: quod indeclinabile esse malè cum vulgo docet Calepinus, quia iam
(melo) ablatiuus visus est, & pluralis nominatiuus accusatiuusq; (mele) in vltimis pate-
bit. Pelops, rex Achaiæ, Tantali filius. Ouid. 6. Meta. Mater in inuidia est, hanc tunc pelops
quoq; dicitur vnus Flesse Pelops. Scelus sceleris, Ouid. 15. Meta. Heu quantũ scelus est scelus
in viscere viscera condi. Scelos. i. crus. vide E ante l, Periscelis. Stelis, quia per epsylon stelis
scribitur. Telon telonis, rex caprearũ. vide E ante b, Sebetus, Est aliorũ quoque propriũ telon
Lucan. lib. 3. Dirigit huc puppim seri quoq; dextra Telonis. Velut, veluti, velim, velis velut
notissima sunt. ¶ E ante l in dissyllabis producitur, vt Telũ. Corripitur Pelops: vt Hu- velim
meroq; Pelops insignis eburno. Inde Pelopia, filia Thyestæ, neptis Pelopis, apud Oui-
dium in Ibin solam tertiam producit, sicut Pelopea, quæ eadem est apud Iuuenalem.
Melos Pius & Stoa & Aldus putant posse produci, vnde satis dixi, citans illud Persij,
Pegaseium melos. Felo verbũ in carmine de Philomela, Pardus hiando felit, &c. notat
Stoa. Helix aut helit, canis nomen: interpretatur dilaceratio, corripitur à Mantuano.
Stelis stelidis per e breue scribitur fructus abietis aut pini. Helos, oppidum: cuius inco-
læ Helotæ corripitur ab Homero in Volater. li. 9. Et Strabonis interpres lib. 8. Ac He-
los & Ptelcon, tum Dorion, ast ibi musę. Helops aut helaps, serpens. Lucil. apud Festũ
in Sargijs, Quem præclarus helops, quẽ Aegypto Sargus mouebit. nisi in præclarus
us absumatur. Pela, terræ nomen, per e breue scribitur. E ante b in polysyllabis corripi-
tur, vt selibra. vide Scrypulum Y ante p. fit ex semis & libra. Priscianus tamẽ in libello
de ponderibus (vbi multa sunt contra veterum consuetudinẽ) produxit dicens, Selibrã selibra
que ferunt mellis superasse bilibri. Tu martialem semper id nomen corripientem imi- delibut9
tare. Notentur è longis deducta, vt Delius, delia, belides, zelotypus, velites. Delibutus
à de & libuo verbo antiquo. i. vnguo. nam Delibutus, vnctus est, quidã dicunt partici-
pium esse sine verbo. alij dubitant an cõpositum sit. Horat. in. 3. Epodo, hoc delibutis
vita donis pellicem Serpentẽ fugit alite. Iambicus trimeter cum dimetro, vbi (libu)
iambus est: quare non imitabor Prudentium in Psychon. dicentem, Delibuta comas,
oculis vaga, languida voce. Elegans ab eligo, nomẽ: nã participium est Eligens: quidam Elegans
malè corripuerunt. Catul. ad Flauiũ, Ni sint illepidę atq; inelegantes. Idẽ ad Fabullum,
Sed quid suauis elegãtius ve? Et alibi, Nec sanè nimis elegãte lingua. Mart. li. 7. Sed tu
dulcior elegãtiorq;. Versus sunt oẽs phaleucij. Elicius Iupiter ab eliciendo, vt in Fastis Elicius,

Ouidius docet. Elogium producitur apud Virg. in Culice. Eadem ratione producitur. Elixus, quia ex e & lix, id est, cinis ignisq; apud veteres. Mart. lib. 3. Quod diuidebat balneator elixus. Scazon est. Delecto, delicium, deliciæ, delicio, &c. Virgil. Delicias domini, &c. Ellychnium positione producitur, vt Ellipsis. EXCEPTIO.

delecto, delicium, &c.

Celonium per κ & ο, id est, ciconia, instrumentũ quo aqua hauritur. Chelone, piscis at testudo corripitur, teste Volaterr. 25. Delubrum. Ouid. 1. Metam. Ad delubra deæ. Elysium cum y Græco in secunda syllaba, hinc Elysius elysia elysiũ. Virg. li. 6. Mittimur Elysium, & pauci læta arua tenemus. Electra, mulieris proprium. vide in vocali ante vocalẽ, Taygete. Propert. li. 2. Non Electra suũ saluum quũ aspexit Orestẽ. Vulgò tamen habetur mẽdosè, Nec sic Electra suum, &c. Electrum. Ouid. 2. Metam. Inde fluũt lachrymæ, stillataq; sole rigescunt De ramis electra nouis. Vir. 8. Æn. Quod fieri ferro liquidóve potest electro. versus est spõdaicus, vbi vulgò malè legitur Potestur. Sic in Ciri, Coralio fragili & mouit lachrymoso electro, Similiter spondaicus est, vbi ineptè legitur Coralio fragili & lachrymoso mouit electro. testis mihi est clarissimus ille in re literaria heros Angelus Politianus, cui nequicquam cum Sulpitio refragatur Curius Lancilotus & Nicolaus Ferettus, quem pulchrè refellit Becichemus: licet Potestur & Proteratur olim dicta sunt, quod Politianũ minimè latuit, vt videbis in Miscellaneis ca. 71. non tamen constat Virgilium Potestur dixisse. & licet quandoq; Latini ω & η corripuerint, forsitan nõ continuò id cõcesserim eos hoc fecisse in Electrũ. Nos itaque Electrum semper produci dicamus, quantũcunq; aduersetur Ferettus. Quidam aspirant Helectra, helectrum. Elegia nunquã corripi satis probauimus in i ante a contra peruersam nonnullorũ doctrinã. Eleus, populus in Perihegesi. Elona, vrbs apud Strab. li. 9. Helias: vide i ante a. Helios, sol. vnde Helias heliadis, solis filia. Ouid. 2. Metamor. Nec minus heliades lugẽt, & inania morti Munera dant lachrymas. Sic Heliodorus, Heliotropiũ, & siquid alius ex eodem fonte deriuetur. Helizabeth à Christianis variatur. Helisos variatur. vide I ante s. Melaniõ. Melius Melij, viri proprium apud Philelphum in sexta quintæ, Quantũ pulchra boni mors afferat, ille monebat Meli, qui te adiens, morere inquit: nã nec olympũ Ascendes, &c. Melota qui per η. Melanthiũ, herba apud Columel. Melanurus, piscis apud Ennium. In Oppiano à Lippio semper corripitur. Pelamys cum y Greco, piscis quidam. Iuuen. Saty. 7. Siccus petasunculus & vas pelamydũ. Pelion, Thessaliæ mons. Ouid. 12. Metam. Paruoq; in tempore nudus Arboris Othris erat, nec habebat Pelion vmbras. hic Nudus genitiuũ regit. hinc Pelias Peliadis. Ouid. in. 1. de remedio amoris: vulneris auxiliũ Pelias hasta tulit. at Pelias Peliæ, Iasonis patruus corripitur. Idem. 7. Metam. Phasias assimulat, Peliæq; ad limina supplex Cõfugit. Peleus dissyllabum est: vnde Pelides. quam inter trissyllaba malè reiecit: nisi per diæresin, vt Orpheus. Pelignũ, Ouidij patria cuius incolæ Peligni dicuntur. Mart. Non hæc Pelignis agitur vindemia prælis. sic cæteri. ergo in secundo libro epistolarũ indoctè ita dicit Petrarcha, Sulmo sibi patria est: atq; his mihi crede Pelignis Naso secundus adest. pelugium, Ægypti vrbs, & vnũ ex ostijs Nili. hinc Pelusius pelusia pelusiũ, & Pelusiacus. Lucã. li. 8. Et pelusiaci tam mollis turba Canopi. Mart. in Xenijs, Accipe niliacam pelusia munera lentem. Sillius li. 3. Castraq; Pelusi Romano subruta ferro: pro Pelusij. Pelodes, sinus maris per η. Spelunca. Virg. 2. Æne. Spelunca alta fuit, vastoq; immanis hiatu. Speleum. Idem in Bucol. Certũ est in syluis inter spelæa ferarum Malle pati. Apuleius vult etiam in prima esse diphthongõ: quia veteres sępe verterũt η in æ diphthongon: vt cæra, scæna, pleraq;. Spelæum. i. spelunca. Teleboas, viri propriũ Ouid. 12. Meta. Chthonius quoq; Teleboasq; Ense cadunt nostro. Teleboæ, Aetoliæ populi, & insulæ quædã. vide Sebetus, E ante b. Telebous, viri proprium. Sillius li. 7, Teleboi medio surgunt quæ regna profundo. Telecoon, viri proprium. Val. Flac. lib. 3. Ancæus Achelum Sternit, & elatæ proprius succedere dextræ Telecoonta finit. Telegonus, viri nomen, Propert. li. 2. Quid petis æœi mœnia Telegoni. Telemachus, propriũ viri. Horat. 7. Epist. Haud malè Telemachus, proles patientis Vlyssei. Telemus, viri proprium. Ouid. 13. Metam. Telemus Eurymedes quẽ nulla fefellerat ales. Telephus, viri nomen. Horat. in Arte, Telephus & Peleus quum pauper & exul vterq; Proijcit ampullas, Telo. i. perficio. Telephonũ per η, Velabrum loca,

delubrum elysium electra electrum helias helios helisos melius pelamys pelion pelias pelignum spelunca spelæum teleboas teleboæ telebous telecoon telegonus telemach telemus telephus velabrum

ocus Romæ vbi optimus fiebat caseus, qui Velabrensis dicebatur. Tibull. libro. 2. At ua Velabri regio patet, ire solebat. Mart. in Xenijs, Non quencunq; focum, nec furnũ aseus omnem, Sed Velabrensem qui bibit, ipse sapit. In Velabro omnes ganeatę epulę arabantur. Velicer, fluuij nomen. Sidon. in. 3. panægyrico, Bructerus, vluosa quẽ Velicer abluit vnda. Bructerus, est populi nomẽ. ❡Pelion, mõtis Thessaliæ nomẽ. Aldus utat variari, sed rectius producitur: & in Sillij li. 3. Ossaq; cum Pelio cũq; Hemo cesserit Othrys. veriùs legit Stoa, Ossaq; cum Pindo, &c. vt Meta. 2. Ossaq; cum Pindo, naiorq; ambobus Olympus. Estq; quicquid alibi dixit masculini generis. Oui. 3. Fatorũ, Ignib. Ossa nouis, & Pelion altior Ossa. Et Meta. 7. Et quas Ossa tulit, quasque ltus Pelion herbas. Pelios aut Pelius etiam à quibusdã vocatur. Apud Stathium in Achil. Pelean dulcè maritat Pelion. Dulce est aduerbium. Græcè scribitur per η sicut πηλός, id est, lutum: vnde & Pelamis & Pelopes prima longa, & etiã secunda in Peloles sinu maris. Pelias etiam patronymicũ possessiuè sæpe sumptum etiam prima longa, sicut Pelogoni, gigantes. Melanthium, herba Columellæ lib. 11. Nascuntur gracili nelanthia grata cumino. Latinè Git dicitur, Græcè etiam Melanspermon. i. nigrum emen, vnde nõnulli nigellam vocant, ait Beroaldus. Celonium per η & ο, ciconia, intrumentum quo aqua hauritur è puteis. In Vallæ Herodoto scribitur Celoneum, non relonium. Celastrus per η, arbor est in Theophrasto. Helectrum etiã per η, licet Stoa redat variari, semp producetur. Melanurus, piscis apud Stoam in Ennio, Melanurũ, urdum, merulamq;, vmbramq; marinum. Longè aliter Lippius libro. 3. Haud facili arums melanurus fallitur arte. Elæus, populi nomen producitur in Perihegesi. Telyphonium per η, mirandæ virtutis herba in Theophrasto. Melichus, vir apud Martialem producitur: sed sępe Milichus scribitur, Melota, pellis ouina: quia μηλον, ouis: vnde cætera ducta producuntur, Melotis, meloboton, terra quam oues pascuntur: & melobocer, ouium pastor, Melolanthi, à pomis nomen habent Hermolao cap. 3. lib. tertio. Plinij: quia μῆλον etiam pomum est. Melophori, satellites regis Persarum, id est, pomiferi: quia gestant in spiculis mala. Melotrus, herba: & melothrum, suffrutex. vtrunque per. ι & ω. Melobosis, nymphæ nomen producitur à Pylade in Genealogiæ. 3. Lelanthus producitur, teste Bebelio. Elena, vrbs producitur, apud Strab. li. 9. Melæssa & Melussa insula à pecorum abundantia, sic dicta Hermo. li. 3. Telebos. Pterelæ filius: vnde Teleboæ populi. Chelone, piscis per η. Chelone autem testudo corripitur. auctor Volater. li. 25. Melanion per η, Hippomenes dicitur, ab aureis malis, id est, pomis, quibus à Venere donatis Atalantam morando vicit. ita cõplures sentiunt, licet vulgares Memaliõ habeant. Aldus semper Melanion impressit. Ouid. 3. Amorum, Talia Melanion Atalantæ crura fugacis Optauit manibus sustinuisse suis. Duæ autem secũdum Merulam Atalantæ fuerunt: alteram cursu nobilem, alterã Nouacrinam, id est, Arcadiam. Æ ante l, Ælia, Varronis præceptor, & regio, & mulier. Ælius, viri nomen. Ælianus, proprium & appellatiuum. Ælea, magistratus quidam Athenis. Ælurus. i. felis. Bælua cũ e diphthongon, teste Georgio Valla. hinc Bæluinus & bælutus. Horat. Bælua multorum capitum es. Sunt qui gemino ll bellua scribant sine diphthõgo: inter quos est Senensis, credens hinc bellum dici. Cælum, cælandi instrumentum. sic cælo, cælas, sculpo. Auson. li. 1. Epig. Talia fecerũt ferrea cæla deam. Cælo, cælas. i. sculpo siue signo vnde vasa cælata dicuntur, quæ ancæsa veteres appellabant, quòd forent circuncæsa. hinc cælum, mundi pars longè pulcherrima: quia stellis cælatũ est. cui opinioni astipulatur Senensis. Alij tamen à κοῖλον id est, cauum deduci volunt, teste Varrone: ideo tum œ diphthongo scribunt cœlum. hinc cœlestis, &c. & cœlebs: alij sine diphthongo celum scribunt per contrariũ: à celo. i. abscondo, nobis placet prima opinio, vt per æ diphthongõ cælum scribatur. Cælsus. i. sublimis: à cælo deriuari volunt. hinc præcælsus, excælsus: quæ alij à cello, id est, cedo deducentes sine diphth. scribunt. id nobis placet. at cællo, ceculi, id est, cædo cecidi, diphthongõ habet: vnde percællo, præcællo, procællo, recællo. Cella, & quicquid est hinc, diphthõgo caret: quia à celo. i. abscondo fit. Cælius, viri & montis nomen. Cælia, mulieris proprium. Lælaps lælapis, canis proprium, & forsitan viri aliquando: à lælaps lælapis. i. turbo turbinis, quòd velox sit vt turbo. Ouid. 3. Metam. Inde ruunt alij, rapida velociùs aura Pamphagus, & Dorceus

[Right margin: velicer; æ ante l; ælia; ælius; ælianus; ælurus; bælua; cælum; cælo; cælum; cælsus; cælius; lælaps]

Ponto, Caspius, Ægypsus de se si creditur ipsis, Condidit, & proprio nominē dixit opus. Ægyptus, viri & regionis nomen cum y Græco, vt Ægyptius, ægyptiacus, ægyptini. Ægnide, vrbs & mulier. Ægirœssa, vrbs Æoliæ, Vt ait Tortellius. Ægion & Ægys, vrbes apud Strab. Ægimurus, insula apud eundem. Ægira, Ægialus, vrbes. Ægidius, proprium viri. Æger, ægrotus, ægritudo, ægrimonia, &c. Ægroto. i. ægrotus sum, neutrum est. Ægrotor ægrotaris putamus non dici contra indoctos. Fregi à frango, teste Tortellio, Nestor in dictione Ægloga dicit, quòd Græci omnes dictiones vbi est ante g, per ai diphthongō annotare consueuerūt, vt Aegō Ægæon, Ægyptus: preter Ego pronomen, & egero, id est, erigo, Pægi præteritum, teste Tortellio. Pægma: quod etiam per c pæcma quidam scribunt, æ diphthongon habet, teste Tortellio, est ludus & machina quædam, à pæzo, id est, ludo: hinc pægnia trisyllabum cum i ante a, genitiuo pægniorum, dicuntur ludibria, teste eodem. sic Pægnium, pueri nomen. Oe ante g, Nœgæum cum æ diphthongo in secunda syllaba, amiculi genus: & pro candido interim ponitur. Liu. Lachrymas de ore nœgæo tersit. æ ante g, vulgo scribitur Aegeria, nympha, vxor Numæ, magis longo abusu quàm ratione. Nam Festus Pompeius ab egerendo dictum vult, quòd parientibus & egerentibus conceptum auxilio sit. Egesta cui, oppidi in Sicilia nomen, ab Egesto Troiano denominata, meliùs per e scribi putatur. ne tamē nomē sit obscœnū, si egesta dicatur, vt sordes alui, quę egeritur, egesta dicitur vbi egesta est, præpositum est S, & dicitur Segesta. Egestus etiam nomen fuit filij Numitoris ab Amulio sublati, ne regnum Albanum tandē arriperet: quod Paulus Marsus prima longa in genealogia Romanorum pronuntiat, Inde per insidias truncat Numitore creatum Egestum. Ægathes ægathium tertiæ plurale, insulæ quædam sunt nautis Gotha dictæ, in prima est diphthongus. Pegma, Tortellius ἀπὸ τοῦ παίζειν diphthongo scribit: sed Hermolaus improbat deducens ἀπὸ τοῦ πηγνύειν, quod est pangere, Græcè πῆγμα dicitur, hoc est pagmentum: genus ludicri dicitur pæchnium: vnde technopæchnium apud Ausonium. Ægialos, olim quæ nunc Achaia dicitur, propter vrbes in litore dispositas: quia ægialos, litus dicitur. Ægialus etiam oppidi nomen est. Ægialia, insula in sexto Herodoti. Aeger & ægroto, Lucretius autem lib. 3. Præter enim quam quòd morbis cum corpus ægrotat. spondaicum fecit, absumptis u & s in Corpus: quod quia rariùs fit, legi potest corpus cum ægrotat. Manil. lib. 1. Aegrotat natura nouum sortita sepulchrum. Aegylops, morbi nomen. Aegithus, auis perdicis magnitudine, alio nominè Salus. Aeginiū vrbs. Aegyla, insula. Aegimuros, insula Aphricæ, Aegusa, insula. Aegira & Aegion apud Hermol. cap. 5. li. 4. Plinij. Qui etiam Aegaleos scribendum censet apud Papin. Aegidius, viri proprium ab Aegide. Væ, quæ particula nunc auget, vt Væhemes: nunc minuit, vt væpenis. i. parua mentula. Mart. Dranci nata sui vocat væpenem. Collatus cui gallus est Priapus, Qui deus dictus est membrosior equo. Gallus hic auis videtur, sed ad hominem alludit: væ etiam peruersionem notat, vt Væcors, væsanus. Oe ante g, vt Nœga oppidum Hispaniæ Straboni: & Nœga mesia, fluuius in Cantabrorum litore Ptolemæo. Quidam malè Nœtam vocant.

E ante l in dissyllabis producitur,

vt Velum, velo velas. vnde Reuelo.

EXCEPTIO.

Chelys cum ch aspiratō & y Gręco, testudo & cithara. Papin. 4. Syluarū. Cedamus chely, iā repone cantus. vocatiuus est chely, & versus phaleucius. At Chela chelæ producitur. Virgil. Inter chelasq; sequentes Celer tàm proprium q̃ appellatiuum. Ouid. 10. Metam. Emicat, & summam celeri pede librat arenam. hinc Celox celocis, nauicula à celeritate dicta, quæ etiam Gelonis appellatur. Ennius, Labitur vncta carina per æquoraq; alta celonis, non doctè igitur in generib' Nebrissensis dixit Fœmineis addes solox celoxq; phalanxq; vbi etiam Solox malè producitur. Lucillius, Paschali pecore, ac montano hirco atque soloce. Est aūt Solox, pecus lana contectum, aut ipsa crassior lana Felo aut felio in Philomela. Gela vrbs & fluuius Siciliæ. Sill. 14. Venit ab amne trahens nomen Gela, venit & hesa. Gele, etiā populi sunt in. 11. Strabonis. Gelu: quod vetustiores Gelū quoq; dixêre, & masculinè Gelus. hinc gelare, regelare, &c. Lucretius li. 5. Assiduosq; geli casus mortalib' affert, Et in li. 6. Demittit, quasi sæpe gelum quod

con

ni iter. Semen, semino, seminium, seminariũ, sementis: testimonia vulgo patẽt. Semi, in quibusdam i penitus perdit, vt semuncia, non in omnibus, quicquid dicat Nebrissensis, vt semihomo, semiermis, &c. Semarchus, Niobes filius in Pylade. Temetum, vinum, dictum quòd mentem tentet & labefactet, variatur. hinc Temulentus, temulentia. Iu. 5. saty. De corcyræa temetum deduxerat vua. Horat. epistola vltima, Accipis vuam, pullos, oua, cadum temeti: nempe modo isto Paulatim mercaris agrũ. ¶E ante m corripitur, sed producitur dum prima est litera, vt Emitto: sed Emundus à Valerando corripitur. Et Emys emydis per e breue scribitur. dixi produci dissyllaba tertiæ in genitiuo crescentia hinc tolle Femur & femen. Quia etiam femẽ, vt vult Hermolaus & Seruius & Pylades, sine diphthongo scribitur: & corripitur Æneid. 10. vbi legendum, vt vult Seruius, Eripit à fœmine, & trepidanti feruidus instat. Et Ansonius, vt legit Stoa, Per teretes fœminum gyros surasq; nitentes. Femur, vt volunt, est pars posterior siue exterior coxendicis seu coxe. Femen autem, pars interio seu anterior. verùm Femur pro tota parte pudenda interdũ capitur. Thema, per e breue scribitur. Cremamola à Mantuano producitur: sed vir hic à Sabellico Carmamola vocatur. Crema autẽ corripitur à Mantuano. Demosthenes à Fausto quidem corripitur, sed debuit produci vt similiũ. Demonax, etiam secunda longa huius demonactis. Demipho, Demenetus, Demaratus, Demochus, Demõnesos, demoborus, populi deuorator. Nemertes, nymphę nomẽ, producitur à Nicoll. Valla & Pylade. Clema & Clematis clematidis vtrũq; per κ. Clema est palmes. Clematis, sarmẽti malleol⁹. vnde adagiũ, Clematis Ægyptia dicitur, auctore Hermol. ca. 15. li. 24. Plinij, in proceros nigro corpore. Cneme per κ, est vrbs vicina Agarico promontorio. Cnemos, collis: & Cnemis Cnemidis, montis nomen, à quo Epicnemij & Epicnemide, populi per κ. Chemites, lapides pretiosi. Lau. Lipp. in distichis, Chemites pius est, defunctaq; corpora seruat. Semarachus, Niobes filius producitur à Pylade. Temetũ, regio producitur: Temulentus tamen & abstemius (te) correpta leguntur. Et temulus, quod pro temulento. Pius in Lucretij li. 1. legit, Fiet vti risu temulo concussa cachinnent. vbi fortè legendũ est Tremulo. Æ ante m, Æmulus, æmulor hæc Chœroboscus aspirat teste Georg. valla. Æmilia, sermonis lepiditas. hinc Æmili⁹, Æmilia, hominum propria. Æmilia quoq;, regio est: & Æmilianus, propriũ & appellatiuũ. Mart. Pauper eris semper, si pauper es Aemiliane, Dantur opes nullis nunc nisi diuitibus. Petrarcha errauit in. 3. epi. Dux Marcus Aemilius esto. Aemon ęmonis, viri propriũ. vnde Aemonia, regio quę etiã Thessalia dicitur. Vnde Aemonius, a, um: & Aemonis æmonidis, quidã aspirant Hęmonia, vt Calepinus meminit. Clemẽs proprium & appellatiuũ. vnde Clemẽtia, proprium mulieris. ideo minùs doctè Petrarcha dixit in. 1. epist. ad Dionysium, Coniuge quinetiã spoliata Clementia magno Tunc aderat. Cementũ à cædendo. Dæmon dęmonis, dęmoniũ, dęmoniacus. hinc cacodęmon, &c. Dęo. i. intelligo, scio. Hemus, mons Thracię: dictus ab Hęmo, filio Boreę & Orythyię. Tortellius dicit sine aspiratione scribi Aemus. Hęma. i. sanguis. vnde multa sunt, vt Hęmatites, lapillus ruboris sanguinei. Hęmorrhois, serpẽs cuius morsu sanguis effluit. Rhois. i. fluor. Lucan. li. 9. At nõ stare suum miseris passura cruorẽ Scamiferos ingens hæmorrhois explicat orbes. Hæmorrhois item est sanguinis fluxus, morbus grauis. Hęmonia iam patuit. Hæmibetũ, Mæmus, viri proprium. Philel. nona septimæ, Mæmedecus Semæ, mentis solatia nostræ. Læmargia, pœnult. longa, ingluuies. Læmargus, gulosus. Oe ante m, Cœmiteriũ à Cœmomai. i. sopio: quia ibi mortui dormire dicuntur. indocti à Cimis. i. dulcis, cimiteriũ dici autumãt: quos Nestor bene reprehẽdit. Fœmina fœminę, Fœmina fœminum. Fœmẽ nominatiuus rarus est, vt in heroclitis diximus hinc Fœminalia & effœmino effœminas. Lœmi⁹. i. Apollo apud Lindios, vt refert Macrob. lib. 1. Saturn. Phœmonoe Phœmonoes, filia Phœbi quę heroicũ carmẽ prima cecinisse dicitur. Papin. 2. Syluarũ, referetq; arcana pudicos Phœmonoe fontes. Est quoq; alterius Phœbanis nomẽ. Lucan. li. 5. Phœmonoen errare vagã curisq; vagantẽ. Pœmenis, canis nomẽ, interpretatur pastoralis. Ouid. 3. Meta. Pecudesq; secuta Pœmenis & natis comitata Harpyia duob⁹, Et substricta gerens Sicyonius ilia Ladõ, Et Dromas & Canache. Pœmenic⁹. i. pastoralis Ae ante m, vt Aeminius, locus in Hispa Herm. ca. 22. li. 4. Plinij. Oe ante m, vt Lœmius: quia Lœmos, est pestilentia quã sedauit Apollo.

temetum

æ ante m
æmulus
æmilia
æmilius
æmon
æmonia
clemens

dæmon
hęmus

E ante n producitur.

vt Denus: Menopilus, Iudæi nomen apud Mart. lib. 7. Notentur generalibus regulis nota, vt Siren sirenis, Ren renis. Arator lib. 2. Studeatq; sacerdos Renibus obstructis mysteria castus adire. mendosi libri habent Obstrictis renibus. EXCEPTIO.

Corripe habentia ante E, b, g, s, t, v: vt Bene, genus, senex, teneo, Venus. Hinc tolluntur Genesar apud Seduliu. Blenæ, populi sine capitibus habentes in pectore faciem. Claudianus de Nilo, Errat Per Meroen, Blenasq; feros, atramq; Syenem. Splenium, quia à splen deriuant. significationem vide apud Martialem li. 2. Et numerosa linunt stellantem splenia frontem. multùm dissentiunt Calderinus & Merula. Sthenio, Medusæ soror, teste Bebelio. Senio & Senus à sex. Persius, Quid dexter senio ferret, Scire erat in voto. Senæ Senarum, oppidi nomen. Philelphus etiam singulariter sæpe loquitur Sena senæ: contra primitiui naturam producitur: quia Senones corripitur, qui sunt Galli, vnde Senæ dictæ sunt. vide Clanis, A ante n. Strenuus, licet nonnulli gemino n scribunt strennuus, vt quidam Brenus, alij brennus, semper producitur. Strena, munusculum Auso. ad Vrsulum, Curam pro strenis excubuisse tuis. Tenos, insulæ nomen. Vide Didyme. i ante d. Vena, venor venaris. Venucula. vua. 4. saty. lib. 1. Horatij. Senia, proprium mulieris. Martial. lib. 7. Dicis Senia, sed negant latrones. phaleucius est. Venenū corripitur, licet putetur à venis nomen habere. Threnos. Threnodia, Tenesinus. Enyo. vide vocalē ante vocalem. Enipeus vel Enipheus, fluuij propriū. vide I ante u, Sperchius. Etiam est viri propriū. Papin. 11. Thebaid. Egregius lituo dextri Mauortis Enipeus Hortator. Enim, coniunctio notissima. Enispæ apud Papiniū in. 4. Theb. vrbis nomen. Seneca in Hecuba, Quæque formidant Boream Enispæ. sapphicum est. Enæsimus, viri proprium. Ouid. 8. Metam. At non letiferos effugit Enæsimus ictus. aliqui libri habēt per O, Onæsimus. Enienes. Fenestra. Iuuen. Quū pateat altæ caligantesq; fenestræ. Henetus. Menander, viri proprium. vide Plato, A ante t. Menalina, proprium mulieris, apud Ouid. 4. Fast. Menapij, populi Germaniæ. Mart. in Xenijs, Cæretana mihi fiet, vel massa licebit, De Menapis lauti de petasone vorent, Menecrates Menetias, Menetes, Menephron, Meneleus cum eu diphthongo, Menelaus, Menedemus, Menalippus, Menalippe, Menalcas, Menæhmus: & quicquid fit à Meno. i. maneo. dicta nomina sunt hominū propria: testimonia verò sunt admodum facilia. Papin. 4. Syl. Parthenope clari genus ecce Menæcratis auget. Menæceus cum eu diphthongo, Creontis Thebanorum regis filius. Stat. 7. Theb. Video quæ noster signa Menæceus Quæ noster gerat arma Creon, quàm celsus ahena Sphynge per ingentes Homolaidas exeat Hemon, Sphynx, Thebanorum signum, vt Aquila Romanorum. Homolaides, septē Thebarū portæ. hinc vrbs ipsa Heptapylos dicta est, vt docuit Lactantius, Papinij fidissimus interpres. Menœtius, proprium viri: hinc Menœtiades apud Valer. Flacc. lib. 6. Menestheus: vide positionem. Menenus, viri proprium. Catul. Vxor Meneni sæpe quam in sepulchretis. Scazon est. Meneses, viri proprium. vide E ante s. Penes, præpositio. Horat. in Arte, Quem penes arbitrium est, &c. Penu, vel penum, vel penus, penitus, & penetrare, nota sunt, vt Penates. Pheneum, lacus & oppidum Arcadiæ: licet Tortellius Phœmon per œ diphthongon legerit. Ouid. 15. Metam. Est lacus Arcadiæ, Pheneū dixêre priores. Phrenesis video semper corripi: vide to E ante s. tamen producitur phreneticus à Martial. li. 11. Inuasit medicus sica phreneticus Eudi. Xenos. i. hospes & peregrinus. hinc Xenium, munus hospitalitatis. Martialis in Xenijs, Omnis in hoc gracili xeniorū turba libello. nō imitabor dicentē. De locuplete manu xenia multa dabat. Xenodochium dictū est. sic corripitur Axenos. i. inhospitabilis: est quædam maris pars, quæ dicta est postea Euxinus cùm i longa in pœnultima, e in ei diphthōgon versa. quia Euxeinos Græcè dicitur. ideo in Perihegesi mendosè Euxinus pro Axenus legitur. quidam libri rectè habent Axenus, alij malè: sic Post hos Cerceti iuxta quos Euxinus altis. Ouid. in Tristibus, Frigida me cohibēt Euxini littora ponti: dictus ab antiquis Axenus ille fuit. Hinc etiā Proxeneta vel Proxenetes. i. negotiator & mediator inter venditorē & emptorem. Proxeneo. i. concilio, vel induco ad aliquid faciendum. Mart. 10. Vatiniorum proxeneta fractorum. Scazon est. sic Xenophanes, Xeno-

[Margin: blenæ, splenium, senio, senus, senæ, strenuus, strena, tenos, vena, venor, venucula, senia, enyo, enipeus, enim, enispæ, enæsimus, fenestra, menander, menalina, menecrates, mœnetius, menestheus, menenus, meneses, penes, penu, penitus, penetro, penates, pheneum, xenos, xenium, axenus, Euxinus, proxeneta]

Xenodorus, Philoxenus, Aristoxenus, Xenocrates, &c. Zenobia, Zenon, Zenodotus, & plura per zeta scripta aliunde fiunt: Ideo nonnulli malè exceperunt Zenon: quod penultimã in obliquis producit contra indoctos. Mart. li. 9. ad Pannicũ, Democritos Zenonas inexplicitosq; Platonas. Sidõ. in Epithal. pol. Chrysippus Zenonq; docent præcepta tenere. ¶E ante n diximus corripi in habentibus b, g, f, t, ante e, Vt Senones: quod Baptista Mantuanus produxit, scribens Sennones. Hinc tolluntur Threnoes per η, vt Threni Ieremiæ, id est, lamentationes, Threnodis, flebilis: & Threnodia, cantus lugubris. Tenasinus, aut melius tenesmus: Græcè τινισμος, morbi species. Tenos, vrbs in Laconica per η, vt Teneum penult. etiã longa, vt Tena vel tene. vrbs in Achaia. At Tenea, vicus inter Mycenas Corinthumq; tres breues habet. Tollitur etiam a quibusdã Brenus, sed vt dicit Paulus Suardus, melius Brennus scribitur: sicut Gellius q̃ Gelius. Steno, nomen Musæ producitur, teste Bebelio: quomodo ponitur à Pylade lib. 3. Geneal. Tolluntur à regula corripienda, Heneti vel Eneti, vide Pilemon. Menas, piscis apud Lippiũ. Menippe, nympha apud Pyladem. Enienes, populi. Strabo lib. 9. Sunt Enienes ei comites fortesq; Perhæbi. Vbi videndum an in Strab. Græco Perhæbi vnico r scribatur: quia Hermolaus cap. 2. lib. 4. Plinij scripsit. Ænia cum æ diphtongo. Perrheborũ vrbs est Phæneũ, vrbs Arcadiæ: dicitur etiam Pheneos sine diphthongo, quia corripitur ab Homero, vt patet in Hermolai cap. 6. li. 4. Plinij. Papin. Et Pheneos nigro stygа mittere credita dici. Enosigeus tribus priorib⁹ correptis, vnico n scribendum erat, sed producẽdæ primæ gratia Ennosigæus sæpè scribitur. Iuuen. Ipsum cõpedibusqui vinxerat Ennosigæũ. i. Neptunũ concussorẽ terræ: qua ratione etiã Enosichthon enosichthonis penult. correpr. dici potest apto versui vocabulo. Mena, vrbs: incole, Menei. Sill. Comitata Meneis Venit Amastra viris. Cic. in Verrinis, Qua assero iter Menam. sic Hermol. ca. 8. li. 3. Plinij. Enispe. Papin. Ripæq; & Stratiæ ventosaq; donat Enispe. Vbi prius malè legebatur Enaspe aut Enapse. Homero enim Enipse dicitur, teste Hermol. cap. 6. li. 4. Plinij. Seneca in Hecuba dixit pluraliter, Quęq; formidãt Borean Enispæ. Menedemus, Meneptolemus, Menecharmes & Menecharmus, virorũ propria: & quicquid est à meno. i. maneo: aut menos. i. vis & prõptitudo animæ, ira aut robur, corripitur. Enos etiã corripitur Mantuano. Enesmus corripitur teste Bebelio. Cenomani à Baptista: variatur. Zenocrates & Zenodotus per z, non per x scribenda in prima & per η. Cenodoxia. i. inanis gloria: & Cenotaphium i. inane sepulchrũ: & quicquid est à cenos. i. vacuus, per e breue scribitur & corripitur. Æ ante n, Aeneas vel Aenea, teste Nestore, hinc Aeneis, Aeneadæ. Aenos, laus. vnde apæneos, & parænesis, ammonitio Aenus, vrbs & fluuius, teste Nestore. Aeneus, id est æreus. Aenobarbus, viri proprium: & Aeneatores, tubicines. Aenaria, insula. Aenna, vrbs Siciliæ. Aenea etiam, vrbis nomen. Aeni, insula iuxta sinũ Arabicũ. Aenigma, sermo obscurus. Aenigmatistes, ænigmatũ propositor. Benacus, teste Nestore cum Tortellio, lacus est Galliæ cisalpinæ. Petrarcha in. 10. Ecloga malè corripit. vide Larius, A ante r. Cænos. i. nouus, hinc multa sunt, vt cænodoxia, noua gloria: cænotaphiũ, nouum sepulchrum. At per œ cœnos cõmunis est: & cenodoxia, cõmunis gloria: Cœnotaphium, cõmune sepulchrum. Cenos, sine diphtongo, id est, inanis, hinc Cenodoxia, inanis gloria. Cenotaphium, vacuum sepulchrum, hæc pulchrè declarat Tortellius. Cæneus cum eu diphthongo, vir qui antea fœmina fuerat, & Cæneis dicebatur. Cene, vrbis nomen apud sinum Laconicum: vnde Cænites, portus: & Cænæus Iupiter. Ouid. Victor ab Oechalea cenęo sacra parabat Vota Ioui. Chlæna, vestis: quæ læna quoq; dicitur. at leno & lena spurcissimorũ hominũ appellationes diphtongo carent. Frenũ à frangendo: Vnde frænare, effrenus, &c. Læna, vestis, vt dictũ est. Lænæus, id est Bacchus. Mænas mænadis, baccha à menomai, id est, furere. Mæna piscis. Menalus, pluraliter Menala Menalorũ, mons & vrbs. hinc Mænalius, mænalia, męnalium. Næniæ næniarũ, quod singulariter quoq; lectum est Nænia næniæ, & in neutro genere pluraliter Nænia næniorum: quidam sine diphtongo scribunt. Schæna ex veterum cõsuetudine, quia Græce per η scribitur, quod in æ diphthongon veteres vertebant, ijdem æ diphtongo annotabant, quicquid cõtra primitiui naturam e longam habet, vt Sæmen, Dænus, &c. id est multis ex Varrone & alijs declarat

Zenon

Aé ante n
Aeneas.
Aenos
Aenus.
Aeneus.
Aenea.
Aeni.
Aenigma
Benacus.
Cęnos.
Cœnos
Cenos
Ceneus.
Cene.
Chlena.
Frenum
Lęna
Leneus
Nęnię
Scęna cũ suis.

P Tortel-

Tortellius. Scæna, inumbratio est: à scia, id est vmbra. hinc Scenicus, proscenium, scenoma scenomatis, scenos, scenophegia scenophegiorũ. Scenitę, Arabię populi.
Tænarus — Tenarus, locus Laconiæ vbi putabatur esse descensus ad inferos. hinc Tenarius, a, um: &
Tænarũ — Tænarum oppidi nomen. Tena vel tænia, fascia & lapis albicans sub aquis in fasciæ
Tæna — similitudinẽ. Virg. 5. Aeneid. Puniceis ibant euincti tempora tænis. Idem li. 7. Aeneid.
Taniæ — Fit longæ tænia vittæ. Tænia etiam est pisciculus quidam. Tæniæ pluraliter tantum,
Væneo — est oppidum. Væneo. i. vendor: vænum, vænundo, author est Apuleius teste Nestore.
œ ante n — Oe ante n, Cœnos. i. communis: hinc cœna, quòd multorũ esset cõmunis: vnde cœno
Cœnos cum suis — cœnas, cœnatio, cœnaculum, domicœnium in cœnis, &c. Cœnobium, vbi communis vita est: bios, vita dicitur: cœnobita, penultima longa, in cœnobio viuens. Cœnum. i.
Cœnum — lutũm: à cœno, id est inquino. Chœnix chœnicis, & chœnica chœnicæ, cũ ch aspirato,
Chœnix — mensura quatuor sextariorũ. Pris. in libello de ponderib⁹, Recipit geminas sextarius
Fœnus cũ suis — vnus. Qui quater assumptus fit Graio nomine chœnix. Fœnus fœnoris, diminutiuũ est fœnusculũ: fœnero & fœneror & fœnebris adiectiuum: vt Fœnebris lex, de fœnore.
Fœnum — Fœnum, quia fine cura fœnus prębet: hinc fœnisex & fœnisecium, fœniseca, &c. Fœni
Fœniculũ — culum, herba, cuius semen terrę mandatum magno fœnore reddit fructũ: Grece marathron dicitur.
Mœnia — Mœnia a Muniendo: nam œ diphthon. pro u veteres posuerunt, & contrà: quia mœrus pro murus lectum est. hinc submœniũ, &c.
Oenos cũ suis — Oenos, id est vinũ. hinc multá sunt, Oenopola, œnopiliũ, œnophorum, œnigena, œnipotes, œnophius, Oenanthe. hoc vltimũ vrbis nomẽ est, & floris vuæ, anthos, flos cum th aspirato, flos est vuę
Oeneus — labruscę: Vnde œnanthinũ Vnguentũ. Oeneus, Aetoliæ rex. hinc Oenides pro Tydeo.
œnoma⁹ — Oenomaus, Hippodamiæ pater, Elidis rex. Oenochonum, Thessaliæ fluuius. Oenops,
Oenochonum — viri propriũ. Oenopion, viri propriũ. Cic. in Arato, Oenopionis auens epulas cœnare
Oenops — nitentis. Oenone œnones, mulieris proprium. Oenotria, Italia: Oenotrij, Itali. Oeno-
Oenopiõ — trus, Sabinorũ rex: Oenotrides, insulæ. Pœne, aduerbiũ. Lucan. 10. *Vindicta senatus*
Oenone — Pœne data est famulo, hinc pęnultimus. Rufinus, Tullius hunc laudat, *cui fit penul-*
Oenotria — tima longa. ergo male legitur in Alexandro, An erit e iuncta fietq; penultima longa:
Pœne — expunge encleticam. Diphthongõ habere pœne docet Georg. Valla: licet Calepinus
Pœnuria — inter non diphthongata reiecerit. hinc pœnuria, teste Festo, quod pœne minus fit q̃
Pœnula — necesse est. Clau. li. 2. in Ruf. Tantáne gestandi fuerit pœnuria ferri? Pœnula, vestis.
Pœnus — testis Georg. Valla. Pœnus, Carthaginensis: diminutiuũ est Pœnulus, quod est *nomen*
Pœna — fabulæ Plautinę. Hinc œ in u versa Punicus, a, um. Pœna, pœnitet, & quicquid hinc fit:
Phœnix — vnde tamẽ punio œ in u versa, aut contra. Phœnix. auis & populus. Phœnicia, regio.
Phœnicia — Phœnix quoq; viri & arboris nomen, & color rubeus, vnde Phœniceus, a, um, id est
Phœnicopterus. — purpureus color. neutro genere, Phœnicium dicitur. Phœnix etiã, fluuius est Thessaliæ in Asopum fluens. Phœnissa, fœmina Phœniciæ. Phenicopterus, auis rubeis alis:
Schœnos cum suis — nam ptera, ala dicitur. Iuuen. saty. 11. Et Scythicę volucres & Phœnicopterus ingens. Tortelli⁹ legit per duas dictiones Phœnix opterus: & dicit opterũ, esse auem quandã
Schœnos cum ch aspirato post s. i. funis, hinc multa sunt, vt schœnobates, funambul⁹: neurobata, funerepus. Schœnoplocos, funarius seu restio, Item. Schœnos & Schœnismos. i. terrę mensura cõtinens quinquaginta stadia, vt inquit Herodo. li. 2. Schœnos, oppidũ Bœotię, à Schœno Atlantis patre nomẽ accepit. hinc Atalanta, puella vocatur Schœneia, Schœnis schœnidis, & Schœneis schœneidis. Ouid. 10. Metam. Talia dicentem molli Schœneia vultu Aspicit. Sidon. in pręfat. epithal. Pol. Tradit Schœnida ter cadente pomo. Phaleucius est. Claudianus in laude Serenæ reginę, Hippomenes trepidus cursu, ferroq; secutã Aurato volucrẽ flexit Schœneida pomo. Schœnos p oppido leges in septimo Thebaidos Papinij Schænus, eadem scriptura, est arbor ex lentiscorũ
Schœnus, — genere. Schœnus, schœnuntis, flumen Athenis proximum: à iuncis nomen habet, proinde iuncarios campos in Hispania, Schœnũtas vocat Strabo. Schinitia, amnis quidã Arcadiæ. Schœnum, locus in Bœotia vbi vnguentum pessimum esse dicitur, hinc vil o res meretriculas vocant Schœniculas. ¶ Ae ante n, Cænis vel Cæne. iuxta Pelorum insula. Cæna, oppidum Siciliæ. Aenia Perrhæborum vrbs. Aenienses & Aeniadæ, eius incolæ. Phenippus, viri nomen. Tænia, in Aegypto vicus & locus angustus: vnde Tæmoticum vinum. Hęna, poëtę nomen. Crinitus, Sextilius Hęna, Aenigma, in quo

errauit

errauit Prudentius, Legis in effigi scriptū per enigmata Christum. Menà, piscis. Nænia, carmē & dea. Menarch°, vir medicus, sua μαινομαι, id est insanio dicitur, bene per æ scribitur: si à μῆνις, id est iracundia, per η, producitur. Si vero menos id est potentia, &c. per e breue scribitur & corripitur. vt in hoc Plauti, Priuatim medici Menarchi, &c. Oe ante n, vt Phoenix, mons altissimus, & castellum in. 13. Strabo. Mœnis, amnis. Oenopon, filius Thesei. vnde Ionchius, Hanc olim Oenopion Thesides condidit vrbem. Author Plutarchus in Theseo. Oenone, insula. 6. Metam. Oenonē veteres appellauere, sed ipse Æacus Æginan matris de nomine dixit: Ita libentius quam Oenopiam legeret Hermolaus, vt dicit cap. 12. lib. 4. Oenone, insula est etiam in. 8. Herodoti. Oenomade apud Plin li. 5. ca. 27. Oenusse, insula Chio proximà: incolæ Oenussęi Hermol. ca. 31. li. 5. Plinij. Nœnon, vetus pro non. Lucillius apud Marcell. Oenoa, oppidum in Strabone. Mœnia à muniendo, aut contrà: sicut Punio à pœna, & Punicus à Pœno. Dathus tamen à Mœnio, viro, qui primus mœnia struxit, non à munio deducit.

E ante p corripitur,

E ante p

vt Vepres. Horat. Corna vepres & pruna ferunt. Crepis crepidis & crepida, licet apud Grecos primam & penultimam producant, teste Nestore. Persius, Non hic qui in crepidas Graiorum ludere quærit. Sic cęteri. Epi in omnibus compositis contra Alexandrū, vt epacta, epistola, episcopus. Ephebus, ab epi & hebe, id est pubertas: non à phœbus, vt cum Catholico sopniat Vgutio. Iuuen. saty. 2. Armenius Zalathes cunctis narratur ephebis. Rufus in Arato, Troicus haurit aquas & fundit ephebus ab vrna: hic mendose legitur. Funditq; ephebus ab vrna: hinc Ephebia, prima adolescentiæ ætas, authore Donato: & (si Alexandro Nequam credimus) locus in quo pueri prostant: errat tamen Nequam in prima syllaba dicens, Quo prostant pueri, locus est Ephebia dictus. Ephesus corripitur, vt videbis in E ante s: ideo peccat Petrarcha dicens. 10. Ecgloga, Qui docet Ephesios, Tyrios qui rumpere campos. Epops, id est vpupa. Ouid. 6. Metamor. Nomen Epops volucri, facies armata videtur. Alexander Nequam, Cum fulicis vpupisq; petunt excelsa volando. Errauit in vtroq; Petrus Riga in Leuitico dicens, Vpupa quæ melius ita dicitur epopa, nidum. Idem teste Nestore, male dixit in lib. Numerorum, Ollarum carnes peponum fercula porros. quia (peponum) corripitur ab Homero & alijs.

Vepres | Crepida | Epi | Ephebus | Ephebia | Ephesus | Epops

EXCEPTIO.

Cepus absq; diphthongo, teste Nestore, monstrosum quoddā animal in Æthiopia à Babilonijs adoratū. Philelphus in. 6. quartæ, Adducasq; licet Cepos, vulpesq;, luposq;. Cepos, vrbs per η. Cephisus Bœotiæ fluuius. vnde Cephisis, Cephisidis, & Cephisius, Cephisia, Cephisiū. Lucan. Bœoti coiere duces, quos impiger ambit Fatidica Cephisus aqua, Cepheus, Andromedę pater. vnde Cepheni, populi. Ouid. 5. Meta. Conanti mittere Cepheus Quid facis, exclamat, &c. Et in primo versu, Dumq; ea Cephenū medio Danaeius heros Agmine cōmemorat. pro Cephenorū. Cepio, viri propriū. Sidonius in primo Panæg. Haud aliter cæsus quondā, quum Cepio robur Dedidit Ausonium. Si à cæpis deducetur, diphthongo annotabitur Cepio, licet id obseruari non viderim. Cepha appellatiuū per η, Ephitus, viri propriū, Virg. 2. Ænei. Addunt se socios Ripheus: & maximus armis Ephitus, oblati per lunā Hypanisq;, Dymasq;, Et lateri agglomerant nostro, iuuenisq; Chorœbus. Apud eundē alibi est Iphitus: sed de altero forsitan loquitur Epytus cum y Greco, viri propriū. Ouid. 4. Fast. Proximus est titulis Epytus alba tuis. Epiros vel Epirus, est regio quæ Molossia Chaonia & Albania dicitur, hinc Epirota, natus in Epiro. Lucan. in. 2. Primus in Epirū Boreas agat. Ephæstus, ephæstion, ephæstia, epinitus, epiola. Epytides, propriū aut patronymicū apud Virg. 5. Æneid. Eperie, Epiolus, Ephula. Gepida, populi nomen. Sidon. 3. Panæg. Gepida trux sequitur, Scotū Burgundio cogit. Hepar hepatis, Græcū, quo Latini vix vsi sunt, significat iecur. scribitur, teste Nestore, cū η aspirato, quod in e longum vertitur: producitur ab Home. in. 11. Odyssææ teste Nestore: quare peccauit Macer dicens, Sumptū curat hepar nec ab epi dicitur, vt cū Catholico sopniauit Vgutio: errat similiter Alexan. cū Macro, Leponticus, viri propriū. Sil. li. 4. Occidis, & tristi pugnas Lepōtice fato. Puto dici à Lepōtis, Italię populis, teste Strab. l. 4. Repo repis: vñ obrepo, subrepo. Hora. in Arte

Cepus | Cephisus | Cephisius | Cepheus | Cephen° | Cepio | Ephitus | Epytus | Epirus | Epytides | Gepida | Hepar | Lepōtic° | Repo

Verùm operi longo fas est obrepere somnum. Germanicus Cęsar in Arato, Tunc Cynosura alte repit, tunc totus in vndas Mergitur Orion, humeris & vertice Cepheus. Mendose habent fere oẽs libri, Tunc alte Cynosura repit, &c. At repens nomen pro repentinus, aut aduerbialiter pro repente, vndecunq; fit, perpetuum corripitur. Virg. Aeneid. 12. Quo ruitis? quóve ista repens discordia surgit? Ouid. 1. Fast. Bina repens oculis obtulit ora meis. Sepia, piscis, ex cuius cruore atramentum fiebat: & pro atramento sumitur à Persio dicente, Nigra quòd infusa vanescat sepia lympha. Sepia etiam est scopulus iuxta Atheniensium litora. Sepias sepiadis, promontorium Macedoniæ in Ptolemæo, & vrbs in. 9. Strabonis. Valer. Flacc. lib. 2. Iam Sciathos subsedit aquis, iam lõga recessit Sepias, attollit, &c. Sepio, sepis, sepire, seps sepis, & sepes sepis. Virg. Vicino ab limite sepes. nihil horum putat Calepinus diphthongari. Nestor dicit sæpio & sæpes à veteribus diphthongo æ notari solere, quos imitari operæpretium est, inquit Nestor: quo teste, seps pro serpente Græcũ nomen diphtongo caret. Sepum pro seuum, pingue illud in bobus vnde fiunt candelę: quod per b sebũ quoq; dicitur. Sephora, mulieris propriũ, producitur à Riga. vide Præputium, V ante t. Sepiũ per η. Tlepolemus, Herculis filius. Ouid. 12. Metam. Prelia Tlepolemus, Pylio referente, dolorem, Præteriti Alcidæ tacito non pertulit ore. Vepicus producitur compositione, vt vegrandis & Veiouis: & à plerisq; diphtongo notantur. ¶ E ante p corripitur. Excipitur Cepos per η, vrbis nomen singularis numeri apud Strabonem. Plinius vero & Mela pluraliter dicunt Cepœ, sicut Solœ, teste Hermol. cap. 6. & lib. 6. Plinij. Cepha etiam per η, teste Stoa. Epiolus etiam similiter per η, id est papilio, qui lucernarum luminibus aduolat: & genus febris, teste Hermolao. ab ἤπιος, quod est blandus. Epiole etiã per η, Italię oppidum à Tarquinio dirutũ. Ephula, vrbis nomen. Horat. Carm. 3. Ode. 29. Ne semper vdum Tybur, & Ephule. Epium, oppidum, primã producit, teste Hermol. ca. 6. li. 4. Plinij. Ephæstiades, insulæ Vulcaniæ per η Ephestites, lapillus pretiosus. De Sepio lege Lucretium: sic, Inter enim sepit cœtus natura viasq;. Eperie, nympha. Ouid. 11. Metam. Aspicit Eperien. Sepias sepiados, promontorium Macedoniæ, à sepijs nomen habet: vt Sepiussa, insula. Sepias etiam, vrbs est in. 9. Strab. Epinitus, Niobes filius apud Pyladem. Psephopectæ. i. cõputatores, calculatores per η. Vtuntur hac dictione Latini, à psephizo. i. computo. Psephis psephidis, lapillus, calculus. Psephisma, iudicium decretũ per suffragia. Plutarch. in Cimone, Cimon Pericle sibi psephisma conscribente, in patriã est reuersus. Sic etiam aliubi sæpe & Apuleius. Ae ante p, Aepia Aepię, teste Nestore, vrbs propinqua Pylo. Aepolus caprarius. sic æpole, æpolica, æpolium. Aepitus, viri proprium, teste Tortellio. forsan idem de quo Ouidius loquitur. Aepy, cum y Græco, teste Nestore, vrbs quondam sub Nestoris ditione in montibus sita: nam æpy, sublime est: æpys, altus. hinc Aepycus, pastoris nomen apud Petrarcham in sexta Ecloga: & Aepy, mulieris nomen, ibidem. Aephitics, vrbs quædam. vnde æphitius, a, um: vide in crementis, Psophis psophidis. Cæps cæpis, loci cuiusdam nomen: at Cæps, philosophi, diphthongo caret, author huius est Guarinus. Cæpi, preteritũ à capio ex veterum consuetudine, authore Tortellio: cui astipulatur Calepinus. Guarinus dissentit & Regius, dicens in. 12. Fabij, Citra diphthongõ (ceperamus) legendum mihi videtur, vt intelligamus sumpseramus. Cæpe, neutrũ, & Cepa cæpe, fœmininũ, teste Nestore ex Apuleio, à capitis magnitudine. Ouid. Cedenda est hortis eruta cæpa meis. lecta sunt quoq; cæpitium & cæpitius: vt in heteroclitis declaramus. Sæpe, aduerbium. Sæpes & Sæpire, teste Nestore, vide E ante p, Sepio. Oe ante p, Cœpi, verbum defectiuũ est ab antiquo cœpio: de quo satis diximus in ecilipticis. hinc Cœptus, cœpta cœptum: & cœptum, id est initium. hinc incipio, teste Nebrissensi: ergo cum œ diphthongo scribitur, teste Nebrissensi, incœptus, &c.

Repens · Sepia · Sepias · Sepio · Sepum · Sephora · Tlepolemus. · Ae ante p · Aepia · Aepolus · Aepitus · Aepy · Cæps · Ceps · Cepi · Cepe · Cepa · Sæpe. · O ẽte p · Cœpi. · E ante q.

E ante q corripitur,

vt Equidem: quod Virgilius, teste Seruio, tantũ primæ personæ dedit: vt Non equidem inuideo, &c. Ideo putarunt esse compositũ, quasi sit Ego quidem: propter quod Radius censet Aetnam non esse Virgilianũ, in qua dicitur, Haud equidem mirũ factu quod cernim⁹ extra. Sic Persius, Non equidẽ hoc dubites. ideo Priscianus vult Equidẽ

esse simplex. Ego equidem apud Sallustium, solueretur per regulam, Aequiualens geminis, &c. Neque, nequeo, corripiuntur cum nefas, vt quicquid fit à nec vel neq;. At producuntur à ne aduerbio prohibendi venientia, vt Nequis, nequam, nequando, nequaquam, nequicquam (vt est apud Gelliū.) Ouid. Nequitia est, quæ te non finit esse senem. Virg. Hic tibi nequa moræ.

EXCEPTIO.

Sequana, fluuius. vnde Sequanici, & Sequani, populi huius fluuij accolæ. Lucā. li. 1. Optima gens flexis in gyrum Sequana frænis. Mart. Hanc tibi sequanicæ pinguem textricis alumnā. Sidon. in. 2. Panæg. Rigidis hunc abluit vndis Rhenus, Arar, Rhodanus, Mosa, Matrona, Sequana, Ledus, Clitis, Claris, Arax, &c. Petrarcha li. 3. epist. ad Rainaldum corripit Sequana: male quidem, vt alia multa. Susq; deq; producitur in Lucillio. ¶ Deque producitur, quo tantum vtimur in oratione Susq; deq;. Lucil. in. 3. Susq; & deq; fuere inquā omnia ludus iocusq;. i. sine cura & solicitudine. ¶ Ae ante q. Aequus ab aqua: Vnde primā diphthongi vocalē accipit: nā aqua sedata adæquatur. hinc æqualis, æquitas, æque, æquor, æquo æquas, æquinoctium, æquamentum, æquanimus, æquæuus, æqualaneum, æquimanus, æquilibrium, æquiparo, æquidiale, æquipolleo, æquiuocum, &c. Georgius Valla vult ex Græco ecos deduci: ideoq; diphthongum non ratione, sed vsu obtinere. Aequi, Italiæ populi in. 6. Fastorum Ouidij. Aequicolus, fortè ab æquus, populus Thusciæ. Sillius li. 8. Rastrisq; nouant æquicola rura. Equicolus, viri propriū, corripitur. Virg. 9. Aeneid. Et pulcher Equicolus armis. Aequimelium, locus quidā Romæ erat, vbi Melij domus terræ æquata erat. Aequana, mōtes Surrentini. hinc Aequanus apud Sillium li. 5. viri proprium. Aequotutium, oppiduli nomē. ¶ Ae ante q. vt Aequum, Italiæ oppidū: incolę, Aequi dicuntur. Sil. li 8. Hos iuxta Nepesina cohors. Aequiq; falisci. De adiectiuo dixim⁹: pluribus tamē placet aquam ab æquo, quàm contrà dici: quia æquora sunt etiam campi in quibus non est aqua. Sic scribetur Aequanus, viri proprium. Sil. li. 5. Aequanum noscens.

Ae ante q
Aequus cum suis.
equicolus
equicolus
æquana.

E ante r corripitur,

E ante r, Eryx.

vt Eryx. Eros erotis, viri propriū. Erotion, mulieris nomen. Erato, peritus. Mart. li. 2. Ex huc occisus Rufe videtur Eryx. Sic Virgil. & alij, tam pro monte quàm pro viro. ideo male dixit Petrarcha in. 6. Aphricæ, Fortissimus Eryx. Horat. Agricolam laudat iuris legumq; peritus. Martial. li. 10. Plorat Eros, &c. Merula etiam, viri cognomen, licet Soranus errore Seruij imbutus aliter docet.

EXCEPTIO.

Produc dissyllaba habētia p ante e, vt Pera. Pero peronis, calciamentum rusticum. hinc per onatus. Iuuen. saty. 14. Nil vetitum fecisse volet, quē non pudet alto per glaciem perone tegi. Pero perus, nymphæ nomen, apud Propertium li. 2. Produc quæcunq; per ve syllabam inchoantur, vt Verona Veronæ. Mart. li. 10. Nec sua plus debet tenui Verona Catullo. Iterum labat hic Patrarcha dicēs Ecloga. 10. Ecce Veronei per prata virentia Martis Ire duos video. Tolluntur vtrinq; quædam. Pheres pheretis viri proprium. Papin. 8. Thebaid. Strauit Abanta Pheres. Phere, oppidum: vnde phæreus, pheræa, pheræū. Ouid. 2. de Arte, Cynthius Admeti vaccas pauisse pheræas Fertur, & in parua delituisse casa. Vereor, veru, verutum, vulgo nota. Verędus, equus, cum æ diphthongo in secunda syllaba, teste Nestore. Hinc Verędarius, nuntius qui equo vtitur. Mart. Stragula succincti venator summe verędi. Beryllus, lapillus. Proper. li. 4. Et solitum digito beryllon adederat ignis. sic cæteri. ideo Prudentium non imitabor dicentem in Psycho. Hinc tibi Sapphyrum sociauerat inde beryllon, scribitur cum y Gręco, vt quod sequitur Berytus, Phœniciæ vrbs. Priscianus in Perihegesi, Antiquamq; Tyron, Beriti & mœnia gratę. Cleros, id est sors. hinc Clericus & Clereta, lena in Plautina Asinaria. Sidon. lib. 9. Clerici nequid maculet rigorem Fama poëtę. Sapphicum cum Adonio. scribitur Græce per η literam perpetuo longam. Cerusa, pigmentū: vnde mulieres cerusatæ dicuntur. Mart. Et cerusata cādidiora cute. Ausonius de Bissula, Sandyx & cerusa alias simulare puellas. Cerathus cum th aspirato, Cretę fluuius. Virg. in Ciri, Carpathium fugiens & flumina cerathea. Ceretum oppidum à Calepino sine diphthongo scribitur: incolæ Ceretani dicuntur hinc ceretanū vinum. Mart. Ceretana nepos ponat, setina putabis; Sil. li. 3. Nec Ceretani quondam Tyrian

Verona
Pheres
Phere
Verædus
Beryllus
Berytus
Cleros
Cerusa
Cerathus
Ceretum

Cerynth' thia castra. Cerinthus, viri proprium, apud Tibul. Celyx per κ. Eridanus, fluuius. Vir. Fluuiorũ rex Eridanus. Erigone, nympha inter astra relata. Idem. 1. Georg. Qua locus Erigonem inter Chelasq; sequentes. Eretũ, oppidi nomẽ. Idem. 7. Æneid. Ereti manus omnis, oliuiferæq; Mitusce. Eruca, vermis, Græcè κάμπη, campe campes dicitur. Columel. lib. 11. Nascuntur volucres, serpitq; eruca per hortos. Mart. lib. 11. Erucam malè pascit hortus vnã. phaleucius est. Est herba quoq;. Ouid. lib. 2. de remedio amoris. Nec minus erucas iubeo vitare salaces: ab erodendo nomẽ vtrunq; dicitur, licet Vgutionem qui id dixerat, non primus vt opinor, Nestor irrideat: vermis nanq; folia erodit, herba verò bestiolas omnes corpori innascẽtes erodit, & Venerem excitat. Alij ab vrendo ducunt. Georg. Valla huruca scripsit cum u in principio aspirato. Aliqui s in r verso, & u in e, eruca dicũt ab esu. Alij ab vro. Apuleio, teste Nestori, placet ab hærendo dici, & diphthongo aspirata hæruca scribi, quoniam rebus quas occupat tenaciter inhæreat. Sic idem Hærugo scribit pro vitio ferri & segetis. Erij, colles Veneri sacri. Marullus, Sancte qui Memphim puer Eriosq; Temperas colles, & amœna Cypri Arua. Sapphici sunt. Erugium, suffrutex. Feralis, contra primitiui naturam dicitur produci, à fera, id est, mors. Lucan. lib. 9. Sic vbi fata caput ferali obduxit amictu. id est, nigro & atro, quasi lugentes vtuntur. Hinc ferale pro infelici & mali significatiuo, vt Ferale carmẽ, Ferales dies. At Feralia, à ferendo festi quidam dies, quia epulę in ijs feruntur, primitiuum sequitur. Ouid. 2. Fast. Hanc quia iusta ferunt dixere Feralia lucem, Vltima placandis manibus ista dies. Ferię producitur contra primitiui naturam, quia à ferendis epulis dicuntur feriæ, vel à feriendis victimis, teste Pompeio. Mart. libr. 5. Durum est perdere ferias: rogamus Iacturam patiaris hanc, ferasq;. Phaleucij sunt. Papin. lib. 1. Syl. Et Musę procul ite feriatæ. Phaleucius est. Sic Hor. lib. 4. Ode. 6. sic veteres omnes. Quare Capellam non imitabor dicentem lib. 9. Feriato linquit arcu. Versus est iamb. dim. catalecticus, vbi secundo loco nouè spondæum dedit, nec Petrarcham. *Sic tibi* curarum ferias præstare libelli. errarunt plures in heteroclitis, Feronia, *dea. Hor. sat.* 5. Ora manusque tua lauimus Feronia lympha. hic (lauimus) tertiæ *coniugat.* est. Feronia quoque est quarundam vrbium nomen. Semper producito, Geryones geryonæ, primæ, vel geryonis tertiæ, & Greyon geryonis, & Geroneus Geryonei, rex Hispanorum ab Hercule peremptus. hinc Geryonaceus. Vir. Ænei. 7. Geryone extincto Tirynthius attigit arua. Geri, populi in Perihegesi, sed quidam rr geminant Gerri. *Hera pro* Iunone, (nam herus hera pro dominus domina, notũ est corripi) hinc producta multa sunt, vt Heracles. i. Hercules, vnde heracleus. Vide e ante us in possessiuis heraclea calpe. Heracleæ heraclearum, oppidum proximũ Neapolin. Heracleopolis, plurium vrbiũ nomen. Heracleon, herba quam Hercules inuenisse dicitur: heracleota nux. Heraclitus, Heraclides, & Heracleotes, philosophorũ propria. Herodes, Herodianus, Herodotus, virorũ nomina. Heros, vnde herous, a, ũ. Heroicus & Herois & Herione. Oui. 13. Met. Vulgiq; secutum Vltima murmur erat, donec Laërtius heros Astitit. Mart. li. 9. Clinicus Herodes trullam subduxerat ægro. Heraclitus vide l ante t. Herodotus vide O ante t. cætera per Heracleus nota sunt. Heriphile heriphiles, vna Sibyllarũ. Tib. lib. 2. Quicquid Amalthea, quicquid Marpesia dixit Heriphile, Phœbo grataque quod monuit At sine aspiratione in principio, & cum y Græco in tertia syllaba, Eriphyle, vxor Amphiarai corripitur. Vir. li. 6. His Phædrã Procrinq; locis mœstamq; Eriphylem. Iu. Occurrent multæ tibi Belides, atq; Eriphylæ. Hero herus, mulieris proprium. Herios, loci nomen, vide Panos A ante n. Meriones Merionis, viri nomen. Ouid. 13. Met. Nec magis Idomeneus, patriaque creatus eadem Meriones, peteret maioris frater Atridæ. Meryx, piscis, per κ. Neritum, duorum oppidorũ nomen est, vt Nestor declarat. Neris neris, montis Argiui nomen, vt ait Callimachus. Papin. 4. Thebaid. Neris & ingenti turrite mole Cleone. Merio nerienis, vis Martis. Gell. dicit à multis produci, eos tamen qui probè locuti sunt corripuisse, vt Nero, cũ quo symbolum habet, potest ergo corripi. Neritos, mons Ithacæ, mascul. est apud Homerum, teste Petro Marso in illud Sillij lib. 2. Haud tibi Neritia cernes cum prole laborẽ. i. Saguntina prole: quia propè Zacynthum Insulam, vnde oriundi sunt Saguntini, est Neritos: hinc Neritius Vlysses, Neritiæ rates: non Naritius aut Naritiæ: nam Vlysses Neriton tenuit, non Naritiam.

Margin: Cerynth' | Eridanus | Erigone | Eretum | Feralis | Feriæ | geryones | Hera cum suis | Heriphile | Herios | meriones | Neris | Nerio | Neritos

notat hoc Bartholomæus Merula in primum Ouidij de remedio Amoris, Quid tibi profuerint Circe perseides herbę, Quũ tibi neritias abstulit aura rates? Ne legas per a in prima, Naritia. Nerite, piscis in Lippio. Nereus sine diphthongo in prima syllaba, teste Tortellio, deus maris. hinc Nereis, Nerine &c. Mart. lib. 4. Nympharum pariter Nereidumque domus. Pheridamas in Ouidio. Serus sera serum: vnde serum, extrema pars diei: & sero, aduerbium. Virgil. 4. Aeneid. Seraque terrifici cecinerunt omina vates. Cicero in Arato videtur corripuisse dicens, Occidit Andromache clarum caput, & sera pistrix Labitur, horribiles epulas funesta requirens. Ego puto mendosum pro fera: nam hoc epitheton optimè pistrici congruit, vt ex sequentibus facile ostenditur: & omnes producunt Serus sera serum: ideo nusquam dixero variari. sic produc Serotinus. at Serum, pro aqua lactis corripitur solum. Tibul. lib. 2. Raraque per nexus est via facta sero. Corripitur quoque solum Sera, ianuę aut fenestrę. & cęt. clausura. Mart. lib. 10. Fereda perpetua claustra fuere sera. Nec apud Sillium vsquam producitur, quicquid dicat Nestor: quia legendum est apud Sill. lib. 13. Sera, id est, tarda. sic. Obnixi torquēt obices munimina sera. hoc est tarda, nec profutura, Videto Sillium: & intelliges multo rectius sera legi, q̃ fere. Sera, vrbs. Serum producitur. videto Serseris incrementis. Serra, instrumentum dentatum, positione producitur, vt Serritus. Seranus, viri propriũ, contra primitiui naturã: à serendo. Sil. li. 6. Seranus clarũ nomen tua Regule proles: Smærea, suffrutex, per æ. Serius seria serium. i. grauis non iocosus. hinc aduerbiũ serio: & seria seriorũ. i. res serię. Mart. Parce precor socero, seria forsan amat. Seria, vas. Persius, O si sub rastro crepet argenti mihi seria dextro Hercule. Idē Seriolę veteris metuens deradere limũ. Tereus ex Ouidio notissimũ. Theridamas cũ th aspirato, viri & canis nomē: quasi feras domans, à ther theros. i. fera. sic producitur quicquid hinc deriuatur: vt Theron, canis & viri nomē. Thero Therus, nympha. Thera, quarundã vrbium nomē. Ouid. 3. Metam. Prima melãchætes in tergo vulnera fecit Proxima Theridamas, &c. Thero, vide Lælaps, Æ ante l. Callimachus, Nomine Calisto fuerat: sed postmodo Thera Dicta fuit tellus vrbis origo meę. Claudian. in secũdo de laudib' Stiliconis, Spelũcas canibus Thero rimatur Iberas. Theriaca. Xeros. i. siccus, quo in cõpositis vtimur, producitur: vt Xerolophus, siccus tumulus: nempe ex lapidibus. vt principiũ virorũ. Lophus, tumulus est. Xerolibya, sicca Libya. Xerophagium, siccorũ ciborũ comestio. Xerophthalmia, sicca lippitudo, quũ non fluunt oculi, sed grauescũt. Xeria, emplastra sicca, sicut hygremplastra vocantur liquida emplastra. hinc etiã Xerampelinę vestes. i. virides, teste Iuuenal. alij alia dicunt videto interpretes Iuuenal. in illud saty. 6. Et Xerampelinas veteres donauerit ipsi. ¶E ante r corripitur, vt Merulus, piscis. Lippius in. 4. Pestifero ante annos merul' cruciatur amore. Idem tamen in primo producit, Merulus ardens. Corripitur etiam Pheręus. Ouidius in Ibin, Inq; tuo thalamo iuguleris more Pheręi. Sic Pherecides, & similia, Diximus incœpta à Ve syllaba produci. Tollitur Vero veronis, fluuij nomen. Martialis, Et vada Veronem montibus. Iambicus dimeter. Sunt etiam Verones, populi. Geramundus, viri proprium, corripitur à Baptista Mantuano. Excipiuntur etiã à principali regula primam producentia pleraque per η, vt Cerix, id est, pręco & caduceator, seu legatus non violandus. Cerygma cerygmatis, pręconium. Cerycia, insignia caduceatoris, quę mendose ceciria dicuntur digestis de re. mi. Clerus, vermiculus, aluearia infestans. Cerus, Armenię fluuius. Erisone vel Irisone. Eringium, suffrutex. Geri, sed melius Gerri. Eriginus non legi, sed Eriginus, viri nomen. Cerinthus, oppidum. Heraclius etiam per η, vt Heraclitus, Heriphile vel Herophile: & quicquid est ab Hera, id est, Iunone. vt Hereum, Iunonis fanũ. Hereus, id est, Iunonius, viri nomen, Herostratus, Dianę ephesinę templi incensor seu incendiarius. Hero, heros: nõ herus heri, id est, dominus. Cheramis, lapillus. Erigone. Ouidius. 5. Fastorum. Nocte sequente diem canis erigoneius exit. fuit Erigone Icari filia. Cereta, lena apud Plaut. Cerathus, Cnossus. Cheridota A. Gellio scribitur per e. Pheritides per t, quia Pherecides per c corripitur. Erij Catull. Erisione vide Iresione. Eraphioetes, cognomen Bacchi apud Pyladem. Ceritus, corripitur, vt Ceres, nisi scribatur Cerritus, vt apud Horatium. Erina per η, poetria quædam. Herum, oppidum in Latio, quasi mirendum. Ceraltum vel Ceraum per ei. Erichthœus, rex Athenarum. Erentalien, vir, Nicolao Valla. Ericleus, vir, apud

Nereus
Serus
Serum
Serra
Seranus
Serius
Seria
Tereus
Theridamas
Theron
Thero
Thera
Xeros cũ suis.

eundem

eundem. Nerite, piſcis apud Lippium. Lera, lero, delero: pro Lira, deliro, Manilio. Neriene variatur, teſte Gell. li. 13. c. 21. Pheretiades per ɴ. Ouidius, Cumq; Pheretiadę. & hyantheo Iolao. vbi author lexici prohibet legi, Cumq; Pheretiadę, &c. ſed videtur errare: quia in tertio de Arte idem Ouidius, Fata Pheretiadę coniunx Pagarea redemit. Pheridamas. 12. Metam. Exitioq; dedi cum Pheridamante Theona. Merix, piſcis, per ɴ, quē Theodorus ruminalem interpretatur. Geraſcontes producitur ab Auſonio. Perithous, qui & Pirithous. Sineria, per ɴ frutex. Sere ferarum. Metropolis. Serum. Seranus, Reguli filius. Tera, inſula & vrbs Theraſia, inſula & mulier. Thera, vel Theras, Polonicis filius. Theriotrophium, ſeptum quo feræ paſcuntur. Thera, Venatio. ſcribitur per ɴ, vt quicquid eſt à θηρ ηρος .i. feræ: vt Theriaca aut thereace, confectio ex Vipera, Therianaria, per ɴ, herba ſerpentes torpeſcere faciens. Thericlus etiā per ɴ. Tereus ſolū in illo Ouidij in Ibin, Tantalidæ tu ſis, tu tereiq; puer, Vbi Stoa legit, Tātalidę tu ſis, Tereos atque puer. Zerinthus Thracię oppidū & inſula. Vnde Zerinthius. Ouid. in. 1. Triſt. inde leui vento Zerinthia littora nacta. Ae ante r, Aereus: vt

Aereus &c. ab es. Aes æris hinc ærarius & Aero æras. Vnde ſubæro, obæro, æroſus, ærificium, æruſco Aeria, inſula: æra, monetæ nota: æra .i. lolium: Vnde ærineu .i. Ioliaceus. Aerugo æruginis, rubigo in ære vel argento, & virideſcit. Rubigo vero proprie eſt in ferro & ſegetibus: alij Hærugo dicunt, ab hærendo, vt dictum eſt in Eruca, E ante r. Aerumna, ab æro, verbo Græco .i. leuo & tollo .i. miſeria. hinc Aerumnoſi, calamitoſi. neq; fit ex e & rumen, vt ſopniatores dicunt. Cæra ex veterum conſuetudine: nam Latini, teſte Apuleio, plerunque ſolebant ɴ in æ diphtongō vertere. Græci Cerion ſine diphthongo fauum vocant: ſunt tamen qui velint Latinum eſſe à Careo cares, eò quòd mellis perfuſione careat. hinc multa deducūtur: vt Cæro, cæras, incæro, cæratura, cæreus, cærotum & cæratū, cærofoliū, cæroſus, cærinus, cæriū, cęris, cæroma Cærinthe cærinthes, fœminini generis, herba, cum th aſpirato: habet cæra melle miſte ſaporem. Vergilius. 4 Georg. Trita meliſphilla, & cærinthe ignobile gramen. Cæruleus & cærulus, color qui glaucus, cæſius, Venetus & Theſſalicus dicitur, & cumatilis: nam cymata, fluctus ſunt dictus quaſi cæruleus, aut à cæra. hinc Cærula horum cærulorum, id eſt, maria. Ouid. i. Metam. Cæruleum Tritona vocat. ſi cæteri. Cæretes, lapillus. Cærete cæreris, neutrum, vrbis nomen, quæ Agilia quoque dicitur. & Cæres cæritis, penult. correpta. Virgil. 8. Aeneid. Eſt ingens gelidum lucū prope Cæritis amnem. Dicitur etiam hoc Cerē cæris. Sil. 8. Pun. lectos Cære viros. hinc patrium nomē cōmunis generis Cæres cæretis, penult. longa. Verg. li. 10. Qui Cærete domo qui ſunt Minionis in aruis. Cæremoniæ, á Cære, Hetæriæ oppido, teſte Pōpeio. Chæro, id eſt, gaudeo. Chære .i. ſalue, vtrunque cum ch aſpirato: hinc Chærebulus, Viri proprium, in Epidico Plautina, quaſi gaudens conſulere. Bule eſt conſilium. Cheropolum, herba. Col. li. 11. Iam breue chæropolū. Chærea, adoleſcens. Chæreſtratus, Chæremon, Chærippus, Chærephō, ſunt virorum propria. Chærelia, proprium mulieris. Cheronia, vrbis nomen, Chæruſci, populi cum ch aſpirato ſequente ę diphtongo, teſte Strabone. Hęreſis .i. optio, electio & ſecta. dictio eſt Greca. ab Hereomai, id eſt opto vel eligo: non ab hereo, vt indocti ſopniant, genitiuus eſt hereſeos, Cic. in Parad. Cato in ea eſt hereſi, quę nullum ſequitur florem orationis, id eſt ſecta, pro qua viam inepte dici opinamur, aſpirari oſtendit compoſitum Aphereſis & Epaphereſis. Mart. li. 8. Detonſis Epaphereſis capillis. Phaleucius eſt. Baptiſta, Hereſibus ſacram legē Tritonia Pallas. Errant in hoc Prudentius, Alexāder, & plures. hinc ſunt Hereticus, Hereſiotes, Hereſiarcha, &c. Hæreo. hinc Hæreſco, hæſito, hærugo, heruca, teſte Apuleio. vide Eruca, E ante r. & Herba, quod terræ ſita hereat: diphthongon retinet, teſte Georgio Valla, quicquid dicat Tortellius: hinc Herbare, exhærbare, hærbaſco, &c. Hærbiſander. Hæres, Hæredis, qui bonis defuncti adhæret, quia domin⁹ fit: licet ſint qui ab Herus .i. dominus deducant. hinc Hæredipeta, &c. Hærediū, prædium quod ex hæreditate prouenit. Hæreſius, viri nomen addunt quidā. Hæremius etiam viri propriū. Mereo, teſte Apuleio, vt Neſtor ait, quē ſequitur Georgius Valla pro triſtor, à marcendo, ſi Varroni credimus. Vnde primam diphthōgi vocalem aſſūpſit. hinc Mæror mæroris, mæſtus, mæſtitia, mæſtifico, mærare .i. mærentē facere. Pacuu. Qui multis mærauit modis. Inuenimus ſine diphthongo prima breui

Margin: Aerugo. Aerumna. Cæra cū ſuis. Cærinthe. Cæruleus. Cæretes. Cerete, is Cære. Ceremoniæ. Chero cū ſuis, Chære. Chærebulus. Heręſis. Hereo cū ſuis. Herba. Heres. Mæreo.

mæreo & mæreor in alia significatione, vt in eclipticis dictum est Mæra, teste Tortellio, cui in dictione Murus suffragatur Nestor, quarta Prœti filia ex Antia vxore, est quoq; aliarũ proprium nomẽ, Papin. 8. Theb. Quos Mæra sacerdos Ediderat. Ouid. 7. Meta. Et quos Mæra nouo latratu terruit agros. hic est mulier in canem versa: vnde aliquando canis nomen est. illic verò sacerdos Veneris. Nærum, herba quædam. Plæriq;, plæræq;, plæraq; vnde aduerbium plerunq;, singulare plærusq;, & simplex Plerus aut pleri in vsu, non est. Quæro, queror, querito: sed deponens Queror sine diphthongo corripitur. Quærinus, viri proprium, quidam addunt. Quærcus, quærnus, quærceus, quercetum, & siquid hinc fit, diphthongon habere vult Calepinus. Sphæra aut spæra. Manilius. lib. 1. Ingenti Sphæra totum præcingit Olympum. Prudentium non imitabor, Cuius ad arbitrium spera mobilis atque rotunda. Græca dictio est: proinde ineptiunt qui à spatio dictam volunt. hinc Sphærocisinus, hemisphærium, & plura. Særius, nomen fluuij. At verbum spero Latinum, sine diphthongo, producitur. Oe ante r, Chœrilus, ineptissimi poetæ nomen. Horat. lib. 1. Epist Gratus Alexandro regi magnò fuit ille Chœrilus, incultis qui versibus & malè natis Rettulis acceptos regale numisma philippos. Peccat in hoc Petrarcha in. 2. lib. st. Epi. ad conuiuiatorem. interpretatur porculus: nam Chœros, porcus est. Chœrades & Chœrillus, virorum propria. Cœranus, viri nomẽ. Mœris, viri proprium. Virg in Bucol. Quo te Mœri pedes? an, quò via ducit, in vrbem? Mœrichus & Mœrecles, virorum propria. ¶ Æ ante r, Æræ ærarum, vrbs Æratæ, incolæ eius, Cerimoniæ per i, Masurius à carendo dici voluit: vnde cerimoniæ dicerentur. Chærusci, populi apud Mantuanum, Chœnix & Chœniscus per œ. Suidę tamen Cheniscus, pars nauis est. Hæresis, quod nomen malè variat Prudentius: habet enim primam diphthongo longam. Cæricę horę. i. temporales: & quicquid fit à καιρὸς. i. tẽpus, oportunitas, vt Cærophilax. Ceranus. vir. Ceranus, amnis Cæranus, qui opportunè imperat. Nerum. herba. Oe ante r, vt Cœranus quod iam patuit. Chœrades pluraliter, Mossynœcorũ vrbs Mœris, Ptolemęo & Mele, quæ Myris Herodoto, & Muris Straboni, genitiuus exit in idis. Merus, pro murus apud Lucret. & Virgil. Oeroe, insula apud Citheronem, teste Herodoto lib. 9.

mera

Quero
Queror
Quercus
Sphera
Serius

Oe ante r
Chœril⁹

chœrades.
Chœrill⁹
mœris
mœrich⁹
mœrecles

E ante s producitur,

vt Ctesiphon, viri proprium: in quo, teste Hermolao Barbaro, peccauit Sidonius Apollinarius in. 1. Panegyrico dicens, nec tessera castris in Ctesiphonta datur: totum hinc tibi cessimus axem. Idem de laudibus Narbonis, Causam seu Ctesiphontis actitaret, Phaleucius est. Vesanus semper producitur apud Ouid. 14. Metam. Mendosè habetur in multis libris vesana pro insana. Iesus huc non pertinet contra plures, vt dixi. Mesana, vrbs Ciciliæ, à Latinis semper producitur, quos sequemur: licet Thomas Pyndari interpres corripuit Mesene, teste Nestore. Sil. li. 13. Incumbens Mesana freto niuibusq; reuulsa. Resina tantùm producitur. apud Martial. & Iuuenal. mendum est, teste Pio.

mesana

EXCEPTIO.

Mesembriaci. Ouid. 1. li. Trist. Inde mesembriacos portus & Opeson & arces Pretereat. à Mesembria oppido dicitur. Mesochorus: & à mesos, id est, medius omnia. Sesostris, Ægypti rex. Luca. lib. 10. Venit ad occasum mundiq; extrema Sesostris. Ausonius oo geminauit dicens ad Pontium, Et qui regnauit sine nomine mox Sesoostris. Thesis, id est, positio, corripitur, vt liquet ex compositis, Antithesis, synthesis, &c. Vesagus, viri proprium. Sil. libro. 4. Demetit auersi Vesagus tum colla iubaque, Suspensam portans galeam. Vesulus, viri proprium. Idem libro. 10. Tum Vesulum calido lapsantem in sanguine fratrum Ense metit rapido. Est etiam Liguriæ mons. Virgilius decimo Æneidos, Actus aper multos Vesulus quem piniter annos Defendit. Veteris, teste Sulpitio. Veseuus variatur. Stath. 4. Syl. Tibi nobile vulgus Crescit, & insani solatur damna Veseui. Mons Campaniæ: qui per syncopam Vesuius dicitur. Appellatur quoque Vesuuius per quatuor syllabas. Sill. libro. 12. Monstrantur veseua iuga, atque in vertice summo Depasti flammis scopuli. Idem alibi, Euomuit pastus per secula Vesuius ignes. sic Martial. Hic est Pampineis viridis modo Vesuius vmbris. nomen habet à conflagratione. nam Vesuię secundum veteres fauillæ sunt. Esau Guaginus corripuit,

mesembriaci
sesostris

Thesis
vesagus
vesulus

veseris
veseuus
vesuuius

vt visum est in vocali ante vocalem. ¶ E ante s producitur, vt Ctesiphon, quod Sido-
nius tamen variat, & Mesana: licet Stoa cõmunibus adiecerit. Resina, & inde Resina-
tus, rectiùs producitur. Iuue. Despicias meritò quid resinata iuuentus. In Martiale au-
tem, vbi cum Stoa legerã Resina, Pius Remora legit, Cessatis pueri, nihilq; nostris Ve-
terno remoraq; pigriores. Phaleucij sunt. Corripe quicquid est ex Græco Mesos.i.me-
dius: vt Mesembria, mesontes, mesa, mese, mesonante. Mesegæus, secunda per η.i. medi-
terraneus, mesozeugma mesochorus. Mesias, qui vulgò dicitur Messias, Mantua. Tem-
pla genetrici Mesiæ quæ prima dicarunt. Desia vrbis nomen. Esaias, propheta apud
Prudentium. Euomuit spirante Deo, quẽ sanctus Esaias. Vbi secunda est ai diphthon-
gus Græca, quasi dicatur Esæas. At in Vincentio dicit, Sexto Isaiæ proximum, Iambi-
cus dimeter. Veteres ferè scribebãt per i: quòd si Græcis est η, deberet produci siue e siue
Ae ante s. — i scribatur. Ae ante s, Aesagius, montis proprium, teste Tortellio. Æstus, æstuo, æstas,
aesagius — & siquid hinc deriuetur. Aesacus, Priami filius in mergum versus. Æsculus, arbor.
aestus cũ — Aesculapius, solis filius. Aeschines orator. Aeschylus poëta. Aeson Iasonis pater. Æso-
suis. — pus, fabulator Phrygius. Aesepus, vide E ante p. Aesar & Aesarus, fluuij nomen. Aesti-
aesacus — monon (vt imperitiores dicunt) extimo fit enim, teste Nestore, & Laurentio Valla, ab
aesculus — æs & timao.i.appretio: hinc mutando diphthongõ in i longum cum præpositione (ex)
aescula- — fit existimo. Aesis fluuij nomen: vnde vrbs quædam Vmbriæ dicitur Aesium: incolæ ve-
pius, &c. — rò Aesinates. Æsquiliæ, teste Georgio Valla, sed rectiùs scribimus Exquiliæ, quia, teste
aesis — Ouidio, ab excubijs dicuntur: nam ait in Fastis, Adde quòd excubias vbi Rex Roma-
aesquilię — nus agebat, Qui nunc Exquilias nomine collis habet. Mons est, qui exquilinus quoq;
exquilię — dicitur. Aesyrmus cum y Græco, Teste Tortellio, vrbs Thraciæ. Æsymnus, cum y Græ-
aesyrmus — co, teste eodem, Grecorũ princeps, ab Hectore interfectus. Æsalon, accipitris species.
aesymnus — Aesa, Aesyma, vrbes. Blesus, titubans, qui literas proferre nequit. à (blaterare) deriuari
Blesus — volunt. Cæsum, supinum à Cædo. hinc Cęsus, cæsio, cæsim aduerbium, *per incisionẽ.*
cesum cũ — Cæsar, & Cæso cæsonis: Cæsonius, Cæsarea, &c. Cæsaries, cæsura, *cespes, cæspitare.*
suis. — Cæstus pugilum, arma à cædendo, hæc omnia dicuntur. at Cestus *cingulũ* diphthon-
Cęstrum — gon non agnoscit. Cæsæna quoq; vrbs, vocata est, quòd exiguo amne cæsa, id est, di-
Cęsitum — uisa sit: incolæ Cæsænates dicuntur. Cæstrum instrumentum quo cauatur ebur. at pro
Cęsius — telo quodam Cestrum sine diphthõgo scribitur. Cæsitium, linteolum circuncisas oras
Fręsus — habens. Cæsius color, quasi cælius. hinc Cæsulia, oculos cæsios habẽs. Fræsus fresa fre-
Gęsa — sum, id est fractus, vetus est. hinc fræsæ fabæ. Gęsa gęsorum, tela Gallica, quę nonnulli
Lęstrigo- — Cęsa per e dicunt, & à cedendo fieri putant. Hæsi, hæsum, hæsito, satis patent ex Hæ-
nes — reo. Lęstrigones, teste Guarino, licet Calepinus inter non diphthõgata reiecerit, Gua-
Męsolus — rino astipulãtur Tortellius & Nestor. populi fuerunt in extremo Italiæ pessimi, quos
Męstus — humana carne victitasse perhibent, à Listera, id est, latrocinium, Męsolus, fluuius In-
Pęstum — dię vt docet Nestor in dictione Mausolus. Mœstus, mœstitia, mœsto mestas, mestifico.
Phęstus — vide Mœreo. Æ ante r. Pęstum, oppidum Lucaniæ. Vnde Pęstanus, pęstana, pęstanum.
Quęso — Phęstus, masculini generis, filius Bori, & mons siue promõtorium Cretæ. Phęstus, fœ-
quęsiui — minini generis, Vrbs in monte Phęsto. Quæso eclipticum verbum, quęsiui, quęsitum:
Oe ante s — quęstio, quęstor, quęstus, id est, lucrum. at questus, id est, querela sine diphthongo scri-
Crœsus — bitur. Apuleius, teste Nestore, addit thesaurus versa η litera in æ diphthongum. id in eo
Mœsia — nomine vix inuenio obseruari. Oe ante s, Crœsus Rex Lydię ditissimus à Cyro victus.
Oestrus — Mœsia, vrbis & quarundam regionum nomen. Oestrus, ab œstreo, id est, insanio:
quia volatile paruum est, quod armenta vexat, & in furorem fermè agit, alio nomine
Asilus & Tabanus appellatur, & aliquando in neutro genere Oestrum, teste Tortell.
Virg. 3. Georg. Est lucos Silari circa ilicibusq; virentem Plurimus Alburnum volitãs,
cui nomen asilo Romanum est, œstrum Graij vertere uocantes: Asper, acerba sonãs:
quo tota exterrita syluis Diffugiunt armenta. Stathius pro furore poëtico sumit dicẽs,
Tempus erit cum laurigero tua fortior œstro Facta canã. Et pro furore diuinaculorũ
Iuuenalis cepit dicens saty. 4. Phanaticus œstro Percussus Bellona tuo diuinat. non-
Oestros — nunquã diphthongus diuiditur. Stat. lib. 2. Syl. Docto pectora concitusq; oëstro. Pha-
Oesypum — leucius est. Oestros, fluuius Pamphylię, vt Mela docet. Oesypum cum y Græco teste
Georgio Valla, vnguentũ quoddã, quo mulieres vtebãtur. Ouid. li. 1. de re medio amo

ris,

ris, Pyxidas inuenies, & rerũ mille colores, Et fluere in tepidos œsypa lapsa sinus. Nestor malè legit Æsopa cũ æ diphthõgo in prima syllaba, & o in secunda: dixitq; significare monilia, in quo penitus somniasse videtur. de hoc nonnihil Calepinus, quem videre poteris. ¶ Ae ante s, Aeschireus, vir, li. 8. Herodot. Aesis, vrbs Ptolemęo. Aeschriõ, scriptoris nomen, Sic quicquid est ab αἶσχρος, id est, turpitudo, vt Aeschriologus, Aesalon vel Aesalus, genus accipitris. Aesacon tamen apud Ouidium legimus in mergum auem versum. Aesarius, fluuius, iuxta Crotonam. Aesopus, amnis Liciæ. Aeschatolicõ, id est, finis libri, vulgo per æ apud Martialem scribitur, sed Escha in lexico diphthongo caret. Aesimidas Aesimidæ, vel Aesimida Aesimidæ, id est, viri nomen. Aesilus, etiam vir, Aesima vel Oesima, vrbs. Aesa etiam vrbs. Pæsures & Pæsuri, populi. Cæsale, id est, priuata latrina, quia χάσαι significat egerere. Bæsippe, vrbs Ptolemæo. ¶ Oe ante s, vt Oesyma Oesipe œsipes, id est, lana succida: sic & Oesypum.

E ante t producitur, vt Meta, metior metiris. *E ante t.*

EXCEPTIO. Corripe habentia p vel u ante t, vt Peto, veto. Deme Petalus, *petalus* viri proprium. Ouid. 5. Meta. Petalus irridens stygijs cane cætera dixit. Vetonica apud *betulum* Seren. Betulum, oppidũ Hispaniæ. Virg. 7. Ænei. Quiq; Rhipas, Betulumq; tenẽt, atq; arua Celenę. Betulus, Hispanię fluui'. Betula, arbor, similiter producũtur, teste Nestore. Bethleem in Prudentio. Bethulia in Baptista. Cethegus, propriũ viri. vide A ante l, *cethegus* Talos. Cletabeni, populi. Prisc. in Perihegesi, atq; Sabę, post hos nec nõ habitant Cle- *cletabeni* tabeni. Cetra. i. scutum, dicit corripi Nestor. Creta, fluuius in Ponto. Val. Flac. li. 1. De- *cetra* ficiam; Scythicũ metuẽs; Pontũq; Cretamq;, Pro Iouis patria, vnde Cretensis & Cre- *creta* teus, perpetuũ producitur. Etiam, notũ est. Etheocles Etheoclis, viri propriũ. Papin. 3. *Etiam* Thebaid. Hæc senior, multumq; nefas Etheoclis aceruat. Ethemõ, viri propriũ. Oui. 5. *etheocles* Metam: Instabat parte sinistra Chaonius Molpheus, dextra Nabatheus Ethemõ. Eteo- *ethemon* nus. Etesiæ atesiarum, flatus Aquilonij ante Canis ortũ spirantes: dicti, quòd singulis *etesię* annis statuto tempore redeunt. Ethos, annus est. Etesias. i. annuus, secundam producit, quia per η scribitur à Græcis. Seneca in Thyeste, Æstas veliferis soluit etesijs. Asclepiadeum est. Ethedus, viri propriũ, apud Papin. lib. 10. Theb. Ethos. i. mos: vnde Ethicus, moralis. Ethologus, qui de moribus docet. At Æthos Pro causa producitur. de qua re sic loquitur Baptista Pius in illũ versum Sidonij in Epithalamio Polemij, Physica vel logico logicũ vel iungit ad Ethos. Si non ethos causam, sed morales significat, perperã positũ: quòd prima breui proferatur Ethos. Ethia lusit opusculũ Callimachus, de causis scilicet, quę Seruius citat, maximo errore lapsuq; pudendo Domitij Calderini, qui Ethia transfert (eo Martialis carmine, legas Ethia Callimachi) ad mores, syllaba refragante, hæc Baptista Pius. Ab Ethos tamẽ pro more pœnult. longa, fit Cacoëthes tetrasyllabum, non à cethos, authore Politiano in Miscellanæis, cap. 46. Antonius Mancinellus dicit Ethos pro more produci, pro cõsuetudine corripi in prima syllaba, vt videbis in vltimis syllabis in es. Nec defuerũt qui Ethos pro more, æ diphthongo scriberent æthos: ideo nõ iustè satis reprehendi videtur Sydonius. Ethnicus in Prudentio, & Grece per t. Etelis, piscis. Etymon, etymologia per t. Fretum. i. mare, ab aquarũ fremitu *fretum* dictũ. Oui. in epist. Nota mihi freta sunt aphrũ tãgentia littus. Mendosè legitur, Nota aphrũ sunt freta mihi tangẽtia littus. Tibul. Lucra petituros parentia per freta ventis. Mendosè vulgò habetur. Lucra petituros per freta patẽtia vent.s. nã fretũ semper corripitur. Geta vel Getes Getę, gẽs truculẽtissima, dicẽte. Ouid. Nulla Getis toto gẽs est *geta* truculẽtior orbe. Idẽ in Ibin, Inter Sarmaticas, inter Geticasq; sagittas, mẽdosè legitur Getas: quia ineptum est Getas sagittas. Virgil. sic vsus est dicens, Mortem cõtemnunt laudato vulnere Getę: sextus pes iãbus est. Iuue. Sa. 4. Tanq; de Geticis aliquid toruisque Sycabris. Mãcinellus legit Getis: & dicit hic primã produci, quod nunq; imiteris. Heteros. i. alter vel aliter. Hinc Heterbelitus, & (vt Nestor declarat) Hetruria, licet sine *hetruria* aspiratione quidam scribi voluerunt Etruria, & alij pessimè cum diphthongo Ætruria. Propert. in. 1. Sit mihi præcipuè puluis Hetrusca dolor. Virg. 2. Georg. Sic fortis Hetruria creuit. Meta, præpositio Græca. i. trans. hinc Methodus, metaphora, & c. Me- *meta* tros. i. mensura. vnde Metrodorus, metreta, dimetrũ, & c. Mart. lib. 5. Plurimus Hispa- *metros* nas mittet mihi nauta metretas, at Meter, i. mater, producitur. vnde Metropolis, orty *cum suis*

metallum
metaurus
metiscus
metanœa
metyllus
meterai
metabus
metellus
meropon
meto
metuo
meton
methone
Retro
tetricus
tetra cum suis.
tetrinnio.
thetis
tethys.

gometra, &c. Metallum: facilè occurret testimoniū. Metaurus vel Metaurū, fluuij nomen. Horat. 4. Carm. Ode. 4: Testis metaurum flumen & Hasdrubal. versus est alcaicus dactylicus. Lucanus libro. 2. In læuum cecidêre latus, veloxque Metaurus, Crustumiumq; rapax, & iunctus Sapis Isauro. Metiscus, proprium viri. Sil. Iamq; Hoscū rutulumq; Pholum ingentemq; Metiscum. Metanœa pœnitentiæ dea Auson. in Epigrā. Nempe vt pœniteat, sic Metanœa vocor. Metyllus, venefici nomen. Mart. lib. 4. Iratum calicē mihi Metylli. Phaleucius est. Meterai, populi. vide Iazyx in fine libri primi. Metabus viri proprium. Sillius libro quarto, Non illum Metabus, non illum celsior Vfens Euasêre tamen. Metellus, viri proprium, in. 2. Mart. & apud Virgiliū, &c. Meropō. vide in O ante p. Meto & metuo nota sunt. Meton, viri proprium. Rufus in Arato, Sed primæua Meton exordia sumpsit ab arte. Methone cū th aspirato, vrbis nomē. Val. Flac. lib. 1. Nelidesq; Periclymenus, quem parua Methone. Retro, aduerbiū: vnde retrorsum, &c. Ouid. Acta retro nauis, &c. Retro præpositio non est. Seticulus, apud Virgilium. alij Saticulus legunt. Tetricus, mons Sabinorum asperrimus. hinc Tetricus, ca, cum. pro aspero, tristi, seuero. Martial. in Apoph. Ne mendica ferat barbati prandia nudi, Dormiat, & tetrico cum cane pera rogat. Sil. lib. 8. A tetrica comitātur rupe cohortes. Tetra. i. quatuor. vnde tetrasyllabum. Tetradoron, pœnult. longa, quatuor palmarum. Doron, id est, palmus. Horatius satyr. 3. Habebat sæpè ducentos, Sæpè decem seruos, modo reges atque tetrarchas. Tetrinnire, anatum est, quum vocem educit, si authori Philomelæ credimus dicenti. In fluuijsq; natans forte tetrinnit anas. Thetis cum aspiratione in prima syllaba & i Latino in secunda, Achillis mater. Ouidius. 11. Metaph. Iuppiter æquoreæ Thetidis cōnubia vitat. Tethys cum aspiratione in secunda syllaba sequente y Græco, vxor Oceani, variatur: sed rectiùs producitur, productionem vide in vltimis. Mart. versu secundo libri quinti, Cæsar & hinc triuiā prospicis, inde Tethyn. Virgil. Ecloga. 4. Quæ tentare Tethyn ratibus, quæ cingere muris Oppida, quæ iubeant. Legitur quoque accusatiuus Tethyia apud Priscian. in Perihegesi. *Tetralix*, suffrutex. Tetrix, auis. ¶E ante t producitur, vt Metior. Corripe habentia p vel u ante e vt Peto, veto Hinc tollitur Petalus, viri nomen: & Petenor teste Stoa. Item Vetonica, herba, quæ betonica etiam dicitur: Prætiæ à Stoa per t scribitur, alijs per c. vtcunque scribatur, corripitur sicut veternū: ita Iambus est in primo Phaleucij Martialis, Veterno, remoraq; pigriores. Virg. Ne torpere graui sineret sua regna veterno. Metius, cuidā aliquando per œ scribitur, Regis nōmen. Bethulia, vrbs. Mantuanus, Non te fœmineo montana Bethulia sexu. Bethania, Prudētius, Conscius insignis facti locus in Bethania. Bethleem, vel Bethlem, & interdū Bethle Bethles. Prudent. Maior Bethlem cuicōtigit. Iābicus dime. Et in Ditrocheo, Sancta Bethlē caput est orbis, quę protulit ipsum Orbis principiū. Creta fluuius Ponti, solùm corripitur, vt opinor. Val. Flac. lib. 1. Deficiam Scythicū metuens, Pontumq;, Cretamq; Creta, regio, semper producitur, & terrę albæ nomen. Creton, tonis, vir, variatur ab Nicolao Valla, Batulum non Betulū leges in Sillio, oppidi nomen. Etymos, verus per e breue: vnde Etymologus, & etymologia. Etymologus, id est, veridicus, producta tertia syllaba. Ethos etiā per e breue, mos, consuetudo. Ethos etiā per η, mos: vnde ethica moralia. Stelis, piscis per e breue. Ethnos & ethnicus. i. gens & gētilis per e scribuntur, sed positu producūtur, liquescente n corripiuntur. Pruden. Si licet ex ethnicis quicq̄ præsumere, vel si de Physicis exēpli aliquid. Eteonos vel Eteonus, vrbs. Stath. Qui scolon densaq; iugis Eteonō iniquis. Ethruscus & Ethruria interdū à nostris corripiūtur. Etesias, vir per e in prima & η in secunda: vt Etesię, venti. Geta corripitur: licet Stoa velit variari: quia apud Iuuenal. leges, Cattis, non Getis. In illo tamen nescio cuius producitur, Mortē cōtemnunt laudato vulnere Getę. Metesanus, loci nomen, corripitur à Mantuano. Methone, vrbs, apud Græcos variatur: correptio est lōgè frequētior. Homerus tamē produxit. Ethopolus, vir, Nicolao Vallæ corripitur. Iliad. 4. Metoposopus, per e breue in prima, & ω in secunda, is dicitur qui per lineamēta oris atq; frōtis mores hominis euētaq; predicit. malè dicitur Meop⁹ Rhetus, populus. licet interdū corripiatur. vt Claud. Quę senis obiecta Rhetis, sæpius tamē producitur. Idē, In Rhetos Gallosq; vias. Horat. li. 4. Ode. 4. Videre Rheti bella sub alpibus. Tetralix, suffrutex per e. sic Tetrax tetracis, auis. Thetis Oceani vxor,

teste

teste etiã Stoa variatur. Æ ante t, Aetas per syncopã, pro æuitas. hinc Aeternus, Aeterno, æternas. Aetia, pro causa, multi diphthongo notãt: vnde ætiologia, causæ redditio. Aether, & quicquid est ab ætho.i. ardeo: vt Aethra, mulieris proprium, & ætheris splendor. Aethiops, Vulcani filius, & Aethiopiæ populus, à cremato aspectu. Ops opos aspectus dicitur. Aethon, solis equus. Aetherius, viri nomẽ. scribitur aũt Aetho cum th aspirato. Aetna, mõtis nomẽ, eiusdẽ est originis, extrita aspiratione, teste Georgio Alexandrino in Epist. Sapphus, vbi dicitur, Arua Phaon celebrat, diuersa Typhoidos Aetnę. Aeteus, ętites. Aethalia, cũ th aspirato, & a in secũda syllaba, insula in mari Ligustico. Aetholia, cũ o in secũda syllaba sine aspiratione. vnde Aetolus, regio est cõtigua Acarnanię. Etha, mons Thessalię, vt ait Calepinus: sed meliùs scribitur cum œ, Oeta, vt dicemus. Betylus, abaddir. Cæteri, cæteræ, cætera. in raro vsu est singulare Cæter, a, um, quod coniunctio etiã est. Cætus: vide in Oe diphthongo ante t, Cœtus Dætor, dætoris, viri proprium: ponit hoc Tortellius, ex quo non pauca sumpsimus. Fretus, id est, confisus, quidam à Fruor deducunt: alij aliunde. Gætulia, regio Aphricæ: cuius incolæ Getuli dicuntur. Mart. lib. 10. ad Manijũ, Tecum ego vel sicci Getula mapalia Pœni, Et poterã Scythicas hospes amare casas. Idem in. 4. Epigram. Tradita Gætulis, nec cepit arena nocentes. Ita legendũ censet Sulpit. licet vulgò habeatur Traducta est Gætulis, quod Georgius Merula ita credit emendandũ, Traducta est Geticis aut Gyaris: quando in vtrunq; locũ relegarentur nocentes, nam nimis licenter contra rationem Græcã, & vsum Latinorum primas syllabas poëta corripuisset, nulla metri necessitate coactus. Est tamen qui corrigat. Tradita Gætulis: quã correctionẽ non improbamus: quanquam vt vera, sic frequens lectio sit traducta, non tradita. hæc Georgius Merula. Nestori nulla correctio placet. & dicit diphthongon corripi, vt in Mæotis: & secũdam vt in Apulus, cõtra primitiui naturam. nobis magis placet lectio Georgiana aut Sulpitiana: licet mendosè quoq; apud Agretiũ citetur hic versus, vt ostendatur significatio verbi (defero): quia sequitur, Et delator habet quod dabat exilium. Itaque, si mihi auscultes: nunq̃ corripies primam aut secundã in Gætulus. hinc Gætulicus tàm proprium quàm appellatiuum. Iuuen. Sat. 7. Salue Gætulice seu tu. Lętor, lætaris, lętus, & quicquid hinc fit: vt Lętamen, quia segetes lętas facit. Pætus, propriũ & appellatiuum, pro eo qui obliquè in altũ respicit, & qui oculos leuiter versat, vt lasciui. hinc Veneris oculi Pæti appellantur. Ræte, vel rætis, ræticulũ, retiaculum, rætia rætię, irrætire, &c. teste Apuleio: vt docet Nestor: nam Apuleij grammaticã non vidi. Tæter, a, um, id est, malus, fœdus, insuauis. hinc Tætrare, verbum: Nestor testis est à veteribus hanc vocem diphthongo annotatam fuisse: quos imitari operæpretium est. ¶ Oe ante t, Cœtus, id est, cõuentus, congregatio. at pro pisce Cætus æ diphthongo annotatur secundum Apuleij sententiã, teste Nestore: licet: Gasparinus & Tortellius diphthongõ habere negent, quia Gręcè diphthongon non agnoscit: pluraliter cæte dicimus. Auienus in Arato, Distantem Andromedam prolixi tramite mundi Perterret cætus. hoc est cõtra Seruium: quia putauit singularẽ nominatiuũ non inueniri. Cœten, Greci thalamũ vocant. hinc Procœtion, antithalamum dicunt, teste Calepino. Fœtus, fœtum quartæ: & adiectiuum Fœtus, a, um: fœto, fœtico, fœtuosus non fœtosus, fœtura. Fœteo, fœtidus, &c. Hœthyni, cum th aspirato, sequente y Greco, populi quidam, teste Tortello. Hœtychius, teste eodem, viri proprium, cum t exili, sequente y Græco & ch aspirato. Letum, id est, mors, à Luo, teste Apuleio. Priscianus credit Latinũ esse ab antiquo verbo Leo les let: quia mors omnia delet: ideo sine diphthongo scribimus letũ Varro à Lethe, quod obliuionem dicit, facit lethum sine diphthongo cum th aspirato. nec defuerunt quidam q̃ Lætum scriberent per Antiphrasin, quod minimè lętum sit. hinc Lætalis, &c. Mœtius, vir doctissimus tempore Horatij: de quo in Arte ait, Siquid tamẽ olim Scripseris, in Mœti descendat iudicis aures. Oeta. Thessalię mons. vnde Hercules Oetęus dicitur: quia in illo mortuus est. Virgil. in Ciri, Postera lux vbi lęta diem mortalibus almũ, Et gelido veniens mani quatiebat ab Oeta. Mendosè legebatur, Et gelido veniente mane, vt docet Badius: quia (mane) semper producitur: ergo (mani) legitur iuxta dicta Seruij & Sergij. Oetosyros, Apollo dicitur. Oetus sine aspiratione, Aloei filius, pugnauit cum dijs in Creta, vnde Oetij campi, dicit hoc Tortellius. Virg. in

æ ante t | ætas | ætia. | ætho cum suis. | æther. | æthon. | æthiops | ætna | æthalia. | ætolia | Ceteri. | Cętus. | Detor. | Frętus. | Gętulia. | Lętus | Pętus. | Rete. | Tæter. | O ante t | Cœtus | Cœten | Fœtus | Fœteo | Hœthini. | Hœtychi | Letum | Mœtius | Oeta. | oetosyros | Oetus.

in Culice, Nam victus sedet immanis serpētibus Oetos, Deuictū mœstus procul aspiciens Ephialtem. Plerisq; in libris habetur Othos. Prœtus, vir: cuius filiæ Prœtides dicuntur, Rhœtus, mons Troiæ. hinc rhœteus, a, um. Rhœteus, dissyllabum, viri proprium in. 1. Valerij Flacci. ¶ Æ ante t, vt Aetia. i. causa, ratio: & Aetia ætiorum opus Callimachi. Mart. Nec te scire legas ætia Callimachi. Bætarrhus bætarrhuntis. Palæstinæ virus. hinc bætharrheni & bætarrhesij. Bætylus, abaddir, quo Saturnus illusus fuit, vnde est adagium in voraces. Bætylum degluties. Aethusa, insula. Chæte, oppidū. Lætia, etiā oppidū. Incolæ, Lætenses. in Gætulus (tu) produci affirmauero contra Spin. Nam rectè legitur apud Martialem. Traducta est Gyaris, aut tradita est Gætulis. non traducta sit. Et apud Ausoniū legetur, Tarquinius Gætulus item, &c. Et apud Ouid. Quid dubitas vinctam Gætulo tradere Hiarbæ. Aethon, ab ardore dictus, equus Plutonis & Solis: secundus equus Plutonis dicitur Orphnæus. i. niger: tertius. Nycteus, id est, nocturnus: quartus Alastor, &c. Oe ante t, vt Cœte cœtes, cubile, lustra, ferarum contubernium, alueus, Cœton, cubile: inde Accœtos, sine cubili. Oeta, mons: à Seneca diphthongus diuiditur. Quæ sub Oëtæ latebrosa sylua. Apud Valer. Flac. Est Phasis, & Plethen Scythici pericula ponti: Redde (ait) Aesonide, vbi Aethen dicit Patrem Medææ. Pætilius, non Petilius, volaterranus & Hermolaus scribunt.

prœtus, Rhœtus Rhœteus

E ante u producitur,

E ante u.

vt Leuinus, Leuina. Martial. lib. 6. In Pompeiano dormis Leuine theatro. malè autem Petrarcha in. 6. Aphricæ, Illa sed asperior sententia visa Leuini Optima. Sic Leui, Leuita: licet nonnulli hæc peruersè corripuerunt. EXCEPTIO.

Breuis, Breuiare, Leuis, nō, grauis: leuitas, leuare, nōta sunt. Seuerus. Virg. Amnemq; seuerum. ¶ E ante u consonantē producitur, vt Meuius. Horat. Meuius absentem Nonium cum carperet, heus tu. Vbi malè per æ legit Stoa, Absentem Næuium, &c. quia Næuius diphthōgo habet. Ae ante u, vt Aeua, vxor Adami protoplasti. Aeuum, æuiternus, Græci Aeon dicunt, Læuis, teste Calepino, pro plano, nō aspero. Persius, Trossulus exultat tibi per subsellia læuis, sic Læuor, læuigo, &c. Stathius. 1. Thebaid. Pars teretes læuare manu, ac disponere mensas, Nestor & Georgius Valla negant hęc diphthongon habere: quia Læuo Grece cum ει diphthongo scribitur, quam in e longā vertere consueuimus, aut in i longam. Læuus, a, um, id est, sinister. hinc Lęua, sinistra manus Grecè læa dicitur. hinc leuorsum. Neuus, corporis macula. hinc Næuosus: & Neuolus, viri proprium: & Neuius, Nęuia, hominum propria. Scęuus cum sc. i. sinister. scæa, sinistra manus Græcè dicitur, hinc Scæuola, viri cognōmen, & aliquādo nomen. Sæuus, a, um, id est, durus. horridus, crudelis. hinc Sæuio sæuis, & sæuitia sæuities, sęuitio sęuitionis, &c. Aezani, populi. Aezanus, Tantali filius. habet Ae ante z. Oe ante u non inueni, Oe ante z, Trœzen, viri & vrbis nomen. Incolę, Trœzeni dicuntur: diphthongon habere testis est Tortellius. Seneca in Hecuba, An maris lati sinuosa Trœzen. sapphicum est. Rhœzus, nauale apud ostia Sari fluuij. ¶ Ae ante z, vt Aezani, populi: alij Azanos vocant. Aezonus, filius Tantali Herodiano, Męzci, populi Hermolao. Oe ante z, vt Trœzen Trœzenis: vt Trœzene, Trœzenes, vel Trœze Trœzes. Ouid. in Heroid. hic tecum Trœzena colam Pitheia regna. Idem Fast. 2. Altaq;. Trœzene, Parrhasieq; niues. Et Stat. Thebaid. 4. Aegion Arenenq;, & quas Theseia Trœzen non diuidetur diphthongus, vt fecit Torrentinus in Grammatica.

breuis Leuis seuerus. Ae ante u Aeua Aeuum leuis leuus Neuus Sceuus Seuus

Oe ante z Trœzen

¶ I ante consonanteis in primis syllabis.

i ante b libya liburnū. iber libanus.

I Ante b corripitur, vt Libya vel Libye. Lucret. li. 2. Continuò Libye dominis priuata superbis. ita lego, licet vulgò habetur Libya continuo, &c. Liburnum, vehiculi genus contra Alexandrum. vide A ante r, Baris. Sic Liburni populi apud Horatium & alios. Iber. Iberus, vt ex cremētis liquet. ideo errat Petrarcha in. 2. Aphricę dicens, Littus ad Iberū resonet. Fibra, teste Nestore. Libanus, mons. Priscianus in Dionysio, Ast humilem Libanus claudit portentes in ortū. Non sequar Sedulium lib. 4. dicentem, Semper habens frondes, & tanquam Libana cedrus.

Tyberius

Tyberius, viri proprium, in quo errat Lippius. Horat. 3. Sat. li. 2. Te Tyberi numerare, cauis abscondere tristem Pertimui. vocatiuus est. Tyberius

EXCEPTIO.

Fibula: vnde verba Refibulo. diffibulo. Virg. 4. Æneid. Aurea purpuream subnectit fibula vestem, Martial. li. 9. Iam pædagogo liberatus, & cuius Refibulauit turgidum faber penem. Scazon duplex. Papin. 6. Thebaid. Torto chlamyde diffibulat auro. Hybernus ab hyems satis patet. Hybris, teste Nebrissensi Hybernia variatur. Ibis. Iuuen. Saty. 15. Pars hæc illa pauet saturam serpentibus ibim. Ibicus viri proprium. Horat. 3. Carm Ode. 15. Vxor pauperis Ibici. versus est glyconicus. Ibo, scibo, scibam, in crementis patent. Liber. i. Bacchus: & mobile. vnde Libero, liberalis, &c. Virg. Liber & alma Ceres. Idem, Libertas quę sera tamen, &c. pro cortice & codice corripitur. Horat. hic meret æra liber. Libo Libas. Virg. Oscula libauit. Libum. Idem, Et adorea liba per herbam. sed Libo proprium viri, corripitur aqud Horat. epist. 20. Libra, licet Nestor quodam in loco velit corripi. hinc liberare, &c. Lucret. lib. 4. Et libella aliqua si ex parte claudicat hilum, Omnia mendosè fieri & obstipa necessum est: quare non imitabor hymnographum Paulinum Nolensem episcopum dicentem, Nardi Maria pistici Sumpsit libram mox optimi: versus sunt dimetri iambici. Libethrus vel Libethra, mons & fons Magnesiæ, musis sacer. vnde ipsæ Libethrides dicuntur cū th aspirato. Rufus in Arato, Et deuota virum tegeret Libethra peremptum. Virg. in Bucol. Nymphæ noster amor Libethrides Scribo. vnde Scriba scribæ, &c Horat. Scribimus indocti. Scribonius & Scribonia, hominum propria. Propert. lib. 4. Nec te dulce caput mater scribonia læsi. Scriblita. placentæ species, Mart. li. 3. Circunlata diu mensis scriblita secundis, Vrebat nimio sæua calore manus Scibilis, vt scibam & scibo. Sibilus vel sibilum. Sibilo. Virgil. Venientis sibilus Austri Sibia. Tibia. Papini. 7. Thebaid. Tibia cui teneros suetum producere manes, nequeo excusare Petrarcham in septima Aphricæ dicentem, Impleat hic ocreas femori, tibiasq; pedesq; Armet. hinc tibicen. Tribulum tribuli, & pro eodem Tribula tribulæ, vehiculi genus, quo frumenta in area teruntur. Virg. 1. Georg. Tribulaq; traheæq; & iniquo pondere rastri. hic neutrum est. Varro, E spicis in aream excuti grana: quod fit apud alios iumentis iunctis, ac tribula. Hic fœmininum est. Tribulus autem, id est, spina. corripi notum est. Ouid. 10. Metam. Lolium tribuliq; fatigant Triticeas messes. Tybur, oppidi nomen, cum y Greco. vide Catillus A afite t. hinc Tybur & tyburtinus, & propria, Tyburtus 7. Æneid. Tyburna Murrhi vxor apud Silium li. 2. Tyburnus in 1. Sylu. Papinij. Tybarni in. 6. Val. Flacci. Tibula, teste Stoa. Vibius, id est duplicis vitę, vt anser anasq;: quia tam in terra quam in aqua viuit, Stat, in 3. Sylu. Vibia cur magnos equent animalia diuos! Vibius quoq;, viri proprium est. Mart. li. 9. Vibius hanc Marti pro duce vouit auem. Vibidius, viri nomen. Horat. sa. yra vltima. Summus ego, & prope me Viscus thurinus & infra (Si memini) Varius cum Seruilio balatrone Vibidius: quos Mecœnas abduxerat vmbras. Viburnū, breuissimum virgultum. Virg. in Bucol. Quantum lenta solent inter viburna cupressi. Vibex patet in crementis. Gibbus positione producitur, à nonnullis malè exceptū. q: I ante b corripitur, vt Libya vel libye. Lucretio lib. 2. sic legitur rectè. Quę bone cognita, si teneas natura videtur Libera, continuò dominis priuata superbis. Vbi prius legebatur Libya continuo: & correxi non respiciens ad sensum, Continuo Libye. Sensus autem est, Si prędicta teneas, id est, consyderes, bone. i. bene, natura erit libera superbis dominis. i. grauis deorum iugo. Ibernia vel Ibernie Ibernies, insula Britannię, quam veteres Iuuernam, non Iberniam vocabant. Greci quoq; ἰουέρναν. Strabo tamen ἰέρναν. Vnde Claudianus in quarto Cons. Hono. Scotorum cumulos fleuit glacialis Ierne. quanq; etiam Iberne legitur, ait Hermol. Claud. in laudibus Stiliconis. Totā cum Scotus Iberham Mouit, & infesto spumauit remige Tethys, Bapt. Mantuanus id nomē in prima produxit: tanq; ab Hybernus hyberna hybernum dicatur. Hybris. i. contumelia. Hybrister hybristeris, pœnultima longa in genitiuo. i. conuitiator. Hybristicus, cōuitatorius, corripiunt natura primam: sed Horatius positione produxit hybrida. Libanus etiā rectius corripitur, licet à Sedulio producitur: cuius authoritate deceptus Stoa dicit semper produci. Auson. Florum spirat odor Libani ceu montis honor thus. Interpres Dionisij. Ast humilē Libanus claudit portentus in ortū. Libro libras videtur corripi in

fibula
hybernus
ibis.
ibicus.
liber
libo
libum.
libra.
libella
libethrus
libethra
Scribo
scribonius
scriblita.
sibilus
Tibia.
Tribulū.
Tybur
tyburnus
tybarni.
vibius
vibidius
viburnū
vibex
Gibbus.

hoc

hoc Priapeiæ, Medis laxior indicis libratis. Scribilita.i.placenta. Plautus, Nūc dū scribilitæ æstuant, occurrite. Tyburnus. ethnici dei nomē. Stathius.1. Sylu. Illa recubat Tyburn⁹ in vmbra. Tibula, teste Stoa, corripitur. Itē Tibareni vel Tiberani, populi Asię, summum bonum in iocis & risu collocantes. In Valerio Flacco legūtur etiā Tibarni.

I ante c corripitur.

I ante c frico

vt Frico Martialis lib. 4. Hinc oleo, corpusq; frico, molliq; palæstra Stringo *libens* Malè in plerisque omittitur prius (que), quia frico vbique corripitur. Cichorea *non* producitur à Columella. Dicax. Micypsa. Dicarchis vel dicarchæa. licet *Petronius* videatur producere.

EXCEPTIO.

cliciades cyce dico ficus ficedula ficeliæ icarus icaria

Bicus, viri nomen apud Philelphum in.17. Cliciades, viri proprium. Ouid. in Ibin, Cliciadæq; modo circundatus ignibus atris. Sed multi libri habent per t Clitiades. Aliqui tamen exceperunt. Cyce Cyces, per y Grecū, mulieris nomen. Ero ad Leandrū, Lucidaq; Alcyone, Cyceq; & Alimone nata. Cichus viri nomen, à Fausto semper producitur. Dico dicis, tertiæ: nam primæ corripitur quod indicant composita, dedico, predico. Dica in Plauto. Ficus, hinc Ficulnus & ficedula. Martial. Res mira est, fic⁹ nō habet vnus ager. Ficedula videbitur in E ante d. Ficeliæ, locus in vrbe quidam teste Calderino, Mart. li. 6 sic legente, Incolis & veteres tuquoq; ficelias, Merula tamen ficedulas legit: & in antiquo codice sic se reperisse dicit. Icarus, Dedali filius Ouid. 1. Trist. Icarus Icarias nomine fecit aquas. Icaria, insula in mari Icario. Lucan. Ipse per Icarie scopulos Ephesumq; relinquens. Icarius, mons Atticæ, & pater Penelopes, qui Icariot⁹ quoq; dicitur. vnde ipsa Icariotis Icariotidis dicitur. Propert. Quæque ferunt fastus Icarioti tuos. Icon, iconcula, iconius, iconismus, iconium authores sunt Nestor & Sulpitius, Ico icis, percutio. tantūm producitur contra multos. qui contradixerit, afferat contra me veteris poëtę testimonium. Lucret. li. 3. Percussit corpus, extra *propellit* & icit. In eodē, Nec radicitus ex vita se tollit & icit. siquis dixerit, licet is *Caper fuerit*, icit, hîc preteritū esse, nugas egerit: quia infinitū icere manifesto *producitur à* Catullo apud Gellium in vltimo epigram, Infestum telis icere musca caput multos decepit grāmatistarum peruersitas. Licium, vnde Trilix trilicis, testiuilicium, *liciatorium*. Lucan. lib. 10. Vt mos est Pharijs miscendi licia telis. Licianus, viri proprium. Mar. lib. 1. epig. Videbis albam Liciane Bilbilum. Iamb. trim. arch. Licheus, viri proprium in. 14. Silij. Lichen, cū ch aspirato, vt precedens, morbus qui à Mento mentagra Latinè *dicitur*. Mart. li. 11. Non vlcus acre, pustuleue lucentes: Nec triste mentum, sordidiue lichenes. Scazontes sunt. Lychas, viri proprium, variatur à Virgilio. vide Camers, A ante m, at pro Herculis famulo in saxū verso, semper corripitur. Ouid. 9. Metam. Ecce Lycham trepidum. cum y Græco & ch aspirato. Mica, frustillulū è pane vel alia re decidens, & cœnationis paruæ nomen. Mart. li. 2. Mica vocor: quid sim, cernis: cœnatio parua. Idem li. 7. Nullaq; mica salis, nec amari fellis in illis. Michylus, cum y Greco in secunda, proprium viri. Oui. 15. Metam. Michylus illius dijs acceptissimus eui. Nice, id est, victoria: Nicao, vinco: hinc Nicolaus, quasi populi victor. Nicander, Nicanor, Nicophanes, Nicomachus, Nicostratus, Nicostrata, Niceros Nicerotis, Nicocrates, & alia multa hominum propria, quę omnia primam producūt: licet versificatores quidam magis quàm poëtę id non obseruauerint, inter quos reperietur Riga. sic Nicopolis, oppidi nomen, quasi victoriæ vrbs: quod nomen primam producit in Baptistę Cath arinaria cuius est & hic versus, Nicomachi proles stellis Erimanthidos vrsæ. Philelphus Nicolaum Quintum in Decadibus suis semper Nicoleon appellat, quia Nicolaus hexametrum nequit adire. Iuuen. Saty. 3. Et ceromatico fert Niceteria collo. Est aūt Niciterium, vel per e in secunda, teste Mancinello, Niceterium, victorię premium. Pica. Mart. in Distichis, Pica loquax certa dominum te voce saluto, Me si non videas, esse negabis auem. Psyche anima, & amica in Martiale. Picus, alia auis, & vir in eam auem (vt fabulantur) versus. Ouid. 14. Metam. Picus in Ausonijs, proles Saturnia terris Rex fuit. Picenum, regio Italię, hinc Picens picentis. Et Picentinus, tā appellatiua quā propria. Sil. libr. 6. Picenū diues. Mart. Picentina Ceres niueo sic nectare crescit. Phycus Phycuntis, cum y Græco oppidum & promontorium. Lucan. li. 9. Impulit ac sęuas meritum phycūta

icon. ico licium licianus licheus lichen lychas mica michylus Nice cum suis. niceteriū pica picus picenum

ca-

rapinas Sparsit.. Picumnus in Macrobio. Sica, breuior gladius quē latrones baculo ab- sica
scondunt. hinc sicarius vnico c scribitur à Nebrissensi & Calepino: nec video qui con-
trarium precipiat. dicitur quasi seca à secando, vt aliqui, volunt. videbis in V ante b, Su-
bula, & O ante q Alioqui. Hinc sicula diminutiuum apud Catullum ad Ianuam. Sici- siciliquus
liquus, mensura cōtinens scrupula sex, volun t dici, quòd semiunciam secet. vide I ante
p, Scrypulus. Sycos. i. ficus: vnde Sycomorus, Sycophanta: vide in medijs Sycomorus, O
ante r. Sicut, sicuti, sicubi, sicūde, nota sunt. Clau. in. 3. de raptu Proserpinę, Desertosq; sicut
choros, & sicubi sederat olim, Perlegit. Siche siches, in Iuuenco. Spica. Virg. in Moreto, sicubi
Allia cum fractis spicis. Dicitur quoq; spicus: & quod plurali caret, spicum. Cicero in spica
Arato, spicum illustre ferens insigni corpore virgo. Hinc Spiceus, a, um. Spicilegium spicus
à Spico spicas, & Inspico, & Spiculum, hasta in spicarum speciem, & aculeus. Virg. 4. spicum
Georg. Et spicula cæca relinquunt de apibus loquitur. Sichæus Didus maritus, varia- spiculum
tur: licet correptio sit longè frequentior. Virg. Huic coniunx Sichæus erat. Idem, Ille sichæus
Sichęum, &c. Sicilia, Gręci Sicelia cum e in secunda etiam dicunt. Hinc Sicelis. Sappho sicilia
ad Phaonē, Quid mihi cum Lesbo? Sicelis esse volo. Vir. in Bucol. Sicelides musę, &c. sicelis
Hinc Siculus, sicula: siculum: quod contra primitiui naturam corripitur tantùm. Idem siculus
3. Æneid. Ore Arethusa tuo Siculus confunditur vndis. Sicilia, insula est quæ alio no- sicania
mine Sicania & Trinacria & Triquetra dicitur: sed Sicania, vt Sicanus, a, um, primam
& secundam variat (vt opinor) Virg. Æneid. 3. Sicano prætenta sinu iacet insula con-
tra Plemmirium vndosum. Sil. li. 14. Sydera Elisæis aderat gens Sicana votis. Idem in
eodem, Astus miscebant Tyrios leuitate Sicana.. Ouid. 13. Metam. Sicania tribus hæc
excurrit in ęquora linguis. Sicha, viri proprium cum ch aspirato. Sil. 9. At Sicha auxi- sicha
lium magno turbante dolore. Siconius, viri propriū. Catullus, Siconi arbitrio populi siconius
tua cana senectus Spurcata impuris morib. intereat. vocatiuus est. Quidā cc gemināt. ticinus
Ticinus,, fluuij nomen. Sil. lib. 1. Dum Romana tuæ Ticine cadauera ripæ. sic cæteri.
ideo apud eundem li. 6. lego, Adde & Ticini spumātes sanguine ripas. licet vulgo (vt
opinor) mendosè legatur, Adde etiam. Hanc opinionem adiuuat vir vndecunq; doctis-
simus Baptista Pius, carpens illud Sidonij in tertio Panægyrico, Vltima iā claros quę-
runt post damna Ticini. Ceteri (ait) prima intenta proferunt. Ticinum in neutro ge- ticinum
nere, à fluuio nomen oppidi est: quam Papiam nunc vocant. Errat semper Philelphus
per mendosam Sillij lectionem deceptus. vt in decima octauę, Quosq; pater Ticinus
nitida perlucidus vnda. Trica tricæ, vel Trice trices, vrbs Cretæ. Seneca in Hecuba, trica
parua Cortyne, sterilisq; Trice. sapphic° est. Est etiam Apuliæ oppidū, vt Apina. quæ apina
oppida cum tanta ignominia euertit Diomedes, vt in prouerbia abierint. nam quoties
rem nullius pretij nominare volumus, tricas apinasq; vocamus. Mar. Sunt apinæ tri-
cæq;. & siquid vilius istis, Tricæ in eadem quantitate sunt capilli, aut res aliæ quibus
gallinarum pedes inuoluuntur. hinc Extrico, intrico, verba. Tricies, triceni, Martialis, tricies
Bis tibi triceni, &c. Sic tricesius, quod trigesimus quoq; dicitur. Vicus, inde vicinus, triceni
vicina, vicinum: Vicinia, Vicinitas. Horat. Turba impia vici. Vicies, vicesimus, & vige- vicus
simus, viceni. Virg. in Ætna, vicenos persæpe dies iacet obruta moles. Mart. li. 1. Non vicinus
plenum modo vicies habebas. phaleucius est. ¶ I ante c corripitur, vt Cichorea, herba.
Horat. Ode. 31. lib. 1. Me cichorea leuesq; maluæ. Vbi duæ priores corripiuntur, cùm
tamen secunda per ω scribatur in lexico. Quidam apud Columell. legunt, Ciachorea
& teneris frondens lactacula fibris. Alij, Intuba cùm teneris, &c. Icon iconis. Græcis
εἴκων priorem producit, & secundam in obliquis corripit. Lycæus, Arcadiæ mons, cor-
ripitur tantùm. Ouid. Meta. 1. Et cum Cyllene gelidę pineta Lycęi. Leges igitur apud
eundem, Consitaq; arboribus Lyrcęa reliquerat arua. Sic legit Iacobus Crucius Bono-
nien. Estq; Lyrceus, fluuius ex Lyrcio monte Arcadiæ. Papin. 4. Thebaid. Aret Lerna
nocens, aret Lyrcæus, & ingens Machus. valer. Flacc. lib. 4. Dominum Lyrcæia tellus,
Ansaq; deprensę timuerūt conscia culpæ. Lycus, viri & fluuij nomē, à Virgilio & alijs
ferè corripitur. Ouidio tamen pro fluuio semel producitur lib. 1. de Ponto, Torquet
enim fortuna parum, nisi Lycus in Hebrū Influat, &c. Idem in quarto de Ponto, Huc
Lycus, huc Sagaris, &c. Bithus, vir producitur à Philelpho. Cichus, vir alter à Fausto,
Dica à Paulino ad Ausonium, Confessus dica mutatæ in praua notandū. Et Plaut. in

Pœnulo, Cras subscribam homini dicam. nunquid me vis cæterum? Dicarchis, vrbis nomen. Puteoli, Stoa notauit variari, sed plures corripiunt. Nam Dicæus, id est, iustus, corripitur à Pythagora & Phocylide. Liceo, teste Bebelio, ab Horatio producitur, Nõ nunquam pretio pluris licere notante. Quidam liceare legũt, quia liceor actiuè significat. Liceo pasiiuè, iuxta illud, Non licet asse mihi, qui me non asse licetur. Persius, Et centum Græcos curto centusse licetur. Lychione à Pylade producitur. Michesteus ab Nicolao Valla in. 14. Iliad. Mycernus, vir. Oui. in Ibin. Qualia Mycerni mẽbra fuisse ferunt. Micypsa, rex Numidiæ. Sil. lib. 2. Ille Iubam Tapsum patrem, clarumq; Micypsam. Nomen aui. Iuuen. Saty. 5. Canna Micypsarum prora subuexit acuta. Michax, producitur, teste Stoa: sed in Lucano, quẽ citat, legitur Mazax: Medorum tremulum quum torsit missile Mazax. Vbi Sulpiti⁹ ait, Michax siue Mazax, siue Maca, post Nasamones, populus est iaculandi peritus. Nescio an Lucanus nouè in Maca priorẽ produxerit, quia à Sillio semper corripitur: nec vsquam inueni alibi Michax aut Mazax: sed bene Macas. Herod. li. 4. Macas populos Africæ post Nasamones locat. Sũt etiam Macæ, populi Indiæ: pro quibus mendosè Magnæ scribuntur. Sill. Cyniphij didicere Macæ, squallentia barba Ora viris, humerosq; tegunt velamine capri. Nice. i. victoria, in cõpositis semper producitur, vt Nicophorus Iupiter, Nicarte nympha, Nicea vrbs, & in secunda parte Beronice, &c. Cicinnus & Cicinnatus sine n litera ante c in prima q̃ producũt, scribẽda sunt, teste Becichemo. Picumnus, auis picus & deus. Macer, Et sic agrestes inter Picunnus habetur. producitur ergo vt Picus. Sichẽ. Iuuencus, Venit Samaritida Sichem. Faustus, Cumq; sui Sichẽ patre necatus obit. vterq; ego producit. Icon iconis, pœnultima genitiui correpta, sed prima quæ per u scribitur longa, potest dici eicon. Iconicus vel eiconicus, imaginarius, factor imaginũ. Ticinus tantũ produci assero cum Baptista Pio: & apud Sillium mẽdosè legi, Adde etiã Ticini, &c. pro adde & Ticini. Sic alibi sæpe. Et Clau. in 6. Consul. Honor. Colla leuant pulcher Ticinus & Abdua visu. vt habent emendati codices. Apud Serenum autẽ leges, *Allia præcepit* Titini sententia necti. pro Titinij, qui fuit medicus, teste Bebelio, & poëta togatarũ scriptor. Malè ergo Stoæ Ticinus censetur corripi. Sycosis, morbus per u Latinè ficus: & quicquid est à σῦκον id est, ficus. vt Sycaminos, mor⁹, & locus quidã in. 6. Plinij, ca. 29. Sycomorus, arbor, id est, ficus fatua. Sycophanta, comestor ficuum, &c. Tichobates per ει, dicitur per muros aut parietes currens. Trucca aut Trice trices, geminato cc, à Tricca filia penei, auctore Hermo. li. 4. ca. 8. Plinij ex Homero. Trico triconis à tricis, est homo morosus, & ad rixas paratus. Lucil. Cotta senex Crassi pater huius Panegi Magnus fuit Triconum, manus soluere nulli Lentus, vbi fortè scripsit Triconi.

I ante d producitur,

vt Idus. Mart. lib. 3. Lux tibi post Idus numeratur tertia Maias. Neotericorũ quidam malè corripuit, vt Idolatra contra Sulpitium & plures: quia idololatra dicendum est, prima producta. qui aliter fecerint, carpantur. Oui. 6. Metam. Æqua viro fuerat Lydas, tamẽ ille per vrbes, &c. Vulgò malè habetur Lydias, Idem alibi, Risit amatorem Lyda puella suũ. sic cæteri: ergo puto emendandũ. Phidias, statuarij nomẽ. Mar. lib. 9. Lysippum lego, Phidiæ putaui. Phaleucius. li. 10. quoq;, Phidiacæ cuperent quã meruisse manus. Sic cæteri. ideo non imitabor Ausonium in epig. Cuius opus Phidiæ, quod signum Palladis eius, &c. Pridem, pridie contra Sulpitium vide I ante d, postridie. Sidon, Sidonius non inuenio corripi, licet quidam dicant variari, Tiduum, licet contra generalem regulam videatur.

phidias

EXCEPTIO.

cnidius

Gnidos vel Cnidus, Phrygiæ oppidum. hinc Cnidius, a, ũ. Nestor per c scribit: quia per g Gnidos non scribitur, per profertur vt Caius. Lucan. libro 8. Parua Radix iam Sami spirat de littore Coo Aura fluens: Cnidon inde fugit, claramque relinquit Sole Rhodon, magnosq; sinus Telmesidos Idę Compensat medio pelagi Pamphylia puppi. Cydõ cum y, vrbs Cretæ. hinc Cydõ cydonis, aliquis illius vrbis: & Cydonius, vt cydonia poma: & Cydon, canis. Stat. 7. Thebaid. credas è plæbe cydonũ Parthorũq; fugat totidem exiluisse sagittas. Mart. in Distichis, Si tibi Cecropio saturata cydonia melle Ponentur, dicas hæc melimela licet. Sil. 2. Gesaq; latratorq; Cydõ, tectumque, se-

cydon

sociq;.Ouid.1.de Arte.Illum Gnosiadesq; Cydoniadesq; iuuencę.Nebrissensis putauit produci ex libro in quo coniunctio malè omittebatur. Cydon, viri proprium, variatur. Stat.9.Thebaid.Et malè dilectum miseræ Cydona sorori. Idem.5.Thebaid. Quid te suaue Cydon, &c.de quo Seruius in illud Virg.9.Æneid.Dum sequeris Clytium,infœlix noua gaudia Cydon.sic ait. Sanè Cydon,proprium,naturaliter producitur: commune,corripitur.Statius etiam in proprio corripuit: vt Hæc regi promissa Cydon. Quod fecit abutens licentia,qua vtimur in nominibus proprijs hęc Seruius. vbi docet propriorum syllabas esse cōmunes,in qua re decipitur,vt in præfatione clarè docui. Tu igitur dic variari Cydon,viri propriū. Didius pro Cæsare. Didyme didymes,cū y græco in secunda syllaba, insula vna ex Æolijs. Ouid.7. Metam. At non Olearos Didymeq; & Tenos & Andros. Didymi didymorum,etiam cum y Græco in secunda,sunt montes fœlicis Arabiæ. Didymus eadem scriptura,viri proprium:interpretatur geminus: hinc Apollo Didymæ' dictus,quòd geminam speciem sui numinis præ ferat illuminando formandoq; lunam. Mart.lib.3.Plus habuit Didymus, plus Philomelus habet. Sedul.li.5. Cui Didymus cognomē erat. de Thoma loquitur. Dindymus,cū y græco in secunda,montis nomē,positione producitur:plurale est Dindyma Dindymorum. Ouid.4.Fast.Dindymon & Cybelen & amœnam frondibus Iden. Est quoq; viri nomen.Mart.lib.5. Velletuum nolo Dindyme, nolle volo. Didymaon, cum y Græco in secunda, viri nomen Virgil. Æneid.5. Et clypeum afferri iussit Didymaonis artes, Clipeum artes, appositio est. Fides tertiæ & quintæ declinationis in diuersis significationibus,etiam si propriū fuerit. Horat. Musa dedit fidibus,&c. Virg. Æneid.8. Accipe daq; fidem. sic fidelis & perfidus: at verbum fido producitur sic infidus. Fidiculæ corripito vt fides vnde descendit. funiculi sunt quibus extorquetur veritas. sic fidicen, fidicina, & Fidius, deus, qui fidei præest: hinc Mediusfidius, iurandi aduerbium: quasi ita medius, id est, deus (vnde dij plurale māsit in vsu) fidius iuuet. Hæc declaratio magis mihi placet, quàm eorum qui dicunt Fidius dici à filius, verso l in d, vt sit dius fidius, Iouis filius: quia dios, Iupiter est. Oui.6.Fast. Quęrebā nonas Sancto Fidio ne referrem. hic Sanctus, etiam est cuiusdam dei nomē. Fideliā fideliæ, vasis nomen. Persius, Tumet alba fidelia vino. Fidenā fidenæ, vel Fidenæ fidenarū, Italię oppidum, variatur. Iuue. Sat.6. Viuat Fidenis, & agello cedo paterno. Virg. Æn.6. Hic tibi Nomentum & Gabios vrbemq; Fidenam. Guido, proprium viri, variatur à Fausto, Hydor cum y Græco, aqua est: variatur à Græcis, teste Nestore. hinc Hydrops, hydra, hydria. Hydaspes, fluuius Indiæ. Lucan.6. Qua rapidus Ganges, & qua Nyseus Hydaspes. similiter corripitur 10. Æne. vbi est viri proprium. Idem in neutro genere. vnde identidem. Catul. Qui sedens aduersus identidem te. Sapphicus est. Idus Idi, viri proprium est apud Sillium li.2. Idume Idumes, Iudææ vrbs: vnde Idumæus, a, um. Lucan. li.3. Gazaq; & arbusto palmarū diues Idume. Ideo, coniunctio facilè occurret. Idioma apud Pyladem. Idoneus: vide Procuro in.2.lib. Idasmenus, viri propriū. vide Melos, E ante l. Midas Midæ, vel Mida, Rex notissimus ob auriculas asininas. Stat.lib.2.Syl. Viue Midæ gazis, & Lydo ditior auro. Clau.in.2.de Stiliconis laudib'. Ditabat rutilo quicquid Mida tangeret auro. apud eundē mēdosè leges Midę & Midam, pro nudę, nudā. Quidē coniunctio. Oui.1.Meta. Ille quidē obsequitur, sed te decor, &c. Rhidiū Mart.li.2. Quum sint crura tibi, simulent quæ cornua lunæ, In Rhidio poteras Phœbe lauare pedes. Rhidiū (vt inquit Domitius) Geometriæ dimensionis vas, ab angusto fundo in oris latitudinem exiens. Idem ait posse legi Imbricio. Merulę neutrū placet: sed legendū credit Rhytium cum y Gręco in principio: quod significat vas lunari specie, vt ait. Sidicini populi Campaniæ, apud quos est oppidū Theanū. Sil.li.5. Nec Sidicina cohors desit: Viridasius armat Mille viros. Tridens, bidens per regulam generalem corripiuntur, Video. Virg.2. Æneid. Quæ sit rebus fortuna, videtis. Viduus, a, um, Vidulus, & quicquid habet v ante i, teste Sulpitio. I ante d producitur, vt Tydeus: quod Niger malè corripi credidit, putans esse trisyllabum. Phidias Græcè omnes producunt, quia ει scribitur. solus Ausonius ausus est corripere, propter quem Stoa variari censet, sed verius producitur. Didymus, viri nomen, à Martiale corripitur, & pro Thoma à Sedulio & Iuuenco: qui dicit, Sed properemus ait, Didymus tūc talia fatur

cydonia
cydon
didyme
didymi
didymus
didymęus
dindymus
didymaō
fides
fidius
fidelia
Fidena
guido
hydor
hydaspes
idem
idus
idume
ideo
idoneus
idasmen'
midas
rhidium.
sidicini
video
viduus

Arator tamen qui in multis errauit, produxit dicens, Modo Didyme discis. sed propter eũ non censebo cum Stoa variari, sed corripi. Didymi, montes Thessaliæ duobus prioribus correptis apud Hesiodum, vt dicit Hermolaus cap. 9. lib. 4. Plinij. Didius, viri nomẽ producitur. Ouid. Fast. 6. Didius hostiles ingeminauit opes. Fuit Prætor Romanus cum exercitu cæsus. Didius, alter imperator corripitur ab Ausonio, Vt parricidæ regna adimat Didio, mallem producere: quia parricidæ secundam non rectè produxit. Midea, pœnultima lõga: quia per ει corripitur in prima ab Homero, ὀτιμίδειαν, finis hexametri. Quum alij Iebiam vel Iebadeam dicant apud Stathiũ mendosè Thebadea legitur. Hermol. cap. 7. lib. 4. Plinij. Hydor, id est, aqua, producitur apud Volaterranũ lib. 32. à Demetrio poëta: corripitur tamen ab Ausonio in Græco Epigrãmate de Dodra. Idioma producit libr. 4. Pylades, Seu quod nos doceant: nam fert idioma pelasgum. Sidon, viri nomen. Valerius Flacc. libr. 6. corripit, Non Rodalo cum fratre Sidon. Triduum & Triduanus, sunt qui putent corripi ea ratione, qua corripiuntur Tridens & Triceps: sed Bebelius rectius produci docuit, vt pridie, postridie, meridies, & plura, in quibus auctoritas potior est quàm ratio: afferam testimonia, licet aliquando aliter docuerim. Martial. lib. 2. Si totus tibi triduo legatur. Prudentius in Laurentio, Post hoc sequeris triduum. videtur tamen corripi in duobus septenarijs primæ scenæ Cistellariæ Plauti, Nunc ego te amabò obsecro, vt hanc mecũ triduum hoc solum sinas. Item, Quanquam mihi istud erit molestum triduum, & damnum dabis. Idẽ in Aulul. Pictura sit, eam vendat, ita quatriduo eam. Iamb. trim. ex quo quantitas non liquet. Vidulus in Rudente Plautus variare videtur. Est autem Vidulus, vulua scortea, aut sacculus, siue follis, in quo errant illic lenonis reculæ.

I ante f corripitur,

vt Triformis. de simplicibus exempla non inuenio.

I ante g breuis est,

migro — vt Migro, contra Alexandrũ. M. Manil. lib. 3. Sed tempore sedes Nascentum acciperēt proprias, signisq; migrarent. Lucret. lib. 2. Inde locum quando remigrat, fit blãda voluptas. Phrygius, a, um, apud Virgil. & alios. Bigæ, trigæ producuntur: quia duæ breues in vnam longam contractæ sunt, pro biagæ, triagæ. EXCEPTIO.

phrygius

Digentia — Digentia digentiæ, riui proprium. Horat. 19. Epist. Me quoties reficit gelidus Digentia riuus, Quem Mandela bibit rugosus frigore pagus, Fligo, verbum: vnde affligo, infligo, &c. sic Fligæ fligarum. Claud. Flectit & assuetum spolijs affligit egestas.

Fligo

Frigus — Frigus, frigeo, frigutio, frigero, refrigero, frigil, fringilla, auis: sed rectiùs (vt Nestor ait) fringuilla positione producitur: sic quoq; Frigo frigis producitur, verbum tertiæ. Rufus in Arato, Si matutino fringuilla resultat ab ore. Frigit tamen pro erigit corripitur, teste Marcello. Gyges, lacus Lydiæ. hinc Gygæus, a, um. Propert. lib. 3. Omphale in tantum formæ processit honorem Lydia Gygæo tincta puella lacu. Etiam cũ est viri proprium producitur. Virg. 9. Æneid. Principio Phalarim, & succiso poplite Gygem Excipit. Producitur quoq; pro puero formoso. Horat. lib. 2. Carm. Ode. 5. Luna mari Cnidiúsve Gyges. versus est Alcmanicus dactylicus tetrameter. At Gyges, nomẽ immanissimi gigantis, corripitur. Ouid. 4. Fast. Quid grauius victore Gyge captiua tulisset? Et in Trist. Centimanumq; Gygen. Stat. 2. Thebaid Dircæumq; Gygen. scribitur semper cum y Græco. Pyga, pygæ cum y Græco. Horat. Sat. 2. libr. 1. Ne nummi pereant, aut pyga, aut deniq; fama. Hinc Depygis, adiectiuum. Ibidem, Depygis nasuta breui latere, ac pede longo est. Pigargus, capitæ siluestris species: aut (vt vult Plinius) aquilæ genus albicante cauda. nam pyga cum y Græco, cauda est: Argos, albus: nec dicitur per d, Pygardus. Iuuen. Saty. 11. Sumine cum magno lepus atq; aper & pygardus versus est spondaicus. Phrygium, lignum aridum, vt vult Sulpit. Sigæum, Troiæ promontorium, & vrbs. hinc Sigæus, a, um. Lucan. li. 9. Sigeasq; petit formæ mirator arenas. Sigalion apud Ausonium. Sigerius, vide A ante t, Satyrius. Stigo in vsu non est: sed benè Instigo, Vestigo, &c. Virgil. in Ætna, Pressosq; instigant agmine vẽtos. Strigilis variatur. Persius: I puer, & strigiles Crispini ad balnea defer. Iuuen. Saty. 3. Sonat

gyges

pyga

pygargus

phrygium

sigæum

sigerius

strigilis

vnctis

vnctis Strigilibus, pleno componit lintea gutto. de hoc in declinationibus dictum est. Strigosus apud Lucilium. Triginta, trigesimus, vide a in vltimis, à tris, vt à bis viginti, vigesis, tresis, octusis, &c. Mart. 12. Amphora vigessis: modius datur ære quaterno. Trigon, pro pisce, Lippius in Oppiano semper produxit. ¶ I ante g corripitur, vt frigit verbum, pro erigit, teste Nonio Marcello. Ligula etiam corripitur: quia n abijcitur: sed interdum integrè dicitur, nec corripitur. Mart. in Apoph. Quanuis me ligulam dicant equitesq; patresq;, Dicor ab indoctis lingula grammaticis. Idem libr. 2. Non hesterna sedet lunata ligula planta. dicitur calceamenti vinculum. Gygæus, Straboni lacus producitur. Et Gyges pro lacu proculdubio producitur, teste Bebelio. Frigutio etiã producitur. verùm in Plauto, vt interpretatur Pylades, fringutire dicitur. vt in Casina, Tu nam quid fringutis? Placiades autem hunc Plauti locum citans, dicit frigutire dici, subtiliter aggarire. Ennius in Alcestide Comœdia, Hæc anus admodum frigutit: nimirum sauciauit se flore liberi. Marcellus sic ait, Frigere & frigutire cum sono dissilire. Plautus in Casina, &c. Afranius in priuigno, Occasione certa mulier in collũ plorat: occurrit nepos pusillus, neptis porro de lecto frigit. Trigon, piscis. Lippius libr. 1. Difficilis Trigon torpedo nomine vero. Sic alibi semper. Sigalion, Harpocrates, silentij deus. à sigao. i. sileo: Sige, silentium, apud Ægyptios erat simulacrum, quod digito labris impresso silentiũ videbatur indicere, aut vt taceretur, Serapin & Isin homines fuisse: aut quia cum silentio adorandum est: nec præter rogationes & dei laudes quicquam in templo dicendũ. Hinc Harpocrates pro taciturno sumitur, & pro eo qui arcanum minimè effert. Catullus, Factum me esse puta Harporatem. Ausonius ad Paulinum, Tu velut Oebulijs habites taciturnus amiclis Aut tua Sigalion Ægyptius oscula signet, Obnixus Pauline taces. Strigilis dixi variari, correptio est lõgè acceptior: quia à solo Iuuenale legitur produci, quem citauimus. Trigæ & quadrigę, i ante g producunt, quia dicuntur, teste Gellio lib. 19. cap. 8. quasi triagæ & quadriagæ: & ita duæ breues in longam vertuntur, vt tibicen. Phrygium pro ligno arido, dicitur produci: nõ Phrygius, a, um. Strigosus. i. macer, quasi stringosus quòd corpora stringat. hinc strigosus apud Gellium, Lucil. lib. 2. Hic strigosus bouinatorq; ore improbus duro. triginta viginti

I ante l producitur,

vt Miletus, Ioniæ vrbs. Mart. lib. 8. Nec miletus erat vellere digna tuo. Huius conditor Miletus etiam dicitur. Ouid. 9. Metamor. Sponte fugis Milete tua, celeriq; carina Ægæas metiris aquas, & in Aside terra Mœnia constituis positoris habentia nomen. Iuuen. Sat. 6. Et Sybaris colles: hinc & Rhodos & Miletos, spõdaicus versus est, sic cæteri. Ideo non imitabor Aratorem li. 2. Sicanio lateri remis vicina. Mileti. In eodẽ, Mẽsibus hybernis tribus in regione Mileti. Ilithyia tantùm produci docui in i ante a. Mile, milia substantiua: nam mille adiectiuum positione producitur, vt Sillius poëtæ nomen: licet frequenter imprimatur & Silius & Sylius. miletus

EXCEPTIO.

Corripiuntur habentia s vel t ante i, vt Stilus, sileo. Tilia. Ouid. 8. Meta. Quoq; minus dubites, Tiliæ contermina quercus Collibus est Phrigijs. Sic cæteri. nec apud Serenum Tilia, sed Talea legendum est. vt docui in talea, A ante l. Errauit in hoc Nestor. Hinc tolluntur Psillotrum, vnguentum quoddam. Mart. lib. 3. Psilotro faciemq; lauas, & dropace caluam. Et lib. 6. Psilotro nitet, aut acida latet oblita creta. Syla cum y, sylua & mons Lucaniæ. Virg. Aeneid. 12. Ac velut ingenti Syla summóve Taburno Siloa neotericis variatur. Silenus, Bacchi nutritius, variatur. Virg. in Buco. Silenum pueri, &c. Ibidem: Cantante Sileno. Scilicet. Virgil. Silicet is superis labor est. Sylo, viri proprium, apud Catullum video vnico l scribi. Tylis, nomen viri in Sillio. Thyle Thiles, cum th aspirato & y Græco, teste Nestore contra Tortellium, qui cum i Latino sine aspiratione Tile scribi præcepit. Dicitur quoq; Thule, teste Nestore, vt cupressus pro cypressus, Mancinellus negat per y scribi, quia Græcè habet ου diphthongon, quam in longam vertimus: ideo solum per u Thule dicitur. Virg. 1. Georg. Tibi seruiat vltima Thule. Sil. 16. Incola Thyles, Thylos similiter scriptum, teste Nestore cõtra Tortellium, alterius insulæ nomen, corripitur. Priscianus in Perihegesi id te docebit. Bilitris corripitur cõpositiõe, vt Trilix, trilinguis. Cilium, follicul⁹ quo ocul⁹ integitur: à cilium. tilia. psilotrũ syla silenus scilicet sylo thyle

Cilicia Cilix. Cylindr^9 Cylydros Filix Filimaci^9 Filimacia gilippus gilium hilaris

Cilere, id est, mouere. hinc supercilium, quod pilis obtegitur. In priapeis, Conuenienter Latino pone supercilium. Cilicia Ciliciæ, regio. vnde Cilix, Cilissa. Cilicium cilicij. vide Cilix in Crementis. Cylindrus cum y Græco in prima syllaba, vide A ante r, Area. fit à Cylizo. i. voluo: est lapis, & in Menechmis coquus. Cylydros vel Cylydrus, cum y Græco vtrobiq;, serpentis nomen. Lucan. li. 9. Chersydros tractiq; via fumante Cylydri. Gilianus, viri nomē in Baptista. Filix, vide crementum. Filimarius & Filimacia, hominis propria. Sidon. lib. 5. Hoc foueat faciem pulcher Filimacius vdam. Idem li. 2. Locarat matronam Filimaciam sepulchro. Phaleucius est. Gilippus, proprium viri. Tertia... magni potior fit fama Gilippi Sic apud Virgiliū Æneid. 12. Gilium, loci nomen, apud Petrarcham in sexto Aphricæ, Linquitur ad laeuam Gilium, vicinaq; cōtra Stantinga. Guilielmus, Gilibertus apud Neotericos. Hilaris hilare, &c. Græcè Hillaros, dicitur. hinc Hilarius & Hilariō propria, & Hilarodus, lasciui & delicati carminis cātor. Virgilius: Et multo in primis hilarans conuiuia Baccho.

hyle

Hyle Hyles, Bœotiæ oppidi, variatur, quia Nebrissensis dicit produci ab Homero. Papin. Qui breue littus Hylæ. pro sylua & Sarmatica gente producitur. Valer. Flaccus, Mouit & Hylea supplex cū gente Syenen.

hylas hylactor ilerda ilertes ilissus

Hylas Hylæ, Herculis puer. Virgilius. Clamassent vt litt^9 Hyla, &c. Hylactor cum y, Græco, vt duo præcedentia, canis nomen. vide Aglaodos, A ante o. Hylax, canis in Damone Virgilij. Ilerda Ilerdæ, vrbs Hispaniæ vide Lamus, A ante m. Ilertes Ilertæ, Cyrenaicorum dux in secūdo bello Punico. Sil lib. 3. Consilio viridis, sed bello ferus Ilertes. Ilissus, fluuius Atticæ, variatur, teste Nebrissensi, & scribitur gemino s. Ego tamen in versibus, quos citat, vidi Helisos apud Papinium cum e aspirato, & vnico s. vide Helisos I ante s.

ilaris lilæa lilæus lilibæum milium

Ilaris Ilarus, &c. sine aspiratione nonnulli scribunt. Apuleius tamen aspiranda censet, vt dicit Nestor. Ilaira, mulieris nomen. vide i ante r. Ilerdes, viri nomen in. 16. Sillij. Lilæa, quarundam vrbium nomen. vide Æ ante a. *Lilæus, viri* proprium. Sil. 14. Quam rapidis puppem manibus frænare Lilæus *Dum tentat, sæuus* truncatur membra bipenni. Lylibæum cum y. Græco in secunda, *sequente b cum æ* diphthongo, Siciliæ promontorium & vrbs. vide Pachinus A ante c. *Milium*, frumentum quoddam volunt à mille dici, propter acinorum multitudinem. Mart. lib. 12. Frumentū, milium, ptisanamq;, fabamq; solebas Vendere: pragmaticus nūc emis agricola. Milo, vel Milon, athletæ & aliorum nomen, corripitur tantùm à Latinis, licet quidam dicant à Græcis produci. Oui. 15. Meta. Robora fletq; Milon senior, quum spectat inanes. Lucan. Pompeiana reum clauserunt signa Milonem.

pila pilus pilatus

Pila, sphærula lusoria. Horatius, indoctusq; pilæ. at cum y Græco Pyla pro columna producitur. Virg. 8. Æne. Saxea pyla cadit. Horat. Saty. 4. Nulla taberna meos habeat neq; pyla libellos. Pil^9. i. crinis. Catul. Prætor nec faceret pili cohortem Phaleucius est. At Pilum producitur, pro telo Romano, à perimendo dictū, quasi perillū. hinc Pilatus, pilo armatus. Mart. Et pilata redit, iamq; subitq; cohors. hinc Pilatus cognomen infœlicissimi Pontij: licet alia somnient indoctissimi barbariei assertores. Sedul. lib. 5. Mox igitur dominum Pilati ad mœnia duci, minus doctè corripitur ab Aratore & nonnullis alijs.

pilos

Pylos, cum y Græco, vrbs à Nelo Nestoris patre cōdita. vnde Nestor Pylius dicitur, Stat. 4. Theb. Mittit opes, Danaasq; Pylos Neleia turmas Nondū nota Pylos. Ouid. libro. de Pōto, Crede mihi Pylio Nestore maior ero. Pileus, vndecunq; fiat, producitur. Pers^9, Hæc mera libertas, hanc nobis pilea donant. A Pilus fit verbū pilare. Mart. Quem præstaculum, quem Labiene pilas? Pylemon, viri nomen in. 11. Strabonis.

pylene philyte philetus pylades philos cū suis philoctetes philetas

Pylene Pylenes, cū y Græco, vrbs Aetoliæ, teste Lactantio. Papin. 4. Thebaid. Belli fama viros sensit scrupulosa Pylene. Philite, apud Valer. Flac lib. 5. vide Bizer in cremētis, Philetus vel Piletus, viri proprium apud Papin. in. 2. Syluarum, & in. 2. li. Martialis. Pileus in decimotertio Strabonis. Pylades, cum y Græco, viri proprium. vide Matella, A ante t. Philos, id est. amic^9. hinc multa sunt. vt Philosophus, Philoponus, Phileros Philerotis, Philomela, Philemon, Philomelus, Philetas, Philadelphus, Philippus, Philenis, Philetus, Oenophilus, Philo philonis, Philodem^9, Philagrius, Philoctetes, &c. quæ omnia phi syllabam corripiunt. Mart. libr. 2. Candidæ κοινα φίλων sunt hæc tua candide πάντα: Quę tu magniloquus nocte dieq; sonas. Marcus Manilius lib. 1. Arma philippeos implerent

plerent agmine campos. Virg.3. Æneid. Parua Philoctetę subnixa Petilia muro. Propert.lib.2. Tarda Philoctete sanauit crura Machaon.Idem lib. 3. Callimachi manes, & Coi sacra Philetę, In vestrum quęso me finite ire nemus.sic Philistiō,proprium viri, Mart.lib.2. Mimos ridiculi Philistionis. sic hæc & cætera à philos semper corripiuntur:ideo periti poëtę nunquam in heroicis,elegiacis,sapphicis, phaleucijs , cęterisq; generibus,tribrachum & proceleumaticum respuentibus, vsi sunt his dictionibus philosophus & philosophia:sed pro ijs semper dixerunt sophus,sophia.quamobrem nolim imitari Sidonium dicentem in epithalamio Polemij, Ilicet hic summi residens septem sapientes Innumerabilium primordia philosophorum . hic vnus maiori licentia vsus est, quàm cæteri omnes ante eum . Nec sequar vetulum malè feriatum dicentem, Philosophia exilium patitur,& philopecunia regnat.Sidonius quoque produxit Philoctetes,dicens ad Fœlicem,Philocteta tibi dedit pharetram. vocatiuus est, versus autem Phaleucius, vbi in(Philocteta)prima malè producitur, vt notat Baptista Pius sed forsitan aliquis more Catulliano diceret primum pedē esse iambum. Philires, populi apud Priscianum in Perihegesi. Philæ Phylarum, aut Pylæ Pylarum, cum y Græco, vrbs pluraliter.teste Sulpicio in illud Lucani lib.10. Regni claustra Phylæ cum y Græco, vt Phylace phylaces, oppidum Thessalię, vbi regnauit Protesilaus. hinc Phylacides, producta prima contra primitiui naturam. Ouid.in.2.de Arte, Phylacides aberat Laodamia tuus . Vxor Protesilai, Laodamia. hinc Phylacea dicitur vel Phylaceia. Idem in Ponto, Vt viuat fama coniunx phylaceia, cuius Iliacam celeri vir pede presit humum, Lucan.lib.6. Quæ tetigit Phylace teleosq; & dorion ira. Phylax, custos: Philatto, custodio:hinc siquidem corripitur, vt docet Arctophylax cum y Græco. Philas Philantis, in Pylade. Phylira, cum y Græco in prima , arbor quam Latini Tiliam appellant. hinc Phyliræ dicuntur tenuissimę membranulæ inter corticem lignumq; tiliæ, quibus in coronis oblectabantur conuiuæ. qua de re multa dicit Beroaldus in annotationibus, & Politianus in Miscellaneis cap.72. Ouid.5.Fast. Ebrius incinctis Phylira conuiua capillis Saltat. Horat.1. Carm. Ode vltima, Displicent nexæ Phylira coronæ. Sapphicus est. Pro Chironis matre ll duplicat, teste Georgio Valla. hinc Phyllirides Chiron, & phyllirius, quod secundam cōtra primitiui naturam producit: aut vnico l Phylireius:id rectius credo. Oui.5.Fast. Phillirides tenuit, saxo stant antra vetusto. Ibidem Excipit hospitio iuuenem Phyllirius heros. aut Phylireus heros . Idem.7.Meta. Non exempta foret pœnæ, fugit alta superq; Pelion vmbrosum, Phyleræaq; tecta, superq; Othryn, & cætera. Sic Scyllacæum quoque(vt asserit Strabo libro octauo, teste Feretrio)ll geminat, tamen Virgilius correptionis gratia l vnum abstulit in tertio Æneid. dicens, Caulonisq; arces & naufragum Scylacæum Scylla quoq;, tam mulieris quàm herbæ nomen,ll geminat:& apud Colum.malè vnico l vulgo Scyla. legi putauimus. qi ante l producitur, vt Miletus, quod propter Aratorem Quintianus putat variari. Ilythia solùm produxero cum Ouidio & Horatio: quia opuscula quæ ascribuntur Virgilio, in quibus corripitur, sępè sunt mendosa. Silenus , quia per υ scribitur Græcè, asserit Quintianus tantùm produci: & versum illum in Bucolicis esse subdititium, Quantum omnis mundus gaudet cantante Sileno. quem tamen sensus exigere videtur. Tilia, cum Stoa ne dixeris variari, quia certat cum Nestore. Tylis, vir, producitur, Sillius libro.7. Et geminas acies superantem vertice Tylin. Silius, poëtæ nomen, vnico l ferè scribitur: forsan est à sisus, vt siro. Silena. Lucil. Similia, Silena, satyra silaboriosa Philena. Scylace. vrbs circa Cizicum Hecateo & Pomponio. Valerius Flaccus videtur Scylaceon vocare, Spumosumque legunt fracta Scylaceon ab vnda : vbi corripitur: sicut Æneid. 3. Caulonisq; arces, & nauifragum Scylacæum : sic meliùs quàm Scyllacęum legitur ll gemino. Thule, non Thyle scribendum asserit Hermolaus in secunda Castigat. quia Græcè per ο scribitur. Siloa variatur à Prudentio. Silianus, vir, corripitur à Manthano Gilbertus producitur à Fausto Guilielmus corripitur ab Erasino. Hylax ab hylacteo, id est, latro, corripitur à Virgilio in Bucol nomen est canis. Corripitur etiam Lilybæum, promontorium & vrbs Sicilię, dicitur etiam Lilybe Lilybes, & Lilybæus, licet Stoa neget. Valer. Flac. lib.7. Qui te iam Lilybæe tuens. Priscianus in Dionysio, Eminet ad zephyrum Lilybe, Pachinusque sub ortum. Hyle , vrbs Boeo-

philosophus

philosophia

phylæ

phylace

phylax

phylira

phyllira

scyllaceū

Bœotiæ variatur: Interpres Strab. li. 9. Quiq; habitabat Hylen opibus studiosus habēdis. In eodē, Qui penes Harma colunt ac Hyleriū vel Erythros Hylenq; & Peteonē. Sic variatur apud Homer. Pilatus non dicitur propter Aratorem minimè classicū variari, vt vult Stoa. Philosophus etiā non dicitur variari cum Stoa, propter Sidonium, qui produxit. nulla necessitate cum sophicis potuisset dici, more veterum. Nec Philō producitur cum Crinito, Num vera Philon nuntias. Iambicus dim. Phylax, id est, custos: Phylace, id est, custodia, & vrbs Thessaliæ. Phylagina, auis, etiam custodia. Phylacterium, tutela & locus custodiæ, Phylarchus, tribunus: & Phylatto, custodio: omnia corripiunt primam. A Phylace fit patronymicū pro possessiuo Phylachæis. Laodamia Protesilao, Conueniunt matres phylaceides, & mihi clamāt. Mylas fluuius, corripitur etiam, teste Bebelio. Ouidius, Sacratumq; Mylā pascua læta boum. Non legetur Mylias in Seneca, vt notauit Hermolaus. Pylemenes vel Pylameneus corripitur. Vide E ante n. Pylæ, portę: vnde Thermopylę corripitur: vt Lymphaq; in œteis mallia Thermopylis. Hinc Pylagora, &c. Pylemon producitur à Nicolao Valla quinto Iliados, sed in multis errat: ideo corripiam cum Strabonis interprete lib. 12. ex Homero, vt putatur, Paphlagonasq; ferox ducebat in arma Pylemon: Ex Enetis multi ducunt genus vnde feroces. Pylæus, vir, interprete Strabone lib. 13. Hippothous regit, & par Marti in bella Pylæus. Phylas, Phylantis, vir corripitur à Pylade libr. 4.

I ante m in dissyllabis producitur,

vt Cimex, cimicis. Mart. li. 11. Nec toga, nec focus est, nec tritus cimice lectus. In eodem libro, Et teges, & cimex, & nudi spōda grabati. Limus: hinc sublimis, illimis. Oblimo oblimas. Limen. hinc elimino, eliminas. Strymon: hinc strymonius, strymonia, strymonium. Luca. 3. Deseritur strymon, &c.

EXCEPTIO.

dimas — Dimas dimantis, viri proprium. vide Ephitus, E ante p. Papinius. 6. *Thebaid.* Phædimus atq; Dimas. Fimus. Virg. 1. Georg. Ne saturare fimo pingui *pudeat sola, ne ve.*

fimus — Errauit in hoc nomine Petrus Riga in Exodo dicēs, cum fimo *vituli carnes*, coriumq;

hymen — cremantur. Hymen variatur. Catul. Hymē ô Hymeneæ, Hymē *ades* ô Hymeneæ. Ouid. in Epist. Turpia famosus corpora iungit Hymen. Hymenæus tantùm corripitur. est

mimas — nuptiarum deus. Mimas Mimantis, mons in minori Asia. Oui. 2. Meta. Et tandem niuibus Rhodope caritura Mimasq;. Est quoq; gigantis nomen. vide Ophias, I ante ... de quo Hora. li. 3. Carm. Ode. 4. Sed quid Typhœus, & validus Mimas. *versus est alcaicus* dactylicus. Nimis, aduerbium. Horat. Sed nimis arcta premunt olidæ conuiuia

nimis — capræ. i. meretrices fœtidæ aut fœtores axillarū. Simon & Simo, vt Agamemnon &

simon — Agamemno, vide cremētum. ideo Baptistā producentē nō sequar: multo minus Sedu-

simo — lium dicentem li. 4. Stagna petit, paruaq; sedens in Simonis alno. Simul. Vir. Æn. 4.

simul

thymum — Quam simul ac tali præsensit peste teneri. Thymum, herba apibus gratissima, cum th aspirato & y Græco Virg. 1. Ænei. Feruet opus, redolentq; thymo fragantia mella. sic cęteri: ideo errat Nestor qui voluit variari propter indoctū Macrum masculine dicentē Si desit thymus, pro thymis ponere thymbram. Præcipiunt medici. Errauit Macer in valde multis, vt opus nostrum perlegenti patebit. docti thyma, non thimos dicunt. Ouid. 1. de Arte, Olentia mactæ Pascua, per flores & thyma summa volant.

I ante m in polysyllabis corripitur,

vt Timantes Timantis, proprium viri. Valerius lib. 4. Monitu rediere Timantis. fuit etiam pictor Parrhasij æmulus, vt ait Tortell. Hymettus, cum y Græco, mons Atticæ in. 7. Æne. Quidam libri corruptè habent Hymettia pro Simethia. Timœtes, viri pro-

chimæra — prium in. 2. Æneid. Chimæra quanuis à Græcis per ei diphthongū scribatur in prima syllaba, teste Hermolao Barbaro in quintum Plinij. id notauit Nebrissensis ante me: nam & ipse Hermolaum in Plinium perlegi.

EXCEPTIO.

chimerinos — Chimerinos. i. hyemalis. Mart. li. 9. Si daret autumnus mihi nomen, oporinos essem: Horrida si brumæ tempora, chimerinos. Dictus ab æstiuo therinos tibi mense voca-

cymodoce — ret. Tempora cui nomen verna dedere, quis est? Cymodoce, Cymodoces, vel Cymodocea, nympha maris, dicta quòd vndas maris quiescere faciat. vide I ante o, Spio, Cy-

Cymothoe, cum y Græco, vt præcedens nomen, à cyma. i. fluctus: & thoo, curro: etiam est nympha maris. Sil. li. 7. Ad quæ Cymothoe nympharū maxima natu. siquid eiusdem sit originis, producatur. Cimmerij, populi nomen, positu producitur, teste Nest. Dimidium producitur compositione. vt nimirum. Hymera, cum y Græco, fluuius & oppidum. Sil. lib. 14. Armauêre suos qua mergitur Hymera ponto. Limone, mulieris proprium, apud Ouidium in Ibin. Limonium, herba per ει. Mimalion, viri proprium. Propert. lib. 1. Mimalion nullos fugiendo Tulle labores. Sæuitiam duræ contudit lasidos. Ouid. 2. de Arte amandi, Flesse sub arboribus Mimaliona ferunt, Mimallones, gemino ll, id est, bacchæ, corripitur. Persius, Torua Mimalloneis, & cæ. Mimermus in Horatio. Simius & Simia. Iuuen. Saty. 8. Cuius supplicio non debuit vna parari Simia, nec serpens vnus, nec culeus vnus. Martialis in Apophoretis, Callidus enixas elidere simius hastas: sic cæteri: nam apud Stathium nunquam corripitur contra Calderinum Nestoremq́; inepte legentes simium pro nimium. verba Papinij in fine Syluarū sunt, Infantem lingua nimium salibusq́; proteruū. insulsissimus sensus est, si simium legas, vt cum Sulpitio sentio. Simiæ, insulæ sunt in Carpathico mari: & opinor similiter produci. Similus, agricolæ nomen. Virg. in Moreto, Similus exigui cultor cum rusticus horti. Simethus, fluuij nomen. Virg. 9. Ænei. Genitor quem miserat Arcens, Eductum Martis luco Simethia circum Flumina, pinguis vbi & placabilis ara Palici. At Simethus, viri proprium: corripitur. Sil. li. 9. Arma fuêre decus victori bina Simetho. Pro fluuio etiam sæpe corripitur. Timagenes, philosophi nomen. Horat. epist. 19 Rupit Hyarbitam Timagenis æmula virtus: sic quicquid est à time, id est, honor (licet æstimo correptum quidam hinc esse velint. quod vt corripi notum est, ita hinc deriuari incertum est) vt Timæus, Timotheus, Timarchus. Sedul. Dum residens cæcus Timæi filius illud, Errauit more suo Riga, dicens in Luca, Bartimæus Timæi filius vnus erat Fortunatus, & cum Timotheo viuere cura meo. Timarchus, viri proprium est in quarta tertiç Philelphi. sic Timocrates, Timosthenes, &c. ¶ Iante m in dissyllabis producitur, vt Cima cimatis, vel Cima cimę, herbarum summitas, vel tenuior cauliculus Colum. lib. 11. Frigoribus caules & veri cimata mittit. Plinius, Et homini non minor, capaciorum gratia, quasi cimarum. hinc Cimosus. Colum, lib. 11. Quæ duri præbent cimosa stirpe sabelli: Plin. li. 9. ca. 10. Ex omnibꝰ brasicæ generibus suauissima est cyma, siuę quyma, & inutilis habetur. Ita legit Hermolaus, asserēs in Palladio ferè aliter scribi cyma quam quyma, Cyma vero, quasi κυημα, quod fœtum partumq; significat. Thymum, Stoa dicit variari, ego tātū corripi: nec in nominatiuo Thymos legi. in polysyllabis quę corripiuntur, producitur Cymatilis: & quicquid est à Cymo cymatos, quod est vnda vel fluctꝰ, vt cymodoce. Cymothoe, nymphę. Est aut Cymatilis aut cumatilis, vestis vndulata, vulgò symballota inepte vocatur. Dimidiū cōpositione producitur sed differētia quā inter dimidiū & dimidiatum assignat Valla, rarò: sed in carmine seruatur etiā à classicis. Nā apud Martial. legimꝰ Dimidias nates, dimidio labro, dimidium nullum, dimidios trientes, &c. Apud Iuuenal. dimidiū tegmen. Apud Plin. dimidio orbe. Apud Oui. Meta. 3. Qualia dimidię sumātur cornua lunę. Et Apud Manil. li. 3. Dimidia hora. Limonium, herba per ει scribitur, & ita diphthōgo producitur. Simius & simia apud clasicos semper producitur. Apud Papinium enim legetur nimium non simium, nec valet Stoæ ratio, quia censet cōfundi. Corripitur tamen licenter simius, piscis, à Lippio. Mimalion, perperam dicitur pro Milanion aut Melanion, à μηλον, Simethus. fluuius, & adiectiuum Simethius, vt Acis & Simethis, nympha, variantur. Virg. Eductum Martis luco Simethia circū Flumina. Et Ouid. Fast. 4. Quaq́; Simethæas accipit æquor aquas. Et Metam. 13. Acis erat Fauno nymphaq́; Simethide cretus Et in eodem, Terga fugæ dederat conuersa Simethius heros. Hymetus etiam variatur, Virgil. 7. Eductum Ægeriæ lucis hymetia circum Littora. Stat. Strident hymetthia mella. Alibi corripitur. Mimerinnus scribendum, authore Aldo, & producitur in epist. Horatij. Timomachus, Timosthenes, Timoleō. Timolaus, Timodemus, Timoxenus, Timotheus: & quicquid à Time, quod est honor, & pretiū deducitur, producitur: vt Timuchus, id est, honorificus, quo nomine vocabantur senatores Massiliæ, teste Strab. li. 4. & Timopolæ, qui pretio non parcentes in funere honorificè epulas

Cymothoe — hymera — Limone — Mimaliō — Simius — Simia — Similus — Simethus — Timagenes — Timæus — Timotheus

S emunt,

emunt, & epulum dant. de quibus multa Hermolaus cap. 2. lib. 32. Plinij. Thymiasis, id est, exhalatio. à quibusdam apud Propertium legitur, Grata domus nymphis humida thymiasis. Alij legunt hymniacis, vt h sit litera. vide Hermolaum cap. 32. lib. 5.

I ante n producitur.

plinius — vt Plinius, viri propriũ. Martial. Facundo mea Plinio Thalia: Phaleucius est. Auson in epigram, vidit nubentem Plinius Androgynum. Petrarcha in. 2. lib. epist. ad Rainaldum malè corripit dicẽs, Hæc iuga Virgilius, Plinius tenet illa. Secũdus, Inarime, Trinacria, vinum. linum, licet à Græcis corripiatur, teste Nestore Lucan. li. 9. Et tectum lino spargam per vulgus Osirim. Inachus h habet in secunda syllaba. EXCEPTIO.

Corripiuntur habentia purum c, vel m, vel s ante i. Purum dico propter crinis, scrinium, clino, inclino, &c. spinus, spina, quæ producũtur. Exempla sunt. Cinamomum, minus, Sino sinis. Poetæ vbi Cinamomum dicere non poterant, Cinnamum gemino n dixêre: nam eadem arbuscula est Cinamomum & Cinnamum: neq; à canna dicitur, vt indocti arbitrantur. Lucan. li. 10. Infudêre comæ, quòd nondum euanuit aura Cinnamon externæ nec perdidit aëra terræ. pro cinamomũ per syncopam, teste Omnibono. Mart. lib. 3. Et fluere excusso cinnama fusa vitro. Tortellius, teste Nestore, errauit dicens cinnamomum n geminare. Nestor affert Græcum versum ex Dionysio in Periegesi, vbi producitur tertia, correptis cæteris in cinamomum. Cinnyps, cum duplici n & y Græco in secunda syllaba, teste Nestore contra Tortellium, est Libyæ fluuius. & in. 12. Sillij, viri proprium: in obliquis suscipit aspirationem, vt cinnyphis. hinc cinnyphius, a, ũ. Virg. 3. Georg. Cinnyphij tondẽt hirci. Tolluntur ab hac exceptione Chinea, collis Brixiæ apud Catull. ad Ianuam, vt interpretatur. Parthenius. Minos, Cretensium rex. Ouid. 8. Meta. Omnia possideat non possidet aëra Minos. Minotaurus, mõstrum Labyrintho inclusum, Virg. 6. Æneí. Mixtumq; gen⁹, prolesq; biformis Minotaurus inest Veneris monumenta nefandæ. Mineus, viri proprium. vnde Mineius & Mineis Mineidis. Ouid. 4. Meta. Finis erat dictis, & adhuc Meneia proles Vrget opus. Mina minæ, id est, mna, libra, dicunt produci. Minæ minarum, pro comminationibus corripi, vt verbum ipsum minor. at Mino minas, pro ago, produci. Petrus Riga in. lib. Machabeorum. Ex auro clypeum minarum mille, minarum Expertem. In hymno diui Francisci tàm potest corripi q̃ produci, Mina gregem duc ad regem. non adducit alia testimonia ad productionem Nestor. Ideo hæc omnia iuxta corripi credo: quia Priscianus in Libello de ponderibus semper corripit: vt Accipe preterea paruo, quam nomine Graij Mnam vocitant, nostriq; minam dixêre priores in eodẽ, Sexaginta minas, seu vis sex milia drachmas. Minus mini, propriũ viri apud Beroaldum: & Minæi, populi apud Priscianum in Perihegesi. Sinum, id est, vas. Virg. Bucol. Sinum lactis, & hæc tibi liba Priape quotãnis Expectare sat est. Dicitur quoq; Sinus sini. Plautus, Ei ne hic sin⁹ cum vino fertur. pro alijs significatis corripitur. Virgil. Sic effata sinus, lachrymis impleuit obortis. Synas synadis, cum y Græco & vnico n, teste Nestore, Phrygiæ oppidũ, fœminini generis. Papin. li. 1. Syl. Purpura sola cano Phrygiæ, quã Synados antro Ipse cruẽtauit maculis lucentib⁹ Atys. Ibidem pro lapide Synadico masculinè dixit, Regula longa Synada distinctũ variat. Sina, mons, qui etiam Sinai saltem in genitiuo Græcanico, producitur à Baptista Mantuano. Ginus, viri propriũ, corripitur in nona septimæ Philelphi dicẽtis. Et meus iste Ginus. Hinulus, ceruorũ pull⁹, & ex equo & asina mul⁹ variatur, vt ostendit deductum hinuleus. Propert Atq; hinuli pellis totos operibat amantes. Horatius in odis, Vitas hinuleo me similis Chloe. Asclep. est. Georgi⁹ Valla aspirat nomẽ: licet sint qui sine aspiratione scribi præcipiant. Idem scribit gemino n Hinnulus: quod mihi non placet. Inula, herba. Colum. lib. 11. Capparis & tristes inulæ ferulæq; minaces. Inuus, Pan. hinc Castrum Inui, est oppidũ, quod nunc Nouum castrum dicitur, quod ibi colebatur Pan, vt dicit Seruius in illud Virg. 6. Æneid. Hi collatinas imponent montibus arces Pometios, castrumq; Inui, Bolamq;, Coramq;. Linus, viri nomen. Ouidius, Et Linon in syluis idẽ pater edidit altis. Virgilius, Nec Linus huic mater, &c. Mart. li. 1. Dimidium donare Lino quàm credere totum Qui mauult, mauult perdere dimidium. Errat Petrarcha ad conuitiatorem dicens, Orpheus, Amphion, vel

(Margin: Cinamomum; cinnamũ; Cinnyps; Minos; minotaurus; mineus; Mina; Sinum; Sinas; Ginus; hinnulus; Inula; Inuus)

natus Apolloniæ Linus. Lino, & linio linis. hinc illinio, oblinio, &c. Horat. Incomptis allinet atrum. Virgil. Seruataque mella Thesauris relines. Sedulius, Mēbra operis natale lutum per claustra genarū Illiniens hominem veteri de semine supplet. Errat more suo Riga in Tobia dicens, Linijt hinc oculos, fit medicina patri. Apud Lucretium lib. 4. sensus facilè indicat, non illiniaris, nec illinaris legendum esse, sed illiciaris: sic, Vt meliùs vigilare sit ante, Qua docui ratione, cauereque ne illiciaris. Nā vitare, plagas in amoris ne iaciamur, Non ita difficile est, quàm captum retibus ipsis Exire, & validos Veneris perrumpere nodos. Notate diligenter hæc verba Lucretij. Apud Virgil. in Aetna non (linitur) habetur in emendatis libris: sed per e (lenitur) à lenior leniris, id est, mitigor. & est optimus sensus, vt videbis ex doctissimi Badij enarratione. sic igitur legas, Si lenitur opus, restat magis, vritur illic. Ninus, rex Assyriorum. Ouid. 4. Metamor. Conueniant ad busta Nini, lateātque sub vmbra. Ninos, vrbs Assyriorū maxima, quæ Niniue quoque dicitur: quo nomine in Flandria oppidum Brabantiæ conterminum est, mea patria, vbi vterque parens in domino quiescit, pro quorum animis orare ne pigeat te, quisquis meis laboribus euaseris doctior. A Niniue fit Niniuita. Lucanus, Et fœlix (sic fama) Ninos ventosa Damascus. Pynarus, fluuius. Priscianus in Perihegesi, Cui tamen immenso fluuij se gurgite miscent per longum Pyramus spatium, Pynarusq; voluti, scribitur cum y Græco. Tinarus, viri proprium. Virg. 9. Aenei. Irrumpunt aditus Rutuli vt videre patentes Continuò Quercens, & pulcher Equicolus armis, Et præceps animi Tinarus, & Mauortius Hæmon. hic s litera interimitur. nisi tollas &, vel legas Martius. Tinea, vermis. Martialis. libr. 2. Non metuas mortem Næuole, sed tineas. Iuuen. Saty. 7. Positos tinea pertunde libellos. Ouid. 15. Metamor. Agrestes tineæ (res obseruata colonis) Fetali mutant cum papilione figuram. Sic cæteri, quotquot sunt fide digni: quocirca variari non rectè dicit Nestor. Neque enim imitabor Serenum dicentem, Natura interna est cum viscere tinea serpens. Nec Sedulium libro quarto, Non mordax ærugo vorat, non tinea sulcat. Nec Rigam in Luca, In terris vbi sunt ærugo, tinea fures. Tines, tinetis, apud Philelphum in prima nonæ. Idem tamen in secunda sextę malè produxit Linus. Tinias, cum i ante a, fluuius prope Meuaniam. Sillius libr. 8. Et lauat ingentem perfundens flumine sacro Clitumnus taurum, Narq; albescentibus vndis In Tybrim properans. Tiniæq; inglorius humor. Tynichus cum y Græco & ch aspirato in tertia, est viri nomen. Marul. At non sic Tynichusq; senex Spartanaq; natum Fleuit, eris molli mollior ipse nuru. Trinoctius, trinodis, & similia compositione noscuntur. Ausonius de numero ternario. Trina Tarentino celebrata trinoctia ludo. ¶ I ante n producitur, vt Inarime, insula. apud Homerum & Virgilium quidam legunt duabus dictionibus ἐν ἀρίμοις, ab arimis siue populis, siue bestijs: ita Ethruscorum lingua discente simias, quas Græci pithecos vocant. Hermolaus capite sexto libr. 3. Plinij. Hinc Inarimen volunt dici Pithecussam, quod nomen, teste Hermolao, capite vigesimoprimo libro trigesimo sexto Plinij geminat ss, vt Taphiussa & Scotussa. Ianus autem Parrhasius in illud Claudiani de raptu proserpinæ, libro tertio, Rupitne Typhoēa ceruix Inarimen. Afferit Hermolaum manifestò errare, quod putauerit Ouidij carmen ad doliariorū figlinas referri posse. Carmen Ouidij est. Sterilisq; locatas Colle pithecussas habitātum nomine dictas. Habitantum, inquit Barbarus, potest dici dolariorum, à pithos, quod est dolium, non à pithecos, quod est simia. Nam sequentia Ouidij contrarium dicunt: dicit enim in Metamorphosi Ouidius, Inarimen Prochiten legit, steriliq; locatas Colle Pithecussas habitantum nomine dictas. Quippe deûm genitor fraudem, & periuria quondā Cercopum exosus, gentisq; admissa dolosæ, In deforme viros animal mutauit, vt ijdē Dissimiles homini possent similesq; videri. Vbi diuersas ponit Pithecussas ab Inarime. A Cercopū moribus natū est prouerbiū. Cercopizin, in planos & scurras. Cynos, oppidum: & Cynum, promontorium Locridis videtur Homerus producere. Hermolaus cap. 7. lib. 4. Synnas legitur nn geminato. Et Minæi, populi Arabiæ fœlicis per ι. Sinus in Aetna nouè producitur. ille per obliquos sinus, Et Varro in primo de lingua Latina. Sinum. vas à sinu deducit: quia sinū laxiorem habet attamen pro vase rectè producitur, pro sinu & curuatura corripitur, Mineus, nomen dissillabum viri. Minutius con-

lino linio ninus ninos pynarus tinarus tinea tines tinias

tra Bebelium à Sillio corripitur. Mina, si Plauti vera sit lectio. nō semel ab eo producitur, sed Pylades mnæ pro minæ legit. Ibidem, Hic argenti sunt sexaginta mnæ & linio corripiuntur: ideo nunc in Mantuano Badius legendum censet, Demitire animos, & blando impellere motu, Niniuita variatur. Prudent. In Niniuitas se coactus parcito. Phinous, viri nomē, Stoa putat corripi: sed apud Stat. in. 7. Thebæ rectiùs legitur, Cuspide demissa Chromin Iphinoumq; Phagemq;. Iphinous apud Valeriū Flaccum & Ouidium etiam legitur. Tinea à nullo clasico producitur, licet à Stoa varia dicatur. Minos, & patronymicum Minois producuntur tantùm: ideo vt Stoa notat, legetur. Propert. lib. 2. Nec sic cùm incolumem Minois Thesea vidit.

I ante p corripitur,

Scyphus — vt Scyphus, cum s ante c, sequente y Græco, non cyphus: nec vsquam producitur. Vt cōtra Tortellium bene docet Nestor: nec enim apud Vigilium in emendatis codicibus est in septimo Aenei. Hoc pater Anchises cypho libabat ab aras. sed auro libabat. cum Tortellio errat Sulpitius. Mart. lib. 8. hic scyphus est in quo misceri iussit amicis Largius Aeacides, & bibit ipse merum. Deceptus est Tortellius (si Nestori credimus) glossa interlineari, vbi habetur auro, id est, cypho, expuncta librariorum vitio s litera.

Niphates — Niphates, quanquam apud Græcos per ei diphthongon scribatur, teste Nebrissensi. Iuuenalis, Quosdam facit iste Niphatē In populos. Cypros. Ouid. 10. Metamor. Tellaris Cypriæ pars optima, &c.

Cyperus — Cyperus, quod Sulpitius malè dicit produci: pro hoc tamen Nestor ineptè Cyprus legerat aqud Sulpitium, Homer. in. 3. Odiss. Inde Ιzypúros, est heroici finis. Theocrit. in. 1. Edyllio, teste Nestore, similiter prima breui secundam produxit. Scribitur per y Græcum in prima syllaba, & ei diphthongon in secunda syllaba: quam vertimus in e longum vel i longum, vt Cyperus vel cypirus, arbor est dicta à Latinis Ligustrum. Est herba quoq;. In hoc errat Macer dicens, Cum trico validam cypiro si iungis acetum. fructum producit candidum. Hieronym. in Cantic. ca. 1. Botrus cypiri dilectus meus mihi in vineis Engadi, mendosè legitur cypri. Cyperus quoq; est viri propriū. Mart. li. 8. A pistore cypere non recedis. Phaleucius est. hec ex Nestore.

hypocrita — Hypocrita corripitur, vt omnia ab hypo, id est, sub, veluti hypocaustum. hinc hypocritius à Philelpho semper corripitur, quo simulatore, nā hypocris⁹, simulatio, quasi subtectio iudicij. ab hypo cum y Græco, id est, sub, & crisis, id est, iudicium, ideo, teste Nestore, errauit Riga in Liuitico dicēs. Aurea facta foris simulans hypocrita fingit. Errat Sulpitius, & quotquot putant hoc nomen posse produci: quia optimè sic hexametrum ingreditur, Pessimus à populo vult sanctus hypocrita dici. Papinius in Syluis, Vbi languidus ignis inerrat Aedibus, & tenuem voluunt hypocausta vaporem.

hypocausta. — Hypocausta, sunt vaporaria vbi sudamus in thermis. Syphax, vide crementum. ideo errat Petrarcha in. 8. Aphricę, Nuntius hostem Aduentare refert Syphacis filius vltro. Aliquádo idem corripit, quia putauit propria variari: in quo errat, vt docui in præfatione. Cippus, Hippocrates: & ab hippos cætera positione producūtur, vt Dysphylus, malus amicus.

Dysphyl⁹ — Nam dys cum y Græco in compositione malum indicat. hinc Dyscholus. Iuuē. Saty. 3. Non est Romano cuiquam locus hic, vbi regnat Protegenes aliquis, vel Dysphylus, aut Erimanthus.

Diphylus — Mancinellus tamen Diphilus legit pro Iouis, id est, Cæsaris, amico. nobis prior opinio magis placet.

EXCEPTIO.

Grypus — Grypus, est gryps & nasus aduncus & ænygma: gryphon Græci insolubile dicunt. vide crementum.

hypates — Hypates hypatis, fluuius Siciliæ. Silli. 14. Hypatem ac facilem superi gurgite parco Pantagiam. Cum y video scribi, vt Hypate, oppidi nomen, similiter productum, vt opinor.

iphis — Iphis, viri proprium & puellæ in virum versæ, dicitur ab Iphi, id est, robur. quicquid igitur fit ex Iphi, producatur Oui. 9. Met. Vota puer soluit quæ fœmina vouerat Iphis.

iphigenia, iphianissa — Iphigenia & Iphianissa, mulieris propriū vide I ante a.

iphitus — Iphitus viri proprium. Virg. 2. Æneí. Iphitus & Pelias mecum.

iphinous — Iphinous, viri propriū vide Danis, A ante n.

iphinoe — Iphinoe Iphinoes, proprium mulieris. Val. Flac. lib. 2. Dicta placent, portatq; preces ad littora Graijs Iphinoe.

iphiclus — Iphiclus, viri nomen. Propertius. li. 2. Cognitus Iphicli surripuisse boues.

iphilus — Iphilus. viri proprium in. 1. Val. Flac.

iphias — Iphias, patronymicum. Ouid. 5. Tristium, Ausaq; in accesos Iphias ire rogos. Errauit Petrarcha in. 6. Aphricę.

Cernit

Cernit Iphim, & nimio cõsumptam Byblida luctu. Niphe, licet nonnulli libri habeant nymphenam, nymphe cum y Græco hic legendum non est, cùm sit hîc Niphe, Dianæ nomen, & interpretatur, teste Regio, lotrix. ἀπὸ τοῦ νίφειν, id est, à lauando. vide Rhanis A ante n. Pipilo, pipilas, passerũ est, cùm vocem edunt. Catullus de passere, Ad solam dominã vsq; pipilabat. Phaleucius est. Pipo, pipas. Varro in Aboriginibus, Mugit bos, ouis balat, gallina pipat. Author Philomelæ, accipiter pipat, miluus hiansq; lepit, Pessimus at passer tristia flendo pipit. Ego Columellæ auscultãdum puto de gallinaceis pullis dicenti in lib. 10. cap. 5. Animaduertat an pulli rostellis oua percuderint, & auscultetur si pipilant. Corripitur quoq; Pipinna, vndecunq; sit, à Mart. li. 11. Pipinus apud Baptistã. Rhipæi, montes Schytici, à rhipizo, id est, flo, quia ventis perpetuis obnoxij sunt. Virg. Georg. 3. Gens effræna nimis rhipæo tunditur euro. Rhipheus, viri nomen. vide Ephitus, E ante p. Rhypa vrbs in Homero. Ripa. Virg. Non benè ripę creditur. At Rhipæ rhiparum, pro montibus Arcadiæ, corripitur. vide Betulum. E ante t. Rhypes cum y Græco, Achiuorum vrbs, producitur, vt dicunt. Scipio, proprium & appellatiuum. Sillius 13. Aspicit & subito turbatur Scipio visu. Horat. 1. Saty. lib. 2. Attamen & iustũ poteras, & scribere fortem Scipiadam. Plaut. in Asina. Scio esse quàm me hunc Scipionem contui. Iambicus trimeter est. sic cæteri. Petrarcha sæpe malè corripit. Scrypulum, quod y in u verso dicitur scrupulum, ponderis genus est. Mart. lib. 5. Saturnaliciæ ligulam misisse selibræ, Flammatęue togæ scrypula tota decem, Luxuria est. Idem lib. 10. Libras scrypula sextulasq; dicit. Phaleucius est. Ouidius, aut alius de medicamine faciei, Quinque parant marathri scrypula, myrrha nouem. sic cæteri quibus fides habenda est. Errat igitur Macer dicens, Quatuor aut scypulos mihi significare videtur. & Priscianus in carmine de ponderibus (si Prisciani sit, quia pluscula sunt in hoc carmine doctis non imitanda) vbi dicitur, Siliquus drachmæ, scripuli si adiectio fiet. masculinum apud Veteres non legi. Sipho siphonis, fistula aut canalis, tubus, per quem vrgente spiritu, aqua vel alius liquor emittitur: huic diminutiuum est siphunculus, id est, exigua fistula ex ære, plumbo, aut marmore: ex qua exilit aqua è fonte. Iuue. Saty. 6. Effigiemq; deæ longis siphonibus implent. Sipus sipontis, oppidũ à multitudine sepiarũ. Sepius prius dictum. hinc sipontinus, vt Nicolaus Perottus Sipontinus. Sill. lib. 8. Quæsiuit Calaber subducta luce repente Immensis tenebris & terram & littora Sipus. Idem li. 5. Quas recipit salpina palus, & subdita sipus Montibus. Syphariũ cum y Græco, aut siparium, aut etiam separium, sunt qui dicant esse mimorum pręmium: alij velamen esse putãt scenarum, vide grammaticorũ dissensiones in illud Iuuenalis Satyra. 8. Consumptis opibus vocem Damasippe locasti, sypario clamosum ageres vt Phasma Catulli. Stypendium, cum y Græco, teste Nestore, contra primitiui naturam corripitur: quia à stype dicitur, teste Varrone. Catullus, Indomito nec dira ferens stypendia tauro. Sidon. Quæ captiua dedit quondã stypendia Barche. Idem contra omnium authoritatẽ corripuit libro octauo dicens, Possit fœdere sub stypendiali. phaleucius est. hoc non imitandum est, teste Baptista Pio. stipes stipitis. Virgil. stipitibus duris agitur. sunt qui deriuent à styps: & cum y Græco stypes scribunt. stypa, vnico p, teste Nestore, & y in u versa, stupa dicitur: hinc stupeus, stupea, stupeum. Virg. 2. Æneid. subijciunt lapsus, & stupea vincula colla Innectunt. Georgius Valla vult pp geminare styppa, stuppa: styppeus, stuppeus. stypo stypas, id est, condenso, & rimas obturo: quia in hoc stypa vti solemus. Ouid. 3. Meta. Quæ quanquam comitum turba est stypata suarum. At corripiuntur stipula & stipulor stipularis. Virg. Stridenti stipula, &c. Iuuen. Quãtum vis stipulare, & protinus accipe quod do. Tiphata tiphatorũ, collis prope Capuã. Sil. li. 12. Ardu' ipse Tiphata Inuadit propior. sunt qui tifata scribũt. Tiphys, cum y Græco in secunda syllaba, nauræ nomen. Valerius Flacc. lib. 1. Peruigil Arcadio Tiphys pendebat ab astro. Typhon Typhon, gigas, & impetuosa ventorum rotatio. Manil. li. 4. Quum fugeret Typhona Venus, subsedit in vndis. Ouid. 2. Fast. Terribilem quondam fugiens Typhona Dione. Iterum Manilius libro. 2. Merito Typhonis habentur Horrendæ sedes, quem tellus sæua profudit, Quum bellum cœlo peperit. pro vento asit Luca. li. 7. Et trabibus mixtis auidos Typhonas aquarum Detulit. mendosè legebatur phytonas, teste fidissimo interprete Lucani Verulano, Nullos

niphe
pipilo
pipo
rhipæi
rhipheus
ripa
scipio
scrypulũ
sipho
siphunculus
sipus
syphariũ
stypendiũ
stipes
stypa
stypo
tiphata
tiphys
typhon

tamen ſ veteres qui Typhon corripuerint: ideo nolim imitari Martianum Capellam in hoc, contra omnium authoritatem corripientem in ſecundo libro, quum dicit, Diſſona ſacra, mitram, ditemq;, ferumq; Typhonem. Neque Philelphum dicentem in tertia ſextæ, Redderet inferior, fieremq; Typhonis amator. Et in quinta octauæ. Dicta Typhonæo crepitent tua grandius ore. Typhoeus, eiuſdem gigantis nomen, primam ſemper corripit, vt in ſynalœpha & hypermetris viſum eſt. Triphillis, apud Priſcianū in Perihegeſi. Vipera. Ouid. 10. Metam. Venenum vipera deſudit, creſcentesq; malis annos. ¶ I ante p corripitur, vt probaui de Hypocrita, quod Stoa malè cenſet miniri. Cyperos, quod alij in canticis legendum cenſent, videtur Hermolao in cap. 11. lib. 15. Plinij rectè legi cypros, id eſt, liguſtrum, ex Dioſcoride. Vnguentum etiam ipſum à Theophraſto, inquit, Cypros dicitur. Cyphus, Perrhæborū mons & pagus apud Strabonem lib. 9. ex Homero producitur. hypocha, retis genus: à Lippio neſcio an rectè producitur. Hypaſides, filius Hypaſi, aut potius Hyppaſides producitur à Nicolao Valla. Stipendium cum veteribus producito tātùm: licet Stoa propter Sidonium dicat variari, & ſtypis à ſtyps corripiatur. Ouid. de ponto. Qui ſtypis æra negat. Scripulū cum doctoribus ſemper producito: quia opuſculum de ponderibus non eſt à claſſico compoſitum, licet illud probet Stoa. Iphitides, Iphiti filius, producitur vt Iphitus. Vide politania, I ante t. Rhypes Rhypiū, Achaiæ vrbs, à Stoa produci cenſetur. Grypus ſeu Grypius, viri nomen in Rudente Plauti: videatur illic. Iphition, viri nomen, producitur à Nicolao Valla Iliados 20. pipulum, id eſt, conuitium, teſte Nonio, cuius quantitas in Aulularia Plauti vix diſcernitur. Lipothymia, defectus animi: & Lipopſychia, deliquiū animæ per y ſcribuntur.

I ante q corripitur,

Siquidem — vt Siquidem, etiam vbi oratio eſt: licet tunc quoque produci poſſet. Ouid. 4. Faſt. Sed ſi forte tibi non eſt mutabile pectus, ſtatq; ſemel iuncti rumpere vincula thori, hoc quoque tentemus, ſiquidem ieiuna remanſit: Sin minùs inferni coniugis vxor erit. Idē lib. 3. ſine titulo, Quæ mihi ventura eſt, ſiquidem eſt ventura, ſenectus: Cum deſit numeris ipſa iuuenta ſuis. In qua correptione videtur liberiore vſus licentia: nemo enim (ſi) vnquam coripuit. at compoſita vox perpetuum corripitur: ſed vnde compoſita eſt, ſignificationem non gerit. Eſt enim ſiquidem, idem quod nam: in qua ſignificatione inquit Lucanus lib. 4. hoc ſiquidem ſolo ciuilis crimine belli Dux cauſæ melioris erat.

EXCEPTIO.

liquetius — Liquetius, Venetiæ fluuius: hinc adiectiuum liquetius, liquetia, liquetium. vt apud Virgilium Æneid. 9. teſte Seruio. Quales aëriæ liquetia flumina circum, imperitiores, teſte Seruio, legunt liquentia. Liquor liqueris, deponens tertiæ. Virg. 2. Georg. liquitur, & Zepyro putris ſe gleba reſoluit. liquor, nomen, rectius corripitur: quia ſolus Lucretius produxit. vt lib. 1. Pondus vti ſaxis, calor ignis, liquor aquarum. Et ibidem. Fiet vti cibus omnis, & aridus, & liquor ipſe. Liquens à liquor. Virgilius. Aut quum liquentia mella. liqueo liques: hinc liqueſco corripitur. Perſi. Tot tibi quum in flammas iunicum omenta liqueſcant. Virg. Campoſq; liquentes. Adde liquor. Liqueſco producitur. Ouid. 1. de ponto. Sic mea perpetuis liqueſcunt pectora curis. Iterum liquo liquas corripitur. Lucan. lib. 7. Ereptaq; tela liquauit. Ab his liquidus variatur: quia poteſt eſſe tam à liquo, quàm à liquor, eadem tamen eſt ſignificatio. Lucret. lib. 1. In ſaxis ac ſpeluncis, permanat aquarum liquidus humor, &c. Idem in. 2. Illa quidem debent ex leuibus, atq; rotundis Eſſe magis fluido, quæ corpora liquida conſtant. Idem in. 3. Cunctaq; conueniunt liquidis, & liquida craſſis.

(Margin: liquor, liquens, liqueſco, liquo, liquidus)

I ante r in diſſyllabis producitur,

ciris — vt Ciris, cum i Latino, interpretatur tonſa; Cirin enim, Græcè ſignificat tondere, dicitur Scylla Niſi filia ob tonſum patris crinem, in auem alaudam verſa. Virg. in Ciri, Candida conceſſos aſcendat Ciris honores. Ouid. 8. Metam. In auem mutata vocatur Ciris, & à tonſo eſt hoc nomen adepta capillo. ſic cæteri omnes. quamobrem non verebor dicere mendoſum eſſe locum hunc in Ætna Virgiliana. Mentiti vates, ſtygius

vndiq; canentes: Hi Tityon septem strauêre in iugera fœdum: Sollicitant magna te circum Tātale pœna, Sollicitantq; Cirim: Minos tuaq; Æace in vmbris Iura canunt, ijdemq; rotant Ixonis orbem. Omnes libri, quos videre licuit, habent per s literam Sirim, paucis exceptis, qui habent, Sollicitantq; siti. Calderinus id quid sit, minimè declarat. Est qui dicat Sirim, id est, puellam, de qua in Ciri Virgilius loquitur, pono legendum, sollicitantq; Scinim, id est, immanem illum gigantem & latronem, de quo incredibilia poëtæ fabulantur: vt de Tityo, Tantalo, Ixione, cæterisq; gigantibus & crudelissimis latronibus: quorum hîc paucis meminit Virgilius. Itaq; ausim iurare legendum esse, Sollicitantq; Scinim: licet id ante me nemo dixerit, quod sciam. Fuit autem Scinis, gigas & latro immanissimus à Theseo tandem interfectus. hic Isthmum obsidens (vt in quinto refert Diodorus) duas pinus flectebat, ac vtrique hominis brachia alligabat: deinde sursum emittens corpus discerptum maximo cruciatu afficiebat, quod ostendit Ouid. 7. Metam. dicens. Occidit ille Scinis magnis malè viribus vsus, Qui poterat curuare trabes, & agebat ab alto Ad terram late sparsuras corpora pinus. Claudianus in .1. lib. contra Rufinum. Quis prodere tanta relatu Funera, quis cædes possset deflere nefandas? Quid tale immanes vnquam gessisse feruntur: Vel Scinis Isthmiaca pinu, vel rupe profunda Syron, vel Phaleris tauro, vel carcere Sylla? Syron, latro etiam fuit à Theseo interfectus. hinc syronia saxa, & syronides petræ. Miror, miraculum, nemo ignorat produci. Martialis, Barbara Pyramidum sileat miracula Memphis. Id si consyderasset Nebrissensis, nunquam dixisset vocalem ante vocalem produci in Dehinc apud Horatium in Arte, Cogitat vt dehinc speciosa miracula promat. Vera lectio est; Cogitat vt speciosa dehinc miracula promat. Scyros, cum se literis, sequente y Græco, vna ex Cycladibus. Papin. 1. Achil. Palladi littoreæ celebrabat Scyros honorum Forte diem. hinc Scyrius, scyria, scyrium: & Scyrias scyriadis. Virgilius. Armiger Automedon vnà omnes scyria pubes. Sidonius (vt in quartum Plinij notauit Hermolaus) peccauit in hoc nomine dicens in Burgo. Vel scyrias vacuasse colus, vel serica fila Per cannas torsisse leues. Nireus, viri proprium. Nebrissensis malè credit trissyllabum esse prima correpta, quia dissyllabum est, vt Orpheus: & si per diæresin trissyllabum fiat, prima producitur. Horatius in Epodo ad Neæram, Nec te Pithagoræ fallant arcana renati: Formaque vincas Nirea. secundus versus est iambicus dimeter vbi accusatiuus Nirea primam producit. Tyro, contra quendam ineptum.

Scinis

Scyros

Nireus

EXCEPTIO.

Lyra cum y Græco. Ouid. 11. Metam. Flebile nescio quid queritur lyra: flebile lingua Murmurat exanimis: respondent flebile ripæ. Instrumentum musicum est: à lyrin, id est, canere hinc fortè Lyris, impudicæ mulierculæ nomen. Mart. lib. 2. Quod faciat, vult scire Lyris, quod sobria fellat. nam Liris, fluuij nomen, cum i nostro etiam in prima producitur. Idem libro decimo, Desyderantur nec Marica, nec Liris. Scazon est. sic producitur tantùm Lira per i nostrum, & sulcum significat. hinc Deliro deliras, id est, insanio & erro: nam delirat, qui non recto sulco semen tegendo incedit. hinc Delirus, a, um, pro insano & à recto recedente hinc perdelirus, id est, valde delirus. Lirare, est liras facere. Sunt qui deliro à Græco lirin, id est, ineptire deriuent. hinc liras, ineptias & nugas dicimus. Plaut. Nam tuæ blanditiæ mihi sunt (quod dici solet) gerræ, germanæ ædepol liræ. Vtut est, nusquam corripitur Deliro, delirus, perdelirus: neque per y Græcum vnquam scribenda sunt à lyra musico instrumento, quicquid Nestor & multi alij dicant. Nam ineptisimè legunt perdelyrus pœnultima breui, pro dissono & absono apud Lucretium. lib. 1. Quod facit hic idem, perdelyrus esse videtur nam non in masculino genere legendum est Perdelyrus, sed in neutro perdelirum. quod sensus facile indicat, Dicere rem nullam in numero constare, nec ignem, Quod facit hic idem, perdelirum esse videtur. Sensus hic est, Dicere rem nullam in numero constare. nec ignem, Quod facit. i. dicit hic idem Heraclitus: id videtur perdelirum. i. valde falsum & fatuum, si perdelyrus legas, ineptisimus erit sensus. nam quorsum refert dicere, &c. Sed quid verbis opus est, quum ipse Lucretius paulò pòst id manifestet dicens, Quod mihi quum vanum tum delirum esse videtur. Horat. ad Lollium, Quicquid delirant reges, plectuntur Achiui. Idem sat. 3. li. 2. Auersus mercaturis, delirus & amēs, sic ceteri.

Lyra

Lyris

Liris

Lira

Deliro

Delirus

Perdelirus

Myron

myron Myron vel Myro myronis, statuarij nomen. Stat. 1. Syl. Quicquid & argento primum vel in aere Myronis Lusit. Ausonius in Epigram. Bucula sum caelo genitoris facta Myronis: scribitur cum y Graeco, vt Myron, id est, vnguentum, quod similiter corripitur. Hinc Myropola, vnguentarius. Myron myri, quia pro vnguento est, neutrum secundae declinationis. Pyra, cum y Graeco, lignorum congeries. Virgil. Innumeras struxere pyras. sic pyrus, pyrum. arbor & fructus, omnia haec à pyr, id est, ignis, ducuntur. Virgil. Insere nunc Meliboee pyros, pone ordine vites. Quiris singulari, in raro vsu est. Persius, Heu steriles viri quibus vna Quiritem Vertigo facit. Syrus cum y Graeco, vt Syria, rectius corripitur. Iuuen. Saty. 6. Quàm quae longorum vehitur ceruice Syrorum. Horat. Saty. 6. Tune Syri Damae, aut Dionisi filius audes Deijcere è saxo, ciues, aut tradere Cadmo? notum est hic primam corripi: quia (ne) interrogandi dictio corripitur. Ideo quidam malè putarunt Syridamas, vnicam esse dictionem prima producta: quum potiùs si ita esse debuissent prima correpta, secundam & tertiam produci. Catullus, Hoc misso in Syriam requirant omnibus aures. sic caeteri. Iuuenalis in 3. Satyra producit Syrus dicens, Iampridem in Tyberim Syrus defluxit Orontes. Et Syria. Petrarcha, Syria mollis Porrigat ipsa manum. Styrax tantùm corripitur. vide crementum. Tyros vel Tyrus. insula & vrbs. Tibul. li. 1. Prima ratem ventis credere docta Tyros: Ouid. 3. Metam. A Tyro hac profugos posuistis sede Penates. ablatiuus corripitur propter vocalem sequentem: vt sub Ilio alto. Tyros etiam caseus interpretatur: vnde Butyrum: de quo in medijs agemus. Tyra Tyrae, cum y Graeco, vt praecedens, loci nomen. Val. Flac. li. 6. Linquitur abruptis pelago Tyra, linquitur & mons Embolus. Tyres, cum y Graeco, genitiuo Tyrae. Virg. Aeneid. 10. Te fugiens fratremque, Tyren curruque volutus. Sill. 6. Exanimum Nasamona Tyren super ipse iacebat, viri nomen est. Tyras Tyrae, cum y Graeco, fluuij nomen, vide Halis. A ante l. Tyrus, viri nomen, variatur à Sillio.

pyra

pyrus

pyrum

quiris

syrus

styrax

tyros

tyra

tyres

tyras

¶I ante r in dissyllabis producitur, vt spiro: & inde spiritus, quod malè corripuit Sedulius, Cum sancto spiritu gloria magna patri. nisi fortè sic edidit, Pneumate cum sancto, aut spiritui sancto. Styrus, vir: de quo Valer. Flacc. Tum gener Albani Styrus qui aduenerat oris. Thyre vrbis nomen, neutrum plurale secundum Stephanum. Stat. Et Lacedaemonium Thyre lectura cruorem. Tyrus, viri nomen variatur à Sillio. Correptionem vide A ante n, Granius. Producitur lib. 15. Cadit vno vulnere Tyrus. Lira, compositum perdelirum, producitur. Lucret. lib. 1. quem sic legit Pius, Dicere porro ignem res omneis esse, neque vllam Rem veram in numero rerum constare, nisi ignis Quod facit, hoc idem perdelirum esse videtur. vbi, si vera est lectio, fit sensus, Quod, id est, quam esse sentias, nisi illam faciat ignis. Quod pro quam Badio poni videtur, & idem in neutro produci, nisi legatur, hoc itidem. &c.

I ante r in polysyllabis corripitur,

vt Pyreneus, viri proprium, per eu diphthongū: non per æ, contra Tortellium Ouid. Metam. 5. Claudit sua tecta Pyreneus. Notentur è longis deriuata, vt virosus à virus: nam à vir corripitur. Tirynthius à Tiryns, viresco à vires: quod verbum significat vires acquirere & fortiorem fieri. Furius Antias apud Gell. li. 15. ca. 11. Increscunt animi, virescit vulnere virtus. hoc à vireo, corripitur. Stat. lib. 1. Syl. Exuit, atque alios melius reuirescit in annos. spiritus, à spiro, &c.

EXCEPTIO.

chironomon Chironomon chironomontis, vt Leon leontis: vel chironomas chironomantis, vt adamas adamantis, teste Mancinello in hunc versum Satyrae. 5. Iuuenalis, saltantem spectas, chironomonta volanti Cultello, donec peragat dictata magistri. Dicitur quoque cheronomos cheronomi. est autē is qui ad mensam edenda incidit certa lege manuum. nam chir, manus est: & monos, lex: ars hec, chironomia dicitur: Chironomantia, est ex manuum inspectione diuinatio. cheir Grecè per ei diphthōgum scribitur: ideo in compositis producitur. Mart. Chirurgus fuerat nunc est Vespillo Diaulus, sic Chirocrates, chirographus vel chirographum. Iuuen. Saty. 13. Vana supervacui dicunt chirographa ligni. vnum est chiragra à Latinis correptum. Persius, Lapidosa chiragra. Mart. lib. 1. Sed nil patrono porrigit, haec chiragra est. Philelphus secutus deriuationem Graecam, ausus est hoc nomen producere: vt in tertia none dicens, Nunc te chiragra tangat Cyros

chirurgus

chirographum

chiragra

rios cum y Græco in prima, id est proprius, authenticus & dominus. hinc Cyriacus & Cyrios
Cyrinus, virorum propria: & acyros, improprius. vnde acyrologia. Cyrinius, virij pro- Cyriacus
prium. Mart. lib. 8. Sic, tua Cyrini promas epigrammata vulgo. vocatiuus est. sic Cyril Gyrinius
lus rectè producitur à Fausto. Cyrene cyrenes, & Cyrenæ cyrenarum, cum y Græco, Cyrene
vrbs Libyes. hinc Cyrenia dicta est tota Libya: est alterius quoq; oppidi nomen. hinc
Cyrenæus & Cyrenaicus. Luca. lib. 9. Aphrica Cyrenis etiam tunc bruma rigebat. Sill.
lib. 4. Nec non Cyrene Pelopæi stirpe nepotis. interdum corripitur. Catul. Laserpici-
feris iacet Cyrenis, Phaleucius est. Ideo non male dixit Petrarcha in. 3. Aphricæ, Plura
cyrenæo cecidissent milia campo. Cyrene, Aristei mater, producitur tantũ, vt ex Geor
gij. 4. disces. Ironia, id est simulatio vel illusio, tàm in prima quàm in tertia Grçce per Ironia
ϵ diphthongon scribitur: vt Irenarcha & Iresione in prima. Liriope, nympha. Ouid. Liriope
Metám. 3. Cærula Liriope, quam quondam flumine curuo Implicuit, &c. fuit Narcissi
mater. Lirium, herba per ϵ diphthong. Myriones, viri nomen. Hora. li. 1. Carm. Ode. 6. myriones
Nigrum Myrionem aut ope Palladis. Asclep. est. Habet y Grçcum in prima syllaba. Ali
qui tamen Merionem legunt. vide quæ in hunc versum affert Badius. Miritenes. vide
E ante n. Pirata, Luc. li. 2. Omne fretum metuens pelagi pirata reliquit. Pirithous, viri Pirata
proprium. vide Matella, A ante t. quidam Perithous dicunt. Pirene pirenes, cum i no- Piritho⁹
stro, mons & fons musis sacer apud Corinthum. Persius in prçfatione, Heliconiadasq;, Perene
pallidamq; Pirenen. Scazon est. Stat. 1. syl. Nec conscia detur Pirene: largos potius mi-
hi gurges in haustus. Pyrene cum y Græco, mons Hispaniæ, à Pyrene puella quã Her- Pyrene
cules compresserat, quę illic à feris lacerata dicitur & sepulta. alij deriuant à pyr, id est
ignis, propter crebra fulmina: variatur hoc nomen, sed productio est longè frequẽtior.
Sill. lib. 14. Pyrene misit populos, qui nomen amore, &c. Lucan. lib. 1. Nubiferos colles
atq; aëream Pyrenen. versus est spondaicus. vt apud Iuuen. Saty. 10. Additur imperijs
Hispania, Pyrenenq;, Transilit. Tortellius male legit Pyreneumq;: quia (vt rectè dixit
Nestor) Pyrenæus penultimam diphthongo producit, vt Pyrenæi montes. Tibul. li. 1.
Nõ fine me est tibi partus honos, tua bella Pyrene Testis & Oceani littora sanctonici.
Sidon in. 3. Paneg. Tyrrheni Rhenią; liquor vel longa Pyrene. Sic petrarcha. 4. Aphricę
Tum filius vltor Et patris & patrui nomen dedit, isq; Pyrenen Transgressus, &c. Pyri-
no, mulier, teste Egnatio. Piroma & Pirula producuntur, teste Sulpitio. Pyramus cum Piroma
y Græco, viri & fluuij nomen. Ouid. 4. Metam. Pyrame responde. Pro fluuio, in oracu Pyramus
lo, Tunc erit vndisonus latè, quum Pyramus olim Littora perfundens Cyprum labe-
tur in almam, Priscianus corripuit. vide Pynarius, I ante n. Itaq; pro fluuio variatur.
Pyramis, cum y Græco, à similitudine flammæ nomen accepit. Latini metam dicunt. Pyramis
Mart. Barbara pyramidum sileat miracula Memphis. Pyræus, Atheniensium portus & Pyræus
promontorium cum y Græco. Ouid. 5. Metam. Portus Cecropios, intra pyræaq; litto- Pyralis
ra tangit. Pyralis producitur teste Nebrissensi, cum y Græco: est enim bestiola pennata,
muscæ magnitudine ex igne proueniens. Pirea, frutex per ϵ diphthongõ. Pyrites, pro- Pyrites
ducuntur huius nominis omnes syllabę apud Priscianum in Perihegesi, & est lapillus
cui plurimus ignis est. sed multa à pyr corripiuntur, vt Pyrois, piropus. pyracmon, py-
retrum, &c. Phthiriasis, morbus pedicularis, à phthiron, id est à pediculis, cum ph & th Phthiria-
aspiratis in eadem syllaba: hinc phthirophagi, homines solis piscibus victitantes, à te- sis
nuitate victus, quasi pediculis vescantur. scribitur Grçcè per ϵ diphthongon. Pyrasus,
vrbs apud Homerum. Pyreicus, pictor in. 3. Propertij, Pyreicus parua vendicat arte lo- Pyreicus
cum. cum y Græco. sic legit Beroaldus. Pyrodile, vna Hyadum apud Pyladem. Sirius, Sirius
stella in ore Canis cælestis. Sil. li. 1. Nec puluere fessum Agminis ardenti labescit Sirius
astro. Syria, insula, quæ etiam Syrus, Pherecydis patria, producitur ab Homero, teste
Strabone lib. 10. Stiria, stiricidium. Mart. lib. 7. Turpis ab inuiso pendebat stiria naso. Stiria
Claud. Astringit stiria setas. Sphrena, piscis in Oppiano. Tiresias cũ i Latino in prima,
quia Gręcè scribitur per ϵ. diphthongõ, teste Calepino: fuit augur Thebanus. Proper.
li. 4. Magnã Tiresias aspexit Pallada vates. dicitur etiã Tiresia in nominatiuo. Tyrida- tyridates
tes, Armeniæ rex. Horat. li. 1. Carm. Ode. 26. Quis Tyridatem terreat vnicè! versus est
alcaicus dactylic⁹. ¶ I ante r corripitur in polysyllabis, vt Quirinus nomẽ Romuli iã
pro deo habiti: sed etiam Quiris, vnde dicitur, corripitur, Ouidius, Sine quòd hasta.

Quiris. Quirinus etiam martyris melius corriperetur: & Quiritare, quod est Quiritium, id est Romanorum auxilium inuocare. Author philomelæ sua authoritate produxit pro voce verris. i. porci masculi. Dyrrachium rr geminato scribitur. Cyrinus ab Iuuenco producitur Myrace, Bebelio producitur. Myraces, viri nomen Nicolao Vallæ anapæstus est: semel tamen videtur molossus esse libro sexto, & pro fluuio capi. Irenarcha per ι, id est princeps pacis: εἰρήνη, ης, pax. Ireneus, pacalis. Iros, εἶρος, lana. Irocomos lanam tractans. Iropocus, habens vellera innexa. Iresione vel Erisione per ι in prima, ramus oleaginus implexus lanis, quia urion est lana. Lirium etiam per ι in prima, id est narcissus. Siriasis, morbus, vel à Sirio stella, vel à siris, id est, cauernis, producitur. Pireneæ corripitur à Luca. lib. 4. Iamq; Pireneæ quas nunquam soluere Titan. Et Ausonio in Mosella. Gallorum extremos inter celsamq; Pirenen. Et à prudentio. Claudianus tamen in Stili. produc. Pirenæa tegit lapidosis frondibus ilex. Diribetorium, Græcè διριβιτώριον, producta prima, quid sit, vide Hermolaum ca. 41. li. 16. Plinij. Siraeum per ι in prima & ai in secunda, est vini species Hermolao. cap. 9. lib. 14. Pyreus vel pyræeus, cuius accusatiuus pyræea. Stat. Munychiam & trepidis stabilem pyræea nautis. Ouid. Sunio expositum, pyræaq; tuta recessu Linquit. Alij legunt Pyreæaq; littora tangit. Propertius, Inde vbi pyræi capient me littora portus. Itaq; varia est lectio & quantitas. Syria, insula à Syrus: aut Syria à sirio, stella, producitur, vt syrus & sirius. Pyrasus, vrbs Phthiæ, producitur Homero, vt citatur à volaterrano lib. 8. Spirarchus, primipili & cohortis præfectus: à σπεῖρα, id est cohors, producitur. Pyrodiles, vna hyadum, producitur à Pylade lib. 1. Sidonio in Euch. producitur Liriinis, Seu te liriinis priscum complexa parentem est. Pyrino Pyrinus, mulieris nomen. Ouid. in Sappho, Nec mihi Pyrino suberat Mnais ve puellæ. Videantur Racemationes Baptistæ Egnatij. Pyramus, fluuij nomen, Priscianus variat; viri nomen, Ouidius producit. Producitur & Pyramis. Mart. Barbara pyramidum, &c. Pirera, frutex, per ι scribitur. Spirena, piscis. Lippio producitur. Tyridates, viri nomen, corripitur à Baptista Mantuano.

I ante ſ producitur,

vt Chrysos cum ch aspirato & y Græco. Hinc Chrysostomus, & Chryseus, a, um, id est aureus. Mart. lib. 10. Chalcea donanti, chrysea quid dederas? chalcea, id est ærea. Pisæ pisarum: hinc Pisæus, a, um. Ouid. lib. 5. Metam. Est medium Cyanes & Pisææ Arethusæ. errauit hic Petrarcha Eclog. 10.

EXCEPTIO.

Bison — Bison bisontis, animal iubarum prolixitate deforme, nascitur in Germania. Mart. Illi cessit atrox bubalus atq; bison. Idem. turpes esseda quod trahunt bisontes, Phaleu. est. Bisontos teste Iacobo Bononiensi.
Crisis — Crisis cum i nostro sine aspiratione, id est, indiciũ hinc hypocrisis, catacrisis, id est, d judicatio. At catachresis cũ ch aspirato in tertia syllaba, dicitur abusus hoc. Nestor. Cisena teste Bebelio.
Crisium — Cisium, vehiculum. Cisiarius, qui cisium regit. Auso. in epist. 1. Vel cisio trijugi, si places, insilias. Idem ad amicũ quendã,
Frisius — Sed cisium aut pigrum cautus conscende veredum. Frisius apud Neotericos.
Hysopus — Hysopus vel hysopũ, herba, y græco & vnico ſ apud Latinos, quia corripitur: licet apud Græcos ſ geminet hyssopus, scribiturq; per ω magnũ, & est hysopus fœm. generis, nec mirũ est (inquit Nestor, ex quo hoc sumpsimus) vnũ ſ à Latinis abijci in hysopus, quia simile in multis factum Videmus, vt Grabatus, Syracusæ, Gothia lacus, & nonnulla alia apud nos corripiunt primã, quã apud illos positu extendũt: Rectè igitur dixit Alanus. li. 4. Si cælum terræ conformat cedrus hysopo. Male autẽ Macer, Est hysopum siccũ, calidũ quoq;, tertius illi Est in vtroq; gradus. In eodẽ luto hæsitat Riga in lib. Reg. dicẽs, Ast hysopus signat humiles cedrusq; superbos. Nec male tamẽ ſſ gemino hyssopũ posuĩsse produxeris.
Isara — Isara Isaræ, fluuius Galliæ in Rhodanum fluens. Luca. lib. 1. Hi vada liquerunt Isaræ, qui gurgite ductus.
Isaurus — Isaurus, fluuius, vide Metaurus E ante r.
Isaurum — Isaurum, oppidum, quod pluraliter Isaura Isaurorum Ammianus dixit. hinc Isauricus dictus est Seruilius, qui Isaurum vicit,
isauri — Isauri & Isauræ, populi sunt. Quid. Aphrica victorem de se vocas, alter Isaurum. Sidon. in Panæg. Adjeci seriè quos nunc moderaris Isauros.
isalces — Isalces, viri propriũ. Sill. lib. 5. Optabat pugnã ante oculos spe laudis Isalces.
isocrates — Isocrates, viri nomen, Rufin. Laudamus Isocratis artem.
iserus — Iserus: teste Bebelio. Isidius cõtra primitiui naturam

turam

turam, ab Isis, vide Io. in I ante o. Lysias, viri nomen, corripuit Arator in 2. lib. Miser, Persius, O miser inq; dies, &c. hinc misericors, misericordia, miseror, misereor, miseret, &c. Nisantes, viri nomen. Val. Flac. lib. 1. O si mihi sanguis, Quantus erat, quum signifero cratere Nisantem Non leuiore tholum man⁹ hæc compescuit auro. Nisi, coniunctio, passim legitur. Nisus Nisi, nomen, sine dubio producitur. Phthisis cum phth aspiratis in eadem syllaba, est pulmonis exulceratio, à phthinin, id est tabescere. phthisici sunt qui eo morbo laborant. Iuuenal. Saty. 13. Et phthisis, & vomicæ putres, & dimidium crus. Serenus, Si verò phthisis annoso sedet improba morbo. ineptè scribit Vgutio tisis, teste Nestore, sine p & aspiratione. Phthysis cū phth aspiratis, sequente y Græco ante s, est spuitio, à phthyzo, id est spuo: verbum est Doricum: nam cōmunis linguæ ptysis sine aspiratione dicit cum y Græco in prima pro spuitione: à ptyo, id est spuo. Physis cum y Græco in prima, id est, natura, vnde physicus, physiologus, &c. Ausonius de numero ternario, In physicis tria prima deus, mundus, data forma. quare benè dixit Alexander Nequam. Corrumpit natura physin cursuq; rotato. Sidonius in Græcis negligentior male produxit, vt videre potes in Ethos, E ante t. Pisidæ, populi. Claudianus in 2. lib. contra Eutropium, Vtriq; propinqui Finibus obliquis Lydi Pisidæq; feroces. Priscianus produxit in Perihegesi, Post hos Pisidum pinguissima rura coluntur, id est Pisidarum. Physa, dea in Politiano. Pisaurus, fluuius Piceni: à quo Pisaurum oppidum, nomen habet. Catul. ad Iuuentium, Præterquā iste tuus moribunda à sede Pisauri Hospes. Ptisana vnico s, licet Græci geminēt, teste Calepino, confectio quædam ex succo vel farina hordei. vide Milium, I ante i. hinc Ptisanarium, vas in quo coquitur vel tunditur ptisana. Horat. Saty. 4. li. 2. Agedum, sume hoc ptisanarium orizæ. Siser siseris, herba. Horat. Saty. 18. Peruellunt stomachum siser, halec, fercula coa. Columella lib. 11. Iam siser, Assyrioq; venit quæ semine radix. Sisymbrium cum y Græco in secunda syllaba. Ouid. 4. Fast. Cumq; sua dominæ data grata sisymbria myrto, Textaq; composita iuncea vincla rota. Visellius, viri proprium. Hora. Saty. 1. Est inter Tanain quiddam soceruma; Viselli. pro Visellij. visurgis, fluuij nomen, apud Apollinarem in laudibus Narbonis. q. I ante s producitur, vt Isis: Mantuano tamen corripitur Isidorus, quia secunda est breuis, & tertia longa: Artis & ingenij locuples Isidorus, vtraq; Inclytus Hesperia, &c. Et sic ab Isis corripitur Ouidio isidius. Hissopum omnes classici producunt, vt sentit Bebelius etiam positu. Misosus, odio habens, producitur, si Aldus rectè dixit Misanthropon esse spiritum quarti I. Ideo non recte eorum quidā malè corripuit misoumsus. Isacipara, id est Sara; mater Isaac: sed ab Isaac fieret Isaacipara. Valerandus à Varanis, Hoc Abrahame pater, hoc Isaaco doces. Crisias, viri nomen, corripitur in Anticlaudiano apud pium in pridium Lucretij, Instat Vt Crissos studet vt Crisius, speculatur vt Argus. Bisuntos corripuit Martialis apud Iacobum Boniensem ita eum legentem: Hæc tam rustica malo quàm Bisuntos. Phalencius est. Bisuntiū in hispania est oppidum, teste ep tolentano. Male ergo alijs legitur bituntos, &c. Isapis, flumen, corripit primam, pro quo Stoa legit Sapis: vide A ante p. Isus y locus non longè ab Anthedone, corripitur, sed variatur interdum interpres Strab. lib. 9. Diuinamq; Ison, Anthedonaq; inde supremam. Isabella corripitur à Mantuano. Nisi coniunctio ab omnibus corripitur. vnde legetur A. Gellij lib. 19. cap. 9. Valerij editur carmen sic, At contra hunc ignem Veneris, nisi si Venus ipsa, Nulla est quæ possit vis alia opprimere. Sunt qui legant, Si non Venus ipsa. Physis & phisicus corripientur, licet Sidonius producat, vt legit Stoa. Isaurus corripitur. 1. Fast. Africa victorem de se vocat, alter Isauras Aut Cretā, domitas testificatur opes. pro Isauricas. Alij non male legunt, Alter isauri, aut Cretā domitas &c. Physiadea, nympha & fons. politianus ex Callimacho, Vos hodie ancillæ ferte vrnas ad phasiadeam, Aut ad Amymonem, progeniem Danai. Bisegnus aut besegnus à baptista Mantuano corripitur.

I ante t corripitur,

vt Scythia: Scytha contra Sulpitium, nisi mentiatur Nestor. Virgil. in bucol. Pars Scythiam, &c. Luc. lib. 10. Non Scytha, non fixo qui ludit in hospite Maurus. sic cæteri.

EXCEPTIO.

Isidius
Lysias
Miser
Nisantes
Nisi
phthisis
physis
pisidæ
pisaurus
ptisana
Siser
sisymbriū
Visellius
visurgis
Scytha

Producuntur habentia m vel r vel u ante i, vt Mitis, ritus, vita. Sic exceptionem ponit Alexander: ego illius exceptiones rarò mutaui, sed excipienda diligenter notauit quanquã forsitan nõ pauciora sunt exceptis. Tolluntur igitur ab hac exceptione parum multa, vt
Mitylen: Mitylene mitylenes, cum y Græco in secunda vrbis & insulæ nomen. Mart. lib. 10. Quum tibi non Ephesos, nec sit Rhodos, aut Mitylene: Sed domus in vico Le-
Mitilo lia patricio. Mitilo mitilas, cicadarũ est cantantium. In carmine de Philomela, Vere ca-
Mitra lente nouos componit acredula cantus, Matutinali tempore tunc mitilat. Mitra i. fol. apud Persas. vide Typhon, I ante p in versu Capellæ. sic, teste Lactãtio, in vltimo versu primi Thebaid. indignata sequi torquentem cornua mitram. Etiam est pilei genus: vt apud eundem in .1. Achil. Bacharaq; terga: mitrasq; huc tuleris. Sic Prudentius in Psychomachia, Vt mitra cæsariem cohibens aurata virilem. Virg. in Coppa, Coppa Sy-
Mithridates risca caput Graia redimita mitella. hoc diminutiuũ est à mitra. Mithridates, rex: vnde Mithridatic⁹, a, um. Mart. li. 5. Profecit poto Mithridates sæpè veneno. Mitio, pastoris
Mitio nomen in. 7. Ecloga Petrarchæ: si à Mitis deriuetur, male corripitur. Britannia, regio:
Britãnia. Britanni populi. Vir. Et penitus toto diuisos orbe Britannos. Mart. Dicitur & nostros cantare Britannia versus. Quid prodest? nescit sacculus ista meus. Lucretius etiã produxit in. 6. Nam quid Britannis cælum differre putamus? Ergo variatur: sed corripitur sæpius, sic Britannicus propriũ & appellatiuum. Briton verò semper opinor produci. in quo errat Alexander dicens, Britonisq; Brito, caro carnis. Vide crementum.
Britomartis Britomartis, nympha quam Minos persequebatur. Virg. in Ciri, Te erepta Britomar-
Criticus. tis spes est vana sepulchri: Te britomarti diem potui producere vitę. Clau. in. 3. laudibus Stiliconis, Sparsa coman Britomartis agit. Criticus. i. iudicans siue arguens (à Crino, delibero ac iudico) variatur. Horat. Vt Critici dicunt. Iuuen. Saty. 2. Critice pedluces, & c. vbi per e aliqui Cretice legũt. Mart. lib. 7. Aequalis liber est Critice, qui malus est. Critias, viri nomẽ. Apul. in Apol. oratione prima, Carmina vel Critias lux hęc
Criton optata canatur. Criton Critonis. Mart. lib. 11. Quod sanare Criton, non quod Hygea
Fritillus potest. fuit medicus. Fritillus, tabula lusoria: de qua multa leges in annotationibus Beroaldinis. Mart. in Xenijs, Hæc mihi charta nuces, hæc est mihi charta fritillus: Alea
Vitium nec damnum, nec facit ista lucrum. Rhytium. vide Rhidium, I ante d. Vitium contra primitiui naturam, quia vito producitur. Horat. Dum vitant stulti vitia, in contraria
Vitellus currunt. Vitellus contra primitiui naturam: quia à vita dici volunt. est enim corpus, ex qua viuit pullus. Hora. Saty. 4. li. 2. Quatinus ima petit voluens aliena vitellus: ali-
Vitellius na accusatiuus est. ne credas (vt quidam) vitellus esse feminini generis. vitellius, viri
Vitelliani nomen. Auson. de Cæsaribus, Nec regno dignus, nec morte Vitellius vt vir. Vitelliani, literæ virorũ ad amicas. Martial. in Apo. Nondum legerit hos licet puella, Nouit quid
Vitulus cupiant vitelliani. Phaleucij sunt. Vitulus, vitula, Virgilius. Quum faciam vitula, &c.
Vitrum. Vitrum, vide I ante n, Cinnamum.

SECVNDO PRODVCVNTVR.

Bitus Bitus, viri nomen, vide I ante t, Bacchius. Bitonia teste Sulpitio. Bithynia, bithynus,
Bitonia bithynicus cum th aspirato & y Græco in secunda syllaba. Bithynia eadem est quæ Be-
Bithynia brycia: Mygdonia, Pontus; prima rectius producitur, quam Iuuenalis corripuit etiam.
Bithynus Petrarch. in. 2. Aphricę secundam male corripit. Manil. li. 4. Cappadocum Armeniq; iugis Bithinia diues. Claud. li. 2. in Eutrop. Thyni Thraces erant, quæ nunc Bithinia fertur. Valer. Flac. lib. 3. Aut Cererem lætumq; pecus, nec palmite Bacchum Bithyni phrygiòve satum. Iuue. Saty. 10. Donec Bythino libeat iugulare tyranno. Idem Saty. 7.
Clitella. Quanq; & Capadoces faciat equitesq; Bythini. Mart. Iam te rem factã Bithynice cre-
Clitori⁹. dis habere. Bithynus itaq; primã variat. Clitella. Horat. Saty. 5. Hinc muli Capuę clitellas tempore ponunt. Clitiades, viri proprium. vide Cliciades, I ante c. Citus, prouisso, teste Seruio. Clitorius, Arcadiæ fons, bibenti vini odium ingerens. Ouid. 15. Meta. Clitorio quicunq; sitim de fonte leuauit, Vina fugit, gaudetq; meris abstemius vndis.
Cliton, Clite, mulier, apud Valerium Flac. Cliton Clitonis, Arcadiæ fluuius, teste Lactantio.
Clitis Papin. 4. Theb. Et rapidus Cliton, & qui tibi Pythie Ladon. Citargi, disces in Lippio.
Clitũnus. Clitis, fluuij nomen. vide E ante q, Sequana. Clitumnus, Vmbriæ fluuius. vide I ante n, Tinias, Si etymologiæ perscrutator es, videto Tortellium & Nestorem. Dito ditas, & dite-

& ditescere, nota sunt: quia fiunt à dis, ditis. Horat. Qua ratione queas ditescere. Dithyrambus, viri nomen: vnde hymnos quosdam in Bacchi honorem cantatos Dithyrambos dixere. veruntamen ipse Bacchus Dithyrambus dicitur: quia dia dyotheron. i. per duas portas transierit: nempe per vterum Semeles, & femur Iouis. scribitur in prima syllaba cum i nostro: in secunda verò cum th aspirato & y Græco. Horat. lib. 4. Carm. Ode. 2. Seu per audaces noua dithyrambos Verba deuoluit, numerisq; fertur Lege solutis. Sapphici sunt cum adonico. Ditis, proprium viri in Ouidio. Italia variatur: quia omniũ grãmaticorum communi astipulatu corripitur, & per ectasin à poëtis producitur, quia aliter stare non potuit: quia verò omnes poëtæ producunt, nemo vereatur producere. Sic Italus variatur. Sic Italis Italidis. Lucret. lib. 1. Italiæ terrarũ oras à finibus eius. Virgilius, Italiam fato, &c. Ouid. 15. Grata quis Italicis author posuisset in oris. Virgilius. 12. Aeneid. Italides quas ipsa decus sibi dia Camilla. Sil. lib. 6. Nec tamẽ aduersis fuerat fracta Itala virtus. Mart. Mutauere meas Itala regna comas. Virg. 9. Aeneid. Coniecto sternit iaculo, volat Itala cornus. Idem Aeneid. 8. Hinc Augustus agens Italos in prælia Cæsar. Horat. Saty. 7. At Græcus postquã est Italo perfusus aceto. Litigo, vt lis litis: vnde litigiũ, litigiosus. Mart. Ah miser & demens viginti litigat annos. Lithorius, fluuij nomen apud Sidonium in tertio Panægyrico cum th aspirato. Littus, putamus in omni significatione tt geminare cũ Georgio Valla, vt oblittero, oblitteras, quicquid Grãmatici plurimi dicant. Vide tamen, si cordi est, Nestorẽ vocabularium. sic littera in versu, secus in prosa. Nitor, niteris. Ouid. Nitimur in vetitum. hinc Obnitor, enitor, &c. Nitella (teste Calderino) pulueris auri mica, contra primitiui naturã. Mart. li. 5. Rhenisq; nodos, aureamq; nitellam. Scazon est. nec mitellam legere potes: teste Calderino: quia id nomen primam corripere ostendimus. Pituita variatur. Catullus ad Furium, A te sudor abest, abest saliua, Mucusq; & mala pituita nasi. Phaleucij sunt: vbi prima cum penultima manifestè producitur. vnde deprehenditur error eorum qui putarunt penultimam semper corripi. Horat. Satyr. 12. Stomachoq; tumultũ Lenta feret pituita: vides vt pallidus omnis Cœna desurgat dubia. Et in Epistola. 1. Præcipuè sanus, nisi quum pituita molesta est. Frustra recurrunt ad Proceleusmaticum. in Persio autem est synæresis, vt sit pituita trisyllabum, Sopnia pituita qui purgatissima mittit. itaq; prima variatur, penultima semper producitur: author meus Nestor. Sunt tamen qui apud Persium legant Sopnia qui est autem pituita, morbus ex catarrho proueniens. Pithenor, viri proprium cum th aspirato. Ouid. 14. Meta. Hunc Lycus, hunc Idas & cum Pithenore Nycteus, Hunc mratur Abas. Pitheus. teste Nebrissensi: sed video ferè Pittheus gemino tt scribi, vt philosophi nomen Pittachus, vt teste Nestore, psittachus. Pytisma, cum y Græcò in prima syllaba, est, leuis sputi irroratio. à Pytizo, id est sputo leni & crebro irroro. Iuuen. Saty. 11. Qui Lacedæmoniũ pitisimate lubricat orbem. Mancinello nõ placet opinio Politiani dicentis in. 38. cap. Miscellaneorum, Pitylisma dicendum esse, non pytisma. Pytizin Græcis spuere significat. Pytho, nympha & vrbs. Pytholaus, Pythodorus, Pythodoris, & cætera à pythesce, teste Strabone. Python vel Pytho, cum y Græco & th aspirato, vt Pythagoras, pythius, a, ũ. Pythias, Pytheleon: & quicquid est à pytho, id est, putredo: ex qua serpẽs Python post Deucalionis diluuium natus dicitur. Ouid. 1. Metam. Strauimus innumeris tumidum pythona sagittis. Horat. Qui Pithya cantat. Idem producit Pythias. Virgil. Littera Pythagoræ. Horat. Rhodio quod Pytheleonti. Pitho, suadendi vis. Scython schitonis, viri in fœminam versi nomen cum sc & y Græco, & th aspirato. Ouid. 4. Metamor. Nec loquar, vt quondam naturæ iure nouato Ambiguus fuerit modo vir, modo fœmina Schython. Sithonia, regio. vnde Sithonius, a, um, cum th aspirato: à Sithõ sithonis, Macedoniæ monte. Virgil. in Bucol. Sithoniasq; niues hyemis subeamus aquosæ. Sithon cum i nostro, vt præcedẽs, & th aspirato, olim erat quæ nunc Thracia. hinc Sithonius, id est Thracius. Ouid. Et Sithonio aquiloni. Seneca in vltima tragedia, Dextera nati date Sithoniæ. versus est anapesticus dimeter. Sithonis, apud Ouidium pro Threissa, aut proprium mulieris. Scitor scitaris verbum, vt supinum scitum. Vergilius. 2. Aene, Tum verò ardemus scitari & quærere causas. Thita cum th aspirato in prima syllaba, cum i nostro, aut melius per e vocalem theta: Grece litere nomen est θ, & valet th:

Dito
Dithyrambus
Italia
Italus
Litigo
Lithorius
Littus
Nitor
Nitella
Pituita
Pithenor
Pitheus
Pytisma
Pitylisma
Python
Pythius
Pythias
Pythagoras
Pytheleũ
Scython
Sithonia
Sithon
Scitor
Thita

estq; mortis signum: quia prima litera in θάνατος thanatos, id est mors, θ est. Persius, Et potis es nigrum vitio præfigere thita. Mart. Est opere pretiū discere thita nouum.

Titillo Titillo titillas, pruritum prouoco. Lucret. lib. 2. Titillare magis sensus quàm lædere

Titan. possunt. Titan. Ouid. Nullus ad huc Titan præbebat lumina mundo: sic pro eodē Titanus, & Titanius, a, um. & Titanis titanidis. At loci nomē Titanus corripitur: vnde adiectiua titanus, a, um. & titanæus, a, um. Rufus in Arato, Qualia deuexo nectuntur ab ordine cuncta: Vrgenturq; viam similem, noctesq; diesq; Lucis ab exortu procul in vada Calpe Titana. Nanq; titaneo quum sunt elata profundo, Rursus in occiduos mer

Tityrus guntur singula fluctus. Tityrus cum y Græco in secunda syllaba, pastoris nomen, in-

Tithon⁹ terpretatur hircus. Virgilius, Tytire tu patulæ, &c. Tithonus, cum th aspirato in secunda syllaba, Auroræ maritus. Propert. in. 2. At non Tithoni spernens Aurora senectam, Desertum æoa passa iacere domo est. Horat. Longa Tithonum minuit senectus. Sap-

Zythus phicus est. Zythus cum y & th aspirato, genus est potionis ex hordeo. inuenio quosdā masculinè zythus ponentes: alios verò in neutro zythum cum y & th aspirato. Colum. lib. 11. Vt pelusiaci proritet pocula zythi. ¶ I ante t corripitur, vt Itys, Tereos filius. Ouidius Metam. 6, Nec mora traxit Itym Et in eodem, Prosilijt, Itiosq; caput philomela cruentum. Vbi (prosilijt) propter syncopen producitur. & Ityos rectè legitur, nō Itys, vt Stoa legit, credens variari. Ithyreus vel Ithureos, Bebelius & Stoa producipu tant, legentes apud Virgilium Georg. 2. Cornus & ithyreos, &c. vbi tamen vera lectio est, Cornus, ithyreos taxi torquentur in arcus. Nec desyderatur coniunctio, quia præmittitur: At myrtus validis hostilibus, & bona bello Cornus, ithyræos taxi curuantur in arcus. Nec ibi solum corripitur. Nam Lucanus lib. 7. ait, Creta cydonas Misit ithuræis cursus fuit inde sagittis. Et in eodem, Tunc & Ithyræi Mediq;, Arabesq; soluto Arcu, &c. Scytha tamen corripitur, & ita Crinitus imitatus Catullum, trochæum pro spondæo posuit in sapphico, Et calent Scythæ genus efferatum. Scythæ multum bibaces sunt: vnde Greci Scythisso, teste herot. lib. 6. Titanus, oppidum, corripitur apud Strabonem lib. 9. Vide Hyperea. Producuntur habentia m, vel r, vel u ante t in prima syllaba: vt Mitis, vitis, triticum. Male ergò Faustus, Et quando inuersa triticum tellure serendum est. Nam Virgilius rectè Triticeam in messem, &c. Britanus etiam Virgilio corripitur, Et penitus toto diuisos orbe britannos. in Strabone tamen Britannia scribitur. Brito autem, seu Britto rectius, producitur. Faustus tamen dixit, Flauaque cū rutilis colla britona comis. Britomartis, id est virgo dulcis, Diana. Rhition, vrbs in. 13. Strabonis, & vas quoddam in. 4. Plinij. Pritanis, viri nomen. Virgilius Æneid. 9. Alcandrumq; Haliūq; Nemenaq; Prytanimq;. Sic legit Seruius, vt sit Spōdaicus versus, alij tamen legunt Brytanniumq;. Idem versus est. 13. Metam. ex Homero. Prytanei, populi sunt in. 9. Strab. Britaneum aut pritaneium corripitur. Valla interpres lib. 3. Herodoti, Quum tamen in siphno fuerint pritaneia cana, Cana fori facies, &c. Vitiligo, in corpore hominis macula alba. Lucillius, Hæc odiosa mihi vitiligo est, quum dolet, inquit. hæc Festus, vbi corripitur. Citargus, piscis. Lippius in primo, Citargi trigæq; simul tenues melanuri. Citus, pro diuiso producitur, teste Seruio: pro veloci, corripitur. Ideo Marcellum carpit Quintianus dicentem in illud Virgilianum, Haud procul inde citæ Metium in diuersa quadrigæ. citæ id est diuisæ: cum tamen corripiatur: sed Pius putat bene legi, Haud procul hinc citæ, &c. Litium, nō licium multi scribunt: sed quia legimus trilices media longa, Badius leget Licia in bucolicis prima longa. Littera & littora, quia producuntur, vt volunt, contra naturam, in carmine t geminato scribuntur. Nō sic litteræ in prosa. Clite, vxor Gyzici Valer. Flac. li. 3. Parte alia Clite laceras super oīa mariti Fusa comas. Clitonius, vir, producitur in tertio Pyladis. Ditis, Tyrrhenorum vnus in delphina versus: sed plerique codices habent Dyctis. Ouid. Metam. His quoq; des veniam, pro nobis mitte precari, Ditis ait. Pytisma, apud Iuuenalem, Qui Lacedæmonium pytismate lubricat orbem. Pytho vel python, masculinum, serpentis ab Apolline cæsi nomen, producitur: sicut & pytho, vrbs fœmininum. Tibullus lib. 2, Delos vbi nunc phœbe tua est? vbi delphica pytho? pitho etiam suadendi vis & flexanima dicta, priorem (quia per ι scribitur) producit: & pithia, id est phebus, sacerdos phœbi, & interpres ac pronuntiatrix oraculorum eius, à πυνθάνεσθαι, prima lon-

ga, cum

ga, cum omnibus inde deductis, & à pythone serpente: vt Python apud Solinum, Asiæ locus. Pythopolis, in Asia vrbs: & Pythion, in Astareno sinu locus: & Pythij, teste Herodoto lib. 6. qui apud Lacedæmonios publicè cum regibus pascebantur. Item Pythogenes: Pitholaus, Pythodorus, & similia virorum nomina. Et pythodoris pythodoridis. Pytho, nympha maris, genitiuum facit Pythus. Sithonis, mulier. Ouidius Metamorphi. 7. Sithonis accepto quod auara poposcerat auro. Sitos, frumentum: & inde Sitarchia, id est, annona præcipua & commeatus. à sitos dicitur etiam parasitus, penultima longa, sicut prior in sitos, &c.

I ante u consonantem producitur,

vt Priuus priua priuum, priuilegium, Priuernum, Volscorum oppidum, male excipitur. Sillius lib. 6. Leuinus ab alto Priuerno vitis Latiæ præsignis honore. Priuernus, viri proprium, apud Virgilium Æneid. 9. Liuinus per i in prima, multi scribunt: vt primum fuerit à Liuius possessiuum, veluti à Plautus Plautinus: inde alicuius cognomen: dehinc nomen, vt in plerisq; alijs: veluti Quintilius Quintilianus, Iulius Iulianus, &c. Siue autem Leuinus siue Liuinus scribatur, iam manifestè ostendi produci tantum, vt Liuius. Horat. ad Augustum, Non equidem insector: delendaáque carmina Liui Esse reor. Errat igitur Petrarcha in. 6. Aphricæ dicens, Maiestate deus Latia, Liuiusq; morandi Author erat reditus. Liuinus Liuius

EXCEPTIO.

Triuicus, pagi Italici nomen. vide I ante c. sed fortè à tris fit, vt triuium: quod corripitur per generalem regulam, vt biuium. Niuis à nix crementa indicant. Triuia, Diana, à triuijs nomen habere creditur. ❡ I ante u consonantem producitur: in quo nomine Mantuanus errat in Villa refrigerij, Hic pater historiæ Liuis, graue, grande, superbum, fatur. Triuicus

O ante consonantes in primis syllabis.

O Ante b producitur, vt Gobius, & gobio gobionis, piscis nomen. Sobrius, a, um. Martialis in Xenijs. Principium cœnæ gobius esse solet. Iuuen. Saty. 11. Nec nullum cupias, quum sit tibi gobio tantum In loculis. O ante b

EXCEPTIO.

Corripe habentia duas consonantes ante o, vt probus, probrum, globus. Virgilius, Lucentemq; globum, &c. Apud Lucretium lib. 2. legendum est, Scilicet est glomerosa tamen, &c. non globosa. Produc Crobialum in Valerio Flacco, & Strobilus in plauto. Obelus dicitur veru, quo Latini vtuntur metaphoricos pro virgula quadã inter puncta: hac vbi sunt ecclesiastici interpretes: quoties significant aliquid additum in translatione, quod in prototypis non habetur. Hinc obeliscus magis voce quàm re diminutiuum. Virg. de Rosis, hæc peperit primi vestigia celsa obelisci. Mucronem absoluens purpurei capitis. sic, teste Nestore, homerus primo Iliados. Petrarcha in lib. 2. epist. ad Andream poëtam, Venit Aristarchus obelis armatus acutis. Obex variatur: sed quidam volunt productum scribi per i ante e: sic obiex: & in obliquis esse geminũ. ij: alterum consonans, alterum vocale. Correptum verò sine i scribi obex, & in obliquis vnicum i retinere: quod fieri diximus in obijcio, subijcio. Sill. li. 13. Tum cardine verso Obnixi torquent obices. Idem li. 4. Et fidos certant obices arcessere sylua. Sidonius in primo panægy. Cætera destituit resolutis axibus obiex. Virg. Aeneid. 10. Ecce maris magna claudit nos obijce pontus. Obolus, cum o in secunda, pondus quoddam. Priscianus de ponderibus, Semioboli duplum est obolus, quem pondero duplo Gramma vacat. Ibidem, Nam nihil his obolóve minus mainsve talento. Phobetor phobetoris, Sopni filius: & interpretatur, teste Regio, terrefactor. multi ineptè dederunt primæ syllabæ œ diphthongon. Ouid. 11. Metam. Hunc icelon superi, mortale phobetora vulgus Nominat. Robertus, viri proprium, neotericij variarunt. Sobarus, sobara, sobarum, vehemens, si vera est lectio Domitij Calderini apud Virgil. in Aetna sic legẽtis, Tum siquis lapidum summo pertabuit igni, Asperior sobaris, & quædã sordida fax est. Cæterum, teste Badio, sæpius sopita, quàm sobaris legitur: & sensus bonus est, vt ipse declarat. Obelus obeliscus Obolus Phobetor Robert. Sobarus

Sobo-

Soboles Soboles. Virg. Chara deûm soboles, &c. Tobias neoterici variant. ¶Excipitur à prima exceptione Strobilus, serui nomen in Aulularia Plauti: scribitur enim per ω, & interpretatur nucleus pineus. Crobialium, oppidi aut promontorij nomen, teste Volaterrano lib. 10. Valer. Flacc. Crobiali latus, & faris tibi Tiphy negatum Parthenium, &c. Excipitur à regula principali Dobera, penultima longa, & pluralis numeri, oppidi nomen, quod corripitur ab Hadriano poëta Græco apud Hermolaum cap. 10. li. 4 Plinij. Dicitur etiam Doberon: & incolæ, Doberes. Tobias Prudentius corripit, Sanctissimus ille Tobiæ. Anapæsticum dimetrum.

O ante c corripitur.

vt Cocles, Procnessos, voco, vocabulum. At produc vocula, voculatio, vociferor: quæ fiunt à vox vocis. Corripiuntur rursus Procus, proco procas, procax. reliqua à prosatis patent: producuntur vt procerus. sed acta agimus. Brocardus, viri propriū produxit Philelphus. Boces in Lippio, piscis. Bochus, viri nomen, quidam cc geminant apud Claudianum.

Cocalus Cocalus, viri proprium. Ouid. 8. Metam. Iamq; fatigatum tellus Ætnæa tenebat Dædalon, & sumptis pro supplice Cocalus armis Mitis habebatur. hinc Cocalidæ cocalidarum. Sill. 4. Cocalidūm insidijs.

Coceius Coceius, viri proprium, sed aliqui gemino cc Cocceius scribunt. Horat. Saty. 5. lib. 1. Huc venturus erat Mecænas optimus, atque Cocceius, &c.

Cocytus Cocytus cum y, infernalis fluuius. Virg. 5. Æneid. Cocyti stagna alta vides, stygiamq; paludem. Cocalia & Cocota per ω mega.

Dochim⁹ Dochimus, cum ch aspirato, pes metricus ex Bacchio & Iambo, vt doceremini Rufinus, Tullius orator ceu multi dochimon ornat. Idem, Rhetoricas pulchrè structuras dochimus ornat.

Focale Suffoco Præfoco Focale à faucibus dicitur, au in o longū versa, vt fit in suffoco & præfoco, apud idoneos authores nunquam correptis. ideo ridemus versiculum, Suffocat extinguens, suffocat guttura stringens. Mart. in Apophoretis, Si recitaturus dedero tibi forte libellum: Hoc focale tuas asserat auriculas. Focale erat capitis tegmentum ad aures promissum, quo recitaturi oratores vtebantur delicatiores & valetudinarij. Est etiā focale (vt Calepinus declarat) ferrum quo ignito crispantur crines, corripitq; primam: quia à foco nomen habet. Hora. Sermo. 13. Quæro, facias ne quod olim Mutatus Polemon, ponas insignia morbi Fasciolas, cubitale, focalia, potus vt ille, &c. Ouidius in Ibin, Præfocent animæ Gnosia mella viam. Lucretius lib. 3. Aut in melle situm suffocari, atque rigere. At corripe Focillo, refocillo, & siquid manifestò à focus deriuetur.

Iocundus Iocundus, non dicitur, sed iucundus à iuuando.

Locusta Locusta, mulieris proprium. Iuuē. Saty. 1. instituitq; rudes melior Locusta propinquas Per famā & populum nigros afferre maritos. Appellatiuū quoq; Iuuencus producit dicens, Mandere locustas solitus ruralibus aruis. Hymnographus verò corripuit dicens, Mella locustis. versus est Adonicus.

Ocyor Ocyalus Ocyrhoe Ocyor, ocyus, ocyssimè, ocyum, ocyari, ocyter, ocyosus: & quicquid est ab ocys, id est velox, vt Ocymum herba. Ocyalus, viri proprium, quasi velox, vt mare. Hals, mare est. sic dicit Tortellius: Ocyrhoe, Chironis filia. & scribuntur omnia per y Græcum Ouid. 2. Metam. Fugit ocyor aura. Idem. Ocya si tollas, periere cupidinis arcus. Idem. 2. Metam. producit Ocyrhoe,

Ozimum Columella li. 11. Ocyma comprimite, & grauibus densate cylindris. nomen deductum à nascendi velocitate. at per z & i nostrum Ozimum, est, teste Nestore, edulium quoddam redolens, ab οζω, id est redoleo, non ab Oza, viri Hebræi nomine contra Vgutionem, & reliquos barbariei magistros. sic legit Nestor Persium, Quū bene discincto cantauerit ozima vernæ: sed hic quoq; nonnulli ocyma legunt.

Oceanus Oceanus, vnde Oceanis oceanidis, & Oceanitis oceanitidis, vulgo patent. & quidam ab ocys, id est velox, deducūt, apud Martialem viri proprium est. Et quereris si te suscitat Oceanus.

Ocheus Ochus Ocheni⁹ Ocha Ocyron Ocheus per eu diphthongū, viri nomen, ch aspirat. Valer. Flac. lib. 6. Mixta perit virtus, nec cui debeat Ocheus, Aut cui fata Tyres. Ibidem. Impluit aduersus preceps equus Ochea conto. Ochus, cum ch aspirato. viri nomen. Valer. Flac. lib. 3. Grauis inuenit Ochum Phæas, & trepido Pollux impingitur Hebro. Ochenius, viri nomen, cum ch aspirato: vt in eodem lib. Subit ilia cuspis Ochenij. Ocha, pro aucha, quidam producunt. at Latini nec ocha nec aucha: sed Latina voce anser vtuntur. Ocyron, fluuij nomē, teste Tortellio cum y, opinor producit, vt Ocyroe. Oca, insula in Prisciano. Otalea in. 9. Strab.

Pho

Phoca, piscis & hominis nomen. Oui. 1. Meta. Nunc ibi deformes ponunt sua corpora phocę. Phocena per ω. Phoce phoces, & phocea, oppidũ. Phocis, regio. Phoces, populi. sic Phocei, phocenses, phocaicus, phocais, phocides. Luca. lib. 5. Massiliaeq; suae donatur libera Phocis. Sic Phocilides. Phocus, Aeaci fili⁹. Oui. 7. Meta. Excipit Aeacides illos in limine phocus. Phoceus, cum eu diphtongo, viri nomen. Lucan. li. 3. Eximius phoceus animã seruare sub vndis. Phocion, viri proprium apud philelphum in quinta septimae. Poculum, vas potoriũ. vide E ante b, Hebe. sic pocillum, pocillator. Procopius, viri nomen. Sidõ. in. 1. Paneg. Procopio genitore micas, cui prisca propago. Nota sunt ex pro cõposita: quia Latina producuntur, vt procedo. Graeca corripiuntur, vt procyon, stella est ante canem, vt deriuatio indicat. scribitur cũ y Graeco, vt cynos, id est canis. Manil. lib. 1. Tum Procyon veloxq; lepus, tum mobilis Argo. Et li. 5. At Procyon oriẽs, quum iam vicesima cancro est. Cic. in Arato, ante Canem Graio Procyon qui nomine fertur. Rufus in Arato, Vltimus est Procyon geminorum subditus astro. sic Horatius, cũ caeteris. Baptista in Mariana, Coeperat & claros Procyon abscondere vultus. Idem in eodẽ contra omnium auctoritatẽ produxit: in qua re & pauxillulis alijs non imitabor Baptistam dicẽtem, Post rapidum leporem, iugulas & Procyon vstum. nescio an examussim accusatiuo Procyon vsus sit, quum ab omnibus nominatiuus Procyon poni conspiciatur. Ptochodochium per ω. Socrates producitur tãtum à doctis, quia Graecè per ω scribitur σωκράτης, licet Petrarcha corripuerit. sic Socration socrationis. Catul. Porci & Socration durae sinistrae. Phaleucius est. Voca vel Boca, piscis per ω. q O ante c corripitur. Excipiuntur Cocalia, species, à testa intectis per ω: & Cocota, auis etiam per ω in prima. In Iuuenale legetur cotitto non cocyto, Cecropiã soliti baptę lassare cotytto. Et in priapaea legitur Cyzicos, &c. Focus, piscis in Ausonio. Iocasta, teste Stoa, sed tetrasyllabum opinor. Locusta, cibus Baptistae, corripitur à Prudentio & Mantuano. Bochus, rex: sed Bocchus saepe scribitur, sicut occo potius quàm oco. Ocimum, herbae species. Ocymum, pabuli genus, à celeritate nascẽdi nominatum: vtrunq; ω habet. Hermolaus ca. 5. lib. 19. Plinij. Pi⁹ in Columella Ocyma legit. Ocimoides apud Plin. ca. 15. li. 24. Hermolao per ω scribitur. Ocalea vel Ocalee, vrbs Boeotię & amniculus, authore Strab. li. 9. Stathius, Ocaleae Medeonq;, & cõfertissima syluis Nissa, &c. Ochra ochrae, color qui à pictoribus teritur, per ω apud Plin. cap. 6. li. 35. Ocypodes etiam per ω, Indiae populi cursu equos praeuertentes. Strab. in. 15. Oca, insula. Priscian. in Perihegesi, Europes macris contingit Abantius Ocam. Socaicandros, insula per ω apud Hermol. ca. 25. lib. 6. Ocypete, vna Harpyiarum, producitur à Pylade lib. 3. Sochis non Sothis per ω, Hermolao ca. 8. li. 36. Ex Herodoto. Ociamum, oppiduli nomen, & pagus, producitur à Baptista Mantuano. Phocaena, per ω, piscis. Phocylides per ω bene producitur ab Aldo. ptochos per ω, id est mendicus: & ptochodochium, mendicantium domus. ptocheia, inopia, paupertas, etiam per ω: & Voca seu Boca piscis.

Phoca | Phocis & similia | Phocus | Phoceus | Phocion | poculum | Procopi⁹ | procyon

O ante d in dissyllabis producitur,

vt Nodus, & Codrus apud solum Philelphum (quantum memini) correptum in sexta primae, Omnia codrus habet, nouit Codrus omnia solus. EXCEPTIO.

Modus. Horat. Est modus in rebus. Modo. Naso, Et modo qua graciles, &c. Odor & odos. vnde odorus. Virg. Et odora canũ vis. Rhodus, insula & vrbs. vide I ante d, Cnidos. Est etiam nymphae nomẽ: interpretatur rosa. Ouid. 4. Metam. Diligis hanc vnam, nec te Clymeneq; Rhodosq;, Nec tenet Aeeae genitrix pulcherrima Circes.

Modus | Modo | Odor | Rhodus

O ante d in polysyllabis corripitur,

vt Odium, sodalis à suadendo. Mart. li. 12. Nulli te facies nimis sodalem. sic podiũ, &c. EXCEPTIO. Clodius, viri nomen, à Claudius: vt à caurus, corus: à caudex, codex, &c. Inuenies apud Iuuenalem sic Clodoueus vltima duntaxat correpta in veteri epigrammate apud Guaguinum in historia Francorum. Dodona, sylua & oppidũ Epiri. vnde Dodonaeus & Dodonius, vt probauimus. Virg. 1. Georg. Deficerẽt syluae, & victum Dodona negaret. Zodiacus, circulus dici potest animalis. Ausonius ad Vrsulum, Quotq; super terram sydera Zodiaci. Cic. in Arato, Zodiacum hinc Graeci vocitant,

Clodius | clodoueus | Dodona | Zodiacus

citant,nostriq; Latini Orbem signiferum perhibebunt nomine vero. ¶ O ante d in dissyllabis producitur, vt Rodo. male ergo Prudentius, Aut populata rodit gemmantia germina bruchus. nisi legatur fodit aut comest. Ioda. Claudianus in laude Probi, Ad Ioda nutricis, &c. In polysyllabis Odion producitur à Nicolao valla Iliados.5. Altronum Odion ductorem percutit hasta. Rhodolphus à neotericis variatur.

O ante f corripitur,

vt Ofella. Mart. Me meus ad subitas inuitet amicus ofellas. primitiuũ offa positu extéditur. Ofellius, viri propriũ, corripitur ab Horatio. Tophus, Gręcum est per ph scribendum. Profugio satis patuit.

O ante g producitur,

cogisantra — vt Cogo, Cogisantra: licet nonulli dicant corripi: quibus sine testimonio nihil credo, Mart. li.6. Sobolem fatetur esse se Cogisantrę. Scazon est, ex quo nõ possumus quicq̃ colligere: quia quintus pes tam potest spondaeus esse, q̃ iambus. Est autem Cogisantrã viri nomẽ. Ogyges, rex Thebanorum. Hinc Ogygius, ogygia, ogygium. Ogyris, insula quædam: vtrunq; cum y Græco in secunda syllaba.

EXCEPTIO.

Bogus, augur Hannibalis. Sil. li.4. Contra laeta Bogus Tyrio canit omnia regi. sic

Logos — Bogud à grammaticis corripitur. Et bogus, Maurorum rex. Logos, masculini generis contra Alexandrum. correptio patet ex compositis Aretalogus, dialogus, &c. *Sic Logica*,

phlogis — gica, logicus. Ogunę in Pylade. Phlogis, mulieris nomen: à phlox, id est flamma: *Mart.*

phlogius — li.11. pulchrior est Chione, sed phlogis hulcus habet. Phlogius, viri nomen. Val. Flac.

Rogo — li.5. Autolicum phlogiumq;, & Deilaeonta secutos Herculis arma viros. Rogo: vnde

Rogus — interrogo, arrogo, &c. notum est. Rogus. Ouid.4. Metam. Quodq; rogis superest vna

toga — requiescit in vrna. Toga, vnde togatus. Togatulus, corripitur tantũ, *quicquid dixerit* porphyrion grammaticus, cui sine testimonio non credimus. Propert. *lib. 2. siue togis* illam fulgentem incedere cois. Male aliqui hanc lectionem peruerterunt: quia *Tibul.* Ouid. ceteriq; corripuerunt tantum, & deriuatiuum eius produxerunt. Mart. lib. 10.

Vogesus — Sic maior numerus togatulorum. Phaleucius est. Vogesus, mons. Lucan. li.1. Deseruere cauo tentoria fixa Lemanno, Castraq; quę Vogesi curuam super ardua ripam pugnaces pictis prohibebant Ligones armis. Male quidã omiserunt (quę) nomen, putantes secundam produci cum prima in (Vogesus) quod est cõtra veritatem & Poëtę sensum. ¶ Ogune, filia Niobes, producitur à Pylade. In (Vogesus) suffragatur mihi stoa.

O ante l corripitur,

stola — vt Stola, cõtra Alexandrũ, etiã si Porphiriõ dicat variari: cui sine poëta nõ credimus, quia oẽs hoc nomen corripiunt. Ouid. in. 2. Tristium, Ecquid ab hac oẽs rigidas summouimus arte, Quas stola cõtingi, vittaq; sumpta vetat? sic cęteri quotquot sunt imitatione digni. Solanũ, vectigal quod pro solo soluitur. Solanus, proprium viri apud Oui. in. 2. de Ponto. Eadem à sol deducta producentur. Polysyllabũ, &c. à poly, id est multũ,

polydamas — exceptis duobus quę productionis gratia à Gręcis per ου diphtgongũ scribũtur, quã in u longũ vertimus: ergo per u dicimus, Pulydamas, pulypus; teste Marino Becichemo:

polypus — & ita inuenio in optimis impressionib⁹: licet Nestor velit, productionis gratia ll geminari pollydamas, pollypus prior opinio videtur mihi non absona, quia idem fieri dicit

pulpus — Nestor in Coleus & culeus, Opilio & vpilio. vtut est, hęc duo iam dicta semper producem⁹: quoniã id ab omnib. factũ videm⁹. ideo Nicolaũ Vallam non imitabor dicẽtẽ in Hesiodo, Tum polypo durũ est gelidis habitare sub vndis: Errauit idẽ sępius, emẽdaturus, si fata siuissent. Perlege illi⁹ carmina, & me verũ esse cognosces. Oui. 4. Meta. Vtque sub æquorib. deprensum pulypus hostẽ, Cõtinet ex omni dimisis parte flagellis. piscis est à multitudine pedum dictus: à poly cum y Graeco, multũ: & pus podis. i. pes pedis. Est etiam nasi vitiũ. Hora. in. 3. Saty. Delectat veluti balbinũ pulypus hagnę. genitiuus

Coleus — est pulypi vel pulypodis. Persi. Ne mihi pulydamas. viri nomẽ. sic cæteri. Coleus corripitur pro testiculo. alij à colendo, alij à cole .i. caule, alij aliũde deducũt. Hinc coleat⁹: vt à muto, mutoniatus: à mẽtula, mẽtulatus. Gel. li.9. c.9. Pasce adamate mihi pulchrè heus tu Tityre capras, Et potũ ad fonteis age Tityre: sed coleatũ Hũc aphrũ rufumq;

caue.

cane,ne cornua vibret. Sæpissimè producitur, nec nisi apud hunc correptũ legi, & tum volunt per u scribi culeus, quia tunc Græci per ου diphthongon scribunt, licet semper ferè videamus per o impressum. Mart. li. 12. Omnes quem modo culei timebāt Author Priap xorũ, Stamus sub Ioue culeis apertis. Phaleutij sunt. Plura videbis in V ante l. Dolon dolonis, viri nomen, puto corripi tantum: licet à Mancinello inter cõmunia reijciatur, & vnicũ locũ (qui illi productionis testimonio est) deprauatũ esse librariorũ incuria in epistola Penelopes, Rettulit & ferro Rhesum, Dolonaq; cæsos. Hariolor legendũ esse per encleticã geminatã, Rettulit & ferro Rhesumq; Dolonaq; cæsos. id ideo suspicor, quia alibi semper video corripi. Ouid. 13. Meta. Conferat his Ithacus Rhesum imbellemq; Dolona. Ibidẽ, Ausum eadẽ quę nos phrygia de gente Dolona Interimo. Vir. lib. 12. Antiqui proles bello præclara Dolonis. sic cæteri. Tolero, ne cũ ineptis tellero dicendũ putes. Dolo dolonis, teli genus. Virg. 7. Ænei. Sæuosq; gerũt in bella dolones.

EXCEPTIO. Bola bolæ, oppidum Italiæ. vide I ante n, Inuus. Hinc Bolanus, proprium & appellatiuũ. Horat. Saty. 9. li. 1. O te Bolane cerebri fœlicẽ aiebam sic Papin. in. 5. Syl. Boletus, fungi genus. Mart. lib. 1. Boletum qualem Claudius edit, edas. Hoc est venenatũ vt intereas. Colis colidis, insulæ nomen in Oceano indico. Priscian. in Perihegesi, Deuoluens Hypanisque trahit, rapidusque Megarus, Quos capit Emodo missos Gangetica monte Tellus, porrigitur quæ ad terræ Colidis austros. Colis quoque pro caule producitur, & capitur metaphoricωs pro mentula. Hinc coliculus. Colon, id est membrum, per ω, hinc dicolon, tricolon, &c. Terentianus, idcirco & verbo nunquam vno cola ligari. Nebrissensis male dicit corripi. At Colon pro intestinis, vnde colica passio, corripitur. Serenus, Quum colon inuisum, morbi genus, intima carpit: Mande galeritam volucrem, quam nomine dicunt. Colum, vasculum per quod lac vel alius liquor purgatur. & id facere, dicimus colare. Martialis in Apo. Frigidior colo non salit vnda tuo. Virgi. Colaq;, prælorum fumosis deripe tectis. Manil. Et colare vagos inductis retibus amnes. Colus, quo nent: & colo colis, corripiuntur. Colos, oppidum Græciæ, producitur à Papinio in. 7. Theb. Legito: & diligentiam nostram probabis. Coliphium, panis luctatorum, quia membra fortificat: à colon, id est: membrum: & iphi, robur, teste Domitio in illud. 7. Martalis, Quum coliphia sedecim comedit. Phaleucius est Iuuenalis Saty. 3. Luctantur paucæ, comedunt coliphia paucæ. Georgius Merula vult gemino ll colliphia dici, vt sit diminutiuum à collix, quod panem subcineritium significat, sed sic collicium, non colliphium diceretur. ideo astipulor Domitio, non Merulæ. Choliambus, id est scazon: quasi claudus iambus à cholos, id est claudus, Græcè per ω scribitur. Dolium. Iuuenalis Satyr. 11. Nam quis plura linit victuro dolia musto. Folia foliæ, venefica. Horatus in Epodo, Ode. 5. Ariminensem Foliam. Iambicus dimeter est. sem fo, hic tertius pes spondæus est. Moles: vnde molior, deponens. Virgilius, Miratur molem. Idem. Moliriq; arcem. At mollis, mollio, ll geminant. Moly, cum y Græco & vnico l, vt contra Tortellium docet Nestor: genitiuus molyos: & est herba quædam & flos. Ouidius. 14. Metam. Pacifer huic dederat florẽ Syllenius album: Moly vocãt superi, nigra radice tenetur, &c. Nolo, non vis. Mart. Vxori nubere nolo meæ. Pentametri finis est. Nola, Campaniæ oppidum. Sillius libr. 8. Illic Parthenope & Pœno non peruia Nola. sic Nola, tintinabulum. Olim. Virgilius, Hæc olim meminisse iuuabit. Olearos, insulæ nomen, vide i ante d, Didyme. Olenus vel Olenos, Aetholiæ vrbs: & alia Bœotiæ. Hinc Olenius olenia olenium. vide Hædus Ae ante d, Stath. 10. Thebaid. Olenos ionijs & fluctibus hospita portu. sic Olenius, viri proprium. Olenus, viri proprium. Ouid. 10. Metam. Voluitq; videri Olenus esse nocens Olea, mensuræ nomen nam pro arbore notũ est corripi, Priscian. de ponderib. Oleaq; à drachma non re, sed nomine differt. Polus, viri nomẽ, video semper scribi per ω: vt pholis, nomen piscis. Proles. Virg. Pulchra faciet te prole parentẽ. hinc proletarij, qui in plæbe Romana pauperrimi erant, qui ob egestatẽ militare nõ valentes, proli gignendæ domi vacabãt. Hinc proletarius, sumitur pro vili, rudi: & protrito, vulgariq;: vt Proletaria doctrina, Proletarius grammatista. Prolixus, quia à pro & laxus. Psole, i. præputiũ. vide Calepinũ. Psoleon producitur in Priapæis. Solis, solitudo. Virgil. Solus hic inflexit. Solum, i. sustentaculũ, corripitur: hinc solidus.

culeus
Dolon
Bola
Bolanus
Boletus
Colis
Colon
Colum
Colo
Colas
Colos
Coliphiũ
Choliambus
Dolium
Folia
Moles
Moly
Nolo
Nola
Olim
Olearos
Olenus
Olenius
Olea
proles
proletarij
Solus

Ouid. Astra tenet cœleste solū. Solor solaris, Solamen. solatiū, consolor. Virg. 1. Æneid.
Solennis — Solabar fatis contraria fata rependens. Solennis & solers semper producuntur. Martianus lib. 3. cap. de fastigio, vult Solers vtranq; positu producere. Ouid. lib. 9. Huc licet
Solers — ex toto solertia confluat orbe. Virg. 5. Aeneid. Annua vota tamen, solennesq; ordine
Spoletū — pompas, Scolus, per ω, vrbs Bœotiæ. Spoletum: hinc Spoletinus: vt ab Arretium Arretinus: non per a Spoletanus, oppidū Vmbriæ est, Martial: in Xenijs, De Spoletinis quæ
Tmolus — sunt cariosa lagœnis. Tmolus, mons Ciliciæ, de quo plenè dixim^9 in lib. 2. cap. de positione. dicitur quoq; Timolus, vt ibi docui. ¶ O ante l corripitur, vt Stolo. Auson. Iam non potes ô Stolo doceri. Phaleucius est. Bebelius & Stoa asserūt produci. Forsan pro stolido, Ausonio corripitur. Polycletus corripitur, vt cætera à Poly Martiall. lib. 8. Mentoris hæc manus est, an Polyclete tua? Prudentius producit, scribens fortè Pollycletus, vt Persius mellos: aut Pulycletus, vt Persius Pulydamas. Solomon, nō Salomon scribitur Græcis: Hieronimus tamen interpretatur Salomon. Vola, concauum manus & pedis, Prudentio corripitur: Nunquid vola, nunquid. Baptista tamen Mantuanus licenter producit, Et versis in humum volis repedare per ignes. Polypo, mulieris nomen, corripitur à Stathio. in. 5. Thebaidos. Lolligo, collyrium, collina, pollētinus, positione producuntur, licet Stoa exceperit. Sic & Pollentia, Liguriæ vrbs, Et Ollius, fluuius. Polus, cœlestis axis, sine dubio corripitur. Polus, viri nomen per ω, producitur. Polides, viri nomen aut patronymicum, producitur à Nicolao Valla Iliad. 20. Nolanus à Prudentio malè corripitur, Et altæ Campanus Capuæ iamq; Nolanus adest. pholis, piscis per ω. Choliambus pes, id est claudus iambus, à χωλός. In Martiale Galliambum lego. Bolax & Polos per ω, & quicquid inde fit, producitur. Interpretatur gleba. Sulpitius tamen in alio significato, & fortè Latinum nomen accipiens corripit, Lurco legit dulces absq; rubore bolos. Molides, viri nomen, aut patronymicū Molossos facit. Valerius. 14. Iliad. Ola vnico l, quia ab aula, mutata au in o longum, vt contra posuit, authore Pio, Lucret. lib. 3. auras pro oras, Tremeretq; per auras Aeris accipiter. Oliarus, non Olearus Græcè scribitur. insulæ nomen. Hermolaus cap. 12. lib. 14. Plinij. Colotis per ω in prima & secunda, lacertulæ species. Græci etiam κῶλα nuncupant, quæ nos lacertos & crura dicimus. Hermolaus cap. 29. lib. 9. Plinij. Scolecion per ω, vermiculus. Scolecia, æruginis genus: sic & scolex, vermis. Colias coliadis, vrbis nomen. 8. Herod. Horrebunt remis mulieres Coliatenses. polion & polea per ω, significat asini pulli fimum primo editum.

O ante m corripitur,

Tomentum. — vt Tomentum, licet à tome, id est incisio, deriuari videatur. Mart. in distichis, Tomentum concisa palus cirsence vocatur. Vomer vel vomis contra primitiui naturam: quia à vomendo dicitur.

EXCEPTIO.

Bromius — Bromius, id est Bacchus, à bremin, id est à fremendo, quod bacchantibus conuenit.
Bromia — Hinc Bromia, ancilla apud Plautum in Amphit. & similiter corripitur, vt Bromus, viri
Bromus — proprium. Ouid. 4. Metam. Thuraq; dant, Bacchumq; vocant, Bromiumq;, Lyæumq;,
coma — Ignigenamq;, &c. Hypermeter est. Idem. 12. Metam. Quinq; neci Cæneus dederat, Styphelumq;, Bromumq;. Coma comæ. Ouid. Te coma, te citharæ. hinc comatus, & como
como — comas, verbum primæ. Virgil. 4. Georg. Nec serta comantem Narcissum. At Como comis, id est orno, tertiæ coniugationis verbum: producitur, Ouid. Ecquid si comatur, &c. Cometa vel Cometes cometæ, stella crinita. Manil. lib. 1. Talia significant lucentes sæ-
cometes — pè cometæ. Cometes, viri proprium. Ouid. 12. Meta. Socium quoq; saxea moles Op-
comes — pressit spatio stante propiore Cometē. Comes comitis, sic Comitor comitaris, Virg.
comessor — 2. Aeneid. Sic comes, & longè seruet vestigia coniunx. Comedo; quia à con & edo, at
chromis — producitur Comessor comessaris quia Græcum est, vt vult Merula in illud Martial. ad
chrom^9 — Fabian. Qui nec leno potes, nec comessator haberi. Chromis chromis, Chiromus chro-
chromi^9 — mi, & Chromius chromij, virorum propria, cum ch aspirato. Papin. 3. Theb. Et Chro-
chromiō — mis, & Dorylas. Idem. 4. Thebaid. Cernis Chromiumq; Cromumq;. Sic Chromios:
Dominus — vide On in crementis, Dominus, dominor, dominium, dominicus, notea sunt. Domus.
Domus — Virg. Ite domum, sed doma Grecū producitur, teste Nestore. Domo domas. Virg. in. 6.

Os ra-

O strapidum fera corda domans. Domitius in præfatione patuit. sic Domitianus. Mart. lib. 9. Dum Ianus hyemes, Domitianus autumnos. Scazon est. Dromos, id est cursus, & locus in quo curritur. hinc Dromo, dromonis, & Dromas dromadis, canis & camelus & piscis. Ouid. 3. Meta. Et Dromas & Canace. sic Hippodromus, via lata per quã multi equi possunt currere, corripitur in. 12. lib. Martialis. Glomus, & verbum glomerare. Ouid. 1. Meta. Magni speciem glomerauit in orbis. In Lucretio malè legitur glomere pro pondere. Gomor, vt Sulpitius notat. Gomorrha Christiani variant. Homilia, teste Nestore. sic quicquid est ab homos, id est similis: vt homoglossus, id est similis linguæ. homœomeria, partiũ similitudo. vide I. ante a. Homœosis, homophonis, &c. Homonœa, propriũ mulieris, interpretatur cõcordia, consensus. vt in Epitaphio apud Calepinũ, Hoc Homonœa breui condita sum tumulo. Homo. Ouid. Natus homo est. Homerus. Horat. Dormitat Homerus. Homolaides homolaidum, vide Menœceus, E ante n. Homole homoles, Thessaliæ mons. Virgil. 7. Aeneid. Descendunt Centauri Homolen, Othrymq; niualem, dicitur etiã Homolos vel homolus. Nomas nomadis, id est, Numidia. Sil. lib. 5. Erumpunt multusq; Maces, Garamasq; Nomasq;. Est quoq; fœmineũ. vt apud eundem lib. 2. Eurydamas Nomados dextræ, &c. id est Hasbytæ. Nomas etiã est fluuij nomen similiter correptũ apud Val. Flac. lib. 4. Capitur quoq; pro ipsa Numidia. Martial. Cui diadema daret marmore picta Nomas. Est sagæ nomen similiter correptũ apud Propert. lib. 4. Nomius. 10. Thebaid. Omasum. Horat. Seu pingui tentus omaso Omito. Idem, pleraq; differat, & præsens in tempus omittat. Prometheus Ouid. Inde promethides, &c. Malè autem Petrarch. in. 7. Aphricæ, Quis feruor in illo par fuit, ex quo prometheus subduxit ab astris particulam? Promulus, viri proprium apud Virg. in. 9. Æneid. Pomilo, Pomilio, Pomilus, variantur. vide pumilus, V ante m. Stomachus, vnde stomachor. Horat. Ieiunus stomachus, &c. Tome, id est incisio. hinc quædã deriuata Latini sumunt, vt tomaculũ, eduliũ ex intestinis porci. Iuue. Saty. 10. Exta & candiduli diuina tomacula porci. per syncopam tomaclum dicitur. Mart. li. 1. Epigram. Quod fumantia qui tomacla raucis. Phaleucius est. Tomi tomorum & Tomos, id est vrbs ponti, vbi Medea fertur fratrem secuisse. hinc Tomita & Tomitanus. Ouid. Inde Tomos dictus locus his, quia fertur in illo. Membra soror fratris consecuisse sui. Sidon. in laudib. Narbonis, Et te carmina perlibidinosa Notum Naso tener, Tomosq; missum Quondam Cæsareæ nimis puellę Falso nomine subditũ Corynnę. Phaleucij sunt. Tomus, liber inperfectus, siue libri particula abscissa, teste Calderino. Mart. li. 1. Scriptura quanti cõstat, & tomus vilis. Scazon est. Tomyris, cum y in secũda tantum, regina Massagetarũ, quæ Cyrum interemit. Tibul. lib. 4. Nec quæ regna vago Tomyris finiuit Araxe. Tomorus in. 7. Strab. Vomo. Iuuen. Conuomit hæc inter nautas & prandet & errat. Vomica, tumor excrescens, saniem vomens siue reijciens, corripitur à Iuuenale. vide Phthisis. Iuuenalem libentius imitabor, quàm Serenũ qui dixit, Vomica qualis erit. Vomanus, fluuij nomẽ. Sil. li. 8. Statq; humectata Vomano Hadria.

Doma
Domo
Domiti⁹
Domitianus
Dromos
Glomus
homilia
homos cum suis.
Homo
Homerus
homolaides
homole
Nomas
Omasum
Omitto.
prometheus
stomach⁹
Tome cũ suis
Tomaculum
Tomi
Tomos
Tomus
Tomyris
Vomo
Vomica
Voman⁹

¶ O ante m producitur, vt Doma ferè: in lexico tamẽ, & quia per ω, & per o scribitur variandum videtur. Domatiũ similiter, id est domuncula: sed verius producuntur. Dromas dromadis, canis nomen, Metam. 3. Et dromas, piscis cursor: & dromas, camelus, quem inepti dromedariũ vocant. à dromos per o micron scribuntur. Liuius li. 34. Cameli quos appellant dromadas. Promos variatur Bebelio. Chromion, vir, corripitur Pyladi li. 2. Comana, oppidum, Hermolao cap. 3. lib. 6. Plinij, quia à coma dicitur, corripitur. Vomica corripitur à Plau. in Persa, Quid hoc, quid in collo tibi tumet? vomica est. Nomi⁹, viri nomẽ corripitur à Stath. Theb. 10. Sic corripitur Nomi⁹ Apollo. Gomorrha Prudent. primam corripit, & mediam producit. Fausto e contrario ablato altero r, Corruit in rapidas Gomorhe versa faces. Homonœa corripitur, interpretaturq; concordia, consensus. Homolus, Thessaliæ mons, corripitur à Mantuano, Dicitur etiã Homole Homoles, quo nomine etiam vrbs dicitur Hermolao cap. 9. lib. 4 Plinij. Glomus videtur à Lucret. produci. lib. 2. Nam si tantundẽ est in lanæ glomere, quãtũ, &c. Sic etiam Pius legit exponens glomere, id est globulo, Alij tamen corripiũt. Tomarus aut tmarus: vtroq; enim modo dicitur. Strab. li. 7. Sed & tomarus. vnde Tomari, Iouis sacerdos. Idem li. 7. Aut Tomari incutiã cædem per membra cruentã. Clau. in Panæg.

Robora sed caeso Tomari Iouis augure luco. vbi prius mendose legebatur, Tencri Iouis: sed ianus legere videtur Tomuri. Nam dicitur (inquit) Tomurus Iupiter, à Tomuro Dodone mōte circa radices centū fontib' nobili. de quo Strabo, Solinus, Plinius ex Theapompo, Bromus, planta, videtur corripi: quia o micron habet apud Theophrast.

O ante n corripitur,

vt Sonus. tonus, bonus, &c.

EXCEPTIO

Cloniūs Produc habentia c, d, vel p ante o, vt Conor, dono, pono. apud Manilium lege, *En conor dignos*, &c, fine &c. Hinc tollūtur Clonius, viri propriū, in. 9. Aenei. Coronius, viri nomen, in. 7. Martial. Chronus, in Sillio: Sic Chronographus, &c. & Cronia, Saturni sacra, in Lactantio. Chthonius, viri nomen. 12. Metam. Conon cononis, viri nomen. Propert. li. 4. Me creat Archytae soboles, Babylonius horops, horon, & à proauo ducta Conone domus. Donysa, cum y Graeco, insula in mari Aegeo. Virg. in Ciri, Marmoreamq; Paron, viridemq; allapsa Donysam, Argiuáq; simul, &c. Donace, donaces, mulieris propriū, Calph. Ecloga. 9. Quid merui, cur me Donace formosa reliquit? Phonasc' apud Sidonium: t u producito tantum, quia Graecè per ω scribitur. Vide O ante m in medijs. Nestor excipit Donus: quod quidā (vt inquit Nestor) volunt esse viri propriū alij pro domino accipi apud Lucret. li. 6. dicētem, At quum membra Donus, &c, vt sit viri propriū: sensus est ineptissimus. ideo melius illi, qui volunt Donum pro domino dictū. Sed nec his assentior, quia opinor legendū esse Domnus per m & n, pro dominus: vt *Lamna*, pro lamina saepius legitur. Ouid. in. 4. de Ponto, At tibi progenies alti *fortissima* domni. Lucret. li. 6. Et quum membra domnus pertexit feruida seruis. hic autē corripitur, quia n interdū liquescit, vt Ichneumō, Therapne. &c. aliqui libri habent dominus: sed non stat versus. Domnus aūt extra versum barbarismus est, & in versu rarenter admittitur. quocirca ridiculi sunt, qui domni nō domini appellari volunt: & *iube* domne non domine, cantant. Gonos. i. angulus, patebit in medijs. Ionas apud *Sidoniū*. *Monychus*, Centauri nomen, & aliorū fortè virorū. Val. Flac. li. 1. Argo. *Fert grauis inuito victore* Nestora tergo Monychus: ardenti peragit clarus Antora quercu. Quiquid aliud est à monos. i. solus, corripitur tantū. si quis ex Sulpi. vel alio Grāmatico asserat variari, nisi ex vetere poëta fide digno probauerit, nugas egerit. Mart. in Apo. Sepè duas pariter saepè monaulon habet. Sidon. li. 4. Quam totā monychus virente in aeuo Phalencius est. Cur autem monychus producitur. haec ratio mihi videtur, quia cōtractae sunt duae breues in vnam longā: dicendū fuerat Mononychus: à monos, solus: & onyx cū y Graeco. i. vnguis, quod in genitiuo aspirationē capit: quia dicitur onychus. hinc monychus cum y Graeco, & ch aspirato scribitur. Nonus, nonaginta, &c. Nonae Nonarū, nonacria, nota sunt haec. nam Nonae, est in. 1. Fast. At. 1. Metam. inter Hamadryadas celeberrima Nonacrinas. Nonius, viri proprium, videbis in Struma, V ante m. Thonites, cum th aspirato apud Priscian. in Periheg. Atq; lacu medius Thonites intrat & exit. Tonum in libello de ponderibus, mensurae aut ponderis nomen. Zona. Horat. Ibit eo quò vis qui zonam perdidit & rem. ¶ O ante n corripitur; sed producuntur habentia c, d, aut p ante o: vt Donax, piscis, Lippio, Et pronesus, insula, vel procnesus Stoae. Attamen corripiuntur Conisco vel cronisco in secundo Lucretij. Conia, puluis. vnde Aconiti adagialiter dicti, qui sine puluere vincūt. Chron', viri nomē. Sil. 1. Et geminos Chronū atq; Gyam, &c. Cronia, Saturni Sacra. Actius in Annal. Conficiūnt sacra quę Cronia esse, &c. Donussa, Achaiae oppidū, corripitur ab Homero: sed & Donoessa dicitur. A regula principali excipiuntur producta, vt Ionas, prophetae nomen apud Sidonium, cōplesti Ionam, resonāt dum viscera monstri. Sonus, amnis, per ω, teste Hermol. cap. 18. lib. 6. Plinij. Tonum. Priscian. de ponderib. Cui tono interius modico. Certè tonus corripitur, vt tono, verbū. Sonaurites, per m in prima, & ω in secunda; vel vt Apollonius, Soonantes, prima breui. Thonis apud Homerum & Gazam, vxor Regis Aegypti, & vrbs ad ostium Nili: & Thonitis, stagnū per ω. Hermola' cap. 27. li. 6. Plinij.

Conon

Donysa
Donace

Donus

Domnus

Gonos

Monych'
Monos cum suis

Nonus
Nanacria
Nonius

O ante p corripitur,

Sophronius vt Sophron. i. castus. vnde Sophronius, viri proprium, Sophronium, propriū mulieris.

Sophro-

Sophronicus, sophrosyne, contra quosdam docentes Græcè per ω scribi in prima sylla- Tropis
ba. Mart. li. 11. Tanta tibi est animi probitas, orisq; Sophroni. vocatiuus est. Tropis, in Opilio
uersio. Idem. li. 12. Fumosę feret ipse tropi defæce lagoenæ. Opilio: nam teste Seruio in Vpilio
illud eclog. 10. Venit & vpilio tardi venere subulci, vpilio propter metrū dixit Græcè vt vnoma, pro onoma. nam o micron productionis gratia, vertitur aliquando in ου diphthongon, quam vertimus in u longū. hæc verba doctissimi Serui faciunt ad opinionem nostram de polipus & pulipus. Poles, naturaliter produci credunt Nebrissen. & poples
Verula. quia correptionem nequiuerunt inuenire. Ser. dicit in. 9. Æneid. poples, naturaliter corripi, & dicit corripi, à Sere. ego inuenio idem apud longè doctiorem Lucre. in li. 4. dicentem, Brachia palpebręq; cadūt, poplitesq; cubanti. Opobalsamū, succus balsami. Ops opos, succus est. Notantur geminātia p, vt poppysma, poppysm⁹, oppidū, opportunus, opperior deponens. Oppianus, viri propriū, facile apud Mart. reperies. tertiā huius nominis syllabā Lippius ineptè corripuit. Hoplomachus naturaliter corripitur.

EXCEPTIO. Produc habentia c ante o, vt Copia, cophes, scropha, cophos. i. surdus, vt videbis in prosopon, O ante p. Tolluntur hinc Copos in cōpositis, vt arto copus. Scopus, sagittariorū signum hinc scopulus. à scopin. i. speculari. hinc episcopus. scopus
Scopas scopæ, cęlatoris doctissimi nomē: Mart. Solus praxitelis manus Scopæq;, solus scopulus
Phidiaci toreuma cœli, Solus Mentoreos habes labores. Phaleucij sunt. Cophinus. i. scopas
corbis. Iuue. Sat. 3. Quorū cophin⁹ fœnūq; supellex. Copax. Dropax. vide Philotrū cophin⁹
& crementa. Opis opis, nympha. Claudian. in. 2. de laudib. Stiliconis, Et soror optatū Dropax
numen venatibus Opis. Sic apud Virg. in. 4. Geor. & 11. Ænei. Opoclope, mulieris pro Opis
prium. philelphus in. 7. primæ, Aspicit Opoclopen, pariterq; exuritur igni. populus, ar- opoclope
bor. Virg. populus in syluis. Psophis: vide cremētum. propago, vide cōposita à pro. Po- populus
pea, Neronis vxor: vnde popeanū vnguentū. cuius secundam & tertiam syllabā quidā psophis
nō doctè corripuit. Iuue. Saty. 6 pane tumet facies, aut pinguia popeana spirat. i versus popea
est spondaicus. male putant quidam popeanū à popa dici. vide Mancinelli interpretem popeanū
Iuue. Seneca in Octauia. Iungatq; nostris igne popeam thoris. hic prima noscitur produci: quia est iambicus trimeter. Qui dixere poppea, p gemino scribi, idem debuissent dicere de popeanū. Propretides, puellę. 10. Metam. Sopio sopis. i. dormire facio. Oui. in sopio
7. Metam. peruigelem superest herbis sopire draconē. Virg. li. 1. Æne. Hunc ego sopitū sopno super alta Cythera. At semisopitus video semper corripi. Oui. in. 2. Amorū, purpureo iacui semisopita thoro Et in epist. Ariadnes, Thesea pressuras semisopita manus. semisopitus
Ex quo suspicamur (inquit Nebrissen.) primam habere indifferentē. itaq; de industria dicit se breuiasse quodā in loco, vbi patriam salutauit dicens, Hic fuerāt cunæ, quæ me sopiere iacentē. Ego mallem producere. At corripito sopor, Soporo soporas. Sclopus stlopus
vnico p, à Nebrissen. scribitur: quia excipit id nomē. sonus est qui ex inflatione buccarū erūpit, pers. Nec stlopo tumidas intendis rumpere buccas. aliqui cū c sclopus scribunt.
Tophus Græcū, teste Nestore. Virg. Et tophus scaber, & nigris exesa cylindris. Oui. 3. Tophus
Meta. Et leuibus tophis natiuum duxerat arcum. Lapis est asper qui facile in arenam soluitur. hinc Tophaceus & Tophin⁹. ¶ Excipitur etiā Sophone sophones, Syrię pars, prima & secūda productis. Claudia. tamē videtur corripere. Hermola. ca. 12. li. 5. plinij Sic sophrō per ω in Lexico Aldino scribitur. Sophronius tamē à Martiale corripitur. Producuntur etiam habentia C ante o, at hęc Copas corripitur, teste Stoa: & Copæ Coparū, vrbs. vnde Copais, lacus. Strab. li. 9. scope scopes, insulæ: & scopæ scoparum, insulæ. Hermo. ca. 31. li. 5. Plinij. propretides. Oui. 10. Met. Sunt tamen obscœnę Venerē Propretides ausę Esse negare deam. Opis, vicus circa Tigrim, Strab. li. 2. Zopista, viua pix, quia per ω scribitur.

O ante q corripitur,

vt Quoque, coniunctio, loquor, &c. Ablatiui producuntur, vt notum est: veluti quoq; à quisq;, &c. quæ vbi aduerbia fiunt, nominum quantitatem retinent.

O ante r corripitur,

vt Scoria. Virg. in Ciri, sordibus & scoria patiar tabescere tali. ita legit cum Calderino scoria
Badius. Baptista in exhortatione contra infideles, sub Decio cædi melius fuit, atq; cruo rem

Soboles Soboles. Virg. Chara deûm soboles, &c. Tobias neoterici variant. ¶ Excipitur à prima exceptione Strobilus, serui nomen in Aulularia Plauti: scribitur enim per ω, & interpretatur nucleus pineus. Crobialium, oppidi aut promontorij nomen, teste Volaterrano lib. 10. Valer. Flacc. Crobiali latus, & fatis tibi Tiphy negatum Parthenium, &c. Excipitur à regula principali Dobera, penultima longa, & pluralis numeri, oppidi nomen, quod corripitur ab Hadriano poëta Græco apud Hermolaum cap. 10. li. 4 Plinij. Dicitur etiam Doberon: & incolæ, Doberes. Tobias Prudentius corripit, Sanctificator ille Tobiæ. Anapæsticum dimetrum.

O ante c corripitur.

vt Cocles, Procnessos, voco, vocabulum. At produc vocula, voculatio, vociferor: quia fiunt à vox vocis. Corripiuntur rursus Procus, proco procas, procax. reliqua à prosatis patent: producuntur vt procerus. sed acta agimus. Brocardus, viri propriũ, produxit Philelphus. Boces in Lippio, piscis. Bochus, viri nomen, quidam cc geminant

Cocalus apud Claudianum. Cocalus, viri proprium. Ouid. 8. Metam. Iamq; fatigatum tellus Ætnæa tenebat Dædalon, & sumptis pro supplice Cocalus armis Mitis habebatur. hinc Cocalidæ cocalidarum. Sill. 4. Cocalidûm insidijs. Coceius, viri proprium, sed

Coceius aliqui gemino cc Cocceius scribunt. Horat. Saty. 5. lib. 1. Huc venturus erat Mecœnas

Cocytus optimus, atque Cocceiús, &c. Cocytus cum y, infernalis fluuius. Virg. 5. Æneid. Cocyti

Dochim⁹ stagna alta vides, stygiamq; paludem. Cocalia & Cocota per ω mega. Dochimus, cum ch aspirato, pes metricus ex Bacchio & Iambo, vt doceremini Rufinus, Tullius orator

Focale ceu multi dochimon ornat. Idem, Rhetoricas pulchrè structuras dochimus ornat. Fo-

Suffoco cale à faucibus dicitur, au in o longũ versa, vt fit in suffoco & præfoco, apud idoneos

Præfoco authores nunquam correptis. ideo ridemus versiculum, Suffocat extinguens, suffocat guttura stringens. Mart. in Apophoretis, Si recitaturus dedero tibi forte libellum: Hoc focale tuas asserat auriculas. Focale erat capitis tegmentum ad aures promissum, quo recitaturi oratores vtebantur delicatiores & valetudinarij. Est etiã *focale* (vt Calepinus declarat) ferrum quo ignito crispantur crines, corripitq; primam: quia à foco nomen habet. Hora. Sermo. 13. Quæro, facias ne quod olim Mutatus Polemon, ponas insignia morbi Fasciolas, cubitale, focalia, potus vt ille, &c. Ouidius in Ibin, Præfocent animæ Gnosia mella viam. Lucretius lib. 3. Aut in melle situm suffocari, atque rigere. At corripe Focillo, refocillo, & siquid manifestè à focus deriuetur. Iocundus, non dicitur, sed

Iocundus iucundus à iuuando. Locusta, mulieris proprium. Iuuẽ. Saty. 1. instituitq; rudes melior

Lócusta Locusta propinquas Per famã & populum nigros afferre maritos. Appellatiuũ quoq; Iuuencus producit dicens, Mandere locustas solitus ruralibus aruis. Hymnographus

Ocyor verò corripuit dicens, Mella locustis. versus est Adonicus. Ocyor, ocyus, ocyssimè,

Ocyalus ocyum, ocyari, ocyter, ocyosus: & quicquid est ab ocys, id est velox, vt Ocymum herba.

Ocyrhoe Ocyalus, viri proprium, quasi velox, vt mare. Hals, mare est. sic dicit Tortellius: Ocyrhoe, Chironis filia. & scribuntur omnia per y Græcum Ouid. 1. Metam. Fugit ocyor aura. Idem. Ocya si tollas, periere cupidinis arcus. Idem. 2. Metam. producit Ocyrhoe,

Ozimum Columella li. 11. Ocyma comprimite, & grauibus densate cylindris. nomen deductum à nascendi velocitate. at per z & i nostrum Ozimum, est, teste Nestore, edulium quoddam redolens, ab ozo, id est redoleo, non ab Oza, viri Hebræi nomine contra Vgutionem, & reliquos barbariei magistros. sic legit Nestor Persium, Quũ bene discincto cantauerit ozima vernæ. sed hîc quoq; nonnulli ocyma legunt. Oceanus. vnde Oceanis oceanidis, & Oceanitis oceanitidis, vulgo patent. & quidam ab ocys, id est velox,

Oceanus deducũt, apud Martialem viri proprium est. Et quereris si te suscitat Oceanus. Ocheus per eu diphthongũ, viri nomen, ch aspirat. Valer. Flac. lib. 6. Mixta perit virtus, nescit

Ocheus cui debeat Ocheus, Aut cui fata Tyres. Ibidem. Impluit aduersus præceps equus Ochea

Ochus conto. Ochus, cum ch aspirato. viri nomen. Valer. Flac. lib. 3. Grauis inuenit Ochum

Ocheni⁹ Phaeas, & trepido Pollux impingitur Hebro. Ochenius, viri nomen, cum ch aspirato:

Ocha vt in eodem lib. Subit ilia cuspis Ochenij. Ocha, pro aucha, quidam producunt. at La-

Ocyron tini nec ocha nec aucha: sed Latina voce anser vtuntur. Ocyron, fluuij nomẽ, teste Tortellio cum y, opinor producit, vt Ocyroe. Oca, insula in Prisciano. Otalea in. 9. Strab.

Pho

Phoca, piscis & hominis nomen. Oui. 1. Meta. Nunc ibi deformes ponunt sua corpora Phocę. Phocena per ω. Phoce phoces, & phocea, oppidū. Phocis, regio. Phoces, populi. sic Phocei, phocenses, phocaicus, phocais, phocides. Luca. lib. 5. Massiliæq; suæ donatur libera Phocis. Sic Phocilides. Phocus, Æaci fili⁹. Oui. 7. Meta. Excipit Æacides illos in limine phocus. Phoceus, cum eu diphtongo, viri nomen. Lucan. li. 3. Eximius phoceus animā seruare sub vndis. Phocion, viri proprium apud philelphum in quinta septimæ. Poculum, vas potoriū. vide E ante b, Hebe. sic pocillum, pocillator. Procopius, viri nomen. Sidō. in. 1. Paneg. Procopio genitore micas, cui prisca propago. Nota sunt ex pro cōposita: quia Latina producuntur, vt procedo. Græca corripiuntur, vt procyon, stella est ante canem, vt deriuatio indicat. scribitur cū y Græco, vt cynos, id est canis. Manil. lib. 1. Tum Procyon velòxq; lepus, tum mobilis Argo. Et li. 5. At Procyon oriēs, quum iam vicesima cancro est. Cic. in Arato, ante Canem Graio Procyon qui nomine fertur. Rufus in Arato, Vltimus est Procyon geminorum subditus astro. sic Horatius, cū cæteris. Baptista in Mariana, Cœperat & claros Procyon abscondere vultus. Idem in eodē contra omnium auctoritatē produxit: in qua re & pauxillulis alijs non imitabor Baptistam dicētem, Post rapidum leporem, iugulas & Procyon vstum. nescio an examussim accusatiuo Procyon vsus sit, quum ab omnibus nominatiuus Procyon poni conspiciatur. Ptochodochium per ω. Socrates producitur tātum à doctis, quia Græcè per ω scribitur σωκράτης, licet Petrarcha corripuerit. sic Socration socrationis. Catul. Porci & Socration duræ sinistræ. Phaleucius est. Voca vel Boca, piscis per ω. q O ante c corripitur. Excipiuntur Cocalia, species, à testa intectis per ω: & Cocota, auis etiam per ω in prima. In Iuuenale legetur cotitto non cocyto, Cecropiā soliti baptę lassare cotytto. Et in priapæa legitur Cyzicos, &c. Focus, piscis in Ausonio. Iocasta, teste Stoa, sed tetrasyllabum opinor. Locusta, cibus Baptistæ, corripitur à Prudentio & Mantuano. Bochus, rex: sed Bocchus sæpe scribitur, sicut occo potius quàm oco. Ocimum, herbæ species. Ocymum, pabuli genus, à celeritate nascēdi nominatum: vtrunq; ω habet. Hermolaus ca. 5. lib. 19. Plinij. Pi⁹ in Columella Ocyma legit. Ocimoides apud Plin. ca. 15. li. 24. Hermolao per ω scribitur. Ocalea vel Ocalee, vrbs Bœotię & amniculus, authore Strab. li. 9. Stathius, Ocaleæ Medeonq;, &c. cōfertissima syluis Nissa, &c. Ochra ochræ, color qui à pictoribus teritur, per ω apud Plin. cap. 6. li. 35. Ocypodes etiam per ω, Indiæ populi cursu equos præuertentes. Strab. in. 15. Oca insula. Priscian. in Perihegesi, Europes macris contingit Abantius Ocam. Socaicandros, insula per ω apud Hermol. ca. 25. lib. 6. Ocypete, vna Harpyiarum, producitur à Pylade lib. 3. Sochis non Sothis per ω, Hermolao ca. 8. li. 36. Ex Herodoto. Ociamum, oppiduli nomen, & pagus, producitur à Baptista Mantuano. Phocæna, per ω, piscis. Phocylides per ω bene producitur ab Aldo. ptochos per ω, id est mendicus: & ptochodochium, mendicantium domus. ptocheia, inopia, paupertas, etiam per ω: & Voca seu Boca piscis.

Phoca | Phocis & similia | Phocus | Phoceus | Phocion | poculum | Procopi⁹ | procyon

O ante d in dissyllabis producitur,

vt Nodus, & Codrus apud solum Philelphum (quantum memini) correptum in sexta primæ, Omnia codrus habet, nouit Codrus omnia solus. EXCEPTIO. Modus. Horat. Est modus in rebus. Modo. Naso, Et modo qua graciles, &c. Odor & odos. vnde odorus. Virg. Et odora canū vis. Rhodus, insula & vrbs. vide I ante d, Cnidos. Est etiam nymphæ nomē: interpretatur rosa, Ouid. 4. Metam. Diligis hanc vnam, nec te Clymeneq; Rhodosq;, Nec tenet Ææa genitrix pulcherrima Circes.

Modus | Modo | Odor | Rhodus

O ante d in polysyllabis corripitur,

vt Odium, sodalis à suadendo. Mart. li. 12. Nulli te facies nimis sodalem. sic podiū, &c. EXCEPTIO. Clodius, viri nomen, à Claudius: vt à caurus, corus: à caudex, codex, &c. Inuenies apud Iuuenalem sic Clodoueus vltima duntaxat correpta in veteri epigrammate apud Guaguinum in historia Francorum. Dodona, sylua & oppidū Epiri. vnde Dodonæus & Dodonius, vt probauimus. Virg. 1. Georg. Deficerēt syluæ, & victum Dodona negaret. Zodiacus, circulus dici potest animalis. Ausonius ad Vrsulum, Quotq; super terram sydera Zodiaci. Cic. in Arato, Zodiacum hinc Græci vocitant,

Clodius | clodoueus | Dodona | Zodiacus

citant, nostriq; Latini Orbem signiferum perhibebunt nomine vero. ¶ O ante d in dissyllabis producitur, vt Rodo. male ergo Prudentius, Aut populata rodit gemmantia germina bruchus. nisi legatur fodit aut comest. Ioda. Claudianus in laude Probi, Ad Ioda nutricis, &c. In polysyllabis Odion producitur à Nicolao valla Iliados.5. Altronum Odion ductorem percutit hasta. Rhodolphus à neotericis variatur.

O ante f corripitur,

vt Ofella. Mart. Me meus ad subitas inuitet amicus ofellas: primitiuū offa positu extēditur. Ofellius, viri propriū, corripitur ab Horatio. Tophus, Grecum est per ph scribendum. Profugio satis patuit.

O ante g producitur,

cogisantra — vt Cogo, Cogisantra: licet nonulli dicant corripi: quibus sine testimonio nihil credo. Mart. li.6. Sobolem fatetur esse se Cogisantrae. Scazon est, ex quo nō possumus quicq̄ colligere: quia quintus pes tam potest spondaeus esse, q̄ iambus. Est autem Cogisantra viri nomē. Ogyges, rex Thebanorum. Hinc Ogygius, ogygia, ogygium. Ogyris, insula quaedam: vtrunq; cum y Graeco in secunda syllaba. EXCEPTIO.

Bogus, augur Hannibalis. Sil. li.4. Contra laeta Bogus Tyrio canit omnia regi. sic Bogud à grammaticis corripitur. Et bogus, Maurorum rex. Logos, masculini generis contra Alexandrum. correptio patet ex compositis Aretalogus, dialogus, &c. Sic Logica, logicus. Ogunę in Pylade. Phlogis, mulieris nomen: à phlox, id est flamma: Mart. li.11. pulchrior est Chione, sed phlogis hulcus habet. Phlogius, viri nomen. Val. Flac. li.5. Autolicum phlogiumq;, & Deilaeonta secutos Herculis arma viros. Rogo: vnde interrogo, arrogo, &c. notum est. Rogus. Ouid. 4. Metam. Quodq; rogis superest vna requiescit in vrna. Toga, vnde togatus. Togatulus, corripitur tantū, quicquid dixerit porphyrion grammaticus, cui sine testimonio non credimus. *Propert. lib. 2. siue togis* illam fulgentem incedere cois. Male aliqui hanc lectionem peruerterunt: quia *Tibul.* Ouid. caeteriq; corripuerunt tantum, & deriuatiuum couis produxerunt. Mart. lib. 10. Sic maior numerus togatulorum. Phaleucius est. Vogesus, mons. Lucan. li.1. Deseruere cauo tentoria fixa Lemanno, Castraq; quę Vogesi curuam super ardua ripam pugnaces pictis prohibebant Ligones armis. Male quidā omiserunt (quę) nomen, putantes secundam produci cum prima in (Vogesus) quod est cōtra veritatem & Poëtę sensum. ¶ Ogune, filia Niobes, producitur à Pylade. In (Vogesus) suffragatur mihi stoa.

Logos — phlogis — phlogius — Rogo — Rogus — toga — Vogesus

O ante l corripitur,

stola — vt Stola, cōtra Alexandrū, etiā si Porphiriō dicat variari: cui sine poëta nō credimus, quia oēs hoc nomen corripiunt. Ouid. in. 2. Tristium, Et quid ab hac oēs rigidas summouimus arte, Quas stola cōtingi, vittaq; sumpta vetat? sic cęteri quotquot sunt imitatione digni. Solariū, vectigal quod pro solo soluitur. Solanus, proprium viri apud Oui. in. 2. de Ponto. Eadem à sol deducta producentur. Polysyllabū, &c. à poly, id est multū, exceptis duobus quę productionis gratia à Grecis per ου diphtgongū scribūtur, quā in u longū vertimus: ergo per u dicimus, Pulydamas, pulypus; teste Marino Becichemo: & ita inuenio in optimis impressionib': licet Nestor velit, productionis gratia ll geminari pollydamas, pollypus prior opinio videtur mihi non absona, quia idem fieri dicit Nestor in Coleus & culeus, Opilio & vpilio. vtut est, hęc duo iam dicta semper producem': quoniā id ab omnib. factū videm'. ideo Nicolaū Vallam non imitabor dicētē in Hesiodo, Tum polypo durū est gelidis habitare sub vndis. Errauit idē sępius, emēdaturus, si fata siuissent. Perlege illi' carmina, & me verū esse cognosces. Oui. 4. Meta. Vtut sub aequorib. deprensum pulypus hostē, Cōtinet ex omni dimissis parte flagellis. piscis est à multitudine pedum dictus: à poly cum y Graeco, multū: & pus podis. i. pes pedis. Est etiam nasi vitiū. Hora. in. 3. Saty. Delectat veluti balbinū pulypus hagnę. genitiuus est pulypi vel pulypodis. Persi. Ne mihi pulydamas. viri nomē. sic caeteri. Coleus corripitur pro testiculo. alij à colendo, alij à cole p caule, alij aliūde deducūt. Hinc coleat': vt à muto, mutoniatus: à mētula, mētulatus. Gel. li.9. c.9. Pasce adamate mihi pulchrè heus tu Tityre capras, Et potū ad fonteis age Tityre: sed coleatū Hūc aphrū rursumq; caue.

polydamas — polypus — pulpus — Coleus

cane, ne cornua vibret. Sæpissimè pçoducitur, nec nisi apud hunc correptũ legi, & tum volunt per u scribi culeus, quia tunc Græci per ȣ diphthongon scribunt, licet semper ferè videamus per o impressum. Mart. li. 12. Omnes quem modo culei timebãt Author Priap æorũ, Stamus sub Ioue culeis apertis. Phaleutij sunt. Plura videbis in V ante l. Dolon dolonis, viri nomen, puto corripi tantum: licet à Mancinello inter cõmunia reijciatur, & vnicũ locũ (qui illi productionis testimonio est) deprauatũ esse librariorũ incuria in epistola Penelopes, Rettulit & ferro Rhesum, Dolonaq; cæsos. Hariolor legendũ esse per encleticã geminatã, Rettulit & ferro Rhesumq; Dolonaq; cæsos. id ideo suspicor, quia alibi semper video corripi. Ouid. 13. Meta. Conferat his Itachus Rhesum imbellemq; Dolona. Ibidẽ, Ausum eadẽ quę nos phrygia de gente Dolona Interimo. Vir. lib. 12. Antiqui proles bello præclara Dolonis. sic cæteri. Tolero, ne cũ ineptis tellero dicendũ putes. Dolo dolonis, teli genus. Virg. 7. Æneid. Sæuosq; gerũt in bella dolones. culeus Dolon

EXCEPTIO. Bola bolæ, oppidum Italiæ. vide I ante n, Inuus. Hinc Bolanus, propriuin & appellatiuũ. Horat. Saty. 9. li. 1. O te Bolane cerebri fœlicẽ aiebam sic Papin. in 5. Syl. Boletus, fungi genus. Mart. lib. 1. Boletum qualem Claudius edit, edas. Hoc est venenatũ vt intereas. Colis colidis, insulæ nomen in Oceano indico. Priscian. in Perihegesi, Deuoluens Hypanisque trahit, rapidusque Megarus, Quos capit Emodo missos Gangetica monte Tellus, porrigitur quæ ad terræ Colidis austros. Colis quoque pro caule producitur, & capitur metaphoricws pro mentula. Hinc coliculus. Colon, id est membrum, per ω, hinc dicolon, tricolon, &c. Terentianus, idcirco & verbo nunquam vno cola ligari. Nebrissensis male dicit corripi. At Colon pro intestinis, vnde colica passio, corripitur. Serenus, Quum colon inuisum, morbi genus, intima carpit: Mande galeritam volucrem, quam nomine dicunt. Colum, vasculum per quod lac vel alius liquor purgatur. & id facere, dicimus colare. Martialis in Apo. Frigidior colo non salit vnda tuo. Virgi. Colaq;, prælorum fumosis deripe tectis. Manil. Et colare vagos inductis retibus amnes. Colus, quo nent; & colo colis, corripiuntur. Colos, oppidum Græciæ producitur à Papinio in. 7. Theb. Legito: & diligentiam nostram probabis. Coliphium, panis luctatorum, quia membra fortificat: à colon, id est: membrum: & iphi, robur, teste Domitio in illud. 7. Martalis, Quum coliphia sedecim comedit. Phaleucius est Iuuenalis Saty. 3. Luctantur paucæ, comedunt coliphia paucæ. Georgius Merula vult gemino ll colliphia dici, vt sit diminutiuum à collix, quod panem subcineritium significat, sed sic collicium, non colliphium diceretur. ideo astipulor Domitio, non Merulæ, Choliambus, id est Scazon: quasi claudus iambus à cholos, id est claudus, Græcè per ω scribitur. Dolium. Iuuenalis Satyr. 11. Nam quis plura linit victuro dolia musto. Folia foliæ, venefica. Horatus in Epodo, Ode. 5. Ariminensem Foliam. Iambicus dimeter est. sem fo, hic tertius pes spondæus est. Moles: vnde molior, deponens. Virgilius, Miratur molem. Idem. Moliriq; arcem. At mollis, mollio, ll geminant. Moly, cum y Græco & vnico l, vt contra Tortellium docet Nestor; genitiuus molyos: & est herba quædam & flos. Ouidius. 14. Metam. Pacifer huic dederat florẽ Syllenius album: Moly vocãt superi, nigra radice tenetur, &c. Nolo, non vis. Mart. Vxori nubere nolo meæ. Pentametri finis est. Nola, Campaniæ oppidum. Sillius libr. 8. Illic Parthenope & Pœno non peruia Nola. sic Nola, tintinabulum. Olim. Virgilius, Hæc olim meminisse iuuabit. Olearos, insulæ nomen, vide i ante d, Didyme. Olenus vel Olenos, Aetholiæ vrbs: & alia Bœotiæ. Hinc Olenius olenia olenium, vide liædus Ae ante d, Stath. 10. Thebaid. Olenos ionijs & fluctibus hospita portu. sic Olenius, viri proprium. Olenus, viri proprium. Ouid. 10. Metam. Voluitq; videri Olenus esse nocens Olea, mensuræ nomen nam pro arbore notũ est corripi, Priscian. de ponderib. Oleaq; à drachma non re, sed nomine differt. Polus, viri nomẽ, video semper scribi per ω: vt pholis, nomen piscis. Proles. Virg. Pulchra faciet te prole parentẽ. hinc proletarij, qui in plæbe Romana pauperrimi erant, qui ob egestatẽ militare nõ valentes, proli gignendæ domi vacabãt. Hinc proletarius, sumitur pro vili, rudi: & protrito, vulgariq;: vt Proletaria doctrina, Proletarius grammatista. Prolixus, quia à pro & laxus. Psole, i. præputiũ. vide Calepinũ. Psoleon producitur in Priapæis. Solis, solitudo. Virgil. Solus hic inflexit. Solum, i. sustentaculũ, corripitur: hinc solidus. Bola Bolanus Boletus Colis Colon Colum Colo Colas Colos Coliphiũ Choliambus Dolium Folia Moles Moly Nolo Nola Olim Olearos Olenus Olenius Olea proles proletarij solus

 Ouid.

Ouid. Astra tenet cœleste solū. Solor solaris, Solamen. solatiū, consolor. Virg. 1. Æneid. Solabar fatis contraria fata rependens. Solennis & solers semper producuntur. Martianus lib. 3. cap. de fastigio, vult Solers vtranq; positu producere. Ouid. lib. 9. Huc licet ex toto solertia confluat orbe. Virg. 5. Aeneid. Annua vota tamen, solennesq; ordine pompas, Scolus, per ω, vrbs Bœotiæ. Spoletum. hinc Spoletinus: vt ab Arretium Arretinus: non per a Spoletanus, oppidū Vmbriæ est. Martial. in Xenijs, De Spoletinis quæ sunt cariosa lagœnis. Tmolus, mons Ciliciæ, de quo plenè dixim⁹ in lib. 2. cap. de positione. dicitur quoq; Timolus, vt ibi docui. ¶ O ante l corripitur, vt Stolo. Auson. Iam non potes ô Stolo doceri. Phaleucius est. Bebelius & Stoa asserūt produci. Forsan pro stolido, Ausonio corripitur. Polycletus corripitur, vt cætera à Poly Martiall. lib. 8. Mentoris hæc manus est, an Polyclete tua? Prudentius producit, scribens fortè Pollycletus, vt Persius mellos: aut Pulycletus, vt Persius Pulydamas. Solomon, nō Salomon scribitur Græcis: Hieronimus tamen interpretatur Salomon. Vola, concauum manus & pedis, Prudentio corripitur: Nunquid vola, nunquid. Baptista tamen Mantuanus licenter producit, Et versis in humum volis repedare per ignes. Polypo, mulieris nomen, corripitur à Stathio. in. 5. Thebaidos. Lolligo, collyrium, collina, pollētinus, positione producuntur, licet Stoa exceperit. Sic & Pollentia, Liguriæ vrbs, Et Ollius, fluuius. Polus, cœlestis axis, sine dubio corripitur. Polus, viri nomen per ω, producitur. Polides, viri nomen aut patronymicum, producitur à Nicolao Valla Iliad. 20. Nolanus à Prudentio malè corripitur, Et altæ Campanus Capuæ iamq; Nolanus adest. *pholis*, piscis per ω. Choliambus pes, id est claudus iambus, à χωλὸς. In Martiale Galliambum lego. Bolax & Polos per ω, & quicquid inde fit, producitur. Interpretatur gleba. Sulpitius tamen in alio significato, & fortè Latinum nomen accipiens corripit, Lurco legit dulces absq; rubore bolos. Molides, viri nomen, aut patronymicū *Molossoa* facit. Valerius. 14. Iliad. Ola vnico l, quia ab aula, mutata au in o longum, *vt contra posuit*, authore Pio, Lucret. lib. 3. auras pro oras, Tremeretq; per auras *Aeris accipiter*. *Oliarus*, non Olearus Græcè scribitur. insulæ nomen. Hermolaus *cap. 12. lib. 14*. Plinij. Colotis per ω in prima & secunda, lacertulæ species. Græci etiam κῶλα nuncupant, quæ nos lacertos & crura dicimus. Hermolaus cap. 29. lib. 9. Plinij. Scolecion per ω, vermiculus. Scolecia, æruginis genus: sic & scolex, vermis. Colias coliadis, vrbis nomen. 8. Herod. Horrebunt remis mulieres Coliatenses. polion & polea per ω, significat asini pulli fimum primo editum.

Solennis | Solers | Spoletū | Tmolus

O ante m corripitur,

vt Tomentum, licet à tome, id est incisio, deriuari videatur. Mart. in distichis, Tomentum concisa palus cirsence vocatur. Vomer vel vomis contra primitiui naturam: quia à vomendo dicitur.

Tomentum.

EXCEPTIO.

Bromius, id est Bacchus, à bremin, id est à fremendo, quod bacchantibus conuenit. Hinc Bromia, ancilla apud Plautum in Amphit. & similiter corripitur, vt Bromus, viri proprium. Ouid. 4. Metam. Thuraq; dant, Bacchumq; vocant, Bromiumq;, Lyæumq;, Ignigenamq;, &c. Hypermeter est. Idem. 12. Metam. Quinq; neci Cæneus dederat, Stiphelumq;, Bromsiq;. Coma comæ. Ouid. Te coma, te citharæ. hinc comatus, & como comas, verbum primæ. Virgil. 4. Georg. Nec serta comantem Narcissum. At Como comis, id est orno, tertię coniugationis verbum: producitur, Ouid. Ecquid si comatur, ait. Cometa vel Cometes cometæ, stella crinita. Manil. lib. 1. Talia significant lucentes sæpè cometæ. Cometes, viri proprium. Ouid. 12. Meta. Socium quoq; saxea moles Oppressit spatio stantē propiore Cometē. Comes comitis, sic Comitor comitaris. Virg. 2. Aeneid. Sic comes, & longè seruet vestigia coniunx. Comedo, quia à con & edo. at producitur Comessor comessaris quia Græcum est, vt vult Merula in illud Martial. ad Fabian. Qui nec leno potes, nec comessator haberi, Chromis chromis, Chromus chromi, & Chromius chromij, virorum propria, cum ch aspirato. Papin. 3. Theb. Et Chromis, & Dorylas. Idem. 4. Thebaid. Cernis Chromiumq; Cromumq;. Sic Chromion: vide On in crementis, Dominus, dominor, dominium, dominicus, nota sunt. Domus. Virg. Ite domum, sed doma Gręcū producitur, teste Nestore. Domo domas. Virg. in. 6.

Bromius | Bromia | Bromus | coma | como | cometes | comes | comessor | chromis | chrom⁹ | chromi⁹ | chromiō | Dominus | Domus

O rapidum fera corda domans. Domitius in præfatione patuit. sic Domitianus. Mart. lib. 9. Dum Ianus hyemes, Domitianus autumnos. Scazon est. Dromos, id est cursus, & locus in quo curritur. hinc Dromo, dromonis, & Dromas dromadis, canis & camelus & piscis. Ouid. 3. Meta. Et Dromas & Canace. sic Hippodromus, via lata per quã multi equi possunt currere, corripitur in. 12. lib. Martialis. Glomus, & verbum glomerare. Ouid. 1. Meta. Magni speciem glomerauit in orbis. In Lucretio malè legitur glomere pro pondere. Gomor, vt Sulpitius notat. Gomorrha Christiani variant. Homilia, teste Nestore. sic quicquid est ab homos, id est similis: vt homoglossus, id est similis linguæ. homœomeria, partiũ similitudo. vide I ante a. Homœosis, homophonis, &c. Homonœa, propriũ mulieris, interpretatur cõcordia, consensus. vt in Epitaphio apud Calepinũ, Hoc Homonœa breui condita sum tumulo. Homo. Ouid. Natus homo est. Homerus. Horat. Dormitat Homerus. Homolaides homolaidum, vide Menœceus, E ante n. Homole homoles, Thessaliæ mons. Virgil. 7. Aeneid. Descendunt Centauri Homolen, Othrymq; niualem, dicitur etiã Homolos vel homolus. Nomas nomadis, id est, Numidia. Sil. lib. 5. Erumpunt multusq; Maces, Garamasq; Nomasq;. Est quoq; fœmineũ. vt apud eundem lib. 2. Eurydamas Nomados dextræ, &c. id est Hasbytæ. Nomas etiã est fluuij nomen similiter correptũ apud Val. Flac. lib. 4. Capitur quoq; pro ipsa Numidia. Martial. Cui diadema daret marmore picta Nomas. Est sagæ nomen similiter correptũ apud Propert. lib. 4. Nomius. 10. Thebaid. Omasum. Horat. Seu pingui tentus omaso Omito. Idem, pleraq; differat, & præsens in tempus omittat. Prometheus Ouid. Inde promethides, &c. Malè autem Petrarch. in. 7. Aphricæ, Quis feruor in illo par fuit, ex quo prometheus subduxit ab astris particulam? Promulus, viri proprium apud Virg. in. 9. Æneid. Pomilo, Pomilio, Pomilus, variantur. vide pumilus, V ante m. Stomachus, vnde stomachor. Horat. Ieiunus stomachus, &c. Tome, id est incisio. hinc quædã deriuata Latini sumunt, vt tomaculũ, eduliũ ex intestinis porci. Iuue. Saty. 10. Exta & candiduli diuina tomacula porci. per syncopam tomaclum dicitur. Mart. li. 1. Epigram. Quod fumantia qui tomacla raucis. Phaleucius est. Tomi tomorum & Tomos, id est vrbs ponti, vbi Medea fertur fratrem secuisse. hinc Tomita & Tomitanus. Ouid. Inde Tomos dictus locus his, quia fertur in illo. Membra soror fratris consecuisse sui. Sidon. in laudib. Narbonis, Et te carmina perlibidinosa Notum Naso tener, Tomosq; missum Quondam Cæsareæ nimis puellę Falso nomine subditũ Corynnę. Phaleucij sunt. Tomus, liber inperfectus, siue libri particula abscissa, teste Calderino. Mart. li. 1. Scriptura quanti cõstat, & tomus vilis. Scazon est. Tomyris, cum y in secũda tantum, regina Massagetarũ, quæ Cyrum interemit. Tibul. lib. 4. Nec quæ regna vago Tomyris finiuit Araxe. Tomorus in. 7. Strab. Vomo. Iuuen. Conuomit hæc inter nautas & prandet & errat. Vomica, tumor excrescens, saniem vomens siue reijciens, corripitur à Iuuenale. vide Phthisis. Iuuenalem libentius imitabor, quàm Serenũ qui dixit, Vomica qualis erit. Vomanus, fluuij nomẽ. Sil. li. 8. Statq; humectata Vomano Hadria.

Doma
Domo
Domiti⁹
Domitianus
Dromos
Glomus
homilia
homos cum suis.
Homo
Homerus
homolaides
homole
Nomas
Omasum
Omitto.
prometheus
stomach⁹
Tome cũ suis
Tomaculum
Tomi
Tomos
Tomus
Tomyris
Vomo
Vomica
Voman⁹

¶ O ante m producitur, vt Doma ferè: in lexico tamẽ, & quia per ω, & per o scribitur variandum videtur. Domatiũ similiter, id est domuncula: sed verius producuntur. Dromas dromadis, canis nomen, Metam. 5. Et dromas, piscis cursor: & dromas, camelus, quem inepti dromedariũ vocant. à dromos per o micron scribuntur. Liuius li. 34. Cameli quos appellant dromadas. Prómos variatur Bebelio. Chromion, vir, corripitur Pyladi li. 2. Comana, oppidum, Hermolao cap. 3. lib. 6. Plinij, quia à coma dicitur, corripitur. Vomica corripitur à Plau. in Persa, Quid hoc, quid in collo tibi aumet? vomica est. Nomi⁹, viri nomẽ corripitur à Stath. Theb. 10. Sic corripitur Nomi⁹ Apollo. Gomorrha Prudent. primam corripit, & mediam producit. Fausto e contrario ablato altero r, Corruit in rapidas Gomorhe versa faces. Homonœa corripitur, interpretaturq; concordia, consensus. Homolus, Thessaliæ mons, corripitur à Mantuano, Dicitur etiã Homole Homoles, quo nomine etiam vrbs dicitur Hermolao cap. 9. lib. 4 Plinij. Glomus videtur à Lucret. produci. lib. 2. Nam si tantundẽ est in lanæ glomere, quãtũ, &c. Sic etiam Pius legit exponens glomere, id est globulo, Alij tamen corripiũt. Tomarus aut tmarus: vtroq; enim modo dicitur. Strab. li. 7. Sed & tomarus. vnde Tomari, Iouis sacerdos. Idem li. 7. Aut Tomari incutiã cædem per membra cruentã. Clau. in Paneg.

Robora sed caeso Tomari Iouis augure luco. vbi prius mendose legebatur, Tencri Iouis: sed ianus legere videtur Tomuri. Nam dicitur (inquit) Tomurus Iupiter, à Tomuro Dodone mōte circa radices centū fontib⁹ nobili. de quo Strabo, Solinus, Plinius ex Theapompo, Bromus, planta, videtur corripi: quia o microm habet apud Theophrast,

O ante n corripitur,

vt Sonus. tonus, bonus, &c.

EXCEPTIO

Clonius — Produc habentia c, d, vel p ante o, vt Conor, dono, pono. apud Manilium lege, *En conor dignos, &c,* sine &c. Hinc tollitur Clonius, viri propriū, in. 9. Aenei. Coronius, viri nomen, in. 7. Martial. Chronus, in Sillio: Sic Chronographus, &c. & Cronia, Saturni sacra, in Lactantio. Chthonius, viri nomen. 12. Metam. Conon cononis, viri nomen. Pro-

Conon — pert. li. 4. Me creat Archytae soboles, Babylonius horops, horon, & à proauo ducta Conone domus. Donysa, cum y Graeco, insula in mari Aegeo. Virg. in Ciri, Marmoreamq; Paron, viridemq; allapsa Donysam, Argiuáq; simul, &c. Donace donaces, mulieris pro-

Donysa, Donace — priū. Calph. Ecloga. 9. Quid merui, cur me Donace formosa reliquit? Phonasc⁹ apud Sidonium: t u producito tantum, quia Graecè per ω scribitur. Vide O ante n in medijs. Nestor excipit Donus: quod quidā (vt inquit Nestor) volunt esse viri propriū alij pro

Donus — domino accipi apud Lucret. li. 6. dicētem, At quum membra Donus, &c. vt sit viri propriū: sensus est ineptissimus. ideo melius illi, qui volunt Donum pro domino dictū. Sed nec his assentior, quia opinor legendū esse Domnus per m & n, pro dominus: vt *Lamna*, pro lamina saepius legitur. Ouid. in. 4. de Ponto, At tibi progenies alti fortissima domni. Lucret. li. 6. Et quum membra domnus pertexit feruida seruis. hic autē corripi-

Domnus — tur, quia n interdū liquescit, vt Ichneumō, Therapne. &c. aliqui libri habent dominus: sed non stat versus. Domnus aūt extra versum barbarissimus est, & in versu rarenter admittitur. quocirca ridiculi sunt, qui domni nō domini appellari volunt: & *iube* domne

Gonos — non domine, cantant. Gonos. i. angulus, patebit in medijs. Ionas apud *Sidoniū. Monychus*, Centauri nomen, & aliorū fortè virorū. Val. Flac. li. 1. Argo. Fert grauis inuito vi-

Monych⁹, Monos cum suis — ctorē Nestora tergo Monychus: ardenti peragit clarus Antora quercu. Quiquid aliud est à monos. i. solus, corripitur tantū. si quis ex Sulpi. vel alio Grāmatico asserat variari, nisi ex vetere poëta fide digno probauerit, nugas egerit. Mart. in Apo. Sepè duas pariter saepè monaulon habet. Sidon. li. 4. Quam totā monychus virente in aeuo Phaleucius est. Cur autem monychus producitur. haec ratio mihi videtur, quia cōtractae sunt duae breues in vnam longā: dicendū fuerat Mononychus: à monos, solus: & onyx cū y Graeco. i. vnguis, quod in genitiuo aspirationē capit: quia dicitur onychus. hinc mony-

Nonus, Nanacria, Nonius — chus cum y Graeco, & ch aspirato scribitur. Nonus, nonaginta, &c. Nonae Nonarū, nonacria, nota sunt haec. nam Nonae, est in. 1. Fast. At. 1. Metam. inter Hamadryadas celeberrima Nonacrinas. Nonius, viri proprium, videbis in Struma, V ante m. Thonites, cum th aspirato apud Priscian. in Periheg. Atq; lacu medius Thonites intrat & exit. Tonum in libello de ponderibus, mensurae aut ponderis nomen. Zona. Horat. Ibit eo quò vis qui zonam perdidit & rein. ¶ O ante n corripitur; sed producuntur habentia c, d, aut p ante o: vt Donax, piscis. Lippio. Et pronesus, insula, vel procnesus Stoae. Attamen corripiuntur Conisco vel cronisco in secundo Lucretij. Conia, puluis. vnde Aconiti adagialiter dicti, qui sine puluere vincūt. Chron⁹, viri nomē. Sil. 1. Et geminos Chronū atq; Gyam, &c. Cronia, Saturni Sacra. Actius in Annal. Conficiunt sacra quę Cronia esse, &c. Donussa, Achaiae oppidū, corripitur ab Homero: sed & Donoessa dicitur. A regula principali excipiuntur producta, vt Ionas, prophetae nomen apud Sidonium, cōplexi Ionam, resonāt dum viscera monstri. Sonus, amnis, per ω, teste Hermol. cap. 18. lib. 6. Plinij. Tonum. Priscian. de ponderib. Cui tono interius modico. Certè conus corripitur, vt tono, verbū. Sonaurites, per ω in prima, & ω in secunda; vel vt Apollonius, Soonantes, prima breui. Thonis apud Homerum & Gazam, vxor Regis Aegypti, & vrbs ad ostium Nili: & Thonitis, stagnū per ω. Hermola⁹ cap. 27. li. 6. Plinij.

O ante p corripitur,

Sophronius — vt Sophron. i. castus. vnde Sophronius, viri proprium, Sophroniumq; propriū mulieris.

Sophro-

Sophronicus, sophrosyne, contra quosdam docentes Græcè per ω scribi in prima sylla-ba. Mart. li. 11. Tanta tibi est animi probitas, orisq; Sophroni. vocatiuus est. Tropis, in uersio. Idem. li. 12. Fumosę feret ipse tropi defæce lagœnæ. Opilio: nam teste Seruio in illud eclog. 10. Venit & vpilio tardi venere subulci, vpilio propter metrũ dixit Græcè vt vnoma, pro onoma. nam o micron productionis gratia, vertitur aliquando in ου diphthongon, quam vertimus in u longũ. hæc verba doctissimi Serui faciunt ad opinionem nostram de polipus & pulipus. Poles, naturaliter produci credunt Nebrissen. & Verula. quia correptionem nequiuerunt inuenire. Ser. dicit in. 9. Æneid. poples, naturaliter corripi, & dicit corripi, à Sere. ego inuenio idem apud longè doctiorem Lucre. in li. 4. dicentem, Brachia palpebręq; cadũt, poplitesq; cubanti. Opobalsamũ, succus balsami. Ops opos, succus est. Notantur geminatia p, vt poppysma, poppysm⁹, oppidũ, opportunus, opperior deponens. Oppianus, viri propriũ, facile apud Mart. reperies. tertiã huius nominis syllabã Lippius ineptè corripuit. Hoplomachus naturaliter corripitur. EXCEPTIO. Produc habentia c ante o, vt Copia, copbes, scropha, cophos. i. surdus, vt videbis in prosopon, O ante p. Tolluntur hinc Copos in cõpositis, vt arto copus. Scopus, sagittariorũ signum hinc scopulus, à scopin. i. speculari, hinc episcopus. Scopas scopæ, cęlatoris doctissimi nomẽ: Mart. Solus praxitelis manus Scopæq;, solus Phidiaci toreuma cœli, Solus Mentoreos habes labores. Phaleucij sunt. Cophinus. i. corbis. Iuue. Sat. 3. Quorũ cophin⁹ fœnũq; supellex. Copax. Dropax. vide Psilotrũ & crementa. Opis opis, nympha. Claudian. in. 2. de laudib. Stiliconis, Et soror optatũ numen venatibus Opis. Sic apud Virg. in. 4. Geor. & 11. Ænei. Opoclope, mulieris proprium. philelphus in. 7. primæ, Aspicit Opoclopen, pariterq; exuritur igni. populus, arbor. Virg. populus in syluis. Psophis: vide cremẽtum. propago, vide cõposita à prd. Popea, Neronis vxor. vnde popeanũ vnguentũ, cuius secundam & tertiam syllabã quidã nõ doctè corripuit. Iuue. Saty. 6 pane tumet facies, aut pinguia popeana spirat: versus est spondaicus. male putant quidam popeanũ à popa dici, vide Mancinelli interpretem Iuue. Seneca in Octauia. Iungatq; nostris igne popeam thoris. hic prima noscitur produci: quia est iambicus trimeter. Qui dixere poppea, p gemino scribi, idem debuissent dicere de popeanũ. Propretides, puellę. 10. Metam. Sopio sopis. i. dormire facio. Oui. in 7. Metam. peruigelem superest herbis sopire draconẽ. Virg. li. 1. Æne. Hunc ego sopitũ sopno super alta Cythera. At semisopitus video semper corripi. Oui. in. 2. Amorũ, purpureo iacul semisopita thoro Et in epist. Ariadnes, Thesea pressuras semisopita manus. Ex quo suspicamur (inquit Nebrissen.) primam habere indifferentẽ. itaq; de industria dicit se breuiasse quodã in loco, vbi patriam salutauit dicens, Hic fuerãt cunæ, quæ me sopiere iacentẽ. Ego mallem producere. At corripito sopor, Soporo soporas. Sclopus vnico p, à Nebrissen. scribitur: quia excipit id nomẽ. sonus est qui ex inflatione buccarũ erũpit, pers. Nec sclopo tumidas intendis rumpere buccas. aliqui cũ c sclopus scribunt. Tophus Græcũ, teste Nestore. Virg. Et tophus scaber, & nigris exesa cylindris. Oui. 3. Meta. Et leuibus tophis natiuum duxerat arcum. Lapis est asper qui facile in arenam soluitur. hinc Tophaceus & Tophin⁹. ¶ Excipitur etiã Sophone sophones, Syrię pars, prima & secũda productis. Claudia. tamẽ videtur corripere. Hermola. ca. 12. li. 5. plinij Sic sophrõ per ω in Lexico Aldino scribitur: Sophronium tamẽ a Martiale corripitur. Producuntur etiam habentia C, ante o: tamen Copas corripitur, teste Stoa: & Copæ Coparũ, vrbs. vnde Copais, lacus. Strab. li. 9. scope scopes, insula: & scopæ scoparum, insula. Hermo. ca. 31. li. 5. Plinij. propretides. Oui. 10. Met. Sunt tamen obscoenę Venerẽ Propretides ausę Esse negare deam. Opis, vicus circa Tigrim, Strab. li. 2. Zopissa, viua pix, quia per ω scribitur.

Tropis | Opilio | Vpilio | poples | scopus | scopulus | scopas | cophin⁹ | Dropax | Opis | opoclope | populus | psophis | popea | popeanũ | sopio | semisopitus | sclopus | Tophus

O ante q corripitur,

vt Quoque, coniunctio: loquor, &c. Ablatiui producuntur, vt notum est: velut quoq; à quisq;, &c. quæ vbi aduerbiascunt, nominum quantitatem retinent.

O ante r corripitur,

vt Scoria. Virg. in Ciri, sordibus & scoria patiar tabescere tali. ita legit cum Calderino Badius. Baptista in exhortatione contra infideles, sub Decio cædi melius fuit, atq; cruo rem [scoria]

rem Fundere, quàm scelerum scoria tabescere tanta. Quidam dixere produci, & apud
Verg. esse mendum. vellem productionis afferent testimonium: & quomodo Virgili
emendandus est, edissertarent. Corinthus. Cladianus in.2.de raptu Proserpinæ, Cri-
spatur gemino vestisq; corinthia cinctu Poplite fusa tenus. EXCEPTIO.

Producuntur habentia l vel r ante o, vt Gloria, florus, roro, prora. quare non satis
doctè dixit Arator, Nominis ore tui iam Floriane tenes. fit enim à flos floris, flora,
Florianus florus, Florianus. Borus Idomenei pater, producitur in.9.Strab. Choreus, cũ eu diph-
Choreus thongo, sacerdotis proprium. Virg.11. Æneid. Forte sacer Cybele Choreus, olimq; sa-
corus cerdos. Corus, sine aspiratione, Ventus: qui etiam Caurus dicitur, & Argestes argestæ.
Lucan.li.7. Victus violento nauita Coro, Dat regimen ventis. at Chorus, cum ch aspi
coram rato, pro coetu corripitur. Coram, præpositio. Virg.1. Æneid. postquam introgresi, &
coram data copia fandi. Corycus, cum y Græco, vrbs portus & mons Ciliciæ. hinc Co
corycius ricius, a, um. Virg. Georg.4. Nãq; sub Oebaliæ memini me turribus altis, Qua niger
humectat flauentia culta Galesus, Corycium vidisse senem. Coritus, cum y Græco & t
Corytus exili, à Græcis cum g scribitur gorytos: neque à corio dicitur, vt barbari docent, phare
tra est. Nonius vult esse missile in sagittarum modum. Virg.10. Æneid. Corytiq; leues
humeris, & letifer arcus. Sil.li.2. Coryti fratrum ex humeris, calamiq; paterni pende-
bant. Sidon in epithalamio Ruricij & Iberiæ, cui fax, arcus, corytus pendebat: at ille,
&c. ita legit Baptista pius, ne Sidonius duas longas contra omnium authoritatẽ corri-
puisse censeatur, si (vt codices habent oẽs, quos Baptista vidit) legeremus in *genitiuo*
coritha (cuius): sic, cuius fax, arcus, corytus pendebat: at ille, &c. coritha corithę, vel *corithe*
corites, cum th aspirato, nobilissimæ equæ nomen: vt Hirpinus, nobilissimi equi no-
coraliũ men. Iuue. Saty.8. Sed vænale pecus, corithæ posteritas & Hirpini, &c. coralium varia
tur: sed productio est acceptabilior. Ouid.4. Meta. Nunc quoq; coralijs eadem natura
remansit. Idem.15. Meta. Sic & coralium quo primũ contigit auras. *Claud. in nuptijs*
Honorij, Mergit se subito, vellitq; corallia clotho. Sidon. in *epithal. Ruricij*, Lactea
Doron puniceo sinuantur colla corallo. Corallus, populi nomẽ, corripitur tantũ. Ouid. in.4.
Doris de pontó, hîc mea cui recitem, nisi flauis scripta corallis. choros, locus, per ω mega.
hinc choragraphus, &c. Chorasmij, populi apud Priscia. in Periegesi. Doron. i. donum
Dorus vel palmis, producitur: hinc Dorotheus, &c. sic Dorus, Dorias. At Dory. i. lancea, corri
Dorés pitur. hinc Doryphorus, Doryclus. Doris Doridis, filia Ociani & Tethyos, interpreta-
tur amaritudo: & ponitur pro mari. Virg. in Gallo. Doris amara suã non intermisceat
vndam. Doriscus, à Doride appellata, vrbs Thraciæ. Dorus, Neptuni filius: vnde appel-
lati sunt Dores, teste Seruio in.2. Æneid. hinc Doricus, dorica doricum: & Dorius, do-
ria, dorium. Virg.2. Æneid. panduntur portæ: iuuat ire, & Dorica castra, Desertosq; vi
Dorion dere locos. Auso. ad Paulinum: Nam gloriosum Græculus nomen putat, Quod sermo
fucat Dorius. est iambicus trimeter cum dimetro. Dorion, id est Messeniæ oppidum.
Papin.4. Thebaid. Getico quos flebile vati Dorion, vide etiam Philace, I ante I. Argu-
menta librorum Papinij aut valde mendosa sunt, aut ab indocto aliquo composita:
nam in argumento sexti libri corripitur malè Dorion, & plura. Doro dorus, nympha
Hora in Baptista, Hora. Oui. Nec quæ præterijt hora, redire potest. horoscopus. Persi. in.6.
Horosco- Saty. Geminos horoscope Varo producis genio: sic horologiũ, & verbum horoscopo
pus horoscopas. Manil. li.3. Iam facile est, si quod quandoq; horoscopet astrum, Noscere.
Horops & Horus, virorum nomina. vide O ante n, Conon. Morari pro insanire &
horops stultè agere, apud Sueton. in Nerone. Nam pro expectare, vel in mora tenere, corri-
horus pitur. prius dicitur à moros, id est fatuus, quo Plautus in Truculento vsus est, dicens
Morari Amor mores hominum moros & morosos efficit. si morosus à mora reperiatur, corri-
pietur: nam à moribus producitur. Morio morionis, Fatuus qui naturali quadam sto-
Morio liditate, & oris deformitate oblectat. Mar. li.8. Morio dictus erat, viginti milibus emi.
Morus Morus pro Mauro, & arbore, cuius fructus morum est: negamus à mora dici. Ouid.
Ardua morus erat. Idem, pendentia mora rubetis. Noricum, regio Europæ. hinc No-
Noricum ricus, norica, noricum. Sidonius in primo Panægyrico, Noricus ostogothum qui con
Noris tinet, ille timetur. Sic cæteri. Noris, vrbs, teste Nestore, Norax, vir in Pylade. Ora, ap-
Ora pellatiuum. Virgilius, Troiæ qui primus ab oris. pro dea Quirini vxore, corripitur.
Ouid.

Ouid.14.Metam.Excipit,& priscum pariter cum corpore nomen Mutat,Oramq; vocat,quæ nunc dea iuncta Quirino est. Oro oras,oratio,orator,Virg. Oramus prohibe. Oromedon,viri nomen. Propert.li.3.Cœum & phlegræis Oromedōta iugis. Oricos, est vrbs Ætoliæ.Sil.lib.15.Ille & nocturnis conterruit Oricō armis. Horat.li.3.Carm. Ode 7.Gygen illc notis actus ad Oricon. Asclepiadæum. Orata,piscis,quasi aurata:à colore auri. Mart. Non omnis laudem,pretiumq; orata meretur. Producitur similiter pro viro,à pisce sic dicto Orithos cum th aspirato,vrbs Epiri, teste Seruio. hinc Orithius,a,um; Porper.li.1. Vt te fœlici vectam per cærula remo Accipiat placidis Orithos æquoribus. Virg.10. Æneі. Inclusam buxo aut Orithia terebintho. Orion,viri nomen, post mortem inter astra relati, variatur: sed productum volunt per u Vrion quidem dici;genitiuus est Orionis,cuius penultima similiter variatur. Stat.7. Thebaid. Atque auro rude fulmē habent Orionis alti. Lucan.1. Armatumq; auro circunspicit Oriona. Versus est spondaicus:sic frequētissimè inuenies,sed nec rarò ter corripitur. Ouid.in.1. de Arte, Pallidus in lymtem syluis errabat Orion. Virg.1.Æne. Quum subitò assurgēs fluctu nymbosus Orion. Hora.in Epodo,Ode 15.Dum pecori lupus,& nautis infestus Orion. Stat.in.1.Syl. Noctibus hybernis & sydera terret Orion. Hic nonulli dicunt auem significare, quæ sonoro cantu sydera terrere putatur. Valer.Flacc.lib.2. Tantus Orion iam cadit:irato iam stridet in æquore Perseus. Ouid.in. 13. Metam. Ecce facit medius natas ab Orione Thebis. ne verearis hoc nomen variare vel in minimo carmine, quicquid aliqui dicant. Orion dicitur quoque Aorion, teste Nesto. ab aor.i.ensis, quia ensifer dicitur. vt in.2.de arte apud Ouid. Ensifer Orion aspiciendus erit Catull. Proximus hydrochoo fulguret Orion. Hydrochous.i.aquarius. Politianus non putat aorion legendum esse:sed cum o ante a oarion.vide miscellaneorum cap.69. Orithius. Sidon.in Epithal.Ruricij, Inter cyaneas Ephyræa cacumina cautes, Qua super Idaliū leuat orithion in æthram Excelsi sale montis apex. Origanum Calderinus vult produci, Merula corripi,vide I ante g. Orificium.quia. fit ab os,vt Orea oreæ, frenum:dictum, quòd ori inferatur. Oritæ oritarum, populi. Priscian. in Perihegesi, Oritus Aribasq; simul Liniq; Arachotas:Orithyia:vide I ante a. Oropus, vir & vrbs,per ω mega. Oretani,populi & montes in Baptista. Oreus, vrbs in Homero. Phora, loci nomen. vnde Britomartis,nympha dicitur phoræa. Virg.in Ciri,vnde alij fugisse ferunt, & numina Phore virginis assignant. Phoreus per eu diphthongon, viri propriū apud Vale.Flac. in.3.li. Legito Flaccum,ne de nostra diligentia quicquam dubites. Psora.i.scabies per ω mega: vt Porus,rex & lapis. Sora soræ, Italiæ oppidum, Sil.li.8. Ducebat simul excitos,Soræq; iuuentus Fulgebat telis. Sora etiam. Arabiæ vrbs est: & Soræ, quidam Mauritaniæ populi sunt. Soracte, Apuliæ mons,qui Soractes soractis,masculinè,& Soras aliquando dictus est. Virg. Æneid.11. Summe deūm sancti custos Soractis Apollo. Sil.li.8. Et sacrum Phœbo Soracte frequentant. Titubauit hic Petrarcha in.1.epist.ad Benedictum, Si dubitas, nō paruus adest mons ille Soractis, Testis,&c. Sorex, mus. Serenus, Si prægnans artus captiui soricis edit. Soros.i.cumulus. Græcè scribitur per ω. hinc Soritæ, sunt argumentationes connexæ, quas vulgus de primo ad vltimū vocat. Capella li.2. Soritas cumuli accessibus aggerans. Asclepiadæum est. Idem, Pellax soritas cuiuq; semiū congeris. Iambicus trimeter, habens, more comico, in secundo loco spondæum. vt apud Apuleum in.1.oratione Apologiæ, Nitelas oris ex Arabico frugibus, mallem extra comœdiam iambum. Thorax, cum th aspirato. Virg.6. Æneі. Bis sex thoraca petitum, Perfossumq; locis. Toranius, viri proprium. Mart.li.5. Torani potes esurire mecum. Phaleucius est, Voraptus, viri nomen. Val.Flac.li.6. Sancte mihi Vorapte pater, tua pectora nato Suggere. ¶ O ante r corripitur, vt Scoria in Ciri. in Lexico tamen per ω scrib tur. Et Coramble, herba brassica. Pius in castigationib. Colu.lib.11. Nunc veniat quamuis oculis inimica coramble, Boros per ω, oppidum Liciæ: alio nomine Sardis. Borus. Strab l.9. Fabro ortus Boro. Corycus, Interpres Dionisij, Corucus parteq; ca'ens & celsa phaselis. Choros per ω.i. locus. hinc Chorographia, cuiusquam loci singulatim descriptio & Chorographus, locum singularem describens cum adiacentibus. Corytus, ne corripiatur, legam sic Sillium, Turbauit, stridentiq; sagittiferi coryto, vt sit spondaicus versus. Suntq; coryti, arcuum ex corio tegmina, sed

Oro — Oromedon — Oricos — Orata — Orithos — Orion — Orithius — Origanū — Oritæ — Orithya — Phora — Phoreus — Sora — Soracte — Thorax — Toranius — Voraptus

& sagittarum. Alijs legitur Stridunt sagittæ, feriq; coryti. Coralium per ω scribitur: idem produci deberet, authore Bebelio. Corax producitur etiã Bebelio. Chorasmi vel Chorasmij, populi à Chorasmia vrbe, Parthis opposita. Hermol. ca. 16. li. 6. Pli. Corinthus omnino corripitur: & ideo legitur apud Claud. in. 2. de raptu proserpinæ, Crispatur gemino vestis cortynia cinctu, &c. Oricum, oppidum à Colchis conditum, initium Epiri. Oricus, portus Epiri. Oreæ, fræni, quod ori inseruntur, dicti. Trebellius oratione pro se ad populum, Equo, qui mihi sub feminib⁹ occisus erat, oreas detraho, inspectante L. Sterteino. Oretani producitur à Mantua, pro montib⁹ seu populis Granatæ. Orion non auem, sed sydus horrificum significat, teste Iano in Claud. 1. Soros, id est tumulus, nunc per ω nunc per o scribitur, & ita consulantur Latini. Morandus, viri nomen, variatur à Mantuano, fortè deducente à mora & more. Norax, Mercurij nomen, producitur à Pylade li. 3. Editus hoc Norax. &c. Morosis etiam penultima longa, morbus qui cum memoria vsum rationis intercipit, peior lethargo. Hermolaus in gloss. Oropus, viri & vrbis nomen, in prima & secunda per ω scribitur: inde Oropion populus. Oremus, piscis producitur Lippio. Oromazes producitur teste Bebelio. Ora mulier, corripitur lib. 6. Valerij Flacci: appellatiuum certum est produci. Psorax per ω, id est scabies. Horus, deus, vnde dictæ sunt horæ Macrobio Satur. 1. Porus, rex, vnico r. Claud. ad Hadrianũ, Tradita captiuo spatiosior Media Poro. Porus, tophus Vitruuio etiam priore longa, teste Hermolao ca. 3. li. 31. Plinij. porus, priore breui, id est meatus. Sorex non solum à Sereno producitur, sed etiã à plauto in bacchid. Male ergo auctor Philomelæ, Et grillus grillat, desticat inde sorex. Thorax, mons & viri nomen, producit priorem: vt Thoras, pectoris munimen Zoroastres producitur, teste Bebelio. Errauit ergo prudentius, aut synæresi vtitur cõtra Iudeos, Qui Zoroastreos turbas & fronte susurros. Socrates etiam per ω scribitur, & ita à quibusdam ineptè corripitur.

O ante s producitur,

Prosa — vt Prosa: Sulpitius dicit variari: cui non credo: quia puto à nemine *fide* digno corripi. Ausonius de numero ternario, prosæ Asiæ in caussis numeros imitata chororum. Cum Ausonio dixit bene Gaufredus in arte poëtica, Legibus arctatur metrum, sed prosa vagatur. Moses in Saty. 14. Iuuen.

EXCEPTIO.

Cosæ, Cosira, Dosis, mosas, mosa, mosella, mosini — Cosæ cosarum, vrbs Thusciæ. Virg. 10 Æneid. Quiq; vrbem liquere Cosas, quis tela sagittæ. Salustius, teste seruio, singulariter dixit Cosa Cosira, vrbs Aphricæ & insula, variatur. Sillius. 14. Et bellare Tabas docilis Cosiraq; parua. Ouid. Fast. 3. Fertilis est Melite sterili vicina Cosiræ. Dosis, id est datio, scribitur Græce per o micron. hinc antidosis, id est retributio. Mosas Mosæ, viri proprium. Sil. 15. Decidit ense Mosæ. Mosa Mosæ, fluuij nomen: vide sequana, E ante q Mosella, etiam fluuij nomen. Ausonius, Largus tranquillo perlabitur amne Mosella. Mosini, populi quidam Asiæ, Tibul. li. 4. Quaq; Hebrus Tanaisq; Cetas rigat atq; Mosinos. nec latet me à quibusdam legi Magiuos. At Priscianus in Perihegesi ait, Mosiniq; domos præbent quis lignea tecta. No-

Osiris — sos, id est morbus, per o micron. Osiris, osiris, vel osiridis, Iouis filius ex Niobe. Iuuen. Saty. 6. Scilicet & tenui popano correptus Osiris. hic Tortellius male legit (pepono)

Popanũ, Osius, Osinius — teste Nestor. nam popanum, genus placentæ est tenuis, vt apud Græcos testis est Suidas. Osius, viri proprium. Claud. in. 2. li. contra Eutropium, Hinc Osius stetit, inde Leo fiducia creuit. Osinius, viri proprium. Virgil. 10. Æneid. Qua rex clusinis aduectus Osinius oris. Posidium, vrbs, per o micron. Posui præteritum. Ouid. Hæc super impo-

proscœdia, proseucha, prosymna, prosopõ — suit. Posides: vide I ante d, Pros corripitur, & significat ad: hinc Proscœdia. Proseucha, cum ch aspirato, oratio quæ fit ad deum, & locus vbi mendici rogant, vt in plerisque locis templi vestibulum. Proseucho significat intendo, attendo, adhibeo. Iuue. Saty. 3. Ede vbi consistas, in qua te quæro proseucha. Prosymna, cum y Græco, vrbs Argiuorum. Stathius Thebaid. 4. Hinc armat Larissa viros, hinc celsa prosymna. In hac multum colebatur Iuno. Idem Theb. 1. Iunonia templa prosymnæ. prosopon, prosopo-

proserpina — poeia, vide O ante p in medijs. Proserpina, plutonis vxor, variatur, licet productio fit acceptabilior. Virg. 1. Georg. Nec repetita sequi curet proserpina matrem. sic cæteri. præter Horatium semel tantum lib. 2. Carm. Ode. 13. Quàm pœne furuæ regna

Pro-

Proserpinæ, Et iudicantem vidimus Aeacum. versus sunt alcaici-dactylici. Et præter Senecam semel tantum in Hercule furente, Vidisti Siculæ regna Proserpinæ. Asclepiadæum est. Rosa, Ouid. Vrticæ proxima sæpè rosa est. hinc Roseus, quod à rosa producitur, vt Rosidis. Virg. 7. Aeneid. Qui Rosea rura Velini. Sosius, bibliopolæ nomen. fuerunt autem Sosij plures. Horatius in vltima epist. libr. 1. Scilicet vt prostes Sosiorum pumice mundus. Idem in Arte, Hic meret æra liber Sosijs, &c. At Sosia, serui comici nomen, producitur contra quorundam doctrinam: quia teste Torrel. scribitur per ω, idq; verum esse facilè deprehenditur ex Terentio & Plauto. Vt in argumento Amphit. Habitu Mercurius ei subseruit Sosiæ. Sic Sosides, Moschi filius, qui postea ab auo Menæchmus dictus est. Dicitur vtrunq; à Soso, id est conseruo & custodio. ¶ O ante s producitur: sed quia (pros) præpositio Græca semper corripitur sequente vocali, videtur in (pro) corripi, non intelligentibus primam syllabam esse pros non pro: vt in Prosagoge, quod est accessus. Prosagogis, exploratio, Prosegoria, salutatio, vbi secunda tantum syllaba, quæ scribitur per η, producitur. Corripitur etiã pros in proselytus, proseucha. De compositis cum pro dictum est. Corripitur etiam dosis, id est datio, & inde antidosis. Et Nosocomium, id est ægrotorũ domus. Nosomatic⁹, i. valetudinarius. Nosos per o, morbus. Cosiæ. Mantua. in Alphon. lib. 3. In Cosias deueni acies, &c. Posidium, vrbis nomen, ab Homero corripitur, & per o micron scribitur. Rosa Sosius Sosia

O ante t corripitur,

vt Quotus, quotannis, quotiens, quotidie, quotidianus. quæ duo tt, productionis gratia quandoq; admittunt. vide regulã compositorũ de I & o. Philelph. in quarta sextæ, Quotidie doctis possunt sermonibus vti. Notus, ventus sine aspiratione, Nothus, cum th aspirato, quem indocti bastardũ vocant. Nota notæ, i. signum, hinc notare cõtra primitiui naturã, si à nosco fiat. nam supinũ notum per generalem regulam producũt, vt quæ hinc fiũt, Notus participium, Noteo notes, Notesco, & Notifico notificas verba. Propert. li. 2. Nec minus hæc nostri notescet fama sepulchri, Quàm fuerant Phthij busta cruenta viri. Ouid. in. 1. de Ponto, Atq; modum pœnæ notificare meæ. Virgilius. 7. Aenei. Quos Dædala Circe Suppositos de matre nothos furata creauit. Corripe item Coturnix, Otho, Photinus tamen, teste Goudano, Lucretius in. 4. nisi menda sit, ait, At capris adipes & coturnicibus auget Otho, vnde I ante t. Vitellius. Botrus, botrys, botryo, teste Nestore in Sulpi. Gothus, Gothia: licet Græcè tt geminent, & ita possumus producere. Ausonius, Hinc passum victos, inde referre Gothos, populi nomen est cum th aspirato. Notesco Notifico Gothus

EXCEPTIO.

Produc habentia duas cõsonantes ante o, vt Clotho, Plotæ, Plotius, Plotia, proton, id est casus, cõtra Nebriss. vide O ante t in medijs. Mart. Caluo, Plotia cũ Melanthione. Phaleucius est, & mulieris nomen. Horat. Saty. 5. lib. 1. Plotius & Varius Sinuessæ Virgiliusq; viri nomen est, puto deduci à Plautio, vt Clodius à Claudio. Proteus. Horat. Quo teneam vultus mutãtem Protea nodo. sic cæteri præter Senecã in Hecuba dicentem, Pelion regnum Protei superbũ. Sapphicus est. fuit deus marinus. Protogenes viri propriũ, vel appellatiuũ pro generis primo. Prototomi, pro caulibus qui primò succiduntur. Sic cætera à protos, id est primus, contra Alexand. & Sulpit. qui ex Riga vel alio neoterico non satis docto erroris occasionẽ sumpsere. Iuuen. Protogenes aliquis, &c. Colum. lib. 11. Sed iam prototomas tempus decidere caules. Mart. li. 9. Et faba fabrorum, prototomiq; rudes. Scotus producitur apud Claudi. & Sido. Scotinus corripitur, vt quæ tolluntur hinc. Broteas, viri proprium. vide E ante a. Crotus, id est vir quidam inter astra relatus. de quo multa dicit Baptista Pius in Sidonio in Epithal. Polemij. vbi dicitur, Falciferi Croton ire senis per summa polorum. Colum. li. 11. Sed trepidus profugit Chelas, & spicula Phœbus Dira negat, tergoq; Croti festinat equino. Croton crotonis, vrbs in sinu Tarentino, à viro eiusdem nominis dicta. Ouidius 15. Metamorphoseos. Inuenit æsarei fatalia fluminis ora, Nec procul hinc tumulum, sub quo sacrata Crotonis Ossa tegebat humus, iussaq; ibi mœnia terra Condidit, & nomen tumulati traxit in vrbem. Sillius libro vndecimo, Patefecit amicas Alta Crotonis portas. Crotalum, id est crepitaculum; instrumentum musicum quo in sacris proteous proto-genes proto-tomi Broteas Crotus Croton Crotalũ

vtebantur Ægyptij, teste Tortellio. Calderinus in Martialem vult esse margaritas
quas in auribus portabant mulieres, vt sonitu delectarentur, Croton Græcè, plausum
significat: crotin, pulsare. Virg. in Coppa, Crispum sub crotalo docta mouere latus: In
Crotop⁹ Priapæis, cymbala cum crotalis pruriginis arma Priapo. Crotopus, viri nomen. Vide
Crotior⁹ O ante p. Crotiorus. vide o ante r. proteruus dictum est in compositis à pro. Proteros
proteruus in Martiale. Secundo producuntur Cotilus, ab Horatio. Cotilus, viri nomen apud
Colitus Mart. lib. 2. & alibi sæpè. Cotæ cotes, vel cotes cotis; quia scribitur per ω, teste Nebriss.
Cote Est autem Mauritaniæ oppidum. Dotion, vrbs: & Doto, nympha per ω. iota, *literæ*
Iota Græcæ nomen. Mart in fine secundi, vnum de titulo tollere iota potes. potest tamen
Lotos esse trissyllabum. Lotos, arbor, & in eam arborem versa nympha. dicitur quoq; lotis lo
tidis. sunt qui velint herbam esse. notũ est Loti fructum esse suauissimũ, quo victitan-
tes populi quidam Lotophagi dicuntur. Mart. lib. 4. Nec plus lotos aquas, littora myr
Lotium tus amat. Priscian. in situ orbis, Hospitijs gaudens gens degere Lotophagorũ. Lotium,
id est vrina à lotus contra primitiui naturã corripitur, teste Lau. Val. li. 1. cap. 2. Catul
lus tamen produxit in hoc scazonte ad Egnatiũ, hoc te amplius bibisse prædicet loti-
pro lotij. ita legunt doctissimi: & est sensus melior q̃ legendo lotus, licet ita habeant
nonnulli libri. Si per t scriberemus cum Philelpho otium, excipiendũ foret. Oetos per
Otium œ diphthongon dicitur. otos multi dicunt. Otides, auiculæ per ω. poto notum. hinc
poto compoto, &c. Photis photidis, teste Bebelio. soter soteris, id est saluator per ω scribitur,
Photis & est quandoq; viri proprium. hinc soteria soteriæ, salus. Soterion, salutare. *Soteria*
Soter soteriorum, dona amico data, quæ ipse pro salute dijs vouit. Mart. lib. 7. Nam quoties
soteria surgis, Soteria poscis amicos. Sotes sotæ, viri nomen, interpretatur parcus. Asotos verò
sotes prodigus est. Mart. li. 4. Sotæ filia Clinici Labulla Deserto sequeris Clitum marito, Et
donas, & amas echis asótos, id est, es prodiga. phaleucij sunt. Sotades, *viri proprium*,
& carminis genus, quod sotadeum & sotaditum dicitur. Martial. lib. 2. *Nec retro lego*
sotadem cinædum. phaleucius est. idem lib. 6. Reum putatis esse *Sotadem, non est. sca-*
Totus zon est. Ausonius sic hexametrũ inchoat, sotadicon. Totus. Mart. Tota quidem pona-
tur anas. Virg. in. 4. Georg. sinæresi vsus est dicens, Magnanimosq; duces, totiusq; ex
ordine gentis mores, & studia, & populos, & prælia dicã. Ita legit & declarat Badius,
Votienus at corripiuntur Toties & totidem: testimonia facile occurrent. Votienus, viri nomen.
Mart. li. 8. Docti patria Narbo Votieni. Votum, nomen, vt supinum à voueo, notũ est.
¶ O ante t corripitur. Excipitur protos & inde composita, vt protomartyr, quod licẽ-
ter corripuit Stoa, licet excuset necessitatem metri, quia habet breuem inter duas lon-
gas. Quot testes diuini operis protomartyr Agyrtes. proteros, id est prior per o micron
scriptum corripitur: sed, vt dixi, protos producitur. Vnde putem mendum esse in libro
emisso à Bebelio: in quo prototomi & proteus dicuntur primam corripere. Corripitur
autem Brotos, id est tabes, sanies. Broteos, cruentus. Broteus vir apud Ouid. in Ibin.
& Brotos, homo ab brotos per ω, id est comestibilis: & brotys, id cibus, producuntur.
proteron seu poteron, aut, vt Aldus, peteron: corripitur Mart. Scotinus .i. obscurus,
tenebrosus: vt Heracleus, & scotus ac scotia & scotoma per o scribuntur. sunt tamen
qui tt geminant in scottus. Glotoro in Philumela, Glotorat immenso de turre ciconia
rostro. Dotion, pro quo male apud Plin. Strab. & Luca. Dorion legitur, est Thessaliæ
locus & oppidum à Dotia Elati filia, aut à doto seu doti. vide Hermol. ca. 9. l. 4. Plin.
qui vult Lucanũ malè posuisse Dorion pro Dotiũ li. 6. Qui tetigit Phylace Pteleosq;
& Dorion ira flebile Pieridum. sane Dorion est in Achaia, vbi Thamyræ vati succen-
suere Pierides. Ego autem Dorion reperio semper produci. Vnde interpres Strabon. ex
Homero, Achelos & preleos tum Dorion est ibi musæ, &c. Interpres aũt Hesiodi, Sola
habitãt Dotij geminis in collibus arui. Dotij corripuit: legẽre aũt non licet Doti, quia
adiectiuum. Doto, nympha. Val. Flac. li. 1. Hanc panope Dotoq; soror iactataq; fluctu.
Pontilianus, nõ potilianus in Martiale Aldino legitur. Cotes, promontoriũ Aphricæ.
Volaterrano lib. 12. Cotillus, vir. Horat. saty. vltima, Monstraui incoquere illutos Co-
tillus echinnos. Cotilus autem collis est apud Troiam. Otus, Ephialtis frater. sic Vo-
laterranus, Othos producitur Bebelio & Stoa authoribus. Otus, Phyllei socius, ductor
Epæorũ. Strab. li. 10. Photinus, hæreticus. Pruden. in Psycho. Hac sese occultante Pho-

tinus.

tinus & Arrius arte, immanes feritate lupi. Photinus tamen, alterius viri nomen, corripitur. Lucan. 8. Ausus Pompeium leto danasse photinus. Totus, Stoa propter versum, in quo mihi magis placet synæresim esse, dicit variari. Illud fuerat notatu dignius à nullo grammaticorum hactenus animaduersum, Totus, a, um: vnde toties: vt à quotus, quoties tantum corripi, vt est redditiuum dictionis quotus, quæ corripitur omnibus. Manil. li. 3. Detrahitur summæ tota, pars quota demit vtrumq; Omnibus ex horis. Badius. Hæc Despauterius argutè quidem, sed nihil faciunt ad locum Virgilianũ. Vnde dictio (totus) dupliciter accipitur. Altero modo pro integro & sic producitur. Horat. 1. Serm. Nescio quid meditans nugarum totus in illis. Virg. Iudex ipse sui totum se explorat ad vnguem, &c. Et in sexcentis locis alijs. In illo autem, Totiusq; ex ordine gentis: aut synæresis est, aut legẽdum, licet duriusculè, Ex totius ordine gentis: quia media est communis. Cotiæ, alpes. Pruden. in Lauren. Trans Cotianorũ iuga. Iambus dimiter. Coturnix semel producitur. Lucret. lib. 4. Preterea nobis veratrum est acre venenum, At capris adipes & coturnicibus auget. Sic legunt Hermolaus, Pius, cæteriq;: verius tamen corripitur. auis est quæ qualea vulgo dicitur, & Græcè ortyx. Otides, auiculæ, perdicibus non multum absimiles, per ω, & quicquid est ab ὦτα, id est aures: Vt Otia, animantia quædam ventri aurem coniunctam habentia, genus ostreorum dicuntur etiam Otaria. Otacusta, explorator magnatum. Otene, per ω, regio Armeniæ. Oteni, eius incolæ. Hermol. cap. 13. lib. 6. Plin. Photis per ω, puellæ nomen. Interpretatur Lucida.

O ante u corripitur,

vt Ouis, Ouidius. Mart. lib. 7. O nullis Ouidi tacende linguis. phaleucius est. Prouincia producitur, quia à prouinco est: quod eam populus Romanus prouicit, id est ante vicit, teste Festo. Ouare corripitur. hinc Ouatus. Persius, Hinc illud subijt, auro sacras quod ouato perducis facies, non accedo ijs qui ab ouum hic deduci volunt.

EXCEPTIO. Ouium. Horat. Satyr. 4. lib. 2. Longa quibus facies ouis erit, illa memento, &c. Nouatensis producitur à Mantuano.

V ante consonantes in primis syllabis.

V ante b corripitur, vt Ruber, rubeo, & rubrica, teste Nestore contra Sulpitium. Sabellicus docet corruptè legi apud Papin. libro 3. Syl. Qualia pallentes declinant lilia culmos, Rubentesq; rosæ primos moriuntur ad austros. Legendum est, Rumpentesq; rosæ, id est tum primum erumpentes, & florere incipientes. Rubus. Seren. Manditur apta rubus gingiuis, & bona labris. Rubi ruborum, Italiæ vicus vel oppidulum. Horat. inde Rubos fessi peruenimus. hinc Rubea vimina pro fiscellis afferebantur. Virg. Nunc facilis rubea texatur fiscina virga. apud Horatium quidam malè habent, in rubos, &c. Iubar. Virg. de ortu Solis. Et clarum emicuit Sole oriente iubar. Menda est ibidem, quum dicitur, Tithoni coniunx roseo sub lumine iubar inficit, & coelum luthea sydereum: rectè foret Solem, Phoebum, aut quid simile. Notat it Badius diligentissimus & doctissimus. Subucula. Horat. Occurri, rides, si fortè subucula pexæ Trita subest tunicæ.

V ante b | Rubeo | Rubrica | Rubi | Iubar | Subucula

EXCEPTIO.

Produc b vel n ante u, vt bubo, nubo, sed corripe bubulcus: & quæ antè docuimus, pronubus, innubus. Connubiũ verò variatur à Virgilio & alijs. Virg. 1. Æneid. Connubio iungam. Ouid. 1. Metamor. Nec quid hymen, quid amor, quid sint connubia, curat. Secundo produces Cubus apud Ausonium. Glubo glubis, verbũ tertiæ coniugationis, id est corticem detraho, vnde & pecus glubi dicitur cum pellis detrahitur. Cato de Re rust. Salictum suo tempore cædito, glubito atq; alligato, librum conseruato. hinc deglubo. Suet. in Tyberio. Boni pastoris esse tondere pecus, non deglubere. Ausonius metaphoricws de impudicissima muliercula dixit, Deglubit, fellat, molitur per vtranq; cauernam. hic (molitur) passiuum est à molo, quod aliquando metaphoricos capitur in venereis. Huber fixum & mobile: hubertas, inhuber, huberare, exhuberare, hubertus, id est abundans, aliquando est viri proprium. omnia cum aspiratione, teste Georgio Valla. Virg. Binos alit hubere foetus. Iubilum, quod ex gaudio, voce, nec tamen verbis exprimitur. hinc Iubilo iubilas, verbum. Sill. li. 14. Et lætus scopulis audiuit iubila

Connubium | Glubo | Huber cũ suis | Iubilum iubilo

Cyclops. Calphur. Ecloga. 1. Non montana sacros distinguunt iubila versus. Faustus
Ecloga. 4. Iubilat omnis ager, vocemq; ad sydera iactat. Iubileus & per o iobileus,
aliunde est, vt in prima Enneada docet Sabellicus : ideo non reprehendo Petrarcham,
dicentem in secundo epistolarum ad Clementem sextum, Et iubileus erit, scis quid lo-
quor, annue tandẽ. Lubricus & Lubrico lubricas, testibus Nestore, Sulpitio & Nebris-
pubes sensi: quia correptionem nondum inuenerunt: nec corripiam, donec inuenero. Pubes.
Rubigo pubesco, pubertas: vnde impubis, &c. Virg. Pube tenus virgo, Rubigo, ferri & segetis
vicium. Horat. Iupiter vt pereat, positum rubigine ferrum. Sic Rubigus & Robigus.
Apud Martialem non rubigine cum Nestore, sed ærugine cum Sulpitio lego in secun-
do libro: sic, Veteris ore aliter, nimiaq; ærugine captus Allatras, nomen quod tibi cunq;
datum est. quamobrem censeo non imitandum nec in hoc, nec in plusculis virum alio-
qui doctissimum Prudentium, dicẽtem in Psycho. Condere vagina gladium nec tecta
suber rubigo. Suber. Persius, Vt ramale vetus vægrandi subere coctum. Subula instrumentũ
subula cerdonum. Mart. lib. 3. Quodq; tibi tribuit, subula sicca rapit. Subulo subulonis, lin-
subulo gua Thusca significat tibicinem. Ausonius, Peruersæ veneris postico vulnere fossor.
Lucilli vatis subulo pullipremo Subulones quoq;, cerui quibus sunt cornua simplicia,
Tuber minimeq; ramosa, ad subularum similitudinem. Tuber neutri generis, fungi species. Iu-
uenalis Satyra. 5. Fumat aper, post hunc raduntur tubera, si Ver Tunc erit. metapho-
ricos tubera dicuntur tumores rotundi in quocunq; corpore. diminutiuum est Tuber-
culum. hinc nomen & verbum Tubero vnde Extubero extuberas. Tuber verò tube-
ris, arbor quædam & illius pomum, corripitur. Martialis in Xenijs, Lecta suburbanis
mittuntur apyrima ramis, Et vernæ tuberes, quid tibi cum Libycis? ¶ Cubus, Græcè
κύβος, id est tessera qua luditur in alucolo, quam imperiti taxillum dicunt. est etiam
quadrantal in numeris. cùm omne latus eiusdem numeri æqualiter in sese soluitur, vt
Ter, tria, producitur Ausonio de ternario. In paribus nouies ternum contexere cubũ.
Mantuanus licenter corripit, Sed iactare cubos, pugnamq; lacessere pyrgo. *Cubus*, pi-
scis nomen, producitur à Lippio. Lubricus, Stoa dicit variable: *sed de correptione*
desydero testimonium. Rubigo, Stoa putat variari : sed apud idoneos semper produci-
tur. In Martiale enim male legitur Rubigine pro ærugine. Et in Ouidio, Scabriq; ru-
bigine dentes, Vacat (que). Prudentius autem sæpè errat. Tuber, videatur in libro
nostro de generibus. Auson. Legatur Pullipremo non Pullopremor.

V ante c producitur,

vt Mucus, Lucania. Lucanus, apud Horatiũ & alios. quare minus peritè dixit Petrar-
cha in tertio Aphricæ, Fama dedit nomen simili pietate Lucanus Strauit opes Lucil-
lius, &c. Mucro, semper inuenio produci, licet Nestor dicat variari. EXCEPTIO.
Trucido Corripe habentia c, vel n, vel r ante u; vt Cuculus, nucleus, trucido. quod composi-
tione notum est. fit enim à trux trucis & cedo. Lucretius libro. 6. Ignem continuò ma-
Cucubo gno clamore trucidat. Tolluntur hinc Cucubo cucubas, quod noctuarum est author
Cucurio Philumele, Noctua lucifuga cucubat in tenebris. Cucurio cucuris, quod gallorũ. Idem,
Nuceria Cucurire solet gallus, gallina gracillat. Nuceria, Campaniæ oppidum Sillius li. 8. Illæ
Ducarius Nuceria, &c. Et Bruchus producitur à Prudentio. Ducarius, viri proprium: forsan à
dux, ducis. Sillius lib. 5. Aduolat ora ferox, mentemq; Ducarius acri, &c. Duco ducas,
Educo vnde educo, nutrio. Catullus, Nusquam se extollit, nunq̃ mitem educat vuam. Duco:
Ducenti tertiæ coniugationis producitur: sed dux ducis corripitur Ducenti, duceni Mart. lib. 12.
Deinde ducenta sonas. & ais non esse minoris, non imitabor eum qui dixit, Ducentos
Lucrum quadraginta super (nisi fallimur) annos. Lucrum, Virg. Sperne lucrum. Sic Lucrõ, lu-
Lucrinus cellum, Lucrinus, lacus Campaniæ, à lucro, dictus propter multitudinem piscium qui
ibi capiebantur. Mart. li. 3. Ostrea tu sumis stagno saturata lucrino, Sugitur inciso my-
Lucreti⁹ tilus ore mihi. Lucretius, viri nomen. Quid, in amoribus, Carmina sublimis tunc sunt
Lucretia peritura Lucreti, Exitio terras quum dabit vna dies. Lucretia, mulieris nomen, mascu-
lucerna lini mensuui seruat. Lucerna, contra primitiui naturã, qui à lucendo dicitur. Mart. lib.
lucretilis 10. Seras tutior ibis ad lucernas, Phaleucius est. Lucretilis, mons in Sabinis. Horat. 1.
Carm. Ode. 17. velox amœnũ sæpè Lucretilem, versus est alcaicus dactilicus. Lucerес,

Romuli

Romuli milites, variatur. Ouid. 3. Fast. Quosq; vocant Rhamnes, Luceribusq; dedit. Luceres
Propert. lib. 4. Hinc Taties, Rhamnesq; viri, Luceresq; coloni. At Luceria, oppidum, producitur. Horat. lib. 3. Carm. Ode. 15. Tonsæ Luceriam non citharæ decem. Asclepiadæum est. Lucumo, vide V ante m. Sucerda in Lucillio. ¶ V ante c producitur, vt Lucumo
Fucus, seu phucus, vespæ genus, & color adulterin⁹. Catullus, Tincta tegit roseo conchyli purpura fuco. Stoa dicit variari propter Columellam, quem legit sic lib. 11. Deiectura quidem fronti, data signa fucorum: vbi pius lego focorum: nonnulli, furoris. Sucerda
Ab habentibus R ante u. Tollitur propter Prudent. in Amartig. Bruchus, Aut populata fodit germantia germina Bruchus. Buchar, viri nomen à Mantuano corripitur. Mucro, Nestor censet naturaliter corripi, ego tantum productum legi. Buces seu byces, lacus. Val. Flacc. Quiq; lacum cinxere bycen. Lucerna, piscis nomen à Lippio in distychis producitur, & ab eodem corripitur in Oppianico Laterna: sed neutrum recte, vt opinor. Sucerda, stercus suillum. Male dicitur aut scribitur in Marcello, stercus murum seu murium: quia illud Muscerda dicitur: corripitur Lucillio apud Nonium, Hic in stercore humi, stabulisq;, fimo atq; sucerdis. Vbi pro stabulis male legitur fabulis.

V ante d producitur,

vt Rudus, apud Colum. in. 11. Cudo, contra Alexandrum. Virgil. 4. Georg. Excudunt ceras, & mella tenacia fingunt, In eodem libro menda est, Omnia tentanti excuderat. pro extuderat, ab extundo, vt notauit Badius. Similiter in. 8. Æneid. Excuderat, scilicet, pro extuderat. Cudo

EXCEPTIO.

Pudet, pudor, pudens, commune & proprium. Pudicus, pudicitia. Ouid. Rapuitq; pudorem. Ludouicus à neotericis variatur. Rudis, mobile & fixum: vt Ennius ingenio maximus, arte rudis hoc est apud Ouid. in. 2. de Tristibus. Horat. Spectatum satis & donatum iam rude, quæris. Rudens, funis nauticus. Virg. in. 1. Insequitur clamorq; virûm, stridorq; rudentum. Rudo rudis, Seruius vult naturaliter produci: tu propter auctoritatem Virgilianam dicas variari, Virg. 7. Æneid. Sera sub nocte rudentum: Ouid. in. 3. de Arte, Vt rudit à scabra turpis asella mola. Persius, Findor vt Arcadiæ pecuaria rudere dicas. Rudiæ rudiarum, Ennij patria (Sil. lib. 12. Rudiæ genuere vetustæ: Nunc Rudiæ solo memorabile nomen alumno. Rudinus apud Ausonium, id est Ennius. Sudes, vide stipes, I ante p. Studeo, studium. Horat. in Arte, Qui studet optatam, &c. Trudes trudis, contra primitiui naturam: quia à trudendo dicitur. Virg. 5. Æneid. Consurgunt nautæ, & magno clamore morantur: Ferratasq; trudes, & acuta cuspide contos Expediunt, fractosq; legunt in gurgite remos. Perticæ sunt ferro munitæ, quibus naues detrudere solent, vt videbis apud Virgilium badiana diligentia illustratum. Tudito tuditas, lucri gratia negotium ago. Ennius, Nec tuditandes rem cessant extrinsecus vllam. Tuder tuderis, oppidum Vmbriæ neutri generis. Sil. lib. 6. vertice montis Deuexum lateri pendet Tuder. atque vbi latis Dicitur etiam Tudertum tuderti. hinc adiectiuum seu denominatiuum tuders tudertis. vt à Tybur tyburs: quod male quidam putarunt ipsum oppidum significare tacentes de (tuder). Idem lib. 4. Et gradiuicolam celso de colle Tudertem. Præteritum contudi in generalibus patuit. ¶ V ante d producitur, vt Rudus, Stoa (ruder) nominatiuum male censet. Colum. li. 11. Rudere tam pingui solido vel stercore aselli. Rudio & rudimentum corripiunt ru, vt Rudis. Trudes. Virg. Fractasq; trudes. alij sudes legunt, putantes trudes non posse corripi, quia trudo corripitur: sed non semper primitiui quantitas seruatur. Tudito tuditas. Lucret. in. 3. Nec tuditantia rem cessant extrinsecus vllam. Tudiculare etiam dicitur commouere. Varro, Hiccine nobis turnæ tudiculasse.

Pudet
ludouic⁹
Rudis
Rudens
Rudo
Rudiæ
Rudinus
Sudes
studeo
Trudes
Tudito
tudes

V ante f producitur,

vt Rufo, rufus, Rufinus. Martial. Roma magis fuscis vestitur, Gallia rufis: vbi autem Nestor legit, Quiq; Ripas Betulumq; tenent: impressio badiana (quam ceteris solem⁹ præferre) habet tam in litera q̃ in commentarijs, quiq; Rufas batulumq; tenent. quæ lectio an vera sit, nihil assero si vera est, necesse est hic excipere Rufę rufarũ, pro castello Italiæ: nec exciperetur betulum in I ante t: quia hic batulum legitur cũ A ante t, Rufæ

¶ V ante

¶ V ante f producitur: sed Rufe Rufarū, castellum Italiæ corripitur, teste Stoa, à Virg. Quiq; Rufæ, &c.

V ante g producitur,

Rugio — vt Rugio, quamuis dixit Philomelæ auctor, Tygres indomitæ rancant, rugiuntq; leones. Buglossa producitur tantum, teste Nestore. Mugilis, piscis. Catullus, Percurrent raphaniq; mugilesq;. Phaleucius est. Lugeo. Ouid. 1. Metam. Luget vt amissam. Mendum est in octauo Aphricæ, Quàm nostræ vulnera gentis Nunc lugeo, pro doleo.

Fruges Frugi Iugis — EXCEPTIO. Corripe habentia f, vel i, vel p, ante u: vt Fugo, fugio, iugum, pugil, pugillus. Tolluntur hinc Fruges, frugi, frugalitas, & quicquid hinc fit. Iuuen. Sat. 5. Ventre nihil noui frugalius. Iugerum iugere in heteroclitis patebit. Iugis. Sedulius li. 2. Iugibus hoc votis, hoc nocte dieq; precemur. Sic cæteri. Ideo eundem non sequar, hoc

Pugio Pugillaris — nomen sæpe corripientem, vt lib. 1. Sceptrum iuge gloria consors. Et li. 3. Quæ domino miserante luges. In eodem, Et quotquot tetigere, iugem sensere salutem. Pugio, teli genus. Mart. in Apoph. Pugio quem curuis, &c. Pugillaris & hoc pugillare, vel pugillar, variatur: quia non solum Pruden. corripuit. Iuue. 11. Saty. Nec pugillares defert in balnea raucus Testiculos. hic adiectiuum est. Ausonius ad Notarium, Bipatens pugillar expedi. hic corripitur, quia versus est iambicus dimeter. Pruden. Vnde pugillares soliti

Tugurium — percurrere ceras. Iuglans, teste Mest. Sunt pugillares, tabellæ in quibus scribimus. Tugurium. Virg. in Bucol. Pauperis & tuguri congestum cespite culmen. ¶ V ante g producitur, vt Rugio. Mantuanus, Quum fera rugitu vox fremit æquoreo. Stoa asserit corripi vt in Philomela. Bebelius produci. Iuglans variatur, teste Stoa: nec tamen correptionis affert testimoniū. Similiter Bebelius. Macer certè corripit. dicitur Iouis glans: sed quia o in u mutat, videtur produci, vt Iupiter: licet Iouis corripiatur, etiam propter g & l sequentes. Buglossa variatur Stoæ, correptionē ex nullo probanti: similiter Bebelio. Macer certè corripit, minus rectè, vt videtur: quia Græcè (βο) scribitur, vt Buglossus aut buglossa, piscis, vulgo solea, Flandrinis lingua: quia vtriusq; rei formā aut effigiem habet. Vgo aut Hugo variatur à Mantuano. Rugus, loci nomen, Sidonius corripit, viri aut populi nomen produxit. Pugil corripitur. sed Stoa dicit variari propter illud Prudentij in 2. contra Symachum, Vnctis pugilibus miles pugnabat Hetruscus. vbi pugiles pro pugionib. videtur accepisse: vtcunq; accepit, non est classicus.

V ante l corripitur,

vt Hululo, hululas: vlula, auis nomen. Notentur geminata; vt Bulla: quod tamen Georgius vnico l scribit bula.

EXCEPTIO.

Fuligo — Produc habentia f, vel g, vel m ante u: vt Fuligo, gulioce, iuglandium putamina: mulus, mula. Sed corripe Fulix vel fulica, auis nomen: gula, & mulier. Auienus in Arato, Et quum parua fulix trepido volat arua volatu Stagna finens. Virg. In sicco ludunt fu-

bulimeū bule Culus — licæ, cætera satis nota sunt. Bulimeon, fluuij nomen. Priscia. in Perih. Bulimeon pariter præstringens littora currit. Bule. i. consilium. Culus. Auctor priapeorum, Et quod nos culum, culeon ille vocat. hic culeus, est testiculus vel testiculorū sacculus: veluti apud

Culeus — Martia. Quum depilatos Chreste culeos portas. Scazon est, quando corripitur, coleus dicitur. vt in O ante l diximus. Culeus etiam, est vter in quo scelestissimi claudebātur cum Simia serpente, & gallo, vt apud Iuuen. vide Simia, i ante m. Interpretatur apud nos vagina. Dicitur quoque per o coleus: & sic prima corripitur, vt docet Nestor per Homerum in 1. Iliad. Idem contra Tortel. & Guasparinū docet vnico l scribi, & Græcum esse contra ineptulos qui crediderant à claudo deriuari. Dulia, & quicquid est à

Dulia — dulos, id est seruus, quia Græcè δουλεία per ου diphthongon scribitur, teste Calepino,

Dulichiū — vide in medijs V ante l. Dulichium, cum ch aspirato in Maltaeo mari insula. hinc dulichius dulichia dulichium. vide Same A ante m. Dicitur quoq; Dulichia dulichie. Propertius li. 2. Quum tetigit charæ littora Dulichiæ, à Dulicho Triptolemi filio. Iulus.

Iulius Iulianus — Virg. Iulius à magno, &c. Iulian⁹, & Iuliana, hominum propria. & potest à Iulius esse possessiuum. Iulius iulia iulium: vt lex Iulia: & Iulianus iuliana iulianum. Mart. lib. 3. Si temperari balneum cupis feruens Faustine, quod vix Iulianus intraret. Scazontes duo sunt, Quidam male corripiunt: emendabit si sapit. Iulis iulidis, piscis in Oppiano.

Pu-

Pulex tantum producitur à doctis; nã qui corripuerunt, indigni sunt quos imitemur. cõtra Nestoré, Sulpi. ceterosq; neotericos. Mart. in Apoph. Defendit manus hęc scapulas mordente molesto Pulice, vel si quid pulice sordidius. Pulex etiam vermicul⁹ est brassicis infestus, ac alijs quoq; herbis. Colu. li. 11. Paruulus aut Pulex irrepens dẽte lacesset. Nõ Ouid. sed ali⁹ nescio quis male ait, Parue pulex, & amara lues inimica puellis. Macer de viribus herbarũ, Non metuet pulices, istoq; fungantur odore. Sic plures indocti: quorũ ineptijs decepti sunt Philel. in. 6. quarte, & Faustus Ecloga. 4. Quid breuis iste pulex, quid vilis homuncio posit. Pulypus & Pulidamas, vide O ante l, Polyp⁹. Pulus pulastra, teste Georg. Valla: nam Pullus. i. niger, ll geminat. Pulegiũ apud Mart. Thule. Iuue. Sat. 15. De conducendo loquitur iam rhetore Thule. insula est, de qua nõnihil in I ante l. Thyle, dictum est. Vligo vliginis, humor terrae. Sill. 8. Et quos pestifera Põtini vligine campi. Maro. 2. Georg. At quę pinguis humus, dulciq; vligine laeta. Sulpitius dicit apud eundẽ corripi. cuius nõ occurrit testimoniũ. Ne corripias, nisi inueneris. Bebelius dicit Vlus produci. Vlius, Apollo Milesi⁹, per ου diphthongon. i. salutifer. ¶ V ante l. corripitur, vt Hululo. Ouid. 15. Meta. Tũ quoq; Sithonios hululauit mesta per agros. Stoa variari dicit propter Boetium li. 4. in hoc glyconico, Flere dũ parat, hululat. Sed nõ sequar. Pulex producitur: nec dicam cum Stoa variari propter carmẽ de Philomela. Sic etiam producitur tantum Pulex, viri nomẽ. Fulica corripitur, sed Stoa dicit variari propter versiculum Antiatis apud Gelli li. 18. ca. 11. Vt fulica leuis volitat super aequora classis. sed Crinitus legit, Vt fulica ipsa leuis, &c. Corripitur enim Virgilio, Auieno, & Ouidio dicenti. 8. Metam. Nunc celebres mergis, fulicisq; palustribus vnde. aut paludibus. Iulis, piscis, producitur. Lippius, Iulides has homines. Bula quidẽ rectius per vnicum l scribatur; quia à βουλὴ, quod est consilium, dicitur: sed tamen producitur. De origine vide Festum Pompeium. Bulis, vrbis nomen, & Bulimia, per ου, magna fames, origine longa sunt.

pulex · pulypus · pulus · Thule · Vligo · Vlius

V ante m producitur,

vt Humanus, humor, humeo, humecto, & quaecunq; hinc fiunt. EXCEPTIO.

Corripe habẽtia c, vel n, vel t ante u. vt Cumulus, Numantia: licet à Petrarcha in. 2. li. Epigrã. producatur numisma. Mart. Cur data sunt equiti bis quinq; numismata. quare male legitur dixit Riga in Luca. Caesareum numisma videns quod monstrat Hebraeus. Grece nomisma dicitur, à nomos. i. lex. Numm⁹ vndecunq; dicatur, positu producitur tantũ, licet quidam sine veterum auctoritate propter grammaticorũ deriuatiunculas ausus est corripere. apud me profecto nihil valuerit grammaticorum voluntas contra poetarum communẽ vsum. Numa, numanus, tumeo, tumul⁹, tumultis. Tollũtur hinc Cume cumes, vel Cumae cumarum, Campaniae vrbs. Horat. Nõ mihi Cumas est iter. Stathi. 5. Sylu. Collis & Ausonij pridem laris hospita Cume. Numẽ. Ouid, Si flumina numen habetis. Numatius, Mart. li. 10. Simplicior priscis Numati. Galle Sabinis. vocatiuus est proprij nominis. Struma, tumor & morbus qui à scrophis eum frequenter patientibus scrophula dicitur. hinc strumosus. Iuuen. Strumosum atq; vtero pariter, gibboq; tumentem. Est etiam viri proprium, aut de viro per opprobriũ dictum. Catull. Sella in curuli Struma Nonius sedet, Iambicus trimeter. Numella, vinculi gen⁹. Lucre. li. 6. Haec Numella videtur, est finis versus. SVB EXCEPTIO.

Cume · Numen · Numati⁹ · struma · Numella

Humus, humilis, humer⁹, nota sunt cum deriuatiuis. Pumilo vel pumilio, & pumilus: cuius foemineũ Pumila. i. Pygmae⁹ & pygmaea. Inuenitur quoq; hic & hęc Pumilis. Papin. Sylu. 1. Hic audax subit ordo pumilonũ. Ibidem, Mirantur Pumilos ferociores. phaleucij sunt. Mart. in Apop. Parma tibi scutũ Pumilonis erat. Colum. Pumiles aues, nisi quem humilitas earum delectat, nõ probat. Dicitur quoq; per o Pomilo, pomilus, &c. Rumex, herba. Virg. in Moreto, Fecundusq; rumex, maluę, violęq; virebant. Alij habẽt inulae, non violae. Est quoq; teli genus, teste Festo apud Lucill. Tum spara tũ rumices portantur, tragula porro. Petrarcha corripit secundam cum prima in Rumerũ. ¶ V ante m producitur, Volumẽ. Corripe habentia c, vel n, vel t ante u: vt Cumulus, crumena, numerus, numisma, numa, nõ numen. Rumulus, pro Romulo: & Rumis, seu Rum⁹ pro Remo, Stoa putat posse corripi, vt corripitur Rumis, & inde irrumo: quin & Romul⁹ corripi putatur apud Auso. in Sulpitia. Sed gen⁹ Ausoniũ, Romulidq; exturbat alũnos.

Humus · pumilo vel io, & pumilus · Rumex

Sed carmen illud nō est Ausonij, sed poetæ cuiusdā non magnæ authoritatis. Nec Romulus corripi potest, quia à Roma deducitur, nō econtrario. Rumor videtur corripi in illo Ausonij, Quantus in amne tumor, quanto ruit agmine princeps. sed verius legitur tumor. Glumæ, gulosi. Lucil. li. 30. Quot venisti glumæ ille vetulæ, improbæ, ineptæ. Sic apud Marcell. legitur.

V ante n producitur,

vt Munio, cunæ, &c. male ergo qui dixit, Dic patribus muniant vrbem, dic mœnia firment. Idem male ait, Frater & hunc iuxta iunior, frons ipsa fatetur Argutum. Cuneus, funis, luna, &c.

EXCEPTIO.

Cuneus Cuneus, instrumentum quod ad findenda ligna adhiberi solet. huius prima pars acutior est. Virg. Nam primi cuneis scindebant fissile lignum. per translationem Cuneus est peditum multitudo, in cunei formam redacta. hinc Cuneatus, cuneata, cuneatum, excuneatus, &c. vt cuneatum theatrum, &c. Cuniculus, animal notum, & foramen subterraneum ex quo vapor trahitur in balnearibus vaporibus, quod Festus neutro genere cuniculum dicit. Mart. in Xenijs, Gaudet in effossis habitare cuniculus antris. sic ceteri in quouis earumdem genere. Druna, fluuius in Ausonio. Tunica. Martial. Et laxas scombris sæpe dabis tunicas. ¶ V ante n producitur: sed Druna fluuius, corripitur in Mosella Ausonij, Te Druna, te sparsis incerta Druentia ripis, &c.

Cunicul⁹

Tunica

V ante p corripitur,

vt Duplex, stuprum. Iuppiter autem geminat pp, vt Supparus: etsi Georgio Vallæ credas stuppa. tu videto quæ diximus in stypa, I ante p.

EXCEPTIO.

Pupus, pupa, pupulus, pupillus, pupula, pupilla

Productionem habentia vel n, vel p vel r ante u. vt Nuper, pupus, rupes. Pupus, est puer paruul⁹ ac tenerior: & pupa, similis puella. hinc iuniores puellares, pupas vocamus. Diminutiua sunt Pupulus, pupula. hinc ceteri pupillus pupilla, pro ijs qui extra potestate patris sub tutoribus esse cœperunt. hinc quoq; pupula & pupilla ob paruitatē, dicta est oculi particula. scribuntur omnia vnico p, vt videbis ex Nestore & Calepino. & derivatio satis declarat. nihil autē horum corripitur à fide dignis: licet grammatici dicant pupilla variari. Mart. Pupam se dicit Gellia cùm sit anus. Persi. Dicite pontifices, in sacro quid facit aurum? Nempe hoc, quod Veneri donatæ à virgine pupæ. Catull. Deprendi modò pupulum puellæ. Phaleucius est: Varro, Mammam lactantis sugentem pascere pupum. Hora. in 1. epist. Piger annus Pupillis, quos dura premit custodia matrum. Manil. li. 4. Paruula sic totum peruisit pupula cœlum. Lucre. li. 4. Et quasi perterget pupillas, atq; ita transit. Sic ceteri quotquot sunt fide digni. ergo cōtra alios dicas tantū produci. siqui contra sentiant, vincant me veterū authoritate. Scrupulum quoq; produci tantum contra Nestorē docuimus in Scrypulum, I ante p. quia pro correptione citat Nestor ridiculos poetastros, vt illic vidimus. Scrupus, lapillus breuis: qui pressus sollicitudinem creat. vnde scrupulus pro difficultate & sollicitudine capitur. hinc Scrupeus, scruposus, & scrupulosus, quę omnia produci tantum dicimus: licet neotericorum forsan nonnulli corripuerint. Lucan. li. 3. Scruposisq; angusta vocant ibi littora saxis, id est asperis. Virg. lib. 6. Spelunca alta fuit, vastoq; immanis hiatu Scrupea, tuta lacu nigro. Sic Seneca, Rufus, &c. Vnicum corripitur Rupilius. viri proprium. Horat. Sat. 7. Proscripti regis Rupili pus atq; venenū. pro Rupilij per apocopen. Bupalus, in Politiano. Cupa vnico p, teste Nebriss. olim dicebatur caupa: hinc Caupo cauponius. vide Calepinum & interpretes Lucani in hunc versum. li. 4. Nanq; ratem vacuæ sustentant vndiq; cupæ. Cupennius, viri proprium. Horat. Sat. 2. Nolim laudarier inquit, Sic me, mirator cunni Cupennius albi. Stupa, vide I ante p, Vpilio, vide O ante p, Opilio Vpupa solum corripitur contra plures. vide E ante p, Epops. Vfens, ad f pertinet: quia Latinum est. Virgil. Atq; in mare conditur Vfens. fluuij nomen est & viri. Pupugi per regulam generalem corripitur. ¶ V ante p corripitur, vt Vpupa, quæ Græcis dicitur Epops. Productionem habentia n, vel p, vel r ante u: vt Scrupulum à nullo classico corripitur, licet Stoa putet posse variari. Producitur etiam Rupes, vnde legetur sine(que) illud Gellij Lib. 12. ca. 11 Aëriæ rupes, mens quòd tibi dura feroxq; est. Pupa semper producitur, in quo errat Plautius Persij interpres, nam apud Auso. Vera est lectio, Barbara, sed

Scrupulū, scrupus, scrupul⁹, Rupilius, cupa, cupennius, stupa, Vpilio, Vpupa

quae Latias vincis alumna pupas. versus est choriambicus sapphicus, ex tribus choriambis & bacchio: sic, Barbara, sed quae Latias vincis alumna pupas. Cupedo producitur, Cupido corrip. Lucret. in 1. Haud igitur possunt tali ratione teneri Res in concilium medij cupedine victae. Et li. 5. Quantae tum scindunt hominē cupedinis acres Soliciū curae. Et lib. 4. Quo pluria habemus, Tam magis ardescit dira cupedine pectus. Cupedo, est cupiditas gulae. Cupido, est praecipuè cupiditas & deus amoris, filius veneris: & ita interdū seruat genus masculinū, si sit alterius rei. Horat. Arrepta cupidine falso. Lucret. lib. 4. vt opinor, de alijs rebus foeminino dixit genere, Hoc facile expletur laticum frugumq; cupido. Bupalus. Politia: in neutro gene. Bupalum & statuum morsu, &c.

V ante r producitur,

vt Curia, curio curionis. Lucanus lib. 1. Audax venali comitatur curio lingua. Furius, viri nomen. Catullus, Furi & Aureli comites Catulli. Sapphicus est. non credo ei qui dicit variari, nisi correptionis egregium testimonium videro, nam Martial. etiam in 6. ait, Tu si Furius ante dictus esses. Phaleucius est.

EXCEPTIO.

Curius, viri optimi nomen. Iuuenal. Qui Curios simulant, & Bacchanalia viuunt. Apud Propert. in quibusdam libris mendose legitur Curius pro Curtius lib. 3. Curtius pro expletis statuit monumenta lacunis. hic Curtium, Teste Beroaldo interprete lacum significat, qui erat in foro Romano à Curtio viro forti dictus. Cures, Sabinorum oppidum. Persius, Diues erat Curibus quantum nō militum habebat. hinc Curetis teste Beroaldo in illud Propertij lib. 4. Quid tum Romae fuit tubicen vicina Curetis, Quum quateret lento murmure saxa Iouis? Hinc Quirites dicti putantur. itaq; dicitur tubicen Curetis, id est à Curibus, non Curetes Iouis, nam sic dicti sunt Cretae populi, & Iouis sacerdotibus, producitur tantum. Virg. 4. Georg. Curetum sonitus, crepitantiaq; aera secutae. Martial. lib. 9. Curetis texere Iouem crepitantibus armis. Sillius li. 2. Cres erat aerisonis Curetum [illegible] Ouid. 4. Metam. [illegible] largo imbri dicens, Largoq; satos Curetas ab imbri [illegible] Curetes quoq; populi sunt Dalmatiae, & sic Curetes corripitur. Lucanus lib. 4. Hic bella sed confisus gente Curetum. Curulis. Statius. 4. Syluarum. [illegible] leges Latiae, gaudete Curules. hic foemininum est pro sedibus; quibus in urbe magistratus vehebantur. masculinè quoque ipsi magistratus aliquando Curules dicti sunt. Dicitur quoque in neutro genere Curule. Horatius, Cuilibet hic fasces dabit, eripietq; curule. hoc alij à curru, alij à Curibus deducunt. nobis satis est recte [illegible] Duraton, duratonis, montis proprium. Martial lib. 4. Et sanctum Buradonis [illegible] Phaleucius est. Duranius, fluuius in Auson. Durius, Lusitaniae fluuius. Silius li. [illegible] Hinc certant Pactole tibi Duriusq; Tagusq;. Strabo Durium appellat, multi Dorium. Durius, Vir. in 16. Silij. Furo furis, furio furias, furor, Furia furiae. Luca. Quis furor ô ciues! Muria, genus liquaminis. Persi. Fingat holus ficti muria vafer in calice empta. Dicitur etiam muries muriei. Muridus Murio, teste Badio in Sulpitio. Murinus, a, um. produc possessiuum à mus muris. Martialis tamen corripuit contra primitiui naturam: si vera est lectio Domitiani lib. 9. Campis dives Apollo sic murinis. versus est Phaleu. [illegible] verbis Domitij: sufficit nunc haec subiecisse. Campi murini dicuntur campi Apollinis Smynthei, syllabam à primitiuo mutatam. [illegible] corripit, quod dandū est poetae in verbo quod recens pro Smynthaeo deriuauit, quamuis Plinius hordeum murinum dixerit à muribus. haec & plura Domitius. Nurus. Ouid. 11. Metam. Ecce nurus cicorum, &c. Spurius, qui incerto patre natus est, à spejrin, i. seminare: quia scilicet nihil aliud de patre quam semen affert, Graecum est, non à spurcus deriuatur; vt indocti fo[...]pilarunt. hinc versiculos incerti authoris spurios vocamus. Auson. ad Vrsulum grammaticum, Quos notas spurijs versibus apposuit. Turius, viri nomen. Horat. Saty. 1. lib. 2. Grande malum Turius, si quis se iudice certet. Thuris thurii, viri proprium. vide Mart. V ante r. [illegible] V ante r producitur vt Furius, quod Stoa & plures dicunt variari: sed quia sine testibus, ego illis non credo. Neq; producitur furo, vel furor, furiae, & furiatus: quae omnia corripiuntur. Furius, est virorum nomen. Producitur etiā Duria, si recte legitur Claudianus de laudibus Serenae, Floribus & vestis formosis

Curius
Cures
Curetis
Curetes
Curulis
Duraton
Durius
Furo
Muria
Muridus
Murinus
Nurus
Spurius
Turius
Thuris

Duria ripis. vbi Hermolaus legit formosus Curia ripis, Myrinus, apud Martialem Calderinus & Stoa legunt: quia myrinus à Myrina vrbe non diceretur, sed Myrineus. Aliter sentit Pylades in secundo de geneal. Vt Myrinus myrina te, quòd in vrbe colunt, &c. Curetes dicit Stoa variari, sed propterea non variem sententiam meam. Euripus per iocum ab Ausonio variatur. Durius, vir, corripitur à Sillio, Duranus ab Ausonio, Concedet gelido Durani de monte volatus. Amnis, &c.

V ante s producitur, vt Pusio, musa, &c.

Frusino — EXCEPTIO. Frusino frusinonis, Italiæ oppidū & illius populus. Iuue. Saty. 3. Optima Soræ, Aut Fabrateriæ domus, aut Frusinone paratur. Sil. 12. Bellator Frusino.

pusillus — Pusillus. licet pusio & pusus, vnde putatur deduci, producatur. Iuue. Saty. 10. Nec vnq̃ Sanguine causidici maduerunt rostra pusilli. Apud Horat. Rufam aut pusillam appellet, &c. puto legendū Rufam aut rufillā, &c.

Susanna — Susanna susannæ: propriū mulieris, quam falso adulterij accusatā liberauit Daniel. Claud. ad Iacobum magist. equit. Sic tibi det vires sancta Susanna suas. Baptista etiā producit. Claud. potior est.

susurrus — Susurrus, a, ū, vnde susurro nomen & verbū. Horat. in Carm. Od. 9. Lenesq; sub noctem susurri. Iambicus dimeter hypercatalecticus. Ouid. lib. 2. Metam. Protinus adit, linguaq; refert audita susurra. ¶ V ante s producitur, vt Busiris. Virg. Aut illaudati nescit Busiridis aras. Stoa credidit primam & secundam variari, legens Statium in Thebaid. sic, Non trucibus monstris Busirin, infandumq; dedisti Cercyona, & seuum velles Scirona crematā. vbi licet exemplari suffragante) Non trucibus monstris Scinin, infandumq;, dedisti, &c. verba enim sunt Euadnes ad Thesea, qui Scinin tyrannum sustulit, vt attestatur Plutarchus in vita Thesei. Susanna etiam producitur in Claudiano, quē sequi tutum est.

V ante t in dissyllabis producitur,

vt Brutum, animal rationis expers, hinc Brutus, a, um, pro stolido & beluto. hinc

brutij — Brutij, quidam Italiæ populi (quasi bruti & obsceni.) Persius, Ast vocat officium trabe rupta, bruttia saxa Prendit amicus inops. Sic Brutianus, Brutus, etiam propria virorum: & verbum brutescere, obrutescere. scutum tamen, vndecunque sunt scutula, scutulatus, corripiuntur. Iuuena. Cærulea indutus scutulata, & galbana rasa. Tutor tutaris, vnde Tutela etiam pro oppido quodam producitur à Martial. in lib. 4. Epigrammatum. Nutto nutas, apud Sylliū in primo malè ponitur nutantia pro micantia: quod non poeta, sed Chalcographorum vitium est. EXCEPTIO.

Cutis — Cutis, Persius, Ego te intus & in cute noui. Petrarch. Non venit cutis è vitio, quòd ruga senilis, Canitiesq; premat.

Frutex — Frutex, vnde frutico, &c. Oui. 1. Metam. Domus antra fuerunt, Et densi frutices, & iunctæ cortice virgæ.

Lutum — Lutum, cœnum, apud Martialem. Hinc Luteus, & lutosus, & lutatus.

Luthum — At Luthum, cum th aspirato, nomen Græci coloris producitur. Hinc Lutheus & lutheolus: de significatione & deriuatione vide Nestorē. Virgil. in bucol. Croceo mutauit vellera lutho. Idem, Mollia lutheola pingit vaccinia caltha. Persius, Surgit tacitè tibi luthea pellis. Iuuenal. autem synæresi, vsus est dicens, Gladiosq; parāte incude & lutheo Vulcano ad rhetora missi. Sunt qui putāt corripi, sed synæresin nō attendunt. tantum ergo producimus.

Muto — Muto mutonis, membrū virile: non autem (vt docti credunt) aries. & variatur, quia mutoniatus. i. mentulatus, inuenitur corripi. Horat. Saty. 2. Huic si mutonis verbis mala tanta videnti Diceret hæc animus. Lucil. Mutoni lachrimas tum læua abstersit amica. Mart. lib. 3. Dormis cum pueris mutoniatis. Phaleucius est. sic in priapæis, &c. Muthul, vt quidam volunt.

puto — Puto, verbum. puta, verbum & aduerbium. Catull. ad Furium, Noli spernere nec putare parui. Phaleucius est. Putus, nomen à putando.

putria — Putria. Papin. 4. Thebaid. Lacera ora, putresq; Sanguineo videt imbre genas.

putror — Hinc putreo, putror, nomen, &c. Idem. 4. Syl. Deterges sterilis soli putrorem. Phaleucius est. At putor, id est fœtor, producitur vt primitiuum puteo. A putreo quoq; fit putredo. Ouid. in 1. de Ponto, Vsturæ oculus vitiata putredine nauis. Rutrum, vt apud Lucillium Rutellum. Suthul quidam breuiant.

Vter — Vter, a, um. vnde aduerbium. Vtrum, pro an, similiter correptū nota sunt hæc: sed dubiū est de (vter) substantiuo tertiæ declinationis. Nebriss. (cui suffragor) credit corripi, qui

vterus

vterum hinc deductum corripitur. Vti pro vt, aduerbium est, & corripitur. Vti ab vtor, producitur. ¶ V ante t in dissyllabis producitur, vt Gluten: vnde glutinum & glutino. Virg. 4. Georg. Narcissi lachrimam, & lentum de vimine gluten. Stoa legit in de obitu Mecœnatis, Conglutinantur aquæ. vbi legendum Conglaciantur aquæ, &c. Mutinum producitur in Priapæa, sicut ab Horatio Muto mutonis. Mutio. Persi. Men' mutire nefas. Est summisse loqui timore offendendi. Author philomelæ attribuit hircis. Tutor vt producitur, ita ab eo deducta, tutela, tutelaris, & tutanus, deus, & Tutulina, tutandi dea. Marcel. Suthul, vrbs, & muthul, fluuius, à quibusdam corripiuntur. Vter variatur à Lapo Florentino, & in plutarchi Theseo producitur enim ibi, Vter vt insanis, pelagi iactaberis vndis. Corripitur autem ibidem in illo Sibyllæ versiculo, Ipse madebis vter, sed non fas mergier vnquam, &c. putus, vt puto verbum corripitur: quia putus, est purus; putare, est purificare arbores & vites. Ideoq; Iuuenalis sic legetur, pauca licet portes argenti vascula puri. id est non admixti auro & gemmis: nec legetur puti: quia quantitas & sensus refragantur. vult enim extenuare pretium vasculorum, nō augere. Argentum autem putum melius est non puto, sed purum vilius est eo cui admiscentur gemmæ, & quod inauratur. Rutrus, cuius diminutiuum est rutellus. Lucil. Saty. 13. Frumentarius adest, modium hic secum atq; rutellum Vnà affert. Instrumentum est, teste Crinito lib. 23. quod hostorium priscianus vocat, id est baculus teres, quo in dimetiendo frumento modij æquantur. Nominatiuus secundum Marcellum videtur esse rutrus quartæ. Varro, Stoici filius rutru caput displanat. Asserit autem rutrum, à rudendo dictum Pomponius, illum radisti rutrum. Varro à ruendo in primo de lingua Latina, cui consonat, quod in rutello prima corripitur. Rutū à ruo corripitur, & sic ruta & cæsa, id est diruta: qua voce vtitur Cicero in. 2. de Orat. Ne in rutis quidem & cæsis, &c. Putor putoris, videtur tantum produci vt puteo verbum. apud Stathium puttorem lego, non cum Stoa putorem. Lutum nisi sit vnde luteus color, corripitur. Prudentius tamen sic natura [illegible], Dicitur in luto quoniam concreta veterno est.

V ante t in polysyllabis corripitur,

vt Ruteni, populi Notentur è longis, quia producuntur: vt Vtilis ab vtor: glutino glutinas, à gluten. Brutidus, bruteo: à brutus. Hinc Brutidius, secundæ declinationis, viri proprium in iuo. Iuuenalis.

EXCEPTIO.

Buteo buteonis, auis ex accipitrum genere, quam Græci à numero testium triorchen appellant. Orchis apud Græcos testiculus est, Author Philomelæ, Inq; paludiferis buteo bubit aquis. non est mihi alterius poetæ testimonium. Futio futis. Hinc effutio, & nomen futilis. Horat. Effutire leues indigna tragœdia versus. Manil. lib. 1. Nunquam futilibus excanduit ignibus æther. nota penthemimerim. Glutio glutis, vnde deglutio. i. deuoro, Iuuenal. Saty. 4. Quales tunc epulas ipsum glutisse putamus Inductum imperatorem. Gutius, viri proprium. in. 7. quintæ philelphi. Iuturna Iuternæ, Turni soror. Ouid. 1. Fast. Circa Iuturnæ cōposuere lacus. Idem. 2. Fasti Iuppiter immodico Iuternæ victus amore, Multa tulit tanto non patienda Deo. Sic Virgilius, &c. Mutuo aduerbium, mutuum nomē, mutuo & mutuor verba. Mart. Mutua quod nobis ter quinquaginta dedisti. Mutius, viri propriū. Iuue Saty. 1. Quid refert dictis ignoscat Mutius, an non? Puteo, putes, fœteo, vnde putidus, putesco, pūtor pres. Disce, nec inuideas, quod multa fidelia putet In locuplete penu. Puteoli in Ouid. plutarchus viri propriū. Philel. in. 6. secundæ, plutarchi valido fœcundū nectare pectus. Puteus aūt corripitur, licet à puteo verbo fiat. Rutilius, viri propriū, variatur. Mart. lib. 5. Fama Rutilium suæ relinquant. Phalcucius est, Oui. in. 1. de pont. Et graue magnanimi robur mirare Rutili. Ide. 6. Fast. Hanc tibi præposito memorant dixisse Rutili. Struthius, auis, producitur teste Nest. quia scribitur Græcè per ꝋ diphthon. in prima syllaba sequente th aspirato: & dicitur etiā struthio. Tutia tutiæ, riuulus in via Appia. Sil. in. 13. Tutia deducit tenuem si nomine riuum. Tutius, viri propriū. Mart. lib. 5. Romam petebat esuritor Tutius. Iamblicus dimeter. Tuticanus, viri propriū, producitur authoritate Ouidij, vt in præfatione probaui. Nutrio Sulpitius dicit produci tantū, quem Nestor carpit propter authoritatem Claudiani dicētis, Sæpè nutrit, ducitq; simul, resouetq; leonem. Nestorem refellit

Vtor
Futio
Futilis
Glutio
Gutius
Iuturna
Mutuo
Mutius
puteo
plutarch9
puteus
Rutilus
struthius
Tutia
Tutius
Tutican9
Nutrio

Bebelius volens legendum esse, spe nutrit; non saepe nutrit: verum est, video *Philelpho* correptionem placuisse. vt in prima Decade, hunc soror, hunc vxor nutrit, *illum filia* pellex. Ego libentius produxero: quia optima est Bebelij opinio. ¶ V ante t corripitur in polysyllabis, vt puteus. puteoli tamen inde ductum producitur, metri necessitate, Ouid. 14. Metam. puteolosq; sinus, Messapiaq; arua relinquit. Strabo autem lib. 5. dicit, quòd alij à puteis, alij a putore deducunt: sicut ab vtroq; Varro & Festus. A putore autem vt dixi, bene producitur. puticulae puticularum, vel puticuli puticulorum, quòd potius à putendo, quàm à puteis Varroni deduci videantur, produci quoq; videntur. Mutito, id est mutuasgo, vt mutuum putem produci. Butyrum, id est bouis caseus, ab Latinis quidem corripitur, sed vix reperies apud classicum: Graeci certè, vt notauit etiam Bebelius, primam producunt, quam per ȣ scribunt. Butonius aut butoneum, herba per ȣ, in quarto Theophrasti. Struthophi, populi struthorum pellibus tecti, in. 16. Strabonis. Struthocameli, animalia. struthius, auis. Struthea vrbs. Struthea, mala cydonia minora, & odoratiora, & Struthopodes, per ȣ omnia haec scribuntur. Sicut & *στρουθός*, passer: & struthion, passerculus, & herba quam radiculam vocamus.

V ante u producitur,

si consonans nulla praecedat, vt Vua: secus corripitur, vt Iuuo, pluuia. Vnicum tollitur Iuuerna, quod producitur: & est regio inter Hispaniam & Britanniam. Iuuen. Saty. 2.

Iuuerna arma quid vltra Littora Iuuernae promouimus, & modo captas Orchadas, & minima contentos nocte Britannos? ¶ V ante u consonantem corripitur, praecedente consonante: vt Fluuius à fluo, fluuidus, quod Lucret. in. 2. sed Pius asserit tribrachum pro dactylo licenter posuisse, cum diceret, Sed quòd amara vides eadem quae fluuida constant. Et in eodem, Nam quod fluuidum est è leuib⁹ atq; rotũdis. Vbi in nõ abijcitur.

Mediarum syllabarum quantitas.

MEdia syllaba est quaecunq; est inter primam & vltimam Ea noscitur Positu, vt potestis: Diphthongo, vt Matthaeus: Vocali ante vocalem, vt Pluuia: Accentu longo vel breui, cremento, exemplo & regula. De generalibus regulis satis dictum, De diphthongo ante consonantem dicemus in E littera, vt in primis fecimus. *Sed ne* in notis morer, desino praefari: rem aggredior.

A in medijs ante consonanteis.

A ante b corripitur, vt Canabis.

EXCEPTIO. Producuntur verbalia à prima coniugatione in (bilis) & (bundus) vt omnia nomina in abulum: vt Amabilis, laetabundus, venabulum, acetabulum, &c. Instabilis corripitur, vt stabilis: sic Inhabilis, &c. Atabulus, ventus Apuliae pecu-

Atabulus liaris. vide A ante p, Apulia. Barabbas non satis docte quidam excipiunt, quia positu

barabbas producitur, vt Nestor docet: sic enim à bar, id est filius & abba, id est pater. Vocabulum est Syrum, teste Hieronimo. Sedul. lib. 5. Tunc soluêre Baal, nunc elegêre Barabbam, Errauit igitur Riga in Luca. Sed solui Barabam, nõ Christum posuit Hebraeus.

Amabo Amabo nonnulli scioli voluêre corripi, quando est blandiendi interiectio, sed frustrantur: quia siue verbum sit siue interiectio, producitur solum. Catul. Amabo mea dulcis Ipsithilla. Mart. lib. 8. Dic verum mihi Marce, dic amabo. Sidon. ad Foelicem, Dic dic

Dolabra quod peto, magne dic amabo. Dolabra puto naturaliter produci propter diminutiuũ Dolabella, quod in viri nomen abijt. licet cum o in secunda Dolobella vulgo dicatur. Certè, secunda producitur. ergo vel hic vel in o ante b excipiendum nomẽ fuit, quod ante me nemo fecit, quod sciam. Iuuen. Saty. 8. inde Dolabella est, atq; hinc Antonius, inde sacrilegus Verres. Addit Aldus Manutius: vir facile doctissimus Candelabrum, & volutabrum: quia è longis sunt. Sic etiam velabrum & ventilabrum.

A ante c corripitur,

vt Sil-

vt Syllaceum, Æacus, Dyrrachiũ, Tribrachus, Amphibrachus, &c. EXCEPTIO.

Producuntur nomina in aculus, a, um, tam adiectiua quàm substantiua; vt vernaculus, nouacula, habitaculum. Et in aceus, a, um; vt Herbaceus, vinacea vinaceorum: & in acius, Gallinacius & deducta è barbaris, vt Dordracum, Cameracum, Garlacus, &c. quæ accentu noscuntur. Ancaches ancacha, cum ch aspirato, populi nomen est. Valer. Flac. li. 6. Doctus & Ancaches patulo vaga vincula gyro Spargere, & extremas laqueis adducere turmas. Bænacus, vide Larius, A ante r in primis. Bonifacius, viri nomen, contra primitiui naturã. Sidon ad Fœlicem, Quorum vnus Bonifacium secutus. Cloaca. Iuuē. Pinguis torrente cloaca. Cochlaca, cum ch aspirato in secunda syllaba, veluti cochlea, vnde dicitur: est hanq; lapillus ex flumine rotundus ad cochlearum similitudinem. Producitur, teste Nestore: fatetur tamen se nõdum exemplum metricum inuēnisse: nec ipse inueni: nihilominus Nestori astipulor. Eumacus, viri proprium, in. 2. Syl. Papinij. Filimacius & filimacia, vide I ante I. Iracundus. Horat. Impiger, iracundus, inexorabilis, acer. Si quid aliud sit in acundus, producatur. Iacis in Ouid. Iacob in Prud. Laudace Laudaces, proprium mulieris in Priapæis. Limaca, nomen prime à limax. Meracus. Pers. Anticyras melior sorbere meracas. Hinc meracior meracissimus. i. merus, omnes producũt. Calepinus putãs etiam corripi, citat versiculum, Constitui meracas, edidiciq; notas. quem male credit esse Virgilij, vt Badius notat; id quidem minimè iniuria, quia opuscula pleraque Virgilij esse dicuntur, nec sunt. Cæterum dictum versum inueni in Priapæis, quæ Badius non censet Virgiliana, vbi Priapi verba sunt, Sed rudis hic dominum toties audire legentẽ, Constituit meracas, edidiciq; notas. Quisquis Priapæa cõposuit, licet impudicus, tamen doctissimus fuit, omnino imitandus: sed Priapæa temporum incuria plerunq; mendosa sunt: & hic mendum esse suspicor, licet nõ statim liqueat quo pacto restituendum sit. sic in eodẽ opere, Quædam senior Hectoris parente. pro annosior. Phaleucicus est. vt postea, Vndæ tenedos æquorisq; regi. Et in Catalecto, Si laudem aspirem humilis, sed adire Sirenas: ergo Meracus solum producitur. Item Calepinus dicit verbum Hippaco hippacas mediã producere, quod est festino, significat celeriter ducere. Mustaceus vel mustaceum, libi genus ad conciliandum stomachũ, à musto, vel à mustace lauro (vt quidam volunt) nomẽ deductum est. Iuue. Sat. 6. Cabsa nec est quare cœnam & mustacea perdas: Papin. in. 1. Syl. masculinè producit. Cato de re rust. Mustaceos sic facito. Numacius, vide V ante m. Opacus: vnde verbum Opaco. Virg. Frigus captabis opacum. Otacilius, viri nomen. Mart. libro 10. Torquatus nitidas vario de marmore thermas Extruxit, cucumam fecit Otacilius. Pastinaca, herba, pix, & piscis, trigon, ac turtur. Macer, Et pastinacæ virtus in semine tantum: nondum inueni apud alium. Pistacium, ex nucum genere arbor. Pallad. Quin & amygdaleos subeunt pistacea ramos. Pittacium gemino t corripitur, teste Nest. At Petacius producitur. Rufus in Arato, Grana si carpit semesa Petacius anser. Portulaca, herba. Macer, Andrachne Græcè, quæ portulaca Latinè Dicitur. apud alium non legi. Pediacia, viri proprium. Hora. Sat. 8. Insuis & fragilis Pediacia turpis. Vorann. nonnulli per t scribunt Pediatia. Phæacia, regio: populi Phæaces sunt & Phæaci & Phæacij, semper producitur. nã apud Proper. Phæacas optimi libri habent, vbi mendosè Phæacias legitur. Phanaces dei nomẽ in Ausonio. Saracum gemino r, vehiculi genus sine aspiratione: quia, teste Placentino, Phœnicium est nõ Grecum. Iuue. Sat. 5. Frigida circumagũt pigri sarraca Boote. Sarraca, duarum vrbium nomen est, quarum vna est in Media, altera in Arabia. Selachia, piscis in Oppiano. Salacia, dea in Pylade Sampsacum, herba quædam, teste Goudano cum Bebelio, qui dicit Heraclitus à Græcis corripi. ergo nos corripere possumus, si opus fuerit: quia nulla authoritas obstat, quum positu, non natura producatur. Syracusæ syracusarum. vrbs Siciliæ cum y Græco variatur. sed productio est frequentior. Sil. lib. 14. Ipsa Syracusæ patulos vrbs inclyta muros. Ausonius de Syracusis & Catina, Quis Catinam sileat aut quadruplices Syracusas? Sil. li. 14. Inde Syracusias castris circumdedit arces. Virgil. in Bucolic. Prima Syracusio dignata est ludere versu. hic tertia contra primitiui naturam corripitur. quia Græcè scribitur per ου diphthongon. Sed (vt bene dicit Ferettus) quando corripitur, meritò scribitur per o Syracosius. vt diximus de pulypus & polypus, culeus & coleus, Vrion & Orion. Id diligentissimè

Ancaches
Bænacus
Bonifaci⁹
cloaca
cochlaca
Eumacus
Filimaci⁹
Iracund⁹
Laudace
Meracus
Hippaco
Mustace⁹
Numaci⁹
Opacus
Otacili⁹
pastinaca
pistaciũ
pittaciũ
petacius
portulaca
pediacia
phæacia
sarracũ
sampsacũ
syracusæ

con

considerandum. Sic docet Ferettus: quia ꝫ diphthongus semper vertitur in u longum, & correptionis gratia aliquando in o. Ergo (vt cũ Feretto sentio) per u scribimus producendo Syracusius, Vrion per o tantum, vbi corripimus, Syracosius, Orion Valaci, populi apud Baptistam in exhortatione contra infideles. ¶ A ante c in medijs corripitur: sed Iacob à Prudentio producitur, sed, vt opinor, in priore: quia dissyllabum facit in Apotheosi, Hoc colluctantis tractarum brachia Iacob. eum tamen tanq̃ mediam producentem insecutus amicus noster Eligius Houcarius dixit, Mater Iacobi reliqua cum prole secuta est. Claud. autẽ, vt eum citaui, in (Iacobus) tertiam solam produxit. Produc in aculum, vt tabernaculum, quod Bebelius non rectè indifferẽs censet: vt similia quatuor aut quinq; syllabarũ, Bonifacius, quia omnes sunt breues Crinito, Bonifacius dicitur. Cloacina à Prudentio contra Sabellianos producitur, Nemo Cloacinæ aut Tiphonæ super astra deabus Dat solium, quanuis solidam persoluat acerrã. Videtur enim à Cloaca ductum, Cluacina, Venus à cluendo, id est pugnando, colitur Lacedæmone, & Romæ armata & barbata. vnde Ausonius, Armatam Venerem vidit Lacedæmone Pallas, &c. Plaut. in Curcul. Qui mendacem & gloriosum apud Cluacinæ sacrũ, &c. Versus est septenarius. Salacia, piscis producitur à Lippio: Salacia, Neptuni vxor à Pylade. Isacipara producitur à Mantuano. Iacis in quarto de Ponto Ouidio producitur, Ipsa vides onerata ferox vt ducat Iacis Lingulaca, piscis & mulier. pro muliere Plaut. in Asinaria, Ea lingulaca est nobis, nam nunquã tacet. Versus senarius. Minaciæ, id est minæ. Plaut. in Rudente, Minacias ego istas flocci non facio. Iambicus trimeter. Videtur sequi obliquos minax Lucaniacus, nomen Bacchi apud Auso. sic & Phanaces. Iacchus cc duplicat. Limaca sequitur obliquos nominis limax. Pheacius apud Proper. lib. 3. Nec mea Pheacias æquant pomaria syluas. Legam pheaxas.

A ante d corripitur,

Carneades — vt Carneades, philosophi nomen. Fœlix. li. 4. Carneadesq; parem vim gerat helleboro. Academia opinor corripi solum. vide A ante c, vt Troiades, contra quosdam qui Troiades — putauerunt variari. Virg. At procul in sola secretæ Troiades acta. Persius, Ne mihi Pulydamas, aut Troiades Labeonem Pretulerint. hic putant Troiades produci: quia per tres syllabas legunt: quum per diæresim tetrasyllabum, vt Troia, aliquando trisyllabum, vt alibi monstrauimus. In adusex barbaris propria producuntur.

Ageladas. — EXCEPTIO. Ageladas ageladæ, egregij sculptoris nomen. Colum. lib. 11. Nec Abaddir — Polycletæa vel Phragmonis aut Ageladæ Arte laboretur. Abaddir positu extenditur, Cicada — est lapis quem Saturnus glutiisse dicitur. Cicada. Mart. in. 1. Sed quandam volo nocte Iader — nigriorem, Formica, pice, graculo, cicada. phaleucij sunt. Iader vnico d, fluuius, in Ha- Iadra — driaticum mare fluens: vnde oppidum non procul ab eo est Iadra appellatum, quod A ante f. — producitur tantum. Lucan. li. 4. Et tepidum in molles Zephyros excurrit Iader. A ante f. si inueniatur in simplicibus, corripietur, vt multi dicunt. Venafrum tamen & Venafranum tantum producta legi: & Carafa in Baptista. ¶ A ante d corripitur, vt Leucadia, puella. Propertius. Varro Leucadiæ maxima flamma suæ. Plautus tamẽ videtur producere in Curc. Ditis damnosos maritos apud Leucadiam Opperiam. Iambicus septenarius. Asclepiades prudentius non rectè producit. Troades Stoa asserit Variari: fatetur tamen, quod verum est, Troades posse legi, quo modo rectè legitur in procemio Persij. Naiades Tortellius male credidit variari, quia teste etiam Aldo, tetrasyllabum est. vt in Bucolicis, Ægle Naiadum pulcherrima. Legitur tamen trisyllabum, vt Pleiades, sed a corripitur. Alladius, Latinorum, regis nomen, Paulus Marsus producit in Genealo. Ro. Succedit superos imitans Alladius ignes.

A ante g producitur,

Quadraginta — vt Virago, quadraginta, & similia. vide A in vltimis: ideo male quidam corripuit quadraginta. vide in V ante c, Ducenti. Bethphage, teste Bergomate, repagulum, contagio, ambages: quę composita sunt, vt coagulum, Tibull. lib. 2. Et miscere nouo docuisse coagula lacte.

EXCEPTIO.

Composita præsertim Grçca libentius in medijs docemus quàm in primis, quod horum

rum compositio plerosq; lateat. Composita igitur ab Agoge.i.ductio, corripiũtur contra plures. Mataratius rectè sensit: sed sine testimonio rem egit. Tollã igitur ego prim⁹ vt multos alios & hunc scrupulum. Itaq; asseuero hec corripienda esse, Isagoge, paragoge, synagoga, pedagogus, &c. In isagoge puto primam produci quia Græcè est η diphthongus. Mart. li. 12. Crinitæ Line pædagoge turbæ. Phaleucius est. vbi (pæda) est trochæus. sic synagoga apud Seduliũ rectè corripitur. Agoge venit ab ago verbo Græco, ab eodem Apage: ergo hoc quoq; corripitur. Corripiuntur quoq; nomina secundæ, vt Lucagus, Vertagus, Pamphag⁹, & quicquid est à phagin.i.comesse. Onager, Meleager, canager, quæ si quãdo videantur produci, menda est pro Onagrus, Meleagrus, &c. Nam & sic quoq; dicitur. Suffragium à suffragor producitur. Petronius Arbiter, ad sonitum strepitumq; lucri suffragia vendunt. Sic verba suffragor, refragor: ideo non probo versiculum. Suffragor & refragor, patrocinor, auxiliorque in Priapæis, Copia ius perdit, tu suffragare rogatus. sic nomen suffrago suffraginis producitur, vt contagium. Virgil. Nec mala vicini pecoris cõtagia lædent. Et apud Suet. Choragus, & Virgiliũ Oleaginus. Comagenus quoq; viri proprium producitur apud Iuuẽ. Corripiuntur sine dubio Naufragus, Naufragium. In quinto Manilij necessitate metri dicitur, Incubuit põtus, timuit naufragia tellus. Corripiuntur omnia ab Agora.i.forum, vt Pythagoras, Anaxagoras, Hermagoras, Athenagoras, &c. quę sunt virorum propria. Ad eodem est (vt opinor) Mandragora, herbæ nomen. Colum. lib. 11. Quanuis semihominis vesano gramine fœta Mandragoræ pariat flores, mœstamq; cicutã. Martial. li. 6. Iuuentus mane est mortuus Andragoras, &c. Corripiũtur quoq; ab Agria, id est dolor & atrocitas, vt chiragra, podagra. Martial. li. 9. Tortorem metuis? Podagra chiragraq; secatur Caius, & mallet verbera mille pati. Acragas, mons & oppidum. Virg. 3. Æneid. Arduus inde Acragas ostẽdit maxima longè Mœnia hunc libentiũs sequar quàm Priscianum, qui in plusculis puritatem Romanam minus custodiuit: vt quum dixit in Perihegesi (si tamen Priscianus author est) Hic salis Acragas miracula possidet vnus. genitiuus est Acragantis. Abdenago, teste Sulpitio. Allage, id est mutatio. hinc Hypalage, &c. Astyages, viri nomen. Sidon. in. 1. panægyrico, Astyages Cyro pellendus forte nepoti. Ouid. 5. Metam. Quem ratus Astyages etiam nunc viuere longo Ense ferit. scribitur cum y Greco. Arpiages, viri proprium in Ibin. Attagen, Attagena, patent in A ante t. Cartilago, teste Calepino & Bebelio: & est circa aures concauitas. Lalage, Lalages, nymphæ & mulieris nomen. Martial. lib. 2. Desine iam Lalage tristes ornare capillos. Massagetæ, vide E ante t. Pantagia fluuij nomen, vide Patagia in A ante t. Paphlagones. Paphlagonia, vide A ante p. Thyrsagetes thyrsagetę, popul⁹ Schythiæ, cum th aspirato & y Græco. Fuit autem is populus Orgijs Bacchi deditus, vnde nomen habet à thrysis ducendis siue agendis, quod satis reprobat eos, qui apage, pædagogus & similia putarunt produci. Valer. Flac. lib. 6. Non ego sanguineis gestantem tympana bellis Thyrsagetem, cinctumq; vagis post terga silebo Pellibus, & nexas vibrantem floribus hastas. Birraginus, viri proprium, producitur à Philelpho in. 18. ¶ A ante g producitur, vt indago nomen & verbum: & indagus, a, um, quod Stoa correptum legit apud Capellam, Indaga veri. sed legendum est indiga Comagenus, populus Syriæ. Iuuen. Tractato Armenius vel Comagenus aruspex. Choragus non corripitur, vt olim male docui: sed reuocaui, à nullo admonitus, nisi illo Suetonij in Augusto, Quum primum istorum conduxit mensa Choragum. Grecè per η scribitur, quod in e vel in a longum nostri vertunt. Apage autem sine dubio corripitur. Plaut. in Amph. Apage, non placet me hoc noctis esse: cœnaui modo. Pelagius. Mantuanus, Armipotens sumptis audere Pelagius armis: cum videatur à pelago deduci, sed necessitate metri producitur. Idem corripuit semel Gonzagida, quanuis producatur Gonzaga. Abagarus corripitur à Mantuano. Naufrago & naufragium aut nauifragus corripitur. Virg. Caulonisq; arces & nauifragum Scylacæum. non naufragum. Ouid. Nauifragumq; fretum gemino quod littore pressum. Manilius sine dubio producit naufragia. Suffragium à sub & frangor, non, vt quibusdam videtur, à suffragor, quod producitur, corripitur in opusculo de Nuce, Quid, nisi suffragium nymbos vitantibus essem? Thyrsagetæ & Thyssagetæ & Thussagetæ rectè dici ex Hermolai castigationib. cognosces, & in omnibus

Agoge
Pædagogus
Apage
Suffrariũ
Suffragor.
Contagium.
Comagenus.
Naufragium.
Agora
Pythagoras, &c.
Mandragora.
Agria
Chiragra
Podagra
Acragas
Abdenago
Astyages
Cartilago
Lalage
Massagetæ
Pantagia
Paphlagones
Thyrsagetes

a corripitur. Calagurris oppidum. Pruden. in Caes. Aug. Nostra gestabit Calagurris ambos. Sapphicus est. Mantuanus etiam corripit, sed Calaguram vocat. Pendragon, pater Arturi, corripitur à Mantuano: sed etiam vltima multò durius, dicitur caput draconis lingua Britonū. Pelagon, viri nomen, corripitur octauo Meta. Andrago, herba, producitur à Macrobio: Stoa vult corripi, sed sine testimonio.

A ante l corripitur.

vt Coralium, licet productionis gratia & noue quidē Claudianus ll geminauit. Merdaleus in Priapaeis. Italus, Tantalus, vnde Italis, Tantalis. Italia, licet semel à Manilio producatur.

EXCEPTIO.

Produc deriuatiua in alis & ale, vt animalis. Manil. lib. 2. Omnia peruolitans corpusq; animale figuret. sic Aqualis, vnde aqualiculus. Persius: Pinguis aqualiculus. &c. Grammaticus, a, um, melius dicitur q̃ Grammaticalis. Sidonius tamen inquit in laudibus Narbonis, Quicquid rhetoricę institutionis, Quicquid grammaticalis aut palestrae. Phaleucij. Vitalis producitur. sic Vitalianus, vt opinor, licet corripiat Philelphus in secunda sept. Abesalom, dictio tetrasyllaba, nō Absalō, interroga Chaldęos & Graecos & Hebraeos, cum e scilicet ante s, & m non n in fine, pen. prod. dicit hoc cōtra Sulpitium Nestor. Non rectè dixit Philelphus in. 3. secundae, poenas Absalon horrēdas dederat, Darijq; vocarūt Idcirco Satrapas. Peccat itē in Darius, vt alibi ostēsum est. Aretalogus, vide E ante t. Ascalon, teste Sulpi. sic Ascalonium: licet aliter videatur sentire Calepin. Atalanta Ouid. variat, productio est perrara. Canalis, vide A ante n. Caramalus, viri proprium apud Sidoniū in laudib. Nerbonis. Cephalenia, insula Ionij maris. hinc Cephalenus, na, num. Sillius. 15. Saxa Cephalenum & scopulosis Neritos aruis. Focale, vide O ante c. Genealogus in Prudent. Ialysij cum y Graeco in secūda syllaba, populi ab Ialyso Rhodi vrbe, aliqui tamen scribunt per e in secunda *syllaba, vt notat* Tortell. Ouid. 7. Meta. Phoebeamq; Rhodon & Ialysios Telchinas. *Nominatiuus* oppidi est Ialysus. Magalia, vide A ante g. Mapalia, vide A ante p. *Messala, viri* proprium: vnde Messalinus & Messalina, possessiua & hominum propria. *Persius*, Messalę lippa propago. Omphale, Herculis amica. vide I ante g. Gyges. Omphalos appellatiuū corripitur ab Ausonio. Pharsalos, oppidi nomen. Pharsalus, viri nomē, qui oppido nomē dedit. hinc Pharsalus, a, um, & Pharsalia, id est Thessalia, omnia producuntur *praeter* Pharsalia, quod variatur, sed rectius producitur. Lucan. li. 6. Emathis aequoreis regnum Pharsalos Achillis. Ibidem, Exire è medijs potuit Pharsalia campis. sic idem semper Ouidius. 15. Metamor. Obessae moenia pacem Victa petent Mutinę, Pharsalia sentiet illum. Catullus: Pharsaliam coeunt, & Pharsala tecta frequentant. Alij habent sine coniunctione Pharsalia tecta frequentant. Hunc imitatus Petrarcha in secūdo Aphricae dicit, Haec & Pharsalicas mortes, Ephyreiaq; arma. Et Alcimus, Mantua da veniā fato sacrata perenni, Sit fas Pharsaliam post Simoënta legi. Sandalium, id est solea: & Sandaliotis, insula sic ob formam dicta. Virgilius. siue (vt Domitio placet) Lactantius in obitu Mecoenatis, Argentata tuos etiam sandalia talos Vinxerunt certè, nec puto Bacche negas. Sardanapalus, vltimus Assyriorum rex. Vide I ante u, Scaphium. Sodalis, vndecunq; fiat. Stymphalus cum y Graeco, lacus Arcadiae, in cuius ripis erat Stymphalū oppidum, hinc Stymphalius, a, um. & Stymphalis stymphalidis. Martialis lib. 9. Aeripidem syluis ceruum, Stymphalides vndis abstulit. Ouid. li. 2. Fastorum, Testis erit Pholoë, testes Stymphalides vndae. Virgilius, aut Ausonius potius de laboribus Herculis, Deijcit horrisono quinto Stymphalidas arcu. sic caeteri. ideo mendosè legitur, Stymphalides pepulit volucres discrimine quinto. Legendum est profecto, Stymphali pepulit volucres discrimine quinto, quod ante me neminem animaduertisse vehementer miror: praesertim cùm pleraq; in Virgilij opusculis librariorum vitio sint mendosa. ¶ A ante l corripitur, vt Omphalus apud Ausoniū, & interpretatur vmbilicus. Omphale semper producitur: licet Fulgentius ab Omphalus deductum velit: quia eius etymologię sunt pleroq; friuolę. Choralistria, auis, producitur in quarto Propercij. Italia ab omnibus corripitur, vt Italus: praeterquam semel à Manilio lib. 4. Gallis protensis Italia maxima bellis, sed propter paucorū licentiā nolim in studijs, nausia

abesalon
aretalogus
ascalon
atalanta
canalis.
caramalus.
cephalenia.
focale
ialysij
magalia
mapalia
messala
omphale
pharsalos
sandaliū.
sardanapalus.

naufragium, aut Italia, syllabā malè productā cōmunem cẽsere. Stymphalus & Stymphalides solũ produxero cũ doctissimis, licet Bebelius & Stoa inter ambigua locarint propter illum versiculũ Virgilij, qui à multis Ausonij putatur: Stymphalides pepulit volucres discrimine quinto. vbi sine vitio legatur. Stymphali. Nam Stymphalides Virgilius produxit, Deijcit horrisono quinto Stymphalides arcu. In eodem tamen errore fuit Pylades lib. 5. dicẽs de Hercule. Stymphalidas summo percussit in aëre telis, Stymphalus Arcadico quas tulit orbe lacus. Aliter Claudianus de Histrice, Audierā memorande tuas Stymphale volucres. Et Catullus, Tempore quo certa Stymphalia mõstra sagitta. Perculit imperio deterioris heri. In prima tamẽ scena Persæ corripi videtur, Cum auibus Stymphalicis, cum Antæo deluctari mauelim. Sed ego aut Stymphali legam, aut luctari malim. Cephallenia in Strabone scribitur: in alijs persępè Cephallene, quibusdam Cephalonia. Seneca in Troade, Gressus nefandos dux Cephalonum admouet. Iābicus trimeter. Notmitala. Ausonius, Dum Notmitalæ solita est ostẽdere gazas. Atalanta variatur. Ouid. Metam. 8. Venit Atalanta Scœnei pulcherrima virgo, Idem Metam. 10. Nil opus est Atalanta tibi, fuge coniugis vsum. Domitius duas asserit Atalantas: alteram Iasij, alteram Schœnei filiam: sed in his Ouid. tantum de Schœnei filia loquitur. Abessalon Stoa correpturũ se dicit, donec productionis inuenerit testimoniũ, quod ego illi sufficiam. Pruden. in Amart. Solus Abessalon lacerans pia viscera ferro. Sic ibidem sępius, nec vnquā corripuit. Aldus semper gemino ss impressit. Corallia etiā Ausonius dixit in Mosella, Quum virides algas & rubra corallia nudat. Aliter Mantuan. in. 4. Syl. Date ceruicem corallia circum Magdalena necessitate metri producitur à Mantuano. Ialysos vel Ialysus Græce per κ scribitur, quæ hîc in a longum vertitur. Interpres Strabonis lib. 14. ex Homero, Lindon Ialysonq; dein, clarāq; Camirõ. Vide Volaterranum lib. 10. Genealogus & Genealogia, nescio an metri necessitate, an natura producuntur. Prudent. contra Sabellianos, Cum patre Christum esse Deum, velut ille inquit genealogus idem: A domino dominus flammas pluit in Sodomitas. hoc est Moses Geñ. scriptor. Hierusalem. Prudentius in Psychomachia, Tunc Hierusalem templo illustrata quietum suscepit iam diua deum.

A ante m corripitur,

vt Salamis. Virg. 8. Aeneid. Laomedontiadẽ Priamum Salamina petentem. sic cæteri. Bebelius dicit in Perihegesi contra omniũ consuetudinem produci, in hoc versu, Fertilis Aeginæ tellus, & opima Salamis. id nõ imitabimur: veruntamen diligenter quæsiui hunc versum, quem in Perihegesi inuenire nequiui. Notentur vbiq; è barbaris syllabæ extensione deducta: quia (vt in præfatione testati sumus) ferè producuntur: veluti Roboam Roboam⁹. Aminadab Aminadabus. Iob Iobus, Esrom Esromus, Phicol Phicolus, Abesalom Abesalomus, Henric Henricus, &c. EXCEPTIO. Salamis

Produc nomina in amen & amentum, vt examen. vnde examino: firmamen, calceamen, calceamentũ, in quo, & in pluribus hallucinatur Arator dicẽs lib. 2. Tangere nõ sum Calceamenta pedum dignus: neque soluere summā Quæ ligat excelsas humilis corigia plantas. hic, teste Nestore, producitur male secunda in (corrigia) quia dicitur à corrigo corrigis. Contamino contaminas, & intamino: quia composita sunt ab antiquo verbo tamino, & hoc à tama. vide Calepi. Mart. lib. 1. Epig. Sic interposito vilis cõtaminat vnco. Alama in Baptista. Dictamus vel dictamũ, vtrũq; dicitur, teste Nest. vide E ante t, Creta: est herba, & Cretæ oppidũ, Philamon, propriũ viri in. 11. Metam. dicitur quoq; per e Philemon, sed alterius nomen. Thymiama, teste Sulpitio, scribitur cum y Græco, vt thymum, vnde fit. odor est suauissimus thymi naturam referens hunc thymateria sunt acerræ: quia thymiama incendebatur in sacrificijs. ¶ A ante m corripitur, vt Diamas, adamas. Syridamæ in Horatio. Duo sunt seruilia nomina, in quo delusus est Stoa. legitur enim sic, Túne Syri, Dame, aut Dionysi filius audes? Alama, vrbs Granatæ, producitur Mantuano in Alphon Scandit, & irrumpens captam populatur Alamā, Cyclaminus, radicis nomẽ. Lippius, Radice subacta, Quam Cyclaminõ dicũt cãdore perunctā. Calanus. nõ Calamus dictus philosophus Indus. Pyrames, viri nomẽ, dicit Bebel. produci Ouid. Gangama, rete piscatoriũ. Lip. Gāgamas grypos, &c. Calceamen. contamino dictamũ philamũ thymiama.

A ante n corripitur,

Balanus — vt Galbanum, lachanum: & contra Alexandrum Balanus. Horat. lib. 3. Carm. Ode. 29. Pressa tuis balanus capillis. versus est alcmanius dactylicus tetrameter, genus est nucis vel glandis. & ab Horatio pro vnguento myrobalano capitur. Acron dicit esse herbam vnguentariam. Balanus quoq; à glandis similitudine dicitur id genus alui subducendę, Myrobalanum — quod clysteris loco subditur. Balanus item vrbs est Epiri. Myrobalanum dicitur quasi vnguentaria nux vel glans. nam Balanus, glans est: myron, vnguentum. Arbor est fructum glandi similem ferens. Corripit omnes syllabas: ideo carminibus Homeri Virgiliiq; minimè conuenit. quod pulchrè significauit Martialis in Apophoretis, dicens, Quod nec Virgilius, nec carmine dixit Homerus: Hoc ex vnguento constat & ex balano, id est myrobalanũ. Inepta sanè videtur mihi Calderini declaratio dicentis id Virgilium non dixisse, quia balanos Græcum est, Virgi. autem Latinè scripsit. nec Homerum, quia vnguentũ non dixit, nam Græcè scripsit. Insulsa est hæc enarratio: siquidẽ, vt ego qui hæc primus animaduerti (quantũ sciam) sic declaro: hoc nomen myrobalanum, quod propter tot breues nec Virgilius nec Homerus dixit, constat ex vnguento, id est componitur ex dictione quæ vnguentum significat, vt ex hac dictione Græca myron, & ex balano, diciturq; myrobalanum. Neq; enim significat Martialis nomen aliquod ex Græco Latinoq; confectum. Miror id Merulam non animaduertisse, qui tam auidè Domitium sugillare solet.

EXCEPTIO.

Deriuatiua. — Produc deriuatiua in anus, in anius, aneus, & anis, vt Phasianus, extraneus, *immanis*, inanis: & habentia vocalem ante a, vt Mathiana, Vitelliani. Mart. lib. 3. Et impiorum phasiani Colchorum. Scazon est. In Priapæis autem synæresis est vbi dicitur, Nec tamẽ Extraneũ — extraneũ facias pecus omne Priape, Horti sit facias ianua clausa tui. Produc etiã quarumcunq; rerũ propria: vt Bolanus, Nicanor, Vomanus, Numanũ, *Laletania*, *Meuania*, Propria. — Garganus, mons, & Scipionis equus. Lecania, mulieris nomen, vt *Theano*. Corripitur Sagana. Cyane & cianeæ liquent ex vocali ante vocalem. Tolluntur ab hac exceptione quæ corripiuntur hæc & forsan plura: sed difficulter tot nobis addideris quot nos Sulpitio Nestoriq;, Aristophanes, Epiphanes, Metrophanes, & Diophanes & similia, contra Calepinũ, nisi liber mendosus sit: vide A ante n in primis. Astyanax, & siquid eiusdem sit originis. Arane. Ananias apud Aratorem. Ascanius, Apidanus. Abana, *Damasci* fluuius, teste Calepino. Bethania apud Sedulium. Capaneus, Catane, *Conchani*. Cæranus, viri proprium. Caranus, viri propriũ in Ausonio. Drepanum, promontoriũ siue oppidũ Siciliꝫ à curuo situ instar falcis: drepanos enim, falx dicitur. Ouid. in Fast. Quiq; locus curuæ nomina falcis habet. Dardanus, Dardania. Dissiman' apud Ouidiũ in Ibin, viri proprium. Ecbatana siue Egbatana, pluralis numeri, vrbs Medorum & regio, corripitur, teste Calepino. Eridanus. Emanuel in Prudentio variatur. Corripitur etiam Euganeus, populi nomen Hypanis, fluuius, vide A ante l, Halys, similiter est viri nomen. vide E ante p, Ephitus. Illibanus apud Ausoniũ. Libanus, vide I ante b. simile est, vbi viri propriũ est. Marcomanes, populus, apud Claudianũ in laudibus Stiliconis. Manganus, viri nomen in octaua sextæ Philelphi. Oceanus. Pelicanus, auis, teste Sulpitio. Multi tamen censent producendũ. peccant qui gemino ll, Pellicanus, scribunt. Pausanias apud Philelphum in sexta quintæ. Peutanei, populi apud Priscian. in Perihegesi. Pytane, Pytanus, propriũ viri in Ausonio. Rhodanus Stephanus. Mart. li. 11. Scis quæ sint Stephani balnea iuncta mihi. Sequana, vide E ante q. Sardanapalus, vide A ante l. Susana, oppidi nomen. Silius lib. 3. At non Sarmaticos attollens Susana muros. Sicania: at Sicanus variatur. vide hæc in I ante c. Taprobane vel Taprobana. Tesimanus. Vranius. sic Vranie, vt vranos, id est cœlum. Arania vel araneus. Ouid. Aut quas exercet aranea telas. Sathanas, quia sit à Sathan (vt alibi diximus) producitur.

¶ A ante n corripitur. Cyane, quod Stoa cum pluribus dicit variari: ego tamẽ corripi. vide I ante a. Ouid. Transeat instabiles strenua Cyaneas. Iuuen. Saty. 15. Vel concurrentia saxa Cyanes, plenos & tempestatibus vtres. Aliqui tamen, inquit Stoa, Cyaneæ legunt. Mancinellus etiam ibi dicit Iuuenalẽ Cyane cyanes declinasse, pro Cyaneis insulis vel scopulis potius, in Ponto mille quingentos passus ab Europa distantibus, teste

Mela

Mela, quas olim dicunt fuisse instabiles, authore Ouidio. Merula dicit à colore nomen habere. est autem cyaneus color, cæruleus, id est niger: aut inter nigrum & viridem. Et variatur apud Prudentium in prima & in secunda. vt in Psycho. Lum ne vicino ne fortè cyanea propter. Et in passione Petri & Pauli, Cyaneusq; latex vmbram trahit imminentis ostri. Primus pes est dactylus: est enim versus ex tetrametro bucolico & tribus trochæis. Cyanos etiam vel cyanus, est gemma quædam, & lutum arenaq;, ex qua colores faciunt complures, authore Plinio, cap. 9. lib. 37. Est itē Cyanos, gemma apud Theophrastum, quæ nunc gemmarijs turchina vocatur. Euganei, terræ Venetæ habitatores, corripitur ab Iuuenale & cæteris. Orchahes, viri nomen, corripitur à Mantuano. Quidam Hadrianus ineptè corripuit, & Stoa nomen suum Quintianus: quia in anus producuntur, vt Politianus, Quintilianus: tamen Lippius ineptè corripuit Oppianus. Extraneus quod in Priapea videtur corripi, per synæresin defenditur. Subterraneus bene Prudentio vt Iuuenali producitur: dicit enim Iuuenalis, Esse aliquos manes & subterranea regna, &c. Cremaniola & Chananæus corripiuntur à Mantuano. Emmanuel non semel corripitur à Prudentio. Iphianassa, id est Iphigenia, corripitur à Lucretio in. 1. Iphianassai turparunt sanguine fœdè Ductores Danaum, &c. Marcomanes, populi nomen, apud Claudianum corripitur. At Mantuanus etiam o produxit, Ecce quod ardentes tibi Marcomana iuuentus. Suppedaneus corripitur Bebelio. Pelicanus producitur, vt Callanis Callanidis, mater Assaraci, Paulo Marso. Zizama & zizanium etiam Prudentio producuntur. Agoranomus, qui præest rebus vendendis, producitur Plauto in Curc. Bactriani, populi, corripiuntur à Mantuano.

A ante p corripitur,

vt Catapulta. Sidonius in Burgo, Non quæ stridentes torquet catapulta molat.

EXCEPTIO. Anapus vel Anapis, fluuius Siciliæ. vide I antea, Acyane. Boaphō in Baptista. Cynapes cum y Græco, fluuij nomē. vide Halys, A ante l. Caiaphas secundum quosdam: nam ipse nusquam notaui. Iapis iapidis, medici nomen (vt Seruius ait) ab iapai .i. curare. Virg. 12. Æneid. Iamq; aderat Phœbo ante alios dilectus Iapis. scribitur cum i Latino vtrobiq;. Fuit item vir Ætolus: vnde Iapidia apud Venetiam ea pars vbi Timauus fluuius est: nunc Forum Iulium dicitur. Virg. Georg. 3. Castella in tumulis & iapidis arua Timaui. Iapetides, lyricen. 5. Metam. Tu quoq; iapetide non hos adhibendus ad vsus. At Iapetus corripitur, vt alibi patet. Iapyx, cum y Greco in tertia syllaba, filius Dædali: vnde Iapygia Calabria dicta est. Ouid. 15. Metam. Præterit & Sybarim, Salentinumq; Niæthum, Turinosq; sinus, Temesenq;, & Iapigis arua. Ibidem, Linquit Iapygiam, &c. Est quoq; aliorū virorū nomen: vide Helops, E ante l. Iapix Iapigis, cum i nostro in tertia syllaba ventus ex Apulia proficiscens, qui Circius dicitur. Luca. li. 6. Excipit auersos Zephiros & Iapiga Pindus. Isapis, fluuij nomē teste Calepino, cui astipulatur Bebeli⁹. Mesapus, vir. vnde Apulia dicta est Mesapia. Virg. Ænei. 7. At Mesapus equûm domitor, Neptunia proles. Neapolis, oppidi nomen, quasi noua vrbs. nam neos, nouus est: polis, vrbs. Virg. in Ætna, Nunc extincta super tectisq; Neapolin inter. Mart. li. 5. Et quas docta Neapolis creauit. Phaleu. est. Stath. 4. syl. Nec solū festas secreta Neapolis aras Ambiat, sic ceteri. Ergo nō rectè dixit Petrarch. in. 2. epist. ad Luchinū, Neapolis suræ medijs, femur occupat altum Ianua. vbi etiā Genua dicit. video doctissimis placere Genua prima breui, & Genuēsis dici, nō Ianua nec Iāuensis. Priapus, omniū deorū quos miserāda gentilitas coluit fœdissimus. vide Sinū, I ante n. Prosapia Prudentius semper producit. Serapis serapis vel serapidis. fuit Osiris cognomen, qui primò apis, postea serapis, quasi Soro sapis dictus est .i. apidis sepulchrum: nā soros dicitur cumulus, arca vel aceruus in quo mortuus ponitur: iam Sarcophagum omnes vocant, quòd ibi Osirim colere cœperūt anteq̄ templum eius extructum esset. Mart. lib. 9. Heu quàm lingua silet, non illam mille catastæ Vincebant, nec quæ turba Serapin amat. sic cæteri præter Martianū Capellā Fœlicem, qui legendus quidē totus est, imitandus non totus: quia malè dixit Achilles, & similia vltimā corripere: & quædam contra veterū authoritatē aut produxit, aut corripuit, vt liquet hoc nostrū opus perlegenti. Martianus itaq; solus ausus est serapis corripere, dicens in. 2. li. Te Serapin

Anapus
Cynapes
Caiaphas
Iapis
Iapetides
Iapix
Isapis
Mesapus
Neapolis
Priapus
Serapis

serapion
sinapi

Nilus, Memphis veneratur Osirim. Caue imiteris. Serapion similiter producitur, vt serapis, quod quidam etiã aspiratũ seraphis dicunt. Sinapi vel sinapis, vel sinape sinapis. Colum. li. 11. Seq; lacessenti fletũ factura sinapis. ¶ A ante p corripitur, vt Satrapes. Boaphon, dæmon, Vulcani famulus, à clamosa voce cum flãma producitur. Mantua. Clamans lato ferus ore Boaphon. Esapus, fluuius. Strab. 12. Aphnij ab Esapo vocãtes flumine Troes. Carapha producitur à Crinito Prosapia à Plauto & Prudentio. Onapus producitur in Epithalamio Serenæ apud Claud. Priapus, portus & vrbs: à Priapo deo, in. 13. Strab. Incolæ Priapeni vocãtur: producitur vt Priapus. Hora. 1. Serm. Quũ faber incertus scamnũ, faceréfne Priapum, Maluit esse deum. Seraphis producitur, teste Bebelio. Serapis apud doctos tantũ producitur: licet Capella interdũ corripiat, & frequenter Prudent. Isapis, teste etiã Stoa producitur: sed lego sapis, vide Sapis, A ante p.

A ante q corripitur,

vt Tanaquil Tanaquilis, mulieris nomen. Iuuen. Ante tamẽ de te Tanaquil tua quando sororem. Ablatiui, & hinc aduerbia, producuntur, vt vtraque, &c.

A ante r corripitur,

Kārus

vt Catharina, apud Baptistam frequens. Philelphus in tertia nonæ produxit. Sypharium, Lazarus. Dimochares, Timochares, Tenarus, &c. Nota è longis composita: vt Apparent rari nantes in gurgite vasto ideo malè aut mendose in sexto Aphricæ dicitur, Nullis oculis sol clarior vnquam apparuit. pro illuxit, vel aliquo simili.

EXCEPTIO. Produc deriuatiua in aris & are, vt Molaris, cochleare, altaria, pugillaria, &c. Atq; in arius, a, um, vt Aquarius, stlataria, panariũ, binarius, denarius. Phalarica, helciarius, causarius, & similia deriuatiua. sic Ducarius, viri proprium, à dux, vt opinor. Mart. Hanc volo quam redimit totam denarius alter. Idem *synæresim* qualis est in vestigijs apud Seduliũ fecit lib. 9. Denarius tamen hanc non emo bisse tribus sic sagittarij & aquarij in Manilio & Auieno: vt ærarij in Priapæis. Nefarius vndecunq; fiat, prima breui, secundã producit. In Propertio mendose legitur Nefarijs pro se flammis. Aenaria variatur. Amaracus, vnde amaracinus, a, um, herba quæ vulgò maiorana dicitur, & puer Cynaræ in eam versus. Colum. lib. 11. Sic vbi odoratas prætexit amaracus vmbras. Amarus, amareo, amaresco, amaricare, amaror amaroris. Virg. 2. Georg. Tristia tentantum sensu torquebit amaror. Auarus auaritia. Horatius: Semper auarus eget. Auraricus, proprium viri, vbi u consonans est, nisi putes dicendum Araricus aut Auaricus. Sill. lib. 5. Terga dabat leuibus diffisus Auaricus armis. Angario Christianorum quidam protaxêre. Aaron in Pruden. Baleares insulæ Hispaniæ: à Baleo Herculis comite: aut vt quidam volunt, à balo. i. iacio, extrito altero l, correptionis gratia: nam fundæ peritissimi sunt harũ incolę, hinc adiectiuũ balearis baleare, & balearicus, a, um Lucan. lib. 3. Lygdamus excussæ balearis tortor habenæ. Caphareus, per eu diphthongon, Eubœæ mons altissimus versus Hellespontũ, apud quem plurima Græcorũ classis afflicta est propter Palamedis necem: vnde & Caphareũ mare dictum. Stathius. 9. Thebaid. Qui sæpè Caphareos arcẽ, genitiuus est. Caluaria vtcunq; capias. Hilarius, viri proprium, licet videatur esse ab hilaris. producitur à Sidonio Apollinari in Eucharisticho, Eucherij venientis iter, redeuntis Hilari. Idem corripit viri proprium Hilarion atq; Macharius Longarenus. Horat. Saty. 2. Longarenus foret intus, viri proprium est. Larua, dissyllabum est, vt sylua. hinc Larualis trisyllabũ, quod Priapæorũ author tetrasyllabum fecit per mutationem u consonantis in vocalem: quod interdum fieri ostendimus in sylua, voluo, soluo: primã tamen produxit, cùm naturaliter videatur esse breuis: quia fit à lar, laris. Ait autẽ. Ad me nocte solet venire, & affert Pallorem maciemq; laruałẽ. Hendecasyllabi sunt. Margarita rectiùs corripiendũ putãt. Pruden. in Psychomachia, Quod mille talentis Margaritarũ ingens, opibusq; & viribus arcæ. Aratoer tamen ait in secundo libro, In margaritas vertant contagia porci. Neuter autem rectè: habet enim breuẽ inter longas. sic rectè dixit Erasmus, Placet pudore Margarita lacteo. versus est iambicus trimeter. Megarus, fluuij nomen. vide O ante l, Colis. Pinarius, viri propriũ. 8. Aeneid. Palara, auis in carmine de Philomela. Tiara vel tiaras tiaræ: hoc

Marginal notes: nefarius, ænaria, amaracus, amarus, auarus, auraricus, baleares, Caphareus, hilarius, Calpharia, Longarenus, Larualis, margarita, megarus, pinarius

masculi-

masculinum, illud fœmineum. Iuuen. Sat. 6. Phrygia vestitur bucca tiara. Vir. 7. Æn. Sceptrumq; sacerq; tiaras. Erat autem pileus Phrygius. Zodoara iūgitur à Sulpi. quia Macer producit. ¶ A ante r corripitur, vt Deiotarus: sed numeralia in arius, vt binari⁹, ternarius, denarius, videntur natura produci: licet Aldus putet variari propter Martialē, Denarijs tamen hanc non emo basse tribus. Et illud Probi seu Catonis, Dilige denariū, sed parce dilige formam. In quibus existimo synæresim, vt in (omniū) facit Lucre. li. 5. Imbecillorum esse æquum miserier omnium. Et Auso. Quę nati generiq; & progeneri simul omniū. Sic & in pluribus alijs synæresim offendes. Apharcus, vir, producitur Nicolao Vallæ: & Caluaria etiam, piscis, Lippio. Lazarus secundā circūflectit & tamen licenter à Priden. corripitur. Calaxare, nympha marina, producitur à Pylade lib. 3. Mortarium vt cætera deriuatiua in are, aut arius, a, um, producitur. Ænaria, insula, ab Æneæ nauium statione dicta, variatur. nam Stat. 3. Sylu. corripit, Ænariæque lacus: nisi sit synæresis. In Opusculo de Ætna vt putatur Virgilij, & in Baptista Mantua. producitur. Nefarrius aut nefarius omnino producuntur. Hora. in Arte, Scelerata palàm coquit exta nefarius Atreus. Illud autem Propertianū sic nunc ex Pio in annotationibus restituo, Nescio se flammis accubuisse nouis. Ignarus ignariter & prognariter producuntur vt similia, auarus, amarus. Ennius in Annal. Vt pro Romano populo prognariter armis. Plaut. in Persa, Age indica prognariter. Æn. 1. Non ignara mali, &c. Ferraria, vrbis nomen, à Mantua. variatur: sed melius producitur, sicut Ferraria à ferro. Calaros, insula & vrbs quōdam, producitur: quia Græcis secunda per i scribitur. Margarita & margaritum rectiùs corripiantur, vt Margaris Mantua. Aaron Pruden. producit in Psyc. Huius forma fuit sceptri gestamen Aarō. Byzares patet in cremētis. Noualara, vrbs, producitur à Mantua. Tatarus, teste Stoa, producitur à Claud. in. 2. prima breui. Sāgaris, tanquā sit nymphæ nomē, additur Versificatoriæ nostræ ab ineptissimo zoilo meo citante Ouid. Fast. 4. Fallit, & in nympha Syngaride desinit esse Quod fuit. &c. loquitur de Aty puero Cybeli dilecto. Ego cū Paulo Marso lego Sagaritide, pro nympha quadā Sagari fluuij in Phrygia filia: cuius amore captū Atyn, vt primū resciuit Cybele nympha interemit, vnde Atys in furorem actus, seipsum castrauit.

tiara
zodoara.

A ante s corripitur,

vt Hasius, Damasus. Sulpi. pluresq; dicunt hîc propria communia esse, quod mihi non placet: quia correpta à poëtis volo tantum corripi, vt Iasion: producta tantum produci, vt Iason, &c. nam falsa est regula, Propria ponuntur ad placitum, vt plenè docui in præfatione totius operis. Gymnasium. Mart. li. 3. Gymnasium, thermæ, stadium est, hac parte recede. Errat in hoc Riga in Genesi dicens, Mythologi cedant, & apud gymnasia vatum. Hæc habeant primum præcipuumq; locū. Gelasinus corripitur. Mart. Lib. 7. Nec grata est facies cui gelasinus abest. Id est risus & contracta ex risu non iniucunda regula. hinc dentes anteriores quos ridendo ostendimus, gelasini appellantur, à gelao, id est rideo: & gelos gelotis, id est risus. Sunt quoq; gelasini, qui gesticulatione facetosa corporisq; rotatu ridiculo, seu venustulis, & subinde obscœnis verbis prolectant. hinc gelasinus ille Plautinus risionibus & falsis dicterijs & morologijs populū oblectat: & dum facit vt nemo à risu temperet, irridetur, fitq; eius risus derisus. vnde est Plautinum illud. Caue ex gelasino fias catagelasinus, id est deridiculus. Gelasini à Sidonio dicuntur Gelasiani, protracta secunda syllaba, non rectè, vt opinor: quia in Græcis sæpe errauit. nam eadem est vtriq; origo. Dicit aūt Sinodius in laudibus Narbonis, Mimos, Schœnobatas, Gelasianos. Phaleucius est.

gymnasiū
gelasinus
gelasian⁹

EXCEPTIO.

Agaso. Pers. Non tressis agaso. Amasis, Ægyptiorū rex. Luc. li. 9. Non mihi Pyramidū tumulis euulsus Amasis. Albumasar, vt quidā notauerunt, producitur. Amasius amasia docti quidam dicunt produci. Colocasia colocasiæ, apud Plin. Virg. verò & plures per multitudinis numerū Colocasia dixêre. vt in Buco. Mixtaq; ridenti colocasia fundet acantho. Caprasius, viri nomē. Apol. in Eucha. Miserit in cœlum montes, quæ sancta Caprasi vita senis. pro Caprasij. Gymnasiæ, insulæ in Perihe. Iason. Æsonis filius. Oui. 7. Meta. Pelle morā, tibi se semper debebit Iason. Naason, viri nomē. Baptista, Esromusq; Arā genuit, Salmona Naasō, Omasū. Ho. in Epi. 16. Patinas cœnabat omasi.

agaso
amasis
colocasia
iason
naason
omasum
orbasius.

Orba.

Orbasius, viri nomē, apud Macrū. Occasio, quia fit ab occasum. Parnasus, testib. Sulp. & Nebriss. Sed Mataracius dicit gemino ss Parnassus scribi. hinc musæ Parnasides dicuntur. Ouid. 1. Meta Nomine Parnassus, &c. Pascasius apud Baptistā in agone Luciæ Viridasius, Sidicinorū dux vide I ante d, Sidicini. Elezar positu producitur. ¶ A ante s corripitur, vt Damasus, papæ nomen, apud Mantuanum. sic Pegasus, cerasus, Amasi⁹ & amasio & Amasia, amator & amica, producuntur à Prudentio in Romano, Amasionū cōponuntur fraudibus. Iambicus trimeter. Pegasus, viri nomen, producitur à Nicolao Valla Iliados. 5. Gymnasiæ vel gymnesiæ, insulę balcares è regione Hispaniæ, vt etiam Stoa asserit pduci: nec ab re, quia Græcè per η scribitur. Parnasus aut Parnassus recte producitur. vt Georgius Valla. 2. Vt cerasis vlmisq; etiam Parnasia laurus. Capella ablata s corripuit: & ideo Stoa putat variari. Helasinus & catagelasinus. Plautus in Sticho, Nunc ego nolo mihi è gelasino te catagelasinum. Iambicus septenarius. Gelasinus dicitur risibilis aut ridiculus. Fuit etiam, teste Suida, Democriti agnomen qui perpetuo risu pulmonē agitare solebat. Gelasini etiam dicuntur anteriores dentes quos ridendo ostēdimus. Est etiam gelasinus, linea quę ridendo efficitur correpta la syllaba. Martia. Nec grata est facies cui gelasinus abest. Catagelasinus dicitur deridiculus.

Pascasius Viridasi⁹

A ante t corripitur,

Nabathæus

vt Barathrum, cyathus, calathus, pragmaticus, affatim, teste Gellio, Nabathęus. *Ouid. 1.* Meta. Eurus ad auroram, Nabathęaq; regna recessit. Apollinaris contra veterum aucto ritatē hoc vt pleraq; alia produxit: in qua re hunc nō imitabimur, vt notat doctissimus vir Iohannes Baptista Pius Bononiēsis. Ait aūt Apollinaris in. 2. panægy. Terra Nabathæum pro remo sulcat Hydaspen. Notentur è longis deriuata, vt Aratrum, optimates, larinares. Notentur geminata, Haliattes, Viriattus, &c. EXCEPTIO.

Aratrum

Producantur deriuatiua in atus, a, um: in atius, a, um: in aticus, a, um *: in ator, &c.* & deriuatiua aduerbia in atim, vt tunicatus, palatium. sic palatinus, *viaticus, aleator*, paludatus, senatus, senator, vicatim, bouatim. sic oppidi nomen *Collatia, à collata* pecunia, vt volunt. sic Collatinus. Producuntur quoque in ates *nomina*, vt Teutates teutatæ, id est Mercurius: Niphates, Achates, &c. Hinc tolluntur *Socrates*, Xenocrates, Hippocrates, &c. ex cratos, id est robur: & si quid tale sit à *stratos*, id est exercitus: aut à bates. i. ambulans, vt Schenobates, Ichnobates, Eurybates, &c. Iuuen. Augur *Schœnobates*, &c. Ouid. 3. Metam. Ichnobatesq; sagax, &c. Idem in epist. *Eurybatidata sum* Thaltibioq; comes, cum y Græco. Mart. Os hominis mulsum me rogat *Hippocrates*. Auson. in monosyllabis, Cincta mari quænam tellus creat Hippocratem? Co. Horat. Rem tibi Socraticæ poterunt ostendere chartæ. in Guaguino male dicitur Socrates produci. Macer ineptissimè dixit hipocras, vt vbi de alijs loquitur: Ipse refert Hipocras educi posse secundas. Et de Elleboro albo, Inque suis Hipocras aphorismis istius herbæ Solius meminit. Ex his solis iudicare possumus hunc Macrum indoctissimum poëticæ artis fuisse diu post Macrum Ouidianū, quod patet ex ipsius verbis, nam Plinij testimonio persæpè vtitur. vt de Absinthio, Plinius attollit magnis hanc laudibus herbam. sic alibi sæpè. Sanè tot sunt Macri errata, vt nihil ex eo solo ausim affirmare. Subijciam aliquot Macri versus, in quibus manifestò deprehenditur errasse: Herbarū matrem dedit Arthemisia nomen, Arthemis Græcè quæ dicitur, indeq; nomen: Et sic sub dio prius infrigidata bibatur. Parotidas vulnusq; recens hoc adiuuat vnguen. Parotis, est hulcus secundum aurem, à para, ergo prima corripitur: & ὦτα per ω, id est auris: ergo secunda producitur. Macer hoc semper malè ponit, Hoc vnguentum clysterio si funditur intus, Hoc Mithridates rex Ponti sæpè probauit: Rumpit vel spargit sic apostemata dura. Hac sumpta magnus Socrates fuit exanimatus. Æstiuas mitigat epiphoras oculorum. Ante febris typum reddas à frigore tutū, Si fricentur eo cum vino melleq; trito. Hæc de Macro: quem vt indignum præterissem, nisi illi nimiū tribuisset Nestor. id quoq; de Riga dicendū est: sed pergamus. Corripiuntur quoq; alia quædā propria. Martialis, Sum fateor, semperq; fui Callistrate pauper sic Chærestratus apud Persium, & Sostratus apud Ouid. ideo Pisistratus imperitè producitur à Petrarcha lib. 2. epist. ad Benedictū. Lithostratum nō dicitur, sed per ω, lithostrotū. vide

Hippocrates & à cratos.

errata Macri.

O ante

O ante t. Antiphates, proprium viri, vide Lamus, A ante m. Pelates, viri proprium. Ouid. 5. Metam. Cynipheus Pelates, &c. Zalates, viri proprium. vide E ante p, Ephebus. Pherecrates, viri proprium, opinamur corripi, vt Hippocrates: quia similiter est à cratos: ideo nec in hoc Apollinarem imitabor, Necnon Alcaico vel Pherecratico, asclepiadæum est. Lapathes, vide A ante p. Sarmates corripitur, vt Sarmata. Apollinaris etiam male produxit Socraticus.

antiphates
pelates
Zalates
pherecrates.

EXCEPTIO.

Aratus, Græci poetæ nomen. Germanicus in Arato, ab Ioue principium magno dedu xit Aratus. Argathonius, sine n ante t docti quidam scribunt. Bullatius, viri proprium, apud Horat. in epist. 11. & deductũ est à Bullatus. Croatia, regio. Croati, populi, in Mã tuano. Curatius à curatus, viri proprium. Mart. li. 4. Quum Tyburtinas damnet Cura tius auras. Calatia, vide a ante l. Cerathus. vide E ante r. Cicatrix, vt alij quidam, excipio, donec correptionẽ inuenero. hinc cicatrico, verbum penultima producta. Egates. vide E ante g. Egnatius, viri nomen. Catullus, Egnatius quòd candidos habet dentes. Erymathus, fluuij nomen. Ouid. in. 2. Meta. Et celer Ismenios cũ Phocaico Erymatho. Volunt sine n scribi. Elegatius, piscis in Ausonio. Fabrateria, oppidũ Italię. Iuue. Sat. 3. Optima Soræ Aut Fabrateriæ domus, aut Frusinone paratur. nisi dicas secundam produci, oportebit cum tertia quartam produci: quod nõ satis placet. verum ante me nulli nec de hoc, nec de illo meminêrunt. Grabatus, lectica siue lectulus cum fulcro. Virgil. in Moreto, Membra leuat sensim vili demissa grabato. Mart. li. 2. Ibat tripes grabatus, & bipes mensa. scazon est. sic cęteri: nec vsquam pro gremio legi. quare rideamus cacatum Grecismum cum ineptijs eius dicentem, Pro gemio grabatum, pro lecto dico grabatũ. Hypates, fluuius. vide I ante p. sic Hypate hypates, vel Hypata hypatæ, oppidum, & scri buntur hęc per y Grecũ. Horat. Oui. in. 4. de Trist. Detinuit nostras numerosus Hora tius aures. Leucate leucates, montis nomen. Claud. de victoria Stiliconis contra Alaricum, Littora Leucates. hic genitiu⁹ est, dicitur quoq; Leucates leucatæ. Virgil. Mox & Leucatæ nimbosa cacumina montis. Lupatum, frænum acerrimũ. Virg. Pressisq; nega bunt Verbera dura pati, & duris parere lupatis. sed hoc deriuatiuum est à lupus, &c. vt viri proprium Lutatius à lutatus. Palatus vel palatũ. vide A ante r, Naris. Pilatus vide I ante l. Palatium, Palatinus. vide A ante l. Pediatia alij per c, alij per te scribunt. vide A ante c, Pediacia. Pirata. vide I ante r. Reate reatis, Vmbrię oppidũ: ex quo Vespasianus originem duxit. Sill. lib. 8. Magnæq; Reate dicatum Cælicolûm matri. Phabatum, viri nomen, est apud Sidon. Sabatij, populi, à sabatijs paludibus. vide A ante b, Sabatia. Trebatius. vide E ante b. Tiphata. vide I ante p. sic Teatus, Tegeaticus. Theatrum, amphi theatrum puto produci tantum. Theate, oppidi nomen in. 8. Sillij. Vasatæ apud Paulinum. Veratrum, teste Feretto, producitur solum. ¶ A ante t corripitur, vt Nabathæus, quod propter Sidonium corripientẽ non dixero variari cum Stoa, Affatim etiam inter ambigua Stoa ponit. Prudent. Affatim plenis quibus imbuantur. Sapphicum est, & ita corripitur. Arator producit, Suppetit affatim exemplorũ copia. Deriuatio productioni consonat, siquidem, vt Pompeio placet, à fandi copia dicitur. Nec Gellius dicens primam acui, cõtinuò secundam corripi dicit: quia prima acuto accentu, secunda sæpe est longa: vt Deinde, deinceps, alonge, apprime, & in Exaduersum secunda nõ tertia acuitur, licet positione longa sit Creatura secunda est longa, licet Sidonius synæresim faciat, aut potius errauerit dicens, Auctori laudes dic creatura tuo. Galatia producitur. vide A ante l in primis: dicitur etiam Galattis. Socrates, & cetera à cratos semper corripiuntur. Errat ergo Sidonius, Quas atomos vocat ipsa leues Socratica post hunc. Et adhuc indoctior Maximianus, Socratem palmã promeruisse ferunt. Attrebates producerem vt Fidenates, Arpinates: licet Sidonius dicat, Atrebatum terras peruaserat hinc coëuntes, Lapathos vel Lapethos, Grecè per η producitur: vrbis & amnis nomẽ. Theate, oppidum Marucinorum. Sil. 8. Magnumq; Theate trahebat. Et li. 17. Marucina domus, clarumq; theate ferebat. Lutatius, nõ Luctatius, vt mendose imprimitur, viri nomen. Sill. 13. Æquoreis victor cum classe Lutatius armis. Claud. li. 1. in Eutrop. Pœno Scipiadæ Pœno præclare Lutati. Iterum Sill. in. 6. Aossessor pelagi, pronaq; Lutatius aura. Armatus fluuius. Guarinus, interpres Plutarchi in Lysandro, Armatum iubeo te deuitare sonantem Terrigenam, qui pone subit cum fraude dracona. Callidates, viri no-

Lapathes
aratus
Bullatius
Croatia
Cerathus
Cicatrix.
Egates
Egnatius
Erymathus
Fabrateria
Grabatus
Hypata
Horatius
Leucate
Lupatum
Lutatius
palatus
pilatus
pediatia
Reate
Trebati⁹
Tiphata.

nomen, licet in ates desinat, corripitur: quia compositum est à Callos.i.bonum & pulchrũ: & Dates, dator. Plau. in Mostel. Quis isthic dormit? Callidates, suscita istũ Delphiũ. Elatia, regio, producitur. Plau. in Curc. Centauromachiã, Elatiã, vnimammiã. Hippocrates & hippocraticus tantũ corripi debent, licet Pruden. quadam necessitate metri produxerit in Romano. Hecatõbe Prudentio in Romano producitur, Addam' illum vis Hecatomben tuã. Lapathes tantũ corripuero cum Sereno. Aratus tam ducis q̃ astronomi nomen tantũ produxero. Argathonius, sine n antet. Sil. li. 3. Argathonia cos armat Carteia nepotes. Fuit regulus Tartesiorũ, nã Carteia, Tartessus est. Croatia, regio: & Croati populi, à Mantuano contra infideles producitur. Elegatius, piscis Ausonio: Vrentes Thynni, & male tecti spina elegati. pro elegatij. Vecatus, nihili vox, videatur E ante c.

A ante u producitur.

vt Octauius. Virg. in Culice, Lusimus Octaui gracili modulante Thalia. Male autem Petrarcha in. 8. Aphricæ, Dixerat Octauius, &c. EXCEPTIO.

bathauia — Bathauia, regio: vnde Bathauus, a, um, variatur. & per th aspiratum scribitur. Lucan. li. 1. Vangiones, Bathauiq; truces, quos ære recuruo Stridẽtes acuêre tubæ. Iuue. Sat. 8. Hic petit Euphraten iuuenis, domitiq; Bathaui. Mart. Et mutat Latias spuma Bathaua comas. volunt à bathy, id est altum dici. patauium — Patauium, vrbs Italiæ, Titi Liuij patria. eam Antenor condidit: nunc Padua dicitur. hinc Patauinus, a, um. Virg. Æneid. 1. Hic tamen ille vrbem Patauj, sedesq; locauit. pro Patauij. licet Petrarcha, Patauium trisyllabum nominatiuum extulit. Caruagini corripit primã, secundamq; & tertiam quartamq; producit. Philelphus in sexta decimæ, Tetanus primam secundamq; apud Macrum variat. Adijcito Durauus. vide V ante r. ¶ A ante u consonantem producitur, vt durauus — cadauer, Timauus. Durauus fluuij nomen, tollitur hic a Stoa, licet per n *Duranus* sæpe legatur: vt Tetanus, morbus in Macrobio. apud Hermol. cap. 7. li. 32. *Plinij*, Tetanus, morbus: & qui eum patitur, Tetanicus dicitur. Becichemus in *collectaneis* negat doctos pro Patauio Paduam vsurpare. Nec apud Catullum (inquit) legetur, Paduã morientur ad ipsam: sed Pataui morientur ad vrbẽ. aut de alio Ostio Padi, quod Padoa dicitur, locutus est Catullus vtcunq; est, Patauium corripitur. Sic multi censent Andegauum & Gandauum corripi: sed Gandauum vulgo producunt. Composita sequuntur simplicia, vt Proauus, abauus, concauus, media correpta: ignauus, producta.

E vocalis ante consonantes in medijs.

e ante b — E Ante b corripitur, vt Muliebris, Dercebij, cerebrum, fœnebris, funebris, &c. Nota è longis deriuata, vt ephebus. vide E ante p. EXCEPTIO.

alebes — Alebes, viri proprium. Oui. in Ibin. Quosq; putas fidos (vt Larissæus Alebes) Vulnere nõ fidos experiare tuos. Ineptè creditur ab alo legendũ esse Alebas. Ibidẽ est Aleb', alterius viri propriũ. Delebilis producitur per regulam generalem quã ponã in l ante Ae ante b — b. Chorebus, vide Chorœbus. Hecatebeletes apud Sueton. Æ diphthõgus ante b, Perperrhæbe — rhæbe Perrhębes, vrbs Thessaliç. hinc Perrhæbus, a, um. mecũ est Nebrissensis. Oui. 12. perrhæb' — Meta. Corpore nõ læso Perrhæbũ cęnea vidi. Proper. li. 3. Aut cur Perihæbi tremuere Oe ante b — cacumina Pindi? Oe diphthõgus ante b, Amœbæus in secunda syllaba cũ œ diphthoamœbęus — go, & cũ æ in tertia, interpretatur mutuus & vicissitudinarius. ab amœbomai. i. adinuicem respondeo & retribuo, genus est carminis, in quo qui canunt, vtuntur æquali numero versuũ: & ita se habet ipsa responsio, vt aut mai', aut contrariũ aliquid dicat. vt est apud Virg. Vis ergo inter nos, &c. vide ibi Seruiũ, & post hunc Calepinũ Amœchoroeb. — bæus, citharœdus. Chorœbus, viri nomen. De quo Virg. 2. Æneid. Et lateri glomerant nostro, iuuenisq; Chorœbi. Nestor vult scribi per c exile & cũ œ diphthõgo in secũda syllaba, reprehendens. Tortellium quòd dixerit per ch aspiratum scribi sine aliqua diphthõgo Chorebus. ¶ E ante b corripitur in medijs, vt Archebulus apud Terentianum penultima longa. Sic tenebræ, latebræ, salebræ, per naturam, Mirobrechi apud Sueton. in Augusto. à brecho verbo producitur. Hecatebeletes, longe iaculans, cognomentum Parthi, & sæpius Apollinis. Hecatebolus, idẽ. Chorebus producitur Æn. 2. scribitur sine diphthongo Tortellio. Ac ante b, vt Parabates, vir in quinto Herodoti.

E ante c producitur,

vt Imbecillus. Vide in primis, Verecundus, & verbũ verecundai. Mart. lib. 8. Disce verecundo sanctius ore loqui. Sic cæteri præter neotericorum nonnullos carpendos, nõ imitandos: quia decepti sunt. Inter quos est Angelus Politianus dicens ad Innocentiũ pontificem maximũ, Sponte sublatis verecunda fascis. versus est sapphicus. Sic qui dixit. Tristor cum lætor, queror, irascor, verecundor. Notentur è breuibus deriuata, vt Altrinsecus, extrinsecus, quindecim, hendecasyllabum. EXCEPTIO.

Verecundus.

Acersecomes interpretatur capillatus ab à, id est sine: & cero, id est tondeo: come, id est coma: quasi sine tonsura comarũ, vt inquit Mancinel. in octauam satyrã Iuuenalis, Si nemo tribunal Vendit acersecomes, si nullũ in coniuge crimen. Berecynthos vel Berecynthus, mons: vnde Cybele Berecynthia dicitur. vide Atys, A ante t. Ezechias etiam corripitur: vide I ante a: vt entelechia: & illecebræ apud Claud Pherecles, Phereclus apud Anson. Pherecides in I ante d. sic Pherecrates. Romechiũ cum ch aspirato. Ouid. 15. Metam. Romechiũq; legit Caulonaq;, Nariciamq;. Iacobus Bononiensis legit Rumentum. Seneca. Iuuen. saty. 8. Quis tam perditus vt dubitet Senecam præferre Neroni? Senecio, teste Nebrissensi. Suffecius, viri nomen. Catullus, Tito & Suffecio seni recocto. phaleucius est. Telecoon. vide E ante l. adijcito his Albunecar, vrbis nomen, in Baptista. Æ ante c, Chamecyssos, genus hederæ à chamæ, cum ch aspirato & æ diphthongo. i. humus vel infim⁹: & cyssos cũ y Græco & gemino ss, id est, hedera sic Tortellius Gynæcia, bona dea à nostris dicta. Gynæces, mulieres. Gynæcium, mulierum diuersorium. hæc per y Græcũ scribuntur. Pyræchines. Oe ante c, Diœcesis, pœnultima longa, id est gubernatio, administratio, dispositio siue iurisdictio, à diœco, id est guberno, tutor. Sunt autem Diœceses pontificum, in quas administrandi officij sui liberam habent potestatẽ: propter quod diœcesani episcopi vocantur. hæc cum Nestore Calepinus. Errant Vgutio & Catholicon ceteriq; barbariei milites, dicentes (diocesis) à de & cæsio, vt sit decisio. Monœcus, portus & statio quædam Liguriæ, à monos & œcos, quasi sola domus. & di. itur portus Herculis: quia teste Seruio in. 6. Æneid. illic Hercules solus habitabat, aut solus colebatur. Monœci, vide O ante n. Menœceus, fili⁹ Creontis, teste Georgio Valla. Parœcia, id est incolatus: & vulgo dicuntur omnes domus vni animarũ pastori subiectæ. Parœcia à para. i. iuxta: & œcos, domus. Sunt qui à parochus parochia censeant rectè dici. Parœcus, contubernalis qui non longè à me habitat. Siquid aliud ab œcos, id est, domus, iungatur: vt secundum aliquos gynœciũ: nos opinionẽ Tortellij & Guarini secuti, per ę scribim⁹. Solœcismus, solœcus, solœcissare Stœchon cum ch aspirato literam dicimus. Antistœchon pro litera, vt sella pro seda: dicit hoc Tortellius. E ante c producitur, vt verecundus. Ideo Stoa iustè carpit illud Maximiani, At postquã tenerã rupit verecundia frontem. Sed quod notauit Stoa, corripuit etiam malè Politianus, quem putauit in nulla syllaba errasse. Plautus autem in Amphit. Nimis verecunda es, potin es vt abstineas manum? sic vt dicunt, scanditur abiecta s, Nimi ve, recun, des potin, &c. Phalecus, seu vt vulgò scribitur, phaleucus, ego tantùm producerẽ. Terentianus tamen variat, Imbecillus, Horatius & Lucretius producunt. Pruden. corripit in Peristeph. Quem lex corporis imbecilla poscit. Correptioni suffragatur Bacillus, vnde deducitur: & ideo Stoa variari censet: sed tutius Horatiũ sequaris, quem non latuit origo: & fortè veteres vt neutri generis, ita prima longa Bacillum dixêre, non bacillus à baculo. Execror & duodecatemoria compositio indicat corripi. Albunecar, arx Granatæ. Mantuanus, Albunecar prostrata iacet. Acersecomes in Macrobio. In Lexico acersecomes dicitur intonsus, sed vt opinor, compositũ est ab a, id est sine, &c. Pherecydes corripitur. vide I ante d. tamen Pherecyadæ producitur. Sillius. Inde Phereciadum muros, &c. Pherecrates corripitur. Phereclus, vir, corripitur, Ausonius, Meriones Phereclum vibrata percutit hasta. Fuit tempore belli Troiani faber celeberrimus, qui Paridis naues ædificauit, teste Homero, qui id nomen etiam corripit. Ouidius in epist. Parid. Hac duce Sigæo dubias à littore feci Longa Phereclæa per freta puppe vias. Romechiũ non sentit Iacobus Bononiensis legendum apud Ouidium, sed rumentum, Entelechia per e corripitur rectè à Philelpho. vide E ante l.

acersecomes
Berecynthus
Ezechias
pherecles
Romechium
Seneca
senecio
suffecius
Telecoõ
Æ ante c
Chamæcyssos
Gynæcia
Gyneciũ
Oe ante c
Diœcesis
Monœc⁹
Menœceus
parœcia
parœcus
solœcismus

Oeclides pro Amphiarao Oecli filio, sic legit Regius Metamor. 8. Ampycidesq; sagax, & adhuc à coniuge tutus Oeclides. Alij legunt Oiclides & Oiclus: vtcumque autem legatur, si pater dictus Oeclius, siue Oiclius, œ & oi erit diphthongus in cli syllaba longa: sin Oiclus, aut Oeclus, diuisæ erunt syllabæ, vt in Oilus, & cli breui. Æ ante c, vt Menæchmus, viri nomen apud plautum: vt Tetantechmes, filius Artabani in. 7. Herodoti. Patecus etiam, viri nomen apud Herodotum. Oe ante c vt Appœcides, viri nomen apud Plautum in Epidico. Monœcus Straboni lib. 4. Metœcia metœciorum, id est aduentitia. Parœcia Calepinus putat non ineptè etiam dici Parœchia, sed aliud videtur: quia parochi mediam corripit. Horat. Præbent & parochi quæ debent linga, salemq;, Solœcus à Solis vrbe, à Solonis nomine dicta. Plutarchus in Solone.

E ante d producitur,

vt Diomedes, Lycomedes, Ædon, Sarpedon, siue onis siue ontis genitiuus obtineat, quicquid Grammatici dicant: quibus credam, vbi ex Latino vel ex Græco poëta fide digno dicti sui testimonium attulerint. EXCEPTIO.

alcimedō & alia in medon. Alcimedon, viri propriū, & quæ in medon desinunt (quantum notare potui) cætera, vt in Amphimedon, Automedon, Laomedon, Eurimedon cum y Græco, viri & fluuij nomen. Euthymedon cum th aspirato & y Greco, vt Calepinus notat, viri nomē. idem dicit Tortellius. Hippomedon, viri nomen, in. 1. Thebaid. Laomedon apud Ouid. & Virgil. Oromedon, vide O ante r. Theromedon. Sunt nonnulla originis eiusdem, terminationis diuersæ similiter correpta: veluti Alcimedes, viri nomen, Alcimede Alcimedes, Iasonis mater. Valer. Flacc. libr. 1. vox tamen Alcimedes planctus supereminet omnes. Virg. in Bucol. Et nobis idem Alcimedon, &c. Oui. 5. Metam. Et Libys Amphymedon, &c. Idem. 4. Metam. Protinus Andromedem, &c. Idem in. 1. de Arte, Tiphys & Automedon dicar amoris ego. Priscian. in Perihegesi, Eurimedon amnis radit vicina profundo. at viri nomen in. 7. Thebaid. Ouid. in. 1. de Ponto, Non tibi Theromedon crudusq; rogabitur Atreus. Cathedra, & quicquid est ab hedra, id est sedes, vt exhedra, synhedra. Mart. Illic æra sonant: at circum pulpita nostra, Et steriles cathedras, basia sola crepant. Celedon, viri nomen. 5. Meta. sed aliqui dicūt per a Celadon, vt apud Papinium in. 1. Syl. Alij veleda, alij velada legunt. Democedes, medici nomen, corripitur teste Calepino. Empedocles. Horat. Dum cupit Empedocles, &c. Essedū. vide Bison I ante f. Ficedula variatur. Iuuen. Mergere ficedulas didicit nebulone parente. Mart. in Xenijs, cærea quæ patulo lucet ficedula lumbo, Quum tibi fortè datur (si sapis) adde piper. Auis quædam est Heledona, Polypi species per ypsylon. Iphimeda, Iphimedia. Lacedæmon, vrbs dicta à Lacedæmone Iouis filio. Incolæ, Lacedæmonij & Lacedemones dicuntur. vt docet Baptista Pius in illud Sidonij in. 2. Panæg. Fert Indus ebur, Chaldæus amomum, Assyrius gemmas, Ser vellera, thura Sabæus, Atthis mel, Phœnix palmas, Lacedæmon oliuum. Veget. lib. 3. Athenienses & Lacedæmones ac Macedones rerum potitos prisci testantur annales. benè igitur Faustus, Quum dux occubuit Lacedæmone fossus ab hoste. Lebedus, oppidi nomen. Horat. Epist. 11. Scis Lebedus quàm sit Gabijs desertior, atq; Fidenis vicis. Macedon à Macedone filio Iouis, vel (vt alij volunt) Macedoniæ regina. populi nomen: qui etiam Maceta dicitur: & ipsa regio, Macedonia. Lucan. 6. Quum tibi sacrato Macedo seruetur in antro. Dicitur nanq; Macedo vel Macedon. hinc Macedonius & Macedonicus, a, um, cuius secundam propter tot breues Ouidius ausus est producere, dignus certè quem sequamur in. 12. Metam. Qui clypeo, gladioq;, Macedoniaq; sarissa. non sequar autem Aratorem, cui nec eadem auctoritas, nec necessitas opitulatur in. 2. lib. Vir quippe Macedo, In sopnis hæc visus ait miserere precamur. Et in eodem, Fructuq; loquælæ Vescitur esuriens Macedona perq; soporis Dona, &c. Melchisedech, vide crementa. Menedæmus, teste Donato. Peucedanum, herbæ nomen. Lucanus lib. 9. Peucedanumq; sonans flammis, &c. Remedium. Lucret. lib. 6. Nec ratio remedi communis certa dabatur. pro remedij per apocopen. Tenedos, insula. Virg. Est in conspectu Tenedos notissima fama. Veleda in Stathio. Vagedrusa, Siciliæ flumen, apud Sillium. li. 14. Punicorum. Vnedo, arboris nomen, corripitur teste Nebrissensi: quia (vt ait) ex vnus & verbo Edo, es, est, cōponitur.

(Margin: alcimedes andromede; Cathedra Exhedra Synhedra Celedon Democedes Empedocles Essedum Ficedula Lacedæmon Lebedus Macedon Melchisedech peucedanum Remediū Tenedos)

Zebe-

Zebedeus, Vide E ante u vocalē. Æ ante d. Cauædium: quia fit ab ædes. Cinædus, puer patthicus. à κινῶ, id est moueo: & αἰδοῖα, id est verenda: non autem κύων, qui est canis vt Vgutio sopnauit: quia tunc cum y Græco scribi oporteret. ita docet cum Tortellio Nestor. Iuuc. Sati. 2. Inter socraticos notissima fossa cinædos. Verædus, veredarius. Oe ante d, Comedia, tragœdia, psalmedia, prosædia, teste Georgio Valla. Hodœdocus, latro & viarum obsessor. Obedio, id est obtempero: sic Nestor ex Apuleio. ¶ E ante d producitur, vt Tangredus. Sed à breuibus simplicibus corripiuntur, vt Suppedito, à pes pedis. Corripiuntur etiam Ephimeda & Andromeda, & Sebedona, polypi species per e. Menedemus est, teste Donato, Pæon tertius. Craspedon per e, id est lacinia. Vnde Craspedites, sinus in Plinio: quoniā oppidum illud velut in lacinia erat. Beroal in. 8. Apul. & Hermol. cap. 32. li. 5. Plinij. Pheredus, viri nomen, corripitur à Nicolao Valla Iliad. 3. Ipimedia videatur I ante a. Protomedea, nympha maris: Laomedia etiā, nympha maris, corripiuntur à Pylade lib. 3. Macedo tantùm corripitur: sed metri necessitate Macedonius apud Ouid. & Macedonicus apud Mantua. corripiunt secundam, & tertiam quę etiam breuis videtur, producunt. Et quia salua quantitate poëtæ non possunt dicere Macedonum, dicunt Macedum. Veleda E ante d corripit, Stoa teste Syl. 1. Captiuæq; preces Veledæ. Carchedon. i. Carthago per e scriptum inuenitur. Gepeda per e scribitur in Volaterrano, & est populi nomen. Euremides, i nō e habet ante des forma patronymica. Ecedemus, vir. vnde Ecedemia quæ postea Academia dicta est, auctore Dicæarcho. licet ab Academo quodam hunc vicum Atticæ deducant alij. Auctor est Plutarch. in Theseo. Oe diphthongus ante d, vt Cephalœdis & Cephalœdium, oppidum. vnde cephalœdias patronymicū pro patrio. & incolæ, Cephalœditani dicuntur, teste Hermol. ca. 8. li. 3. Plinij. Sillius Quæq; prosellos Cephalœdias ora profundo.

Vagedrusa Vnedo Æ ante d Cinædus œ ante d.

E ante f corripitur,

vt dicunt: sed difficulter inuenies exemplum, quia elephas per f male scribitur.

EXCEPTIO. variantur infinita cum facio & fio cōposita: veluti Liquefacio, liquefio, patefacio. sic Rarefacio, expergefacio, tepefacio. Ouid. 6. Meta. Thura liquefaciunt, indutaq; cornibus aurum. Catul. Omentum in flamma pingue liquefaciens. Horat. Serm. 13. In matris iugulo ferrum tepefecit acutū. Catul. Alta tepefaciet permixta flumina cæde. Propert. Nec flentis dominæ patefiant nocte fenestre. Lucret. lib. 6. Causa patefiet, &c. Idem li. 4. Atq; patefecit quas ante obsederat ater. Idem in eodem libro, Expergefactiq; sequuntur inania sæpe. Idem lib. 6. Et rarefecit calido miscente vapore. Idem li. 2. Iure igitur pereunt, quum rarefacta fluendo Sunt. Calphur. Eclog. 1. Læta patefactis incidere carmina fagis. Veneficus, venefica, veneficū, producimus: quia venenum secundā extendit. Ouid. in. 1. de remed. Deme veneficijs carminibusq; fidem. Idem in epist. Barbara narratur venisse venefica tecum. sic cæteri.

Liquefacio. Tepefacio patefacio Expergefacio Rarefacio Veneficus

E ante g corripitur,

vt Elegia semper correptum, vt Tristega Græcum: quia per ε scribitur vtrunque. Notentur deriuata è longis, vt Collega, collegium. EXCEPTIO.

Cethegus. vide E ante t. Categoria, categoricus per η, vt exegema, exegeticus, perihegesis. Naupegus, per η, nauium fabricator. Soropegus, strategus, strategema, scænopegia: hæc omnia per η Græcè scribuntur. Symplegas symplegadis, insulæ & scopuli nomen. Sunt autem symplegades plures sic dictæ, quòd inter se aliquando concurisse fabulis dicuntur: à syn, id est con: & plitto, id est collido, appellantur quoq; Cyaneæ. Lucan. lib. 2. Vana repercussit pontum symplegas inanem. Martia. lib. 11. Si constringantur gemina symplegade culi, Et Minyas intrent, cyaneasq; nates. Symplega, opus in quo luctantes ab omnino concertatores spectantur. Æ ante g. Cynægyrus, viri nomen. Cratægus. Panægyris, laus & solennitas. hinc Panægyrici versus, quibus aliquid laudamus. & dicitur panægyris cum y Græco in tertia syllaba: quasi vndiq; congregatio: quia pan omne significat: agyroinai, congrego. est quoque puellæ nomen in Plautina Sticho. ¶ E ante g corripitur, vt tristega per e in lexico Græco. Tristegos, habens tectum, vel tabulam tantum. Distegos verò duplex, à στέγη vel στέγος. i. tectum

Cethegus Symplegas. Æ ante g

vel casa. στέγω, id est tego vel sustineo, & firmo. Stoa & plures malè (vt arbitror) putarunt produci. Stega, teste Fulgentio, est nauis proscœnium, id est tabulatū, super quod nautæ ambulant: sicut Plautus ait, Fortè ego vt in stega consederā. Plautus autem in Bacchidibus ait, Fortè vt assedi in stega. Et videtur illud esse stega quod Gallis dicitur estage, Latinè tabulatū. Categoria, categorus, & categoricus, vt dixi per η κατηγορία, id est accusatio vel prædicamentum. Categorus, accusator. Anticategoria, mutua criminatio. Demegoria per η in prima & secunda reliquis breuibus, id est concio. Asiegenes producitur lib. 7. Herodoti in oraculo Atheniēsibus dato, Et Mars acer equis vrgens Asiegene curru. Asiegenes, in Asia genitus. Æthregenetes per η in secunda: facit enim spondæum & anapæstum, id est sudificus, Boreæ epitheton, serenitatē generans. Gell. lib. 2. cap. 22. Cynegos per η in secunda, & cynegetes per η in secunda & e in tertia, id est venator. Cynegetica volumina, de venatione, vt Olympij Nemesiani. Naupegus per η, fabricator nauium: & η in a, Naupagium, locus vbi naues ædificantur. Veneti eum locum, vt dicit Pius in. 1. Lucretij, resanatam vocant. Soropegus etiam per η, pollinctor, qui facit loculos sepulchrales. Soros enim est loculus & cumulus ossium & cadauerū. Strategema etiā per η vt dixi: & Strategus, imperator aut dux: & strategia, id est militatio, prætura. Strategiū, locus quo cōueniunt milites. que oīa E ante g producunt. Scenopegia vel scenophegia, neutri generis & plurale, celebritas Iudæorū in tentorijs fixis: à scenos vel scena, id est tabernaculū & tentoriū: & pegnuo per η in prima, id est figo & cōglutino: vnde etiā soropegus, &c. Exegetice, pars grammaticæ interpretatur enarratiua vel expositiua. Exegetes, præceptor. Exegema, exegemates, & exegesis, narratio aut expositio. Omnia producunt E ante g: quia Græcis η habent: sic & periegesis. Ae ante g, vt Crategus, arbor, syluestri mespilo nō absimilis quæ Cratægo crategonis etiam dicitur Theophrasto libr. 3. Panægyris Græcis per η quod nunc per a, nunc in e longū, nunc in æ vertimus. Polyægos, nō polyægas: nec polyagos, cap. 11. Plinij li. 4. locus à caprarū copia dictus Hermolao. Sed hæc ferè omnia sunt composita, habentia diphthongon in principio secundæ partis componentis: vt tragœdia, & ferè alia: quod semel dico, ne me eius rei ignarum putes.

E ante l producitur,

vt Philomela, non Philomena, vt imperiti dicunt. Philomelus. Eumelus: licet à melos deduci videantur. Tortellius interpretatur philomela, id est amica pomorū: quia mela sunt mala. Perimele, candela, candelabrum. Mart. in Apoph. De candelabro magna lucerna tibi. Male corripitur in hymno de diuo Martino, Cunctis candelabrum luminis extitit. Famelicus in Priapæis, &c. EXCEPTIO.

candelabrum.

Corripiuntur composita à telos, vt Pyrgoteles, Praxiteles, Aristoteles, contra duræ ceruicis nebulones, qui nulla auctoritate a stultitia sua possunt depelli. Iuuen. Saty. 2. Si quis Aristotelem similem vel Pittacon emit. Capella lib. 4. Pallens assiduo versat Aristoteles: Auctor Priapæorū. Non me Praxiteles Scopás ve fecit. Phaleuciū est. Auson. in Epigram. Praxitelis manibus viuo iterū Niobe. Corripe etiā à scelos, id est crus deducta, vt Monosceli, homines Indici singulis cruribus. Periscelis periscelidis, cruris ornamentū. Horat. in. 6. Epist. Nota refert meretricis acumina: sæpè catellā, Sæpè periscelidem raptā sibi flentis vti mox. Ageladas ageladæ, non agelas dicitur: licet id Calepinus ponat, vide A ante d. Achelous, viri & fluuij nomen. Ouid. 8. Metam. Vincas alios Acheloë dracones. Abimelech. Alleluia apud Sidonium in. 2. lib. epist. sed rectius oratio est quàm dictio. Arelas, vrbs in Ausonio & Prudentio, Angelus, euangelium, apud Iuuencū & alios. Ampelus, viri nomē. significat quoq; vitem siue vineā. Ouid. 3. Fast. Ampelō intonsum satyro nymphaq; creatū Fertur in Ismarijs Bacchus amasse iugis. Ameletis, in tertio de Arte. Ardelio, qui studio quodam omnem in rem ardet, nihil perficit. Mart. lib. 2. Vis dicam quid sis? magnus es ardelio. Ampelius, viri nomē. Sidon. ad Fœlicem, Paulinū, Ampeliumq;, Symmachumq;. Phaleuciū est. sed producitur Ampelus, promontoriū, vt Calepinus notauit. Auelis, gētis nome. Auson. ad Pontium, Illibanū, Numidamq; Auelim, Parthumq; Vononē. Asphodelus vel asphodelū, herba, corripitur in Gellio. Cybele cybeles, vel Cybeles cybelis, si Nestori credimus: decrum

praxiteles aristoteles.

agladas achelous abimelech. alleluia arelas angelus ampelus ardelio ampellus. auelis cybele

deorum mater. Claud. in. 3. de raptu Proserpinę, Procul irrita venti Dicta ferāt, subijcit Cybele, non tanta tonanti Segnities. Sic ceteri sæpissimè: neq; tamen raro geminato ll Cybelle dicunt. Idē in eodem libro, penetralibus amens Prosilit: & tali cōpellat voce Cybellem. Sill. 17. Iamq; petita aderat Latiā portante Cybellē. sic cæteri modo producunt, modo corripiunt. Cybele, Cybelea, Cybela, vrbes. Cybelus, sacerdotis nomen: vnde Cybelem dictā volunt: similiter corripias. Cypselus cum y Greco, vt Cybele & Cybelus, Ixionis & Labdæ filius: vnde Corinthij Cypselidæ dicti sunt. Dictus autē Cypselus, à cypsela frumentaria mensura, in qua absconditus fuit à matre, quærentibus eū Corinthijs, vt interficerent. vide Domitium in Cirim Virgilianā, vbi dicit, Cypselidæ magni florētia regna Corinthi Præterit. Cypsel⁹, amnis in. 7. Strab. Elele⁹ Bacchus. Oui. 4. Meta. Nyctiliusq; Eleleusq; pater. Eutrapelus, viri nomē interpretatur vrbanus. eutrapelia, vrbanitas est. Sunt quoq; Eutrapeli, qui supra annorū rationē grandi corpore crescunt, citoq; moriuntur: in quo, voce Latina caremus, & Græca vtimur apud Mart. li. 7. tonsoris nōmen est, Eutrapelus tonsor, dum circuit ora Luperci, Expungitq; genas, altera barba subit. Encheladus, gigantis nomen apud Lucan. li. 6. Encheladum, &c. sic apud Papinium, Virgilium, &c. est quoq; grammatici nomē. Iu. Saty. 7. Quis gremio Encheladi doctiq; Palæmonis affert. Encheliæ, oppidi nomen. Luc. li. 3. Encheliæ versi testantes funera Cadmi. Entelechia per e, vt Etelis, piscis. Ficeliæ, locus quidam Romæ, teste Calderino, cui refragatur Merula. vide in primis Hedymeles, cantoris nomen. vide E ante d. siquid aliud manifestè fiat à melos, corripiatur. Nam Philomelus, philomela Tortellius deducit à philos, amicus: & mela, id est mala siue poma, vt dictū est: licet aliqui à melos deriuēt. Hecatebeletes, id est Apollo apud Sueton. Icelos, Sopni filius. Ouid. 11. Metam. Hunc Icelon superi, mortale Phoberora vulgus Nominat. Sic (vt opinor) Icelus, liberti nomen apud Sueton. Menelaus. Oui. 1. de remedio amoris. Redde Parim nobis, Helenam Menelaus habebit. Meneleus, canis nomen: interim etiam viri. Ouid. 3. Metam. Harpalos & Meneleus hirsutaq; corpore Lachne. Marcelianū, vnguentum dictum à Marcello, vnico l e correptionis gratia extrito. ita enim legit Domitius illud Mart. li. 3. Cui⁹ olet toto pinguis coma Marceliano. Nephele nepheles, Helles mater, vnde ipsa Nepheleias dicitur. Lu. li. 9. Qua pelago nomen Nepheleias abstulit Helle. Nyctelius. i. Bacchus: sed quidam per i Nyctilius dicunt. habet in prima y Græcum. vide Eleleus. Obelus. i. veru. Græcè scribitur per e tenue: ergo corripitur. hinc obeliscus. vide in primis O ante b. Male putat Calepinus produci. Penelope. Ouid. Penelope coniunx semper Vlyssis ero. in Priapæis. Penelopea ducitur. Sic Penelops, auis. Pterelas pterelæ, viri nomen & canis. vide Ae ante l, Lælaps. Semele, Bacchi mater: & Lucus, qui Stimele quoq; dicitur. Oui. 3. Meta. Limē adit Semeles. Idē. 6. Fast. Lucus erat dubium Semele, Stimeléne vocetur. Sepelio, Mecœnas, Nec tumulū curo, sepelit natura relictos. Sthenelus, viri nomen. Vir. 10. Aen. Hinc Stenelum petit, & Rhœti de gente vetusta Anchemolū. Stipelus vel stiphelus, centauri nomen. vide Bromius, O ante m. Sicelis, vide I ante c. Sphacelus herba per e. Thymele Thymeles, mulieris nomē. Iu. Diues & à trepido Thymele supposta Latino. interpretatur pulpitum. Auso. in epist. ad lectorem, Seria contractis expende poëmata rugis: Nos Thymelem sequimur. hoc est pulpitū & histrionicam artem. vnde Thymelici sunt histriones. vt ff. De his qui notantur infamia: vbi sic dicitur, Neque thymelici, neq; xystici ignominiosi habeātur. vbi ineptissimè legitur theomelici & xesustici. sunt aūt xystici, athletę qui p hyberna tēpora in porticibus exercētur. nā xystos p x sequēte y Græco, porticus est. thymele aūt per th aspiratū & y Græcum scribitur. multa de his Beroaldus in annotationib. Thargelia, mulier in Beroaldo. Vindelici, populi. Mar. li. 9. Me tibi Vindelicis raptū narrabat in oris. Xerāpelinæ, vide E ante r. Ae ante l, Chamælæa, herba. Chamælœon, animal. Chamæmæla, herba. omnia scribūtur per ch aspiratū, vt cōtra Tortel dicit Nest. Mantæle mantęlis, & mantelū, & per i lōgum mātile, est id quo manus abstergūtur: à manus & tela, vt vult Nest. Lu. Mappas, mantæla, merumq;. Ouid. 3. Fasto. Dixerat ad dextram villis mantæle solutis. Plaut. Nec his sycophantijs, nec phucis vllum mantælum obuium est. Mart. Mantile è mēsa surripit Hermo. ¶ E ante l producitur, vt Suadela, tutela, & simi. quæ quidē ll gemino scri-

cybelus cypselus Eleleus eutrapel⁹ enchela-dus encheliæ entele-chia etelis Ficeliæ hedyme-les icelos menelaus meneleus marcelia-num nephele obelus penelope pterelas semele Stimele sepelio sthenelus stipelus sicelis thymele vindelici xerampe-linæ Ae ante l chamæ-læa mantæle

scribenda censeat. corripiuntur aūt multa à nobis praeterita. Apeliotes, ventus. *Pylades* in pri. Primus ab exortu cōsurgit Apeliotes, Quem Subsolanū lingua Latina vocat. In Gellio tamē nescio an recte ἀπηλιώτης scribitur. Homoeoteleuton per ι, ἀτελος, id est finis, quod corripitur; & inde teles. Asphodelos, vel asphodelon, herba quae hastula regia dicitur, per ι, corripitur ab hesiodo sic versu, Aut quanta vtilitas in malua atq; asphodelo sit. Cypselus, Corinthiorum tyrannus: Cypselus Aetydes clarae rex esto Corinthi. Cypsele etiam est alueare, & Cypselus amnis Straboni lib. 7. Amelectides, vt Aldus impressit Ouidiū in tertio de Arte, Conueniunt tenues scapulis amelectides altis. sed Bartolemaeus Merula legit analectides, quae sunt, vt inquit, modici puluini, &c. Carduelis Baptista Pi⁹ in elegijs corripit, Dulceq; carduelis fundit in astra modos. In elis tamen deriuatiua producuntur, vt patruelis. Arelas, oppidum. Auson. Pande duplex Arelas, quam Narbo Martius, & quam accolit Alpinis opulenta Vienna colonis. Enchelia, vrbs, vbi Cadmus in anguem versus fingitur, ab enchelijs. per ι, id est serpens & anguilla. Suagela, tetrasyllabum prima longa, quia υ habet. tertia vero breui per ι, vrbs est Cariae. Hermol. cap. 29. li. 5. Plinij. Agelae, Straboni dicuntur pupillares epulae apud Cretenses, vt viriles andriae & andronae scribitur per ι Hermolao cap. 8. li. 15. Plinij. Antipelargosis, id est retributio, & gratiae relatio per ε, vt Pelargos, id est ciconia. vnde prouerbium Antipelargin, &c. Penelope, tela procos decipiebat. Vnde nomen adepta est. Penion enim, est fusus quo reuoluitur subtegmen, vt ait *Mancinel.* Penelops per ε, vt Penelope, auis nomen: vnde Penelope dicta. Sphacelus, *herba saluiae* similis, etiam per ε tenue. Est & morbus, Latinè syderatio dicitur. Sphacelismus similiter per ε, morbus radicis, Latinè radicatio in quinto Theophrasti de causis plantarum. Eutrapeli apud Plin. ca. 16. li. 7. penultima breui, vt Eutrapelus. Entelechia per ε, vt dixi: & Etelis, piscis: & hecatebeletes. Icelos, liberti nomen apud Suetonium arbitror corripi, vt corripitur Icelos, Somni filius. Paranatelion per ι, *sydus iuxta aliud* oriens. Thargelia, mulieris pulcherrimae nomen, corripitur à Beroaldo. *Rachelaeus* à Rachelis corripitur, vt opinor, licenter à Mantua. Scopelismus per ι, *criminis species*, de quo multa Crinitus. AE ante l, vt Chamaelea, herba aut frutex, *interpretatur parua* olea, vt Chamesyce, parua ficus. Pompaelonenses, populi.

E ante m producitur,

Diastema vt Diastema, in est spatium. Graecè scribitur per η: ergo producitur teste *Iohanne Pio* & Calepino. ideo (vt vterq; testatur) errauit Sidonius in epithalamio *Polemij, dicens*, Sic placidam Paphien seruare diastema quintum. Euphemia Euphemia, *mulieris nomen*: interpretatur bona fama. nam εὖ bonum indicat: φήμη, fama *est*: vnde per ph aspiratum multi non irrationabiliter phama scribunt. apud Graecos autem in prima syllaba per η, φήμη pheme scribitur: hinc Polyphemus. quare errauit Sidonius in. 1. Panagyrico dicens, Gaudeat Euphemiam sydus diuale parentis. errat similiter poëta doctissimus Baptista Mantuanus in Catharinaria dicens, Funus Anastasiae vidi, Euphemiaeq; dolores. Eleemosyna Eleemosyna, hexasyllaba dictio est: cuius tertia syllaba producitur: quicquid Verulanus & alij quidam dicant. scribitur nanque tertia syllaba per η, quam in e longum vertimus: in penultima habet y Graecum. mecum sentit doctissimus vir Henricus Bebelius. interpretatur autē misericordia. nam eleos, miseratio est: & dicitur munus quod amore dei pauperi datur. Erotema, id est interrogatio. Vindemia Vindemia. Virgil. 2. Georg. Floret ager, spumat plenis vindemia labris. sic caeteri. hinc Vindemiator: quod per syncopam Hora. Vindemiator Vindemator dixit Sat. 7. li. 1. Vindemiator & inuictus quum saepe viator. Ouidius detraxit a literam, dicens in Fastis, At non effugit vindemitor hoc quoque causam: Sic Seneca in Claudium, Carpebat raras serus vindemitor vuas. abstemi⁹ Abstemius (vt in primo Fabius meminit) grammatici deducūt ab abstinentia temeti. ideo quidam putant variari: multo melius producitur. Sidonius in Eucharistico, Vix coctos capture cibos abstemius aeuum Ducis. Academia dicas produci tantum. vide A ante c. academiator Eremus Eremus sine aspiratione producitur tantum contra Alexandrum, Sulpitium, & alios plurimos. scribitur nanq; Graecè per η in secunda syllaba ἔρημος. nos η in e longum vertimus, & ος in us, dicimusq; eremus: vnde eremita, haec est verissima Nestoris doctri-

na, quam probat per Dionysium in periegesi. Bebelius quoq; diligentissimus grammaticus versum Græcum ex quarto Lactantij hunc citat, ἀνδρῶν χιλιάδας ἐν ἐρήμῳ πέντε κορέσαι. Pulchrè id obseruauit diuinus poëta Baptista Mantua. dicens ecloga. 10. Sola quòd in vastam nondum discessit eremum. Errauit itaq; hic, vt in alijs complusculis. Prudent. in Psychomachia dicens, Excidit ergo animis eremi sitis. Et Maffeus in Antomiade, Expediam primamq; eremum primosq; recessus. Et hymnographus, Prepotens martyr eremiq; cultor. Mammotrectus & Vgutio, pluresq; barbariei milites ineptissimè dicunt ab hæreo deriuari, vel à remoneo. est enim Græcum fœmineum, &c.

EXCEPTIO. Anathema, teste Valla in Matthæum, licet Prudentius, vt plures alij, dixerit, Dum vetitis anathema, legens anathema fauillis. huic tamen astipulatur Calepinus, in quo multa aut mendosa, aut falsa deprehendi. Alemania, regio: vnde Alemanus. Clau. in. 4. consul. Hono. Imploratq; tuum supplex Alemania nomen. Anchemolus cũ ch aspirato, viri nomen. vide E ante l, Sthenelus. Archemorus, viri nomẽ in. 17. Sillij. & sæpe apud Papinium cum ch aspirato scribitur. Anemos, vetus teste Calepino. At anæmos cum æ diphthongo dicitur exangüis, teste eodem. ab a, priuatiua particula: & hema, id est sanguis, n euphoniæ causa interposito est, extrita aspiratione. Anthemius siue anchemius, viri nomen apud Sidon. & Claudia. Artemis artemidis, id est Diana. hinc Artemisia, herba. in quibus errauit Macer, vt etiam ex composito Artemidorus perspicere possumus. Mart. li. 7. Quum vinceret Artemidorus. Autolemus, viri nomen. Marullus, Dixerat Autolemo flammas consultus aruspex. Chrysothemis: quia fit à themis. Elementum. Ouidius, Densior his tellus, elementaq; grandia traxit. Gethsemani, Christiani in penultima & antepenultima corripiunt. Neoptolemus, viri nomen, interpretatur nouus miles: sic enim dictus est Pyrrhus Achillis filius apud Virg. in. 2. Ænei. Polemos, & interposita t litera Ptolemus, interpretatur miles: quicquid hinc est, corripitur, vt Neoptolemus, Triptolemus, Ptolemæus, Polemon, Philopolemus in captiuis. Plauti. Barptolemæus, Polemon igitur, viri nomen, vide O ante c. Focale. Lucan. 9. Te Ptolemæe feram, &c. regis Ægyptij nomen, aliter vsurpantur. Polemius, viri nomen. Sidonius in Polemij epithalamio, Hoc in gymnasio Polemi sapientia vitam Excolit. pro Polemij per apocopẽ. Ploxemum Transpadani vocant capsam, Catullus de Æmilio, Gingiuas vero Ploxemi habet veteris. Solemus, viri nomen. Ouid. 4. Fasto. Huius erat Solemus Phrygia comes vnus ab Ida. Telemachus, viri nomen. vide E ante l. Telemus. vide E ante l. Tlepolemus, vide E ante p. Triptolemus, viri nomen, Ouid. 4. Fast. Triptolemum gremio sustulit illa suo. Vehemens, quod frequenter per synæresim est dissyllabum. Lucret. lib. 2. Nam tibi vehementer noua res molitur ad aures. Sic ibidem protulit (earum) vt noscas referre earum primordia rerum. Cicero in Arato, Gessit iam vero clinata est vngula vehemens, vbi notu simplex clinata, quo Cicero in eo opere identidem vtitur. hos imitatus est Horatius in vltima epistola, dicens, Vehemens & liquidus, puroq; simillimus amni Fudit opes. Propter dictum Ciceronis versum malo synæresin esse quàm primo loco anapæstum, vt Fluuiorum rex, &c.

Anathema
alemania
anchemolus
archemorus
anemos
artemis
autolemus
elementũ
neoptolemus
polemos
polemon
ptolemæus
polemius
ploxemũ
solemus
telemachus
vehemens

Æ ante m. Achæmenes, primus Persarum rex, vnde Persæ Achæmenidæ & Achæmenij dicuntur. Propert. lib. 2. Non tot Achæmenijs armantur Susa sagittis Spicula. Achæmenides, comes Vlyssis, teste Tortel. per æ diphthongon scribitur in secunda syllaba, nõ cum i Achimenides: ergo in i ante m ab aliquibus malè excipitur. Ouid. 14. Metam. Noscit Achæmenidem, &c. Adræmon, Thoantis pater teste Tortel. Chamæmellum, herba quę malè camomilla dicitur, vt ait Calepinus, scribitur autem cum ch aspirato. Calodæmon, cacodæmon, vt dæmon, Diadæma. Euæmon & Eudæmonidas, virorum propria. Lacedæmon, Lacedæmonius. Palæmon, viri nomen. Pylæmenes cum y Græco, viri nomen. Talæmeneus, viri nomen, qui Troianis auxilium dedit, vt dicit Tortel. œ ante m, Parœmia, prooemium. Philopœmen, viri nomẽ. η E ante m producitur, vt eleemosyna, hexasyllaba dictio. cum η enim ante m scribitur interpretatur misericordia. Stoa malè dicit corripi. Diastema solum producetur. Stoa frustra Sidonium excusat, vt in Euphemia, quod per η scribitur, idq; nobis in e longum fere vertitur. Abstemius variatur, sed productio est melior. Ouid. 15. Metam. Gaudetq; meris abstemius vndis. Lucil. 6. Lanificam dici siccam atq; abstemiam vbi audit. Ru-

æ ante m.
achæmenes
achæmenides
achemenij
adræmon
chamæmellum
Oe añ m

brius in Saty. Abstemium temulenta fugit Metenia nomen. Andremon, nomē viri, corripitur Vallæ.14. Iliados. Artemis, Diana, quasi acrotomis, quia aërem secat: corripitur & Artemisium, quod Plutarchus in Themistocle dicit esse Euboiæ litus. Chrysothemis corripitur, vt themis: & tutemet, vt tute. Barptolemæus corripitur, vt Ptolemæus & aptolemus.i. imbellis. Antemius corripitur. Sidon. Huic socer Antemius præfectus cōsul, & idē. Polemo regis nomen in.11. Strab. sicut Polemō philosophus in Horatio. Eremi nunquam corripitur, legitur in Claud. Sedantur gemitus Herebi: vbi male legatur eremi. Bene autem dixit Prudent. in Ditrochæo, Aspide sicca mala via deserebat eremi. Anathema, maledictio, detestatio per e: sed anathema, id est additamentum per η, & ita hoc producitur, illud corripitur. Echemythia per e, id est taciturnitas, vt Pythagoræ Gell. lib.1. cap.9. Boëmundus Mantua. Echomaneus Nicolao Vallæ corripitur. Artemō, vir mollissimus: & Artemona, mulier: & artemō, velū per e. Astranemus e breui. Pius in secundum Lucretij graphice appellat vanos & ventosos astrologos. Noëmi, socrus Ruth. Pruden. Illa socrum Noëmi fido comitatur amore. Vehemēs aliquando contrahitur in dissyllabum, apud Prudentium trisyllabū, Præceptor vehemēs eundo firmat. Phaleucium est. Sic & alij multi.

E ante n producitur,

Cyrenus vt Galenus trisyllabum: licet cum indoctis aliter dixerit Macer. Euenus, Agenor, Antenor, Agareni. & apud Baptistam in exhortatione contra infideles legendum puto, Semen Agarenum Trinacria, non Agarenicum, nisi dicatur hic vt in pluscul is a veterū obseruatione defecisse. Dyndymene, id est Cybele. EXCEPTIO.

Genos Corripe composita à Genos, id est genus. veluti Protogenes, &c. Auson. in Epig. Diogenes obijt: non obijt, sed abit. eadem ratione corripitur Origenes, ideo plurimorū deceptor Riga male dixit in Lucam, Scripsit Origenes, quòd nō tenebrosa fuerunt Idem, Ecce nouum mirum Diogenes cornua perdit. Mart. Mantile è mensa surripit Hermogenes. Virg. in Bucol. Non tulit Antigenes. Iuue. Aduocat Archigenem. Idē, Protogenes aliquis corripiuntur quoq; composita à Sthenos cum sth aspirato, id est robur. vt Demosthenes, Borysthenes cum y Græco, fluuius, insula, & oppidum, vnde Borysthenidæ Scythæ, & Borysthenius, a, um, & Borysthenis borysthenidis. Priscia. in Periegesi, Hic vbi descēdit porrecta Borysthenis vnda. Proper. li.2. Gloria ad Hybernos lata Borysthenidas. sic Antisthenes, Callisthenes, Plisthenes, virorū noīa. hinc Antisthenius, Callisthenius, Oui. 2. de remedio Amoris. Illam Plisthenio gaudia ferre viro. Corripe etiam composita à Xenos, id est hospes vel peregrinus, vt Philoxenus, id est hospitalis: philoxena, talis fœmina: philoxenia, hospitalitas. Aristoxenus, optimus hospes. nam aristos, optimus est: axenus, inhospitabilis. Polyxena cum y Græco, Priami filia, interpretatur multorum peregrina à poly cum y Græco, & xenos. ita tradit Calepinus. Tortellius autem à poly & zene admiranda hic Calepino libentius accedo. Ouid.3. Meta. Placet Achilleos mactata Polyxena manes Proxeneta in Xenium, E ante n dictum est. Quare indoctè quidam dixit, Tam demens vt sis Aristoxenus inepte, Qui viuentem animam disputat esse nihil. Armenia, regio. Papin.1. Syl. Armenia & patiens Latij iam pontis Araxes. sic cæteri præter Rigam & nonnullos Riga indoctiores: quos male imitatus Petrarcha dixit in.2. Aphricæ, Vincetur Iudæa tenax, Armenia duplex. Placentinus aspirat Harmenia. Iuuenalis, Armenius Zalates, &c. Asenech, hæbræum nomen. Achæmenes. vide Æ diphthongon ante m. Argetes, Apollo per e psilon. Achemenides vide ibidem. Ambenus, proprium montis & viri apud Valer. Flac. lib.6. Aleamenes. teste Calepino, sculptoris nomen. Ariasmenus, viri nomen in.6. Valerij Flacci. Amphigenia. vide I ante a Alimenus, viri nomen in.10. Thebaid. Abdenago, teste Sulpitio, Anaximenes, philosophi nomē in Sidonio, & Aristomenes apud Marullum. Sic Achessomenus in Pylade. Berenice Berenices, non per o Beronice, quicquid dicat Nestor, auctore Antonio Parthenio interprete Catulli. Iuuenalis, Deinde adamas notissimus & Berenices in digito factus pretiosior fuit Ægypti regina & alia Herodis filia, & quæcunq; nomen fuerit, corripietur. Aliqui excipiunt Berenix: quod nusquam inueni. Berenicis. vide I ante c. Carcenas, piscis, est in Oppiano, Carmeniō, viri nomen Mart. lib.

(Marginal notes: armenia; asenech; achæmenes; achemenides; amphigenia; berenice; carmenion; diogenes; origenes; Sthenos; borysthenes)

lib.10. Nec te Carmenion vocem sororem. Phaleu est. Celenens, viri nomen, Glymene, Phaëtontis mater. vide O ante d, Rhodos. Clymenus, viri nomen apud Oui. 6. Meta. Vtrunq; per y Græcũ scribitur Clazomenæ Clazomenarũ, oppidi nomen. Ho. Sa. 7. Persius hic per magna negotia diues habebat Clazomenis, etiam lites cum rege molestas. In Calepino malè dicitur penult. produci. Cromenon in Pylade. Diadumenus, viri nomẽ. Mart. li. 3. Hoc tua sæue puer Diadamene basia flagrant. Echeneis. vide Echinus, E ante c. Eumenis, furia. Sillius lib. 2. Eumenis in medios irrumpit turbida cœt⁹. Eumenius, viri proprium in. 11. Æneid. Eumenes tamen producitur, vt quidam volunt. Eurymenæ eurymenarum, cũ y Græco. Valerius. Flac. lib. 2. Inde salutauit Eurymenas. Eugenius Eugenia, vt Amphigenia. Eumenides, vir. in. 3. Trist. Ouidij. Echimene, proprium mulieris in Pylade. Eulimene, nympha in eodem. Hebenus & hebenum, arbor. Virgil. 1. Georg. Fert hebenum, solis est thurea virga Sabæis. Helena vel Helene etiam diuæ Augustæ nomen: licet indocti tum velint produci. vide Menelaus. Helenus, viri nomen. Virg. lib. 4. Georg. Hos Helenus monitus, Helenium, frutex. Herenius, teste Bebelio. Hippomenes, viri nomen apud Ouid. in. 10. Metam. Hymeneus. Idasmen⁹, viri nomen. vide I ante d. Idomeneus, viri nomen. 3. Æneid. Iphigenia, vide I ante a. Sic Agenius: & eiusdem originis cetera. Iuuenis. Horatius, Imberbis iuuenis, Ingenium, & ingenuus, & ingenitus, & composita, Aduena, alienigena, &c. Ialmen⁹, vir, in Ausonio, Melpomene, musarũ vna apud Virgil. & alios. Missumenos, odio dignus & displicens. sed Disexapothos dicitur iucundissimus & maximè optatus. Mart. in Apop. Non erit in turba quisquam missumenos ista: Sed poterit quiuis esse disexapothos, Meritenes, lapis pretiosus. Priscian. in Periegesi, Miritenemq; bonum nardi cum reddat odorem. Nyctimene nyctimenes, puella in noctuam versa, cum y Græco in prima syllaba. Oui. 2. Metam. Crimine Nyctimene nostro successit honori. Potes pro noctua capere. Neriene variatur, teste Gellio. Oecumenicum per ι psilon. Olenos & olenus. vide, O ante l. Orchomenus, Thessaliæ mons: vnde Orchomensi, oppidum, & Orchomenõ, fluui⁹, vnde adiectiuum Orchomenius, a, um. Ouid. 5. Metam. Vsq; sub Orchomenon. Ormenus, viri nomen apud Papinium in. 10. Thebaid. Ormenis, nympha, in epist. Deianiræ. Ormenium, vicus. Ormenius, conditor eius in. 9. Strabo. Ochenius, in O ante c. Parmeno. Erasmus ad Guaguinũ, Necnõ Parmeno vti Terentianus. Phaleu. est sic Parmenio. Pœmenis. vide œ diphthongon ante m. Parthenos cum th aspirato, id est virgo. vnde Parthenice. Parthenius, viri montis, & fluuij nomen, appellatum verò propriè cũ significat qui ex ea, quæ virgo nupsit, natus est: vt dicit Mancinel. in illud Iuuena. Saty. 12. Mittere lances Parthenio factas. Parthenope in Virgilio. Periclymenus, cum y Græco in tertia syllaba, proprium nomen apud Ouid. in. 12. Metamorpho. Philopœmenes, vir in Ausonio. Et Phonolenides. 12. Metam. Porsena, Ethruscorum rex. Martial. libro. 1. Vrere quam potuit contempto Mutius igne, Hanc spectare manum Porsena nõ potuit. sic cæteri femè. Virgil. tamen metri gratia per geminum nn Porsenna dixit in. 8. Æneid. Necnon Tarquinium eiectum Porsenna iubebat Accipere. Sthelenus. Telomeneus. Tisamenes, vir in Pylade. Æ ante n, Amphisbæna, serpens. Bolitæna, piscis. Balæna, marina belua. Celæno, harpyiarum vna, & etiam Pleiadum. Celæne celænarũ, oppidum Phrygiæ. dicitur quoque singulariter Celæna, teste Nestore. Cæsæna, vrbs teste Tortel. Dracæna, draconis fœmina. Encænia & quicquid est à cænos, id est nouus. Hyæna cum y Græco. Lacæna. Leæna. Muræna. Nazarenus. Parænesis, admonitio. sic Apæneos. Proscænium, quia est à scæna. Phocæna, piscis. Oe ante n, Amœnus, Amœnitas, &c. Apœninus, vt vult Seruius, quia à pœnis nomen habere putat. Nestor & alij per geminum nn sine diphthongo Apennius scribunt. Buthœnus, cum th aspirato, id est Hercules, teste Georgio Valla. Calœna, Calœnum, vinum optimum. Lagœna & quicquid est ab œnos, vt Philænos: & à cœnos, id est communis, vt Epicœnum: & à scœnos, id est funis, vt Oxyschœnos, iuncus marinus, quasi acutus funis. Oxys acutus est, cum y Græco holoschœnos etiam marinus iuncus, quasi totus funis: nam holos totus est. Prothœnor. ¶ E ante n producitur, vt cathena. Errauit ergo Franciscus Pius in hymno, Assertor superas cathenato dæmone sedes. quod aliqui excusant quia putant quòd cathena dicatur à cane & teneo: sed hoc contra vsum poëtarum

celenus
climene
climenus
clazomenæ
Diadumenus
echeneis
eumenis
eumeni⁹
Eurymenæ
eugenius
hebenus
helena
helenus
hippomenes
idasmen⁹
idomene⁹
iphigenia
iuuenis
melpomene
missumenos
miritenes
nyctimene
olenos
olenus
orchomenus
ormenis
parmeno
parmenio
pœmenis
parthenos
periclymenus
porsena
Æ ante n
œ ante n
apœninus
apennin⁹

nihil militat. Non tamen occurrit ratio qua th aspiretur. Excipiuntur multa in Versificatoria nostra prætermissa, Aristomenes, vir apud Marullum: & Anaximenes, apud Sidonium. Carcenas, piscis apud Lippium, Carcenades nudæ nascuntur tegmine vulso. Argenetes, Apollo apud Mantua. Degener, & degenero. vt genus generis. Helenium frutex, vt Helena. Hymeneus, vt Hymen. Ialmenus, vir. Ausonius in Periochis, Ascalaphusq; potens, & Ialmenus acer vterq;. Halalcomene Halalcomenes, vel Halalcomenæ Halalcomenarum, vel Halalcomeniũ neutro genere, vrbs Bœotiæ, in qua Minerua præcipuè colebatur: Halalcomeneis inde dicta. Vide Hermol. ca. 7. lib. 4. & ca. 8. li. 13. Plinij. Pylæmeneus aut Pylæmenes, Paphlagonũ dux, corripitur ab Homero. hinc Pylæmenia. Nerione variatur. vide E ante r. Oecumenicũ per epsilon. Ochenius, vide O ante c Parmenio, vt Parmeno. Parthenope, vt Parthenice: vnde Partheniæ Lacedæmonijs è virginibus, id est innuptis nati. Parthenias in octauo Strab. Philopemenes, dux acer, Ausonius, Carcere in Argiuo Philopemena lenta adijt mors. Echimene, mulier, corripitur à Pylade li. 4. Asmenidæ, apud Virg. Temenidæ, in. 8. Herodoti. Eulimene, Pyladis tertio. Polysthenes, Thyestis & Atrei frater. Volaterranus. Tisamenes. Oui. In Ibin, & Pylades li. 5. Armene, media producta Xenophonti, Menippo & Straboni correpta Hermol. cap. 2. lib. 31. Plinij. Eurymene, Hecatæo Thessaliæ oppidũ: Plinio Macedoniæ, Hermol. cap. 2. li. 31. Plinij Enoriomenos per ω tertia & penultima per ε, ab ariete ductum cognomen. Ormeniũ, vicus sub monte Pelio: nunc vocatur Orminiũ, cuius cõditor fuit Ormenius. Ormenõ & Athessomenus, viri, corripiuntur à Pylade. Æ ante n, vt Demenetus, senex Plautinus. Scorpæna, piscis Hermolao & Sciena, piscis quã Varro Vmbrã vocat. Hermolaus. Melænis, mulier, interpretatur nigra aut fusca. Syæna, piscis à sue dictus: alio nomine chœrilla & porculus, Hermol. cap. 7. lib. 32. Plinij. Sphyrena, piscis, quem Theodorus malleolum vocat, Gangræna, cancer, morbus. Panænus, frater Phidiæ, sed variè scribitur. Straboni interim Panænus, interim Pandænum: nec Phidiæ frater, sed ex fratre nepos. Pausaniæ, Panænus & Panæus.

E ante p corripitur, vt Telephus, elephas.

æsepus — EXCEPTIO. Æsepus, fluuij nomẽ. Hinc Æsepius, a, um. Valerius. Flacc. lib. tertio Ampycides petit aduersis Æsepia syluis Flumina, & æquoreas pariter decurrit ad vndas. Ego video in prima habere æ diphthongon. Nestor verò legit Asepus, quia putauit corripi apud Priscian. in Periegesi, Atq; malos lemures quod pellit munus Asepi. Notũ est apud Flaccũ produci, & opinor Nestorẽ decipi: quia apud Priscianũ in omnibus libris, quos vidi, etiã diuersarũ impressionũ habetur Iaspi, non Asepi: sic, Atque malos lemures quod pellit munus Iaspi. Itaq;, quantũ ad diphthongon attinet, Tortellio suffragor. Asclepius, viri nomen. Græcè habet in secunda syllaba η, quam in e lõ-

Iosephus — gum vertimus, author est Nestor. Macer malè variauit. Iosephus similiter Græcè scribitur per η, quam in longum vertimus, testib⁹ Nestore & Antonio Nebrissensi. in quo nõ optimè sensit Sulpitius. Vt in Epodo, Anate eremo muliere scrypilo. in quibus tamen dicit se tritum vsum sequi, quod verum non est, si de doctissimorũ vsu loquatur. Ineptè itaq; dixit Riga in libris Regũ, inde refert Iosephus, quòd mira gerens Eleazar. Dicitur etiã Iosippus. Lycepes, Centauri nomẽ, in Pylade rectè producitur. Æ ante p,

æ ante p hypæpa — Hypæpa hypæporum, cum y Græco, Lydiæ vrbs, monti adiacens. ab hypo, id est sub: & æpos, cacumen & vertex. hoc est sub cacumine. Ouid. 6. Metam. Orta domo parua paruis habitabat Hypæpis. Præsepe. Præsæpio præsepis: & siquid hinc fit aliud, apud antiquos diphthongon habere consueuit, teste Nestore. Palæphatus, Palæpolis, Pala-

œ ante p hodœporicum synalœpha — paphia, & similia à palæ, diu: & palæos, vetus. Oe ante p, Hodœporus, viator Hodæporicum, id est itinerarium, hoc est liber aliquod iter describens (Itinerarium) Bebelius credit esse barbarum: licet Itineror verbum non satis elegans in Apuleio legatur, & Calepinus ponat itinerarium, si tamen in Hieronymo vsquam inueniatur, non multum damnauero, sed Hodœporicum libentius dixero. Synalœpha, episynalœpha, & si quid sit ab alœphe aliud per œ diphthongon ante p scribatur, testibus Tortellio & Nestore cum Georgio Valla Placentino. ¶E ante p corripitur, vt Elephas. Producitur Æsepus, fluuius in Lycia, licet Stoa cum Nestore in Periegesi Asepus prima correptat

legant

legant. Asclepium vrbs per y, ab Asclepio, qui est Esculapius: hinc Asclepia ars, id est, medicina: Et Asclepiades, vir, cuius penultimam malè produxit Prudentius. Canephori per y, canistrum ferentes. Lycepes, Centauri nomen producitur teste Bebelio. Vnde Pylades lib. 3. Mox Helimus subit, & latrans Bromus atq; Lycepes, Bulephorus per y, cōsultus, consiliarius, consilium ferens. Hierocepis, insula Plinio: & vrbs Straboni, huius Hierocepidis. dicitur etiā Hierocepia, & interpretatur sacer hortus Hermoloa cap. 31. lib. 5. Plinij. ¶ Æ ante p, Hypæpa, Veneri sacra. Incolæ dicuntur Hypæpeni Hermolao cap. 29. lib. 5. Plinij. Stoa Hypæpios non rectè, vt opinor, vocat. Acræphia, oppidi nomen Hermolao cap. 7. lib. 4. Plinij. Palæphatus inter ea quæ fidem non capiunt, meretricem fuisse Scylla tradit: quæ quum degluberet amatores, indignatione deorum in maris monstrū versa sit ex puella. Palæpaphiæ testimonio vtitur Virgil. in Cyri, Docta Palæpaphiæ testatur voce papyrus. Mendosè legitur, Palæphagie testatur voce Pachynus. Idq; nescio quis (nam Domitij glossulas illas esse nō arbitror) ad Venerē Pachynumq; Siciliæ promontorium perridicule refert. Hæc Ianus in fine tertij de raptu Proserpinæ. Palæpolis, vetus vrbs dicitur: & Palebyblus, vrbs apud Libanum sita.

E ante q corripitur,

vt Diequinti, diequarti: vel diequinte, diequarte, aduerbia temporis, contra primitiui naturam corripiuntur, teste Gellio li. 9. Noctium Atticarum. ¶ E ante q corripitur, vt Diequarti, teste Gellio: sed Cn. Martius diequarto produxit: sed opinor hoc per locutionem, illud per compositionem dictum.

E ante r corripitur,

vt Magisterium. Tibullus, Quum mea ridebunt vana magisteria. Ministerium, bucerus, quærcerus, inferus, superus, posterus. EXCEPTIO.

Propria ferè producuntur, vt Homerus, Saleranus, Cythera cytherorum. Cythere Cytheres, id est Venus. Auson. in Epigram. Nec bis cincta Diana placet, nec nuda Cythere, at pro Venere Cytherea contra primitiui naturam corripitur vbiq;, præterquā semel in Fastis. Vergilius in. 1. Æneid. Parce metu Cytherea, manent immota tuorum Fata tibi sic Cythereius. Abdera, Acheras, Iberius, Iberia, &c. Plurima tamē corripiūtur, è quibus multa hic subieci. Acheron. Lucan. lib. 3. Præparat innumeras puppes Acherontis adusti Portitor. Male habetur in Calepino id nomē ę diphthōgo debere annotari, & esse fœminini generis, quum sit masculini, fluuius est infernalis. Asterię, asteris, asterion, & quicquid est ab aster, id est stella, vt Asteriscus. Bructerus, Bellerophon. Cerberus, Craterus, Cicero, Cremera, Camere, Camerius, Casperula, Casperia. Eucherius, Eleutherius, Eleutheria, Eleutheræ, Eperie, Glycere, Glycerium. Hiero. Hieronymus, Hierosolyma, & quicquid est ab hieros, id est sacer, nisi per synæresin proferatur. Manilius, Hiera Syracusas, Salamis nanque vrget Athenas. Insulę nomen est. Apud Vergiliū est trisyllabū secunda producta. nymphę nomen in nono Æneid. Quos Iouis eduxit luco syluestris Hiera. Sillius libro. 14. Hic mitis Hieronis opes, hic sancta vetustas. synęresis est. Baptista in (Hiericus) synęresin fecit, & nihilominus corripuit, dicens in Ecloga decimā, Vnda coit rursum tandem Hiericunte relicta. Iuuēc. Ieremiam dixere alij, pars esse prophetam. Hymera. Laberius. Martialis li. 6. Affirmas Laberi, quid ergo non vis? pro Laberij. Phaleucium est. Mermeros, viri nomen, in duo decimo Metam. Nuceria. Pierus. Proteros, loci nomen in quarto Martialis. Silerus, fluuius, qui & Siler. Sillius lib. 8. Nunc Silerus qui nutrit aquis. Sigerius. Staberius apud Horatium in. 3. Satyra libri secundi. Tyberis, Tyberinus, Tyberius. Horatius Satyra tertia libri. 2. Te Tyberi numerare canis abscondere tristem Extimui. Vocatiuus est à Tyberius: ideo indoctè dixit Sidonius in tertio Panægyrico, Capreaq; Tyberi. Tripherus, viri nomen apud Iuuenalem Saty. 6. Valerus, viri nomen. 10. Æn. Quem tamen haud expers Valerus virtutis auitæ. Valerius, viri nomen. Hora. Saty. 6. Contra Lenini Valeri genus vnde Superbus Tarquinius regno pulsus fuit vnius asis, apocope est pro Valerij. Ergo nō rectè dixit Petrarc. in. 3. li. Epist. Insigne exemplū Marcusq;. Valerius offert. Adde dictis Nicerotes, pigmentarij nomen, vnde Nicerotianum

propria cythere cytherea acheron hiera tyberius valerus valerius nicerotes

vnguentum appellatur. Mart. lib. 10. Nimbis ebria nicerotianis. Phaleu. est. *Et ab eros*, id est amor, composita, vt phileros philerotis. & ab ceros, cornu, vt Rhynoceros, ægoceros. Camerinus, camerina, ætherius, amerium, amerinus, aptera, luceria, Ægeria, Nouerium, Treueri, & quę non occurrunt plura. Notentur composita, quia producuntur è longis, vt enimuero. Seuerus, sequens verum: sed etymologia potius quàm compositio videtur. hinc Asseuero asseueras, Perseuero perseueras. Papin. 4. Syl. Nam si ludere Grype perseueras. Phaleu. est. Arteria arteriorũ pluraliter. Lucret. li. 4. Propterea radit vox fauces sæpè, facitq; Asperiora foris gradiens arteria clamor. Dicitur quoq; arteria arteriæ singulariter. Cic. Læduntur arteriæ. Gell. Arteria est conceptaculum spiritus naturalis. Quidam non rectè corripuit, vt notat Calepin. Austerus apud Horat. Sa. 2. Baptisterium per η, Cyperus, vide I ante p. Cratera, cauteria, clysterium, cœmiterium, cantherius, Centeria, Charisteria scribuntur per η. Dicterium, breuiter, acutè, salseq; dictum. Martial. lib. 6. Omnibus arrides, dicteria dicis in omnes: Sic te conuiuam posse placere putas. Elaterium, per η, vt Ergasterium. Galerus, capitis tegmen. Iuuen. Saty. 6 Et nigrum flauo crinem abscondente galero. diminut. est Galericulus, hinc Galerita, alauda, à galeri similitudine propter plumam elatam in capite. vide Colon, Oanel, Mysterium. Auson. ad Theonem, Accipe congestas mysteria friuola nugas. sic Ouid. cæteriq;. Monasteriũ per η producitur. Niceterium, vide i ante c, per η, vt Oenastera. Poderis, vestis quædam male dicitur in Calepino corripi, quia teste Nestore (*cui suffragantur doctissimi viri Badius & Antonius Nebrissen.*) Græcè scribitur *per η*, quam in e longam vertimus. malè corripitur à Riga. Panthera, facilè reperies testimonium. Psalterium, organum musicum, Hebraice Nablon dicitur. Virg. in Ciri. Non arguta sonant tenui psalteria chorda. Errauit in hoc vt in plusculis Arator ad Virgilium Papam ita scribens, Metrica vis sacris non est incognita libris, Psalterium lyrici composuere pedes Pyreterium per η, vt Phaleria. Soteria, vide O ante t. Seuerus, *iam dictũ est*. Statera. Mart. li. 10. Non ergo est manus ista, sed statera. Papin. libr. 4. *Syl. Repit* languida quadrupedes statera. Phaleu. est apud Papin. teste Domitio, significat *lignum*, vnde vincto fune, & alligata mula trahebatur currus: à similitudine stateræ, quæ est instrumentum quo res sine bilancibus ponderantur. Synteresis per η. Trieteris, trium annorũ spatium. hinc Trieterica sacra, quæ tertio quoq; anno fiunt. sic Dieteris, biennium est. etos, annus est. Stathius. 4. Thebaid. Ludis & ara sacrum recolet trieteris Opheltem. *Virg.* Audito stimulant trieterida Baccho. Sill. li. 4. Edonis vt Pangæa super *trieteride* motu. Trieris, teste Nestore, per η scribitur, & producitur, nauis est *triremis*, *cuius præfectus* Tierarchus dicitur, secunda itidem producta Thimiaterium *per η*. Æ ante r. Arcæra, currus vndiq; clausus. Arcæris, securis ærea, qua in *sacrificijs* vtebantur sacerdotes. Aphæresis, epaphæresis, diæresis, synæresis, & quicquid est ab hæresis. Chimæra. Cithæron cum i Latino, viri & montis nomen. Megæra, furia, aut pro Herculis vxore, nec per æ diphthongon Megæra: nec per secundam vocalem Megera: sed per a primam vocalem Megara dicendum est, teste Domitio in illud Mart. li. 11. Tu Megaram credis non habuisse nates, fuit Creontis filia. Machæra cum ch aspirato, id est gladius. Neęra. Procærus, syncerus, & quicquid eiusdem est originis. Phaletærus, viri nomẽ. Oe ante r, Pomœrium, quasi post mœnum, locus est intra extraq; muros, vbi ædificare non licet. ineptè capitur pro pomario. Lucanus: Longa per extremos pomœria iungere fines.

¶ E ante r corripitur, vt Dierecta in Plauto. vnde & Ianus Parrhasius ad nautã aduersariũ suum, I nunc, & manibus tractas quibus arma Priapi, Redde directo mysticalis deo. i. Christo crucifixo. Tolle propria & de proprijs deducta, vt Eliberis, Granata. Eliberus, Granatę incola. Eueridas, viri nomẽ, teste Stoa. Politia. O Euerida quod mancat pretium. Ex Callimacho, apud quem eandem quantitatẽ habet. Hęc etiam sunt propria Philere, Cyperen, Hesperysia, Valameris, Galeritus in. 4. Propertij. Bigeritanus, aut potius Bigerritanus. Auson. In fundo patrię Bigerritanæ. Nam sic Paulinus Ausonio, Dignaque pellitis habitas deserta Bigerris. Tolluntur ab hac exceptione permulta in Versificatoria nostra, quibus addantur Cytherea, Veneris cognomen, à Cytharis media longa. Maro, Sunt alta Cythera. vnde sunt, qui dum corripitur, Cytheræa scribant. vt Parce metu Cytharæa, manent immota tuorum Fata tibi. Vbi tamen Cythe-

rxa

Marginal notes: seuerus; asseuero; perseuero; arteria; cyperus; cratera; cauteria; dicteriũ; galerus; mysteriũ; niceteriũ; poderis; panthera; psalteriũ; soteria; statera; trieteris; Æ ante r.; megara; Oe ante r

ræa scriptum offendi. Ouid. aliquando Cytheræa producit vt Fasto. 4. Meta. Cytherea leuiter mea tempora myrto Contigit, & cœptū perficere dixit opus. Et Metam. 4. Mercurio puerū diua Cytheræide natum Et Cytheriacus. Martial. in Apop. Sume Cytheriaco medicatū nectare testō Gythera cytherorū sem per e producunt, ad quæ Venus dicitur è maris spuma cōcreta, cōc hæc; insidens primū appulsa, ideoq; illic plurimum colebatur. Veruntamen semel apud Auso. (sed opinor mendū esse) corripitur, Sed Cytheron totus terras ex ære sacrauit Religione patrū, &c. Vbi, quia singulari vsus est, de alio loquitur loco. Eleutherius tertiā corripit, quia per ι scribitur, in quo errauit Mācinel. primam & tertiam producens, Quæ miranda dedit quondam Eleutherius en nunc. Et iterum, Annua qui celebrant demum Eleutheria possint. Eleutherius Iupiter, dicitur liberator: & eleutheria, sacra liberatoria. Strabo li. 9. Tunc Eleutherio Ioui tēplum construxērunt, & certamen gymnicum coronatū designauēre, eleutheria, id est liberatoria, ludos ipsos vocitantes. Sic corripitur Eleutherus filius Apollinis. Vnde Eleutheræ, vrbs: & Eleutherus, amnis in. 16. Strabo. Amerinus, populi nomē ab Amerio oppido, corripitur li. 8. Sillij. Ætherius, viri nomen ab Æthere, corripitur bene à Sidonio. Craterus, medici nomen, omnino corripitur. Persius, Ecquid opus Cratero? Egeria, Horatius ceteriq; corripiūt. Erasmus tamē nescio qua ratione produxit in Prosopangliæ. Nouerum, vici nomen, ab Auso. corripitur. Eperie, nympha corripitur. 11. Metam. Sic & Tiberius Ausonio. Camerina, oppidum, corripitur: vt Camerinus, poētæ nomē: & fluuij in Claudiano. Acheron etiam vt notum est, corripitur: estq; dubij generis: quia Virgilius dixit Acheronte refuso. Et Plau. in Captiu. Verū enimuero nulla adæquē est Acherō, atq; ego vbi fui. Sic rectè legūt Pius & Saracen⁹, quos ineptè carpit Pylades, teste Vgoleto Thaddæo, qui se dicit è Germania attulisse Nonij Marcelli librum, in quo citat hunc Plauti locum pro fœminino genere. Nec mirum est: quia nō solū fluuij, sed paludes etiam dicuntur apud inferos esse: Vnde Styx & Lethe dicuntur solū fœminini generis. Et quia compositum censetur ab α priuatiua particula & χαίρειν quod est gaudium, quasi sine gaudio, nō videretur huius loci, nisi quia partem secundam nō sequitur: non enim diphthongo scribitur, nec secundam producit. Aptera, vrbs, est etiam dictio composita, interpretata sine alijs: quòd ibi Sirenes à musis victę, & alis depositis, se in mare præcipitauērunt, teste Stephano, corripitur vt ptera. Luceria etiā vrbs, corripitur ab Horatio in. 3. li. Carminum. Secundo producuntur Græca in eriū deriuatiua, nisi ex composito corripiantur, vt corripitur Glycerium, ab eros, id est amor. Exempla longorū sunt, Psalterium, dicterium, mysterium, quę ferè per η scribuntur: vt Baptisterium, cœmiterium, cauterium, monasterium, elaterium, medicamentum quoddā. Thymiaterium, thuribulum, acerra. Ergasterium, officina. Acroaterium, suggestus, pulpitum, auditorium. Buleuterium, locus cōsilij. Desmoterium, carcer. Dicasterium, forum iudiciale. Elysterium, solutio. Criterium, etiam forum iudiciale. Piraterium, tentatio, & locus tentationis. Poleterium, forum venalium rerum. Telesterium, locus vbi initiatur. Phrontisterium, schola, locus curæ & solicitudinis. Chresterium, locus vaticinij. Æstheteriū, sensoriū, id est sensum sedes. Septerium, Apollinis quædam solennitas. Tripterium, instrumentum fricandi & scalpendi. Clysterium, clyster. Sphacteria sphacteriorū plurale neutrū, quòd ibi Heraclidæ iugulati crederentur. Spharto enim iugulo dicitur. Est etiam Sphacteria sphacteriæ, numero singulari, vrbs quædam. Poterion, calix, poculum, Charisteria charisteriorum, pro referendis gratijs libamina. Pyriaterium, focus, locus vbi instruitur ignis. Apodyterium, spoliatorium vestium in balneo. Deleterium, vbiq; per η, venenū. Phylacteria, amuleta, res quæ contra veneficia & alia noxia gestantur. Asseuero, vt verū, semper producitur, in Ausonio erratum mecum alijs decepit: legebatur enim Asseuerasos pro Assere natos: quod, vt planè cognoscas, de Castore, Polluce, ac Helena est epigramma hoc, Istos ter gemino nasci quos cernis ab ouo Patribus ambiguis & matribus assere natos, Hos genuit Nemesis, sed Læda puerpera fouit, Tyndareus pater his & Iuppiter, hic putat, hic scit. Penteconterus per η, id est nauis quinquagenū remorū in. 8. Herodoti. Canterius, equus castratus & asinus impropriè apud Apule. Auso. Canteri monso male nota petorrita vites. Est etiā vinea. Centaria per η, herba quædam. Synteresis per η à τήρησις, quòd est seruatio: & diateresis, conseruatio. Indocti, quia Græci post n proferunt τ vt d, scribunt Synderesis, vt multa alia

Amynteres, rami in ceruorum cornibus, per η, vt Phaleria. Castetia, Marcello locus, vbi cùm nauigatio quiescit, remi & gubernacula conquiescunt. vtitur Plautus in Asinaria. Meliceris & Mileceria meliceriæ per η, morborum nomina, vt simplex cerion, id est fauus. sic primicerius, Græcè protocerios. Cucerius etiam producitur, authore Bebelio. Nauclerus etiam producitur, vt apud Plautū in Asinaria. Macrochere per η in penultima, sunt tunicæ manicatæ, habentes manicas oblongas. Vocantur etiam cheridotæ. Æ ante r, vt Chamætære, & chamæterides, sunt pedissequæ Græcis quasi seruæ à pedibus. Hermol. cap. 5. libr. 36. Plinij. Exærembus, vinarius in Asinaria Plautina. Oe ante r, vt Hypochœris, herba, à porco nominata: dictio est composita.

E ante s corripitur.

vt Ephesus. Notentur composita Obesus, adesus. Arator libro. 2. Iam sermone potens

numeri Ephesi conuerterat vrbem sic ceteri docti contra indoctos. EXCEPTIO.

Producūtur numeralia quæcunq; habēt e ante simus, sima, simum: vt Vicesimus, &c. Sidon. in præfatione de laudibus Narbonis, Nam quod carmine pro tuo rependo. Hoc centesima laudium tuarum est. Phaleucia sunt. vide genitiuū laudium. Producuntur omnia à nesos, id est insula. vt Proconnesus, Peloponnesus, Chersonnessus, &cæt.

arcesius Arcesius, Vlyssis auus. vide A ante e, Laertes. Carchesium cum ch aspirato, poculum.

catachresis Valerius Flaccus libro. 1. Ipsa ter æquoreo libans carchesia patri, Sic ait Æsonides. Est quoq; naualis veli pars summa, eadem seruata quantitate. Catachresis, abusio scribitur, teste Nestore, Græcè per η, vt Anachoresis, teste Goudano. Caresus, vir in Valerio

cabesus Flacco, & fluuij vrbisq; nomen. producitur in Strabone. Cabesus, vrbis nomen in. 13.

dioecesis Strabonis producitur. Cinesias per η, vt Aposiopesis, exegesis, &c. Dioecesis, quia teste Nestore (cui suffragantur Calepinus & Antonius Nebrissensis cum ceteris doctis) scribitur Græcè cū œ diphthongo in secunda syllaba, & η, quā in e longum vertimus in tertia syllaba, ineptissimè itaq; dicitur diocesis penultima breui. Diaporesis, dubita-

ecclesia tio, teste Calepino. Ecclesia, Græcè per η scribitur: ideo optimè dicit Baptista. Flumina & ablutos genitrix Ecclesia lacte. Ecclesiastici scriptores plurimi hoc nomen corripuere, quos nec in hoc, nec in pluribus imitandos credo, nec ipsum Lactantium alioqui doctissimū dicentem, Ecclesiæ pastos hubere, lacte sinu Etesiæ, vide E ante t. Epi-

Galesus thesia, Phorbātis mater in Pylade. Eutresis, vrbs in Homero. Galesus, fluuij & viri nomen. Papinius lib. 3. Syl. Et lacedæmonij pecuaria culta Galesi. Pro viro producitur in

halesus 7. Æneid. Genesa, oppidum est, teste Guodano. Halesus, fluuius & mons non longè ab Ætna. Columella lib. 11. Et quæ Sicanij flores legistis Halesi. Producitur pro viro quodam in. 7. Æneid. & in. 12. Metam. Herbesos, oppidum prope Hyblam. Sil. lib. 14. Non Herbesos iners. Halesinus fons. Priscianus in Perihege. Hic & Halesinus fons est

IESVS mitissimus vndis. Herbesus in Virgilio. Ithacesius in octauo Sillij. IESVS, Græcè ἰησοῦς per η, quam literam in e longum vertimus: nec vllam obtinet aspirationē. vide finem primi libri. Prudent. licenter Isus pro Iesus dixit. id ego nollem imitari: vt Rile sub obliqua pretiosam proderit ISV. non finit positio vocali in i consonantem versa

lycabesos IESV dicere. Lycabesos cum y Græco, mons Atticus vide Hegaleos, E ante g. Larnesus, teste Goudano, est quoddam oppidum. Lyrnesus, oppidum Phrygiæ. Virgilius. 12.

lyrnesus Æneid. Lyrnesi domus alta solo Laurente sepulchrum. cum y Græco, vt quod geminū

marpesus ss scribitur Lyrnessus, Thessaliæ oppidū. Marpesus, mons Pari, vt Seruius inquit. hinc

magnesia Marpesius, marpesia, marpesium: Virgilius. 6. Ænei. Quàm si dura silex aut stet Mar-

mathesis pesia cautes. Magnesia & regio & vrbs & promontoriū, teste Nestore. hinc Magnetes, aut Magneres populi. Mathesis, quia vt Nebrissensis ait, Græcè per η scribitur μάθησις idem dicunt Badius, Calepinus, Bebelius, & sensit Baptista Mantuanus, dicens, Sunt Sophiæ partes, est ingeniosa mathesis. Mataratius & Goudanus dixerunt corripi, moti forsitan authoritate Apollinaris in secundo Panægyrico dicentis, Percurrit mathesin numeris, interrogat vmbras. sed is plerunq; errauit propter ignorantiam Græcæ linguæ, vt per Hermolaum probauimus: ideo melius puto producendum esse hoc nomen cum Baptista, &c. Megalesia, festa & ludi Magnæ deæ. Ouidius. 4. Fastorum, Institeram quare primis Megalesia ludi Vrbe forent nostra. Malesus, testibus Badio &

Bebelio

Bebelio. Milesius à Miletus possessiuum. Virg. Georg. 3. Milesia vellera nymphę carpe- milesius
bant. Micalesos, promontorium Onchesti ciuitatis, vt ait Lactan. in. 7. Thebaid. Papi- micalesos
nij, vbi producitur. Monesus, viri proprium. Sill. lib. 7. Eminus hos gladio Sapharum, monesus
gladioque Monesum & Morinum. Moneses Monesę viri nomen in. 6. Valerius. Flacc. moneses
Myndesos cum y Græco, vrbs Syriæ: vnde Myndesius myndesia myndesium. Ouid. 5. myndesos
Metam. Occidit & Celadon, Myndesius occidit Astreus. Menesis, vt vulgò apud Ho- menesis
rat. legitur, per ei in prima & secunda syllaba: aut per u in prima syllaba Munesis, vt est munesis
in Appiano, teste Antonio Mancinello, fuit viri potentis & clari nomen . Horatius
Ode. 6. li. 3. Carm. Iam bis Menesis & Pacori manus. versus est alcaicus dactylic⁹. Mi-
mesis, per η. Opesos. vide E ante s. Mesembriacum, oppidi nomen est. Onesimus, viri opesos
nomen: interpretatur vtilis. Onesis, est iuuamen, vtilitas. sed inuenio vulgò per e in onesimus
prima: & æ diphthongon in secunda syllaba Enęsimus. Ouid. 8. Metam. At non lethi-
feros effugit Enæsimus ictus. Phronesis & Prymnesium per η. Poësis. Horat. in Arte, poësis
Vt pictura poësis erit. Pleuresis, Græci Pleuritis pleuritidis dicunt, à pleuras, id est la- pleuresis
tus: est enim laterum dolor. Macer, Costarum quā pleuresim vocat Attica lingua. Pru-
dent. Macro non indoctior corripuit. Phrenesis. Iuue. saty. 14. Quum furor haud du- phrenesis
bius, quum sit manifesta phrenesis. id est, furor & amentia. quidam Phrenetis legunt,
teste Mancinel. Mart. lib. 4. Declamas in febre Mathon, hanc esse phrenesin: Si nescis,
non es sanus amice Mathon. Serenus licenter corripuit, dicens, Ex vitio cerebri phrene-
sis furiosa mouetur. mecum est doctissimus Nebrissen. Philesius in Ibin Ouidij. Syn-
teresis, teste Nestore, per t in secunda syllaba, non cum d scribitur, dici potest attentio Synteresis
seu conseruatio Nam à syntereo, id est conseruo deriuatur. Est animæ pars, quæ vitijs
aduersatur: & sese semper immaculatam cupit à peccato seruare. Synœcesis, per œ di- synœcesis
phthongū in secunda syllaba, id est cohabitatio, producitur, teste Nestore, cum y Græ- sperche-
co in prima syllaba fit enim à syn, id est con: & œcos, domus. Sperchesiades, patrony- siades
micum à Sperchesius, viri proprio, producitur in li. 5. Meta. Ouidij. Theumesus, mons theume-
apud Thebas. Hinc Theumesius, frequens in Papinio. Theoresis cum th aspirato, id sus
est, contemplatio, producitur, teste Nestore. Theomai, cōtemplari. Telmesis. vide I an- theoresis
te d, Cnidos. Thermesus in Periegesi. Titaresus, fluuius, quem Orchon etiam dicunt, titaresus
Luca. li. 6. Defendit Titaresus aquas. Male legebatur citharœdus: vt notauit Antonius vagesus
Sabellicus. Vagesus per primam vocalem ante g in. 10. Sillij. Æ ante s, Anapęstus Ang- Æ ante s
sum, herba. Ancæsa, vasa cælata, quòd circūcędendo fiant: ipsumq; cęlare hinc dictum
est, d in l verso. Clytemnæstra, mulieris proprium. Diocæsarea à Cæsare, vt Neocæsa-
rea. Hephæstion, viri nomen. Palæstra, palæstrita, palæstrina. Et apud Priscia. in Perie- Oe ante s
gesi, Masæsylij, populi nomen. Oe ante s, Argyrœsa teste Tortellio, vrbs Ætoliæ. ¶ E
ante s corripitur, vt Temese vnico s, & sine h, vrbis nomen in Brutijs & Cypro vtro-
biq; ærifodinam habens. Ouid. 15. Metam. Hippotadęq; domos regis Temeſesq; me-
talla. Hinc Temeseus. Producitur numerus in esimus, vt millesimus, centesimus: & à
multus multesimus apud Lucre. lib. 6. Quàm sit paruula pars, & quàm multesima cō-
stet. id ęst minima & vilissima, & in plurimis vltima. Secundo produtuntur compo-
sita à nesos, id est insula, vt Peloponnesus, Myonnesus quę n geminant, & Arcōnesus
insula vrsorum, alio nomine Aspis, & Alopeconnesus, à vulpium omne insula & vrbs.
Hieronnesus, insula sacra. Heronnesus, Iunonis insula. Priapōnesus, Priapi insula. Crō-
mionnesus, cæparum insula. Chersonnesus, oppidum Isthmi incolæ, Chersonnesij:
scribitur etiam Cherronnesus. Halonnesus, insula à sale dicta, antea Proconnesos. Pro-
nesos, oppidulum Caphaleniæ. Valer. Flac. lib. 3. Tonsas auroq; Proneson. Excipiūtur
etiam in esius nomina à Græcis deriuata, quia η habent, vt ab Ithaca, Ithacesius, scribi-
tur etiam Ithaceius. Et à Mychale Mychalesius in secundo Claudiani contra Eutropiū.
Est autem Mychale, vrbs Ioniæ. Vnde etiam Mychalesius dicitur. Et Mychale, mulier
apud Iuuenalem. Milesius à Mileto, vnde Milesia vellera. Mendesius à Mede Medes, vel
potius à Mendis Thessaliæ oppido. Etesius ab annis, significat anniuersarium. Lucret.
libro quinto. Puluerulenta Ceres & etesia flabra aquilonum. id est Etesiæ, qui sunt
venti certo anni tempore flantes. Vnde idem libro sexto. Anni tempore eo quo Etesia
flabra feruntur. Hic (quo) particula propter vocalem sequentem corripitur, non absu-

 mitur.

mitur. Item ab Hecale Hecaleſius, vt Iuppiter Hecaleſius. Fuit autem Hecale per diminutionem Hecalena, anus quæ Theſeum comiter hoſpitio accepit, ob quod meruit à poſteris diuinos honores: de qua re vide Plutarchum in Theſeo. Phyleſius. *Ouid. in* Ibin, Quæq; in Adymantum Phyleſia regna tenentem, A Ioue venerunt, te quoq; *tela* petant. Eſt populi nomen, teſte Domitio. Phileſius, eſt Apollinis cognomen, teſte Hermolao, in primũ Melæ: Megaleſius, à Megale. Excipiuntur etiam hæc ſequentia, Thalæſius, viri nomen: videatur E ante t, etho polus. Temmeſſus, vrbs, alio nomine Telmeſſus & Telemeſſus, Græcè Telmiſſus ferè dicitur à Temmeſſo cõditore Apollinis filio. Differt autẽ à Telmeſſo Termeſſus, quòd in Piſidia hæc ſit, illa in Lycia. Hæc ex Hermol. ca. 27. lib. 5. Plinij. vbi Telemeſsis etiam ſſ geminat. Verùm licet hæc omnia tã in Volaterrano li. 10. quã apud Hermo. ſſ. gemino ſcribantur, neuter tamen præcipit id fieri debere. In Strabo. certe & in Perihegeſi vnico ſ, Termeſus ſcribitur: ſic, Poſt has Piſidum pinguiſsima rura coluntur, Termeſus Libyæ, necnon clariſsima Stege. Telmeſus in. 9. Strabo. eſt Lyciorum vrbs: & Telmeſis, promontorium in. 14. Strabo. Volaterr. li. 10. dicit Stephanum putare Telmeſſum, oppidi nomen, gemino ſſ ſcribi. quod ſi eſt, poſitione producitur, & reliqua. Tarteſus, teſte Stoa, ſed ſæpius Tarteſſus ſcribitur. nomẽ eſt fluuij. alio nomine Bethis. Anacreonti ſcribitur gemino ſſ. Megaleſos, teſte Stoa. Stathius Thebaid. 7. Quos pinigeris Megaleſos in aruis. Vbi libri quos vidi habẽt Micaleſos, & in Volaterrano ſcribitur Mycaleſſos. Mileſus etiã, teſte Stoa. *Prymneſiũ*, funis nauticus, ex Gręco per η noſcitur produci. Teumeſus, teſte Stoa Thelmeſus vel Teumeſſus (ſic enim variè ſcriptum reperio) eſt mons Bœotiæ: Teumeſia Tẽpe apud Stathium. Pylades li. 5. Vaſtãtem iuuenis Teumeſia regna leonem. Opeſos nullo modo corripietur, licet Hermol. cap. 11. lib. 4. Plinij apud Ouid. Odeſſon, non Opeſon legerit. Oedypereſia, vrbs, alio nomine Ægira, producitur ab Homero, *οἳ θ' ὑπερησίην τ' ἔχον αἰπεινήν ἠδ' ... αιπεινην δολόεσσαν*. Hermol. ca. 5. li. 4. Plinij. Aleſium, vide I ante ſ. Aliſium. *Aleſus*, vir, producitur à Pylade li. 5. Titareſus, aut, vt Home. dicit. Titareſius, *fluuius eſt qui* etiam Eurotos dicitur: licet alij Orcum vocent. vide Hermol. ca. 8. li. 4. *Plinij. Epiteſia*, Phorbantis mater, producitur à Pylade lib. 2. Corteſius, viri cognomen, producitur à Mantuano. Paracleſis per η, id eſt aduocatio vel cõſolatio. Quinquageſies, vbi nũc dicimus quinquagies. Pla. in fine Menęch. Vix credo tota auctione capiet quinquageſies. Eutreſis, oppidum & caſtrũ Theſpienſium producitur ab Home. apud Volater lib. 8. *Cineſias*. Diatereſis. i. conſeruatio. Antirrheſis, altercatio, controuerſia. *Apæteſis. i. repetitio.* Aporrheſis, id eſt fatigatio. Doceſis, apparentia, opinio, exiſtimatio. *Doneſis, prima* breui, motus, agitatio. Ecphoneſis, pronuntiatio & exclamatio, *per ω in ſecunda*. Enãthropeſis, incarnatio, per ω. Exegeſis, id eſt expoſitio. Eroteſis, interrogatio. Cathæreſis, deſtructio. Cœmeſis, dormitio. Syndeſis, conſcientia. Metachoreſis, ſeceſsio. Mimeſis, imitatio. Phroneſis, ſapientia aut prudentia: contra ineptum Theodolum quem imitatus Anticlaudianus li. 4. Altius inquirit phroneſis, ſenſuq; profundo. Sed Anticlaudiani ſcriptor minimè eſt claſsicus, nec dignus quem imitemur: quia Phroneſis etiã primam, quæ per ω producit. Phroneſium, mulieris nomẽ, in Truculẽto Plauti: in cui' prologo hic verſus ſenarius eſt, Hic habitat mulier, nomen cui eſt Phroneſiũ. Eſt aũt Phroneſis ſapientia, & malorũ ac bonorum neutrorumq; ſcientia. Eadem ab Homero Phronis appellatur. dicta quaſi pheroneſis. i. afferens commodũ & vtilitatem. nam ὄνησις iuuamen & vtilitas. & ὀνήσιμος, vtilis. φρόνησις certè. i. prudentia, vt omnia iam dicta, per η antes ſcribitur. Pius in Plautum propter Anticlaudianum male φρόνεσις ſcripſit. Matheſis Sidonius malè corripuit: quia etiam per η ſcribitur. & propter eum Stoa malè ſentit variari. Bene Prudent. in. 2. contra Symmachum, Nec præſcripto aliquo pellit ſua tota matheſis. Pleureſis variatur, ſed vix Latinè dicitur: neq; enim Græcè pleureſis dicitur, ſed pleuritis, pleuritidis, penultima longa. Eſt laterũ dolor: quia pleura, eſt latus. Hinc ſimili quantitate ſeruata rectiùs pleuritic⁹ quã pleureticus dicatur, eo morbo laborans. Apoſiopeſis per η, & ſimiliter aporeſis, id eſt dubitatio. Bibeſia, Plautus in Curcul. ſignificat bibendi cupiditatẽ. Sicut Peredia, ibidem edendi cupiditatem, à peredendo. Careſus, viri nomen. Valer. Flac. lib. 6. Dypſanta careſus. Eſt etiam fluuius & vrbs, & ſcribitur per η, ſed Homero per ſſ geminatũ. Sed etiam Greci non ſemper orthographiam

ſer-

certant, nam illis interdũ Ephessus scribitur, cùm tamen Ephesus mediã corripiat. Fatetur aũt Hermolaus Græcos nunc s aut c simplici, nunc geminato eandẽ dictionem scribere. Vide eum cap. 29. li. 5. in annotat. Plinij. Cabesus vel Cabessus, vrbs vnde Othryoneus venerat petiturus Cassandrã filiã Priami, vxorem. Strabo, hoc est eius interpres li. 13. ex Homero, Quem noua bellorum iampridẽ fama Cabeso Traxerat, intactam & forma præstante petentẽ Cassandrã. Apud Strabonem & plures Cabesus & Caresus vnico s scribuntur. Apud Hermola. cap. 27. lib. 5. Plinij. Cabessus, vrbs Cappadociæ, Othryonei patria, tam Græcè quàm Latinè geminũ ss obtinet: quamuis Hermolaus id non expressè præcipiat. Nicolaus Vall. in. 14. Iliad. Cabyson vocat: sed illi nõ adhibeo fidem: quia plurima inuertit. ait aũt quod dictũ est, Hos inter patria Cabyso insignibus armis, Othryonæus erat Cassandræ accensus amore. fortè per incuriam κ, quod Græcis ι sonat, in y verterat. Virg. in. 2. procũ Cassandræ Choræbum vocat. Phrenesis non est dicendum, sed Phrenitis phrenitidis: docet in Iuuen. Merula, de qua re plura in cap. 8. lib. 26. Plinij, & in glossema. Pleuriticus (inquit) dicendũ, non pleureticus: & pleuritis, nõ vt medicorũ officinæ pleuresis: vt phrenitis, nõ phrenesis. Hippocrates, Galenus, cæteriq; vtuntur genitiuo in idis. Sic Arthritis, non arthresis: Nephritis, non nephresis: etiã si ita legatur apud Vitruuiũ, Martialẽ, Celsumq́;, vitiosè ex consuetudine imperitorũ. Hæc Hermolaus. Pruden. vulgus in phrenesis sequitur, vt Iuuenalis, sicut vulgò legitur, Cùm sit manifesta phrenesis, pro phrenitis. Genesius, diui nomen, producitur à Prudentio. vide Ardelas, E ante I. I E S V S, Prudentius, vt impresit Aldus in Psycho. Pretio sam prosit I E S V Impendisse animam. Et ibidem, Vtq; homini, atq; deo mediũ interuenit I E S V S, &c. Ecclesia. Prosper, in toto mundo quẽ vera Ecclesia præbet. Carbonesius, viri nomẽ, producitur à Beroaldo. Hebesus, vir producitur Virgilio. vide E ante b in primis. Monesis producitur. Val. Flac. lib. 6. Correpto crine Monesen. Aldus dicit hoc nomen æ dyphthongon habere in secunda, & o breue in prima, & e longum in vltima. Itaq; apud Horat. monæses legendum censet, nõ menesis, &c. Vagesus, vir. Sill. lib. 10. Agnouit sonipes, arrectisq́; auribus acrem Hinnitũ effundens sternit tellure Vagesum. ¶ Æ ante s, vt Apæsus, & quod idem est, Pæsus, fluuij & vrbis nomen, tam Græcè quàm Latinè æ dyphthongon habet apud Hermol. in ca. 32. lib. 5. Plinij. licet in Strabone iam Latino dyphthongus absit vitio fortè chalcographi. Incolæ dicuntur Pæsini apud Strabo. cuius interpres ait libr. 13. ex Homero, Qui campos Adrastiæ habent, necnon & Apæsum. Item, Diues opum variarum habitabat mœnia Pæse. Monæses, de quo iam diximus. Sed quòd dixi Apæsum & Pæsum eundẽ fluuium significare, quidam aliter sensit. Vnde de diuersis dicit Ianus Parrhasius in illud Claudiani in. 2. de raptu Proserpinæ, Haud procul inde lacus (Pergum dixère Sicani) Panditur. Ouidius (inquit) Pergusam dixit, non Pergũ, Haud procul Etnæis lacus est à mœnibus altus Nomine Pergusa. Nec mirũ: nam qui Prusiadi mons imminet, à multis Argathone, à quibusdã Argathon dicitur. Homerus etiã per apocopen multa protulit vt Messenen, Messen ex interpretatione Strabonis & Eustachij, Quanquã Papinius vt diuersas accepit Atarnam, Tarnam, Apæsum & Pæsum. Simias item Dodonem Dodo dixit. Epicharmus, Syracusas Syraco. Lycophron, Aborigines Borigines, Iphigeniam, Iphin, Asclepiũ, Epium. Æschylus argo nauis gubernatorẽ Tiphin, ablata prima consonante, Iphin. Et alij membliaron insulã Bliaron: Amorginamq́; vestem, quæ nomen habet ab insula Amorgo, quidam morgin appellauerunt, vt refert Pollux.

E ante t producitur,

vt Ortygometra, id est coturnix vel mater ortygũ, id est coturnicum: vt tettigometra, cicadæ genus, interpretatur cicadarũ mater. Tettix, cicada est, meter, mater. quod per η scribitur, teste etiã Nestore Paracletus, teste cum ceteris doctis Philelpho à Paracleo, paracletus. id est, hortor, rogo, cõsolor: vnde Paracletus consolator dicitur. Bapt. Mant. in agone Margaretæ sumit pro angelo quodã, dicẽs, Cui nomẽ paracletus erat, descendere mandat. Multi ineptè corripuerũt paraclitus: quia scribitur Græcè per η, παράκλητος. & malè secundũ nõnullos per ει dypth. quam similiter nos vt η vertimus in e longũ, vt κυθέρεια cytherea: sic Paracletos paraclet⁹ nõnunquã tamẽ propter euphoniã vertim⁹ ei in paraclitus. longum

longum: vt Thalia, thalia author Seruius in illud Virgilij, Nostra nec erubuit syluas habitare Thalia: musa. & Græcè ait thalia: nam Latinè thalea debuit dicere: sicut κυθέρεια, cytherea: sed propter euphoniam contempsit ius regulæ: ideo in Græcitate permansit. hæc Seruius. Quamobrem Tortellius ait per e Paracletus quidem dicendum fuisse. Maluerunt tamen nostri Paraclitus, vt idem sit sonus apud nos qui fuit apud Græcos. Et fortè propter Euphoniam sic Agapitus dixêre, non agapetus. Propterea vir doctissimus Curius Lancilotus ait, Paracletus non paraclytus, mera est ostentatio vt brabiũ, non brauium, Gasparum, Hamilcarum, &c. Vt vt est, penultima producetur tantum: licet Prudentius & alij multi corripuerint. Nec dicitur cum y Græco à clytos, id est insignis, paraclytus. Nam (vt ait Philelphus in. 13. li. epist.) Si hoc nomẽ vsquam inueniretur, significaret infamem, aut præter famam. nam para aliquando significat præter: & diminutionem repræsentat. Clytos famam & insignem: vnde inclytus. hoc autem dictu absurdum & impiũ est de spiritu sancto. Curetes fine clasici auctoritate ne corripias. Notentur è correptis composita, vt pedetentim in. 5. Lucretij. Impeto, impetus, & similia quæ corripiuntur. EXCEPTIO.

Corripe denominatiua in etas, vt Pietas, satietas, varietas: & composita à metrõ Monometrum, dimetrum, &c. & à Thetou cum th aspirato in prima duntaxat syllaba, id est positum: vt Syntheton, asyntheton, metrum, antitheton, epitheton, figurarum nomina. Agonotheta, id est certaminis dispositor, Latinè munerarius dicitur. *Allœotheta*, aliter posita. Persius, Crimina rasis Librat in antithetis, doctas posuisse figuras Laudatur. Argenetes. Asyndetos per e psylõ. Arete, id est virtus, penultimam corripit. vtimur in quibusdam compositis: vt Panaretus, viri nomen. Anaxarete, mulieris nomen. hoc interpretatur tutrix virtutis, illud verò omnem virtutem continens: quo nominè dictus est liber Iesu filij Syrac. Hieronymus in prologo super Parabolas *Salomonis*, Fertur & Panaretus Iesu filij Syrac liber. Mart. libro. 6. Quum peteret *seram media* iam nocte matellam Arguto madidus pollice Panaretus, Spoletina data *est*: *sed* quam siccauerat ipse. Ouid. 14. Metam. Viderat à veteris generosam sanguine Teucri Iphis Anaxaretem humili de stirpe creatus Achete, cicadarum species arguta, per e psilõ. & Aetius, viri nomen in Sidonio. Aretagus, teste Mancinello in illud Iuuenalis Saty. 15. Risum fortasse quibusdam Mouerat, vt mendax Aretalogus, in mare nemo. Hunc abijcit sæua dignum veraque Charybdi. dicitur ab arete, id est ars, virtus, sermo, oratio, *ratio*, verbum, studium. Est itaque iactans virtutem, tum suam, tum *alienam, ac fabulosus* & garrulus. Nestor contra Domitium negat ab arete dici, quæ *est virtus*: *sed* deducit ab Aretos, id est placidus, Tortel. legit aretæ logus, vt sit oratio: *veluti* mendax esset sermo: qui Aretæ vxori Alcinoi dirigebatur. sed nugatur *Tortellius*, quia vt Nestor docet ex Apollonio & Homero Græcis poëtis, Areta aretæ, vel Arete Aretes pro Alcinoi vxore primam syllabam & tertiam producit. Arethusa cum th aspirato, nympha in fontem sui nominis versa, vel in fluuium potius. Ouid. 5. Metamorph. Cur sis Arethusa sacer fons. Acœnetus, pædagogi nomen: interpretatur, teste Mancinel. sine communitate: ab a, id est sine: & cœnetes, id est communitas. propriam enim spectabat vtilitatem. Iuuen. Saty. 7. Discipuli custos præmordet Acœnetus ipse. Ascheros cum ch aspirato, equi nomen in. 6. Thebaid. Papin. Archetypus, a, um. cum ch aspirato, & y Græco, id est exemplaris: vt sit Archetypum, vetus exemplar, veluti quod ipse author fecit, ad cuius similitudinem conamur similia efficere. Sic dicimus Archetypus liber, archetypa epistola, archetypa vasa, &c. ab archæos. i. antiquus, vetus, teste Mancinel. & typos, forma: archæos tamen penult. produc. alij deducunt ab archos, id est princeps, vt sit principalis forma. Iuuenalis Saty. 2. Et iubet archetypos pluteum seruare cleanthas. Amethystus, lapis contra ebrietatem valens. Calepinus vult hoc nomen scribi cum th aspirato in tertia syllaba & y Græco, atque cum th in vltima syllaba: ab a, id est sine: & methysthis, id est ebrius: vel methe, id est ebrietas. Nestor dicit vltimam syllabam esse sus, sine th. ab a, id est sine, & methysos, id est ebrius. hinc amethysthinus vel amethysinus. Nestor carpit Tortellium, qui dixerat hoc nomen in tertia syllaba habere i Latinum. Mart. Quum potes amethystinos trientes. Phaleucius est. Prudent. in Psycho. Sardonichen pingunt, amethysthiynna pingit iaspis, Archetius, viri nomen, Virgil. Æneid.

theton
arete
panaretus
anaxarete
aretalogus
arethusa
acœnetus
aschetos
archetypus
amethysthus
archetius.

neid.12. Ferit ense grauem Thymbræus Osirim, Archetium Mnestheus, Epulonem obtruncat Achates. Areticus apud Macrum, Calpetus, viri nomen. Ouidius. 4. Fast. Et tuus est idem Calpete factus auus. Capetus, viri nomen. Ouid. 8. Metamorph. Clarus subit ecce Latino Epytus ex illo, post hunc Capetusque Capisque. Chaletus cum ch aspirato, viri nomen apud Papin. lib. 9. Thebaid. Chrysendetum cum ch aspirato & y Greco, vt chrysos, id est aurum. dicitur vas aureum vel in auro ligatum. Crysodetum verò, est auro ligatum. Mart. in fine. 6. lib. Ponuntur semper Chrysendeta Calpetiano: Siue foris, seu cùm cœnat in vrbe domi. Calpetianus, viri nomen: vide Chrysendetum. Chremetaon, viri proprium apud Papinium. 7. Thebaid. Phylea falcato Chromin & Chremetaona curru. Cynetes cum y Græco, tertiæ declinationis, musca minutissima longis cruribus in capite habens rostrum, quo perforat pellem hominis, nascitur ex humore, & iuxta aquas abundat. Corripitur, teste Calepino, Cercetij, populi in Prisciano. Darcetis, fœmina in piscem versa. Ouidius. 4. Metam. Cogitat, & dubia est de te Babylonia narret Darceti, quam versa squamis velantibus artus Stagna Palæstini credunt coluisse figura. Vocatiuus est, & corripitur similiter in. 7. Thebaid. Erethria in. 1. Strabonis. Epipetrum & Epimetrum per e psilon. Eteretes, id est Cretenses Sillius. 14. Mœnibus Eteretum non fausta ad prælia minos. Eetion, vide E ante e. Erethusa, Hesperethusa & Lampethusa in Pyladè. Feretrius Iuppiter à fero, aut ferio, vt docet Propert. lib. 4. vbi post multa dicit, Hine Feretri dicta est ara superba Iouis. apocope est, pro feretrij. Feretrum à ferendo, capulus quo mortui efferuntur, vel etiam in Capitolium captiui, perinde ac mortui. Seruius & Varro dicunt pheretrum esse Græcum, & proinde per ph aspiratum scribi. nam Græci pheretra vocant aurum, argentum, gemmas, principum imagines, hostium spolia, & cætera quæ in pompa ferebantur. Sill. lib. 5. Dona Ioui portet pheretro suspensa cruento. Idem, Ante Syphax pheretro residens captiua premebat Lumina. Virgil. Æneid. 11. Sed venio in medium, pheretro Pallante reposto Procubuitq; super. neutram opinionem improbandam censeo. Hicetaon, viri nomen. vide in primis A ante s. Iasitis ergo in. 3. Iliados Homeri rectè dixit Nicolaus, Bello præstans Hicetaon. Herpeta, morbus apud Macrum. Hecatebeletes & haliæetus per e psilon. fit hoc tamen tetrasyllabum per synæresin penultima longa, & hæreticus per e psilon scribitur. Hypetaon, viri proprium. Valerius Flaccus lib. 6. Et nunc magnanimos Hypetaona, Gessominumq;, Nunc Arimē Nolbumq; notat. Heluetij, populi. Mantuanus in exhortatione contra infideles, Heluetij tibi dura acuunt venabula & enses. Iapetus, viri proprium. Ouid. 1. Metam. Quam satus Iapeto mixtam fluuialibus vndis, &c. Iapetides, vide A ante p. Lampetie lampetios, Solis filia. Propert. lib. 3. Pauerat hos Phœbo filia Lampetie. Lucretia, Venetię oppidum, teste Sulpitio in illud Lucani lib. 2. Tu quoq; commissæ nudatam deseris arcem Scipio Lucretię. Lucetius, lingua Thusca Iouem significat, quòd lucē dat. quod nomen apud Virgil. solùm legitur, teste Seruio in illud Æneid. 9. Lucetium portæ subeuntem ignesq; ferentem. sed hîc viri nomen est. Macetes Macetæ, vel Maceta macetæ, id est Macedo. Stat. in Achil. Quo Macetæ sua tela cient, quo turbine cestum. Magetæ, Scythiæ populi, apud eundem in. 2. Achil. Massageta, Massagetæ, vel Massagetes Massagetæ, Scythicus populus. Sil. li. 3. Nec qui Massagetem monstrans feritate parentē. Meretrix notum est, vt meretricor. Nemeta, fontis nomen. Mart. libro. 1. Et Nemeta quæ vincet niues. Iambicus dimeter. hic primus pes dactylus est. Nepeta, herba in Sereno. Obstetrix ab obstando. vide Pactumeius in V ante m. Oretæ populi apud Priscianum in Periegesi, Post hos Cercetij, iuxta quos Axenus altis Fluctuat æquoribus, necnon Oretæq; feroces. Phaëton. vide A ante e. Pleureticus in Macrobio. Paræneticus per e psilon Phaëtusa, Phaëtontis soror. Ouid. 2. Metam. Plangorem dederāt è quęs Phaëtusa sororum Maxima. hoc Tortellius malè per œ scribit Phœtusa. Penetro, cum suis notum est. Pharetra. Ouid. 2. Metam. Exuit hic humero pharetram, lentosque tetendit Arcus. Pheretrum, vide in Feretrum. Pyretrum cum y Græco, heroa apud Macrum. Palpetus, viri nomen in. 10. Thebaid. Phlegeton fluuius infernalis semper ardens. Claudianus in primo de raptu Proserpinæ, Æquora gurgitibus Phlegeton perlustrat anhelis. Peucetius. Ouidius. 14. Metam. Peucetiosque sinus, Mesapiaque arua re-

calpetus
capetus
chaletus
chrysendetum
calpetianus
cynetes
darcetis
eteretes
feretrius
feretrum
hicetaon
herpeta
hypetaon
heluetij
iapetus
iapetides
lampetie
lucetius
macetes
macetæ
massagetes
meretrix
nemeta
obstetrix
oretæ
phaëton
phaëtusa
penetro
pyretrum
palpetus
phlegetō
peucetius

pometij linquit.sed Regius(Puteolos)legit. Pometij Pometiorum, vel singulariter Pometia Pometiæ, Italiæ oppidum. vide I ante n, Inuus. Suffetius alioqui per t scribunt: multi per c.vide Suffectus. taygetus E ante c, Spleneticus in Macrobio. Taygetus & Taygete, vide A ante i. Thelethusa. Temetum rectiùs producitur:quia apud Iuuenalem quidam(duxerat)non *(deduxerat)*legunt. Theletusa, mulieris proprium. Mart.libro octauo. Si Theletusa venit, promissaque gaudia portat. trieteris Trieteris, dieteris: Trietericus, dietericus. vide E ante t. triquetra. Triquetra, Sicilia, à figura.nam Triquetrus triangularis est.Sil.libro quinto. Hic Aetnæa cohors Triquetris quam miserat oris. vegetus Thyrsageges, vide A ante g. Vegetus à vegeto vegetas.testimonia facilè occurrent. venetus Venetus, Venetiæ, Venetia.sic viri nomen Henetus: vnde hæc deriuata dicuntur:vt ab Hesperus Vesperus, apud Martialem & alios, nec ausim producere Venetia cum Petrarcha in.3.lib.epist.dicente, Alterq; Venetia mundus. vietus Nestor tamen propter tot breues, Petrarchæ suffragatur. Vietus variatur: & est naturalibus destitutus viribus. à vieo vies. Horat.in Epodo Ode.12. Quis sudor vietis, & quàm malus vndique membris Crescit odor. Æ ante t. Æ ante t, Agrætius, teste Agrætio. Cynætha cum y Græco & th aspirato, capræ nomen. Diæthus historicus cum th aspirato, teste eodem. Diæta, cœnandi locus est, & victus, à diætaomai, viuo & conuersor. Diæta quoque, est iudicij locus. Nam diæteo.i.iudico vt arbiter. Diætarij, qui diætæ seruiunt. Diætitæ, id est arbitri. indocti Diætam putant esse vnius diei iter. Melanchætes, canis nomen:interpretatur nigram iubam habens. Chætes, cum ch aspirato, iubam dicimus:melam, nigram. Ouid.tertio. Metamorph. Prima Melanchætes in *tergo vulnera* fecit. Menelætus, aquilæ species. Niæthus, cum i Latino, fluuij nomen. *Panætius*, philosophus, Philætas, poëta. Panætolium, Ætoliæ maximus mons tanquam totam continens Ætoliam. Oe ante t Oe ante t, Colœtia, Damœtas, viri nomen. Menœtius. vnde Menœtiades. Orœtes orœtę, Sardium præfectus. Propœtides, Deucalion. *Polypœthes*, Pirithoi filius. Timœtes, Priami filius. Timœtas, viri nomen, teste *Tortellio*. ¶ E ante t producitur, vt Irretire:quia à rete deducitur. Prudentius in Marcionitas, *Ars illi captare* feras, animalia bruta Irretire plagis. &c. vbi malè legebatur Inretit ore plagis. Vietus, mollis, debilis, languidus, Lucret.in.3. Nec supra caput eiusdem cecidisse vietam Vestem, &c. Sic & Prudentius sæpè producit. Tolluntur permulta: Aphetæ aphetarum per ε in secunda, interpretatur dimissæ, locus vbi Xerxianæ naues habuêre stationes, & vbi olim Hercules ab Argonautis derelictus. Aphete aphetes, & *Aphesis aphesios*, dimissio. Apheteria, tertia tantum producta, sunt carceres vnde equi *cursuri* emittūtur, sunt etiam instrumenta ad vrbium expugnationem apta. *Sacerdos ethnicus* auctore Apuleio, lib.11. Metam. Aut scriba, quem grammatea dicebant, peracto sacrificio, conuersus ad populum dixit λαοῖς ἄφεσις, id est populis *missio*, scilicet est vel datur, vt tunc demùm omnibus abire fas sit. Nostri in eodem sensu dicunt, Ite missa est. Vbi (missa) est nomen substantiuū, haud sordidū pro missione, quasi sit, Missio est iam vobis.i.potestas abeundi, vt remissa peccatorum apud diuum Cyprianū pro remissione, teste Michaële Ritio in.2.de Francorū regibus:vbi docet Missam haud ineptè synecdochicos pro toto sacrificio accipi, citans dictum Apuleij locum:quem si Franciscus Philelphus diligenter trutinasset & ad Christianorū ritum respexisset, non tàm facilè iudicasset Missam pro sacrificio barbarè dici, qua in re Leonardū Aretinū vellicauit Badius, Vt missa Latinè dicatur pro verbali quod est missio, aut participium in eo sensu, hostia missa est, quia postea videntur reliqua adiecta:nō tamē videtur qui posset pro re diuina dici. Nā illa missio populi, nō est pars rei diuinæ, sed denuntiatio eius cōpletionis: veruntamen quicquid ab ecclesia sancta in vsum receptū est, nulli sordidū videri debet. Athlotheta, certaminū iudex & brabeuta, quo nomine Suetonius vsus est: scribitur per t, vt Agnotheta & Nomothetæ, id est legislatores. Hermolaus. Torete, populi quos Oretas quidam vocant. Dionysius corripit id nomen apud Hermol.in. 6. cap. lib.6. Plinij. vbi in eodē versu Cercetij, nomē populi etiā corripitur. Cercetius, vel per diphthongō Cerceticus etiā per ε breue, mons est Icariæ insulę. Hermol.in cap.31.lib.5. Plinij. Sceletribe Sceletribes per ε in prima & secunda. Hermol.in cap. 3.lib.25. Plinij. Euergetes, id est benefactor aut beneficus, cognomentū cuiusdā Ptolemæi regis Ægypti, per E ante t. Sic Cacogetes, id est malefactor alterius, Ptolemæi nomē. Sceletizon-

tes, id est supplantores, quidam legunt apud Plin. cap. 8. lib. 34. Hermolao per e breue scribitur in prima & secunda. Alij tamen Celetizontes legunt, vt sint pueri in equestri certamine currentes, qui Celetæ penultima longa dicuntur. Musagetes vel musageta per ι, sol ab Orpheo dicitur, quòd omnium orbium cælestium temperat musam, id est harmoniam. Thyrsagetæ similiter e ante t correpta. Sic hæreticus & hæretizo. Spleneticus à Macro corripitur & Pleureticus, sed debuit dici Pleuriticus secunda longa, vt dictum est prius in Pleuritide. Asyndetus, id est inconiunctus aut disiunctus, corripitur sed compositum est. Amethystus, teste Aldo, per st in vltima, est lapillus pretiosus. secundam corripit. Aschetes. i. intolerabilis, indetentus, etiam corripitur, vt dixi. Achetæ etiam per æ, cicadarum quædam species arguta. Epipetrum, herba: & Epimetrum etiam, herba. vtrunq; per ι breue. Parænetes, admonitor: parænecticus, admonitorius: vt Parænetica epistola. vtuntur etiam Latini hac voce, cuius secunda æ dyphthongum, tertia ι breue habet. Herpeta, morbus: ab herpetos per ι, id est serpens reptilis. Hecatebeletes, Apollo, corripitur apud Suet. Haliæetus, aquila marina cum æ diphthongo in tertia, & ι breui ante t: dictio est pentasyllaba. Hals halos, mare, & αἰετος, aquila. Baptista Mantua. de quercu, Vt neq; qui tantùm rapidus haliæetus alis Nititur. interdum per synæresin efficitur tetrasyllabum. Oui. Meta. 8. Et modo factus auis fuluis haliæetus in alis Ibat. Cęterùm forsan legendum est sine præpositione (in) fuluis haliæetus alis. Argenetes, sol per ι ante t, à Mant. rectè corripitur. Arethoon, viri nomen, corripitur à Nicolao Valla Iliad. 20. penultima longa. Æthregenetes, sudific' Boreas apud Gell. li. 2. ca. 22. Nepeta, herba, à Sereno corripitur, teste Stoa. Nonnulli per i scribunt Nepita. Apud Strab. certe li. 5. Nepita, oppidi nomen est: in cuius octauo ita habetur, Calaminthus, herba, id est Nepita. At in Volaterrano semper nepeta scribitur. Nepeta vel nepetos per e tenue, apud Hermol. in. 5. ca. li. 3. Plinij scribitur. Hinc Nepetinus, oppidum, vulgò nunc Nepe dicitur. Temetum rectiùs producitur, etsi variari parcè poterit. vide E ante m. Dercetis meliùs quàm darcetis, corripitur. Arethusa, fons Siciliæ: & locus Syriæ munitus iuxta Emesam. Demænetus, senex Plautinus per e. Erethusa, Hesperethusa, Hesperi filiæ: Et Lampethusa, Solis filia, corripiuntur à pylade. Thissagete, in Herodoto per e reperitur. Teleta aut Telete teletes, per ι, mysterium, expiatio, consecratio, initiatio: & quæ vulgò professio & prima missa dicitur, haud ineptè (vt opinor) diceretur teleta. Vide Beroaldum in Apuleio. Drapetæ per ι, fugitiui. In lexico drapetes per e, seruus fugitiuus. Heuretes per e, id est inuentor. Heuretis heuretidis, id est inuentrix. Heuresis etiam per e, id est inuentio. Heurema heurematos, id est inuentio, per η producitur. Eretria, vrbs Euboiæ secundùm Chalcidem maxima. Incolæ, Eretrij & Eretrienses, quo nomine etiam plures aliæ vrbes vocantur. Strabo. lib. 10. Nomen habet ab Eretrio Titane Phaëtontis filio, vt dicit Hermol. in. 2. Melæ. Vtrunque per ι ante t. Ergetium, vrbis nomen: incolæ, Ergetij. Sil. Hadrianum Ergetiumq; simul, Obstetrix. Georg. Ancelmus in hunc versum Truculenti Plautinę, Quē accersis? Archiliam obstetricem: dicit, Obstetricem magis ex re dictā arbitramur: quia parituræ assidet, vt suppetias ferat, quā quòd cōtra parietem stet. Ob enim, ad significat, vt probat Pompeius ex Ennio. In volumine antiquissimo epi. D. Hieronymi quod habemus, vbiq; obsetrix legitur, non obstetrix, quasi obsestrix dixeris: adde quòd obsideo etiamnum est ex aduersum sedeo. Hæc ille Quę Badio parum placent, quia obstetrix nō sedendo, sed stando opem fert: nec obsetrix, sed obsestrix dicitur Ob autem in vtranq; partem accipitur bonam, quia significat propter: vt Officium. dum quis facit, ob, id est propter quod talis factus est. & officio, id est noceo, quasi ob, id est contra id quod debeo facio. sic obstetrix quæ stat ob, id est propter opem ferendā parturienti. Æ ante t, Aræthyrea. vide E ante a. Euchæte, gnostici in Crinito. Theætetus, viri nomen. Paratæca, vrbs. Parætacene, regiuncula Medorum. Paræțonium. Aparætonij, Aphricæ pars. Abrodiætus, Parrhasij cognomen. Oe ante t, Colœtia in Theophrasto.

E ante u producitur,

vt Parasceue, præparatio. à parasceuazo, id est præparo: non, vt indocti dicunt, à para & scæua primam corripit tantùm: ideo (vt notauit Nestor) malè dixit Riga in Luca,

Post parasceuen lux quæ sequitur Pharisæos. vbi secunda in (Pharisæus) malè corripitur: quia rectissimè scribitur gemino ss Pharissæus. Beneuentum, oppidi nomen compositione noscitur. & per compositionem Longęuus diphthongon obtinet. Isteuones Baptista corripit. ¶ E ante u producitur, Isteuones, populi Germaniæ: apud *Mantuanum* in exhortatione contra infideles choriambum facit.

I ante consonantes in medijs.

I ante b — I Ante b corripitur, vt Delibutus, contra multos. vide E ante l. Sensibilis corripitur à Lucretio. Alia in bilis à verbis quartæ, vt Ipsum sensibile, volunt variari. Sed meliùs dicit Aldus, Nomina in bilis & bundus à supinis formata penultimam supini imitari: vt deletū delebilis, scitum scibilis, cupitum cupibilis, petitum, petibilis, motū mobilis, volutum volubilis, solutum solubilis, situm sitibundus, quæ producuntur. Cōtrà, corripiuntur territum terribilis, moritum moribundus, statum stabilis: quod Priscianus contra primitiui naturam dicit corripi, quia statum à sto putat produci.

oribasus — EXCEPTIO. Oribasus, nomen canis. vide Lęlaps, Æ. ante l. interpretatur mōtes ascendens. Nam Oros, mons est: bæno, id est ascendo. & ita videtur produci contra regulam de i in compositione. Perrhibia, mulier in Pylade. ¶ I ante b corripitur in medijs, vt Furibundus. Sitibundus Aldus asserit debere produci, & rectè: quia venit à verbo quartę. Malè ergo Mantuanus de morte Friderici, Quod tractare manu tanto sitibundus amore. Oribasia oribasiorum, festa fuêre ab Hercule instituta in honorē *Hylæ* pueri. Georgius Valla dicit quòd hoc nomen producitur, vt Oribasus, nomen canis. Perrhibia, mulieris nomen, producitur à Pylade libro secundo.

I ante c corripitur,

vt Epicurus: quod Petrarcha in secundo libro epistolarum ad *Guilielmum Veronensem* malè produxit. Orichalcum in Arte Horatij: licet Græcè per *u diphthongō* scribatur teste Politiano lib. 1. epistol. Ædicula. Iuuen Saty. 8. Siquis *in* ædicula deus vnicus. Notentur è longis deducta. Fœlicito, cornicula. cornicor, *radicitus*.

In icus — EXCEPTIO. Produc ex barbaris deducta nomina in icus, qualia sunt plurima Gotthorum, Vandalorum, Germanorum, & aliorum barbarorum nomina, apud veteres Latinos vix reperta: vt Henricus. Vlricus, Alaricus, Ledericus, Ludouicus, *Athanaricus*, Rodoricus, Gensericus, & cæ. quæ non minus producenda sunt, *quàm Iacobus*, Iosephus, Adamus, &c. licet nonnulli malè ausi sunt corripere. *Claudianus in* sexto cōsulatu Honorij, En Alaricus ait, non qualem nuper ouantem *Vidimus*. Mantuanus in exhortatione contra infideles, Henrice silebo. finis versus est. *Philelphus* in decima se-

Frederic⁹ fœdericus — cundæ, Qui finem in vita nullum nec rebus agendis Constituit, Frederice, sibi ratione carere Arbitror. Nestor scribit Fœdericus per œ diphthongon in prima syllaba à fœdus: & ideo dicit penultimam corripere. Bebelius credit à fœdus, & ico dici. Ego facile

theodoricus — crediderim Fredericus dici ex barbaro Fœderico. Nebrissen. vult similiter Theodoricus penultima longa dici à Theodorico. Ego puto, etsi Gotthorum regis nomen fuerit, à Græco Theodorus vel Theodoros deduci: vt à Gallus Gallicus &c. & proinde penultimam corripi: licet lib. 8. dicat Sidonius, Theodorice tuæ manus rogantur. Phaleucium est. vt in laudibus Narbonis, Theodoricus amat, sibique fidum Aduersos probat ante per tumultus, in quibus synæresi vsus est. Quæ autem e Latinis aut Græcis deducuntur propria in icus, corripiuntur. ideo malè de omnibus intelligitur illud Alexandri. In proprijs icus producitur, vt Fredericus. Corripiuntur itaque hæc & longè plura, Mylicus, Melicus, Rusticus, Monychus, Ibycus, Eutychus, Autolicus, *Stoicus*, Vrbicus, Gallicus, Germanicus, Dominicus, Atticus, Persicus, Getulicus, Ponticus, & cæt. Testimonia facillima inuentu sunt. lege, si dubites, Nestorem. Mart. lib. 8. Qui propter cœnam Rustice cœdo cocum. hic Rusticus, viri proprium est pro Diui Dionysij socio turpissimè producitur. At pulchræ sunt differentiæ (inquiet aliquis) Rusticus arua colit, Rusticus ad æthera scandit. Est Helena meretrix, Crucis inuentrix sit Helena. Æquora sunt maria, est virgo materq; Maria. Cur non ijsdem recipis hos versiculos? Donatus est doctor, sed donatus datus extat, Vrbanus est sanctus, vrbanus

habetur

habetur honestus. Mobile fœlicis, fixum sibi Fœlicis optat. Si has & similes malè nugas effutiuisset Græcismus aliquis vel Alexander, iam essent barbaris tanquam Delphica oracula, adeò tenaciter inherent semel malè. Profectò hæ nugæ etiam viros alioqui doctissimos in errorē duxêre, veluti Guaguinū cum quodā nō indoctiore dicentem, Sic me (crede) tui versus Dominice leuarunt, Vt solet ægrotos dum venit alma salus. Potuisset rectè dicere Mancine: ad Mancinum enim scripsit. Quæ tamen e longis sunt, producuntur. Vt à νίκη, id est victoria: Philonicus, Stratonicus, Olympionices, Polynices, Hipponicus, & cæt. quæ sunt ferè virorum propria: vt Thessalonica, oppidi, cum th aspirato, vt Thessalus. Claud. lib. 2. in Rufinum, Tangebat Macedûm fines, murosque subibat Thessalonica tuos. Papin. li. 10. Thebaid. Commendat honorem Frontis, & oblatam Polynicis munere grato Loricam. Fit a poly: ideo in secunda y Græcum seruat. Produc vndecunque est Berenice. Iuue. Saty. 6. Grandia tolluntur crystallina, maxima rursus Myrrhina, deinde adamas notissim⁹ & Berenices In digito factus pretiosior. Berenicis berenicidis, oppidum. Sil. libro tertio. Affuit vndosa cretus Berenicide miles. sic Eunica, & cæ. Amicus, inimicus, & quæ hinc fiunt. Persius, Et modicus voti, presso lare: dulcis amicis. Amicio hinc non est: ideo corripitur: vnde amictus, & cæ. Amycus, viri proprium cum y Græco naturaliter corripitur. Virgilius, Nunc Amyci casum gemit. frequens est in Valerio Flacco: nec corripitur ad differentiā appellatiui Amicus. est enim hoc Latinum, illud Grecum. a Græcis nostri (amicus) nullam rationem habentibus proculdubio semper correptum, vt ab Homero, &c. Nā eiusmodi differentiam ponere, sapit nescio quid triuiale: quale inter Rusticus commune, & Rusticus proprium barbariei primipili excogitarunt, quæ res doctissimos quoque decepit, vt frequenter notaui. Ergo si quispiam ab amicitia nomen aut cognomen nancisceretur, is amicus penultima longa diceretur: veluti in multis factum tam longis quàm breuibus: veluti Rusticus, Seuerus, Maximus, Barbara, Regina, &c. Anticus producitur, vt Posticus. Apricus, apricari, sole gaudens, & sole gaudere. Persius Saty. 5. Cicer ingere largè Rixanti populo, nostra vt floralia possint Aprici meminisse senes. Apicius viri proprium. Mart. lib. 3. De nullo quereris, nulli maledicis Apici. Aricia, hinc Aricinus, aricina, aricinum, vrbs Italiæ. Virg. 7. Æneid. Viribus insignem quem mater Aricia misit. Horat. vlti. epist. Emptor Aricini quondam Veientis arui. Æquicolus: vide Æ diphthongum ante q, & sine diphthongo Equicolus vide ibidem. Bellicanus in Ausonio. Caicus, fluuius. Ouid. in. 3. de Arte, Quæq; bibunt vndas Myse Caice tuas. pro monte similiter productum legi, & pro viro apud Virgil. Æneid. 1. Caici quoq; populi sunt Germaniæ. Lucan. li. 1. Et vos crinigeros bellis arcete Caicos. Craticula à cratis diminutiuum. Mart. in Apo. Parua tibi incurua craticula sudet ofella. Petrarcha malè corripuit, teste Nestore, dicens, Craticulā & gemino fœcundum martyre bustum. Canicula. Persius, Sed quid agis? siccas insana Canicula messes Iamdudum coquit. sic cæteri. Clauicula nescio an vsquam corripiatur, producitur certè a Germanico in Arato, Qualis ferratos subicit clauicula dentes. Cuticula. Iuue. Sat. 11. Nostra bibat vernum contracta cuticula solem. Persius, Sēper & assiduo curata cuticula sole. Caprificus, quia a ficus est. hinc caprificari, caprificatio, &c. Persius, Rupto iecore exierit caprificus? Caprifici, sunt etiam caniculares dies. Cuniculus. vide V ante n. Corycus certè corripitur, vt patet in O ante r. Priscianus tamen in Perihegesi ausus est producere. Cuticus. Conuiciū a vicis dictū in quibus plurimum fit, vel a vocum multitudine (vt Festo placet) quasi conuocium. Mart. lib. 3. Lis erit, ingenti faciet conuicia voce. Hinc Conuiciari verbum. Ceruical, extrico, fœliculus, meretricula ex primitiuis noscuntur. Embricus, teste Sulpitio. Equicolus. vide Æquicolus. Erica, herba, per æ diphthongon. Febricito nescio an veterum quisquam corripuerit. notaui nuper productionem apud Martial. li. 11. Febricitantem basiabit, & flentē. Scazō est: quare cum Macro nō corripiam, donec correptio ex veterū aliquo nota fuerit. Fulica videtur apud Gelliū produci: cum reliquis corripiam. Febriculosus quoque producitur: ergo & Febricula vt opinor. vide E ante b. Febris, Fusciculeus, vir in secūdo Mart. Formica. vide A ante d, Cicada. Grenicon, fluuius in Pylade. Iunices producitur per crementem, quia puto singulare esse iunix, & sunt Iunices, iuuencæ adhuc te-

[Margin notes: thessalonica; polynices; berenice.; berenicis; amicus; amycus; anticus; apricus; apricari; apicius; aricia; equicolus; caicus; craticula; canicula; clauicula; cuticula; caprificus; cuniculus; corycus; conuiciū; ceruical; embricus; æquicolus; febricito; febriculosus; iunices]

neræ ætatis, quæ vitulæ esse desierunt. Persi. Tot tibi quum in flammas iunicũ omenta liquescant.
labicum ta liquescant. Labicum & labicus labica. vide A ante b. Lorica. Ouid. in. 3. Meta. Lori-
lorica ceq; modo squamis defensus, & atrę Duritia pellis. Lectica, lecticula. Mart. libro. 9.
lectica Dat tibi securos vilis lecticula sopnos: Peruigil in pluma Caius ecce iacet. Sic est in li-
lũbricus bris quos vidi. Nestor tamen legit Tegeticula. Lumbricus, vermis terrenus a lubricitate dictus, Serenus, Lumbrici quoq; terrestres nascentur pluuio. Macer, Lumbricos ven-
marica tris, hanc sæpe bibendo, necabis. Laserpicium. vide A ante s. Marica, mater Latini. Virg. 7. Æn. Hunc Fauno & nympha genitum Laurente Marica Accipimus. Est etiã oppidi nomen, vt dicunt Lucani interpretes in illud lib. 2. Per regna Maricæ. est finis versus.
matricida Matricida necessitate quadam apud Auson. vt dictum est. Mauricus, viri proprium iu-
mauricus stissimi. Mart. lib. 5. Probitate Marcos, æquitate Mauricos. Scazon est. Myrica cum y
myrica Græco in prima, humile virgultum, nascitur in Italia, alio nomine dicitur Tamarica.
mẽdicus Virgil. Non omnes arbusta iuuant, humilesq; myricæ. Mendicus & verbum Mendico
multiciũ mendicas. vide Tetricus, E ante t. Multicium, vestis. Iuuen. Saty. 2. Quæro an deceant
nasica multicia testem. nonnulli per t multitium scribunt: & dicitur à multus, &c. Nasica. viri nomen. Hora. Saty. 15. Filia Nasicæ metuentis reddere soldũ. Nasica etiam, vrbs Indiæ est, at per au diphthongon Nausicaa, fuit Alcinoi filia, vide A ante a. Nessica, teste
nouicius Prisci. Nouicius. sed multi per t nouitius scribunt. Iuuenal. Saty. 3. Tetrumq; nouitius
numicius horret Porthmea. Numicius, viri & fluuij nomen, rectius producitur: tetrasyllabũ est, nõ (vt quidã putant) trisyllabum Numicus. Oui. Met. 4. In freta flumineis vicina Numicus vndis. sic rectè tredecimi Æneid. author ex Ouidio dixit, Vicina Numicius vndis. Virg. Ænei. 7. Tyrrhenum ad Tyberim, & fontis vada sacra Numici. pro Numicij apocope. Vt apud Hora. in. 19. ep. Brundusiũ Numici meliùs via ducat, An Appi. At in alia epistola apud eundem vocatiu' est, Nil admirari prope res est vna Numici. Nutrico nutricas, producitur ab Erasmo dicente, Atq; eadem tellus succo nutricet eodẽ.
pædico Pædico, nomen & verbum, a παῖς παιδὸς, id est puer. In Priapæis dicitur habere primã syllabam quæ est in Penelope: ergo Penelope in prima videtur habere æ diphthongon. Mart. Pædicatur Oros, fellat Linus, Olle quid ad te? Idem, Concisis natibus non
palicus est pædico maritus. Palicus, Ethnicus deus. fuerunt aũt Palici duo, quorũ mater Thalia ex Ioue grauida metu Iunonis optauit sibi terram dehiscere. quod factum est, sed tempore partus rursus exhibiti sunt filij, quos ob id Palicos dixêre. de quibus pulchrè Macro. in. 5. lib. Satur. Dicuntur autẽ Palici, a πάλιν, id est rursus: & ἵκειν, venire. author Seruius in. 9. Æneid. Ouid. 5. Metam. Stagna Palicorum rupta feruentia terra. Sill. Et
posticus qui præsentes domitant periura Palici. Posticus. Persius, Posticæ occurrite sannę. Pu-
pudicus dicus. Ouidius, Lis est cum forma magna pudicitiæ. Phericus & Prodicus, vt quidam
phericus volunt. Phœnicopterus. vide Oe ante n. Plitricius, vir in Baptista. Periculum. Ouid. 4.
phœnicopterus Metam. Quantaq; vitarit narrare pericula gestit. Pediculus a multitudine pedum, vermiculus capitis: nec a παῖς, id est puer dicitur contra multos, quia prima corripitur:
pediculus hinc pediculosus, pro quo apud Martialem ineptissimè legitur periculosus, vt cũ Nebrissensi sentio, qui in nominato libro attulit hunc versum, Et menti dominus pediculosi. quem magno labore quæsiui: quia quanuis legeram Martia. tamen hunc versum non animaduerti: tandem reperi in lib. 12. Hinc menti dominus periculosi. vbi legi debet, Hinc menti dominus pediculosi. Phaleucius est. Subijciam totum penè epigramma, nequis dubitet pedicolosi, venustè, periculosi verò insulsissimè legi.

De importunis basiatoribus.

Tantum dat tibi Roma basiorum,
Post annos modo quindecim reverso,
Quantum Lesbia non dedit Catullo.
Te vicinia tota, te pilosus
Hircoso premit osculo colonus.
Hinc instat tibi textor, inde fullo:
Hinc sutor modo pelle basiata,
Hinc menti dominus pediculosi,
Hinc defioculus, & inde lippus.
Iam tanti tibi non fuit redire.

petricosus Penultimum versum pueris indignum reliqui. Preticosus, id est molestus, à petris dictum

dum nomen, non ausculto Domitio qui a tricis dici putat. Mart. lib. 3. Res petricosa est, Cotile bellus homo. Rubrica. vide V ante r, Masurius. Redimiculum: & siquid aliud in iculum est a verbis quartæ. Iuuenal. Paulatim qui longa domi redimicula sumunt. Saticulus, Campaniæ populus, vide Arunci, A ante r, aut Seticulus. Sophopichion. Catullus, Dij magni Sophopichion disertum Othonis caput oppidò pusillum. Phaleucij sunt. Alij legũt holopichiũ, quod interpretatur totus cubitalis: nam πῆχυς, cubitus est. alij salapentiũ: atq; alij aliter. Siticula, siticulosus. Hora. in Epodo, Ode. 4. Siticulosæ apuliæ. Iambicus dime. primus pes iambus est: quia Pyrrhichiũ non admittit ratio carminis in prima regione: sed ne vsquam: quia vltima cuiusq; est communis syllaba versus. Manifestum est quod dico ex Priapæis, Non sturnus mihi gracculusve raptor, Aut cornix anus, aut aquosus anser, Aut coruus nocuit siticulosus. Phaleucij sunt, Sopniculosus. Mart. lib. 3. Sopniculosus ille porrigit glires. Scazon est. Tegeticula. vide I ante c, Lectica. Triuicus, pagus Italiæ, vide A ante p, Apulia. Tibicen, patet. Vaicus, viri nomẽ. Sil. li. 1. Stantem pro muro & mutantem membra Vaicum. Vaticanus variatur. Mart. lib. 1. In vaticanis condita musta cadis. Iuuen. Saty. 6. Et Vaticano fragiles de monte patellas. Hora. 1. Carm. Ode. 20. Redderet laudes tibi Vaticani Mõtis imago. Sapphicũ cum adonico. Petrarcha ineptè etiam primã corripuit, dicens ad Benedictum, Diceris & claustro Vaticani corpus humandũ. In multis iam dictis, quæ videantur per naturam corripi, vt Canicula, culiculus, craticula. clauicula, siticulosos, pediculosus, &c. Mallem veterum authoritatem sequi quàm grammaticorum præcepta. siquis tamen hoc corripuerit, tolerabitur, si in cæteris vetustatum inuiolatum custodiuerit. Vmbilicus. In Priapæis, Nequicquã sibi pulset vmbilicum. Phaleucius est. Hora. in Epodo, Ode. 14. ad vmbilicum ducere. versus est iambicus dimeter. Vepicus, quia a Picus est. Sill. 8. Vepicus quondam venerabile nomen ab alto Saturno. Viticula, a vitis. Virg. in Diris, Dulci nanq; tumet nondum viticula Baccho. Vrtica. vide O ante s. Rosa. Vesica, vel vensica a vento, vt Capro placet. vide Pepedi in præteritorum geminatione. Vstica, mons in Sabinis, & insula iuxta Ciciliam, atq; in ea vrbs. Horat. libr. 1. Carm. Ode. 16. valles & Vsticæ cubantis Leuia personuêre saxa, duo sunt versus: prior iambicus dimeter hypercatalecticus. secundus alcmanius dactylicus tetrameter. veronica producitur, teste Laurentio Valla. ¶ I ante c corripitur, vt Rusticus, Orichalcum Latini quidam corripiunt: Græcis tamẽ per υ scribitur. Callimachus certè produxit: quem imitatus Politianus haud illepidè dixit, Se vel orichalco magna hæc dea vel Symoentis. Poteris igitur. si vsus feret, interdum producere. Andronicus, Andronica, & cetera a νίκη, id est victoria, producuntur, vt Berenice. Vironice vel Vironica. Olympionices, &c. Eunica, nympha quæ cum alijs Hylam rapuit. Bellicanus, Auson. Et iacula & fundas & nomina Bellicani. Grenicon, fluuij nomen, producitur a Pylade lib. tertio. Embicus producitur teste Bebelio. Sunt quibus Embricus dicatur. Fulica Stoæ Variatur: mihi tamen corripitur. vide in primis V ante l. Nesica producitur Prisciano de accentu. Plitricius, viri nomen Mantuano. Saticulus producitur Virgilio, sed Stoa Seticulus legit. Iunices, quia in singulari est Iunix: sic notentur cetera nomina ab ix: vt Sicilicis a sicilix. Vnde Ennius, Incedit velis vulgò sicilicibus latis. Sunt Sicilices, autore Festo, hastarum spicula lata. Erica. frutex, per η in primo Theophrasti. Viticula a Virgilio in Diris producitur. Nestor (vitecula) legit: quia viticula (inquit) posset dactylum efficere. Sed hæc ratiuncula nec Stoæ, nec mihi placet. Chamæsice apud Plinium cap. 15. lib. 24. sed compositum Camarice camarices produci arbitror, vt Tamarix tamaricis, & quod idem est myrice: licet Plinius videatur separasse, mirante Hermolao in cap. 7. lib. 28. Plinij. Phœniceus asserit Stoa variari, ego tantum corripi: licet Phœnix, vnde deriuari dicitur, obliquos producat: quia multa contra primitiuorum naturam aut corripiuntur aut producuntur, quę sine authoritate varianda non sunt. Inter quæ Phœniceus, & hinc puniceus & punicus, id est, ruber, rubicundus, purpureus: quia purpuram apud punicos a cane inuentem dicit Philelphus. Ouidius tertio Amorum, Sagáve phœnicea defixit nomina cæra. Idem duodecimo Metam. Phœniceas vestes, elusáq; vulnera sentit Virgilius. Æneid. 5. Puniceis ibant euincti tempora tenis, id est purpurei coloris. Auson in rosis, Ecce & defluxit rutili coma punica floris.

rubrica
redimiculum
saticulus
Sophopichion
siticula
siticulosus
sopniculosus
tegeticula
triuicus
vaicus
varicanus
vmbilicus
vepicus
viticula
vensica
vstica

Coma punica, id est phænicei coloris. vnde Lucretius lib. 2. Purpura phœniciusq; color clarissimus omni. id est rubens. Authore Pio a Phœnice, id est palma, non improbante Gellio. Hinc Phœnicei & phœnicati equi, quos baios dicimus: quia Persæ folia palmarum baias vocant, teste Pio. Lucret. li. 5. Arbuta puniceo fieri matura colore. id est purpureo: propter Tyrum vrbem a Pœnis conditam, in qua florentissima purpura tingebatur. Proper. Tingunt Gygæo punica rostra lacu. Sunt qui a cortice mali punici deflectunt. Lectores iudicent, inquit Pius. Phœnices tantū producito. Lucan. lib. 4. Phœnices primi, famæ si creditur ausi, ex Græca scriptura potius phœnicius q̄ phœniceus scribi videtur. Badio autem videtur, si pro colore purpuræ, aut palmæ punico capiatur, siue phœnicius, siue phœniceus siue puniceus, seu punicus dicatur, tantū quidē corripi: sed si adiectiuum sit, phœnicis, aut gentis, aut auis, aut viri, & in eo significatu capiatur produci, vt phœniceus nidus. Phœnicium, meretriculæ nomen, fortè a colore ductū Plauto corripi. semel ad colorē alludēti in Pseudulo, Nisi hodie ex fundis multi tuorū amicorū omnis huc pen⁸ affertur, eras Phœniciū phœnicio corio inuises pergulam. Alibi in eadem fabula semper producitur. Titiuiliciū, nullius pretij recula, auctore Festo, corripit Plautus in Casina. Fulgen. Titiuiliciū (inquit) dici voluerūt fila putrida quæ de telis cadunt. Marcus Cornutus in satyra, Titiuilicij salcedo tibi. Sunt qui scribant Titiuillicium, sunt qui Titiuilitiū, culpa forsan chalcographi, Vmbilicus sæpè correptum inuenio. Spinthurnicium, diminutiuū à spinthurnix, quod est inauspicatissimæ auis nomen. Plautus in milite, Bellula est. PA. Pitheciū hæc est præ illa & spinthurnicium. Septenarius est. Pithecium, simiola. vide commētarios. Palæontichi secunda per æ, & quarta per ω, id est veteres muri: Sic Macrontichus, longus murus, loci nomen in secundo Melæ. Sophopechium aut Sóphopechium, quia per η Græcè scribitur, interpretatur cubitalis sapiens. Sic aldus impressit, Catullum dij magni sophopichiū disertum. quæ impressio valde placet Mecœnati meo Haloino. *Alij aliter* legunt, vt Holopichium & Solopichium, Salicippū, &c. Dictū est *in Caluum* oratorē, breuis staturę Ciceronis æmulum. Quidam etiam, inquit Hermolaus in. 29. cap. li. 8. Plinij legunt, Dij boni solpugium disertum. vt sit solpugium, diminutiuum à solpuga, bestiola perexigua & perniciosa. Sed & Solopachium, quasi holopachium defenditur a breuitate corporis, cubitū totum non excedentis. Nam & Lycophron Heptapachyn Achillem a septem cubitis appellat. Posset & Xylopachyum legi &c.

I ante d corripitur,

vt præsidium: & composita, Bisidus, trifidus, recidiuus, perfidus a fide: sed a fido infidus producitur. Notentur e longis composita, occido, trucido, a cædo: consydero desydero, desyderium: & propriū Desyderius. Horat. Tu quid ego, & populus mecum desyderat, audi. Reliquorū testimonia facilè occurrent. Catullus, Cum desyderio meo nitentū Phaleucius est.

EXCEPTIO.

ido Produc in ido denominatiua, qualia sunt Formido, libido, cupido, tam pro cupiditate quàm pro deo amoris. Mirmidon corripitur, etiam si Myrmido dicatur: quia de Latinis intelligimus, quorū genitiu⁹ in inis desinit. Produc masculinū in ides, ab eus: vt Pelides, Achillides, Phoronides, Promethides, Neoclides, Dryantides, Coronides, Thesides, Tytides, &c. Ab us verò pauca producuntur, vt Lycurgides, Belides, & (vt Nestor vult) Bacchides Bacchidæ. Bacchides Bacchidis, viri proprium, corripitur a Riga dicente, Alcimus hoc spatio rediens cum Bacchide pugnat. Reliqua patronymica in ides, non ab eus corripiuntur, præter forsan paucissima. corripe, itaq; Priamides, Iapetides, &c. Ouid. lib. 6. Fast. Nulla Coronides causa doloris ait a Coroneus in. 2. Meta.

coronides. non est Coronide legendū a Coronides: sed Coronida in accusatiuo a Coronis: Cum iuuene Hæmonio vidisse Coronida narrat. hoc est, coruus dicit se vidisse Coronida, amicam Phœbi cum iuuene quodam Hæmonio. Hi ablatiui Theseide & Phoronide non sunt a masculinis in des. sed a nominatiuis in is: quę penultimam genitiui semper corripiunt, siue synæresis fit, siue non: siue ab eus fiant, siue aliunde: vt Phoronis phoronidis, id est Io: de qua meminit Ouidius. ab Phoroneus: vnde masculinū penultima longa Phoronides. Theseis theseidis, vt Æneis Æneidis, poëma de Theseo, &c.

Ouid.

Ouid. in Ibin, vtq; Lycurgidem iactauit ab aequore natum. Virgil. Belide nomen Pa-
lamedis, &c. Belides plurale corripitur: quia est a Belis belidis. Abydos vel Abydus cũ abydos
y Graeco, Asiae vrbs. Virgil. 1. Georg. Pontus & ostriferi fauces tentantur Abydi. hinc
Abydenus, a, um, &c. Acidia, id est ignauia, inertia, taedium: quod per e acedia rectius acidia
dici potuisset. vide A ante c. Aphidas, viri nomen in 12. Metam. Acidalus, fons in Or- acidalus
chomeno Veneri sacer: vnde Venus Acidalia dicitur. hinc Acidalius, a, um id est vene-
reus. Mart. lib. 9. Nomen Acidalia meruit quod arundine pingi. Aristides in 2. Tristiũ.
Alcides, id est Hercules. vide e ante p, Tlepolemus, ab Alceus Patronimicum est: vt alcides
Achamides, Lycorides & plura. Alibydes cum y Graeco in secunda syllaba, populi qui- alibydes
dam, vnde Priapus dictus est Alybida. Virgil. in Coppa, Huc Alybida veni, fessus iam
sudat asellus. Calidon vel per e potius Caledon, sylua Britanniae, vt docet Omnibonus calidon
in illud Lucani. 6. Vnda Caledonios fallit turbata Britãnos. penult. genitiui corripit:
quam producit per y Graecũ Calydon, quod secundam corripit: & est Aetolorũ vrbs.
Virg. Quòd genus aut Lapithis tantùm aut Calydone merente. Chelidon chelidonis, chelidon
penultima genitiui correpta, id est hirundo, vnde dicta est herba Chelidonia: quam chelido-
oculis esse salubrem ostendere dum venenatis pullorum oculis ista medetur, Macer nia.
dum alterum rectè ponit: alterum maculat, dicens, Indeq; nomen habet chelidonia:
nanq; chelidon Dicitur haec volucris Graecorum more, vocari. Longè libentius sequar
doctissimũ Columellam lib. 11. dicentem, Purpuraeq; chelidoniae, pinguesq; mariscae.
Serenum quoque dicentem, Saepè chelidoniam cum succo lapathis addes. Est quoque
Chelidonia lapillus pretiosus & quaedam regio, eadem semper quantitate retenta. Pri
scianus in Perihegesi, Partibus extremis Pamphylia clauditur Istro, Atque chelidoniae
rupes cinguntur eodem. Crepida licet a Graecis producatur: tamen Latini, quos se- crepida
quemur, qui Latinè scribere volumus, tantùm corripiunt. vt Persius, &c. Dauides Da- dauides
uidae, id est Dauid. Iudaeorum rex. Fortunatus, De magno magnus Dauides scripta
reliquit. Euclides. Sidonius in laudib⁹ Narbonis, Euclides spatium sciens olympi. Pha
leucius est. Martial. lib. 5. Ducenta clamat coccinatus Euclides. Scazon est. Eligidium elegidiũ.
diminitiuũ ab Elegia, vt Epistolium ab epistola. Persius, Non hic est Ilias Acti Ebria
veratro, non siqua elegidia crudi Dictarunt proceres Euripides, vtrobiq; cum i Lati- euripides
no, teste Georgio Placentino. Sidonius ad Foelicem, Orchestram quatit alter euripi-
dis. Et in laudib⁹ Narbonis Cessissent Sophocles & Euripides. Phaleucij sunt. In Gel
lio etiam corripitur: ideo variatur. Et Eueridas, vir producitur a Callimacho. Fasti- fastidio
dio, fastidium: vtrunq; est in secunda ecloga Vergilij, apud quem (nisi codex mendo-
sus sit, vt esse suspicor) in Ciri. Frigidulus contra primitiui naturam producitur, hinc frigidulus
magno generata Ioui frigidula sacra, notat hoc Badius. ergo vt frigidus. ita frigidulus
tantùm corripe. Formido formidas, verbum notum: de nomine dictum est. Godofri- formido
dus aut Godofredus, viri nomen. Isidius ab Isis. vide I ante o, Io. Iacydes per y Grae- Godofri-
cum, viri nomen, teste Calepino dicente Heraclides corripi, quod Bebelius vult pro- dus
duci, quod placet. Meridies dictum est in regula compositionis de i. Nesidae, populi in Iacydes
Perihegesi. Posides, spadonis nomen. Iuuen. Sa. 14. Vt spado vincebat capitolia nostra meridies
Posides. Posidaei, populi apud Priscianum in Dionysio. Phasides, viri nomen, scio pro nesidae
duci: licet testimoniũ mihi exciderit. Pherecydes cum y Graeco, poeta Graecus, phthi- posides
riasi interijt. Serenus, Sed quis nõ paueat Pherecydis fata tragaedi, Qui nimio sudore posidaei
fluens animalia tetra Eduxit, turpi miserum quae morte tulerunt? Postridie vt pridie, phasides
contra Sulpitium & plures, qui aut nescierunt, aut dubitauerunt harum dictionum phereci-
mensus. Ego itaq; primus hanc rem enucleabo ex oratore celiberrimo Quintiliano, des
cuius verba in libr. 9. de compositione haec sunt, Creticus est initijs optimus, Quod postridie
precatus a dijs immortalibus. Et clausulus, In conspectu populi Romani vomere po- pridie
stridie. Hic (stridie) est creticus, id est amphimacrus, pes ex breui inter duas longas.
Quòd autem creticus sit amphimacrus, patet ex eodem libro vbi dicitur, Media inter
longas breuis faciet amphimacrũ: sed frequentius eius nomen est creticus. Et ex Apu
leo prima Apologiae oratione, vbi hic est iambicus trimeter, Conuerrotorem pridia-
nae reliquiae. vbi (reliquiae) singulare est. Pisidae variatur, vide i ante s. Polyphides in thucydi-
Pylade. Quotidie variatur. Thucidides in secunda syllaba producitur. in Catalectis des

vectidius corripitur in Ausonio. Vectidi⁹, viri nomē. Persius, Quæsieris, Nostin' Vectidi prædia? I ante f cuius? Pro vectidij per apocopē. I ante f non inueni nisi in cōpositis, quæ corripiuntur, vt Scænifactor: licet Arator produxerit. Alifæ producitur. multi aliphæ scribunt. vide A ante l. ¶ I ante d corripitur, vt Quatriduan⁹ apud Mantua. in diua Cecilia. Notetur semper deriuata & cōposita de longis & cum longis, quę illorum naturā sequuntur, vt Decido a cædo, & inde deciduus. Ouid. Meta. 8. Contremuit, gemitumq; dedit decidua quercus. At succiduus a succido, a sub & cado corripitur. Metam. 10. Poplite succiduo. Præcidaneę & succidaneę, hostię, quia a cędo, producūtur. Gel. li. 4. ca. 6. Quę in Bebelio notauerā, ipse correxerat, vt intellexi, anteq̄ mea viderat. Patronymica in ides quę habent primitiuum in eus, producuntur, vt diximus in eorum formatione: vt Coronides, Coronei nepos, ex Coronide penultima breui: quia in is idis corripiunt: licet in idis i producant. Ouid. Fast. 6. nulla Coronides causa doloris ait. Et in. 1. Fast. Accepit Phœbo nymphaq; Coronide natū. i. Æsculapium. Sic Aristides ab Aristeus. Ouid. 2. Trist. iunxit Aristides. Amphiarides quidam penultima longa legunt: sed melius Amphiaraides penult. breui. i. Alcmæon, Amphiarai filius, qui matrem suam Eriphylem interfecit, vt Fasto. 2. Amphiaraides Naupacteo Acheloo Solue nefas dixit, soluit & ille nefas. Ænides ab Æneas, & Licorides ab Lycoreus similiter producuntur. Polides, viri nomē, producitur a Nicolao Valla. Poliphydes a Pylade. Magydaris aut Magudaris vtroq; modo secundam producit. Malè ergo Alexander Magudarim, turrim, &c. Plaut. in Rudente, Sanun' es? seu tibi confides fore multam Magudarim? Septenarius. Syridama malè, vt dixi, in A ante m, vt vna dictio legitur. Chelidonia propter Macrū Stoa ambiguis annumerat. mallem cum Sereno producere, quanuis Mantua dixerit, Cui dedit, & nomen paries chelidonia passim Surgit. Chelidonius, viri sancti nomen. Pruden. Inter solennes Cypriani vel Chelidoni. Aphidas, centauri nomē, producitur a pylade li. 3. Et vir in ebrietate interfectus apud Ouid. fortè idem. Dicit aūt. 12. Meta. Sopitus venis nō experrectus Aphidas. Eueridas, de quo Politianus, O *Euerida* quod maneat pretiū. Euripides, licet Sidonio corripiatur, melius tamē producitur. Heraclides apud Aldūm & Bebelium per u scribitur, ab Heracleus. i. Hercules. Calepin⁹ ineptè dicit id nomen penultimā corripere. Piside variatur. vide I ante s. Et Quotidie in cōpositis ostendi variari. Thucydides secundam variat. Eam corripuit, producta primā. Ausonius in pentametro Græco, ὀκτὼ θουκυδίδου, ἐννέα ἡρoδότου in quo vocales nō absumuntur in catalecto quod Virgil. ascribitur: licet Catulli alij malunt. sic legitur a Pio in posterioribus annotationibus ca. 43. Corinthiorum amator iste verborum, Iste iste rhetor: nanq; quatenus totus Thucydides Britannus Atticæ febres Tau Gallicum imminet, ipsemet malè illisit. Ista verba omnia iste miscuit fratri. Scazon carmē est, quod mendosissimè vulgò legitur. Deridet aūt poëta quendam nequiter Atticissantem, barbarum alioqui & insulsum. Ludēs in τ litera Græca inauspicata, quippe crucis pœnā vt habet figura significante. dicit illum, cum nesciat vti τ Græco, manere tau Gallicum, id est crucem Gallicanam, quoniam fratrem veneno sustulit. Et per irrisionem Thucididem vocat: quia cum esset ineptissimus, sese alterum Thucydidem iactitauit. Videatur Pius. Scaurides, piscis a Lippio producitur, Scaurides Brennicum scaris Boces vtriq;. Frigidarium contra primitiui naturam, nisi mendum sit, corripuit in prima Lucil. Saty. 8. Sallere murenas, mercem in frigidaria ferre. Ita video vbiq; impressum. Epicydes penultima longa, fuit Glauci iustissimi Lacedæmonij pater, vnde Epicydes tertia & penult. longis Laurent. Valla in. 3. Herodoti ex oraculo Græco, Glauce Epicydides equidem expedit ad breue tempus, Sic horco vicisse interuertisseq; nummos.

I ante g corripitur,

vt Corrigia malè productum ab Aratore. vide a ante m, Calceamentum. Mitigo, læuigo, clarigo, litigo, porrigo, verba: quia omnia ab ago, vt Mite ago, clarū ago, litem ago pc rro vel procul ago, &c. Notentur e longis composita, vt Affligo, infligo, profligo etiam primæ verbum: infrigido, refrigero, infigo: depygis & philopygista. vide I ante g, Pyga. Bene profectò dixit Petrar. in. 1. Aphricę, At cœptū primo, profligatumq; secundo Est bellum, malè aūtē dixit Mater, Et sic sub dio prius infrigidata bibatur.

EXCEPTIO. Producuntur in igo nomina, vt Porrigo, morbus & minut⁹ furfur. Iuue. Sat. 2. Grex totus in agris. Vnius scabie cadit & porrigine porci. Siligo siliginis, tantùm fœminini generis, vt rectè docuit Badius noster contra Sinthenium. malè dicitur in Calepi. corripi. Iuue. Sat. 5. Sed tener & niueus mollíq; siligine factus. Idē, Tot medicaminib⁹ coctæq; siliginis offas. Mart. li. 9. Illa siligineis pinguescit adultera cunnis. Falsus itaq; est versiculus, Si bona sit siligo, veniet bonus inde siligo. sic Origo, Lolligo, vertigo, vligo, fuligo, caligo. Auriga aurigæ, & verbum aurigor aurigaris. Ouid. 2. Meta. Hic situs est Phaëton, currus auriga paterni. Caligo caligas, obscurus sum, Virg. 2. Æneid. Caligat, nubem eripiam, &c. Ideo Petrarcha hallucinatur in. 7. Aphricę dicens, Est mihi propositū, quoniā caligantia mundo Lumina sunt propiùs vestris accedere terris. Caliga autem, & hinc verbum caligo corripi notissimū est. Castigo in Iuuenale & alijs. Diapiganō, ex ruta medicamentū. apud Macrum de ruta, Ex hac antidotum non paucis vtile causis Conficitur. Medici dicunt diapiganon illud: Piganon in Græca lingua, quia ruta vocatur. Fastigium, rei summitas. Iuuen. Satv. 3. Ex humili magna ad fastigia rerum Extollit, quoties voluit fortuna iocari. hinc fastigiare verbū, Fatigo. Virg. Terga fatigamus hasta, &c. in. 9. Ænei. Instigo notum est. Læstrygones, Italiæ populi quondam, quorum rex Antiphates fuisse dicitur. hinc Læstrygonius, a; um. Sill. li. 7. Littora Caietæ, Læstrygoniosq; recessus. Tibul. li. 4. Incultos adijt Læstrygonas Antiphatemq; Sidon. ad Fœlicem, Et Læstrygonij famem tyrāni. sic cęteri. ideo idē minus doctè dixit ad Maiora. Læstrygones nos esse putat, monstrumq; tributū. scribitur autē per y Grǽcum in secunda syllaba, & æ diphthongō in prima, in correptione Sidonium imiteris. Origanum, herba; nam Græcè scribitur per ει diphthongō, quæ in e longam vel in i longam vertitur: itaq; origanū correptis prima & tertia secūdam producit, & ex Grecis poëtis Nicandro & Athenæo docet Georgius Merula cōtra Calderinum, qui teste etiam Nebrissensi, malè legit apud Mar. li. 5. Deposui soleas, affertur protinus ingens Inter lactucas, origanumq; liber. quia recta lectio est oxygarum. i. acutū garum, vtpote ex aceto & oleo, cum quo lactucæ sumuntur. & est periphrasis principij cœnæ. Macer igitur malè dicit, Origani vires, &c. Præstigiæ Capella corripit: Prudē. producit. Quadrigæ produci notū est, vt Bigę. Salpiga, serpentis nomē. Lucan. li. 9. Quis calcare tuas metuat salpiga latebras. Vectigal. Ho. 1. Sermo. Iurgatur verbis, ego vectigalia magna. Vestigo vestigas, & vestigium. Sic inuestigo, peruestigo. Virg. in Moreto, vestigatq; focum, &c. Sedulius in fine per syncopam vestigis pro vestigijs dixit. Vropygium in tertio Mart. ¶ I ante g corripitur, vt Caliga, & eius verbū caligo. Caligo tamen, pro obscurus sum, & pro obscuritate nomē, producitur. Sil. li. 12. Iuxta ac caligante situ, longūq; per æuū. Mendosè vulgò legitur, Ac iuxta caligante situ, &c. vt Stoa rectè notauit, Instigo vt castigo omnino producitur. Sic & alia cū longis cōposita Affligo, profligo, confligo, cō frigesco. Refrigerius a Mantua. vt refrigerium nomen: & Depygis apud Hora. & Vropygium apud Martia. Cocciges apud Lippium. Nescio an rectè, Hippi, Cocciges, Celetes, fluuijq; Erithini. Aborigines. Paulus Marsus in genealogia Romanorum, Tunc Aboriginibus patentia littora magnis Tybridis ora subit, cui tunc erat Albula nomen, Rex Amboriginibus reddebat iura Latinus. Sic & origo nomen. Melampigus, lapidis nomen, interpretatur niger fons, auctor Herodo. in. 7. Præstrigiæ, præstrigiator & præstrigiatrix variantur: rectiùs tamen producuntur: quod Stoa ignorauit, negans posse pro duci. Capella lib. 4. Et mors marsica dudum fieret præstrigiatrix. Pruden. in Hymnis, Procul esto peruicaci præstrigiator astu. Iāb. catal. Et in Lauren. Deprome thesauros, malis Suadēdo quos præstrigijs Exaggeratos obtines. Et Plaut. in Amphit. Aut pol hæc præstrigiatrix mulier multò maxima est. Iamb. septena, est, in quo (præstrigiastrix) secundam producit. Pręstrigiæ in Captiuis, Operta quæ fuere, aperta sunt: patent præstrigiæ. Iambicus tetrameter acatalect. octo pedes ferens, in quem Pylades, Pręstrigiæ, inquit, cum r in secunda syllaba scribenda dictio est, cum a stringendo fiat: & eius secunda syllaba longa est, vt patet hoc loco. Sic in pœnulo: Præstrigiator hic quidem Pœnus probus est. Iambicus, trimeter, acatalecticus. Sunt autem præstrigiæ, elusiones & deceptiunculæ visum præstringentes manuum, celeri agitatione præstrigiatoris aut præstrigiatricis.

porrigo
siligo
auriga
caligo
diapiganon
fastigium
fatigo
Læstrygones
origanū
Quadrigæ
salpiga
vectigal
vestigo

Badio autem cùm litera auferatur videtur mirum & nouum, syllabā, cui affertur, produci: quia solet in alijs corripi, vt Ligula, mammilla, tigillum, sigillum. coniugis quod fortè Stoa aspexit: & opinatur, vbi syllaba longa est, antiquè n seruatum, vt dicat prestringiæ, præstringiator & præstringiatrix. Nullum tamē ita impressum est exemplū, nec sic loquatur aliquis, nisi sit vt de ligula & lingula in superioribus lusit Martialis. Mastigia tantùm produci reperio. Plautus in Mostel. Exi e culina, sis foras mastigia. Estq; malus quispiam verbero multa verbera meritus. Mastigo, id est flagello. Mastix mastigos, generis masculini, teste Pylade, flagellum non lachryma lentisci, vt medici neoterici putant: sed ea vocatur Mastiche mastiches fœmini generis, & media breui. Mastigophorus, flagellifer. Prudent. in secundo contra Symmachum, Tum mastigophoris oleoq; & Gymnadis arte, &c.

I ante l corripitur,

vt consilium, pestilens, Hersilia, inquilinus, Virgili, Vigili, Pompili, & alij a breuibus vocatiui, quos ratione accentus nunquam opinor nō corripi contra Sulpitium, donec ex fide digno contra me proferantur testimonia. Ouid. in Priapæis, Si pauper mihi sit vel inquilinus. Phaleu. est. Martial. lib. 10. Proh pudor Hersiliæ ciuis & Ægerię. Horatius lib. 1. Car. Ode. 14. Nulli flebilior quàm tibi Virgili. Et alibi, Adduxere sitim tempora Virgili. Asclepiadæa sunt. ideo, teste etiam Nestore, nō rectè dixit Arator, Publica libertas sanctissime papa Vigili aduenit. nā Vigilius à vigil dicitur: & proinde corripitur. sic Basilius corripitur, vt opinor, veluti Basilus, viri proprium apud Iuuenal. Mantuanus tamen vocatiuū Basili produxit, forsan propter dictum Verulani: ego tamen non ausim imitari. Notentur è longis cōposita, vt Primipilus, dux quadringentorum militum in prima acie, siue quiuis centurio primæ cohortis. hinc primipilaris. Erasmus, Primipilari duce quo triumphant. Argiletum, locus Romæ ab Argi morte dictus. Mart. lib. 1. Epig. Argi nempe soles subire letum. Phaleu. est Compilo, suppilo, expilo, a Græco verbo pileo, id est complano & æquo, pro diripere & surripere: nam qui diripiunt domum, vel quid aliud, videntur rem æquare ac complanare. nam quo pacto pulchriùs domum complanaueris, quàm quicquid in ea est auferendo? Lucret. lib. 6. Fluctibus aduersis oppilare ostia contra. id est occludere. Oui. 14. Metam. Expilatq; genis oculos, id est diripit, spoliat: non autem est hic pilos extrahere. vnde expilare hæreditatem vel suppellectilem: vnde est titulus De crimine expilatæ hæreditatis. Cicero. Si socios spolias, ærarium expilas. Horat. Satyra. 1. Iam satis est: ne me Crispini scrinia lippi Compilasse putes, verbum nō amplius addam. Indocti capiunt pro colligere. Quę à verbo pilo. i. pilos extraho, fiunt, corripiuntur, vt Depilo. Mart. Cui præstas culum, quem Labiene pilas? Idem lib. 9. Quum depilatos Chreste culeos portes. Scazon est. Notentur geminata, cordilla, agilla, Pompillus, Pompilla, Mnasillus, pugillares, agillinus, Catillus, &c.

oppilare

expilo

compilo

depilo

EXCEPTIO.

ile ilis Producuntur substantiua in ile, & a nominibus formata in ilis: vt Bouile, caprile, suile, equile, quintilis, sextilis, aprilis, testilis, si a testa vsquam legatur, at per th aspiratu π & y Græcum in secunda syllaba Thestylis, mulieris nomen, corripitur. Virgilius, Thestylis & rapido fessis messoribus æstu. &c. Senilis, virilis. sic etiam cubile, sedile, ancyle, mantile, subtilis, & vndecunq; est, exilis. At corripitur Quintilius, viri nomen: licet a quintilis videatur deduci. Corripe autem quæ in atilis desinunt, Fluuiatilis, aquatilis: & a verbis vel participijs in tilis, silis, vel xilis: vt Solutilis, textilis, sessilis, nexilis, fictilis, fertilis, missilis. sic neutrum missile, docilis, vtilis, sic amicabilis, &c. communis, humilis, dapsilis. Lucret. lib. 1. Diuidere, & noctes pariles agitare diebus, quidam ineptè produxerunt. Lucan. lib. 7. Spargitur innumerum diuersis missile votis. Asylum cum y Græco, locus confugij. scribitur, teste Nestore, vnico l. a sylao, id est spolio, rapio, aufero, violo, & a priuatiua particula: quòd inde auferri neminem licet. Asyla sunt omnia Dei templa: & per principale priuilegium, quædam loca prophana. Tortellius vult etiam vnico l scribi, & cum Seruio a syro, id est traho, deducit, r in l verso, quod in plerisq; videmus: vt Pellex, pellucidus, intelligo. Iuuen. Satyra. 8. Nomen ab infami gentem deducis asylo. hæc opinio placet: licet non ignorem Placenti-

asylum

num

num gemino ll Asyllū scribere, ab a, priuatiua particula, & syllo, id est rapio. vnde petrosyllum, herba deducitur. Asylus vnico l & i nostro, vt Nestor ait, quo teste quidam gemino ll, asillus scribunt, inter quos est Georgius Valla. Volatile est paruum, dictū Tabanus, & œstrus vel œstrum. vide Oe diphthongon ante s. Oestrus. Asilas asilæ, cum vnico l & i nostro, teste Nestore, viri nomen. Virg. lib. 9. Chorynæum sternit Asilas. Asilus, viri nomen. Iuuen. Saty. 1. ad palum gemit vxor Asili. Sunt quoq; Asili, populi. Sil. lib. 8. Queis Aesis regnator erat, fluuioq; reliquit Nomen, & à sese populos tū dixit Asilos. Achilos, quod per e quoq; rectè diceretur Achelus, dicitur sine labijs. nam χεῖλος labium est per ει diphthongon. Allophilus, id est alienigena, producitur, teste Nestore: qui rectè dicit in hoc errauisse Rigam in Aurora dicentem, Crine quòd Allophylus, hostibus ille datur. Errauit quoq; ante hūc, vt in idolum, paraclitus, & pluscu-lis, doctissimus alioqui poëta Prudent. dicens, Allophilos, segetesq; cremat sic callida vulpes, sic Mantua. In quibus elato sternebat vulnere Sanson Allophilos, malāq; manu vibrabat onagri. Compositio facit ne credam hos imitandos. Fit enim ex allo, id est aliud, & phylon cum y Græco, id est gens, genus, natio: vnde etiam Pamphylia, regionis nomen, quæ multum populosa est. Stat. 1. Syl. Hunc quoq; perq; nouem tenuit Pamphilia messes. vide I ante d, Chelidonia, Allophyli, in sacris, sunt Philisthæi: nec dicitur à philos, id est amicus, vt indocti sopniant. Abyla cum y Græco per methathesim: quia Græci alyba dicunt, teste Calepino, variatur, & est Hispaniæ mons. Acilius, viri nomen. Iuuen. Satyr. 4. Proximus eiusdem properabat Acilius æui, malè verò Petrarcha in lib. 3. epist. Velut Appius alter Aciliusve forem. vbi etiam prima malè producitur. Ausilenus, viri nomen. Ausilena, mulieris nomē. Catul. Ausilena bonæ semper laudantur amicæ. prius est apud eundem. Atilius, viri nomen in Martiale. Calepinus dicit pro pisce quodam produci etiā Atilus. Agyleus, Apollo in Horatio. Arilius, teste Bebelio. Cobylum per y Græcum. vide O ante p, Inopus. Conchylium vel conchyle conchylis, cum y Græco in secunda syllaba. Iuuen. Saty. 3. Horum ego nō fugiam conchylia. Crocodylus vnico l. teste Nestore contra Gasparinū, belua Nili, scribitur Græcè per ει diphthongon. Iuuen. Saty. 15. Ægyptus portenta colat, crocodilon adoret. Est quoq; Ægypti oppidum, penultima similiter producta. Condyloma producitur apud Macrum cum y Græco, morbus quidam. vide (si Celso careas) Calepinum. ait autem Macer, Vstum curat eas, & condylomata soluit. Creopylus in Strabonis. 14. Duilius, viri nomē. Sil. lib. 6. Exuuias Marti, donumq; Duilius alto, Ante omnes mersa Pœnorum classe dicabat. Eriphyle. vide E ante r, Heriphile. Fœnilia fœniliæ, similiter producitur. Galilæa variatur à Iuuenco. de productione, Inde Galilæam repetens saluator IESVS. Incilo in Lucretio. Lucilius vnico l [illegible] scribi, & plures ante me excepe-runt. Persius, Secuit Lucilius vrbem, &c. siquis contendat gemino ll Lucillius debere scribi, non multum repugno. Manilius & Manilia, vide A ante n. Massylia cum y Græco in secunda syllaba, vrbs Libyæ, teste Seruio. hinc Massylus, a, um. Sil. lib. 3. Quin & Massyli fulgentia signa tulēre. Idem libro. 2. Hic medius iuuenum Massylæ gentis in agmen. Masylianus cum y Græco in secunda, viri proprium. Martial. lib. 4. Quum sis improbior Masyliane. Phaleu. est scribitur hoc nomen vnico s, quia prima corripitur. vulgò tamen per errorem aliter scribitur. At Massilia gemino ss, & per i nostrum vtrobiq;, vrbs Narbonensis Galliæ corripitur: & vulgò ineptè Marsilia dicitur. Lucanus lib. 4. Massiliam delere vacat, Oileus, viri nomen. vnde est patronymicum Oilides, Virgil. Furias Aiacis Oilei. Seneca in Medea, Fulmine & ponto moriens Oileus. Saphicum est. Propert. lib. 4. Victor Oilide rape, nunc, & dilige vatem. Odilia, mulieris proprium apud Erasmum. Occilo producatur, vt incilo. Pamphylia, vide I ante l, Allophylus. Pantilius, viri nomen. Horat. lib. 1. Satyr. vltima, Men, moueat cimex Pantilius? aut crucier quòd Vellicet absentem Demetrius? Petilia, vrbis nomen. Sil. lib. 12. Fumabat versis incensa Petilia tectis. hinc Petilianus tàm proprium quàm appellatiuum. Mart. lib. 12. Petilianus delicatus in regnis, Scazon est. Phasilis, aut per e potius Phaselis, nomen oppidi. Lucanus lib. 8. Ausus adhuc villis & primum parua Phasilis. Palilis, vide A ante l, Pales: notum est: vt virilis, gentilis, &c. sic subtilis, exilis. Rutilius variatur. vide V ante t. Seruilius, viri nomen: vt Seruilia, mulieris, variatur:

asylus
asilas
achilus
allophil⁹
abyla
acilius
ausilenus
ausilena
cobylum
Conchylium
Crocodylus
Duilius
Eriphyle
fœnilia
galilæa
Incilo
lucilius
manilius
manilia
massylia
Oileus
massilia
occilo
pamphylia
phasilis
Rutilius
Seruilius

sed productio est frequentior, Sil. lib. 5. Interea rapidis aderat Seruili us armis. Seruilia est productum in. 10. Sat. Iuuen. Corripitur Seruilius ab Horat. in vlt. Saty. Si memini Varius, cum Seruilio balatrone. Sextilus, viri nomé. Mart. lib. 2. Ex istis nihil es, fateor Sextile: quid ergo es? Triphilis in Martiale. Trochilos, auis, regulus, teste Calepino. Venilia, Turni mater. Virg. li. 10. Cui Pilumnus auus, cui diua Venilia mater. Vespertilio in carmine de Philomela, & in primo Strab. q l ante l corripitur, vt Pœcile pœciles, & pœcilia. Mant. in. 1. Syluarum, Quas stoa pœcilijs inuenit picta figuris. Pœcilos, id est varius. Notentur geminantia ll, vt Catull. quod, ablato altero l, Hora. semel corripuit. Agillani ab Agilla vrbe. Stoa tamen hinc excipit Codicilli, pusilli, pugillares, vt pugillus. Mirmillo. Cordillus, Cordilla. Laurillus, piscis Lippio. Occillo ab occo: sic sorbillo à sorbeo, vacillo, & similia. Incilo, id est vexo, increpo, improbo. Luc. li. 3. Iure, vt opinor, agat: iure increpet, inciletq; Luc. li. 20. Nunc Cai quoniam incilans nos lædis vicissim. Crocodeli apud Strab. per e semper inueni. Dactylotheca, si stoæ credimus, semper producitur: sed quia dactylus corripitur, putem corripi, & sic apud Martial. lib. 1. Quòd dactylothecam non habet. Trichila, vas habens tria labra, producendum fore per ei sed correptionis gratia, altera vocalis interdum demitur, vt in orichalcũ. Sic teste Pio, Colum, dicit li. 11. Atqui sub trichilla mananté repit ad vndã. Atilius, teste Bebelio. Mart. li. 9. Languidior nostris si quando est Paulus Atili. Atilius Bebelio producitur, & Mnasil⁹, teste eodem: vnico ergo l scribetur. Thrailus. Oui. in Ibin, Vtq; vel Eurydamis ter circum lustra Thraili, Est Larissæis raptus ab hoste rotis. Sic vespertilio in Philomela. Triphylia, regio, producitur, vt Pamphylia, Allophylus, & similia à phylõ, id est natio: licet Prudent. corripiat, Allophylon segetesq; cremat nunc hæresis ignes, Creophylus, viri nomen. Strab. li. 14. Ante Creophyli Iuppiter at fueram. Plut. in Lycurgo dicit, quòd Homeri poëmata apud Creophyli filios seruata sint. Crocylea, secũda & tertia productis apud Homer. Græcè κροκύλεια. Scribilite videtur produci à Plauto. vide I ante b. Pompilius corripitur à classicis Horatio, Persioq;: Prudent. tamen licenter dixit in Romano, Pompiliorũ nostra carpunt sæcula. Iamb. trim. Bouile videatur producendum, sed Varro negat Latinè dici, Vt enim (inquit in. 1. de Analogia) ab oue fit ouile, sic non dicetur à boue bouile. Hœdile nunquã corripies. vnde Aldus cẽset Horatij li. 1. Carm. Ode, 17. sic legendum, Nec Martiales hœdilia lupos. Versus est alcaicus dactylicus. Seruilius variatur. Ennius. li. 7. Annalium. Hunc inter pugnas cõpellat Seruilius sic Sillius autẽ, hoc nomẽ semper producit. Oppilare. Lucret. li. 6. Fluctib⁹ aduersis oppillare ostia cõtra. i. resistere, & more pilæ fulcire. Pilea est saxea moles vel columna, vulgò pilare dicitur. Maro, Saxea pila cadit. Sic ibidem Pius.

Sextilus
triphilis
venilia

I ante m corripitur,

vt Specimen. Patrimus. Matrimus quidam volunt produci: Ego vero corripi, donec ex veteribus aliud constet: quibus non inuitus credere solet Politianus, qui in primæ Centuriæ cap. 58. hæc corripit, dicens, Concelebranto choros: verùm hæc sit patrima proles Matrimaq;: at nuptæ genibus Iunonis ad aram Oranto. EXCEPTIO.

patrimus
matrimus

Producito à time. i. honor, composita: vt Theotimus, Polytimus, virorum nomina. Catul. (cuius carmina puto non extare preter paucos versus apud Gell. & Crinitum) Aufugit mi animus, credo, vt solet, ad Theotimum: Mart. li. 12. Festinat Polytimus ad puellas. Theotimus, & alterius viri nomen Timotheus, vt Theodorus & Dorotheus, interpretatur dei honor. Polytimus à poly cum y Græco, interpretatur vir magni honoris vel æstimationis. Æstimo verbũ, vndecunq; est, corripitur. Produc item verbalia in imen vel mentum à verbis quartæ, vt Lenimen, rudimentum, pauimentũ, experimentũ, cum discrimen: licet à verbo tertię discerno: & (vt nonnulli notauerunt) detrimentũ. Erasmus de fuga vitę humanę, Detrimenta nocẽt: age, iam meliora sequamur. Virg. li. 11. Ænei. Dura rudimenta, & nulli exaudita deorũ. quapropter nõ ausim imitari. Mantuanũ dicentem, Post igitur tantorũ operum experimenta laborũ. Iuue. Verre pauimentũ, &c. Siquid extensione syllabę è barbaris fiat, notetur, vt Ioachim⁹. Cõsyderato è lõgis deducta, vt discrimino discriminas, apprime, oblimio oblimas, illimis, sublimis, elimino eliminas. Horat. Sat. 2. Bonam deperdere famã, Rem patris oblimare ma-

theotimus
imen & imentium
oblimo

malli est Vbicunq;. i. inquinare,absumere, &c. sic apud Claud. in. 3. de raptu Proser. Luxus & humanas oblimat copia mentes. Hora. ad Torquatũ, Ne fidos inter amicos Sit qui dicta foras eliminet. Ouid. 3. Metam Fons erat illimis nitidis argenteus vndis. Idem in. 1. Metam. Os homini sublime dedit, cœlumq; videre iussit, &c. Alimenus, viri nomen in. 10. Thebaid Papinij. Archimedes, philosophus. Capel. li. 6. Archimedæa astrificante manu. hic vocalis non interimitur: quod sæpiùs apud Capellam reperio, quàm velim imitari. potes etiam cum Terentiano corripere. Ariminum, oppidi nomen. Lucan. lib. 1. Vicinumq; minax inuadit Ariminum & ingẽs. Errauit in hoc vt in alijs plurimis Petrarcha. hinc Ariminensis vide O ante l, Folia. Alimon, viri nomen. vide Cyce, I ante c. Adimantus, viri nomen, apud Ouid. in Ibin. Amimone amimones, fons, & mulier. Propert. li. 2. Testis Amimone latices quũ ferret in aruis Cõpressa. &c. Arimathia vide I ante a. Adrimachides in. 9. Sillij. Enthimema, argumentationis species, cum th aspirato & y Græco. Iuuen Sat. 6. Torqueat enthimema, nec historias sciat omnes. Epithima, teste Calepino. Ephimeris, vel per e potiùs in secũda syllaba Ephemeris. i. diarium, hoc est, libellus in quo acta quotidiana cõtinentur: nam ephimeros, quotidianus est. ab epi. i. de vel supra, & himera, dies. Sic amphimeros. ephimerinos. Propert. li. 3. Et ponit duras inter ephemeridas. Iuuen. Sat. 6. Cernis ephimeridas. Opimus, a, um. Virg. Æneid. 1. Genitor tunc Belus opimam. &c. Opimius viri nomẽ apud Horat. Sat. 3. lib. 2. Opimianũ vinum apud Mart. Pentimemeris multi dicũt, sed in secunda syllaba rectiùs secunda vocalis ponitur, & in tertia vocalis tertia, sic pentemimeris, vt in. 1. lib. diximus. Auson. ad Theonẽ: istos composuit Phaleucius olim, Qui pentemimerim tenent priorem. Quadrinus. Mart. lib. 12. Quadrima nigri nec corona pulei. Scazõ est. ¶ I ante m corripitur, vt Petimen. Lucil. Vt petimen naso aut lumbos ceruicibus tangat. Petimina sunt in humeris iumentorũ hulcera. vide Festum. Polymestor corripitur, & scribitur sine n, teste Stoa cõtra Tortel. Patrimus & Matrimus, Stoa sine testibus asserit solùm produci, sed quia Politianus semper corripit, quẽ Stoa peritiss. censet, ego quoq; corripiã Redimo & redimio ac redimitus tantũ corripienda sunt, licet Pruden. in Psycho. Ipsa redimitos olea frondente capillos. Exanthimata aut exanthemata, quia per ε, sunt eruptiones pituitæ. Anthimus, viri nomen, producitur à Nicolao Valla Iliad. 4. Riximor, Aretæ pater & alcinoi socer, producitur à Pylade lib. 3. Archimedes corripiendum videtur, vt cætera ab Archo, Archigenes. &c. Capella tamen produxit lib. 6. Archimedæa astrificante manu. Achimenides excipitur à Stoa, vt opinor non rectè, quia Achæmenides à doctis scribitur. Ouid. 2. de Ponto: Puppis Achæmenidẽ graui Troiana recepit. Arimathia, videatur I ante a. Hermotimus, Theotimus. &c. in timus producenda sunt. Adrimachidæ, populi nomẽ in Africa, excipitur à Stoa, sed rectiùs videtur scribi Adyrmachidæ: sic enim Herodotus lib. 4. & Sillius lib. 9. Vulgus Adyrmachidæ pariter gens accola Nili.

alimenus
archimedes
ariminũ
alimon
amimone
epithima
ephimeris, vel ephemeris
opimus
opimius
pentemimeris

I ante n corripitur,

i ante n.

vt Itiner. Manil. li. 1. Fecit & ignotis itiner cõmercia terris. Ergo quidã in plurali itineta imprudẽter produxit. Clau. in. 4. Cõsulatu Honorij: Inquinat egregios adiuncta superbia mores. Iuuẽ. Quorũ cophinus fœnũq; supellex. Lucan. Par geminis Chiron & idẽ quod carcinos ardens. i. cancer Mart. li. 7. Lusciniæ tumulum si Thelesina dedit. Nõ sequar igitur Phil. in secũda septime dicentẽ, Nec culices elephas, pia nec luscinia coruos. philomela est. Corripe item Pampinus, laccino, circino, fascinum lenocinor, succinum, dominus. &c.

itiner
luscinia

¶ EXCEPTIONES QVATVOR.

Prima producũtur desinentia in ina vel ine vel inæ, vt Rapina, Nerine, Heroine, Adrastine, saginæ. Iuuen. Sat. 4. Propera stomachum laxare saginis. Propert lib. 4. Qui dabit immundæ vænalia farra saginæ. Propert. lib. 4. Parua saginati lustrabant cõpita porci. In hac re Calphurnius Siculus à veteribus defecit, quem hîc imitandum nõ credo. ait itaq; in quarta Ecloga: Vt queq; turba bono plaudat saginata magistro. Hic decepit Faustum in Ecloga cõtra Balbũ, Sola resumebat pingui saginata popina.

ina
ine
sagina

¶ DEMVNTVR HINC.

Asina asinæ, vel Asine asines, oppidum. Lucanus lib. 8. Quas Asine cautes, & quas Chio

asina

apinæ
buccina
catine
euphrosyne
eleemosyna
fœmina
felsina
fiscina

Chio asperat vndas. Apinæ apinarum, res vilissimæ: & Apina, oppidum. vide I ante c, Tricæ. Buccina notum est. Catina catinæ, vel Catine catines: sed aliqui per a in secunda syllaba dicendum esse Catane volunt, Siciliæ oppidũ est. Sill. lib. 14. Tum Catine nimium ardēti vicina Typhœo. Casina comœdia Plautina corripitur semper in Plauto. Euphrosyne vel euphrosyna: sic Eleemosyna: & vtrunque per y Græcum scribitur, prius est mulieris & vnius Gratiarum nomen. Fœmina, notum est. Felsina in Iuuenale. Fiscina, nassa ex iunco vimineo. Colum. libr. 11. Pressaq; flameola rumpatur fiscina calta. Fuscina, tridens. Mart. Fuscina dente minax nexu fuit anchora curuo. Gausapina, vestis quædam. Mart. Mense vel Augusto sumere gausapinas. Lamina notum est. Machina, vide A ante c. Mnemosyne. vide E ante m. Mutina mutinæ, oppidum. vide A ante l, Pharsalos. Nundinę, notũ est. Patina in. 2. Satyra Persij. Pagina in. 5. eiusdem. Proserpina. vide O ante s. Ruspina, vrbs Aphricæ. Sil. lib. 3. Quæq; procul cernit non æquos Ruspina fluctus. Sophrosyna cum y Gręco, mulieris proprium. Sarcina per c literam: vnde Sarcino sarcinas verbum, satis notum est. Sarsina per s literam in secunda syllaba, Vmbriæ oppidum, Plauti patria: vnde Sarsinas Sarsinatis. Sil. libr. 8. Vel rastris laudande Camers his, Sarsina diues Lactis. Statina statinæ, vel Statinæ statinarum, insula in littore Campano. Stat. circa finē lib. 3. Syl. Ænariæq; lacus medios, Statinasq; renatas. Sibina, telum quoddam. Ennius apud Festum, Illyrici restāt sicis sibinisq; fodentes. Squatina, nomen piscis, teste Stoa. Trutina trutinæ, Trutino trutinas. Persius, Castiges trutina, &c. Xerampelinæ, natura mobile est, vt gausapina. Fœmininum masculini regulam seruat, vt Domina, asina, fidicina.

SECVNDA.

propria

Propria ferè producuntur, vt Leuinus, lupinus, Altinum, Arpinum, Virginia, mulieris nomen in. 13. libro Sillij. Sic Virginius, Gabinus. Charinus, contra quendam alioqui doctissimum. Mart. li. 4. Quare non habeas Charine purum. Phaleu. est. Sic Carphinia, Cebrinia, Matrinia, Gabinia: & quæ piscium sunt Coracinus, echinus. & herbæ nomen, Staphilinus. Volscini, Leontini, & cætera gentilia. Tolluntur hinc quædā ex prima exceptione nota, vt Ruspina, &c. cum his Ariminum. vide I ante m. Alemoninus, vt quidā notarunt, Arsinoë, mulieris nomen apud Flaccū libr. 5. Alcinous apud Mart. & alios. Albinouanus apud Horat. Cælinus per æ diphthongon, aut vt alij habent per a Cilinus, viri nomē. Sil. lib. 7. Cęlinus Arreti Tyrrhenis ortus in oris. Cyminus, cum y Græco in prima syllaba, ἀκυμαίνομαι, id est fluctuare, & exæstuare, est lacus & mons Hetruriæ. Virg. lib. 7. Æneid. Hi Soractis habent arces Flauiniaq; arua & Cymini cum monte lacū, lucosq; Capenos. Sil. li. 8. Stagna tenent Cyminiq; lacū. Euxinus producitur tantùm, in Periegesi. Axenus non Euxinus legēdum est. vide E ante n, Xenium. vide præfationem totius operis, vbi de proprijs loquimur. Fucinus, duplex Italiæ lacus: vnus Marsorum, alter Volscorum. Sil. lib. 4. Viridi quem Fucinus antro Nutrierat. Fulginia, vrbis nomen in eodem lib. Fuscinus, viri nomen. Iuuen. Saty. 14. Plurima Fuscine sunt, & fama digna sinistra. sic legit Nestor. Nonnulli legunt, Plurima sunt Fuscine, & fama digna sinistra. Frusino, vide V ante s. Gallicinus, viri nomē. Sidonius lib. 8. Sancti & Gallicini manu osculata. Phaleu. est. Gessominus, viri nomē in. 11. Æneid. Hebrinus, viri nomen. Sil. 14. Troianus Hebrinus structis qui nomina muris. Herminius, viri nomen in. 11. Æneid. Tycinus, viri nomen cum y Græco in prima. Horat. Tonsori Lycino, &c. Matinessa, loci nomen apud Mart. li. 4. Morinus, vir & gens Gallica, qui vulgò Morinensis dicitur. Sill. Et Morinum pugnas æris stridore cientem. Virgil. Æneid. 8. Extremiq; hominum Morini, Rhenusq; bicornis. Myrinus cum y Græco in prima syllaba, viri nomen. Mart. in Xenijs, Nuper quum Myrino peteretur missio læso. Pachynus (licet Priscianus corripiat) solum produces. vide A ante c. Stertineus, viri nomen apud Horat. sic Statineus corripi quidā notauit. Statinia rectiùs producitur. vide A ante t. Sardinia, regio. Mart. li. 4. Nullo fata loco possis excludere: quum mors venerit, in medio Tybure Sardinia est. Petrarcha malè produxit in. 2. Aphricæ. Trinacriæ & crasso diues Sardinia cœlo. Tarquinius, viri nomē. Ouid. 2. Fast. Hoc cupiunt fratres, Tarquiniusq; pater. Aliquādo est trisyllabum Tarquinus, & tum producitur. Manilius lib. 5. Aut Brutum atque parem Tarquinum, & Horatia facta. Titinius, cuiusdam medici nomen, vt vult Bebelius. Taurominū, mons asper

myrinus
pachynus
stertineus
statineus
scatinia
sardinia
tarquinius
titinius
taurominum.

asperrimus in Sicilia, super quem & oppidum Taurominii est. hinc Taurominita & Taurominitanus. Lucan. lib. 4. Taurominitanam vincunt feruore Charybdim. Errauit igitur, teste etiam Baptista Pio, Appollinaris, & id quidem in eodem nomine bis, dicens, Vel Taurominitana quod Charybdis. Phaleucius est. Torini, quidam populi. Valerius Flaccus lib. 6. Mellis honor Torinis dictat sua mulctra Satarchen. Ticinus à doctis producitur tantùm. vide I ante c. Vrinum, oppidi nomen, teste Nestore. Vatinessa, vide A ante t. Asinius, viri proprium etiam corripitur: vt Amphinoë, Callinous, Iphinous, Barcino, Arines, Astynous, Epinitus, Cotinusa, Antinous, Chorineus, & plura sine dubio. torini ticinus

TERTIA.

Producuntur deriuatiua in Inus, ina, inum, vt Perusinus, Venusinus, Fescenninus, à Fescenio vrbe Campaniæ: vnde versus Fescenini, qui in nuptijs canebantur, quos alij à fascino dici putant, quia incantamenta arcere putantur: & sic contra primitiui naturam produceretur, Seneca in Medea, Excute solennes digitis marcentibus ignes, Festa dicax fundat conuiuia Fescenninus. Versus est spondáicus. Matuta, id est aurora: vnde matutinus: vesper, vespertinus: iustus, Iustinus, vnde Iustinianus: quod cum Philelpho nollem corripere, vt vulgus, ineptum, dicens, Dat Galienus opes, & sanctio Iustiniana. Augustus Augustinus, elephantinus, mustelinus, formicinus, ouinus, mediastinus, clandestinus: quæ duo ab Astu vrbe deducuntur, in quibus Alexander, Sulpitius, Tortellius, cum multis alijs hallucinantur. Est itaque clandestinus, occultus, quasi clā de astu, hoc est vrbe. Hinc verbum clandestinare. Lucillius, Clandestino tibi quod cōmissum fuerat. Mediastini videntur dici à medio vrbis, famuli vilissimi: qui in medio sunt nutus omnium obseruantes, vt omnibus pareant: quos hodie lignarios & bacularios dicimus. vide Calepinum: qui multa benè de hoc dicit. Lucret. lib. 1. Oportet naturam clandestinam cæcamque adhibere. Idem libro secundo, Significat clandestinos cæcosq; subesse. Manil. lib. 1. Et clandestinis surgentia fraudibus arma. sic cum cæteris Sillius. Horat. ad Villicū, Tu mediastinus tacita prece rura petebas. Lucil. lib. 17. Villicum, Aristocratem mediastinum atque bubulcum. inus in deriuatiuis. clandestinus mediastinus

DEMVNTVR HINC.

Crastinus, diutinus, serotinus, perendinus, pristinus, hornotinus, protinus, quatinus. sed hæc duo aduerbia sunt. & quæ fiunt à nominibus materiarum, lapillorum, vel gemmarum, vnguentorum, odorum, colorumq; : vt Gausapinus, faginus, oleaginus, cedrinus, adamantinus, ianthinus, hiacynthinus, amethystinus, crystallinus, amaracinus, amygdalinus, bombycinus, byssinus, carbasinus, myrrhinus. Murrha, gemma: vnde fiunt vasa murrhea vel murrhina, teste Beroaldo: crocinus, glaucinus, prasinus, smaragdinus, sandicinus, spadicinus, onychinus, tyrianthinus, xerampelinus. Corripe item hiccine cum chimerinos, oporinos, therinos, earinos. vide I ante m, Chimerinos. Martial. libro nono. Et turbata breui quæstus crystallina vitro Myrrhina signauit, sepostuitque decem. Sic idem cum cæteris frequenter. ideo malè dixit Riga, Crystallina fuit facta fenestra decens. Malè quoq; hunc imitatus est Petrarcha dicens in. 3. Aphricæ, Hanc Gorgonis ora Crystallinus habens clypeus tegit inque tenebris. Lucret. lib. 2. Sicut amaracini blandum stacteq; liquorem. Idem alibi, Denique amaracinum fugitat sus, & timet omne Vnguentum. Sic in Adagio, Nihil cum amaracino sui. ab amaraco, herba vnguentaria. Idem in. 2. libro, In quo iam genere in primis adamantina saxa, Prima acie constant ictus contemnere sueta. Propert. lib. 3. Colchis flagranteis adamantina sub iuga tauros. Horatius. 1. Carm. Ode. 6. Quis Martem tunica tectum adamantina. Asclepiadæum est. Ergo indoctè dixit Petrarcha lib. 2. epist. ad Bernardum Rutenensem, Vox adamantina est, calamus quoque ferreus: omneis Promptus ad insultus. dicere potuisset, Vox adamantæa est, &c. vt Ouid. 7. Metam. Ecce adamantæis Vulcanum naribus efflant. & sic penultima per æ diphthongon scribitur. Prudent. in Psychomachia, Has inter species smaragdina gramine verno. Malè autem Riga in libro Hester, Seq; smaragdinus miscet vtrique color. malè quoque Gualterius in Arte poëtica dicens, Luce smaragdina vel syderis instar ocelli. Catullus, Fulgebat, crocina candidus in tunica. Mart. li. 9. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Idem li. 10. Quum potes amethystinos trientes, Phaleu. est. Sidonius in Propentico, Narcissos hiacynthi, crystallinus amaracinus smaragdinus crocinus

 nosq;

nosq; flores. Phaleucius est. Ouid. Metam. 10. Annua prælata redeunt hiacynthina pompa. Perf. Hic aliquis cui circa humeros hiacynthina læna est, aliqui legūt ianthina læna est, vt Britannicus, qui si eo commento voluerit hiacinthinus produci, ei non credimus sine veterū testimonio. neq; enim Alexandrū Nequā dignū puto imitatione in complusculis: veluti vbi dicit, Pelle hiacynthina cœli color eminet alti. Iacobus Goudanus vt diceret tantùm produci, testatus est apud poëtas, qui videntur corripere, legi debere hiacynthius, a, um. Mart li. 8. Fœmineum lucet sic per bombycina corpus. Idē li. 1. Vilis contaminat vnco vrbica Lingonicus Tyrianthina bardocucullus Idem, Coccina formosę donas, & ianthina mœchæ. Virg. Quoniā tibi pocula ponā Fagina, &c. Idem secūdo Georg. Truditur è sicco radix oleagina lingno. Serenus, Fertur amygdalinæ succus nucis esse bibendus.

QVARTA.

aginor Aginor, teste Calepino, verbum primæ. deponens, id est vilia negotior. Aginator, acynacis qui paruo pretio seu lucro mouetur. Acynacis cum y Græco in secunda syllaba, gladius architriclinus Persicus. Val. Flac. lib. 6. Insignis manicis, insignis acynace dextra. Architriclinus, magister triclinij, qui cœnationi præest omnia curando & dicitur à cline, id est lectus, super quem discumbitur. vnde Hexaclinos, & quicquid hinc est producitur Manilius lib. 5. triclinū Nunc iam luxurię pars, & triclinia templis Concertant. Ideo mendum est apud Virgilium in Coppa, Triclinia vmbrosis frigida arundinibus. aut per syncopā Triclina legendum est. caminus Camicus, fornax, nō infumabulū, vt indocti tradunt: nota est productio. catinum Catinū, vide a ante g. Laganū. Cyminū, vel y Gręco in u verso cuminū. Persius, Et pal couinus lentis grana cymini. Couinus, currus Britannicus apud Mart. li. 12. Destinatus produdestinatus citur necessitate quadā à Iuuenale in Saty. 4. dicente, Et domini gladijs iam destinata: sed olim Prodigio par est in nobilitate senectus. Alij corripiunt, vt destino, & obstinatus semper. Virg. in. 2. Ænei. Et me distinat aræ. Horat. 2. Carm. Ode ante penult. Rapacis Orci fine destinata. versus est iambicus trimeter catalecticus. *Catul. Sed obstinata* mente perfer, obdura Scazon est. In Iuuenale quidā festinata legunt. *Destinatus* ergo solū corripe. Echinus, vtcunq; capias, vide E ante c. Festinus, festino. Gelasinus, caechinus tagelasinus, Inquilinus, Morticinum. Opinor, inopinus, opinio omnino: pastinacha, propino, popina, puluinar, puluinus, supinare, supinus, sagino, salinum, Telchines, tintinabulū in Iuuenale. ¶ I ante n corripitur, vt Tintino. Catul. Tintinant aures, gemina teguntur Lumina nocte. Sapphicū cum adonio: ita legit Stoa, & ante eū Georgius Valla Iuuenalis enarrator, asserens contra primitiui naturā tintinabula produci à Iuuenale Saty. 6. Tot pariter pelues & tintinabula dicas Verū Aldina impressio apud Catullū non tintinant, sed tinniunt habet, vt apud Persiū Saty. 5. Ne qua suberato mendosum tinniat auro. Plaut. in Menæch. tinio vnico n, pro tinnio dixit, Hoc est quod olim clanculum ex armario Te surripuisse tiniebas vxori tuæ. Iamb. tri. duo. Tintinabulum Plautus vnico n dixit: ideoq;, nisi necessitas cogat, corripiatur. vt in Pseudolo, Quod eo? lanios inde accersam duo cum tintinabulis. Iamb. septem pedum. vbi duo pro duos dixit. Marcellus aūt asserit titin nire veteres pro sonare vsurpasse. vnde sunt tintinabula, vt ait, nisi liber sit mēdosus. Ab exceptione prima in Versificatoria nostra tollēda Casina, Plautina comœdia & mulier. vt in argumēto, Adolescēs ducit ciuē Casinā cognitā. Iamb. tri. Reperies in ea fabula persepē id nomē, & semp correptis prima & secūda syllabis. Felsina. i. Bononia, corrip. à Mant. Et Farsina, Plauti patria qui inde Farsinas, nō Sarsina nec Sarsinas. Volater. Ægina insula ab Ægina Æaci matre penult. corripit: licet metri causa Horat producat. Volater. author lib. 9. Squatina, piscis, corripitur Stoæ. Resina non corripitur. vide E ante s. Hermina vel Hormina & Nursinus, vrbes in octauo Strabonis producuntur ab interprete eius vt, plura nota à Stoa, à nobis satis cōprehensa. Ab exceptione secunda, tollenda Hercyna, maxima Germaniæ sylua. In Perieg. Saltibus Hercynijs Germania subiacet atrox. Claudian. de laudi. Stil. Vt procul Hercyniæ per vasta silentia syluæ. Antinous, vir Propert. in. 4. Quid loquar Antinoum cælesti sede locatū? Chorineus, viri nomen, corripitur Æneid. 9. Iphineus corripitur Valerio Flac. li. 2. Trāsit ad Iphinoum. ita lege, nō Iphinum, contra Stoam. Barcino, oppidū Hispanię. Auso. Taraco & ostrifero superaddita Barcino ponto. Prudentio Barcinō dicitur secunda breui, Paulinus autē eadē producta Barcinus, Cæsarea

est

est Augusto cui Barcin⁹ amœna. Gotinusa, insula, corripitur in Perihegesi. Lauiniũ. vide Lanuuium. I ante u. Scantinia communib. annumerat Stoa propter Ausonium: melior est productio. Sardinia tantũ corripuero cũ tota vetustate, licet Stoa propter Prudentium variet. Amphinee, nympha marina corripitur à Mantuano. Callinous, vir, à Terentiano. Ticinus & Ticinũ, videantur in primis syllabis, I ante c. Chalinus in Casina Plauti viri nomen, semper corripitur. Arsinoë, mulier & vrbs, corripitur à Lucan. li. 9. fuit soror & vxor Ptolemæo secundo. Arines, vir, corripitur à Va. Flac. 6. Astino⁹, vir, à Valla Iliad. 5. Epinitus, Niobes filius, corripitur à Pylade li. 2. Virgini⁹ malè corripitur à cæco Pontano. Nam Iuuenalis, Virginia gibbum. Idem Quid enim Virginius armis, &c. Scribitur antiquarijs Verginius. Euxinus, Stoa variari putat, sed recti⁹ producitur: sicut Parhinus, Iustinianus apud Grecos etiam secundam corripit, & interdũ quartam, vt Tribonianus, Cyprianus, contra perpetuum Latinorũ vsum, qui A ante n producũt. Secundam corripit versus vulgaris, Dat Galen⁹ opes, & sanctio Iustiniana. Quartam versiculus Stoæ ex Græco versũ, qui in digestorũ Florentiæ visitur frontispicio: sic versus est, Hunc Iustiniani fabricauit cura libellũ. Lycini⁹ quidem corripitur. non tamen Lycinia, mulieris nomen. Hora. Carm. 2. Permutare velis crine Lycinię. Sic producitur Lycnia, seruæ nomen, Æneі. 9. Lucinus etiam cucumeris rotundi species, corripitur in. 11. Columellę. Volsinij, vrbis Italiæ nomen, corripitur in. 3. Iu. & incolę dicuntur Volsini. Item Cęcina corripitur à Petro Crinito li. 1. poëmatum, Sed ô sacrũ pectus, quis ille vndantibus Te Cæcinę limphis dedit. Iambicus trim. cũ dimetro. Vt idem. An diua Mape filia potens, Cæcinæ, Marulle te mihi abstulit! Hic (Mape) priorem producit. Circa tertiam exceptionẽ. Bouinus, Quintianus negat Latinè dici, quia veteres bubulus non bouinus dicunt. Id si verum est, haud Latinè locutus est Lauren. Valla in. 4. Herodoti dicens, Hęc mihi videtur esse causa cur omnino cornua bouino generi nõ succrescunt. Ibidem, Bouonio corio, &c. Sic idem sæpiùs alibi. Circa quartã exceptionem. Acinacis in Versificatoria asserit cum y Græco in secunda scribi, & desinere in is cum Torrentino pluribusq́;, qui masculinis in is annumerauerunt: & certè in. 4. Herodoti Ferreus acinacis legitur in nominatiuo, sed cum iota. Stoa dicit nominatiuum esse acinax. nam obliqui sunt in Herodoto frequens: nec rari apud alios, acinacis, acinaci, acinacem, acinace, non acinacidis, non acinacim, quo modo haberet, si in is desineret: ideò Aldus asserit non is, sed in es longum desinere: quia Græcè scribitur cum η in vltima ἀκινάκης Suffragatur Aldo auctor Lexici Græci, in quo sic habetur, ἀκινάκης acinaces, gladius Persicus. Vt autẽ in Herodoto malè imprimitur acinacis pro acinaces: ita è diuerso vbi haud rarò legi videtur Sesostres pro Sesostris: quia Pli. li. 36. ca. 9. à Sesostride dixit, astipulante etiam Hermolao apud Hora. car. 1. Stoa vult acinacis genitiuum esse in hoc Alcaico, Vino & lucernis Medus acinacis, &cæt. Triclinium, Stoa vult ob versum Virgilij variari, sed ne ei adhæreas. Amineum variatur, vide A ante m in primis syllabis. Bouinator apud Gellium, aut Bouiator, vt legit Stoa, id est tergiuersator, producitur à Lucil. in. 11. Hic strigosus bouinatorq́; ore improbus duro. Sterquilinium producitur à Plauto in Casina: Ex sterquilinio effossa tua illic præda est. Iãb. tri. Morticinus, a, um. Pruden. in. 2. Vrnas reorũ morticinas lambere. Iamb. tri. Prodino, vetus verbum. Festus, Prodinunt. prodeunt, vt Ennius annal. 3. Prodinũt famuli, tum candida lumina lucent. Tapinosis, id est, humiliatio, per ει diphthongon in secunda, & per ω in tertia, sic Tapinoma tapinomatis. i. humilitas. Sidon. lib. 3. Epist. Nec per tapinomata depressa tenuatur, Destinatus, Stoa asserit corripi tantũ, & bene. vt Æn. 2. Et me destinat aræ. In Iuuen. autem sat. 4. vt bene dicit, quia sentẽtia arridet, legitur festinata, non destinata, sic: Proximus eiusdem properabat Acilius æui, Cum iuuene indigno, quẽ mors tàm sęua maneret, Et domini gladijs tàm festinata: sed olim Prodigio par est in nobilitate senectus. Vbi melius etiam legitur tã festinata, quã iam. Muginari, est quid tardiùs conari, ac propè idem quod mussitare & minfacere, quod propriè est vix audere proloqui, vt Ennius in Annal. Quod minimũ est, neq́; (vt aiũt) minfacere audent. Cic. ad Att. Dum tu muginaris, neq́; mihi quicquã rescribis, cepi cõsiliũ domesticũ. de hoc multa Crini. li. 18. de honesta dis. ꝑducit muginor, I ante n. Lucil. li. 7. Muginamur, molimur, subducimur Atta. Mar. inquit, maginari, est murmurare

I ante

I ante p corripitur,

vt Antiphus, viri nomen. sic Antipho, adulescentis nomen apud Terentium. *Sunt qui* dicant Antiphos produci. Ego testimonium desydero. Stat. 9. Thebaid. Sternit *Hyona* Chromis, Chromin Antiphus, Antiphon Hypseus. EXCEPTIO.

aliphæ caiphas coliphiũ enipeus euripus manipulus — Aliphæ: hinc aliphanus. vide A ante l. Caiphas variatur. Iuuencus, Pulchra Caiphææ collucent atria sedis. Sedulius li. 5. Protinus at tristes Caiphæ deducitur ædes. Coliphium, vide O ante l. Enipeus vel enipheus. vide E ante n. Euripus interpretatur irrequietus, mare est inte Bœotiam & Eubœam, quod fluit refluitq;. fuit hoc nomine philosophus quidam eadem quantitate seruata, Lucan. lib. 5. Euripusq; trahit cursum mutãtibus vndis. Sidon. in laudibus Narbonis, Euripus sibi machinam tetendit. Phaleucius est, Euripides variatur à Terentiano. Manipulus producitur tantũ, teste Martiano Capella, quẽ Ferettus imitatur: quibus credo, donec correptio liqueat: licet Seruius author sit variari in illud. 11. Æneid. Tu Voluse armari Volscorum edice manipl is. Edice pro edic.

obstipus — Obstipus, a, um: obstipo obstipas, constipo, & cætera, à stipo stipas, vide in primis I ante p. Hora. Stes capite obstipo, multum similis metuenti. Quidam geminant p, vt notat Nebrissensis.

racipalis — Racipalis, vide A ante c. Seriphos, vna Cycladum. Seriphum, oppidum est. Papin. in. 1. Syl. Cyclades hinc spretæ, Myconosq; humilisq; Seriphos. ¶ I ante p corripitur, vt Sonipes, per compositionem. Caiphas melius secundam producit. Prudẽt. in Dito. Impia blasphemi cecidit domus ecce Caiphæ. Aliphæ, siue alifæ etiã producitur. Euripides variatur: productio est melior. Leliphagus, herbæ nomen, non est excipiendum: quia, teste Stoa, Lelisphagus debet dici. Latinè saluia dicitur, in Lexico elelisphacos. Seriphi seriphorum producitur, vt Seriphos.

I ante q producitur,

siliqua — vt Antiquus, obliquus: quia ab æquus est. Excipitur siliqua: vnde *verbum siliquare.* vide A ante n, Ganeo, Aliquis aliquando, vtique, reliquus, reliquiæ, *vndique:* & siquid ab his fit, corripiemus. ¶ Reliquus corripiam tantùm, licet *veteres videantur* etiam produxisse. vide regulam, Est re breue.

I ante r corripitur,

vt Anticyra. Horatius, Nauiget Anticyram. Halmyrotes, id est, marinus. Mart. *lib.* 10. Cide stare putabit halmyrotem. Phaleucius est. Ephyre ephyres, id est Corinthus. scribitur cum y Græco, teste Nestore. Ouidius in epistola Medeæ, Hic Ephyren bimarem Scythia tenus, illè niuosa Omne tenet ponti quà plaga læua iacet. In his nonnullos errasse comperies, quisquis grammaticorum volumina diligenter discuties. Notentur composita, Suspiro, nimirum, &c. EXCEPTIO.

apyrinum archimagirus — Ægyra, vrbs, teste Volater. li. 10. Apyrinum cũ y Græco in secunda syllaba. vide v ante b, Tuber. Sunt aũt apyrina, poma quædã. Archimagirus, coquorũ princeps: archos, princeps est: & magirus, coquus. Iuue. Sat. 9. Finxerunt pariter librari⁹, archimagirus. nec dicitur à machæra, vt Vgutio sopniat. Almyria in Baptista, Abirõ quidã rectè produxit.

busiris butyrum — Busiris, deus quidam gentilium. vide A ante s, Thrasius. Butyrum cum y Græco, interpretatur bouis caseus nam tyros, caseus est. à Græcis producitur, teste Nest. Latini variant. Valgius, Lac niueum butyrumq; nouũ cũ melle comedit, hunc secuti sunt Macer & Serenus. Egnatius. Molliq; subacta butyro. Sidon. ad Catull. Infundens acido comã butyro. Phaleu. est. Bechyres in Periege.

collyrium — Collyrium, cum y Græco in secunda syllaba, medicamentum oculorũ: & apud Colum. etiã ventris. Hora. Sat. 5. Hic oculis ego nigra meis collyria lipp⁹ Illinere. Callianira in Baptista.

cosira — Cosira vide O ante s. Camiros, vrbs, Græcè habet ει diphthongum. productionẽ ostendit Nestor ex Homero. Cypirus. vide I ante p. Corcyra, cum y Græco, insula Dalmatiæ adiacens. Luc. li. 2. In portus Corcyra tuos seu læua paratur. Cercyra cum e secũda vocali in prima, & y Græco in secunda, id est Corinthus, producitur, teste Nest. Deianira, mulieris nomẽ. Oui. 9. Metam. Nomine siqua suo tandẽ peruenit ad aures Deianira tuas quondã pulcherrima virgo. Deliro, delirus, perdelirus, producuntur tantùm: vide I ante r, Lira & lyra.

ra. Emphyrius, à neotericis variatur. Empiricus, empirica, vel potiùs Emperic⁹; per ει
diphthongon Græcè scribimus. Epirus, epirota, vide E ante p. Equiria. Ouid. 3. Fast. epirus
Altera gramineo spectabis equiria campo. Enchiridiū, pœnultima per ει diphthongō equiria
vt Casterochiræ. Ilaira, Leucippi filia, quam Pollux deperijt. soror eius, Phœbe dice- ilaira
batur, quam Castor amauit. Propertius libro 1. Non sic Leucippis succendit Castora
Phœbe: Pollucem cultu non Ilaira soror. ita legit Beroaldus, quidam tamen libri ha-
bent Thelaira, per th aspiratum. Ianira, in Pylade. Magirus, vide Archimagirus. Lai- lairus
rus, viri nomen, à lair. ideò rectè dixit Riga, teste Nestore, Mente leui splendet curata
nata Lairi. Notauit hoc Nestor. Ithyrei, populi: dicuntur etiam y Græco in u verso
Ithurei, vide V ante r. Nisyrus, in. 10. Strab. Osiris, vide O ante s. Papyrus, cū y Græco nisyrus
hinc Papyrius, & Papyrianus. Iuuenalis: Crescit multa damnosa papyro. Mart. lib. 8. osiris
Heu heu quàm bene nunc Papyriane Annæi faceret man⁹ Sereni. Phaleucij sunt. Ma- papyrus
nil. lib. 1. Conditor vt Pyrrhi per bella Papyrius vltor. Petosiris, Astrologi nomen. papiria-
Iuuen. Sat. 5. Nulla videtur Aptior hora cibo, nisi quam dederit Petosiris. Podalirius, nus
Medici nomen, apud Ouid. in fine. 2. de Arte amandi. Phillirius, vide I ante l, Rabirius, papyrius
viri nomen. Mart. lib. 7. Astra polumq; tua cepisti mente Rabiri. Ramirus, in Baptista. podaliri⁹
Sapphirus, lapillus. vide E ante r, Beryllus. Semiramis semiramidis, Nini vxor. Ouid. rabirius
4. Meta. vbi dicitur altam Coctilibus muris cinxisse Semiramis vrbem. Stantyra, cum sapphirus
y Græco stantyrorum, plurale tantùm, vrbs. Ouid. 1. Trist. Saltus ab hac terra breuis semira-
est Stantyra petenti. sic habent plurimi libri. sed Nestor legit, Tenthyra, cum aspira- mis
tione in secunda syllaba: quod tamē dicit variari, productio iam patet. de correptio- stantira
ne, Iuue. Sat. pœnult. Qui vicina colunt vmbrosæ Tenthyra palmæ. propter dubiam tenthyra
lectionem mallem cum Iuuenale corripere. Tenthyra iam dictū est in Stantyra. The- thelaira
laira, in Ilaira. Vechires, cum ch aspirato, populi. Priscinus in Periegesi, Byzeres primi vechires
iuxta quos terra Vechirum. ¶ I ante r corripitur, vt Satyra. Almyria, vrbs, producitur
Mantuano. Abiron, de quo in Biblijs, Io. Tiffurus: Sic haustus Abiron. &c. Apiria, per
ει in secunda, id est, inexperientia, infinitio, siue infinitas. Empiria, etiam per ει, id est,
experientia, peritia. Empirus, expertus. hinc Empirici, vel Emperici, ει in e versa, id est
Medici experti. Busiris, primam & secundam producit. Virg. in Bucol. Aut illaudati
nescit Busiridis aras. In Ciri, vt suprà dixi, non legetur Busirim, sed Scinin, quem in
primam Iuuenalis Mancinellus Scinona ineptè vocat, cùm nō Scinō, sed Scinis dictus
sit, vide Plutarchum in vita Thesei. & lege in Ciri: Non trucibus monstris Scinin in-
fandumq; dedisti: vt latiùs annotaui, & vnus excogitaui in V ante s. Gadira & Gadi-
ruta, vrbs in Gadibus, per ει scribitur. Eustathius tradit Gadiram angustias ceruicesque
significare, quasi γῆς δειρὰν. Hermolaus in. 22. cap. li. 4. Plin. Butyrū, teste Stoa, rectiùs
longum est, quia Græci producunt tantùm. Callianira, nympha marina, producitur
vt Deianira. Mantuanus interpretatur viros honestans, quia καλὸς, honestus, ἀνὴρ, vir
est. Ianira, nympha maris est: pæon tertius apud Pyladen. lib. 3. Meganira eandem vi-
detur sortiri originem, ideò arbitror similiter esse pæonem tertiū. Fuit autem cōiunx
Celei, ad quam Ceres filiam quærens, diuertit. Celei famulum, non famulam fuisse
iambam, qui Cererem cōuitijs procidit, Marinus Becichemus author est. Vnde Iambi
pedis origo. Diomedem emaculandum censet, apud quem corruptè Iambes famulæ,
pro Iambæ famuli legitur. Hinc Iamban Ceres in stellionem vertit. Euchirus vel Eu-
cherus, vel Euchir euchiris, viri Corinthij nomen apud Plin. ει scribitur, vt ex Hermo-
lai castigationibus colligitur. Taphorosiris, vrbs Ægypti, interpretatur Osiris sepul-
chrum: quanquam sunt Taphosires duæ, altera mari proprior, altera remotior. Her-
molaus cap. 8, lib. 17. Plinij. Producitur ergo vt Osiris. Perdelyrum, pœnultima breui
apud Lucretium legit Stoa, asserens ibi m literam more vetusto corripi, non collidi.
A lyra, delyrus, id est dissonus. Delirus autem à lira, id est sulco, sine dubio producitur
tantùm, vt verbum lirare, id est errare, Ausonio: Et si Pierius pariter lirare sorores, Nū-
quam ipse torquet aulaca. Id est, sulcum. aulax enim sulcus dicitur. Mendosè legeba-
tur aulica pro aulaca. de hac re alibi loquemur. Empyreus, vel empyrous, apud neote-
ricos tantùm reperitur, & variatur. Mantuanus: Hinc nostri dixêre patres empyria re-
gna. Quintian. Anna vale, empyreo memorabilis Anna theatro. Enchiridium per ει

ante r. Osiris nescio qua incuria omiseram, producit i ante r. Nisyros etiam producitur, est insula & vrbs. Interpres Strab. li. 10. ex Homero: Qui Nisyron habent celsam, Gapathumq;, Casumq;. Malè imprimitur ibi Carpathum, cōtra rationē metri, quia Homerus Capathum pro Carpathum dixit. Vnde Strabo dicto li. 10. Carpath⁹ autē, quam Homerus Capathū vocat, excelsa est, circuitū ducentum stadiorū habēs: fuitq; vrbibus quatuor pollens, & nomē celebre consecuta est, à qua pelago quoq; nomē est inditū. Vna verò vrbium ipsarū Nisyrus dicta est, cognominis quidem Nisyriorū insulæ. Amphirani in Claudiano mendum esse suspicor, nec adhuc scio quomodo legēdum sit in. 2. lib. cōtra Eutropiū: Fregit luxuries Amphiraniq; triumphi. sic quidē legitur, sed an rectè, nescio. Ægira, Peloponnesi vrbs, cuius incolæ dicuntur Ægiratæ, in. 4 Polydori. Pœnultima longa ponitur apud Volat. lib. 9. Ramirus, viri nomē. Māt. Aspice bellacem clara cum prole Ramirum. Gasterochiræ, epithetō Cyclopū, Latinè ventrimani, qui suo aluntur artificio. Author Strabo lib. 8. Vbi aliquādo Casterocheres lego. Græcè diphthongon habet, vt χεὶρ. i. manus. Onirocrites, coniector, diuinaculus, sopniorum iudex, producitur, quia per ει scribitur, ὄνειρον, sopnū: ὄνειρος, Deus sopnij, ὀνειροπόλος, sopniorum interpres, in Lexico. Fulgentius: Nō Poētā furentē aspicias, sed onitocriten soporis nugas hariolantem adnectas. Crites est iudex. Siquid aliud ex eodem fonte ortum noris, producito. Sapphirus, apud classicos producitur tantùm, ne cum Stoa variandum credas, quia Sidonius corripuit. Sapphiratus. Bechires seu Vechires, populi. Collyræ, panis genus Polluci, producit Plaut. in Persa.

I ante ſ corripitur,

vt Acrisius, viri nomen. Ouid. 3. Met. An satis Acrisio est. Notentur geminata, vt Pharissæus, teste Georg. Valla. Iuuencus: Ecce Pharissæi Sadducæiq;, dolosi. Idē alibi: Inde Sadducæi tali cinxēre latratu. Riga, Sedulius, & plures malè corripiunt Pharisę⁹. Notentur è longis, vt achrysos, holochrysos, flores in Baptista. EXCEPTIO.

amethysus — Amethysos, vide E ante t, Amethysthus. Alisium in. 8. Strabo. Amphisa, vrbs Phocidis. Lucan. lib. 3. Phocaicas Amphisa manus, scopulosaq; Cyrrha. Amphrysos, vel Amphrysus, fluuij nomen, vide I ante u, Sperchius. Amphysus, Dryopes filius, apud Nasonem in. 9. Met. Anchises, nomen ex Virgilio notissimum. Aruisium, Chij promontoriū, vnde Aruisius, a, um. Virg. in Daphnide: Vina nouū fundā calathis, Aruisia nectar. Amison, vrbs Ponti, teste Calepino. Aloisius, in Baptista. Aphrodisius, teste Stoa. Cambyses, pater Darij, dictus Nabuchodonosor. Luca. lib. 10. Cambyses longè populos peruenit ad æui. Carisianus, viri nomen. ergo etiam Carisius, quia se habent vt Iulius Iulianus, Quintilius Quintilianus, vbi possessiua transiērunt in propria. Mart. lib. 6. Nil lasciuius est Carisiano. Phaleu. est. Crinisus, fluuij nomen. Vir. 5. Æn. Troia Criniso cōceptum flumine mater Quem genuit. Cephisus, vide E ante p. Cogisantra, sed multi per e Cogesantera dicunt, vide O ante g. Donysa, vide O ante n. Dionysius, Bacchus, & vir: vide I ante r, Syrus. hinc Dionysæus, a, um, cuius secundam cōtra aliorum morem videtur mihi produxisse Sill. lib. 3. Ac Nebrissa Dionysæis cōcita thyrsis. habet y Græcum in tertia syllaba. Diuisi, diuisum, diuisio. Elisa, Didico, vnico s, teste Nestore. Ouid. in Epist. Nec consumpta rogis inscribar Elisa Sichæi. Claudianus cōtra omniū morem corripuit, ideò ipsum non imitabor dicentem in. 1. lib. cōtra Rufinū: Inuadit muros, Elisæ notissima dudū Tecta petit. sed forsan locus est mendosus. Elisęus, prophetæ nomen. Sidonius in Eucharistico produxit, dicens: Quiq; duplex quondā venisti in pectus Elisæi. hic synæresi vsus. Gauisus, vt notum est. Helisos, pro quo multi legunt Ilissos, fluuius Atticæ regionis. Papinius. 4. Thebai. Quos pigra vado Langia tacenti Lambit, & aufractu riparum incuruus Helisos. Idem. 12. Theb. Celauit Ceticos crispis Helisos amores. Elisabeth variatur. Ialisos in. 13. Strab. Larisa, vnico s, teste Nestore, vrbs Ætoliæ. Stat. 2. Thebaid. Posthabita est Larisa iugis. Larissa autem gemino ss, est Thessaliæ oppidum. hinc Larissæus, a, um. Lucan. lib. 6. Atq; olim Larissa potens. Lalisio, onager adhuc paruus. Martial. in Xenijs: Dum tener est onager, solaq; lalisio matre Pascitur, hoc infans, sed breue nomen habet. Melchisedech, neoterici variant. Moyses, Sedulius: Clarum videre Moysen. Ocrisia, mulieris nomen. Ouid. 6. Fast,

(Margin: amethysus, amphisa, amphrysus, anchises, cambyses, carisianus, carisius, crinisus, cephisus, cogisantra, donysa, dionysęus, elisa, elisæus, helisos, larisa, lalisio, moyses, ocrisia)

Fast. Namq; pater Tulli Vulcanus, Ocrisia mater. Paradisus, etiã vrbis nomen. Sidon. lib. 7. Iam te circunstant Paradisi milia sacri. hic masculinum est. ¶ I ante ſ corripitur, vt Acrisius, Danaës pater: vndeipsa Acrisione, & inde adiectiuum Acrisionæus, a, um. Raphaël Regius censet duos Acrisios, hunc & Laerte patris Vlyssis patrem in. 13. Metamorph. Nam mihi Laërtes pater est, Acrisius illi. Vbi rectè legitur non Acrisius. sed Arcesius illi. Nam Homerus Laërtæ patrem Arcesium vocat, & ipsum Laërtẽ Arcesiaden, patronymicum. Holochrysi, flores quasi toti aurei, apud Mant. producitur. Loisus, Aloisius, virorũ nomina, producuntur à Mant. Pharisæus, Georg. Valla cum ſſ gemino scribit. & ita positione producitur. Iuue. libro. 4. Illa Pharissei, Sadduceiq; dolosi. Stoa dicit variari, quia Sedul. ait: Pòst Dominus Pharisæa petens cõuiuia cœnæ. Productio est longè melior. Alisius, vel Alesius, viri & filiæ nomen, Grecis per η. Interpres Strab. li. 8. Simul intus Alision ambit Alesion Hermolao dicitur etiã Colone. Moyses, producitur Prudentio: Vidit enim Deus esse bonũ, velut ipse Moyses. Prima rectiùs producetetur, teste Bebelio, quia Græcè μωυσῆς scribitur, per ω. Iuuenali priore longa sine y dicitur Moses. Aphrodisius producitur, teste Quintiano, estq; quorundam cognomẽ, vnde dictus Alexander Aphrodisius. Scribonius Aphrodisius interpretatur Venerius. Tertiã syllabam haud iniuria producit, quia Aphrodita. i. Venus, eandẽ protendit, nec posse te carmen aliter cõmodè ingredi. Sic Aphrodisias, & Aphrodisia, orum, Veneris festa: & multa similia leguntur. Amyzon, ante z producitur. Elisabeth, Iuuencus corripit, Mantuanus producit. Ialysos, patet in A ante l. Stoa malè Lalysos, quia iota, non λ habet. Maurisius, vt legit Stoa illud Virg. Maurisia pictis Gens epulata thoris. sed errat, quia Maurusia dicitur apud Claudianũ, Sillium, Ouidium: sicut ab Acherõ etiam interdum Acherusius dicitur, & à Rhamnis Rhamnusius. Melchisedech variatur, quia producitur Prudentio in præfatione Psycho. Melchisedech qua stirpe, queis maioribꝰ Ignotus, vni cognitus tantùm Deo. Iamb. trim. Mantuanus autem corripuit, & declinauit. Melchisedechis. Paralysis, metri necessitate Christiani produxêre, rectius tamen vbi fieri posset corriperetur: sicut Lysis. i. solutio, & inde cõposita: Apolysis. i. absolutio. Analysis. i. resolutio. &c. Antissa, Amphissa, Epissa, verbium nomina, ſſ geminant, vt similia quædã. Ilyssus etiam, amnis in Attica Musis sacer, ſſ geminat, vt Ilissides, Musæ.

I ante t corripitur,

vt Conditio Mart. lib. 9. Accipe & hoc munus conditione mala. Natalitius, Saturnalitius, Præteritius. &c. Idem li. 7. Ad natalitias dapes vocabar. Phaleucius est. Prochyta, insula. Ammodites, serpentis nomen. Nauita, orbyta. &c. Adytum, cum y Græco, licet Græci producant, si Calepino credimus. Virgil. 2. Æneid. Isq; adytis hæc tristia dicta reportat. sic cæteri. Polimitus, a, um, omnes syllabas corripit, teste Nestore, contra Rigam dicentem in Genesi: Quæ polymita fuit oscula dando patri. Sic monomita, dimita, trimita. Est autem vestis polymita variorum colorum. Polymitarius, qui polymitas facit, Hexamita, sex colorum. &c. Idem dicit Calepinus. Mitos cum i nostro, sine aspiratione, filum est, quod licium dicitur: poly, cum y Græco, multum. Mythos autem cum th aspirato, & similiter cum y Græco, fabula dicitur, & priorem producit. Capella li. 2. Nunc ergo mythos terminatur, infiunt. Iãbicus est trimeter archilochius. Hoc vt plurima alia, meum est: nam ante me cæteri omninò in his & alijs vel errauẽrunt, vel dubitauẽrunt: Alphita, viri proprium. Neophitus, Proselitus, Blanditiæ, cùm ex blandus, non ex blanditum deducatur. Lecythus, contra Alexandrum, Sulpitiumq;, quia corripitur ab Homero. 8. Odysseæ, teste Nestore. Funditus. &c. Notentur ex generalibus nota, vt Lacesitum, etiam licet præteritum tàm lacesi quàm lacessiui sit. Architectus cum Martiale tantùm corripito.

[Margin notes: polymitus; Mitos; Mythos; lecythus; architectus; itis, ites.]

EXCEPTIO. Producuntur deriuatiuæ formæ Græca in itis. & ites, & idis. Ananites, Leuitis, Samarites, samaritis, samaritidis. Moabita, moabitis, moabitidis. Ita, vt Lechorita, eremita, margarita: licet quidam Christianorum corripuerint, Palæstrita, Memphitis. Taurominita. & hinc Taurominitanus: vt Samarita, Samaritanus: Tomita, Tomitanus: Sybarita, vnde Sybariticus: Hasbyta hasbytes, gentile nomen: sic Hasbyte Hasbytes, mulieris nomen. Gadites, Gadita, Gaditis, Gaditanus.

itus . Oceanitis oceanitidis. Argitis, Andronitis. &c. Producuntur quoque in itus huiusmodi nomina è nominibus formata: Auritus, auitus, patritus, mellitus, recutitus, maritus, vnde maritare.
cerritus Cerritus, gemino rr, teste Nestore, quasi cereritus, id est, insanus, & Cereris ira vexatus. Horat. Sat. 13. Cerritus fuit, an commotus crimine mentis. Claudianus: Concutit, & glebas fœcundo rore maritat. Seruitus, vt seruitium corripitur. Ex dictis liquet Seduliũ in lib. 4. Præteriensque vię Dominus loca Samaritanę. non rectè Samaritanus, a, um, corripuisse: nec Sidonium rectè corripuisse Tauromimitanus. vide I ante n, in secunda exceptione. Sic prouidendum ne corripiamus, Abderites, Abderitanus. &c.
titius Producuntur nomina à verbis in titius, veluti Supposititius, arreptitius, cõmentitius, fictitius, surreptitius. &c. à nominib⁹ corripiuntur, vt Patritius. Mart. lib. 5. Hermes supposititius sibi ipsi est. Phaleucius est. Sic in argumẽto Menæchmorũ: Hic fuerat auitus, ille surreptitius. Iamb. trim. archilochius. Sic in prologo eiusdem fabulæ: Adoptat illum puerum surreptitium. similiter est iamb. trim. archilochius. Hæc & similia cautè consyderanda sunt, vt Tanaiticus, à Tanais tanaitidis, vel à Tanaites, & hoc à Tanais. Sidonius in 2. Panægyrico: Caucasus & Scythicæ potor Tanaiticus vndæ produc quoque in itim aduerbia à nominib.
itim Viritim. Sillium lib. 17. Lux atrox micat, & præsens astare viritim Creditur: Nomina lapidũ in ites, quæ deriuatiua sunt, ex dictis liquet produci. veluti Pyrites, Thonites, Aetites, Selenites: quæ & plura apud Priscianum in Perihegesi leguntur. Eadẽ ratione producitur Sorita, vel sorites, argumentationis species. vide O ante r.
aquitania Aquitania, regio Galliæ, cuius populi Aquitani sunt. Tibull. lib. 1. Hunc fore Aquitanas posset qui fundere gentes. Ausonius etiam corripuit.
aconitũ Aconitum, herba venenifera. Ouid. 1. Metam. Lurida terribiles miscent aconita nouercæ.
amphitrite Amphitrite amphitrites, Neptuni vxor. pro mari ponitur, vt in eodem libro: Margine terrarum porrexerat Amphitride.
architas. Architas, philosophus. Propert libro 4. Me creat Architæ soboles Babylonius Orops. ideò rectè Baptista Pio, indoctè dixit Sidoni⁹ in 1. Panægyrico: Quicquid Anaximenes, Euclides, Archita, Zenõ, Archesilas, Chrysippus, Anaxagorasque dederũt.
amithone Amithone. Sappho Phaoni: Vilis Amithone, vilis mihi candida Cidno.
agapitus Agapitus, quia Græcè per ε, ἀγάπητος scribitur, ideò rectissimè dicendum fuerat Agapetus, testis est Valla in Ioannẽ.
anitia Anitia, mulieris nomẽ. ergo etiam Anitius. Ausonius lib. 1. Epig. Antè quater plenum consumpsit Anitia lustrum.
aphrodite Aphrodite, vel Aphroditia. id est, Venus: ab aphros, id est spuma, ex qua nata putabatur: producitur vt reliqua in ites itis, & ita à nominibus formata.
Alithyia Alithyia, nymphæ nomen, à Græcis producitur tantùm, licet Theodulus corripuerit, ineptè profectò: vt multa alia: inter quæ est Protoplastus, cuius primam produci liquet ex elegantissimo hymno, Pange lingua gloriosi prælium certaminis. Alites alitæ, populi nomen. vide Ballonoti, O ante n.
berytus Berytus, vide E ante r. Camarite & Calonites, populi in dionisio. Coritanis, in Theocrito.
corytus Corytus, vide O ante r. At Corythus, cum y Græco similiter, sed cum th aspirato, oppidi nomen, corripitur: sic Nestor contra Fortellium, quia sine aliqua aspiratione cum i nostro Coritus, pro oppidi scribi voluit. Virgil. Æneid. 7. Hic illum Corythi Tyrrhena à sede profectum. Coritha corithæ, vel Corithe corithes, equæ nomen. vide O ante r.
catamithus Catamithus cum i nostro & th aspirato in vltima syllaba, puer quo quis abutitur. à cata. i. pro: mithos pretium, quasi pro pretio vel mercede. Ausonius in Epigram. Aut Iouis Elisij tu catamithus eris.
cocytus Cocytus, vide O ante c.
castritius Castritius, viri nomen: Petrarcha produxit, dicens: Si dulcis aget Libertas, animum Marcus Castritius armet.
corbitæ Corbitæ, teste Calepino, naues sunt onerariæ, quæ in summo malo pro signo corbes habere solebant. Plautus: Tardiores quàm corbitæ sunt etiam in tranquillo mari.
damasithon Damasithon, viri nomen, apud Ouid. in Ibin.
ebosita Ebosita, mel ex arundinibus, vide E ante b.
Eritus Eritus, Sidonius ad Felicem: Musas sat venerabiles Eriti. Phaleucius est: viri nomen est. Erithon, in Ouidio.
Fortuit⁹. Fortuitus, a, um, variatur. Papinius 12. Thebaid. Æqua & fortuitò ductæ quater aggere pinnæ. Horatius libro 2. Carm. Ode 15. Nec fortuitum cernere cespitem versus est alcaicus dactylicus. (tui) secundus pes est iambicus.
Gallita Gallita, mulieris nomen apud Iuuenalem. Satyra 12.
Galerita. Galerita, id est, alauda. vide Colon, O ante l. nec mirum, fit enim à Galerus. Galeritus, vir in Propertio. Hermaphroditus, Mercurij

ex Venere filius: Hermes, Mercurius: Aphrodite, Venus. Mart. lib. 10: Odit amatrices Hermaphroditus aquas. Hyarbita, viri nomen. vide I ante m, Timagenes. Hasbyte, mulieris nomen apud Sillium. prius habet y Græcũ in prima, & posterius in secunda syllaba. Heraclitus. Philosophi nomen: quia Græcè scribitur per ei diphthongon ἡράκλειτος, testibus Hermolao Barbaro, & cum Ioanne Baptista Pio, cæteris doctis, vt Calepino. &c. nec auctoritate carent: Lucretius syllabanæ structuræ obseruãtissimus, vt ait Babtista Pius, is inquã in primo libro ait: Heraclitus init quorum dux agmina primus. adducit Pius apud Sidonium, vbi huius nominis meminit, carmen Græcum, in quo Heraclitus producitur, Sidoni⁹ in primo Panægyrico: Quicquid Pythagoras, Democritus, Heraclitus, Defleuit, risit, tacuit, ita legit Pius, quia coniunctio que (quã Hermolaus Barbarus hîc perperam offendit) est tollenda: quippe quum non legatur in bonis exemplarib⁹, & sensui superuacanea sit, asyntheto venustiùs & modificatiùs decurrente. Fefellêrunt igitur Hermolaum Barbarũ (quẽ secutus est Ælius Nebriss.) bonarum literarũ columen, praua exemplaria. Hamerochita, vide a ante m. Ilithyia, vide I ante a. Idolothitus cum th aspirato, sequente y, dici potest Idolo immolatus vel sacrificatus: & meliùs ponitur in neutro genere, Idolothytum: producitur, teste Nestore. Inuitus, a, um: sic inuitare, nota sunt. Irrito, prorito, proritas. Virg. lib. 10. Irritatq; virum telis i. lacessit & prouocat. sed Irritus, id est, non ratus, corripitur: & verbũ hinc factum, irrito irritas. de quo vulgatur hic versiculus: Irritat euacuans, irritans prouocat iras. Lusitania, Hispaniæ regio. Sill. lib. 3. Hos Viriatus agit, Lusianumq; remotus Extractum lustris. &c. Prudentius tamen in Cęsaraugusta: Lusitanorum caput oppidorum. Sapphicum, in quo (si) corripitur. Mauritania, in. 4. Manilij. Mephitis, terræ putor est ex aquis sulphuratis & corruptis. hinc adiectiuum, Mephiticus, a, um. Virgilius lib. 7. Sæuam exhalat opaca mephitim. Mesitius, viri nomen. Mart. lib. 3. Quum peteret patriæ Misitius aura Rauennæ. Nouitius, vide I ante c, quia per c aliqui scribunt, quum rectiùs per t exaretur. Niciterium, vide I ante c. Nutritius, quia à longo supino deriuatur: ideò rectè dixit Architrenies: Languida segnities Veneres nutritia tractat. Odites, viri nomen. 5. Meta. Ophites, quia deriuatiuum est in ites. Oritæ, vide O ante r. Orithyia, vide I ante a. Onytes, virg. 12. Æneidos. Paraclitus, vide E ante t, Paracletus. Pampitius, viri nomen, in Eucharistico Sidonij. Polites, viri nomen apud Papinium. 7. Thebaid. Pituita, vide in primis I ante t. Potitius, viri nomẽ. Virg. Æneidos. 8. Lætiq; minores Seruauêre diu, primusque Potitius auctor. Pampitius, vir in Sidonio. Polygiton, viri nomen. Auso. Thermarum in solio si quis Polygitona vidit. Parasit⁹, Parasitaster, & verbum Parasitor parasitaris. Iuuen. Ad cœnã quoties parasitus venerit infans. Dicitur à para, id est, ad vel iuxta, & siton, id est, cibum, vel frumentum. Siteia, id est, sagina. nam Parasiti sunt adulatores, qui diuitum mensas ventris gratia sequuntur. Paralyticus, cum y Græco in tertia syllaba, solutis neruis homo est: & ab Aratore producitur, Surgens paralitice dixit, Vectorẽ compone tuũ. meliùs corriperetur, vt Hippolitus: &c. Scriblita, vide I ante b. Thersites thersitæ, viri nomẽ apud Iuuenalem & alios. Valitudo quidam hîc excipiunt, sed per e rectiùs scribitur, valetudo à valeo, vt dicit Georgius Valla Placen. lib. 13. cap. 12. de denominatiuis. Horatius: Gratia, phama, valetudo contingat abundè. M. Manilius lib. 1: Quæque valetudo veniat, cõcordia quãta Bella facit. Velitern⁹, in. 13. Sillij.

¶ I ante t corripitur, vt Blanditiæ, à nomine blandus, vt: Dicere nec cano blanditias capiti. Sic Conditio à verbo tertiæ condo, sed à condio producitur, vt conditus pœnultima breui à condor, conditus eadem longa à condior. malè ergo, vt alia multa Maximianus: O quàm dura premit miseros conditio vitæ. Polymithus. Lecithus, tantum corripiuntur. Quintianus asserit posse produci, quia i & y apud Græcos sunt literæ ancipites, quæ stulta est ratio: licet enim in diuersis dictionibus varientur, non tamen in iisdem, nisi alia subsit causa. Seruitus, & Seruitium, tantùm corripiuntur. Horat. Seruitus crescit noua: nec priores. Sapphicus. Virgilius in Bucol. 1. Ideo malè quidam neotericus non indoctus dixit: Et seruitũtem duram seruire coactus. Credidit forsan à verbo deduci, tùm à nomine deducatur, sicut Blanditiæ. Ambitus participium, vt suo loco dixi, producitur: sed nomen tantùm corripitur: Iuuen. Rapit

hermaphroditus
hyarbita
hasbyte
heraclitus
ilithyia
idolothytus
inuitus
inuitare
irrito
lusitania
misitius
nouitius
niciteriũ
nutritius
odites
ophites
oritæ
orithyia
onytes
paraclitus
pampiti⁹
polites
pituita
potitius
polygitõ
paralyticus
scriblita
thersites
valitudo
valetudo
veliternus

ambitus atque libido. Horat. Per amœnos ambitus, agros. Errat ergo neotericus qui dicit: Ambitu vigilum soler. Architectus, & Architectonica malè ab aratore & alijs non classicis producuntur: Archi enim in compositione semper corripitur à Martial. & alijs. Orithias, vir. Ouidius Metam. 8. Orithiæ magni rostro femur hausit adunco. Eurythus, rex Oechaliæ, quæ in Eubœa est, Ioles & Dryopis pater, quæ ab eo Eurithides dicuntur, corripitur. Ouid Metam. 9. At puer Amphisus, namque hoc auus Eurythus illi Addiderat nomen. Et in eodem: Eurithidos lachrymas admoto pollice siccat Alcmene. Ideò videtur errasse Strabonis interpres lib. 8. dicens: Oechaliamque tenent Eurythi principis vrbē. Et in eodem: Regis ab Eurythi regno Oechaliaq; creati. Corbita .i. nauis magna & tarda, corripitur apud Crinitum lib. 17. Margarita & margaritum tantùm producuntur, quia per ı scribuntur. secunda tamen est breuis. Taurominitanus à Tauronimita, cum classicis tantùm producam, vt à Tomita Tomitanus. Stoa propter Sidonium asserit variari. Sill. 14. Taurominitanam cernunt de sede Charybdim. Iuue. Taurominitanæ rupes, quoniā omne peractū est. Sic Lucanus, & cęteri. Dormito, & cætera frequentatiua à supino, producta pœnultima, producentur. Mapheus tamen. 13. Æneid. de gallina: Dehinc perturbatos crocitans exquirit, & oēs. &c. Cùm tamen dicatur Crocio crocis crocire, vnde cronitū: sed credidit forsan verbum primitiuum, nec à crocio deductum. Ignitus, siue à nomine, vt auritus, siue à verbo, vt redimitus, producetur: nec est barbarum, vt cōtra Hermolaum Barbarū ostendit *Stoa* ex Gell. li. 13. cap. 8. & 9. & ex Apuleo. 2. Floridorū, dicente: Martis stella ignita. *Aquitania*, & Aquitanus, vt dixi, etsi rectiùs producuntur, poteris cū Ausonio corripere in Mosella. Temperat ingenuos quæ læta Aquitania mores. Idem: inter Aquitanas gentes, & nomē Iberum. Tibul. li. 2. Gentis Aquitanæ celeber Messala triumphis. Architas Sidonio corripitur, & ideò Stoa varium, censet, sed tantùm produxero. Horatius: Mensorem cohibent Archita. vbi producitur, est enim heroicus tetrameter. *Camaritæ*, & Calonites, populi, producuntur à Dionysij interprete. Cotytto, t geminat. *vide* Centuriam Politiani cap. 10. Cotytaris producitur, teste Stoa, à Theocrito *& eius interprete* Philetico. Erysiton. Ouid. 8. Meta. Mœrentes adeunt, pœnamq; *Erysitonis* orāt. Multi autem legunt Erysichthonis. In Epist. Briseidis producitur etiam Amythō. Emissitius, proiectitius, conductitius, & similia solùm produci ex Plauto facilè cognosces. Præbitere, vetus verbum .i. præire, apud Plautum, vt ait Festus, & producitur, vt in Rudente: Malo cruciatu in Siciliam præbiteres, Veliternus, vir. Sil. 13. Iamq; veliternū medium transegerat aluo. Exocitus, piscis, alio nomine Adonis. Lippius. Multi Exocitō dicūt. Hamerochita, Amaritides, Epaphroditus, vt Aphrodite, producuntur. Odites, viri nomen. Ouidius Metam. 5. Post regem primus Odites. Onytes, viri nomen. Virgilius Æneid. 12. Et mæstum mittit Onytem. Conchitæ, concharum piscatum exercentes vt Hamiotæ, hamis piscantes. Plautus in Rudente: Saluete fures maritimi conchitæ atq; hamiotæ. Iamb. tetram. catal. vbi (conchitæ) producit mediam. Cerithum, non Cerinthum Homerus vocat, prima & secunda longis Hermolaus lib. 4. cap. 12. Plinij. Hasbytæ, in Ptolemæo & Sillio. Veteres tamē Asbistæ dixērūt Hermol. cap. & lib. 5. Plinij. Phragitides. Prudentius: Quid cùm sacrandus accipit Phragitidas? Anitius. Prudentius in Symmach. Fertur enim ante alios generosus Anitius vrbis. &c. Galeritus, vir vt Galerita, auis. Propertius. 4. Prima Galertius posuit. &c. Cassita à Cassis produci, opinor, vt producitur Galerita, quia eadem est auis. Heraclitus siue Heracletus producitur. Interpres Laërtij: Vitę Heraclitus viuere diffitilis. Mauritania, Manil. lib. 4. Exsiccat populos, & Mauritania nomen Oris habet. Suspicio, nonnulli per c scribunt, alij per t. productum inueni. sed dubito vtrum suspectio debeat scribi, verùm in multis suspitio scribitur. Iuuencus: Nunquit (ait) Iudàm talis suspicio tangit? Ausonius: Concinnat verisimilis suspitio culpas. Mart. lib. 11. Oblinitur minimæ si qua est suspitio culpæ, Quia tamen suspicor & suspitio i corripiunt ante c, videtur suspicio pro suspectio scriptum. Valitudo quibusdam corripitur, sed rectiùs cum Horatio Valetudo secunda longa dicatur. Comitium. Plautus in Curcul. Tuum profectò nec forum, nec comitium. Iamb. trim. Trapezita. Plautus in Curc. Lyconem quæro ego Trapezitam, dic mihi. Iambicus trim.

I ante u producitur,

vt Saliua, Conniueo. Persius: Væh nisi conniues. Malè autẽ Nebrissensis per indiligentiam in præteritis dicit: In xi prætereunt hæc frigeo conniueoq́; sic Deriuo. Duo corripiuntur, vt Niniue, vrbis nomen: & Symbriuium, y Græcũ in prima habens, flumen apud Æquicolos, qui sunt supra Tibur, & adhuc retinent nomen, vt Marsus ait in illud Sillij li. 8. Symbriuio rastrisq́; domant Æquicola rura. Rediuiuus, secundã syllabã corripit. ¶ I ante u corripitur, vt rediuiuus in secunda. sit rediuiæ. &c. niniue symbriuium

O ante consonantes in medijs.

O Ante b corripitur, vt Taprobane in Perihegesi. licet Baptista Mant. in quodam loco produxit. O ante b.

EXCEPTIO.

Iacobus, Iobus, October, vtrobique. &c. Canobus, vnde Canobita: nunc Canopus & Canopita dicimus, teste Quintiliano in primo de institutione oratoria. Catullus: Grata Canobitis incola littoribus. Petrarcha in. 4. Aphricæ: Vnus vtrobiq́; est, eadem mens permanet & frons. Longobardi producitur à Mant. in exhortatione contra infideles. Iobus, quia fit ex Iob: & Iacobus, ex Iacob. Ambobus, duobus, satis patet. Macrobius puto corripi per regulam de o in compositione Græca. Petrarcha tamen dixit in. 2. lib. Epist. ad conuitiatorem: Parma æuo collapsa sui monumenta Macrobi Ostentat. ¶ O ante b corripitur in medijs, vt Niobe, Taprobane. Ouidius de Ponto. Cœnobium etiam, teste Bebelio. Dolobella autẽ malè excipitur à Stoa, quia scribitur Dolabella, vt diminut. à dolabra. Obolus quidem o corripit, sed in cõpositione mutat o micrõ in ω ante b: vt Diobolum vel diobolus, triobolũ, tetrabolum, & id verum esse ex Plauto varijs in locis patet. Vt in Rudente: Talentũ magnum non potest triobolũ hinc abesse. Iamb. tetram. catal. Vbi (triobolũ) manifestè neutri generis est, & ita melius dicitur quã triobolus. Trioboli hinc dicitur, ea loquẽdi figura, quali nauci & frugi homo. Suntq́; diobolum & triobolum, species numismatum Atticorũ. Et quia diobolum, minimi est pretij, habetq́; noctuam in altera facie: ideo nihili hominẽ noctuã solemus appellare aut diobolarem, vt meretriculam, lehonẽ, & similes. Vicrobon, nihili nomen est, & in Catullo deprauatè legitur, vbi legendum est: Si cui iure bono sacer alarum obstitit hircus. sic Catullus ad amicum. canobis macrobi⁹

O ante c corripitur,

vt Apocope, quia Græcè per o scribitur: ideò errauit in figuris Alexander, dicẽs: Quod fini tollit Apocopa, dat Paragoge. sed excusatur in figuris. Notentur è lõgis, negotiũ, præfoco, suffoco. &c. Quandoquidem, quandocunq́;, variantur: vt quando: at quãdoq́; tantùm producam, vt vbique. Produc quoque propria in ocus è barbaris, qualia sunt: Iodocus, Guinnocus. &c. At quæ Græca sunt, corripiuntur, veluti Laodoc⁹, Demodocus. &c. Produc quoq́; deriuatiua in ocinium, qualia sunt: Latrocinium, patrocinium, tyronicium, lenocinium, & siqua sunt similia, cum verbis hinc deriuatis, aut contrà: veluti patrocinor, latrocinor, lenocinor. &c. Horat. sat. 6. lib. 1. Quum dicas esse pares res Furta latrocinijs, & magnis parua mineris Falce recisurum simili te. Ouid. 2. de Arte: Siue latrocinij sub imagine calculus ibit. Manil. lib. 5. Et lenocinium vitæ præsensque voluptas. Ouid. 1. Trist. Causa patrocinio non bona maior erat. Manil. lib. 1. Nec tyrocinio peccet, circumq́; feratur. Exocitus, epitritus quartus in Lippio. Iannocius, viri nomẽ producitur à Philelpho. Triochala producitur in. 14. Sil. ¶ O ante c corripitur, vt πάτροκλ. Patrocle enim apud Homerum dactylus est, sed propter c & l. potest produci, Hypocha producitur à Lippio, & Exocitus. ocus in proprijs ocinium lattrocinium iannocius triochala

O ante d corripitur, vt Exodus.

EXCEPTIO. Produc deriuatiua Græca in odes, & cõposita ab ode. i. cantus. veluti Gæodes. i. terrenus: capnodes, fumosus: thiodes, sulphureus. Melodes, & rectiùs forsan per œ diphthongõ Melœdes, veluti melœdia & melodia. Et est Melœdes, dulcia carmina canẽs Poëta. Sidon. lib. 9. Proculus melœdes insonare pulsibus. Iãb. trimet. Hilarodus, Iularis cantor. sic Palinodia, sic Prosodia: sed per œ diphthongõ Prosœdia rectiùs melodes hilarodus palinodia

rectiùs dicitur, vt rectiùs Psalmœdia dicitur q̃ Psalmodia. Philelphus in nona quintæ. Liber eris satyra, fies palinodia, meme Stesichorũ facies. est cõtrarius cantus, à palin. i. rursum. hinc est Adag. Palinodiam canere. Epodos, cõtra Sulpitiũ, nam tritũ abusum non vsum sequitur, nam (vt rectè ait Nestor) Græcè per ω scribitur. Auctoritatem à Nestore omissam ego sufficiam, Auso. in Epig. Dactylicos, elegos, choriambũ carmen, epodos, Socci & cothurni musicam Carpentis impone tuis: nam tota supellex Vatum piorũ chartea est. dicitur ab epi & ode, carminis genus est, de quo videbis apud Horatij interpretes. Exodiũ hinc non est, sed ab exo. i. extra, & nodos. i. via, extrita aspiratione. vt in periodus, synæresis, argyrippus, Aristippus. &c. Est enim Exodium ab Exod' inminutum, & significat exitũ actionis. i. cantum vel ridiculum aliquid, vel gestũ quem histriones in fine comœdiæ, vel tragœdiæ, vel etiam scenæ cuiusq; exhibent, vt populo risum moueant: id quod quoditie fieri videmus à barbaris. nec aliud videtur mihi voluisse Iuue. sat. 6. dicẽs: Vrbicus exodio risum mouet Attellanæ Gestib' Autonoës. &c. Multi crediderunt ab ode deduci: nonnulli, quibus ipse suffragor, ab exodos. Exodijs præcipuè in Attellanis vtebantur. Nestor vult etiã erogationẽ significare ab exodrazo .i. erogo. multa dicit Nestor, vide si libet: nos quantiatem ritè docuimus. Botrodum, Celtiberiæ oppidum. Mart. lib. 12. Botrodũ, Palteamq̃, Celtiberis. Phaleu. est. Custodio custodis, vt Custos custodis, custodia. Erodio vel Erodius, auis, per ω scribitur, teste Nestore. Emoda emodæ, oppidi nomẽ. Val. Flac. li. 6. Iũgit opes Emoda suas, sua signa secuti Axamatæ. Emodus, montis nomen, vide Colis, O ante l. Glycerodes, in Melodes patet. Herodes Persius: Herodis venêre dies. Hierodæ, sacri cantores, patet vt Melodes. At Herodotus corripitur. Herodion & Herodian', vt Herodes. Laodocus, vide A ante o. Nebrodes, mõticuli nomen, ex quo nascitur Himera Si. 14. Nebrodes gemini nutrit diuortia fontis. Orodes, viri nomẽ. Vir. 10. Æneid. Iacet alt' Orodes Rapsodia, per ω. Thermodon, cum th aspirato, fluuij nomen est. Virg. Æneid. 9. Quales Threiciæ quũ flumina Thermodontis, hîc Seruius ait, Thermodoon, & per syncopam Thermodõ. Ego verò nondum inueni versum in quo necessariò sit tetrasyllabum: nam prædictus versus est spondaicus, ideò nunquã dixero secundam corripi. Priscian' in Periegesi: Inter Amazonides Thermodon Martius amnis. eodem modo Ouid. vt videre potes in Halys, A ante l. Sill. lib. 2. Thermodontiaca munita in prælia pelta. Idem lib. 8. Perstrepit & tellus & Amazonius Thermodon. ¶ O ante d corripitur, vt Exodos & Exodium, sicut hodos: sic & synodus, methodus. Producuntur deriuatiua in odes, vt Pyrrhodes, vir. Clypeodes, gemma. Anemodes, ventôsus. Branchodes, raucus: branchos enim raucitas. Glœodes, cum œ. i. lubricus, sordidus: glœos enim, sordes. Glossodes, linguosus, à glossa, Goniodes, angulosus. Homodus, mons Indiæ. Diacodiõ, medicamentum ex papauerum capitibus, per ω ante o. Rhapsodia, per ω. i. coaptatio & cõpositio. vnde Grãmatici Rhapsodi. Erodius, per ω, ardeola, teste Gaza Calcodontiades, patronymicum. Valla Iliad. 4. Thermodõ Stoa in ambiguis locat, ego solũ produci opinor. sed propter metrum, duo oo in vnum cõtrahuntur, & Thermodoon fit Thermodon, nisi ω ante d mutetur in o micrõ. vt in secundo Claudiani: Thermodontiaco Tanain fregêre securi. Ouidius tamen ait: Et tu fœmineæ Thermodon cognite turbæ.

O ante f non inueni: si inueniatur, volunt corripi.

O ante g corripitur,

vt Syllogismus, à Sidonio indoctè productum, dicente in primo Panægyrico: Quæ vel Aristoteles partitus membra loquendi Argumentosis dat retia syllogismis. Auctor huius rei est Hermolaus Barbarus, vt in præfatione vidimus. Technologus, ex artibus loquens. hunc ineptum vulgus Artistam vocat. Producagoge, id est, ductio: vnde isagoge, synagoga, paragoga, pædagogus. &c. quibus adde Bagogus, viri nomen teste Goudano. Octoginta, facilè occurret. Tolostobogi, teste Hermolao in quintum Plinij cap. 32. ¶ O ante g corripitur, vt Syllogismus, sicut simplex logismus contra Sidonium. Bagogus, vt opinor, ineptè legitur in Ouidio pro Bagous, in. 2. Metamor. Estq; serui nomen, de quo Hermol. in cap. 4. lib. 13. Plinij. Artotrogus. Parasito conuenie-

uenlens nomen, tanquam helluontem voces. Ἄρτος enim, panis: & τρώγω, comedo. Plautus in Milite, Sed vbi Artotrogus? hic est: stat prope virum. Iambicus trimeter. vbi penultima producitur in Artotrogus. Microtrogus, id est parum comedēs, eadem origine habet ω ante g. Gelasimus in Sticho Plauti, Nunc microtrogus nomine ex vero vocor. Iambicus trim.

O ante l corripitur,

vt Neapolis: & quicquid est à πόλις, id est vrbs. Consolor autem producitur, vt simplex solor.

EXCEPTIO.

Producuntur deducta à πωλέω, id est vendo: qualia sunt Bibliopola, librorum venditor. byblios cum y Græco in prima, id est liber. pharmacopola, myropola medicamentorum vnguentorumq; venditor. sic Ichthyopola, Lachanapola, &c. Mart. in Apophoretis de Lucano, Sunt quidam qui me dicunt nō esse poëtam: Sed qui me vendit, bybliopola putat. Horat. Ambubaiarū collegia pharmacopolæ. Produc similiter Monocolon, dicolon, tricolon, &c. à κῶλον, id est membrum. vide in primis O ante l. Errauit in his Nebrissensis. Ætolia, Ætolus, & quicquid hinc est. Ouid. in. 3. Amorum, Nec tanti Calydon, nec tota Ætolia tanti. Virgil. Æneid. 11. Non erit auxilio nobis Ætolus & Arpi. Hora. epist. 19. Ætolis onerata plagis. mendosè legitur Ætolijs. Sill. libr. 13. Ætolos interfuit haud ignobile nomen. mendosè vulgò habetur Ætolidas: licet ita Marsus legat, pro Apulis, quibus Diomedes imperauit. Ætolus. Stath. 6. Thebaid. Ergo vbi luctandi iuuenes animosa citauit Gloria, terrificos humeris Aetolus amictus Exuitur. de Tydeo loquitur Diomedis patre. Acolytus, non prohibitus, sine impedimento, per ω. Capitolium: vnde Capitolinus, tàm proprium quàm appellatiuum. Ouid. 15. Metam. Frustraq; erit illa minata Seruitura suo Capitolia nostra Canopo. Cymolus cum y Græco, vrbis nomen. vnde Cymolius, a, um. Ouid. 7. Metam. Hinc humilem Myconon, Cretosaq; rura Cymoli, Florentemq; Cythnō, Scyron, planamq; Seriphum. hic n in (Cythnon) liquescit. Cimolis. Cemolos per ω. Gæolophus dictum est in regula de o in compositione, producitur, teste Nestore, apud Theocrit. in. 1. Edyllio, & interpretatur terrę tumulus. γαῖα, est terra: λόφος vero, tumul⁹. Idolum: quia Græcè per ω scribitur, vt doctissimi quiq; testantur: & (vt Nestor ait) producitur ab Homero. 24. Iliad. Baptista Mantuanus in Panæg. Roberti, Verùm etiam qui vana sacris idola prophanis, Et fragiles coluêre deos. Græcè habet ει diphthongon in prima syllaba, per syllabas quinq; idololatra dicendum est. multi Christianorū in his defecêrunt à lingua Græca. Alexander, Idola dicta dei. Et Riga in libris Numerorum, In terram sanctam deus imperat idola tolli. Et Arator libro. 1. Idola tot Romæ mundo collecta subacto. Iollas, viri nomen, opinor ll geminare. At Iole Ioles, mulieris nomen, corripitur, vt Hierosolyma: licet Petrarcha ausus sit producere. nam corripitur vt simplex Solymi. Mausolus, vir, cuius sepulchrum Mausolæum dicitur. vide Cares, A ante r. Mediolanum. Auson. Et Mediolani mira omnia copia rerum. Neobole, mulieris nomen. dicitur autem à νέος, id est nou⁹: & βῶλος per ω, id est gleba vel fundus. dicit hoc Mancinel. in illud Horatij lib. 3. Ode. 12. Studium aufert Neobole Liparæi nitor Hebri. versus est Ionicus à minori habens quatuor ionicos. Phonolenides. 12. Meta. Pactolus, fluuius, vide Durius, V ante r. Phicolus, viri nomē, à Phicol, teste Nebrissensi. Præstolor, vt Bebel. Goudanusq; cum alijs multis volūt. Riga in vita Crispini & Crispiniani, Non præstolatur habitum priuatio per quem sic Sulpitius: in quem ait Badius, Et Subsolanus præstolor clausaq; pola. ideò non imitabor eum qui dicit, Præstolor interdum, meditorq; exordior, atq; Ordior. Calepinus, nisi liber mendosus sit, voluit corripi: tu producito tantùm. Subsolanus, ventus, producitur: quia dicitur sic, quòd sole oriente subnasci videtur. Timolus. vide regulā positionis. ¶ O ante l corripitur, vt Adolescens, nomen & participium: sed vt producatur, vertitur o in u, sicut Vpilio pro opilio: & contrà Prima Syracusio dignata est ludere versu, &c. Vtroq; vtitur Plautus in Menæch. Ita est adolescens ipsus escæ maximè similis. Et in Pœnulo, Cum illoc te meliùs tuā rem adolescens loqui. Iamb. trim. Interpolo Prudentius producit in Apoth. Qui læta Christi culta fur interpolat. Iamb. trim. habens apud Prudentium

bibliopola
pharmacopola
dicolon
ætolia
ætolus
capitolium
cymoli
gæolophus
idolon
mausolus
mausolēū
neobole
pactolus
præstolor

dentium semper iambum in fine. Interpolare, est immutare, & in nouam formã à vetere fingere. Vide Nonium Marcellum. Ætolia producitur, & quæ inde ducuntur, vt Ætolius, auis: & Ætolis. vt Oui. in epist. Deianiræ ad Herculem: Forsitan expulsa Ætolide Deianira, Nomine deposito pellicis, vxor erit. Vbi mendosè legeretur Oechalide, sed vt legi in (expulsa à non absumitur, aut addetur (hinc). Acolytos in secunda per ω, id est non prohibitus, & impedimento carens. Cemolos producitur, teste Stoa, insula est in. 10. Strab. Cremaniola & Glareola, vrbes producunt o apud Mantuanũ. non sunt ergo per diminutionem dicta, aut non rectè posuit Deolis; vt non est huius loci, quia non habet O ante l: non enim dicitur Deolis. Arachneola videtur à Sidonio produci: sed locus apud eũ mendosus est, teste Pio. Mediolanum & Mediolanenses dicendum esse contendunt quidam. Præstolor, Stoa asserit produci: sed nõ affert testimonium, nec occurrit apud Veteres. Valla aũt sic vertit oraculũ Atheniẽse in. 7. Herodoti, Tu verò aduentũ, peditumq;, equitumq; quietus, Terrenasq; acies ne præstolère, sed hosti Terga dato. In Eunucho Terẽtij videtur corripi, Quẽ prestolare Parmeno! In quem locum vide commentaria. Phonolenides, Phonoleni filius, teste Regio. Oui. producit. 12. Metam. Iuncta Phonolenides à summo vertice fregit. Emithrabol⁹, vrbs Ægypti, interpretatur rubra gleba, quam Pheron rex cremauit cum multis impudicis mulieribus, inter quas erat Pheronis vxor: habuit enim ex oraculo se visum recepturum ex lotio mulieris pudicæ. Cùm igitur multarum lotium frustrà adhibuisset, eas cremauit: & cuius lotio visum recepit, vxorem duxit. Producitur, quia per ω scribitur. Nicolas, vt vulgò profertur, prima breui & media longa, in epicè posuit Mantuanus in Gonzaga, Duròq; potens Mauorte Nicolas. pro Nicolaus: cuius prima, vt omnia à νίκη producuntur. Meliùs ergo qui Nicoleos dicunt. Thoomolos, secunda longa legit Stoa apud Stathium, sed corruptè: nam rectè sic legitur. Theba. 7. Occidis Aonij puer altera cura Lyæi, Marcida te fractis planxèrunt Ismara Thyrsis, Te *Tmolus*, te Nisa ferax. Thesæaq; Naxos, &c. vbi Stoa, Thomolos te Nisa ferax, &c. *Sensus* autẽ est manifestus: nam omnes montes Baccho sacri fleuèrunt Enneum *iuuenẽ* Libero dilectum, & à Capaneo interfectum. Inter eos nimirũ mõtes est Tmolus, Ciliciæ mõs, qui & Timolus dicitur. Ouid. Metam. 6. Deseruère sui nymphæ vineta Timoli.

O ante m corripitur,

vt Ptolomæus, à Petrarcha malè productum. Hebdomas. Riga in Daniele, Septem sic annos hebdomas vna facit. Idem alibi malè dicit, Septima lux celebris, hebdomada septima festis.

EXCEPTIO.

Produc nomina neutri generis: veluti Amomum, cinamomum, vt patet ex Græco versu quem ex Dionysio citat Nestor. Apud Martialem libro. 6. vbi quidam malè habent, Quod semper casia cinamomoq;: legi debet, Quod semper casiaq; cinnamoque. Phaleucius est: Abdomen. Axioma, id est, enuntiatio. scribitur enim Græcè per ω. ideo nec in hoc, nec in plusculis imitabor Capellam dicentẽ libro quarto. Aduenit, & scholicum præstruit axioma. Tolle Hippomanes. Sodomum, epitoma, vt Sodoma, epitome, prototomus, & quicquid est à τομὴ, id est incisio. Notentur composita è longis, Agnomen, ignominis, ignominia: & è barbaris deducta, Abesalomus, Esromus, &c. Anomalia, anomalus, per ω mega, Cenomani apud iuniores tantùm inuenio, qui variant. Guaguinus, Ah frustrà obloqueris, Cenomani principis aulã Ibis, &c. Baptista contra infideles, Cenomani acres, & non ignobile semen: Euganei veteres, & gens antiqua Liburni, Carni & Medoaci, quorum cognomina seruat Flumen, & cæte. Cinamonus per ω mega, auis. Ithome ithomes, cum th aspirato, arx Messeniæ vrbis, teste Nestore: licet nonulli libri per n Ithone habeant, non ithome. Papin. 4. Thebaid. Planaq; Messene, montanaq; nutrit Ithome. Ithomus, cum th aspirato, montis nomen: quem alij ithonum aliij ithymum cum y Græco in secunda vocant: sed optimi & correctissimi codices habent Ithomum apud Catull. in Argonautica, Quod tibi si sancti concesserit incola Ithomi. Ibidem, Vnigenamq; simul cultricem mõtis Ithomi. Geometra per ω, vt Salome, teste Bebel. O ante m corripitur, vt Taurominitanus, quod Stoa propter Sidonium malè ambiguum censet, Corripitur etiam Epitome epitomes, non

axioma

cenomani

ithome

ithomus

Epi-

Epitoma epitomatos: licet à multis ita dicatur, vt bene notauit Baptista Pius in primum Lucretij. Abominor, ignominia, cognomen & cognominis, & id genus alia cũ longis composita, aut ab eis deducta, producuntur: non tamen si prior pars ante m o corripiat, vt Hippomanes, necromantia, Diomedes, &c. Encomium per ω in secunda, sic encomiastes & encomiazo, &c. Glaucoma glaucomatis, & Glaucoma glaucomę p ω. Plaut. in Milite. Axioma propter Capellam ne dixeris cum Stoa variari: non enim omnia Græca in oma per ω scribuntur, vt onoma. i. nomen. Antipodoma. i. retributio. Aroma etiam vrbs: vnde vinum Aromense, o corripit. Anomalus & anomalia per ω scribuntur in lexico: & Cinamomus, auis. Cenomani, populi. Apud Mantuan. in. 4. Syl. Ibat per Venatos, Cenomana per oppida victor. Sic idem sæpe. potes ergo id nomen variare. Macromanni, Germaniæ populi, ponuntur secunda longa. Mantuan. in exhort. Tetracomius per ω, quatuor habens vicos. Sic in. 9. Strab. sed producitur gratia secundæ partis componentis, vt Comicus & Comœdia. Philomenes, vir in Mercatore: & Philomontes, in Mostellaria Plauti. Ithome, plurium vrbium nomen esse, ac dici etiam Thomē & Thomeon & Thumeon, detracta à frõte i vocali, semperq; per ω scribi, author est Hermolaus in cap. 9. lib. 4. Plinij. Gordiucome per ω vicus Gordij patris Midę. Peribomius in. 2. Sat. Iuuen. veriùs ergo, & magis ingenuè Peribomius, &c. à βωμὸς, id est ara, vt vult Georg. valla: alij Peribonius, &c. Salome per ω mega, teste Bebelio. Malè ergo corripitur à neotericis: vt ab illo alioqui doctissimo qui dixit, Post veniunt Salome pignora nata patri.

O ante n producitur,

vt Hieronymus, contractis duabus breuibus in vnam longã, vt fit in Monychus. siquidem interpretatur sacrum nomen. Polit: Tertius Aonijs satur ille Hieronymus vndis. Concionor: quia fit à Concio concionis, nomine. Persona: licet persono verbũ corripiatur. Obsonium, & proinde verbũ obsono vel obsonor, cõtra Sulpi. pluresq;. Hora. 2. Sat. li. 1. Omnia cõductis coëmens obsonia nummis. sic Iuue. Mart. &c. Antiphona, contra indoctos: quod patet ex similiter cõpositis Euphonia, symphonia: quia φωνὴ, id est vox, scribitur Grecè per ω. Hora. in Arte poëtica, Vt gratas inter mensas symphonia discors, Est autẽ antiphona, vox reciproca duobus choris alternatim canentibus. Ergo vt rectè notauit vir doctissimus Antonius Nebriss. non doctè satis Sidonius corripuit (Phonascus) dicens in morte Claudiani lib. 4. epist. Psalmorũ hic moderator & phonascus. Phaleu. est. Phonascus [illegible]is dictur, qui pronũtiationis est magister & vocis moderator, à φώνω. i. loquor. Trigonus, Tetragonus, Agonus, & quicquid est à γωνία. i. angulus: nam Græcè per ω scribuntur. Marcus Manil li. 2. Est quæcunq; tamen dicuntur signa trigona. sic alibi sæpe. Ideò non imitabor Ausonium Gallum à Latinis interim deficientẽ, vt in his libris manifestè declaro. Vt quum de numero ternario dicit, Per trinas species trigonorũ linea currit, nec sequar Capelliam in. 1. lib. dicentem, Trigonus recuruet, circulusq; torqueat. Et iamb. trim. Iuue. Antoni gladios, &c. Apocope est. ineptè autem Petrar. in. 3. epist. li. Antonius Marcusq; pium, &c. Hipponax, poëtæ nomen: vnde carmen Hipponactiũ dicitur. Rufinus, vtitur Hipponax hoc metro sæpius auctor. Notentur obliqui: nam alij producuntur alij corripiuntur. Producuntur quidem Croton, onis, Trigon, onis, &c. in crementis declarata. Mart. li. 4. Seu lentum ceroma teris trepidumve trigona. variantur Orion, Ægæonq; antè enucleta. Corripiuntur verò plurima, vt dixi: veluti. Theuton theutonis, vnde Theutonici. Calepinus principium aspirat. Biston bistonis, vnde Bistonia: & adiectiuum Bistonius, a, um. Agmon agmonis, vnde Agmonides patronymicũ, & viri nomen apud Ouid. in. 4. Fast. Cicon, onis, Thraciæ populus. Mygdon mygdonis, cum y Græcò, vnde Mygdonia regio Macedon macedonis, vnde Macedonia regio. Auson ausonis, vnde Ausonio & Ausonius proprium & appellatiuũ, Chelidõ chelidonis, vnde Cholidonia. Paphlagon paphlagonis, vnde Paphlagonia. Thelegon thelegonis. Mæõ mæonis, vnde mæonia. Pæon pæonis, vnde Pæonia, regio & herba. Emon vel Hæmon, vnde Hæmonia, vel Æmonia rectiùs sine aspiratione. Aragon Aragonis, vnde Aragonia. Lingon lingonis, vnde Lingonia, Lingonicus, Talia sunt innumera, non regula sed auctoritate

obsoniũ obsonor antiphona

phonasc⁹ trigonus tetragonus

hipponax

Ex obliquis correptis deriuatius

noscenda. Pepon peponis, etiam corripitur à Philelpho in tertia nonæ, Spiritus ac crepitus peponum ficosq; recentes.

EXCEPTIO.

phonos in compositis. tisiphone nebrophonos γένυ in cōpositis aponius autonoē aphronitrum.

Corripiuntur à phone vel phonos, quando significat cædem: vt Tisiphone, vna furiarum ab vltione mortis dicta: nam τίσις, est vltio vel pœna. Ouid. 4. Metam. Tisiphone canos (vt erat turbata) capillos Mouit. Nebrophonos, canis nomen, interpretatur ceruorum occisor. Nebris, ceruus est. vide A e ante l, Lælaps. Persephone, id est Proserpina, &c. Corripi quoq; composita à γένυ, id est genu vel genus, & filius vel fœtus: vt Chrysogonus, aureus filius. Antigonus, aduersus & contrarius filius, Sic Antigone, Erigone, Calligone, &c. Iuuenalis Saty. 6. Sunt quæ Chrisogonum cātare vetent. Viri nomen est. Aponius, Venetiæ vicus iuxta Patauium, Liuij patria. Mart. lib. 1. Censetur Apona Liuio suo tellus. Scazon est. Adiectiuum est Aponus, a, um. Lucanus lib. 7. Colle sedens Aponus terris, vbi fumifer exit. Argonauta in Martiale. Autonoē autonoēs, Cadmi filia. Ouidius. 3. Metamor. Saucius ille tamen, fer opem matertera dixit Autonoē, Aphronitrum per regulam generalem de o in compositis, vt Pædonomus, Sardonyx: licet hîc breues duæ in vnam coēant. Chironomos, & plura. Martialis in Apop. Spuma vocor, nitrum dicor & aphronitrum. Abrotonum per o micron, vt Andronitis. Apollonius, Rhetoris nomen apud Martialem lib. 5. Antè salutabat rhetor

apollonius.

Apollonius. ita habent libri quos vide: licet cum Calderino Nestor Apollodorus legat, quod mihi non sit verisimile: quia hoc nomen à Martiale producitur lib. 1. *Apollodoro plaudit imbrifer Nilus*. Scazon est. quare ineptè dixit Macer, *Dicit Apollodorus*, quod pellere posset abortum. Itaq; apud Martial. diuersi sunt rhetores Apollodorus & Apollonius. Apollodorum rhetorem vel poëtam Martialē laudat, Apolloniū deridet, &c. Aliter dixit Baptista, Tu quoq; celestes imitans Apolonia nymphas. Atronius, viri nomen, in. 10. Æneid. vide E ante a, Nealces. Arsione, mulieris nomen, apud Lucanum lib. 10. Aconitum. vide I ante t. Axona apud Auson. Alcione *sine aspiratione*, teste cum Merula Nestore, etsi cum aspiratione principij *Tortellius* scribi rectius putet: mulier est & auis, quæ etiam hæc Alcyon alcyonis dicitur, *& alcedo*. multa dicit Nestor. Ouid. 11. Metam. Incubat alcyone pendentibus æquore *nidis*. Idem, Ceycis in ore Nulla nisi Alcyone est. Ballonoti vel Bellenoti, populi. Sidoni' in. 2. Panæg. Ballonotus, Rugus, Burgundio, Vesus, Alites. Sic apud Valerium Flac. lib. 6. Coctonum: sed pluraliter magis dicitur coctona coctonorum, & sunt fici quidam. Martialis, Parua q; cum canis venērunt coctona prunis. Carantonus in Ausonio. Celonium & Ceronia, siliquæ species, per o micron. Chione, meretricis nomen, apud *Martialem* frequēs Dionysius Variatur. Duiona in Auson. Eurimone, mulieris nomen, cum y Græco. 4. Metam. Epimone, figuræ nomen, teste Calepino Erichthonius, interpretatur lis terræ. ἔρις, lis est: χθών chthonos, cum ch & th aspiratis in vna syllaba, terra dicitur. hinc Chthonius, viri nomen, apud Ouid. 12. Metam. qui in Metamorph. 2. ait, Pallas Erichthonium prolē sine matre creatā Clauserat actæo texta de vimine cista. Edonius, vt Sidonius, in crementis patet. Eionides in Ouidio. Geriones, melius corripitur. Hesione, mulieris nomen. 8. Aeneid. Hermione, mulieris nomen. Mart lib. 3. Dic mihi. quid simile est Thais & Hermione? Hermiona verò, vrbs in mari Aegæo, vt dicit Calderinus, sine dubio producitur. Virgil. in Ciri: Hinc sinus, hinc statio contrà patet Hermiona. Halcyone, vide Alcione. Heledona, per o micron. Hippona, vide in. 2. lib. regulam de (re) in compositis. Hiconus. Hylonome Hylonomes, proprium mulieris, apud Ouidium. 12. Metam. Abstulit Gylonome. &c. cum y Greco. Harmonia, vide i ante a. Harmonicus, commune & proprium. Ilioneus, viri nomen apud Virgil. frequens, vt Ilione, mulieris nomen. Iconium, per o micron. Ionium, vide I ante o Ionia variatur, à Manilio corripitur, ab alijs producitur. Leuconia à Leucon. Mandonius, viri nomen, cuius socius Cæso fuit. Sillius lib. 3. Mandonius populis. domitorq; insignis equorū Imperitat Cæso. Meriones, vide e ante r. Mycone mycones, vel Myconos myconi, cū y Græco, vna Cycladum. vide I ante p, Seriphos. Matrona, fluuij nomen. vide E ante q, Sequana. pro muliere maritata notum est produci. Mammona. Mammonis, vtrunq; ponit Verulanus. Mazonomum, in Horatio. Pleione, Atlantis vxor. vide I ante a, Pliades. Paretonium oppidum & portus Aegypti, hinc Paretonius, a, um, id est Aegyptius,

atronius asinoē aconitum alcyone ballonoti coctonū chione à chion, id est nix eurymone epimone erichthonius hesione hermione halcyone hippona hilonome harmonia ilioneus ilione ionium leuconia mandonius meriones mycone vel os matrona pleione paretoniū

ptius.Sill.lib.3. Quasq; Paretonio glomerarit littore turmas. Peletronium, oppidũ. vnde Peletronius, cõmune & propriũ. vide v ante p, Erigduppus. Proconesus in Dionisio: potest etiam positu produci. Pannonia, regio, forsitan à viri nomine. Pannon Pannonis. hinc Pannonius, Pannonicus, Pannonis Pannonidis. Stat.5.Syl. An iuga Pannoniæ, mutatoresq; domorum Sauromatas quaties? Idem primo Syluarum, Pannoniusq; ferox, Phœmonoë. vide O e ante m. Santonus in Lucano. Typhona, dea in Prudentio. ¶ O ante n producitur, vt composita ab onoma: quia per ω Græcè scribuntur, licet onoma o breue obtineat. Simile esse ostendimus in compositis ab obolos, vt anonymus, id est ignobilis & sine nomine. Patronymicum. Hieronymus: quia, teste Aldo, est mesomacrus pes ex pyrrhichio & dactylo conflatus. ideo nõ imitaberis Mantuanum dicentem, Hieronymusq; capis. Homonyma, eiusdem nominis appellatio. Homonymum, id est æquiuocum. Synonymum, &c. in his o in y vertitur, vt antonymia, eponymon, &c. Auctor lexici Græci exarator est in dictione patronymicũ. Trigonum puto solùm produci, quia per ω scribitur Græcis. Stoa asserit variari propter Ausonium, aut in hac re hallucinatũ, aut perparcè imitandum. Concionator Sidonius duriusculè per synæresin tetrasillabum fecit. at Stoa duriùs o apud ipsum corripi, & ita variari, quod nequaquam imitaberis. Tritonia, id est Pallas, solùm producitur. Ouid. Metam.6. Præbuerat dictis Tritonia talibus aures. Malè legit Tortellius in dictione palladium, apud Lucanum, Tritoniam cui fas soli vidisse maternam. vbi legitur Troianam. Volaterranus etiam legit Tritone, secunda breui in versu: cui fidem non habeo. Aragonia Crinito producitur, Et occidet Aragoniæ clarum decus. Iambicus trimeter. Circa exceptionem Leuconotus, id est albus notus, hoc est auster qui paucas creat nebulas, vt dicit Strabo lib.1. corripitur per regulam generalem, vt argonauta apud Martial. in.4. Sic argonautis, nisi sit appositio. Apollonius scribitur per ω Bebelio, licet Martiali corripiatur. Andronitis, per o, locus vbi viri conuersantur. Philoponus, per o: sic quicquid est à ponos, id est labor. Axona, fluuij nomen. Auson. Non tibi sic Liger anteferet, non Axona præceps. Abrotonum non abrotanum, herbæ nomen, Est etiam mulieris nomen: &, vt multi credunt, Themistoclis mater, teste Plutarcho. Coctana non coctona, teste Mancinello in Iuuenalem, rectè scribitur. Carantonus, fluuius. Auson. in Mosella, Santonico profluus non ipse Carantonus æstu. Celonium, vide E ante l. Ceronia, siliquæ species, per o. Hipponoë, maris nympha, corripitur Pyladi in tertio. Glauconome, altera maris nympha & Clytonius vir corripiuntur ibidẽ. Dionysius à Græcis variatur, viri nomen & Bacchi, qui etiam Dionysos dicitur, aut per o micron, aut per ω mega, Atticè o in ω conuerso: Sil. lib.3. Ac Nebrissa Dionysæis conscia Thyrsis. Diuona, fons. Auson. Diuona celtarum lingua fons addite diuis. Luponudus corripitur ab ausonio. Ionius. Ionia, variantur Bebelio. Sardonius, a, um, Dionisij interpres, Intra Sardonium pelagus. Sardonia, regio, ibidem corripitur. Sardonius, lapillus, etiam corripitur à Prudentio in Psycho. Hermione, oppidum, apud Plinium: pro quo mendosè Harmione legitur, semper corripitur, & in Græco. ἑρμιόνην τ' ἀσίνην, finis hexametri, Hermionemque asinemque. Et interpres Strabonis lib.8. Hermionẽ asinemque simul, &c. Et in eodem, Quiq; Argos tenuêre Tirynthenque Hermionemq;. vbi videtur interpres corripuisse primã in Tyrynthen, nisi legatur, Qui coluêre Argos Tirynthen, &c. Eion vrbs Strimoni fluuio adiacens: vtriusque obliquos corripit Leonardus Iustinianus in Cimone Plutarchi, Magnanimi virtute viri, qui Strymonis olym Ante fluenta genus Medorum intra Eionis arcem Confecêre fame. Ouidius tamen Metam.7. adiectiuum producit: Proles Eionia syluis. Et tamen idem in eodem, E quibus Eionides, &c. Helodona, per o micron: & Iconium, vrbs Prygiæ, per o micron. Ordonius, vir, corripitur à Mantuan. Othrioneus etiam corripitur. Vide Cabesus. Proconesus in Perihegesi. posset, vt dixi, Proconnesus scribi non dupliti. Ceryones meliùs corripitur. Et Lucretio aliter legitur quàm à Nestore & Stoa. Santonus populus Aquitaniæ. Lucanus lib.1. Gauderque amoto Santonus hoste. Mazonomus, vas escarium. Horat. Saty. vltima. Mazonomo pueri magno discepta ferentes Membra gruis. Belono vel belona. piscis, quem Latini acum vel aciculam vocant, corripitur. Pioniæ, vrbs Mysiæ, à Pione Herculis nepote

pannonia

pote per o corripitur. Vetronia corripitur Prudentio: & Typhone, dea. Pleonasmos etiam per o. Mossonaba, oppidum, corripitur à Mantuano: & Leonora, mulier, ab eodem. Telyphonum, quia scribitur per o micron, etiam corripitur.

O ante p corripitur,

vt Atropos, Parcæ nomen. Iope, puellæ nomen. At Ioppe, portus & vrbs, positu producitur, teste Tortellio.

EXCEPTIO.

anthropos Anthropos .i. homo. Græcè per ω in secũda syllaba scribitur. hinc vtimur anthropophagi, cum th aspirato, in secunda syllaba, hoĩes sunt humana carne victitantes. Apanthropos, inhuman⁹. Apanthropia, inhumanitas. Antropophormitæ, hæretici qui deum in sua essentia membra habere putant: vnde Anthropophormiticahęresis. Misanthropus, hominum osor, qui hominum congressionẽ fugit. Misos, odium est. Mysogyneia, mulierum odium. Asopus, asopium. vide A ante s, Æsopus, Horati⁹, Filius Æsopi. Alo-

cleophas perea in Perihegesi. Aulopus & Enop⁹ in Lippio. Cleophas, viri Apostolici nomẽ, quia

canopus teste Goudano per ω scribitur. Canopus, astrum & Ægypti vrbs: vnde Canopita. Propert. li. 3. Scilicet incesti meretrix regina Canopi Vna Philippęo sanguine adusta nota. Capella lib. 8. contra veterũ auctoritatẽ solus ausus est corripere: minimè in hoc & in pluscul is imitandus, dicẽs, Ignoto Canopos sese infert fulgid⁹ astro, Nec potest accentus Græcus iuuare: ratione cuius Sulpitius cum nonnullis alijs ineptè credit syllabam natura breuem posse interdum produci: vt in Virgilio, &c. an audebunt Epiros corripere? audebunt opinor: sed rem sine veterum auctoritate edunt: ideo eiusmodi gram-

conopæũ maticis minimè credo: Conopęum à conops, vt in crementis dictũ est, sed hoc addendum est, Conopium penultima breui etiam dici, vt Dædalæum. & Dedalium. Proper. li. 3. Fœdaq; Tarpeio conopia tradere saxo. Hic Beroaldus ait, Conopeum genus retis siue tentorij ad culices arcendos, quibus plurimũ vtuntur Ægyptij. Aliqui libri malè habent Canopęa. Canopus aũt, Menelai classis gubernator, similiter producitur, quia

crotopus inde prius dictum volunt. Crotopus. Argiuorũ rex Papin. Theb. 1. Perquirens nostri tecta haud opulenta Crotopi. Creopilus & Cedropa per ω, & Creophagi: Creopola.

europa Europa, mulier & terrę pars vide A ante e, Pasiphaë. Epopeus, nauta in Delphinũ ver-

epopeus sus à Baccho Oui. 3. Meta. Animorũ hortator Epopeus. Glaucopis in Capella. sic Leu-

hysopus copis, &c. Hysopus vel hysopum, vide in primis. Hydropisis, hydropicus, vide cremẽta,

inopus Hydrops hydropis. Inopus, fluuij nomen. Val. Flac. li. 2. ac fugit omne Crobiali lat⁹: & fatis tibi Tiphy negatum Parthenium, ante alios Triuiæ qui creditur amnis Fidus, & Inopi materna gratior vnda vbi mendosè legitur Inopię, teste Hermol. in 1. cap. 6. lib.

iopas Plinij de naturali historia. Iopas, citharœdi nomen. Virg. 1. Æne. Citharã crinitus Io-

leucopetra pas Personat aurata. scribitur vnico p, teste Tortel. Leucopetra. Prisc. in Perihegesi, Ad Leucopetram longissima rura tenentes. Loci nomen, interpretatur alba petra. Lyco-

metopon peus in Theocrito. Metopon, rupis nomen, interpretatur frons. Idem in eodem, Promerito Graij Criu dixêre Metopon. Oropus, vir & vrbs per ω, vt Oropion. Rhodo-

prosopos pis, nymphæ nomen, teste Bebelio. At Rhodope, montis nomen corripitur. Prosopos .i. persona. Prosopopœia. personæ fictio. Mart. lib. 6. Commeditses sunt, sed amat tua Paula Lupperce Quatuor, & cophõ Paula prosopõ amat. Id est occultam personam.

pyropus multa dicit Merula. Pyropus, lapis. Oui. li. 2. Metam. Clara micante auro, flammasq;

sinope imitante pyropo. Rhodopis, meretricis nomen, teste Bebel. Sinope sinopes, cum in o-

sinopis stro, vrbs Cappadociæ. hinc Sinopis sinopidis, terra quædã rubea: & sinopica, rubrica apud Vitruu. li. 7. Hieronymus in Ieremia, Facit laquearia cedrina, pingitq; Sinopide. Interpretes quid sit non explicant, vt in annotationibus docuit Beroaldus. Val. Flac.

sinopeus li. 5. Assyrios complexa sinus stat opima Sinope Nympha priùs. Sinopeus, viri nomẽ. Oui. in 1. de Ponto, Nõ doluit patria Cynicus procul esse Sinopeus: Legit enim sedes

siope Attica terra tuas. Siope siopes, silentium: hinc Aposiopesis. Mantua. Ad Mariæ Thal-

theophilus mos famulam misêre siopem. Siopelus, taciturnus. Theophil⁹, Theophila, Theopho-

theophorus rus, naturaliter corripiuntur, vt Theodorus, &c. Aliquando tamen producuntur: quia h consonantis vim interim putatur obtinere. Martial. lib. 7. Hæc est illa tibi promissa Theophila Cani, vocatiuus est à Canius. Idem lib. 10. Inter Splendophorũ Theophorumq;.

rũq;. Phaleucius est. ¶ O ante p corripitur, vt Merope: licet Stoa variari putet: quia apud Ouidium non Meropen, sed Aëropen tetrasyllabum est legendum pro vxore Atrei in. 2. Tristium, Si non Aëropen frater sceleratus amasset. Aldus tamen impressit Meropen: & Volaterranus Atrei vxorem Meropen vocat: haud rectè, vt opinor. licet etiam Sulpitianus in primum Lucani sic vocet. At Pylades lib. 5. Plistenio exorti Menelaus, & ipse Agamemnon, Quos Merope exortos matre fuisse volunt. Hos autem Atreus à Plistenio acceptos pro suis educauit: inde dicti Atridę sunt. vbi Meropen, prima breui, videtur Plistenij vxorem ponere. nisi per adulterium genuit. Fuit autem Merope vna Pleiadum. Ouid. Fast. 4. Producito quicquid fit ex Græco ops opos, quod est vultus, visus, oculus: vt Leucopis, id est alba & splendida oculis: sic Glaucopis, id est cæsios & glaucos oculos habens, Mineruæ cognomen. Nostris autem veteribus, vt vult Gell. lib. 2. cap. 26. cæsia dicta est, quæ à Græcis glaucopis dicitur: vt Nigidius ait, de colore cœli, quasi Cælia. Gæolopus, & quæcunq; à Græco gæa, id est, terra, deducuntur: in Lexico per ω mega scribuntur, & ita producuntur, vt gæopines, id est, famelicus. &c. Creopola, lanius seu carnium venditor, per ω: vt Creophagi, populi in. 16. Strabonis. Alopecea, per ω, herba à vulpe denominata, quę Gręcè alopex dicitur per ω. Alopecis alopecidis, cauda vulpina. Est etiam Alopecia, vulpin⁹ morsus quoties in humano capite areas & glabreta capillus deciduus facit. Hermolaus in glossematis, Alopecia est tribus Athenis, Plutarch. in Themistocle. Chedropa, per ω mega, legumina, vt faba, pisum, cicer, eruum. &c. Creopylus, per ω vide I ante l. Lycopeus, per ω vir & Deus, producitur Theocrito. Almopia, regio: Almopes, vel Almopij, incolæ eius, ab Almope gigante, per ω. Boopis. Lapus in Plutarchi Theseo, Æthram, quam Pitheus genuit, Cymeneq; Boopim. ex Homero est, quæ habet oculos bouillos, id est, magnos & pulchros. Metoposcopus, secundam producit. vide in primis syllabis E ante t. Sinope, vrbs Ponti, Mithridatis regia, produci dicitur. Rhodopis, tertiæ, nō Rhodope rhodopes. media producta, ita vocatur ab Herodoto, Diodoro, Antheneo, & Æliano. An hæc Pyramidem fecit, magna est historicorum dissentio, vt dicit Hermolaus in cap. 21. li. 36. Plinij, vbi corrigitur Strabo. Hanc vxorem duxit Psamniticus Ægypti rex. Cæcus Burgensis corripuit Rhodopen; fortè quia ita legerat in Iuuen. Saty. 9. meretricis nomen corripi, quæ fuerat Romæ tempore Iuuenalis. Ascopa scribitur per ω ab Hermolao in cap. 14. li. 36. Plinij, vbi ait, Ascopam Hieronymus pro culeo & vtre vsurpat, de Iudæa muliere disserens, quæ Holophernem interfecit, quandoquidem ascopam Græci ἀσκοπυτίνην vocant. Itaq; nos in Suetonij Nerone ascopam videmus legi posse, licet ascoperam quidam legant. Hæc & plura illic Hermola⁹. Hypopia sunt sugillata, id est illa vestigia quæ ex sugillatione, hoc est percussione, aut simili causa sub oculis maximè proueniunt. Nam & ossa oculis subiecta vocant hypopia per ω, quia ab ops deducitur. Iulius Pollux hypopias dici tradit etiã lenticulas in corpore, quas alij phaceos nominant. Hermolaus in glossematis. Conopia, vrbs in decimo Strabonis videtur vt Conopeum produci. Conopion Hercules ab Oeeis colebatur, quia eos à calcibus liberauit, vt dicit Strab. lib. 13. Crotopus, vnde Crotopiades. Oui. in Ibin, Quiq; Crotopiadem diripuêre Linum. Europus, variarum vrbium nomen, per ω scribitur. Oropus, vir & vrbs: & Oropinon, populus, etiam per ω scribuntur. Olofernes, aut meliùs Holophernes corripitur. Solus tamen, quod sciam, Faustus produxit, Non stat Holophernes, muliebri cæsus ab ense. Sic & in Liuia. Sed Sidonius & Prudentius corripiunt rectè, vt holo in holocaustum. Enopus & aulop⁹, piscium nomina, Lippius producit lib. 1. Phenopus, viri nomen, producitur à Nicolao Valla Iliad. 5. Teuropides, viri nomen, producitur Plauto in Mostellaria.

O ante q corripitur,

si inueniatur: producitur verò alioqui. Lucret. lib. 3. Incolumis alioqui candidus orbis. alioqui sic Horat. Satyr. 4. lib. 1. Siquis erat dignus describi, quòd malus, aut fur, Quòd mœchus foret, aut sicarius, aut alioqui Famosus: multa cũ libertate notabãt. Vtroq; producitur, quia ablatiuus est: vel ex hoc aduerbiũ. Præcoquus aũt corripitur vt coquo. Martialis in Xenijs, Vilia maternis fueramus præcoqua ramis. sic alloquor, vt loquor, &c.

O ante

O ante r corripitur,

vt Roboro roboras. Promontorium. Ouidius. 15. Metam. Inde legit Capreas, promótoriumq; Mineruæ.

EXCEPTIO.

Producuntur deriuatiua à longis, vt Maioranus, viri proprium, apud Sidonium. Adoreus, olorinus, & deriuatiua in orus, a, um. & orius, a, um: vt sonorus. consistorium, apud Sidonium, in laude Narbonis. prætorius, senatorius, qui à prætoris, senatoris, genitiuis fiunt. Producuntur composita à doron, id est palmus vel donum, contra indoctos inter quos est Macer: veluti Apollodorus, Isidorus, Cassiodorus, Heliodorus: ideò malè dicit pantheon, Corpus Heliodori fodiunt, abeuntque latenter. vbi in genitiuo Heliodori ter peccat ineptissimè. Iuuenalis Satyra. 6. Tonsoris damno tantùm rapit Heliodorus. sic Eudora. Pandora, Metrodorus, Tetradoron, pentadoron, &c. Iuuenalis Satyra. 7. Artem scindens Theodori. Claudianus: Nil iam Theodore relictum est. Sidonius in. 3. Panæg. Tu Theodore venis, quoniam pietate propinque. Idē corripuit licenter Theodoride, in quo cum non imatabor: quia in multis à veteribus defecit. Ausonius in Epigram. Languenti Marco dixit Diodorus aruspex. Ad vitam non plus sex superesse dies. Virg. 3. Æneid. Nam Polidorus ego. Mart. Artemidorus amat, Calliodorus arat, &c. & composita à choros, id est locus, vt Anachorita, Enchorius, &c. Achoreus cum eu diphthongo post ch aspiratum, viri nomen. Lucanus lib. I. Pellææ coiêre domus, quos inter Achoreus. Anemoria, in I ante a. Anthores, per n consonantem ante th aspiratum, viri nomen. Virgil. Æneid. 10. Herculis anthorem comité, qui missus ab Argis Hæserat Euandro. Alorus, vrbs in 8. Volaterrani. Azorus vel Azorum, & Azoricum in eodem. Aurora, notum est. Ouidius, Eurus ad auroram, &c. Adoria in Ausonio. Cytorus cum y Græco sine aspiratione, mons Asiæ minoris, teste Solino: non Macedoniæ Europeæ, vt contra Seruium docet Beroaldus. Est etiam Phryxi filius, vnde Cythorum oppidum, nomen accepit. Virgilius. 2. Georg. Et iuuat vndantem buxo spectare Cytorum. Cneorus per ω mega. Crociorus, viri nomé in quinto Valerij Flacci prima syllaba correpta. Pius legit Cytisorus. Crepacorus in Baptista. Chrysoloras apud Philelphum in quinta primæ, correptis prima & secunda, non rectè, si à Chrysos, id est aurum deriuetur. Cyborium cum y Græco in prima. Horatius libro. 3. Carm. Ode. 7. Cyboria exple, funde capacibus. Versus est Alcaicus dactylicus. Diores, viri nomen. Virgilius Æneid. 5. Regius egregia Priami de stirpe Diores. Helorus, fluuius è Pachyno fluens inter saxa, ideò clamosus dicitur. Sillius lib. 14. Clamosus Helorus. Finis est hexametri. Helorus etiam vrbis nomen est, teste Ptolemæo. Dioryx, Dioryche, Dioria, per ω mega. Lycoras, viri nomen. Calphurnius Ecloga. 7. O piger ô duro iam durior axe Lycora. cum y Greco. Lycoris Lycoridis, nomen mulieris cum y Grȩco in prima. Martialis lib. 8. Ingenium Galli pulchra Lycoris erat. Lycoreus cum y Græco & eu diphthongo. vnde Lycorides: accusatiuus Lycorea, producitur apud Papinium in. 8. Thebaid. Lycorias etiam cum y Græco in prima, genitiuo Lycoriadis, producitur apud Virgilium. 4. Georg. Nymphæ nomen est. Lycorica, vrbs in. 9. Strabonis. Leonora in Baptista, & Limnoria in eodem. Meteorus, meteora, meteorum, id est sublimis, suspensus, subleuatus, vnde Meteora meteororum, libri quidam Aristotelis, vbi de rebus in aëre suspensis & accensis agit. Meteorologus, qui de huiuscemodi rebus tractat. scribitur per ω mega, teste Calepino. Mantichoras, per ω. Oporinos vide I ante m, Chimerinos. Pelorus, mons. vide A. ante c, Pachynus. Pelorus, viri nomen, apud Sillium lib. 16. Peloris peloridis, piscis. Mart. lib. 10. Et fatuam summa cœnare pelorida mensa. Risamori, Celtiberiæ populi, vt ait Domitianus in hunc Phaleucium. Mart. lib. 4. Tutelamque, chorosque Risamorum. Ergo syncopa est pro Risamororum, nisi nominatiuus sit Risami. Sertorius, viri nomen. Lucan. li. 2. Quiq; feros mouit Sertorius exul Iberos. Sycomorus, cum y Græco, arbor, interpretatur ficus fatua. Sycos, cum y Græco, ficus est: moros, fatuus: vnde morio. sycos autem primam producit: ergo etiam Sycomorus & sycophanta. Martial. Quadriginta secat qui dicit σῦκα μέριζε, id est ficos diuide. Trichora trichororum, sunt ædificia tribus partibus surgentia, teste Domitio in primum Syluarum Papinij, Vbi producitur. Theor

Margin: doron; apollodorus; isidorus; casiodorus; heliodor⁹; diodorus; achoreus; anthores; aurora; cytorus; crotiorus; chrysoloras; cyborium; diores; lycoras; lycoris; lycoreus; lycorias; meteorus; oporinos; pelorus; peloris; risamori; sertorius; sycomor⁹; trichora

ma, theorefis, & cæt. per ω. O ante r corripitur, vt Promontorium apud Ouidium. Stoa fine teste dicit variari, sed ei non credo. Petorritum, aut vnico r petoritum, producitur. Ausonius, Cornipedes rapiant imposta petorrita mulæ. Maioranus corripitur à Sidonio: sed etiam Maioranus legitur o producto. Anachorita per ω, vt quicquid à choros, quod est locus: vt Enchorius, id est in loco genita, indigena, vt ait Ambrosius in quinto. Hexameron. Dioryx diorychos, & Dioryche dioryches, per ω, id est fossa & fossio. Dioria etiam per ω, id est spatium. hic per ω anagnorisis, id est recognitio. Hermol. in cap. 1. li. quarto. Plinij. Dioryges, fossæ manufactæ: qua voce vtitur Mela. Diorytos, est terra abscissa à continente. Anemoria: videatur I ante a. Cneorus frutex per ω. Adorea vel adoria. Auson. Octaua expulso memoratur, adoria tauro. Adorea & adoreola Ciceroni alijsq; pro gloria sumitur: quia gloriosum (vt ait Festus) putabant esse qui farre abundabat, vel, vt Hermolaus inquit, qui farre à populo donatus esset. Ador, far est. Achoræ per ω, vlcera capitis manantia, vulgus imperitum tenia vocat: Hermol. in glossematis. Galli. tigne. Alorus per ω, teste Volaterrano libro. 8. vrbis nomen, vnde Alorites. Cytisorus, Phryxi filius. Val. Flac. lib. 5. Quos aduena Phryxus Progenuit, pariterq; leui Cytisorus in hasta. Ita legendum est, ait Pius, non Crotiorus aut Cotiorus. Id Probat Pius ex Apollonio in annotationibus posterioribus cap. 141. At Hermol. in cap. 4. lib. 6. Plinij apud Flaccum Cotyorus in hasta legit ex Stephano & Eustathio. Idem in primum Melæ, vbi Pomponius ait à Cythisoro, filio Phryxi posita, cythoros, colligit ex Pausania, Stephano, pluribusq;, filium Phryxi non Citisorum, sed Cythorum dici. Itaq; de vocabulo est magna controuersia. Herodoto libr. 7. Cytisorus scribitur. Crepacorus, mons: & Leonora, mulier producuntur à Mantua. Caligorus, vrbs Hispaniæ. Ausonius, Bylbilis, aut herens scopulis Caligorus habebit. In Paulino reperitur Calagorris, cum prima vocali ante g & rr geminato. Multi Calagurrus dicunt, vt in Prudentio, Calagurritanus Paulinus Bylbilis. Hic tantum Calagorus Ilerda notatur. Zedorum producitur Mantuano. vide E ante d. Lycoria per ω vrbs in. 9 Strab. Limnoria, nympha marima etiã pœnultima longa apud Nicolaum Vallum Iliad. 18. Mantuanus autem, Cymodoce Thoa, Cymothoë, Limnoria Proto. vbi pœnultima corripitur, sed secunda producitur: vt Ora, id est, cura per ω. Limne autem, est lacus, quasi lacuum cura. Mantichoras, per ω. Trihoria, vt hora. Ausonius, Nec duraturus post trina trihoria mensis. Theoro, & inde nota Theorema, id est speculatio. Theoresis, id est contemplatio. Theoria, idem. Theoreticus, id est contemplatiuus, omnia per ω mega.

O ante s producitur,

vt Metamorphosis: quia teste Nebrissensi, per ω scribitur, vt antiptosis, teste Mancinello. Ioseph, apud Iuuencum, à Riga malè correptum. EXCEPTIO.

Ambrosia & Ambrosius interpretatur immortalitas, vel immortalis quod dei propriũ est: ab a, id est, sine: brotos, mortalis: m euphoniæ causa interponitur. Mart. Iuppiter ambrosia satur est, & nectare viuit. Iuuen. Saty. 6. Accipis vxorem de qua citharœdus Echion Aut Glaphyrus fiat pater Ambrosiusve Choraules. sic apud Val. Flac. li. 3. Ambosius, viri nomen aut cognomen apud Faustum. Cynosura s in secũda syllaba seruat sum y Græco. interpretatur canis cauda. Cynos, canis est: vra cauda. Est autem vrsa minor. Lucan. libro. 8. Arctophylax propiorque mari Cynosura feretur. Ebosita, vide E ante b. Eleemosyna. Ennosigæus, Neptunus: quia terram concutit. Enno, id est quatiõ: gæa, est terra. Iuuen. Sat. 10. Ipsum compedibus qui vinxerat Ennosigæum. Genosus, Epiri fluuius. Lucan. lib. 5. Aut Genosum nunc sole niues, nunc imbre solutæ Præcipitant. Leucosia, insulæ nomen, corripitur à Sillio lib. 8. Ouid. 15. Metam. Leucosiamque petit Mnemosyne. vide E ante m, vt mnemosynon. Melobosis in Pylade. Pandrosos, puellæ nomen, secundæ declinationis, apud Ouidium in. 2. Metam. Pandrosos atque Herse, &c. Petosiris, vide I ante r. Pandosia, in. 6. Strabonis. Symposiũ: vide O ante t, sympotes. Sophrosyne & Euphrosyne: quia Græcè per o micron scribuntur. Syracosius: vide A ante c. Theodosius, Mantuanus quodam in loco produxit. Claudian⁹ corripit, duabus primis syllabis per synæresin in vnam longam contractis: vt libro. 1. in

ambrosia
ambrosi⁹
ambosius
cynosura
ennosigæus
genosus
leucosia
pãdrosos
petosiris
sympofiũ
sophrosyne
theodosi⁹

Rufinum, Quas cælo Iuppiter artet Theodosius terris: en aurea nascitur ætas. sic idem alibi semper, Sic quoq; Sidonius in .2. Panæg. Ex quo Theodosius communia iura fugato Reddidit auctoris fratri. Claudianum præferas Baptistæ. Theodosia, vrbs in .7. Strab. ¶ O ante ſ producitur, vt Anacephaleosis per ω, id est, vt sic dicam, recapitulatio. Ioseph & Iosephus per ω, teste Bebelio, sed quidam Christianorum Ioseph & Iesus dissyllaba fecêre, priore longa. Iuuencus, Ioseph vrgetur monitis Mariam puerumque. Arator, Constituêre duos Ioseph cognomine Iustum. Vbi Ioseph dissyllabū est. Holosericum corripitur à Mantuano rectè, quia o ferè corripitur Græcis, vt nobis in priore parte dictionis componentis. sic Leucosyri, cælosyri, &c. Teutosagus corripitur ab Ausonio, populi nomen. Melebosis, nympha, à Pylade lib. 3. Nemosa aut Nemose, fluuiolus. Auson. in Mosel. Nam & Pronee Nemoseq; a diuta meatu. Sic legit Stoa. In meo libro est Nemeseq; per e. Enosigæus vnico n. Vide E ante n. Mniosius, teste Stoa. Catullus, Mniosiū linquens. Impressio Aldina habet, Nereidū linquens claris celebranda choreis Monacrias Apud Hermol. in cap. 8. lib. 4.: sic legitur, Mnemosynem linquēs diris celebranda choreis. Et ipse Hermol. legendum credit, Messæin linquens, aut Messonin linquens. Est autem Messonis, lacus in Thessalia ab vrbe Messone: & Messeis, in Thessalia fons. Phregosius, viri nomen corrip. à Bapt. Man. Pandosia, vrbs Brutia, vbi Molossorum rex Alexander trucidatus est, Dodonæo deceptus oraculo, Acherontem & Pandosiam cauere iubente, cū similis appellationis loca in Thesprotio mōstrentur agro. Triuertex aūt est propugnaculum quē Acheron amnis præterfluit. Aliud insuper eum fraudauit oraculum: Pandosia perdes populū quandoq; triuertex. Credidit enim hostium, non suorū cladem prædici. Hæc ex lib. Strab. 6. Simili legitur oraculo Pyrrhus deceptus: sed cum oraculum sit Grecis verbis vtriq; prolatū, oportet vt Grecis sit verbum respondens nostro, quod est perdo, duo significans, amitto & perimo, aut res sit ficticia. Leucosia, Sirenum vna, corripitur à Pylade in tertio, & rectè, vt opinor.

O ante t producitur,

aptoton & cætera. — vt Aptoton, diptoton, monoptoton, homœoptoton, &c. à ptosis, id est casus, contra Verulanum: quia scribuntur Græcè per ω, teste doctissimo viro Antonio Mancinello, cui mecum astipulantur doctissimi grāmatici, Calepinus, Badiusq;. Deltoton in Manilio cōtra quendā. lithostrotos — Lithostrotos, vel Lithostrotō cum i Latino in prima syllaba, & th aspirato in secunda syllaba, à lithos, id est, lapis: & strotos sine aspiratione vlla, id est, stratus per ω, teste Nestore. dicitur pauimentum lapideum: nec fit ex Græco lithos, & Latino stratum, contra Tortel. nec dicitur lycostratos, vt inepti legunt in Euangelio: quia hoc si vsquam reperiretur, significaret luporum exercitum: nam lycos per y Græcum lupus est: stratos, exercitus. Scriptura itaq; recta est. Et sedit pro tribunali in loco qui dicitur lithostratos. contra Vgutionem, Mamotrectum, &c. Varro, Citrū, aurum, minium, emblema, aut lithostraton aspiciebatur.

EXCEPTIO.

herodot⁹ antidotū — Corripe composita à Dotos, id est datus, vt Herodotus. Eudotus, Zenodotus: quæ sunt virorum propria. Antidotum, contra venena medicamentū. Auson. in Epigram. Antidotum sumet, qui sociata bibet. Sidon. in laude Narbonis, Torrens Herodotus, tonans Homerus. Phaleucius est, Teudotus, apud Ouid. in Ibid. sic Theodotus. sympotes Archipotes, &c. — Corripe à Græco Potes, id est potor, vt Sympotes, compotor, œnopotes, hydropotes, Archipotes, & quicquid est tale aliud. Mart. lib. 1. Μισῶ μνήμονα συμπότην Procille. Phaleu. est, id est, Odi memorem compotorem ô Procelli. sic similis deriuationis nomina habentia o ante ſ, vt symposium conuiuium. Symposiarcha, princeps vel dominus conuiuij. Archiposia, Idem. Symposiastes, conuiuator. Notentur per regulam generalem de O in compositis nota, veluti Prototomus, Leucothoē, Zelotypus, Dorotheus, Timotheus, Tymothoē, Idothoē, Hippothous. Acrota abrotanū — Acrota, viri nomen. Ouid. 14. Meta. De quo Remulusq;, feroxq; Acrota sunt geniti. Abrotanum, herba. Luc. lib. 9. Abrotanum & longè nascentis cornua cerui. Ballonoti. vide O ante n. Coprotinus, id est stercorarius, teste Gaudano. Deiotar⁹ — Deiotarus. vide Racipalis. A ante c. Euronotus, quia fit à notus, vt Ostrogothus & vesogothus à Gothus. Golgotha, apud diuum Cyprianum in carmine de cruce. Hippodates, in Ouidio, Mesopotamia per o micron, Onocro-

lus, auis quædam. Mart.lib.11. Turpe Rauennatis guttur onocrotali. Odotheus in Claudiano. Sibotes, viri nomen. Valer. Flac.li.6. Sustulit & gladio Sibotes ferit vltima teli. ¶ O ante t producitur, vt Monoptoton, contra Stoam, quia per ω scribitur, vt Ptosis. Exoticus etiam per ω. Zelotes similiter. Sed Georgius Val. credit Zelotes, viri proprium, per sistolen corripi à Iuuenale, Armenius Zelotes: sed legendum est Zalates. Oenotrus & Oenotra, per ω, teste Stoa, affirmante apud Virgil. Oenotrij coluêre viri, &c. duo in vnum contracta. Id si verum est, ego cum pluribus erraui, necnon & Beroald. in fabula Tancredi: Lucaniq; petunt, Oenotriq; proci. Sillius Oenotris pro Oenotrijs manifestè vsurpauit. Et οἴνωτροι in castigationibus Hermolai ex Strab. scribitur, quibus videtur Stoam rectè censuisse. Apotheca corripitur per regulam cōpositorum, vt Laothoë, Hypotheus, Cymothoë, Timotheus, in quo nomine errauit Beroaldus, dicens, Et Timothei docta Liniq; chelis. Sic fortè Cacothetes & Pinothetes. Et Argirotoxus Apollinis cognomen, teste Macro, apud Homerum: quia argenteum arcum habet. Idotee corripitur à Dionysij interprete, & Idotea in.3. Pylades. Alexothoë, nympha, corripitur.12. Metam. & Alcotheus, vir, Vallæ Iliad.13. Laothoë, mulieris nomen ab interprete Strabo. li.13. Ex Homero per regulam compositionis, à Lao, Sic Hippothous, viri nomen, & Hippotion. Oenotera, ab oinos, per o micron, & thera per η, est herba cuius radix data vino mitiores hilarioresq; reddit. auctore Theophrasto in nono de histo. plant. Abrotonum, vt dixi, herbà, & in.12. Strabonis, vrbs, vtrobiq; per o micron. Melambroti etiam per o micron, id est, nigri homines. Melas enim niger: & brotos, homo. Hippotion, viri nomen, corripitur, vt dixi. vide I ante o, Odotheus, Claudius in.4. consula. hon. Dux Odotheus erat. Mesopotamia corripitur, & quicquid est à potamos: quod est fluuius, veluti Hippopotamus. Mesopotania etiā regio dicta est, quòd iacet inter duos fluuios Tigrim & Euphratem, auctore Strabone lib.16. Sic parapotamia. Metriotes, id est temperantia, moderatio, & mediocritas, corripitur per o micron. Hippotades, Aeolus Hippotæ Troiani nepos Iouis ex Acesta, Hippotæ nata filius, corripitur contra primitiui naturam. Ouid. in.4. de ponto, Excipit Hippotades, qui dat pro munere ventos, Curuet vt impulsos vtilis aura sinus. Et in.4. Metam. Clauserat Hippotades æterno carcere ventos. At in.8. Metamor. Hippothasque, Driasq;, & cret⁹ Amyntore Phoenix. Leuconotos corripitur: vt Notus etiam secundam, per dictam regulam. Psilothium per o micron scriptum inuenio, & th. estq; vnguentum depilatoriū, à Psyloo, id est nudo. Lycocontes, à Nicolao Valla corripitur. Iliad.4. Crocotisi videtur in Sticho corripi. Pyrotus & apyrotus, vermiculi, pro o micron. Panoteus, vir quidam, cuius filia nomine Ægle vel Ægla in causa fuit cur Ariadnam reliquerat Theseus. Id enim fecit Theseus Ægles vnius è comitibus Ariadnes captus amore, vt opinantur nonnulli, teste Plutarcho in Theseo, vbi est hic Pisistrati ex Hesiodo versus, Hunc insanus amor domuit Panotudos Aeglę. Hæc autē ferè omnia puto hic frustrà dicta, quia posteà dicitur ibidem, Aegle Panopei filia, &c. O ante u rarò inuenio, præterquam in proprijs apud Christianos tantùm inuentis, vt Ludouicus, Genouefa: quæ pœnultimam solùm producūt. Clodoueus in Epigrammate quodam in historia Francorum, quam Guaguinus composuit, Vltimam solum corripit. Controuersia variari Stoa voluit: Sidonius corripi.

V ante consonantes in medijs.

VAnte b corripitur, vt lugubris. Horat. li.2. Carm. Ode.1. Qui gurges, aut quæ flumina lugubris. Alcaicus dactylicus est. Delubrum, vt quidam volunt: sed Aldus vult tantùm produci, quod tutius est, donec correptio inueniatur.

EXCEPTIO. Ambubaiæ, tibicinæ lingua Syrorum. Alij dici volunt ab am, id est, circum, quasi circum Baias locum amœnissimum versari solitæ. Horat. Saty.2. Ambubaiarum collegia pharmacopolæ. Anubis huius anubis, vel anubidis interpretatur canis, fuit Aegyptiorum deus, & (vt volunt) Mercurij cognomen, Neque à nubes dicitur, vt sopniat Vgutio. Virgil. Omnigenūque deûm monstra & latrator Anubis. Insuber, teste Bebelio, Badioque, amnis est. Conubiū variatur, vt dictum est. Corruba in Columella. Saluber, contra ineptos, Alexander, Syluester, celeber, acerq;, celerque, saluber. Ouid.

ambubaiæ

anubis

insuber

saluber

pp e fin: Ouid. in. 2. li. de Reme. amandi, Vt faueas cœptis Phœbe salubet ades. Solubilis & volubilis etiam producuntur per regulam quam posuimus in medijs in i ante b. Ouid. Passibus ambiguis fortuna volubilis errat. ¶ V ante b corripitur, vt Lugubris. Horat. etiam lib. 1. Carm. Tam chari capitis precipe lugubris. Asclepiadæum metrum. *Delubrum* corripitur à Crinito in. 2. poëtarum, Sacris receptus delubris Apollo nunc spirat deus. Iambici dimetri duo. De huius nominis etymologia sic loquitur Asconius, Delubra multarum ædium sub vno tecto à diluuio pluuiarum munitarum. Alij delubra dicunt ea templa, in quibus sunt delubra corporum abluendorum more Dodonei Iouis aut Apollinis Delphici: in quorum delubris lebetes tripodesq; visuntur. Sunt etiam qui delubra ligna delibrata, i. decorticata pro simulacris deorum, more veterum posita existimant, sed malè. Hęc ille. Si ergo delubra, quasi delabra dicũtur, possunt vt labrum corripi. Insubres corripit etiam Crinitus in. 1. poëtarum, Ne quicquam inertes aduocat Insubres. Alcaicum est. Populi est nomẽ, ipsa regio dicitur Insubria. Mantuanus etiam corripit, Insubrium ductor regum infortunia fleuit. Exhubero, vbi habet b tantum producitur: vbi corripitur, scribendum est exupero. Virg Aeneid. 7. Fumidus atq; altè spumis exhuberat amnis. Claudia. Scopulis exhuberat imber. Persius autem, Exuperat grauis halitus. Et Sillius in. 1. Is aut exuperans astu, sed deuius æqui. Cherubim, quod Prudentius corripuit, est producẽdum, teste Bebelio, quia diphthongon ȣ Græcè habet, sic Χερȣβιμ.

V ante c producitur,

vt Pannucius, sambucus, & sabucus, Nam Serenus ait, Conueniet tenerę radix decocta sabuci. Patucius, id est Ianus, à patendo, apud Ouidium in. 1. Fast. Manduco apud Lucillium, vt recitat Marcellus.

EXCEPTIO.

voluctis Volucer volucris tàm fixũ quàm mobile, & apud Philelphum, viri nomẽ. *Petrucius.* Sed Marullus producit: & credo per t Petrutius citiùs scribi. Enucleo, *bardocucullus,* educare corripimus, quia è breuibus sunt. ¶ V ante c producitur, vt *Sambuca.* Persius, Sambucam citiùs caloni aptaueris alto. Stoa in ambiguis locat: quia, vt asserit, Gildas optimus poëta temporibus Claudiani ait Epigrã, 5. Et dixti sabuca tu ruis ex Venere. Vbi etiam m sustulit, vt Serenus Sammonicus in (sabuces) media similiter correpta, teste etiam Bebelio. Mallem tamen Persium imitari: quia forsan mendosè legitur Gildas: sic legendus, Dixti sambuca tu ruis ex Venere. Inuolucrum rectiùs producitur, vt inuolutum, per regulam Deriuata patris, &c. Manduco, quod semper producitur, quidam putauerunt corripi, vt educo primæ: diciturq; à mandendo, authore Varrone in. 3. de lingua Latina. Hinc Mãducum obsonium. Lucil. lib. 1. Saty. 4. apud Marcellum in dictione Comest, Commanducatur totum complexa canetq;. Idem apud eundem in dictione Incitas, id est, egestas. lib. Saty. 15. Villicum Aristocratem meciastinum atque bubulcum, Cõmanducatus corripit, ad incita adegit. Vbi mendosè legitur magistrogatem pro Aristocratẽ: & cummandũcatus pro commanducatus. Manducor enim & cõmanducor deponentalia, pro mãduco & cõmanduco veteres dixẽre. Marcellus probat. hinc Manducare, vel manduces manducis, authore Festo, effigies in pompa antiquorũ inter cæteras ridiculas, formidolosasq; ire solebat magnis malis, ac latè dehiscens & ingentem dentibus sonitum faciens: de qua Plaut. in Ruden. Quid si aliquò ad ludos me pro manduce locem? Quapropter? c. Quia pol clarè crepito dentibus, Pylades cõtendit pro manduca legendum esse sic, Charmides parasitus, Quid si aliquò ad ludos me pro manduca locem? L. Quapropter? c. Quia pol clarè crepito dentibus, &c. Sunt duo senarij. Patutius sæpè scribitũr. Induciæ, Prudent. in Laurentio producit, induciarum paululum. Iambicus dimeter. De inducijs multa leguntur apud Gell. lib. 1. cap. 25.

V ante d producitur,

vt Testudo, notentur è breuibus, Dispudet repudium, id est, ob rem pudendam recusatio. Seneca in Medea, Repudia thalamis, quo virum linques modo, est iambicus trimeter. Tripudium. apud Catullum in Galliambo. Erudo, erudio, eadem de causa corripiuntur. Contudi alibi dictũ est. Dryudæ aut Druydæ corripitur à Lucano. V ante f

in

in simplici non reperio: si vsquam est, dicunt corripi, vt Carnufex vetustè, pro carnifex. ❡ V ante d producitur, vt Magudaris, seu magydaris. Plautus in Rudente, Sanun' es? T. Seu tibi confidis forè multā magudarum. Sept. est. Dryudæ vel Druydes corripitur à Lucano. Gaudet, si per diæresin fuit trisyllabum: corripietur vt ex Catullo patet. Tripudium corripitur ex Galliambo Catulli.

V ante g producitur,

vt Lanugo. Sanguisuga à nullo docto corripitur: quia est à sugo. Notentur è breuibus, vt coniugium. ❡ V ante g producitur, vt Ferrugo. Corripitur tamen multijugus nec est compositio vlla auctore Beroaldo, non magis quàm in (finitimus) Apu. li. 4. Quis tantum ingenij, quis facundiæ, qui singulas species apparatus multijugi verbis idoneis posit explicare? Multijuga dicimus multa, numerosa, multiplicia, varia. Vbi sicut in meditullium & legitimum, tullium & timum nihil omninò designant. sic in (multijugo) prima pars multum significat. Reliqua vocabuli pars protractio sola est: eadem forma dixit Ausonijs Trijuga milia podon, pro Tria milia pedum metricorum. Hæc Beroaldus, non omnes in sententiam suam trahens.

V ante l corripitur,

vt Singul⁹, a, um. vnde singulatim & singillatim. i. per singula. pri⁹ hexametrū nō ingreditur: ideo apud Lucret. mendosè legitur singulatim pro singillatim: veluti libr. 2. Nec singillatim corpuscula quæq; vapores. Idem lib. 4. Nec singillatim possunt secreta videri. at fine n sigillatim à sigillum est: vt Rem princeps sigillatim mādauit inquirere. Notentur geminata, vt Catullus, Lucullus, antullus, pactullus, culull⁹ vas, cucul- cuculus
lus vestis & auis, quæ cuculus sæpiùs dicitur. Mart. Quamuis per plures cuculus canta- cucullus
uerit annos. Horat. Saty. 6. Compellans sæpè cucullum. EXCEPTIO.

Produc nomina deriuatiua in ulis, qualia sunt Tribulus, contribulis, edulis, curulis. in ulis
sic edulium. Horat. Saty. 4. lib. 2. vinea summittit capreas nec semper edules, &c. Pro- dulos
ducuntur à dulos, id est seruus. quia Græcè per ȣ diphthongon scribitur: vt Hieroduli, hieroduli
philodulus, theodulus, pseudodulus: nam pseudolus imminutum est, non compositū. & similia
Hieroduli, sunt sacrorum ministri, &c. Produc quoq; composita à Bule, id est consiliū: bule in cō
vt hæc propria, Chærobulus, Archibulus, Pasibulus. Pasa. i. omnis. Thrasibulus, Cleo- positis
bulus. Auson. in epigram. Arma super veheris, quòd Thrasibule tua. Sido. in. 1. Panæg. thrasibu-
Lindie quòd Cleobule canis, modus optimus esto. Baptista Pius affert hexametrū Grę lus
cum vbi producitur, μέτρον μὲν κλεόβουλος ὁ λίνδιος εἶπεν ἄριστον. id sic transfert, Opti- cleobulus
ma mensura est, Cleobulus Lindius inquit. Aduleolus producitur in Martiale. Apulia. apulia
vide A ante p. sed Appulus corripitur. Amulius viri nomen. Ouid. 3. Fast. Hoc vbi co- amulius
gnouit contemptor Amulius æqui. Adulor, quod veteres adulo adulas dixêre. Auie- adulor.
nus in Arato vetustè locutus est, dicens, Cærulus accedens diti loca flumine adulat. adulescēs
Adulescens pro adolescens per u, vt Vpilio pro opilio. Notauit id ante me Politianus: licet putaueram me primum locum vbi producitur notauisse. Virgil. in Ciri, At leuis ille deus, cui semper adulescentum Quæritur ex omni verborum iniuria dicto. versus prior est spondaicus. At. 2. Georg. Ac dum prima nouis adolescit frontibus ætas. Betulia in Baptista, & rectè: quia per ȣ diphthongon scribitur. Getulia, Getulus. vide Æ diphthongon ante t. Iulus, vide finem libri. 1. Peculium, vnde Peculiaris. Vir. Nec cura iulus
peculi. Portulaca. vide a ante c. Parulis & Epulis, tumores quidam per ȣ diphthongon. peculium
Torcular. Riga in Luca: Erixit turrim, torcular fodit in illa. propter hunc minimæ torcular
auctoritatis virum Nestor voluit produci. Sulpitius verò, quia à torculum fit, vult corripi, sic Ferettus, veluti à Speculum specular. his libentiùs credo, quàm Petro Rigæ: quicquid vsquam dicant Priscianus, Tortellius, & Antonius Nebrissensis. Tramulius, vir in Fausto. Zabulones à Iuuenco variatur. ❡ V ante l corripitur, vt Taurubule apud Stathium. Cucullus etiam à Plauto positione producitur in Asina. At etiam cubat cucullus, surge amator domum. Flexibula per ȣ producitur, quia deducitur à bule, quod est consilium. Nomen est plurale compositū ex Latino & Græco, teste Becichemo. Sic producuntur cætera à bule facta, vt Abulus, sine consilio, inconsyderatus.

Abulia, pœnultima breui, insipientia, temeritas, carentia consilij, aut malum consilium. Eubulia, è contrario bonum consilium. Eubulus, prudens, benè cōsilia tus & consules. Critobulus, viri spectati nomen. Androbulus, Praxibulus, Cleobula & similia. Adulescens, vt producatur, mutauit o in u, vt Vpilio, iucundus, pulipus. Bethulia per υ Grecis, teste Bebelio. Mantuanus rectè produxit. Iulis, trisyllabum nomen piscis medium producit: sed Lippius dissyllabum fecit. Torcular cum Sulpitio tantùm corripuero, vt Torculum: sic speculum & specular: nam Prisciani regula, quam sequitur Stoa, non est catholica. Aculeolus producitur. Martialis. li. 8. Nonus aculeolos in cochliare tulit. Getulus & Getulia solùm producentur contra Stoam, vide in primis E ante t. Tramulius, vir Fausto producitur, Strenuus aërias superatq; Tramulius alpes. Ficedula variatur Bebelio: tu corripito tantùm, vt in Iuuenale. Parulis parulidis per υ, vt in Volaterrano & Hermolao, est tumor gingiuarum. Epulis epulidis per υ, apud eosdē tumor geminorum dentium. Edulia edulium meliùs quàm eduliorum apud Apuleium. Metamor. 5. Mamphula, panis syriaci genus. Lucillius apud Festum, Mamphulas quæ sciat omnis. Zabulon variatur Iuuenco, Finibus & statuit Zabulonum ponere sedes. Idem, Terra Zabulonum & regio cui Neptala nomen, &cæ. Hispula vel Hispulia, nomen mulieris, producitur Satyr. 6. Iuuenalis.

V ante m producitur, vt legumen, argumentum.

documē-tum monumē-tum contu-max contūme-lia autumo columel-la columen cucuma crustu-mium crustu-merum Emolu-mentum irrumo lucumo pactu-meius

EXCEPTIO. Corripiuntur nomina in mentum à verbis secundæ, Documentum, nocumentum, monumentum: & antiqua in quibus u pro i locatur: veluti decumus. & manifestò è breuibus deducta: vt à Tumeo, contumax, contumelia. *Ouid. 1. Metamor.* Et documenta damus qua simus origine nati. Virgilius. 6. Æneid. Illa hæc monumenta reliquit. Martialis libro. 9. Sed tu syllaba contumax repugnas. Phalæcium est. Horat. in Epodo Ode. 11. Nec contumeliæ graues. Iambicus dimeter. *Autumo, vndecunq;* fit: Autumat hæc populos, hæc magnos formula reges. hoc *dicit Horat. Sat. 3.* libr. 2. Nigidius Figulus voluit esse à præpositione ab, & verbo æstimo. *Automedon,* non Autumedon dicitur: licet ita nonnulli dicant, Auctor Tortellius. *Columella,* viri nomen: & apud Veteres appellatiuum pro seruo maioris domini: vt docet Merula apud Martial. li. 11. afferentem illud Lucilij, Lucilli Columella hic situs metrophanes, pentameter versus est, & eliditur s in situs. Columen. hinc Incolumis. i. sanus. Sillius lib. 15. Ausonij columen regni. Iuuenalis, Incolumi Troia Priamus venisset ad vmbras. Cucuma, vide A ante c, Otacilius Cucumis. Virg. in Coppa, Et pendet iunco cæruleus cucumis. Crustumium, oppidi nomen apud Sill. lib. 8. & fluuij nomen apud Lucanū lib. 2. vide Metaurus, E ante t. Ab oppido dicuntur crustumia poma. Virg. lib. 2. Georg. Crustumij Sirijsq; pyris grauibusq; volemis. Crustumerum, quod pluraliter tantùm Crustumeri crustumerorum, teste Siruio oppidi nomen. vide Atina, A ante t. Emolumentum, id est fructus & vtilitas. Iuuenal. Saty. 3. Honestis Nullus in vrbe locus, nulla emolumenta laborū. Irrumo irrumas, inhonestæ rei verbum. Ab in & rima, teste Merula: vel in & ruma, & vult Calderinus. Mart lib. 2. Quæ faciat duo sunt, irrumat aut futuit. Incolumis, vide Columen. Lucumo, viri nomē. vnde Lucumedi & Lucumones, Thusci. Ausonius ad Theonem, Anticyramq; bibas Samij Lucumonis acumen. Pactumeius, pueri nomen, Horatius in Epodo Ode. 17. Tuusq; venter Pactumeius, & tuo Cruore rubros obstetrix pannos lauit. Sunt Iambici trimetri. Aldus legit partumeius pro fœcundus. Posthumus, proprium & appellatiuum. sic Posthumianus, Posthumi. Martialis, Dic mihi cras istud Posthume quando venit. ¶ V ante m producitur, vt acumen, argumentum, indumentum. Stoa deceptus regula Prisciani, Nomina in mentum eandem retinent syllabam ante (mentum) quam habent in penultima præteriti perfecti, vt Indumentum ab indui: Vestimentū à vestiui: quæ regula intelligenda est de vocali, non de quantitate, quia dicta producuntur. A secunda tamen quædā corripiūtur, vt documentū, nocumentū, monumentū: quia si ritè formarēt supinū, pœnult. corriperent cuius quantitatem sequuntur, vt nocitū, monitū: & si rectè formaretur, docitū, vbi nunc dicitur doctū: sic acutū, argutum, indutū: & quod eam formā nō seruat, legumen. In imen tamen à tertia corripitur, vt regimen, specimen, & tegimen,

vel tegumen,& tegmen,vt integumentum. A quarta aũt producuntur. vt Rudimen,lenimem,munimẽ:& in mentũ. Stultum aũt est quod dicit Stoa legendũ esse arugumẽtum,quia in multis locũ non habet.& si dicatur,adhuc(gu)produceretur.vt.5. Trist. Simq; arugumenti conditor ipse tui. Lucumon,viri nomen & dignitatis, non fluuij. Auson. Anticyramq; bibas Samij Lucumonis acumen.vbi malè legeretur ad amnẽ.Pactumeius,nomen pueri fictum ab Horat. testibus Acrone,Porphyrione,Landino,cum reliquis,preter Aldum qui legendũ asserit Partumeius adiectiuum.i. fœcundus, vt sit Partumeius venter à partu & meio,quasi in partu Meı⁹,quod ingenio poëtæ quadrat.

V ante n producitur,

vt Lacuna:sed corripitur Albunea.vide E ante a.& Albunecar in Baptista, vrbis nomen corripitur.

V ante p corripitur,

vt Centurupe oppidum Siciliæ.Sillius.13.Necnon è vertice largo Centurupe.

EXCEPTIO. Arupinus.Tibull.lib.4.Testis Arupinus & pauper natus in armis.populi nomen.Erigdupus,viri nomen.Ouid.12.Meta. Vecte Peletronius Macareus in pectus adacta Strauit Erigdupum, memini & venabula condi. Marsupium. Prudent.in Psycho.Tineis etiam marsupia crebris Exesa,& virides obducta ærugine nummos.❡ V ante p corripitur:sed Marsupium à Plauto semper producitur. In Tibullo legitur,teste Parrhasio,testis Alpinus,non Arupinus. arupinus erigdupus marsupiũ

V ante r producitur,

vt Ithuræi,populi Syriæ malefici.Virgil.2.Georg.Bona Bello Cornus Ithuræos taxi torquentur in arcus.Goudanus malè credidit Ithuræi primam producere. Hetruria. vide E ante t.ergo indoctè dixit Petrar.in.6.Aphrycæ,Etruriæq; latus spatioque breuissima Gorgon.Pœnuria contra quendam.vide Oe diphthongon ante n. Miurum apud Terentianum producitur tantùm, Quem Miuron Achaica gens vocitare solita est.Cucurio,licet meditatiui verbi formam habere videatur. EXCEPTIO. ithuræi

Corripe verba meditatiuæ formæ,& in urio similia:veluti dicturio,luxurio, & si quid simile est.vnde Luxuria,luxuries,&c.Esuries,esuritio, &c. Sed produc Ligurio liguris,abligurio,scaturio,cucurio:quod vide in V ante c.Horat.Saty.3.libro.2. Puer vnctis Tractauit calicem manibus,dum furta ligurit. Auson. in Epig. Eunus Syriscus inguinum liguritor. Scazon est. Ligurire proprie, teste Donato in Eunu.Terentij, est eleganter & more senum multo fastidio suauiora quæq; degustare. à λιγὺ,id est suaue apud Grecos.hinc Abligurire & abliguritare. Author Priapeorum, Cunni vermiculo scaturientes. Phaleu.est. Rectè itaq; Prudent.ait, Petra dei iussu potum largita scaturit.Alanus & Matthæus cum pluribus ineptè corripiunt.Anxurus Iupiter apud Campanos:quia illic imberbis iuuenis colebatur,quasi sine rasura:α,sine est: ξυρίω,rado, n litera,euphoniæ causa interponitur.ibidem colebatur Feronia, id est, Iuno adhuc virguncula. Potest quoq; dici ab ἄνευ,id est sine:& ξύρος,nouacula. Virg.7. Æneid. Quis Iuppiter Anxurus aruis Præsidet,& viridi gaudens Feronia luco. hinc Anxur, oppidum Anxuro Ioui dicatum. Amuratus in Baptista. Arcurius,teste Bebelio. Bituriges vel Bituri,populi Galliæ.vide in crementis,Saxo Saxonis. Camurus, id est curuus. Auienus in Arato,Sic camuris ardet protractibus haud tibi signis Perquirenda alijs. sic Virgilius,cæteriq;. Centurupe exemplum fuit in V ante p Centuria. Centurio centurionis.sic vt ego puto, Decurio. ideo non doctè ait vir alioqui peritissimus. Sedulius in hymno, Orat salutem seruulo Flexus genu Centurio. Iambici dimetri sunt. Mart. Encolpus domini Centurionis amor. Pers. Hic aliquis de gente hircosa centurionum. Sidon.in.3.Paneg. Non tibi Centurias aurum populare parauit. Lemures vide E ante p, Æsepus. sed Lemuria produces. Ouid.Fast.5. Ritus erat veteris nocturna Lemuria sacri. dicebant primò Remuria, à Remo, Romuli fratre, vt Ouid. ait: inde r in l verso, Lemuria, Erant autem quædam Quiritium visiones. Luxuria iam dictum est. Liguria vt Ligus vel Ligur liguris, sic viri proprium Ligurinus. Martialis libro tertio

Vrio ligurio scaturio anxurus bituriges camurus centurupe centuria centurio lemures lemuria liguria ligurinus

Circa,

mamuri⁹ palphuri⁹ purpura sabura saturа saturea saturo

Circa te Ligurine solitudo. Phaleuc. est. Mamurius, viri nomen, variatur. correptionem vide in A ante m. Proper. lib. 4. At tibi Mamuri formæ cælator ahenæ. hinc Mamurianus, commune & proprium. Mercurius notum est. Palphurius, viri nomen. Iuuenal. Saty. 4. Siquid Palphurio si credimus Armillato. Purpura. Idem, Purpura vēdit Causidicum. Sabura, viri nomen. vide A ante b. Satura, oppidum apud Sillium *libr. 8.* Saturea, herba est singulare primæ, vel plurale secundæ. quidam putant esse Thymbram: sed falluntur, vt liquet ex. 11. lib. Columellæ dicentis, Et saturea thymi referens thymbræq; saporem. Mart. libr. 3. Sed nihil erucæ faciunt, bulbiq; salaces, Improba nec prosunt iam saturea tibi. nomen sumptum est à petulcis satyris, vt canit Macer. Saturo saturas, vt Satur saturi. Saturio. vide A ante t. Tugurium, Virg. Pauperis & tuguri cōgestum cespite culmen Vulturius, & Vulturis huius vulturis, id est vultur. Catull⁹, Suscitat & cano vulturiū capiti. Ennius, Vulturis in syluis miserū mandebat homonem.

tugurium vulturius

¶ V ante r producitur, vt Mansurius, non vt vulgò dicitur Masurius, auctore Marino Scodrensi in collectaneis, qui apud Persium inquit, legendum est, Excepto quod Mansuri rubrica notauit: vbi legitur etiam Vetauit: Mansuri enim (inquit) legitur in antiquissimo codice, & digestis De origine iuris. Mansurium codex manuscriptus cum n ante s nominat. Et in Athenæo μανσούριος nomen iurisconsulti legitur. Huic nō multùm refragatur Stoa. Arcurius corripitur, teste Bebelio: & Poachurus, piscis, Lippio: & Amuratus, vir, Mantuano. Decuria & decurio. Beroaldus, Inter decuria recentiorum. Phaleucius est. in quo primam in (decurias) producit quam (decem) *corripit: &* υ corripit, quam (cura) & (curia) producit: sed aliunde inflectitur vt Centurio & *centuria* quæ corripiuntur. Melanurus corripitur. ab Ennio. vide E ante l. Sed penitus contrario modo dixit Lippius in. 3. Oppianici, Haud facili paruus Melanurus fallitur arte. A nigra cauda, quæ οὐρὰ dicitur, nomen accepit, & fortè Ennius malè legitur. Securis Stoa corripi putat pro fluuio: sed errat, quia in Ausonio rectè legitur, *Arida torrentem* Sicorim despectat Ilerda. Sic apud Sillium lib. 16. viri nomen, *Tum Lamus,* & Sicoris, proles bellacis Ilerdæ. Et Lucanus de fluuio lib. 4. *Fundata venusta* Surgit Ilerda manu: placidis prælabitur vndis Hesperios inter Sicoris non vltimus amnes. & sæpe alibi Sicoris.

V ante s producitur, vt Medusa, Creusa.

blandusia

EXCEPTIO. Blandusia blandusiæ, regiuncula Sabinorum, vbi erat *Horatij a*gellus. Horatius libro. 3. Carm. Ode. 13. O fons Blandusiæ splendidior vitro. *Asclepiadæum* est. Brundusium, Italiæ oppidum. Horatius Saty. 5. Brundusium *longe* finis chartæq; viæq;. Canusium, Italiæ oppidum. hinc Canusinus & Canusinatus. Horat. Saty. 5. li. 1. Nam Canusi lapidosus aquæ non ditior vrna. apocope pro Canusij. Iuue. Saty. 6. Pastores, & ouem Canusinā, vlmosq; Falernas. Martial. lib. 9. Vt Canusinatus nostros Syrus assere sudet. Cadusij. vide A ante d. Ebulus, viri nomen. Virgilius. 12. Æneid. Venienti Ebulo, plagamq; ferenti Occupat os flammis. Ebusus, insula variatur: sed rectiùs corripitur: quia in Periehegesi, vbi dicitur, Hinc frangitur æquore Ebusos, plura sunt contra veterum auctoritatem nimis licenter vsurpata, vt sæpe indicaui. Itaque rectiùs imitabimur Sillium Italicum dicentem in libro. 3. Iamq; Ebusus Phœnissa mouet, mouet Artabus arma. Hierusalem neoterici variant: meliùs producitur. Perusinus contra primitiui naturam: nam Perusia, Hetruriæ oppidum, producitur. Propertius libro primo. Si Perusina tibi patriæ sint nota sepulcra, Italiæ duris funera temporibus. Mart. lib. 4. Turgentisq; lacus Perusiæq;. Phaleucius est. Syracusius non corripitur, sed Syracosius. Vide A ante c. nec Syracusæ variatur contra quendam. Venusinus à Venusia Dauniorum colonia variatur. Iuuen. Saty. primo. Hæc ego non credam Venusina digna lucerna. Horat. Saty. 1. libr. 2. Nam Venusinus arat finem sub vtrunque colonus. Iuuen. Sat. 6. Malo Venusinam, quàm te Cornelia mater Gracchorum. Volusius, viri nomen. Iuuen. Sat. 15. Quis nescit Volusi Bithynice qualia demens Ægyptus portenta colat? Vocatiuus est. Volusus, viri nomen. vide I ante p, Maniplus. ¶ V ante s producitur, vt Syracusæ. & ideo rectè legitur, Prima Syracusio. Hierusalem à Lactantio, vt putatur, & Prudentio, malè corripitur: quia per υ scribitur, auctore Bebelio.

brundusium canusium cadusij ebusus perusinus syracusius venusinus Volusius Volusus

Forte

Forte dicas à Græcis qui u simplex non habent. Ideo Latini dixêre Hierosolymam. Mathusale etiam Mantuano corripitur. Indusia, vnde indusiata corripitur Plauto in Epidico. Plagusia, conchæ genus. Plautus in Rudente, Musculos, plagusias, striatas: post id hamatilem piscatum. Tetram. catal.

V ante t producitur,

V ante t. prĕputiū

vt Actutum, præputium. Iuuen saty. 6. Impatiensq; moræ pauet, & præputia ducit. Arator lib. 2. Præputia ferro Circuncide libens, & fœdera necte superna. Malè autem Riga, Nato præputium mox aufert Sephora dicens. Confuto, refuto, contra imperitos. Virg. lib. 12. Quid cætera dicet Italia ad mortem, si te (fors dicta refutet) Proderim, natam & connubia nostra petentem? Sidonius ad Fœlicem, Nostræ Terpsichores iocum refutans. Phaleu. est. Lucre. li. 2. Ne fingere motus Obliquos videamur, & id res vera refutet. Idem li. 4. An confutabunt nares, oculi quoq; vincent: Notentur è breuibus composita, vt Concutio, percutio, recutitus, obrut⁹, veluti, sicuti, neuter, quod per synæresim dissyllabum est in Claudiano.

confuto refuto

EXCEPTIO.

Arbutus, arbor: vnde Arbuteus arbutea arbuteum. Ouid. 1. Metam. Arbuteos fœtus, montanaq; fraga legebant. Callistrutia in Columella. Defrutum. Papin. 4. Sylu. Dulci defruta vel lutosa cœno. Phaleucius est. Diuturnus, diuturna, diuturnum. Ouidius in Ibin, Corpore lustrauit non diuturna suo. At comparatiuus (diutius) producitur à Virgilio in Diris, vbi dicitur, Istius atque vtinam facti mea culpa magistra Prima foret, leto mihi vita diutius esset, Quàm mea non vllo moreretur tempore fama. Diutinus, diutina, diutinum producitur à Prudentio. Minutius, viri nomen. Sillius libro. 7. Si factis nondum Minuti te cauta probare Erudijt fortuna meis. ¶ V ante t producitur, vt Confuto, refuto à fatum, si Pompeio creditur a in u verso. Calistrutia, fici species corripitur à Columella libro. 11. Neuter trisyllabum est, teste Nebrissensi, sed ferè dissyllabum reperitur. vt apud Claudianum in quarto consulatus Honorij, Euadere neutri. Et in Alechium quæstorem. Neuter eram, quæstor pauper vterque fuit. Posit. Mas est Phœbus ait, Mars fœmina, Iunoque neutrum, &c. Ideo Bebelius dicit (neu) diphthongon.

arbutus defrutum diuturnus diutinus minutius

V ante u corripitur,

V ante u. pacuuius

vt Pacuuius, viri nomen. Martialis lib. 11. Attonitusq; legis terrai frugiferai, Actius & quicquid Pacuuiusque vomunt. Persius, Sunt quos Pacuuiusq; & verrucosa moretur Antiopa. Petrarcha nullam priorum rationem habens, indoctè dixit in ortu Marci iunioris libro epist. 3. Sin ardua rura vider e Pieridumq; audire modos, Pacuuius almum Signet iter Mãrcus. Lanuuium oppidum Latij vide A ante n. hinc Lanuuinus lanuuina, lanuuinum. pro quibus in Catullo & Propertio ineptissimè legitur Lauinium & lauinus. author est Philippus Beroaldus in Propertium. Vesuuius in Baptista producitur, Vnde fit vt toties rapidus Vesuuius ignes Euomat.

¶ Hæc tantùm de primis medijsq; syllabis per Dei nostri Iesu Christi gratiam dixisse sufficiat, nunc eodem duce de vltimis vt poterimus, acutissimè & breuissimè dicemus.

Vltimarum syllabarum quantitas.

A in Vltimis,

A Declinatum breuia. Sed protrahe sextum
Et quintũ, cuius rectus producitur, & mna.
Producunt nostri quædam muliebria Græca
In recto, vt Tegea: sine teste nihil vólo tale.

Non declinatum produc. Ita cum quia demtis,
Et puta non verbo Ginta meliùs loco longum.
Postea ,& vltra, leges cum contra curta licenter.
Eia breue est Flacco.

Vltima syllaba noscitur positu, vt Post, ast, est, amant. Diphthongo, vt Heu musæ, Regula, vt a declinatũ corripitur, vt Musa, arma, nominatiui & vocatiui casus. Loquimur de declinatione per casus, nõ per tempora, quæ cõiugatio dicitur. Si nomen poëticè pro aduerbio sumatur, nominis quantitatẽ seruat. Virg. in Bucol. Nouimus & qui te transuersa tuentibus hircis: pro transuersè. aliud est si penitùs fuerit aduerbium, vt vnà. Ab hac regula tolluntur ablatiui: quia producuntur, vt Musa, mea, lecta & vocatiui à nominatiuis productis, veluti Ænea, Anchisa, Atla. testis est Seruius in illud Virgilij, Clamassent vt littus hyla hyla omne sonaret. Virgil. 3. Æneidos. Coniugio Anchisa veneris dignate superba. Eiusmodi vocatiuus in a ab es, ratus est in prima declinatione: quia potest nominatiuus in a desinere, & ita vocatiuus corripi. De vocatiuo, Hora. in Saty. Ne quis humasse velit Aiacem Atrida vetas cur? De nominatiuo, Propert. Non ita Dardanio gauisus Atrida triumpho. Virg. 10. Ænei. Ænea vigila, & velis immitte rudentes. Ouid Metam. 4. Tempus Atla veniet, &c. Ablatiuus *ora* videtur corripi apud Sillium Italicũ lib. 3. At puer obsessæ generatus in ora Sagunthi Bis senos lunæ nondũ cõpleuerat orbes. Petrus Marsus ait, in ora, id est, in regione Saguntina. Ego aũt opinor (ora) esse accusatiui casus pluralis numeri ab os oris, &c. & ita sensus est, Puer generatus in, id est, ad, hoc est, iuxta ora Sanguntli *obsessæ*, id est, natus prope Saguntum Mna, monosyllabũ cuiuscunque casus sit, *producitur*, teste Sulpit. mallẽ poëticũ testimoniũ. at dissyllabũ Mina, normã custodit. Geometra, Poëta, planeta, & similes vocatiuos tantùm corripimus: licet Geometres, Poëtes, planetes, &c. legantur: quia ab es vocatiuũ in a nullũ corripimus sine Latini Poëtæ testimonio.

ora.

A in nominatiuo Græco A in nominatiuo Greco fœminini generis à nostris corripitur, licet illi producant: veluti Scylla, Medea, Lerna, &c. Quosdam tamen nominatiuos nostri produxerũt ad imitationẽ Græcorum: fit tamen vt aliqua cæsurarũ locum habeat. ideo nihil tale producemus sine auctoritate, idq; faciemus rarissimè: quia poterunt in e terminari, vt Tegea vel Tegee, Nemea vel Nemee. Stath. 3. Thebaid. Dat Nemea comites. *Ibidẽ*, Non Tegea, non ipsa Deo vocat alite fœlix Cylene. Idẽ in. 6. Te plangeret Argos, Te Nemea tibi Lerna comas, Larissaq; supellex. Iterum in. 4. Quos Pylos & dubijs Malea vitata carinis. Ouid. in Epist. Mittit Hypermestra de tot modo fratribus vni. Cic. in Arato, Electra Steropeq; simul sanctissima Maia. Iuuencus, Non Maria genitrix, non fratrũ nota protago est. A in nominibus per casum non declinatis producitur, vt Clama, frustrà, preterea, suprà. Lucan. lib. 2. Frustraq; rogatus. Apud Iuuenal non aduerbium frustrà, sed nomen frustra legendũ est contra Nestorem. Sic in Saty. 3. Quòd nudum ac frusta rogantem Nemo cibo, nemo hospitio, tectoque iuuabit. In Auieno corripitur, Ima vehunt cœli, luxit dum frustra frequenter. Libentiùs produxero. Corripiuntur autem ita & quia, vt notum est. Bebelius dicit (quia) à Næuio produci: cæteri corripiunt, quos sequemur. Putà aduerbium. Persius, Hoc putà non iustum est. Numeralia in (ginta) rectiùs producuntur: nam vbi videntur corripi, Nebrissensis credit mendam esse: veluti apud Martial. li. 12. Sexaginta teras quàm limina mane Senator. pro sexagena Et apud eundẽ, Mutua quod nobis ter quinquaginta dedisti. pro quinquagena. Et apud Iuuena. Quadraginta dedit Gracchus festertia dotẽ. pro quadragena. Hæc dicta Nebrissen. si vera sunt, oportebit multos Poëtas emẽdare: nam triginta videtur corripi apud Maniliũ. vide A ante d. Quadra. Sulpit. etiam credit hæc solũ produci, Nestor aũt variari: sed testimoniũ eius friuolũ est: quia ex Macro dicẽte, De folijs eius triginta recẽtia tolles. Virg. 1. Ænei. Triginta magnos voluendis mensibus orbes. Idẽ. 7. Ænei. Triginta capitũ fœtus enixa iacebit. Petronius Arbiter, Sanguine Romano sexagintaq; triumphos, Eadẽ ablãtũs tantùm producitur. Vide li. 1. circa Synalœpham

frustra

ginta

Ioephā. Produc quoq; Præterea, Interea, Anteā, Posteā, Cōtrā, Vltrā: bis tamē inuenio (contra) corripi Lucret. lib. 1. Ne forte hæc per se cogant nos contrā fateri. Marcus Manilius lib. 2. Contrā iacet cancer, patulam distentus in aluū. Iuuenal. Vltra Sauromatas, &c. Serenus licenter corripit, Cura nihil prodest, nec ducitur vltrā cicatrix. Posteā frequens est apud Ouid. & semper corripitur: sed volunt esse orationem: veluti 1. Fast. Post ea mirabar cur non fine litibus esses ille dies. Antea in. 1. Æneid. nō aduerbium vel coniunctio est, sed accusatiuus ab Anteus viri proprio, contra quosdam, vt rectè docet Seruius Grammaticorum princeps, Ah, vah, producito solùm. Eia Valerius Flac. corripit: & Alleluia Sidonius. ¶ A declinatum breuia, vt Crusta, in vtroq; numero: nisi in ablatiuo singulari. Plerique à crusta ita differre credunt, vt crusta sit pars eorū quæ non comeduntur: crustū verò quæ comedi possunt: itaq; crusta dicatur suprema pars ligni, lapidis, glaciei. Virg. Concrescunt subitò currenti in flumine ripæ. Hanc differentiam refellit Beroald. in. 10. Apuleij, Asserit crustam de edulio etiā rectè dici. Nam Plin. in. 19. de papauere scribens, sic inquit, Hoc & panis rustici crustæ inspargitur, adfuso ouo inhærens, vbi inferiorē crustā apio githq; cereali sapore cōdiunt. Badius sic, Plinius quidem semel, nec differentiā eleuat: non enim negant crustū dici cuiusq; rei extremā partē duriorē: sed crustula neutro genere aiunt dici edulia, quæ tota comeduntur, cùm sint quasi crustæ. Ecqua corripitur, sed dicitur etiā ecquæ, syllaba longa. Plaut. in Stich. Dum percunctor portitores, ecquæ nauis venerit ex Asia. Virgilius in. 3. Æneid. Ecquæ nam puero est amissæ cura parentis? Græca in a, versa à nominatiuo in e, interdū producuntur. Galbana aūt accusatiuus pluralis, non ablrūs singularis corripitur à Iuuenal. Cærulea indutus scutulata, & galbana rasa. In quo hallucinatus est, teste Stoa Ferettus. Et Seruius in (caua): est eīm ablatiui casus. Caua tum personat æquora concha. Dama, nō clama corripit. Horat. Ergo nunc Dama sodalis, cōtra Landinū. Anteā & Posteā aduerbia tantùm producuntur. Hora. in Epo. Romanus: heu posteā fugabitis. Iambicus trimeter. Idem, Pecti nihil me sicut anteā iuuat. Et Plau. in Pœn Si authoritatem posteā defrnngeris. Iamb. trim. In ginta nomina libenti⁹ produxero, licet Iuuēcus corripiat, Argenti triginta minas, &c. sed fortè scripsit mnas. Frustra licet semel corripuerit Rufus Auienus, tamen meliùs producitur. Sic vltrā, quod Serenus corripit. Putā aduerbium, corripitur in Priapæis, Vt Phœbo putā filiòve Phœbi. Nisi sit puto. Qua, nequa, siqua, aliqua, quæ videntur aduerbia, quia non rdduntur substantiua, producuntur vt adiectiua ablatiui casus: subauditur enim ablatiuus via, aut natione. Vt Æneid. 1. Qua data porta ruunt. Nequa scire dolos. Siqua fata sinunt. Et in Bucol. Etsi non aliqua nocuisses, mortuus esses. Sed alterius casus corripiuntur. Vt Persius, Nequa sub æratro, &c. Alleluia offendo corripi Sidon. in. 2. epist. Curuorum hinc chorus Helciariorum Concinnentibus alleluia ripis Ad Christum leuat amicum celeusma. Et Prnden. in hymno post cibum, Amen reddidit, alleluia dixit. Phaleucij sunt. Voces Hebraicæ sunt. Contrā Virgilius & Veteres producunt. Ausonius etiam corripuit, Sæpè mora est quoties cōtra pacem dubites. Eia variatur: correptio videtur melior, quia ea placet Probo. Val. Flac. lib. 8. Quærenti tunc deinde viam, qua se arduus heros Ferret ad aurigeræ caput arboris, eia per ipsum Sidonius, quia in Phaleucio nunquam videtur in prima sede posuisse trochæū. videtur producere, Eia Calliope nitente palma. Virgilius dubiū vitans dicit, Eia age rumpe moras, Ha aut ah videtur à Seneca corripi in Troiade, Semper ha semper. Adonium est ex dactylo & spondæo. Virg. autem, Ah Corydon Corydon. Quianam semper corripitur vt quia. Virg. Heu quianam tanti cinxerunt æthera nimbi. Ennius, Heu quianam dictis nostris sententia flexa est. Bebelius deceptus mendoso codice, credidit apud Næuium quianā produci, sic legens, Fare, quianam Saturni populum pepulisti Nunc me impulsore correxit: quia omnes libri sic habent Quianam Saturnium populum pepulisti.

contrā
vltrā
posteā

E in vltimis.

E breuia. primæ produc & nomina quintæ,
Cum natis: addes pluralia cuncta secundæ.

Iunge doce & socias. Monosyllaba longa repono,
Inclinatiuas præter: Malè cum bene demto.
Omnia produces aduerbia, siqua secunda
Præstiterit: summiq; gradus aduerbia quæuis.
Sunt fermè atq; ferè producta, quibus dabis ohe.

E in vocatiuis & ablatiuis tertiæ

E corripitur, vt Docere, Ganymede, Oreste, Hercule, Achylle, Vlysse, & similes vocatiui & ablatiui tertiæ, contra Ælium Nebrissensem, & alios plurimos. Mart. libr. 5. Cur mitis aperto Respicis ore Iouem? de Ganymede loquor. Persius, O si sub rastro crepet argenti mihi seria dextro Hercule: pupillumve vtinam, quem proximus heres. Impello, expungam. Proper. libro. 4. Quiq; tuas proauis fregit Achille domos. Martial. libr. 2. Humanè facis Herme, non superbè. Phaleucius est. Ouid. 1. Trist. Fecerunt furiæ tristis Orestæ tuæ. vbi aliqui habent Oresta. nusquam certè eiusmodi ablatiui & vocatiui tertiæ declinationis producuntur, quicquid dicant Sulpitius & Ferettus: atq; ipse denique Priscianus. Etenim hi omnes vno argumento, eoque adeò infirmo tutantur se. Lucan. lib. 8. Signaq; ab Euphrate cum Parthis capta sequentem. *id inquam* valde debile est: quia (vt Nestor ait) Euphrates Euphratæ, primæ *declinationis* esse potest: vel Euphrates Euphratis, tertiæ; vel Euphrate Euphrates, teste Calepino. Adde quòd cæsuræ licentia locum habere posset, vt apud Virgil. in grauia. Et apud Oui. Nil opus est morte pro me, sed amore, fideque. Et tibul. Et canis arente tereat arua sui Ita dicit se legisse in emendatissimis codicibus Bebelius, *adducens quoq;* illud ex Moreto, Et reserat clausa quæ prouidet ostia claue. Sic defendi *potest* illud Lucretij, Imbribus aut tabe membrorum ambusta vacillent. nam *apud Veteres* tabe extra cæsuram nusquam producitur. ideo non variari; sed *corripi* tantùm dixero,

tabe

Lucan. li. 8. Tabe fouens bustum. Idem li. 6. Tracta durescunt tabe medullæ. sic cæteri. Cæsuræ aũt licentia, etsi vitanda sit frequens, iuxta illud Terẽtiani. Nec tanta in metris venia conceditur vti: non est tamen penitùs refugienda, si parcè fiat in magnis operibus, etiã si in vocalem desinat, vt iam patuit: multò aũt, magis in *penthemimeri,* si in consonantem desinat, vt patet ex libro primo nostro. Non pigebit *pluscula testimonia* afferre. Virgil. Si pereo manibus hominum, perijsse iuuabit. Idem, *Ecce* trahebatur à templo adytisq; Mineruæ. Lucan. 4. Æthiopumq; teris alieno gurgite campos. Iterũ Virgil. Emicat Euryalus, & munere lætus amici. Sillius li. 3. Palladio Bethes vmbratus cornua ramo. Horat. Ne quis humasse velit Aiacẽ, Atrida vetas cur? Ouid. Atque vtinam viuat, & non moriatur in illis. Idem, Et qua tu biberis, hac ego parte bibam. Idem, Mentis inops rapitur, vt quas audire solemus. Idem, Arte leuis currus, arte regendus amor. Virgil. Non te nullius exercent numinis iræ. Propert. Nunc tu siue legis vmbrosæ flumina syluæ: sic multa alia leges etiam in alio carminis genere. Horat. Angulus ridet vbi non Hymetto. Sapphicum est. vt apud eundem, Doctè sermonis vtriusq; linguæ. Idem, Quàm si quicquid arat impiger Appulus. Asclepiadeum est. Ergo, vt summatim dicam, Ablatiui & vocatiui tertiæ declinationis in e desinentes tantùm corripiuntur, vt Hermogene, Aristotele, &c. Euphrate in Lucano, vel primæ declinationis est, vel cæsuræ licentia excusatur. E in prima & quinta declinatione,

noĩa in e primæ & quintæ.

in quocunq; casu reperitur, producitur: vt Parasceue, Anchise, vocatiuus & ablatiuus, Specie, die, re. hinc Hodie, pridie, postridie, quotidie, quare. Ouid. 1. Meta. Officioque pedum nymphe contenta duorum Erigitur. nam dicitur Nymphe nymphes, vel nympha nymphæ. Idem. 8. Metam. Cumq; Pheretiade & Hyantheo Iolao. Ideo indoctè

mitylene Calpe.

dixit Sidonius in Epithalamio Polemij, Tu Mitylene satus cognoscis Pittace tempus. Lucan. lib. 1. Hesperiã Calpe summo ve impleuit Atlante. ablatiuus est à nominatiuo Calpe Calpes: quod nomen montis, vrbis, & insulæ est. sed de monte loquuntur ferè. Poetæ. Pro eodẽ dicitur hæc Calpes, huius Calpis per tertiã, teste Georgio Valla Placenti. li. 31. cap. 21. & hinc ablatiuus Calpe corripitur apud Rufum Festum. vide Titan

in i ante t. Et apud Iuuena. 14. Saty. Æquora transilijt, sed longè Calpe relicta. Placet hæc Placentini opinio magis quàm Prisciani & aliorum, qui putarunt apud Iuuenal. esse systolen. Produc quoq; pluralia in e, vt Cete, Tempe, Mele. Catullus, Confestim Peneos adit viridantia Tempe, Tempe quæ syluæ cingunt super. impendentes. Secundus versus est spondaicus. Valerius Flaccus lib. 8. Cerneret & Tempe viridi luctantia fumo. Horatius libro primo Carm. Ode. 21. Vos Tempe totidem tollite laudibus. Asclepiadæum est. Ouidius primo Metamor. Sylua, vocant Tempe, per quæ Peneus ab imo, &c. Sillius libro. 11. Subitò emicuère per vndas, At murmur cete toto exultantia ponto. Lucretius lib. 2. Ne tu fortè putes serræ stridentis acerbum Horrorem constare elementis leuibus æquè, Ac musea mele per chordas organicaq;. Idem in eodem, Et cygnea mele, Phœbeaq; Dædala chordis Carmina consimili oppressa ratione silerent. Martianus Capella à melos in plurali mela portulit, dicens lib. 2. Tu vatum mela dulcibus camœnis. Phaleucius est. Hæc qualiacunq; mea sunt, quia de his ante me nullus meminit, vt neq; de multis alijs: quod vehementer miror. De nominibus quintæ notiora sunt testimonia, quàm quæ nobis probentur. Martial. lib. 1. Cœnares hodie Procelle mecum. Phaleucius est. Idem alibi, Vxorem quare locupletim ducere nolim, Quæritis, vxori nubere nolo meæ. Ausonij liber mendosus est: Hoc die mercatus cras citharœdus eris. pro Hæc here mercatus, aut Omnia mercatus. Fames nunc tertiæ est, olim fuit quintæ, vt Gell. lib. 8. docuit. Hinc mansit ablatiuus (fame) quem corripere potes: productio tamen est frequentior. Tibul. lib. 1. Ipsa fame stimulante furens. Ouid. 8. Meta. Iamq; fame patrias, altiq; voragine ventris Attenuarat opes. Virgil. Æneid. 6. Obijcit ille fame rabida tria guttura pandens. Producitur omnis secunda persona vocis actiuæ, singularis numeri, præsentis temporis, secundæ coniugationis, imperatiui modi: vt Doce, mone, &c. Quòd autem Caue frequentius corripi quàm produci in omni ferè Poëta inueniatur, ideo est, quia olim Cauo, vido, fulgo, & alia quædam dicebant per tertiam: nunc fulgeo, video, caueo, per secundam dicimus. A tertia tamen aliquæ personæ mansère: nam caue quilibet corripere potest adeò est frequens. Hora. Vale, vale, caue ne titubes, mandataq; frangas. Ouid. 1. Trist. Tu caue defendas. Propert. Tu caue ne tristi cupias pugnare puellæ. Cic. in Arato. Hoc caue te ponto studeas committere mense. sic cæteri. Persius, Sed quid opus teneras mordaci radere vero Auriculas? vide sis, ne maiorũ tibi fortè Limina frigescant. Cato, Hoc vidone rursum leuitatis crimine damnes. Sic Scato pro scateo quondam dixère Lucret. lib. 5. Et partim pleno scatere atq; erumpere campo. Valedico etiam hanc ob causam variatur. Ouid. 1. Trist. Sæpe valedicto rursus sum multa locutus. In eodem, Idq; quod ignoti faciunt valedicere saltem. Monosyllaba producuntur, vt Me, te, se, de. Hinc demuntur coniunctiones encleticæ Que, ve, ne: & in compositis, Quisq;, nonne, &c. Quæ nomen & væh interiectio per diphthongon producuntur, vt Næ pro vtique & certè. Ne prohibendi producitur, vt etiam in compositis Nequis, nequando. Syllabicæ adiectionis nõ dictiones monosyllabæ sunt, sed vltimæ dictionum syllabæ, ideo corripiuntur: veluti Huiusce, illicce, tute, tuapte. Lucret. li. 1. Accipe præterea quæ corpora tute necesse est. Producuntur aduerbia in è ab adiectiuis secundæ declinationis, siue cõparentur, siue non: vt Piè, egrediè, æquè, properè, summè, eximiè, &c. Tibul. li. 1. Quidve piè, dum sacra colis, pureq; lauari Te memini, & puro succubuisse toro? Ideo non satis doctè, Piè corripitur in hymno de diuo Laurentio, Intulit cælo piè laureandum. Sapphicum est. Iuuenal. Atticus eximiè si cœnat, lautus habetur. Ennius, Egregiè cordatus homo. Valerius Flac. lib. 5. Dixerat: ast illi properè monstrata capessunt Limina. à Properus propera properum, quod sæpè leges. Similiter produces apprimè. Virgilius autem correptionis gratia, apprima per a dixit, vt Torua pro toruò, Flos apprima tenax. author est Seruius, licet refragetur Nestor. Corripiuntur tamen bene & malè, atq; mage pro magis. Ouidius, Non bene conueniunt. Idem putatur (malè) semel produxisse. Vt in. 1. de arte, Sæpe malè dixit, &c. id verum non est: quia (mane) legendum est à (maneo) licet per mendosos codices decepti plurimi aliter legerint nõ sine peruersitate sensus. lege itaq;, Sæpè mane dixit, quum iam properaret Achilles. ipsa Achillis amica sæpè dixit, ô Achilles mane, cùm

E plurale Tempe Cete

mele

mela

die

fame

Doce & similia. Caue.

valedico

monosyllaba.

Aduerbia in e

malè

Achilles properaret ad bellum Troianū &c. impresio Aldina, vt quædam aliæ, manè habet, non malè. Aduerbia: superlatiui gradus vndecunque fiunt, producuntur: vt Maximè, minimè, licet pro (nō) sumatur: fortisimè, pœnisimè à pœne, quod corripitur. Propert. Sic erepta mihi pœnè puella mea est. apud Ouidium, vbi (pœne) videtur produci, (poni) legendum est, teste Bebelio, Contiguos poni Scipio magne tuis.

Æquè Æquè producitur tantùm. Horat. in.1. Epist. Æquè pauperibus prodest, locupletibus æquè, Æquè neglectū pueris, senibusq; nocebit. Sunt qui malè credant corripi in .6. Thebaid. vbi in (eque) est præpositio (è) & coniunctio (que,) Debitus èque tuo venit hæc iniuria voto, id est, & hæc iniuria venit è tuo voto Produc ferè, fermè, & ohe.

fermè vide vocalem ante vocalem. Iuuena. Mobilis & varia est fermè natura malorū. Idem, Nulla ferè causa est, in qua non fœmina litem Mouerit. Ausonius semel corripit. Bacche vocatiuus, seu potiùs interiectio bacchantis, produci inuenitur Horat. lib. 3. Vsque ad mala citaret Io Bacche modo summa Voce, &c. alij legunt, Et modo, &c. ¶ E breuia, vt Oreste, Achille, Vlysse, similesque vocatiuos & ablatiuos tertiæ declinationis contra Stoam, & alios quosdā, vt satis probaui. Orestes enim etiam tertiæ Ouidio in Hero, Surdior ille freto clamantem nomen. Orestes. Sic Thyestes Mart. libr. 5. Fugerit an mensas Phœbus, cœnamq; Thyestes. Idem, Tereos aut cœnā crede Thyeste tuam. Quintianus putans tantùm primæ, reposuit Thyesta & in. 5. Metam. Polydecta: vbi est, Te tamen ô parui rector Polydecte Seriphi. Primæ tamē in e producuntur Ouid. Laërteque satus. quod Tortellius putans corrigere, dixit Laërta. Ideo malè *interpres* Strabonis libro. 13. Hanc Laërte satus sacras deducit ad aras. est enim primæ tantùm, quod tantùm producitur. Ita Æneid. 3. ex sententia Prisciani legit Stoa, Coniugio Anchisa Veneris dignate superbo. Ego certè Anchisā corriperem vt Atrida: producerē tamen Atride. hæc Despauterius. Badio autem & pluribus videtur aptiùs dictum Anchisa quàm Anchise: quia sequitur dignitate: & censet accusatiuum primę *in an* aut en, & vocatiuos in a aut e, à nominatiuis longis produci. Illud autem *Horatij*, Atrida vetas cur dictum esse à nominatiuo breue Atrida, pro Atrides. Mastice dum corripitur, est ablatiuus à mastix, non à mastico masticas. Die semper producitur, nisi in compositione die quarti: ideo Ausonij illud, Hoc die mercatus, legendum est, Hæc here mercatus, cras citharœdus eris. Quare semper producitur, nisi abijciatur. vt in Virgil. Quare age, &c. Vide tertiæ à vido, corripitur etiam Valerio Flacco, Intro vide *laeta* comantem. Sic Scato. Lucret. in. 5. Largifluum fontem scatere, atque erumpere *flumen*, & cæte. Crebrè aduerbium tantùm producitur. sed crebra nomen pro *aduerbio* posuit Maro, dicens, Pede crebra ferit. Sic idem, Flos ad prima tenax aut apprima: quia apprimè semper producitur. Eque dum corripitur vt docui, duæ sunt particulæ: e præpositio & quæ seu que coniunctio. Mele plurale in secunda producitur Lucretio in. 2. Ac musæa mele, & cæt. Vale ab antiquo verbo valo, vt mecum sentit Stoa, corripitur apud Ouid. Mane non malè ab Ouidio producitur, vt etiam mecum sentit Stoa. Ordine pro optimè legendum illic est, Quid competat, ordine pandas. nisi sit vocatiuus, Minimè, bene. Horat. Minimè: cur? Stoicè dicam. Maximè aduerbium. Ausonius, Quā maximè nunc proloquor. Iambicus dimeter. Valdè semper producitur, à clasicis, sicut validè: vnde per syncopen detorquetur: & comparationem recipit ab illo etiam per syncopen: vt Valdius oblectant. Nomina autem pro aduerbijs posita, vt Rite, iure, triste, dulce: non mutant quantitatem. Ferè dicitur variari: quia Ausonius dixit. Nam tecum ferè totus ero, quocunque recedam. Non omisit id Quintianus. Sunt tamen qui putent vocatiuum esse à nominatiuo (ferus) amatoriè dictum ô fere, id est, Quanquam es ferus, tecum totus ero. Sicut Dido dixit, Non tibi diua parens generis nec Dardanus auctor, Hoc Badius. Certè non constat ratio, quare diceret fere totus, & non omninò totus: etiam Fere pro ferme alibi producitur.

I in Vltimis,

I longum pono. Vocitantem contraho ternæ, Sæpeq; Græcorum ternum: Minoidi testis.

Sed

Sed nisi, siue quasi, mihi, ibi, sibi, vbi, variabis
Et tibi: iunge cui. tantum breue moly locatur.

I producitur. Martial. lib. 8. Quàm vellem fieri meus libellus. Phaleucius est. Corripitur verò cunctus tertiæ declinationis vocatiuus. Virgil. O crudelis Alexi, nihil mea carmina curas. Mirabar quid mœsta deos Amarylli vocares. Ouidius, Non tibi sic dices, Philli sequendus eram. Papinius Achil. 1. Quo rapis ingentem magni Chironis alumnum Fœmineis Nerei dolis? Sulpitius malè credidit hîc vltimam in (Nerei) produci: quia sic produceretur prima in (dolis), quod manifestò falsum est. Corripe itaq; sine vlla exceptione omnem vocatiuum tertiæ: vt Pari, Tethy, Theti, Themi, &c. Datiuus tertiæ Græcus corripi inuenitur. potes etiam producere, testatur Georgius Valla li. 38. cap. 23. Papinius. 1. Achil. Palladi littoreæ celebrabat Scyros honorum Fortè diem. Catullus de coma Berenices, Luce autem canæ Tethyi restituor. Valerius Flacc. lib. 2. per duas syllabas Tethy in datiuo extulit, dicens, Vndæ: Quam Tethy longinqua dies Glaucoq; repostam Solibus, & canis vrebat luna pruinis. Catullus in Argo. Tum Thetidi pater ipse iugandum Pelea sensit. hic datiuus producitur. Ibidem, Morte ferox Theseus, qualem Minoidi luctum Obtulerat mente immemori. Sabinus in epistola Demophoontis ad Phyllida, Phillidi Demophoon patria dimittit ab vrbe. Propertius, Tyndaridi poterant gaudia ferre sua. Eiusmodi datiuos à genitiuis crescentibus, Aldus credit non posse produci, nisi ratione cæsuræ. Variabis in litera posita: inter quæ nisi, quasiq; rectiùs corripiuntur. Cui sæpius monosyllabum est. Aliquando dissyllabū est, & variatur. Ouid. Et quasi discedens oscula summa dedi. Lucret. lib. 2. Et deuicta quasi cogatur ferre patiq;. Rufus in Arato, Vt nec curua quasi declinet cornua nec tum. meliùs corripitur: quia cæsuræ licentia videri potest. vt apud Sidonium in Epithalamio Polemij, Sint tantùm, penitusq; nisi nihil esse probentur. Peritissimi tamen grammatici adeò refugêrunt cæsuræ licentiam, vt per principium tertij pedis sæpe probauerint quantitates: veluti, Coniugio Anchisa Veneris dignate superbo, &c. Ouid Si nisi quę facit, poterit te digna videri, Nulla futura tua est, nulla futura tua est. Corripito libentiùs quasi & nisi. Le (cui) aliquid diximus in primo libro. Mart lib. 12. Et credit cui Posthumilla diues. Phaleucius est Posthumilla à Posthumus deductum fœminę nomen est. Idem lib. 11. Collatus cui Gallus est Priapus. Phaleucius est. Capella lib. 1. Et compar studio, sed cui terreus Ortus propositum in sydera tendere, duo sunt asclepiadæi versus. Idem in eodem libro, Cui panditur aula tonantis. versus est anapæsticus dimeter catalecticus. De reliquis testimonia facilè occurrent. Ouidius, Moly vocant superi. Auctor Priapæorum, Quæ cur moly vocat, mentula moly fuit. Est herbæ nomen. Epy Ferettus dicit variari. Pompilius, teste Bebelio, dicit variari indeclinata gummi, nauci. Ego testimonia poëtarum veterum desydero. Meli, id est, mel, corripitur in compositis, vt Melimela. Lucret lib. 2. Sicuti quadrupedum dixit, nisi liber mendosus est. Corripetur (vti) in composito aduerbio (vtique). ¶ I longum pono. Stoa asserit mecum datiuos Græcos ab is & as corripi & interdum produci. Correptio certè in crescentibus melior est. Etiam ab en, on, & er. interpres Strabonis li. 13. Excepêre duces Agamemnon munus Atridæ. Cui, monosyllabum apud veteres non reperi corripi. Martialis, Clausæ cui folium rosæ corona est. Prudentius autem faciens monosyllabum, corripuit in hymno ante cibum, Sanguine pasta cui sedit auis. Alcmanium dactylicum hypercatalecticum trimetrum, constans tribus dactylis & syllaba. Cui dissyllabum intrepidè varies. Mart. Sed norunt cui seruiunt leones. Phaleucius est. Prudent. Tarraco intexit cui fructuosus. Sapphicum est. Mart. Drusorum cui contigêre barbæ, Phaleucius. Paulinus. Conscia seruitij quòd gesseris, & cui tandem. Nihil opus est ad spondaicum confugere: quoniam (cui) persæpe corripitur manifestissimè. vt Prudentius in Marcionitas, Assignare deos proprios sua cuique iura.

vocatiuus tertiæ. | Datiuus tertiæ. | palladi | theti | tethy | minoidi | phyllidi | Quasi. | nisi | cui | moly

O in

O in vltimis.

O commune datur. Produc monosyllaba, iungens
Cum terno sextum, atq; aduerbia nomine nata.
At variabo citò, cum sedulò, mutuò, crebrò,
Seroq; : sit curtum modò solùm, sed breuiari
Ergò pro causa non vult. Produco quaterno
In casu nomen, sit cuius in us genitiuus.
O patrij, produc, variaq; gerundia vera.

O variatur, vt Cato, Leo, Apollo, Agamemno. licet Græcè in ων per ω scribantur κάτων, λίων, &c. Scribo, & cætera verba. sed, Seruio teste, scio, nescio, ego & duo solùm corripiuntur: & in his profectò (vt cum Seruio sentio) correptio est melior. Ego tamen interim producitur. Virgil. in Diris, Ausus ego primus castos violare pudores. Ausonius, Sicut ego solus me quoq; pauperior. Idem, Separor vnus ego, sed partem sumo minorem. Nestor plura testimonia affert, sed suspecta. Propert. libro quarto. Thuscus ego, Thuscis orior, nec pœnitet inter Prelia Volscinos deseruisse focos. correctissimi libri habent Thuscus ego & Thuscis. Idem in secũdo, Frater ego tibi sum, filius vnus ego. Emendatiores libri habent, Frater ego & tibi sum, filius vnus ego. Ouidius in epist. Sed quid ego reuoco? dictis his omen abesto. aliqui libri habent, Sed *quid ego* hæc reuoco? sic enim legit Aldus, & dicit apud Papinium legi, Sed quid ego *hæc*, fessosq; optatis demoror vndis? Sic alij libri fortè mendosi sunt. Ergo *cum Aldo* solùm corripe. Producuntur tantùm monosyllaba, vt Sto, do, flo, ô, pro, præpositio & interiectio. Producuntur tantùm datiui & ablatiui, vt Domino, meo, amato, Tydeo: quẽ datiuum (nisi menda sit pro Tydi, vt Orphi pro Orpheo) corripuit Papinius. 8. Thebaid. dicens, Vos præda ruenti Tydeo. In Sidonij. 3. Panæg. mẽdosè legitur, *Iam* Tybrim tremuère meũ me Teutono iũcto. pro Teutone. quia rectè Teutoni & *Teu*tones dicimus. Producuntur tantũ aduerbia ex nominibus ducta, vt Tanto, *quanto*, falsò, manifestò: primò: quod tamen corripitur apud Aratorem, vt *verò coniunctio* apud Val. Flac. & Sillium. Variantur autem citò, sedulò, mutuò, crebrò, serò, & profectò, teste Sulpitio: sed modò, tantùm corripitur. Cito etiam vix productum reperies: veluti Homo, ambo, & domo: testimonia correptionis facile occurrent. Stathius 1. Thebaid. Sero memor thalami mœstæ solatia mortis Phœbe paras. Idem primo Syluarum, Pectora serò videt. Tibullus, Heu serò reuocatur amor, seroque iuuenta.

Quomodo. Quomodo aduerbium, corripi inuenio. Mart. libro. 10. ad Caium, Quicquid habent omnes, accipe quomodo das. Idem lib. tertio, Quum sit tam pauper, quomodo cæcus amat?

Ergò. Ergô pro causa, veluti Illius ergô, tantùm produci grammatici omnes testantur alioqui variatur. Augustus, Ergo ne supremis, &c. Horat. Nil tanti est: ergo fungar vice cotis acutum, &cæt.

Græcum in o. Xantho. Græcum in o faciens, genitiuum in us producit tantùm o in nominatiuo, datiuo, accusatiuo, ablatiuo: vt Dido, Clotho, Argo, Clio, Drymo, Xantho, Alecto, Echo, Hero, Sappho. Virg. lib. 4. Geor. Drymoq;, Xanthoq;, Ligeaq;, Philodoceq;. Primũ (que) ratione cæsuræ producitur: veluti Liminaq; laurusque dei. Pectoribus inhians spirantia consulit exta. Lucanus, Dum sanguis inerat, &c. quod notandum magis quàm imitandum esse diximus. Nestor dixit ex more Greco illic facere positionem. Sillius li. 4. At non dabat vltra Clotho dura lacus. Nestor dicit se

Clotho. apud Lactant, reperisse recitatum hunc versum. Clotho colum baiulat, Lachesis net, & Atropos occat. Sine dubio versus est ineptus ab imperito aliquo Lactantij libris adiectus: quia baiulo primam producere alibi ostendimus: & Clotho Græcè per omega in vltima scribitur, vt Sappho. quare ineptus est versus, Quid nisi lasciuas can-

cauit

tauit. Sappho puellas? Oui. in. 2. de remedio Amoris, Me certè Sappho meliorem fecit sappho amicæ. Iuno variatur, quia Latinũ est. Genitiuus in o producitur tantum, vt Apollos Apollo, Androgeos Androgeo, Athos Atho, & similia per tertiam declinationem Atticam. Virg. Androgeo galeam. &c. Idem Georg. 1. propter sequentem vocalem corripit accusatiuum Atho, teste Nest. Aut Atho, aut Rhodopen, &c. Variabis gerundia quę verbi constructionem seruant, productio tamen est frequentior. Adiectiua autem gerundiua tantùm producuntur, quia nomina sunt nõ verba. Virg. Cantando tu illum? &c. Iuuen. Sat. 3. Plurimus hic æger moritur vigilando: sed illum Languorem peperit cibus imperfectus, & hærens Ardenti stomacho. Tibull. lib. 3. Aufer & ipse meum pariter medicando dolorem. Mart. li. 2. ad Zoilum, Fœlicem cœnam Zoile dando tuam. ita legit Tibulli interpres Bernardus Veronensis, sed minus rectè, vt opinor: quia libri, quos ego vidi, longè aliter habent in meliore sensu, vt mihi videtur: sic, Fœlicem fieri credis me Zoile cœna, Fœlicem cœna Zoile dein de tua. Alphius Auitus apud Priscianum lib. 8. Spatiando paulatim trahit. Est iambicum dimetrũ. Ausonius de studio puerili. Et melicos lyricosq; modos præfando nouabis. Virg. in Catalecto, si Virgilius sit author, Sæpe audendo mare, & vincere sæpe hyemem. Calphurnius Ecloga. 9. Formosior Ida Dicor, & hoc ipsum mihi tu narrare solebas, Purpureas laudando genas, & lactea colla. Sedulius lib. 1. Sperando tepescit. sic Ecclesiastici sæpissimè. ¶ O commune datur, vt Ambo. Virg. in Bucol. Ambo florentes ætatibus, Arcades ambo. Horatius ambo pro ambos manifestè corripit. Sic Maro duo pro duos, Si duo preterea tales Idæa tulisset Terra viros. Productio est rara. Sic (homo) quamuis correptio frequẽtior, quibus hominis facit: antiquis tamen quibus hominis, productio est non rarò. Lucillus apud Cicer. libro secundo de finibus bonorum, O Publi, ô Gurges, ô Galoni es homo miser, inquit, Lucret. lib. 6. Arbor homoq; videtur, & omnia de genere omni. Ennius, Egregiè cordatus homo catus Ælius Sextus. Idẽ, Vnus homo nobis cunctando restituit rem. Et Horat. Quidam notus homo quum exiret fornice, &c. Sic Virgo, Licet virginis facit, producitur: O virgo noua mi facies, &c. Ilico, modo, cedo pro dic vel da, vix inuenies produci. A modo corripitur ab Ausonio in Mosel. Nobilibus repetenda nepotibus amodò cœptum Detexatur opus. Sic Dummodo & quomodo correpta leguntur. Ego vix vsquam producitur à Virgilio, Ouidio, Papinio, aut eorum æqualibus, aut maioribus. Nam apud Papin. in. 1. Thebaid. legendum est, Hisne etiam funestus ego, & videt ista deorum Ignauus genitor? Coniunctionem (&) habent libri quoscunq; videre licuit, & eam sensus exigit: Et in quarto, Sed quid ego hæc, fessusque optatis demoror vndis? Caue omittas pronomen (hęc): quia ipsum habent libri quoscunq; vidi, sensu id exigente: Plautus tamen produxit, si Pylades rectè eum legit, vt in Casina, & alibi. Denuo probus asserit breuem inter duas lõgas habere: Victorinus dactylum esse dicit, cui propter Probum Stoa reclamat, carpens Sedulium dicentem, Vox domini super extat aquas, vox denuo verbum. fit ex de & nouo. Verò coniunctio variatur. Valer. Flac. lib. 5. Neque inexorabile certè Quod petimus: sin verò preces, & dicta superbus Respuerit, &c. Sil. lib. 9. Lux oritur mihi magna satis, sat verò superque Bellandi merces: sit gloria cætera vobis, &c. Virgil. Egregiam verò laudem, & spolia ampla refertis. Gerundia etiam Ausonius corripit, Non faciendo nocens, sed patiendo fuit. Celeno Celenus, & cætera similia semper producuntur. Cic. Alcyone Meropeq;, Celeno, Taigeteq;. Sic Aldus: nec staret si legatur Celenoq;, &cæ. Nec in Germanico addetur (q;) Electra, Alcyoneq; Celeno, Taygeteq;, &c.

gerundia

V & B.

V semper produc. B contrahe. Barbara deme.

V produc, vt IESV. B corripitur. vt Ab, ob. Virgilius, Arma virumq; cano Troiæ ab qui primus ab oris. Sedulius produxit: quia sequitur h, quę consonantis vim aliquando creditur habere: quod notandum est, non imitandum, ait ergo in libro. 3. Ab hac ergo pedem retro faciamus, & arctum Corde petamus iter. sic nõ imitaberis simili causa defensum in eodem libro, Vir humilis, &c. Barbara in b producuntur, teste Nebrissensi,

sensi, vt Iob, Iacob, Animadab, quod pœnultima longa Latinè Animadabus effertur, teste eodem. Iuuencus, Hoc Iacob etenim puteo cum prole bibebat. Græcis per ω scribitur. Georg. Valla Placent. li. 18. cap. 25. dicit Tu, in composito Tumet, corrip. à Lucretio. dicente, Tum tument à nobis, &c. sed fallitur (vt opinor) Placentinus: quia libri quos vidi, habent (tutemet) in meliore sensu. Lucret. li. 1. Tutemet à nobis iam quouis tempore vatum Terriloquis victus dictis desciscere quæres. Casu memoratu, tantùm producuntur, quicquid quidam dicant, vt cornu, &c. in omni casu. ¶ V semper produc. Diomedes tamen, Seruius, Victorinus & Probus sentiunt u neutri generis corripi, præterquam in ablatiuo. Aldus nititur probare genu corripi posse: quia γόνυ quod idem est, Græcis corripitur: verùm ego plures facerem vnicum classici poëtæ testimonium quàm mille grammaticorũ sine testimonio ratiunculas: at isti nullum afferunt. Prisc. autem dicit u semper produci: & præstò sunt testimonia. vt Oui. Meta. 8. Pressa genu digitis inter se pectine iũctis. Et Virg. Æn. 1. Nuda genu, nodoq; sinus collecta fluẽtes. Vbi (genu) accusatiui casus producitur. Verùm Aldus asserit cæsuræ licentiam esse, sed nihil facit nisi correptionem probet, quę est apud veteres ab us breui, abiecta s litera, vt Decidere falcibus ramos. & certè mirandum videtur u nũquam corripi, nisi sequatur s, quæ pro nulla veteribus est habita. Producemus ergo u, si non sit s, cum Prisciano: & permittemus veteres us corripere per ablationem aut non pronuntiationẽ literæ s, quod etiam in is faciunt.

tumet
tutemet

C in vltimis.

C produc, præter nec, donec. Sed variabis
Hic bene pronomen. Fac verbum iungimus isti.

C producitur, vt sic. Virgil. 3. Æneid. Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat. Martial. lib. 7. Sic ad Lethæas, nisi Nestore serior, vndas Non eat, optabis quem superesse tibi. Idem semel corripuit, vt lib. 2. ad Sextum, Et secum sic vt audiam susurrat. Phaleucius est. non ausim tamen imitari: quia semel tantùm, & forsan mendosè corripitur: veluti ac (vt Bebelius notat) apud Papinium in. 3. Thebaid. Sed gelidis ac inertibus æuo. puto mendam esse, pro &c. Ideo (ac) solum produxero. Corripiuntur autem Nec, donec. Martialis lib. 3. Quanta nec in Libycis debuit esse iugis. Alibi apud eundem, Nec armata manus Hydræ mors vna fuisset. menda est pro non armata, &c. Vt apud Sillium libr. 8. Cælicolũm matri nec hoc habitata pruinis. menda est pro non. Idem lib. 5. Donec abundanter diffuso sanguine latè Procubuit moriens. Hic aduerbium producitur tantũ, & à veteribus diphthongo ei annotabatur heic. Valla in Matthæum dicit se id in antiquo marmore notasse. Virg. 1. Æneid. Posthabita coluisse Samo, hic illius arma. Hic pronomen variatur, sed rectiùs corripitur. variari testatur Seruius in illud. 8. Aeneid. Est hic, est animus lucis contemptor. Idem in Bucol. Et vitula tu dignus, & hic, & quisquis amores, & cætera. Idem in secundo Aeneid. Hæc finis Priami fatorum, hic exitus illum Sorte tulit. Horatius, Stultus & improbus hic amor est, dignusq; notari. Martialis, Hic est quem legis, ille quem requiris. Phaleucius est. Ouid. Phyllidis hic idem teneræq; Amaryllidis ignes. Idem. 12. Metam. Ast ego dum parat hic armis nudare iacentem. Regius corrigendum credit hicce: quia Priscianus & Donatus dicunt (hic) pronomen corripi, aduerbium produci, mihi placet propter iam dicta cum Seruio hic pronomẽ variari. Maturantius & Ferettus ex Prisciano credunt pronomen (hoc) variari, quia in vetustis libris apud Virgilium. Hocce erat alma parens, legitur. quod productionis gatia factum autumant. Mart. libro. 5. Consequor hoc, vt me nec timeas, nec ames, Ouid. 1. Fast. Hoc ego pro vobis, hoc vos orate coloni. Sed ad (hic) reuertor, vt correptionem ostendam. Virg. Aeneid. 4. Solus hic inflexit sensus animumq; labantem. Idem in sexto, Hic vir, hic est, tibi promitti quem sæpius audis. Fac, contentiones grammaticorum faciunt vt Badius dixerit variari: sic Bebelius quoque: nam Sulpitius vult produci tantùm, testimonio Ouidij in. 1. de remedio Amoris, Duriùs incedit, fac ambulet; omne papillæ Pectus habent tumidæ, fascia nulla te

hic aduerbium

hoc

hic

fac

la tegat. Vbicúq; verò produci videtur, ipse legendum dicit (face) pro fac. At Nestor. Ælius Nebrissensis, & Nicolaus Ferettus dicunt (fac) corripi tantùm: quia sit à face vbi a corripitur: vt sit fac pro face, veluti fer pro fere, Et apud Ouidium, teste Ferretto, vbi Sulpitius putat produci, corripitur: quia ita legit Ferettus, Duriùs incedit, fac obambulet. Nestor autem Rigam carpit, quia produxerat (fac) dicens in Genesi, Tu prior egressum fac, & coniunx tua nati. Ouid. in. 3. de Arte, Mille fac esse iocos, turpe est nescire puellam. Idem in epist. Protesilai, Et dicet, referas arma, fac ista Ioui. Idem, Phylli fac expectes Demophoönta tuum. Ausonius in epigram. At transire iube, vel fac vtrunq; parem. Mart. lib. 5. Signa rariùs, aut semel fac illud. Phaleucius est. sic in multis alijs locis. nec verisimile videtur omnes libros esse mendosos. potest itaq; corripi: semel notaui manifestò produci. Ouid. in. 1. de Arte amandi, Hos fac Armenios: hæc est Dancia Persis. Hormidac corripitur in Sidonio. ¶ Lac in Sereno producitur, Lac asinæ placidæq; bouis prodesse loquuntur. Victorinus asserit corripi. Tu Serenũ imitare, donec ex vetere poëta probetur corripi, & tũ varibis. Donec. teste Beda, producitur à Paulino fortè per cæsuram: tu cum alijs corripito. Nec producitur in tertio Fastor. Libera currebãt nec obseruata per annum Sydera. vbi lego necdum, Et à Lucilio Sat. 8. Feruere me longum, nec hoc lictoribus tradam. vbi h sequitur, & fortè aliter scriptum est: quia multa veterum in Marcello, Festo, Varrone, diuersissimè leguntur & ita non vbiq; verè. Huic datiuus tantùm producitur. Paulinus autem spondaicum fecit, dicens, Quum subitò aut illic corda hostibus, aut huic ora. vbi Beda dissyllabum legit, & corripi putat. Hic aduerbium, vt dixi, tantũ producitur: ideo errat qui dixit, Cur ergo impensam perdis hic aut operam? Sic corripi putatur à Lucilio apud Lactan. lib. 4. Ianus, Quirinus pater, sic & hoc dicatur ad vnum. Sed ego legã sine (&) quia vacat. Fac Probus dicit corripi: inuenitur tamen manifestè produci. Plaut. in Amphit. Nunc tu diuinè fac huc assis Sosia. Iãb. trim. In quo (fac) producitur, teste Pylade. Prudent. in Ro. Fuci imperitus, fac vt adsit arbiter.

D & T.

D breue ponatur, ceu t, nisi syncopa fiat.

D corripitur, vt apud, Bogud. Sic nomina in t, vt Caput, amat, docet, &c. corripiuntur tantùm, licet Capella dixerit variari. Ego sine poëtarum veterũ testimonio nihil credo grãmaticis: ideo nunquam produxero Et, at, caput, legit, &c. nisi fuerit syncopa. & tunc certè libentiùs corripuero: licet producentẽ non multùm reprehendero: vt Fumat pro fumauit, Obit pro obiuit, &c. quæ producuntur quidem: sed nunquam extra cæsuram. Virg. in. 10. Ænei. Audijt & cæli genitor, &c. At Ouid. 3. Metam. pro fontibus ille lacuq; Interijt: at vos pro fama vincite vestra. Idem. 4. Fast. Nox abijt, oriturq; aurora, Palilia poscor. Idem lib. 9. Metam. Non abijt aptè, &c. Iuuen. Quis nescit, aut quis non vidit vulnera pali? Ouid. 3. Meta. Arduus in nubes abijt, & in æquore summo vmbra viri visa est. Horat. Saty. 9. Quum grauius dorso subijt onus, incipit ille. Iuuen. Magnus ciuis obit, & formidatus Othoni. Vir. 9. Aeneidos. Sceptra Palatini, sedemq; petit Euandri. pro petiuit: quod antè mendosè legebatur: vt bene docet Politianus in Miscilla. cap. 71. & est versus spondaicus. Cui sententiæ malè refragatur Nicolaus Ferettus, argumento nimis friuolo vsus, credens scilicet Euander primam posse corripere, quia Seruius dicit propria variari: quod falsum esse contra Seruium manifestò declaraui. Et si aliquo modo id foret verum, tamen non dixisset Seruius in proprijs etiam regulas generales confundi. hoc est, non concederet in proprijs positionem corripi: veluti Anchises. Aut diphthongon, vt Autolicus, Autonoë, Eutichus, Euander, Aeneas, Aeacus, Oeagrus. miror Ferettum hominem alioqui doctissimum tam pueriliter errasse: sed multi carpendi studio hallucinantur. Plura syncopata aliquando etiam sine syncopa inuenies producta: sed nunquam nisi vbi aliqua cæsurarũ adest. Ergo consilium meum est, vt alibi non producantur: quia similia inuenimus etiam vbi t non est. Horatius lib. 1. Carm. Ode. 3. Perrupit Acheronta Herculeus labor. Asclepiadæum est. Virgil. Pectoribus inhians spirantia consulit exta. Valerius Flaccus.

Sed qualis & quanta viris insultet Enyo. Virgil. Muneribus tibi pampineo grauidus autumno Floret ager. Ergo tutior est etiam in syncopatis correptio. Molim corripiebatur, nunc interimitur. In H ad vocales pertinent, vt Vah, ah, quæ producuntur, vt dictum est. In P vnicum est vetus, vt Volup, id est voluptas, & producitur, quicquid dicant cæteri. Ennius apud Gellium libro. 12. capit. 4. Quocum multa volup, ac gaudia clamque palamq;. Producitur quoq; Ioseph, vt cætera barbara, quæ extensione syllabę fiunt, Latina aut Græca. pœnultima longa, teste Nebrissensi, veluti Alaric, Isabel, Leonor, Guiomar, &c. vnde Alaricus, Isabella, Leonora, Guiomara, &c. Dauid cum Prudentio producito, licet quidam corripiunt. Vesperug volunt produci. ¶ D breue ponatur, vt Alid pro aliud Lucretio. Syncopata in t, quæ amittunt syllabam, dicuntur tantùm producenda. vt in Iuuenal. Magnus ciuis obit, & formidatus Othonis. Si tantùm litera u perit, cijs efficitur sæpiusq; corripitur, nec tantùm primæ coniugationis verba syncopantur. Et interdum cum syncopa fit synæresis. vt Manilius lib. 5. Assuetasq; sibi desit perfundere ripas. Desijt quia (de) producitur, dissyllabum fit. Dauid, Faustus corripuit, vt Stoa sentit non malè: quidam tamen asserunt Ruth, Loth, & similia Hebraica solùm produci. Prudentius in Amart. Loth ingressus iter, nec mœnia respicit alto In cinerem collapsa rogo.

L.

L breue sit. Cum sol, sal, nil. Tolluntur Hebræa.
Pol commune volunt. Tanaquil producere malũt.

L corripitur, vt Hannibal, Hiemsal, mel, fel. Producuntur Sol & nil, cum sal. Ouidius lib. 2. Metamorph. Vlterius spatium medio sol altus habebat. Horatius ad Augu. Nil intra est oleam, nil extra est in nuce duri. Ideo errauit inter neotericos poëtas doctissimus, dicens, Quòd scit in occulta turpe nil esse domo. Nihil autem corripitur. Persius, Gigni de nihilo nihil, in nihilum nil posse reuerti. Hebræa producũtur, vt cum alijs docet Nebrissensis: veluti Michaël, Israël, Micol, Phicol, Baal, & cæ. Erasmus, Virginitas nitor argenti, sapientia sal est. sic Papinius & Ausonius. Tanaquil Etruscum producitur, teste Capella. ¶ L breue fit, vt mel, fel. Ouidius: Quis mel aristeo. Serenus, Siue fel vrsinum tepefacta dilue lympha. Lucret. lib. 3. Ossa dedit terræ proinde ac famul improbus esset. Sal multi putant corripi, sed citra testimonium, ego inueni produci. Ausonius, Dodra ex dodrante est: sic collige, ius, aqua, vinum, Sal, oleum, panis, mel, piper, herba, nouem. Stat. 4. Syl. Non sal, oxyporúmve caseúsve. Phaleucius est, apud Stathium solùm spondæum in prima sede recipiens. Pol corripit Ennius apud Macrobiũ Sat. 9. Nec Pol homo quisquã faciet impunè animatus. Vbi vitiũ videtur in verbo (faciet). Apud Plautum præsertim recognitum à Pylade semper producitur. Aldus etiam produci affirmat. Est ergo anceps. Tanaquil etiam producitur auctoribus Victorino & Capella. Saul producitur, teste Bebelio, quia per ȣ scribitur. Heliul etiam producitur, teste Stoa, vt Heliol & Phul, virorum propria. Israël etiam producitur. Sidonius & quidam alij synæresin fecêre, dissyllabum ponentes. Sed hæc hebraica ferè sunt. Sunt qui perperam putãt (al) produci quoties pœnultima genitiui producitur, sed errant. Ouidius in. 1. Amorum, Quod faciet magnas turpe tribunal aquas. Quidam, vt Georgius Valla & Stoa, putant (vel) produci, sic legentes Martialem lib. 5. Non nisi vel ostio, &c. sed vera exemplaria illic habent, Non nisi vel cocco madidaq; vel murice tincta Veste nites, & te sic dare verba putas. Ita legit Calderinus.

N.

N produc. Demas an, in, & prolem, tamen, atq;
Forsitan & forsan: vidén huic conformia iunges.

Quod dat inis, curtũ est, velut on, quod ter nescit.
Corripitur quartus, quando breuis vltima recti est.

N producitur, vt Hymen, titan, delphin, & omnia nomina tertiæ in on, quia Græcè per ω mega scribuntur: nec apud veteres poëtas, quibus fides habenda est, illud o corripiunt, nisi dempta n litera in o desinant: vt Cato, Leo, Agamemno, Apollo, &c. nec refert an genitiuus in ontis desinat, an in onis, pœnultima longa an breui. Nec facit fidem Sidonius qui corripuit Lacedæmon. vide E ante d. Nec hunc secutus Baptista Mantuanus, dicens, Extulit aduersum celebres Lacedæmon Athenas. Nec Capella in dictione Amnon. vide A ante d, Adon. Nec Arator libro primo, dicens, Hic fuerat Simon ille Magus. Et libro secundo, Quid tunc dæmon agit. nec plures item neoterici fidem faciunt: quia hi omnes à puritate linguæ latinæ interim aberrarunt. Mecum in hac opinione est doctissimus vir Nicolaus Ferettus. Virgilius. 1. Æneid. Sarpedon vbi tot Simois correpta sub vndis. Ouidius. 4. Metam. Acteon ego sum, dominum cognoscite vestrum. Idem libro. 6. Quem sibi Pandion, opibusq; virisq; potentem. Horatius in Arte, Perfidus Ixion, Io vaga, tristis Orestes. Ouid. in Ibin, vt Macedon icta est rapidis cum coniuge flammis: Sic precor ætheri vindicis igne cadas. Proprium est mulieris: vnde Macedoniam dictam putant: in his certè pœnultima genitiui corripitur, & tamen on nominatiui apud veteres poëtas nunquam corripitur. Martial. Præter aquas Helicon, & serta lyrasq; sororum. Manilius, At procyon oriens quũ iam vigesima cancro est. Errauit in hoc nomine dupliciter Baptista Mantuanus. vide O ante c, Procyon. Virg. in Buco, Formosum pastor Corydon ardebat Alexim. Et alibi, Compulerantq; greges Corydon & Thyrsis in vnum. Idem, Te Corydon ô Alexi, trahit sua quéq; voluptas. Seruius inquit, don ô A, Antibacchius: sed ô breuis est propter vocalem sequentem: quasi dicat Seruius, don ô A, ex natura vocalium est Antibacchius. id est, ille pes ex duabus longis & breui: sed quia aduerbium ô hic propter vocalem corripitur, ideo fit dactylus. Quo circa errant Tortellius & Calepinus in dictione Tribrachus, dicentes, Tribrachus pes est ex tribus breuibus syllabis, vt Te Coridon ô Alexi. vbi don ô A, tribrachus est, quum vocalis ante vocalem breuis fiat, dicere debuissent don ô A, dactylus est. Mirum est tantos viros tàm pueriliter errasse. Sed obijcient fortè mihi Erotion puellæ nomen. Martial. lib. 5. Pallida nec nigras horrescat Erotion vmbras. Idem lib. 10. Hic festinata requiescit Erotion vmbra. vulgò tituli ita habentur, De Herotionte puella, Epitaphium Herotionis, & per tertiam declinationem declinat hoc nomen Calderinus, dicens Martialem nomen finxisse à suauitate amoris, quia ἔρως ἔρωτος, amor est. Ego puto Calderinum decipi, & quotquot illi suffragantur. Nam opinor Erotion sine aspiratione (licet aliter vulgò fiat) esse secundæ declinationis: vt Ilion, Glycerion, planesion, & alia multa, quæ sæpiùs apud Latinos in um desinunt: Ilium, Glycerion, Planesion: & in Menæhmis, Erotion. Martialis autem in Græcitate permansit, quia carmini magis conueniebat Erotion quàm erotium: in deriuatione nihil errauit Calderinus. Sunt autem mulierum nomina in on per blandam diminutionem facta, vt Gallis Marion, Magdalon, Iehanneton, &c. Omne igitur nomen in on tertiæ producatur. Produc etiam omnem genitiuum pluralem cuiuscunq; declinationis fuerit, vt Logon, Crimmerion, epigrammaton. Tibullus lib. 4. Cimmerion etiam obscuras accessit ad oras. Nominatiuus est Cimmerij, cuius genitiuus secundum Latinam formam est cimmeriorum. secundum Græcam est Cimmerion. Sunt autẽ Cimmerij, populi, quibus est aër caliginosissimus. Hinc est Adagium, Cimmeriæ tenebræ. Tolluntur à regula An, in, cum prole, dein, exin, subin, proin, tamen, attamen, forsan, forsitan. An vide A ante t, Ater hinc anne. Claudianus, Anne ego terrigenas, &c. Reliqua facilè occurrent, addam hoc Ouidij à Verulano citatum, Nec tamen emendando labor quàm scribere maior. Nota gerundium. Viden' & quæcunque per apocopen ne habent, vt Mén' pro méne: ten', scin', vin', ain', satin', egón', nemón', dixin', &c. Licet Sulpitius velit mén' & tén' produci, nemón', variari, & Seruius cum Lactantio dicat vidén' naturaliter produci, licet Virgilius & Papin-

Margin notes: on tertiæ — erotion — Vidén' & similia

Papinius corripiant. Seruius quidē in illud Aeneidos.6. Educet, vidén' vt geminæ stāt vertice cristæ? Vidén', inquit, naturaliter longa est: breuem tamē eam posuit secut⁹ Ennium. Lactantius verò in illud Papin.10. Thebaid. Ipsa dedi, vidén' vt iugulo cōsumpsérit ensem? Vidén' (inquit) syllaba cùm naturaliter longa sit, tamē eam corripuit, secutus auctoritatem Maronis. Mecū sentit Nicolaus Ferettus. Tibul. Si vereare, precor vidén' vt fœlicius extis. Ego itaq; credo in omnibus naturā interrogatiui (ne) seruari: & omnes eiusmodi dictiones corripi, donec ex veteribus poëtis contrariū cōstet. Corripe en habens inis in genitiuo, vt Pecten, crimen, &c. Manil. li.4. Crimen vbique frequens, & laudi noxia iuncta est. hoc est contra doctissimū quendā credentē nusquam reperiri (noxia) substātiuum. Idem in eodē lib. Quinetiam infœlix virtus & noxia fœlix, Et malè consultis pretiū est. Corripitur quoq; in on secundæ declinationis, quod Latini in um vertere solent, vt Erotion, Ilion, Pelion, barbiton: &c. Ouidius, Ilion, & Tenedos, Simoisq;, & Xantus, & Ida. Idem in epist. Pelion in Tyriam transfert fœlicius vrbē. Luca. Pelion opponit radijs nascentib⁹ vmbras. Corripitur accusatiuus cuius nominatiui vltima corripitur, vt Medeam, Maian, & similia à nominatiuo in a. Menelaōn, Orpheon, Priamon, Iacobō, & omnis alius accusatiuus in on ab os vel us correpto. Parin, Ibin, Ityn, Thetin & Thetyn: licet aliqui dicant vltimam produci tantùm, quia Tethys etiam legitur vltimā corripere, vt docebo in Is. Papin.7. Thebai. Nanq; ferunt raptam patrijs Æginan ab vndis. Idem.2. Achil. Quid si nūc aliquis patrijs rapturus ab oris Deidamian eat? Ouid. in Ibide, Strimoniæ matres Orpheon esse ratæ. Idem in epist. Tu fore tàm lentum iusta Menelaon in ira, Et geminos fratres Tyndareumq; puta. Idem.7. Met. Procrin habe, dixit. In eodem, Tantaq; nox animi est, Ityn huc accersite, dixit. Idem in Ibide, Et fletu madidis Ibin adite genis. Papin. in Achill. Et Tethyn, & comites, & quos suppresserat ignes. Accusatiui à lōgis nominatiuis producuntur tantùm, vt Aenean, Anchisen, Helenen: & reliqui ab as, es & e. de quib⁹ omnibus nimis frigidè & incertè loquuntur Verulanus & Nebriss. Ouid. Ænean animo nocte dieq; refert. Idem, Respice Laërten, vt iā sua lumina cōdas. Priscianus in Perihegesi, Europen Asiæ Tanais disiungit ab oris. Ouid. in.6. Meta. Fecit & Asterien aquila luctante teneri. Idem in Epist. Dianiræ, Mittor ad Alciden è coniuge conscia mentis Littera, si coniunx Deianira sua est. sic cæteri quotquod sunt fide digni: ideo nō rectè dixit Sulpitius hæc variari. Sidonius in Græcis plerumq; errauit, vt sæpe ostendimus & nunc errat in accusatiuo Alciden, dicens in præfatione tertij Panægyrici, Necque Cadmæis pariens Alciden in oris Suspendit triplici nocte puerperium. Mart. Te fingente nefas Pyladen odisset Orestes. Quidam tamen aliter legunt, vt Sidonium excusent. Hymen producitur, licet vltima genitiui hymenis corripiatur. Catull. Hymen ô Hymenæe, Hymen ades ô Hymenæe. ¶ N produc vt genitiuos plurales Græconicos logωn, Cimmeriωn: licet Seruius ad Albinum velit corripi. On tertiæ etiā nominatiui casus, licet onis corripiant, inueni à vetustioribus produci solùm. Nā quod apud Papin in.5. Syl. legitur. Mæon' & inde suum longo probat ordine vitæ: incertum est an ita scripserit: nam Calderinus dicit se in omnibus libris offendisse Maior & inde; &c. Alij autem sic legere malint, Mæonia indè suum, &c. Halcyon tamē videtur corripuisse Cicero apud Marcell. in dictione Primus, Halcyon hunc genuit, hunc, &c. Iuniores certè on tertiæ sæpe corripuērunt, vt Memnon producendum, teste Bebel. Claud. in laudibus Stil. Porus Alexandro prostratus, Memnon Achille. forte legendū Achilleq; Memnon. Et in.2. eiusdem, Nec grandine tundat oliuas Scorpiō autumni, &c. vbi legam Scorpius aut scorpios: quia scorpio tertiæ nō est illud animal de quo loquitur. Chalcedon autem lapillus corripitur à Prudentio in Psycho. Hinc chalcedon hebes. Et in Romano dæmon, Sic dæmon, ipse ludit hos quos ceperit. Iam. trim. Hyperion, Machaon, Hicetaon, Strymon, & plura corripiūtur à Pylade in Geneal. Et à Nicolao Valla vt in.3. Iliad Ille quidem quem iam memoras Agamemnon Atrides. Ego tamen produxero tantū. Accusatiuus ab a in an corripitur tantùm. apud Ouidi. est cæsuræ licentia, Qui legis Electran, & egentem mentis Orestem. Badius tamē vt suprà patuit, censet (an) produci à nominatiuo longo, quantus potest esse in a ex e, vt ex Electre Electra, & inde Electran. sic Nemean, &c. Accusatiuus in en producitur solum, quia o & e

pri-

accusatiuus in n

En & an accusatiui longi.

hymen

primæ producitur. Ideo apud Stathium Placentinus malè Æginē pro Æginan' legit. Sunt qui tertia etiam en in Græcis scribant teste Stoa. Modestinus, Legati referunt Diomedem arma negasse. Malè autem Beroaldus in Diris, Non Daphnē Phœbus, Cidippen Acontius ardet. Stoa Sidonij versum vt purgetur, sic legit, Alciden triplici nocte puerperiū. Mén', tén' asserunt solùm corripi legentes in Ciri, Téne ego plus patrio dilexi perdita regno? Nem ón' Stoa asserit produci propter illud Horat. in. 2. Sermonū Saty. 7. Conniuam, nem ón' oleum feret ocyus, ecquis? Ego cæsuræ licentiam esse arbitror. Nam vidén' corripitur & similia.

R.

R breuies. Produc cuius dat patrius eris:
Addito, iber, aër, æther. Sit Celtiber anceps:
Vt cor, non longum meliùs. Producito tantùm
Cur, far, lar, fur, nar, par. vix prolem breuiabo.

R corripitur, vt Mulier, pater, mater, Hector, Nestor. licet à Græcis producantur πατὴρ, μήτηρ, ἕκτωρ, &c. teste Nestore, quia videndum est quid Latinis placuerit, non quid Græci fecerint, si quidem velimus Latinè scribere. Ouid. 12. Meta. Inferias dederat cum fratribus Hector inanes. Papin. 10. Thebaid. Non ora virum, non pectora flectit Imber atrox, rectosq; tenent in mœnia vultus. sic Virgilius cęteriq;. in hoc errauit Alexander. Virg. in Ætna, Purpureoq; rubens surgat iubar aureus astro. Mart. li. 1. Ecce vir est, nunquid Paula negare potes? Et li. 2. Grandia verba vbi sunt? si vir es, ecce nega. Ouid. 1. Metam. De grege nunc tibi vir, & de grege natus habendus. Cæsuræ licentia est. Virgil. Hic vir hic est, &c. sic reliqui. quocirca nolim imitari Petrarcham, hoc nomen admodum sæpe producentem. vt. in. 3. Aphricæ, Hæc tibi cura datur vir optime, nam tibi sermo Dulcis adest. Ouid. 9. Metamor. Et paulùm blandita, fer has, fidißime dixit. Producuntur nomina in er habentia eris pœnultima lōga in genitiuo: vt Crater, character, clyster, & cætera, quæ Græca sunt omnia præter Ver veris. Ouid. Ver erat æternum. Manil. libro. 1. Crater & duplici Centaurus imagine fulget. Idem libro. 5. Vltima pars magni cum tollitur ore leonis: Crater auratis surget stellatus ab astris. vulgo mendosè legitur Crater & auratis, &c. Propert. libro tertio. Ante fores templi crater antistitis auro Libatum fundens in sua sacra merum. Lucan. libr. 6. Si tibi durus Iber, aut si tibi terga dedisset Cantaber exiguis aut longis Theutonus armis. Iber, id est Hispanus. Iberes in Armenia sunt. Valer. Flacc. lib. 5. Quos nec Iber, aut tuta suis Aurora pharetris Sustinet. Celtiber variatur. Nam Priscian. lib. 7. ait vnicum nomen secundæ declinationis producere er, quod est Iber cum suo composito (Celtiber). de correptione satisfacit Martiális, dicens libro. 10. Ducit ad auriferas quòd me Salo Celtiber oras. Ideo non malè dixit Alexander. Celtiber atque Iacer. Dicitur quoq; Celtiberus pœnultima longa. Catull. ad Egnatium, Nunc Celtiberus Celtiberia in terra. Scazon est. Virgil. lib. 6. Largior hic campos, æther & lumine vestit. Ouid. 6. Metam. Audiat hoc æther, & si deus vllus in illo est. sic cæteri. Lucret. lib. 5. Inde mare, inde aër, inde æther, ignifer ipse. vide etiam A ante e. Multi credunt aër à Claudiano licenter corripi in primo de raptu Proserpinæ dicente, Lucidus vmbroso miscebitur axis Auerno. sed vt rectè docet Calepinus, mendosè legunt, & pulchrum poëtæ sensum peruertunt: quia (axis) nō (aër) legendum est. Aër itaq; nunquam corripitur à doctis. Cor rectiùs corripitur: quia semel tantùm inuenio produci. Ouidius in epistola Sapphus, Molle meum leuibus cor est violabile telis. Idem in. 5. Meta. Inq; cor hamata percusit arundine ditem. Idem. 5. Trist. Strangulat inclusus dolor, atque cor æstuat intus. Ibidem, Molle cor ad timidas sic habet ille preces. Idē in. 1. de Ponto, Confiteor misero molle cor esse mihi. Auso. in Epigram. Qui reminisco putat se dicere posse Latinè, Hic vbi cō scriptum est, faceret cor, si cor haberet. Nota pronomen (hic) produci, Martial. lib. 10. Do-

crater
iber
celtiber.
æther.
aër.
cor.

cur far lar fur nar par cum suis compositis

Dotatæ vxori cor arundine fixit acuta sic cæteri. Horatius, Cur ego si nequeo, ignoroq;, poeta salutor? Ouid. 1. Fast. Ante deos homini quòd Conciliare valeret, Far erat & puri lucida mica salis. Idem. 5. Fast. Exagitant & Lar, & turba Diania fures: Peruigilantq; canes, peruigilantq; Lares. Turba Diania, id est, canes: quia Diana est venatrix. Persius, Fur es, ait Pedio. Virgil. 7. Æneid. Sulphurea Nar albus aqua, fontesq; Venili. Valerius Flacc. lib. 1. Par oneri clauæq; capax. Sill. 14. Par omnes simul ira rapit. Catullus ad lesbiam, Ille mi par esse deo videtur. Sapphicum est. Virg. in Ætna, Nam propè natura par est violentia semper. Lucret. in. 1. Hæc soliti sumus, vt par est, euenta vocare. Idem dices de compositis. Horat. Sat. 3. lib. 2. Ludere par impar, equitare in arundine longa. Idem, Vt matrona meretrici dispar erit, atque. Sic cæteri, qui puritatem illam linguę Latinæ veterem obseruarunt. Quocirca vix imitabor Ausonium Gallum de ternario numero dicentem, Tris primis par impar habet, mediumque, sed ipse, &c. Nec Auienum dicentem, Dispar erat fragili, & solidi concordia motus. Ouidius in Ponto, Hei mihi quàm dispar est locus ille Getis. Nec sequar Petrarcham in 7. Aphricæ dicentem, Ast alium timuisse par est ab origine rerum. Bebelius ait. Impar Caius Suetonius Tranquillus corripit præter morem. Tibul. lib. 2. Exiguus pulla per vada lynter aqua. Græcè tamen scribitur per η, vt πατήρ. Hir volunt produci grammatici quidam. Et Ouidi. 2. Fasto. Nauiget hinc alia iam mihi lynter aqua. nam ηρ sæpe in ερ, & ωρ in ορ mutant Latini. ¶ R breuis vt Torcular, puluinar, altar: licet Venerabilis Beda, teste Quintiano, produci dicat ar, quoties etiam in are definere reperitur, vt cochlear vel cochleare. Crederem Bedæ, si regulam auctoritate confirmaret. Sed ego (altar) corripi inuenio. Prudentius in Eulalia, Sic venerarier ossa libet, Ossibus altar & impositum. Dactilici trimetri hypercata. Hir producitur, teste Stoa. Certè Ir fluuius producitur, quia ει habet, vt Χεὶρ. Par nunquã reperi corripi: composita tamen variantur à neotericis duntaxat: longè ergo melior est productio. Capella in. 6. Omnia compar habet paribus sub legibus ordo. Pruden. in Amar. Liber vtriq; animus, sed dispar vtriq; voluntas. Idem contra Symmachum (impar) corripit. Aër produci debet, corripitur tamen. Mantuanus, Quę freta, quæ tellus, quæ leuis aër habet. meliùs dixisset, teste Badio, Quæ leuis aura tenet.

lynter

AS.

as adis

As produc. Sed adis quæ dant patrio, breuiantur, Et ternæ quarto vates bonus Helias inquit.

As producitur, vt Foras. Horatius, Nec fidos inter amicos Sit, qui dicta foras eliminet. Bebelius dicit à Lucretio corripi. Corripiuntur tantùm omnia nomina tertiæ declinationis, quorum genitiuus in adis vel ados definit. Persius, Hoc natat in labris & in vdo est Menas & Atys. Horatius in Arte. Pythias emuncto lucrata Simone talẽtum. Ouid. 6. Metam. Pallas anum simulat. sic cæteri. Ouid. 2. Meta. Arcas adest ter quinque ferens natalibus annos. Capella lib. 1. Arcas in thalamos venire iussus. Phaleucius est, habens in prima regione trochæum, in qua re imitatus est Catullum id sæpiculè facientem. vt in primo carmine, Quare habe tibi quicquid est libelli, Qualecunque quidem ora per virorum. quæ res plures decepit. Corripe quoq; accusatiuum pluralis numeri tertię declinationis. Martialis. lib. 9. Phineas inuites Apher & Oedipodas. Papin. 11. Thebaid. Vota deis cæco, nec Erynnias ore rogaui. sed libri ferè habent Erynnas per syncopam: & sic producitur, vt dicit Georgius valla Placentinus lib. 37. cap. 29. Ouidius. in epistolis, In te fingebam violentos Troas ituros. Persius, Phylidas Hypsiphilas vatum & plorabile si quid. Virgil. Permixtos heroas & ipse videbitur illis. Idem, Aonas in montes vt duxerit vna sororum. Idem. 10. Æneidos. Indulgent vino, vertunt cratêras anhelos. Ausonius & Baptista Mantuanus corripiunt Helias. Vide I ante a. As produc, Phorbas phorbantis. Mantuanus in Georgio malè corripit, vt Bias Biantis se malè corripuisse Pius fatetur, licet Biæ ab aliquibus declinetur: quia in as & in es primæ omninò producuntur. Sunt qui neutra in as Græca mutantia

arcas

as in accusatiuo tertiæ.

as in atos pœnultima breui, corripienda censent, vt demas, &c. Heptas heptados, & similia debent corripi. Capella tamen dixit libro sexto. Heptas in numeris prior igni, tertia luna. Sed sæpe errat & ineptit.

ES.

Ponitur es longum. Pluralia corripe Græca.
Quæ crescunt velut es de Sum: penes, inquies adde
Cum neutris: etsi patrio est pœnultima curta
Ternæ. Tolle Ceres, aries, paries, abies, pes.

Es producitur, vt Anchises, Dares, &c. contra Martianum Capellam, qui falsè ait, Es in Græcis corripitur, vt Anchises. Virgil. 5. Æneid. Anchises alacris palmas vtrasque tetendit, facilè occurrent plura testimonia. In primo libro Sillij mendosè Chremes pro Chromis legitur, Tum frontem Chremes intonsam, &cæt. Tu legito, Tum frontem Chromis intonsam vibrante capillo Septus, & horrentes effingens crine galeros. In hac re errauit Sidonius, teste etiam viro doctissimo Iohanne Baptista Pio, vt li. 8. epi. Aut quo tu Latium beas Horati, Alcæo potior lyristes ipso. Phaleucius est. Vt in laudibus Narbonis, Siue Æetes & inclytus Iason. Vltimam in his corripi syllabam iudicamus eum Pio, mensui modulorum dissentaneum: quia per η Græcè scribuntur ποιητὴς, ψάλτης, λυρισὴς, αἰήτης, &c. poëtes, psaltes, lyristes, Æetes, &c. Corripiuntur autem omnia Græca pluralis numeri tertiæ declinationis crescentia in singulari: veluti Dæmones, Vascones, Britones: & omnia ab n, Pæanes, Sirenes, Delphines: quæcunque additione is syllabæ faciunt genitiuum ab n. Omnia ab er producta, vt præsteres, crateres. Omnia ab or pœnultima genitiui correpta, vt Hectores, Castores. At Latina sunt arbores, memores. Omnia ab as antis vel adis, vt gigantes, Arcades. Omnia ab es etis pœnultima longa, præter inquies, locuples: quia Latina sunt, vt lebetes, tapetes, Dares, magnetes, Cretes. Omnia ab is vel idis vel entis vel ios aut eos vel ys yos, vt pyxides, iaspides, Erinnyes: sed lapis & cuspis Latina sunt. Omnia ab os ois, vt Heroës, Troës: & à ceros, vt rhinocerotes: & eros, vt philerotes. Omnia ab us odis & untis, tripodes, Opuntes. Quædam ex abs, ybs, aps, ops: vt Arabes, Chalybes, lælapes, Dolopes, Cyclopes, hydropes, &c. Opes autem Latinum est, vt dapes. Omnia masculina ab ax, vt thoraces: & quæcunque habent gis, vt habent leleges, &c. præter rex, grex, remex, lex, coniunx, frux. Sunt alia quoq; de quibus non est certa regula, vt Cares, Cilices, &c. quorum tamen nonnulla Latinorum more produci cernes, id nunquam permisero sine auctoritate, adeò rara est productio, & tam frequens correptio. Papin. Theb. 3. Nocturnæq; gemunt striges, & feralia bubo Damna canens. Virgil. 12. Æne. Iam verò Rutuli certatim, & Troës & omnes. Idem, Troës agunt, &c. Idem. 10. Æn. Arcades insuetos acies inferre pedestres. Lucan. libro. 1. Pugnaces pictis prohibebant Lingones armis. Iuuenalis. Quo nec terribiles Cimbri, neque Britones vnquam. Idem in. 15. Saty. Vascones, vt fama est, alimentis talibus vsi. Claud. in. 3. de raptu Proserpinæ, Iam cœlum Titanes habent. Virgil. Ænei. 5. At procul in sola secretæ Troades acta. Ouid. 10. Metam. Vrnisq; vacarunt Belides: inque tuo sedisti Sisyphe saxo. Propertius, Tunc me vel tragicæ vexetis Erinnyes, & me. Sic Cyclopes, Nereides, Delphines, &c. quæ omnia puto meliùs corripienda esse. Nam apud Iuuen. Saty. 7. Stantibus œnophorum, tripodes, armaria, cistas. cæsuræ licentia videri potest. At longa sunt Gades, Syrtes, Charybdes, quia non crescunt. Virgil. Quid Syrtes aut Scylla mihi, quid vasta Charybdis Profuit? Ouidius tamē corripuit tygres. Es à sum corripitur, ab edo producitur. Auctor Priscian. Ouid. 1. Metam. Quisquis es, hoc poteris mecum considere saxo. Virg. Huc ades ô formose puer. Ouid. Nec potes in versum Tuticani more venire, & . Horatius, Quem penes arbitrium est, &c. Inquies contra naturam primitiui, auctore Prisciano ex Probo, quem secutus Alexander dixit, Inquies est curta, inquies tamen etis erit sibi longa. Mallem poëticum testimonium, quia Probus multa dixit à nullis

lyristes
æetes
Es pluralis
striges
Es verbū
penes
inquies

Es neutri generis Cacoëthes

nullis poëtis obseruata, vt pes corripi. Et ideo Bebelius rectè dixit inquies melius produci. Corripiuntur nomina neutri generis, vt Hippomanes, cacoëthes, &c. Author est Georgius Valla Placentinus lib. 28. cap. 3. Iuuen. Saty. 7. Tenet insanabile multos Scribendi cacoëthes, & ægro in corde senescit. Ita dicit se in antiquo codice Longobardis exarato literis legisse, linguæ Latinæ columen Angelus Politianus. pro quo ineptè legitur cacethos, nihili dictio, vtpote nec Latina nec Græca. Mancinellus Iuuenalis interpres, sic ait, Cacoëthes neutri generis tetrasyllabum est, κακόν, malum est. ἦθος per η, id est, ethos per e longum, mos dicitur: sed ἔθος per e tenue, id est, ethos per e breue, consuetudo dicitur. vide plura in E ante t.

Es breue tertiæ

Corripiuntur nomina tertiæ declinationis in es, pœnultimam genitiui corripientia, vtpote quę itis, ètis, aut idis pœnultima breui obtinent vt miles, teres, deses, &c. Horat. Hæc seges ingratos tulit, & feret omnibus annis. Virgil. 7. Æneid. Diues inaccessos vbi solis filia lucos. Idem. 6. Æneid. Obuius armato ceu quum pedes iret in hostem. Idem de viro bono, Securus mundi instar habens teres atq; rotundus. Non credo (teres) produci, licet id testetur Ferettus. Interpres corripitur, licet Baptista quodam in loco videatur producere. At solum producuntur Ceres, abies, paries, aries, & pes, cum suis compositis.

ceres

Virg. Flaua Ceres alto ne quicquam spectat olympo. Mart. li. 5. Hic farta premitur angulo Ceres omni. Scazon est. sic cæteri (licet Ferettus putet variari) nisi fortè Boët, in lib. 3. Ode. 1. Vt noua fruge grauis Ceres eat. versus est ithyphallicus. constans dactylis tribus & pyrrichio. sed fortè s eliditur: vt in (palus) apud Horat. & in (cerneres) apud Capellam lib. 6. dicentē, Hic igitur furuæ oculos splendescere noctis Cerneres, ex auro vt sacra flamma micat. Ego horum nihil imitari ausim. Pręterea nimis frequēs est apud Capellam vocalis ante vocalem nō interempta. Virg. in Buco. Populus in syluis, abies in montibus altis. Idem in opusculis, Quam fixam paries illos seruabat in vsus. Lucanus, Extremum quod non aries impellere possit.

pes

Virg. 2. Geor. Pes etiā & camuris hirtæ sub cornibus aures. Festus in Arato, Desuper aurigæ dexter pes imminet astro. Propert. lib. 2. Quæ nunquam supra pes inimicus eat. Horat. Sat. 3. Omnia magna loquens, modò sit mihi mensa tripes, & Concha salis puri. Iuue. Saty. 11. Hinc stomacho bilis, nam pes argenteus illis. Ouid. 6. Meta. Nec pes ire potest, intra quoq; viscera saxum est. Lucan. in. 1. Primus in obliquum sonipes opponitur amni. Virg. Ænei. 4. Stat sonipes, & fræna ferox spumantia mandit. Idem in. 10. Tollit & abruptum quadrupes, & calcibus auras Verberat. sic cæteri quotquot puritatem lingue Latinæ inuiolatam custodiere: licet Probus voluerit (pes) corripi, cui quantumuis vetusto grammatico sine veterum testimonijs poëtarū nihil credimus, & multò minus Alexādro Gallo. Nec fidē facit Ausonius Gallus. Hic enim licet optimè multa dixerit, quædam tamen contra veterum auctoritatē nimis audacter, aut ex industr a, aut per ignorantiam dixit, vt libros nostros perlegenti patet; nolim itaq; Ausonium imitari dicentem de numero ternario, Qui bipes & quadrupes foret & tripes, omnia solus Terruit Aoniam volucris leo, &c. ¶ Ponitur es longū, vt Vlysses, malè ergo Maximianus, Efficior demens alter Vlysses ego. Et Prudentius in Amart. Corporeus Iohannes adhuc nec carne solutus. Martianus Capella asserit Græca in es ab illis corripi, quod non ausim improbare omnino. Nam Demosthenes, Thomas quidam poëta Gręcus corripit apud Baptistā Pium. Et Ganymedes in Virgiliano carmine de liuore, Aut tradat Ganymedes ipse nectar. Phaleucius. Lues. Prudent. in Amart. Quis niteat genuina lues vt robora soluant? Idem tamen ferè id nomen corripuit, vt in Amart. Machina si terras lues incestiua fatigat. Et alibi, Cuspis auaritiæ stupuit lues imporba castis. Sic idem, spoliatq; suos fames improba natos. Apes vix singulariter reperitur: apis sæpe. Ouid. Non apis inde tulit, &c. Millies & similia, Beda asserit corripi, teste Stoa, desyderatur clasici poëtæ testimonium: Badio tamen visi sunt ita censuisse veteres poëtæ. vocali n interposuērunt, cuius interponendi nulla videtur alia ratio. vt Maro, Ah quotiens & quæ nobis Galathea locuta est, &c. Es à sum docui corripi, sed quibusdam videtur Propertius produxisse lib. 2. Si puer es, aliò traijce tela tua. Sed Aldus legit, Si pudor est, &c. cui subscribo: quia ea clausula, si pudor est, poëtis frequens est. Pes Stoa propter Probum & Ausonium anceps esse dicit; vnde & Prudentius contra Sabellianos Non recipit natura ho-

minis, modo quadrupedes ille Nō sit, & erecto spectet cælestia vultu. Tu produces cum veteribus. Orchites ab orchis, id est, testiculo, vuæ sunt in. 2. Georg. corripientes es in plurale, more Græcanicarum dictionum. Sic Tigres in epistola Ariadnes, Qui scit an hæc fæuas insula tigres habet?

IS.

Is breuio. Verùm plurales protraho casus:
Isq; quod in patrio mutatur in itis, & inis,
Aut entis. Tethys vario. Glis, vis quoq; nomen
Cum verbo longum est: veluti persona secunda
Protrahit is, quoties itis plurale reponit.

Is corripitur. Martialis. lib. 10. Donaui tamen inquis amico milia quinque. Quis, bis, mis, tis genitiui antiqui: & teste Feretto, cis præpositio: quod rectè obseruauit Petrarcha dicens in. 4. Aphricæ, Flenda Cisalpinis iam Gallica rura colonis. Ouid. Quisquis es, hoc poteris, & cæt. Idem, Constituit menses quinque bis esse suos. Manilius etiam produxit: correptio est melior. Ouid. Hectora quisquis is est, si sum tibi cura caueto. Producito omnē casum pluralē in is. Virg. Quis ante ora patrū. &c. Idem, Omneis vt tecum meritis pro talibus annos Exigat. Eiusmodi accusatiuos doctissimus quisq; per ei diphthong. scribit. Dominis, poëmatis, Sardis, Syrtis, Gadis, pluralia, quorū meminit Georgius Valla Placent. libr. 38. cap. 1. Producuntur nomina in is, quæ pœnultima longa faciunt genitiuū crescentem in itis, vel inis: vt Lis, Dis, Samnis, Salamis: aut in entis, vt Simois, Pyrois, Opois. Ouidius, Lis est cum forma magna pudicitiæ. Idem, in epistola Penelopes, Hac ibat Simois, hîc est Sigeia tellus. Ouid. Interea volucres Pyrois, Eous & Æthon. vide vocalem O ante i. Priscianus vult etiam produci Tethys, & multa similia: in quibus testimonia poëtarum desydero. Nam vnicus Virgilij versus, quem solùm pro confirmatione opinionis suæ Priscianus habet, mihi non satisfacit, in 1. Georg. Teque sibi generum Tethys emat omnibus vndis. nam Virgilius simili loco cæsuræ licentia aliquando manifesto vsus est. Esto tamen producatur vnicum nomē, Tethys, non continuò idem dixeris de Itys, Atys, chelys, Capys, &c. Concedamus itaque nonnihil Grammaticis, & Tethys pro Oceani vxore produci permittamus, non extra cæsuram tamen: alioqui corripiamus pro Oceani vxore: nam aliud nomē Thetis cum i Latino notum est corripi tantùm. Corripitur itaque prius nomen ab Ouidio in. 5. Fast. Et latus Oceano quisquam deus aduena iunxit, Tethys & extremo sæpè recepta loco est. Festus in Arato, Est chelys illa dehinc, &c. Ouidius. 14. Metamor. Sed Capys ante fuit. Producito Glis, & Vis, siue nomen siue verbum, cum suis: vt sis pro si vis, quamuis, vteruis, quiuis. Ouidius, Vis ea si verbi est, cur non ego. Væiouis ædem, &c. Virgilius: Quanuis Elysios miretur Græcia campos. Apud Senecā de prouidentia diuina, Ardua prima via est quanuis & inanè recentes. Ineptè vulgò habetur Et quanuis, &c. Horatius, Quilibet argilla quiduis imitabitur vda. Idem, Non cuiuis homini contingit adire Corinthum. Memphis (ne quisquam te fallat) corripitur. Habet enim Memphios in genitiuo, non (vt malè Sedulius credidit, qui cum Baptista errauit) Memphitis: sed à Memphis est Memphitis, adiectiuum Tibul. libro. 1. Te canit, atque suum pubes miratur Osirim Barbara, Memphitim plangere docta bouem. Genitiuus est Memphitidis. Sedulius non rectè ait libro. 4. Tempore Mosis Carminibus vanis quidam Memphitis in oris Signa dabant. Martialis lib. 7. nec te Roma minùs, quàm tua Memphis, amet. Idem libro. 8. Iam tacet Eduin barbara Memphis opus. Sic in vndecimo Sillij. Ais corripitur à Sidonio in Epithalamio Polemij, Prienæe Bia ais pluris ais esse malignos. Persius, Hunc ais, hunc, & cætera. Aliqui ain', pro ais ne, apud Persium legūt. Ego puto corripi: licet ai videatur quartam olere. Producunt,

Is singulare longū.

tethys

glis
vis

memphis

Is secūdæ personæ — secundæ personæ singularis, quādo pluralis habent itis pœnultima longa: vt sis, fis, velis, &c. Martialis, Nescis heu, nescis dominæ fastidia Romæ. Oui. 14. Metam. Decidit, & timido possis ignoscere fratri. Virg. 1. Geor. Assis ô Tegeæ fauens. Ouid. Tu quoque fac prosis intra tua claustra iacenti. Martial. Esse velis oro serus conuiua tonantis. Proper. li. 2. Non audis, & verba sinis mea, ludite quum iam. Ouid. Tristis abis, oculis abeuntem prosequor vdis. Idem in. 1. Fast. Da mihi te placidum, dederis in carmina vires. Valerius Flac. lib. 5. Astiteris impunè trabes. Tibul. lib. 4. Respueris etiam Phœbo gratissima dona. Horat. Ode. 7. lib. 4. Cuncta manus auidas fugiunt hæredis, amico Quę dederis animo. Ibidem producitur occideris: hec præterita esse volunt, & in plurali produci dederitis, &c. Secus est de futuro. Horat. Dixeris egregiè. Virg. Iuueris auxilio.

nescis — Nescis quidam malè crediderūt corripi ab Ouidio in epist. vbi in optimo sensu & correctissimis codicibus in prima persona (nescio) legitur: sic, Nescio an exciderint mecum loca: venimus illuc.

dormis — Apud Propertium quoq; non (dormis) in secunda persona, sed in tertia dormit, in bono sensu legendum est, teste Feretto sic in secundo libro, Et soror & cum qua dormit amica simul. Apud eundem li. 4. nutrit in tertia persona

nutris — leges non nutris: licet vulgò ita habeatur, Te scelus accepto Thracis Polymnestoris auro Nutrit in hospito non Polydore tuo. Sic quidam libri habent: non, Et scelus accepto, &c. quæ lectio plures decepit. Et apud Iuuenalem legendum est Poscis à posco,

poscis — vt doctissimè docet Badius: non possis à possim, contra Mancinellum & plures. Sic Satir. 5. Tantine iniuria cœnæ, Tam ieiuna fames quum poscis honestius illic Et tremere, & sordes farris mordere canini? Georgius Valla lib. 38. vult s perimi, vt in Palus apud Horatium, sed prædicta placent. Vide oro acutissimam Badij interpretationem: & videbis poscis à posco legendum: non (vt legit Mancinellus) possis à possim. Ex his liquet Rigam, Sedulium, Aratorem, pluresq; grauiter errasse. Riga in Luca, Dum venis in regnum Christe memento mei. Arator lib. 6. Nisi diligis, inquit, Cernere quē potis es, fratrem: quem cernere non est, nescis amare Deum. Idem, Nullasq; volens contingere mēsas, Esuris ad facinus. Idem, Aduenis incluso soluere vincla gregi. Sedulius, Peruenis ad Christum, non Christus peruenit ad te. Auianus fabulator non imitandus, Siue decus busti, seu velis esse deus. Licet autem (venis) excusari posset, quia olim (veno) in tertia dicebatur: tamen quia apud doctissimos non reperitur in vsu: ideo nunquā corripiam: sed imitabor Virgilium dicentem in. 2. Æneid. Expectate venis, vt te post multa tuorum. Item, Seu dextra læuaq; velis occurrere pugnæ. Errauit cum Aratore Petrarcha corripiens Venis, sentis, nescis, & plura, quib⁹ supersedeo, Eadem ratione producitur ab Ausonio faxis. ¶ Is breuio; vt sanguis. Ouid. in Hero. Sanguis abit, mentemq; colo, corpusq; reliquit. In Lucano per cæsuram dicitur, Dum sanguis inerat, &c. Inquis Horatius censet tertiæ, dicēs, Inquis & hoc studio. Cis corripitur, teste Probo, Melius Victorinus & Seruius dicunt produci. Bis Stoa asserit variari: correptio videtur melior. Claudianus tamen, Bis æther, bis terra dedit, confusaq; rursus. Manilius in. 1. Bis bis æquandum est signis, sextante rotundæ Efficiunt orbem zonæ. Idem in. 4. Bis vndena nocens, & bis duodena nocentes. Ys cum y, faciens genitiuum in yos, Stoa dicit vniuersum produci: propter Tethys apud Virgilium puto me de his multo rectius scripsisse in Versificatoria. Paulus Marsus propter Virgilij illum versum, Teq; sibi generum Tethys emat omnibus vndis. corrigit hunc versum Ouidij, Tethys & extremo sępè recepta loco est: sic, Et Tethys extremo, &c. aut sic, Extremo & Tethys sæpè recepta loco est. Nescis, velis, dormis, poscis, variari dicit Stoa: multò tamen tutius producuntur, quia correptionis testimonia suspecta esse docuimus: ideoq; Beroaldum haud facilè admisero dicentem in Pæane beatæ virginis, Vt velis, vtq; queas rebus succurrere lapsis. Errat etiam Placentinus dicens (is) ab (eo) cum suis corripi. Dederis, respueris, & similia. Stoa asserit solùm ratione cæsuræ produci, nec refragor. Badio tamen, vt suprà patuit, visa est & altera ratio hæc; Quoties in plurali imus & itis carmen ingredi possunt, correpta pœnultima, nulla est producēdi ratio: ideo Horatius, Dixeris egregiè. Et Maro, Egerimus nostri, &c. sed si, nisi producatur pœnultima, carmē refugiunt, necessitate quadam producitur: & quoties producitur, etiam is in singulari, vnde fiunt, producitur: vt Dederis, transieris: propter

dederitis, &c. Sic Faxis producitur, quia faxitis pœnultimã producit, auctore Victorino. Ausonius, Faxis vt libeat quod est necesse. Phaleucius, spondæum in primo loco apud eum semper habens.

OS.

Os produc. Patrius breuis est, & compos, & impos: Osq; ossis præbens. Rectos breuiato secundæ. Os recti produc, quoties tibi patrius o dat.

Os producitur. Persius, Vt tuus iste nepos olim satur anseris extis. Sidonius malè corripuit. vide Pronepos in regula de Pro in compositis. Ouid. 7. Metam. Auro heros Æsonius potitur. Idem. 8. Doleo quòd Minos hostis amanti est. Virgilius, Tros ait Ænea, &c. Corripitur quicunque genitiuus in os, non solum ados ab as, contra quosdam, Nec credo Georgio Vallæ Placentino, qui dixit eiusmodi genitiuos variari: quia semper correptos inuenio, siquis aliter inuenerit apud veteres poëtas, ostendat, & cedemus: per solos grammaticos nihil probauerit. Ouid. 1. Metam. Arcados hinc sedes, & inhospita tecta tyranni Ingredior. Papin. 8. Thebai. Tydeos hasta tui. Ouid. Fast. 5. Pars crededit esse Tethyos has neptes, Oceaniq; senis. Martialis libr. 2. Peleos & Priami transit vel Nestoris ætas. Idem lib. 4. Ille magis ludit, qui scribit prandia sæui Tereos, aut cœnam crude Thyeste tuam. Ouidius in. 1. de Arte amandi, Quod rogat, illa timet: quod non rogat, optat vt instes: Insequere, & voti postmodo compos eris. Aldus cum nonnullis alijs malè dixit produci Compos, imposq;, nec non teres, vt in es probaui. sed nemo tàm diligens, qui non aliquando erret. Os ossis, quod scimus ex adiectiuo hinc deducto exos, id est, sine ossibus. Lucretius lib. 3. Exos & exanguis tumidos perfluctuat artus. Os oris producitur. Ouidius, Os homini sublime dedit. Corripitur omne nomen in os secundæ declinationis, vt Samos, synodos, diphthongos, Lesbos, Lemnos, logos, melos, chaos, epos, Argos, &c. Ouidius in epistola Leandri, Solueret in speculis, omnis Abydos erat. Idem, Non senis Ætæ regia Lemnos erat. Virgil. 6. Æneid. Et chaos & Phlegeton loca nocte silentia latè. Producuntur autem nomina quæ per tertiam declinationem. Atticam faciunt genitiuũ in o, vt Androgeos, Athos, Cos, Apollos, Demoleos, Nicoleos. Vir. 2. Ænei. Androgeos offert nobis socia agminã credens. Nestor ait, si Androgeus dixisset, versus non staret. id negat Mancinellus, dicens eiusmodi os longum, in us longum verti. Vt apud Ouidium, Viueret Androgeus vtinam. Ceterum Seruius in illud Virgilij Georg. 2. Castaneæ fagos, ornusq; incanuit albo Flore pyri. dicit hic os produci Æolico more. nam si fagus dixisset, versus non staret. Æoles certè pro ω sæpè ponunt o, & contrà. nos nihil eiusmodi sine veterum poëtarum testimonio immutabimus, sed inuentis hic libentiùs quàm inueniendis vtemur. Valerius Flac. lib. 2. Congeminat qua primus Athos, & Pontus, & ingens Thraca palus. Virgil. Æneid. 12. Quantus Athos aut quantus Eryx. Seruius vult hic Athon legi: quia si Athos legeretur, versus stare non posset, vt ipse putat, sed fallitur, teste Nestore: quia omnes codices Athos habent, & optimè: scribitur enim Græcè per ω ἄθως, quod genitiuum facit Atho. Seneca in Medea, Hæmonias ille contulit pestus Athos. Iuuenalis, Velificatus Athos, & quicquid Grecia mẽdax. Genitiuus Atho est in Apollonio & Theocrito, vt Nestor declarat. accusatiuus est Atho vel Athon. Atho quidem apud Virgil. 1. Georg. Aut Atho, aut Rhodope. vbi Atho corripit o propter sequentem vocalem. Vt alibi, Sub Ilio alto, nec Athon legi potest: quia producitur, teste Nestore. Est autem apud Ouidium, ex quo quantitas haberi nequit, Metam. 11. Nec leuiùs quàm siquis Athon Pindumq; reuulsos. Dicitur quoq; Athon Athonis: non vt credidit Priscianus, Athos, onis & est mons Macedoniæ. Cicero lib. 3. de Repub. Quid ergo illa sibi vult absurda exceptio, nisi quis Athonem pro monumento vult penitùs efficere? Paulus ad Titum cap. vlt. Zenam legisperitum & Apollo sollicitè præmitte, vt nihil illis desit. Accusatiuus est ab Apollos, pro Apollona ab Apollon. Idem. 2. ad

Os in genitiuo. Compos. Os. Exos. Os secundæ. androgeos. athos.

Corinth.1.cap. Ego quidem sum Pauli, ego Apollo. hic genitiuus est. Ibidem cap. vlt. De Apollo autem fratre notum vobis facio. ablatiuus est ab Apollos. Barbari vt Mamotrectus, cæteriq; putauerunt in dictis locis Apollo nomen esse indeclinabile. ¶ Os produc vt Samos & Ætholos ac haliæetos, facta synæresi: aliter corripitur. Virg. in Ciri, Fecit & in terris haliæetos ales vt esset. Et in eodem opere, Sic inter sese tristeis haliæetus in iras, &c. licet vulgò galiætus legatur. In Ætholos errauit Britannicus teste Stoa. In Athos Stoa contra Seruium suffragatur Nestori.

VS.

Vs correpta datur. Monosyllaba cum genitiuis
Ternæ vel quartæ produc, numeriq; secundi
In quarta primum, quartũ, quintumq;. & in uris,
Dumve utis patrius, vel in udis, & ontis, odisve,
Aut quintus fit in u: longus tum rectus habetur.
Ergo produces venerabile nomen IESVS.

Vs corripitur, vt Tempus, pecus, intercus. Producuntur verò monosyllaba, vt Rus, thus, ius, mus. Horatius Satyr. 7. Proscripti regis Rupili pus atq; venenum. Iuuenalis, Plus aloës quàm mellis habet. Produc etiam genitiuos tertiæ, vt Clius, Didus. Virgil. Fatidicæ Mantus & Thusci filius amnis. Et genitiuos quartæ, & in plurali eiusdẽ declinationis nominatiuũ, accusatiuũ, & vocatiuũ. Oui. Adde manus in vincla meas, meruêre catenas. Producitur us in nominatiuo singulari, vbi genitiuus terminatur in utis, vel udis, vel vris, pœnultima longa. Horatius, Virtus est vitium fugere, & sapientia prima Stultitia caruisse. Ouid.1. Metam. Mox etiam fruges tellus inarata ferebat. Et libro.2. Alma tamen tellus vt erat circundata ponto. Virgi. Fata obstant, tristiq; palus inamabilis vnda. Horatius s interemit, aut systolem fecit, dicens in Arte, Regis opus, sterilisq; diu palus, aptaq; remis. Idem fecit Capella libro.6. dicens, Interiuuat marmore tellus erat. Neutrum imitabimur, quia doctissimi eos in hoc non imitantur. Simile est vbi genitiuus desinit in untis, vt Cerasus, Opus, Amathus, Sipus, Trapezus, Phicus, oppidorum aut locorum nomina. Virgilius lib.10. est Amathus, est celsa mihi Paphus atq; Cithera. Græca quoq; à pus producuntur: quia per ȣ diphthongon scribuntur: vt Sciopus, tripus. Melampus, Oedipus. ideo dicit Georgius Valla Placentinus lib.31. cap.22. Oedipodes poëticum est: quia Oedipus propter breuem inter duas longas dicere non licuit Est tamen vbi ȣ diphthongus in o micron vertitur, vt Syracosius Orion. sic polypos pro polypȣs, & à polypos corripitur polypus, vt visum est in O ante l. Androgeus in præcedenti lectione patuit. Produc quoq; vbi vocatiuus in u definit, quia similiter per ȣ diphthongon Græcè scribitur. Virgilius lib.2. Æneid (licet Donatus Pentheus legerit) Panthus Othriades arcis Phœbiq; sacerdos. Sic quia per ȣ diphthongon scribitur, doctissimi produci testantur dulcissimum Dei nostri nomen IESVS. ¶ Vs correpta datur, v Polypus apud Horatium & cæteros Latinos: quia Græca ȣ interdum vertitur in o, vt à πούς, quod est pes, fit illis πολύπος: nobis polypos aut polypus. Qua de re multa in grammatica Aldina reperies. Palus paludis corripitur ab Horatio in Arte: quia vt minùs probè dicit Seruius, udis facit: sic enim etiam incus deberet corripi. Siue quia s liquefecit: sed quæcunq; illi fuit ratio, nolim imitari. nec Maximinianum dicentem. Continuos gemitus ægra senectus habet. Sedulius etiam nimis licenter dixit, Dicemus sancti coniunctio spiritus actu, Sexus & ætatis satiauit quattuor illic. Item, Primosque necans vagitus, & audens.

Ioan-

Ioannes Despauterius Niniuita venerabilibus sacerdotibus, Iacobo Bueno, & Eustatio Scotho Hasebrocanis, moribus & doctrina praeclaris, & Pascasio Valcrauio Hôdiscotano, musico excellentissimo, Christi sacerdoti vitae probitate insigni, S. P. D.

De Accentibus punctisque libellum vobis nuncupatum desydero amici candidissimi, non eo quidem animo, vt sperem per hunc vestro honori aut famę quicquam additum iri: sed vt meum in vos non vulgarem amorem patefaciam, & ipsi libello contra malè feriatos omnis politioris doctrinę contemtores comparem vos patronos minimè proletarios. Neque enim me latet hunc libellum multis displiciturum. siquidem senes valde indignantur dedoceri, & contra suum abusum aliquid à nobis dici ferunt ægerrimè. Nusquam verò tam insigniter errant quàm in accentibus, veluti hoc opusculũ perlegentibus patebit. Nolim Ecclesiasticum cantum immutari, quandoquidem consecratis vtendnm esse Fabius rectè admonuit. At in his quæ leguntur potiùs quàm canantur, qualia sunt Euangelia, epistolæ, lectiones, orationesque, quis rectum accentum seruare vetuerit præterquam planè indoctus? Deridebor (inquiet aliquis) ab indoctis, si rectè pronunciare voluero Iacôbus, Simônis, Iesus, Paraclitus, Maria, Rústicus, Hélena, &c. At istud si omnes veremur, actum est de linguæ Latinæ instauratione, quam tàm ardenter cupio, vt ne pili quidem fecerim ab asellis bipedib⁹ nihil fieri, dum doctissimis placere me intelligam. Valete, & Niniuitam vestrum, alio culpante, defendite. Ex Bergis, diui Guinoci. Calẽdis Maijs. Anno salutis supra millesimum quingentesimum vndecimo.

De accentibus & punctis.

Accentus, est certa lex siue regula ad eleuandam deprimendámve syllabam, vniuscuiusque particulæ orationis accommodata. Accentus tripartitus est: acutus, grauis, circunflexus. Acutus quidem quo syllaba eleuatur: vt és, súm. Grauis quo syllaba deprimitur, vt pœnultima & vltima in dóminus. Circunflexus est quo syllaba eleuata deprimitur, vt dôs. Hunc hominum inscitia, non ratio aliqua in tantas tenebras depulit, vt nemo sit hodie qui illum aut enuntiet, aut ab aliquo enuntiatum auditu percipiat, sensúq; dijudicet. A Prisciano & quotquot ante Priscianum fuêre, diligenter docetur. Accentum autem moderatum (quem Alexander barbariei assertor intulit) doctissimi execrantur: ideo hunc ad Gothos relegamus. Accentus à Gręcis προσῳδία dicitur. πρὸς, id est, ad: ᾠδὴ cantus, Latinè dicitur vocis nota, voculatio, moderamentum, & fastigium, tenorq;. Quoties autem de accentu loquimur, per excellentiam acutum circunflexúmve intelligimus: quem prædominãtem principalemq; appellamus. Estq; in qualibet dictione cuiuscunque linguæ vnicus accentus prædominans. Cæteros graues dicimus.

Accentuum Regulæ quinque.

PRIMA regula. Omnis dictio monosyllaba naturaliter breuis, licet positione producatur, acuitur: vt Súm, és, ést, núx, níx, fáx.

SECVNDA. Monosyllaba dictio naturaliter producta circunflectitur: vt Dôs, rôs, rês, spês. Vbi naturaliter produci non constiterit, ad acutum confugito.

TERTIA. Dissyllaba dictio cuius prior syllaba tantùm naturaliter producitur, circunflectit priorem, vt nominatiuus âra. Alioqui priorem acuet, vt ablatiuus ára. Item hâra, êstis, rêgis, &c.

QVARTA.

Polysyllaba dictio cuius pœnultima producitur, vltima verò corripitur, circunflectit pœnultimã: vt Romãnus. Quòd si vltima producatur, acuet pœnultimã, vt sacérdos, Athé-

Athénæ, Potéstas, & cetera quæ pœnultiman non naturaliter, sed positione producūt: eandem acuunt, non circunflectunt. nam circunflexus semper est in syllaba naturaliter longa. Polysyllaba dictio hîc dicitur, quæ plures syllabas quàm duas continet.

QVINTA. Polysyllaba dictio cuius pœnultima corripitur, antepœnultimam acuit, vt affatim, teste Gell. lib. 7. cap. 7. Sóphia, philosóphia mulieris, scátebra, vólucris: & reliqua naturaliter correpta. Depromtæ sunt hæ regulæ ex Capella, ex Prisciano, & doctissimis quibusq;, vt reliqua quæ sequuntur omnia.

Exceptiones à dictis regulis sex.

Interrogatio — PRIMA exceptio est, Interrogatio accentum mutat, quia vltima interrogationis semper acuitur. vt egoné? Quis furor, ô ciués?

Distinctio vel differētia — SECVNDA. Distinctionis gratia mutatur accentus, vt vná aduerbium vltimam acuit, ne videatur esse nomen. Sic poné præpositio vel aduerbium. sic eó, alió, illó, falsó, sedulò, repenté, palám, porró, forté, eá, aliquá, &c. vltimam acuunt dum aduerbia sunt, ne putentur esse nomina, vel verba, vel pronomina, vel participia. Aliâs aduerbium vult Priscianus in vltima circunflecti, differentiæ causa. Ergó pro causa, & putá aduerbium, eadem ratione vltimam acuunt: vt Sarpedón quando habet Sarpedontis: & Peró, nomen nymphæ: pro calceamento verò regulam seruat, vt Sarpédō Sarpedónis. sic Cuiús nominatiuus, vltimam acuit ad differentiam genitiui cuius. sic Circúm præpositio, ne accusatiuus esse putetur. de hoc nonnihil in sequentibus dicam. Ménas & Lenás nominatiui viris proprij vltimam acuunt, ne putentur accusatiui plurales. Has differentias in Tortellio & Prisciano inuenies: nolim ipse nouas fingere.

Concisio Virg. &c. — TERTIA. Concisio accentum mutat: ideo vocatiui in i secūdæ declinationis facti per abscisionem us syllabæ pœnultimam acuunt. Virgíli, Ouídi, Mercúri. hæc est ferè omnium grammaticorum doctrina, cui tamē refragatus est Nigidius Figulus, vir sui seculi, præter vnum Ciceronem, omnium eruditissimus. Is vocandi casum Valerii in antepœnultima acuebat, vt testatur Aulus Gell. lib. 11. Noctium atticarum. Nonnulli tamen, vt dicit Gellius dictum hoc Nigidij irridebant. sed forsitan imperitiores: ideo dicit vir vndecunque doctissimus Antonius Nebrissensis, Tantum Nigidio tribuo, vt libentiùs velim cum eo errare, quàm cum omnibus grammaticis verum dicere. Astipulatur Nebrissensi Bebelius: nec dissentio. Nomina tertię in as, quæ in atis olim desinebant, vltimam circunflectunt, vt olim pœnultimā. In concisis semper videndum est quis accentus fuit ante concisionem: vt Aquinâs, Arpinâs, Tolosâs, Larinâs, nostrâs, vestrâs, cuiâs: & proprium viri Antiâs, vt patet ex Tortellio. Olim dicebant cuiâtis, &c. nam cuiâtis pro cuiâs in Plauto leges. Concisa quoque sunt donêc pro donêcum, quod in Plauto legitur: addûc, hûc, illûc, istûc, illîc, hîc, dûc, dîc, fâc, exîn, proîn, subîn, deîn: pro adduce, hucce, illucce, &c. duce, dice, & cæt. proinde & cæt. Huic dissyllabum secundam acuit. Concisa quoq; sunt Petît pro petiuit, Fumât pro fumâuit, &c. dè quo Seruius in. 3. Æneid. ibi, Ceciditq; superbum Ilium & omnis humo fumât Neptunia Troia. sic ait poëticè tempus pro tempore. Vt in. 2. Æneid. Quanquam animus meminisse horrêt, luctuque refugit. Aut certè naturam rerum expressit. nam ruina in breui fit, fumus verò longo permanet tempore. Nam quod ait Probus, ad discernendum tempus, circunflectendam vltimam syllabam, vt intelligamus fumât pro fumâuit, non procedit: quia ponè tantùm verbum in vltima habet accentū, vt significet retro. Hæc ille. Mecœnâs, viri nomen, Priscianus in libello de accedentibus similiter dicit vltimam circunflectere, quia olim nominatiuus fuit Mecœnatis.

transpositio Præpositionū & coniūctionum accentus — QVARTA. Accentum transpositio mutat: veluti omnes pręposítionum, cōiunctionumq; syllabæ, dum præponuntur, grauantur. nam Quintilianus in primo testis est, præpositionem ita debere casui iungi, vt dissimulata dictione sub vno accētu cum ea enuntietur, & veluti in vna dictione vna tantùm syllaba sit acuta, vel circumflexa. veluti apud Virgilium in. 4. Æneid. Quæ circúm littora, circúm Piscósos scopulos, quidam tamen voluêrunt in (circùm) vltimam acui, ne accusatiuus videatur, vt ait Fabius: cui hanc differentiam non placuisse, dicit Nebrissensis. Prępositio autem penitus postposita prædictas accentuum regulas custodit, ita vt monosyllaba acuatur: dis-

syllaba

syllaba in priore accentũ habeat. Virg. Æнei.5. Transtra pér & remos. Idem.7. Ænei. Decus imperiumq; Latini Te pénes. Idem dicendũ quũm præpositio pro voce sumta nomen est. veluti, Ad quę pars? Quæ sunt pręposítiones accusatiui casus? Ad, apud, ante, &c. Est tamen, teste Prisciano, quãdo præpositio postposita grauatur omnibus syllabis: vt si inter regens rectumq; ponatur, aut inter determinans & determinatũ: veluti Virtutẽ proptèr imperatoris. Te proptèr eundem. Vna est præpositio, quæ postposita omnino grauatur, licet sit monosyllaba: & est cùm. quã Nebrissensis, dũ postponitur, encleticam. i. inclinatiuam vocat: quia vt hæ tres coniunctiones encleticæ, quæ, ve, ne, ipsa præpositio cum, postposita grauatur, & præcedentẽ syllabam, alioqui grauandã, eleuat vel acuit, vt mécum, técum, sécum, nobíscum, vobíscum: in quibus nonnulli per uersè cum acuunt. sic, Cęsar Papaq;. Propriè communitérve. Adeòne furis? Quicũ tamen vltimam acuit, quia est interrogatio. Vbi aũt manifesta est compositio, encletica accentũ præcedentis syllabę nõ mutat. vt dénique, útique, itaque, úndique, siccine, híccine. Vbíque aũt in secunda accentũ seruat, quia eandẽ producit, secus est de incompositis. vt Codicilli, noueni, deniq;. Aufer literas técum, itáque velociter. Frui vtiq; Latino gaudét. licet mihi hac segete frui vtiq;. Pleráque, vtráque, licet cõposita sint nominatiui etiã aut accusatiui aut vocatiui casus, nihilomin⁹ accentũ in pœnultima retinẽt, nõ ratione aliqua, sed priuilegio quodã, vt ait Nicolaus Ferettus. QVINTA. Cum Que Ve Ne

Compositio quãdoq; accentum variat, vt cõpositio esse noscatur, non oratio. itaq; hęc exceptio particula est secundę exceptionis. Ergo (vt Gell. docet li.2. ca.17.) Cicero dixit fieri nõ natura, sed instituto quodam, vt indóctus dicamus prima breui: insánus verò prima producta. Sic idem Gellius dicit áduersum accentũ habere in prima syllaba. Sic, teste Seruio in illud Virg. li.6. Quisq; suos patimur manes: éxinde per amplum Mittimur Elisium. Exinde vna pars orationis est, & in tertia à fine accentum habet: licet pœnultima longa sit. quod ideo factũ est, vt ostẽderetur vna pars esse orationis, ne præpositio iungeretur aduerbio: quod vitiosum esse non dubium est. hæc Seruius Ante quẽ Gellius dixit áttentim antepœnultimã acuere, licet pœnultima longa sit. Et post Seruium Priscian. in.15. li. vult eadem ratione tertiam à fine acui in súbinde, éxinde, déinde, próinde, périnde, alíquando, néquãdo, húcusq;, álonge, délonge, déinceps. dúntaxat, sinistrorsum, déorsum, quapropter, enímuero, quínimo, nímirum. Meminit huius rei Valla lib.2. in périnde, súbinde, &c. Gellius quoq; exáduersum tertiã à fine acuere dicit, teste Tortellio. Nicol. Ferettus vir doctissimus horum sentẽtiam approbat quã improbandam esse non credo: quum Cicero, Gellius, Seruius, Priscianus, pluresq; huius rei sint auctores: & cùm videamus Ciceroni placuisse insanus tertiã à fine acuere, licet pœnultima longa sit. quid ęgrè ferimus accentũ quãtitati interim repugnare? nam apud Ciceronẽ corripi, est grauari: produci verò, acui: veluti apud Tortel. dicentem (vnius) primã corripere in hoc Virgiliano, Nauibus (infandũm) amissis vnius ob irã. Producere verò in hoc, únius ob noxã & furias Aiacis Oilei. Hîc obiter admonendum videtur de cõmunium syllabarum accentibus. In liquescentia, si fuerit prosa, solam correptionem recipimus: in vnius, sollus, illius, &c. solam productionem: sed in (altérius) solam correptionẽ. In reliquis vulgatiorem doctorũ vsum. Quæ dicta sunt de súbinde, álonge, &c. valde displicent viro vndecunq; doctissimo Ælio Antonio Nebrissensi & Bebelio, Badius in Alexandrũ, id solum admonuit, peritiores dare accentũ in pœnultimã his dictionibus, dũtaxat, apprime, aliquándo, &c. De apprime omnino assentior. de reliquis iam sententiam tulimus si tamen quis contrarium malit, nõ aduersabor. Cætera composita, vt simplices dictiones, regulas de accentibus antepositas custodiunt. Ideo antepœnultimã acuit interealoci, teste Prisciano in accẽtibus, ne videatur esse oratio. sic háctenus, quátenus, aduerbia, teste Seruio in illud, Hac celebrata tenus. vbi vero oratio est, singulę partes suum accentum seruant, vt púbe ténus, crúre ténus. hîc, teste Seruio, ténus accentũ in priore retinet contra indoctos, qui pubétenus tanq̃ vna dictio sit, ineptissimè proferunt. Nihilóminus pro tamen, vna dictio est, & antepœnultimã acuit, vt paulómin⁹ pro fere: quómodo pro qualiter. sic insuper, désuper, intérea, póstea, verúntamen, &c. vt Paulóminus consummauẽrũt me in terra. Paulóminus habitasset in inferno anima mea. hîc paulóminus dictio. vbi vero nihilo, mi- Compositórum accentus. Tenus

Mm nus

nus orationes sunt, singulis partibus singuli accẽtus dantur, ita vt prior in minus esse acuatur, sic accipitur paulò minus hìc, Minuisti eum paulò minus ab angelis. Amo te paulò minus quàm fratrem. Nihilò minus amo te quàm meipsum. Sic orationes sunt multò magis, núllo módo, &c. Nonnulla tamen sunt composita, vbi secũda pars proprium accentum seruat, vt fit in orationibus: veluti, teste Priscian. li. 9. composita à facio, vbi a non mutatur in i: vt calefácis, tepefácis: & similiter in compositis à fio, vt tepefis. Adduntur à Feretto suauerúbens, vsucápio: & ab alijs beneplaceo, fideiúbeo, vigintidúo, vicecómes, & plura. nec mirum. quia orationes potiùs videri possunt quàm compositæ dictiones. veruntamen in multis doctorum vsus omnes ratiunculas exuperat. Archicôquus, quòd à Goudano his additur, barbarum censemus. SEXTA.

Idioma. i. linguę proprietas, accentum mutat: nam vnaquæq; lingua habet propriũ atq; suum. Nam secũdum Latinorum regulas anthrópos & epíros pœnultimã acuerent, quia producitur: hanc tamen apud Græcos grauẽ habent. E diuersò Simois, quia pœnultimã corripit, antepœnultimã secundum Latinorum regulas acueret, quã apud Græcos grauẽ habet acuta pœnultima, & ita in Græcis plerunq; quantitati cõtrarius est accentus. De Græcis itaq; ab omnibus ferè hæc datur regula, Si dictiones Græcæ cum literatura Græca sermoni Latino misceantur, accentum Grẹcum seruant. Seruius in illud. 1. Ænei. Vbi tot Simóis correpta sub vndis, &c. Hoc nomen (inquit) integrum est, hoc est, cum Grẹca literatura ad nos transit, vnde suo est accẽtu proferendũ. Nam si esset Latinum, in antepœnultima haberet accentum: quia secunda à fine breuis est. Idem dicit de Périphas in illud. 2. Æneid. Vna ingens Periphas, & equorum agitator Achilles. Idẽ in illud. 4. Ænei. Ipse deũm tibi me claro demittit olympo. sic ait. Accentus sanè Græcus tunc potest esse, si sit Græca declinatio, vt ὁ ὄλυμπος ὀλύμπου. nam latinè olympi facit. Idem in illud. 1. Georg. Castorea, Eliadũ palmas, Epiros equarum. dicit hic Epiros omnino Græcum esse, & proinde primam acuere, licet pœnultima sit longa. sic Serpedon Sarpédontis, dicũt primam acuere, quia Grẹcè declinatur. Sarpédon Sarpedónis, pœnultimã acuere, quia latinè declinatur. Nicola[9] Ferettus dicit nominatiuum (diploma) primã acuere, licet pœnultima sit longa, quia nomẽ est penitùs Græcum. in genitiuo mutatur accentus propter declinationem Latinã. De Grẹco accentu sæpe loquitur Seruius. vnde. 10. Ænei. ait, Trophẹum declinato Latina est, vnde etiam pœnultima habet accẽtum in singulari. In plurali verò, quia Tróphæa dicimus, vt Grẹci, nec aliud mutilamus, erit accẽtus in antepœnultima. Similiter Cyclôpem in secunda accentum habet, quia Latina declinatio est: at in accusatiuo Cyclopas, quia Grẹcè dicitur, accentus in prima est, licet secunda producatur. Auctor est Seruius in versum illum. 12. Ænei. Exulat: Ætnæos vidit Cyclopas Vlysses. Cyclópes autẽ secundam acuit, vt sit Latina declinatio. Androgeó. Athó, & similes in o genitiui vltimam acuunt. Laurent. Valla in illud Iohannis, Paraclitus autẽ spiritus sanctus quem pater mittit in nomine meo, ille vos docebit omnia. sic ait, Paraclitus contra vsum nostræ linguæ in antepœnultima habet accentũ: quum pœnultima eius sit longa, vt fit in ἀγαπητὸν & ἱλικτὸν, quæ Grẹcè cum κ scribuntur. Ex omnibus iam dictis puto omnẽ ferè in quantitatib. errorem emanauisse. Nam Grẹcè linguę parum periti crediderunt, vt apud Latinos fit, accentum quantitatibus fermè concordem etiam esse apud grẹcos. Itaq; audientes accentum à grẹcis locari in harum dictionũ pœnultimis, Theologia, Aristoteles, phantasia, chirurgía, melancolía, vsía, categoría, prosœdía, & multarũ aliarum (in quibus pœnultimam corripi docuimus) ob eam rem crediderunt pœnultimã produci. Contrà, quia in ánthropos, parácli[9], ídolum, &c. Grẹci antepœnultimę dãt accentum, crediderunt indocti pœnultimã corripi. In qua re miserabiliter decepti sunt: quia hac ratione possemus corripere pœnultimã in épiros & cyclopas: eandemq; producere in Simóis. Prẹterea vt maneat accentus Grẹcus, necesse est eãdem manere scripturam & quantitatem quę fuit apud Græcos: id dicũt Diomedes, & Capella, & Seruius, Priscianusq;. Ergo Aristóteles, Diógenes, Orígenes, Idolũ, paráclitus, Lydia, Asia, Arethúsa. Creúsa, & quicquid priùs Seruius dixit. tropheą & similia grẹcum accentum minimè habebunt, quia vel scriptura mutatur, vel quantitas. Etenim Aristoteles in vltima syllaba non e habet, sed η: nec tropheą æ diphthongon nostram sed αι græcam:

Græcorũ accentus

paraclitus

tem: nec paraclitus dicunt, sed paraclitos: & nostri in nominatiuis primę a corripiunt: illi producũt. Quę aũt à Latinis producũtur, paucissima sunt: vt Nemea, Tegia, &c. & hęc tamen Latinum accentum rectiùs custodire prȩcepit Nicolaus Ferettus. Apud Græcos autem, vbi vltima longa est, sæpissimè accentus in pœnultima, etiam si breuis fuerit, locatur: vbi vero vltima corripitur, ferè accẽtus est in ante pœnultima, licet pœnultima producatur Propter dicta quoq; notum est Græcum accentum non seruandum esse in Iacôbus. Simônis, Maria, Hysôpus, & plura: vt malè voluit Regi⁹ propter hęc verba Quintiliani in primo dicentis, Mihi autem placet Latinam rationem sequi quousq; patitur decor Et paulò pòst, Qui Gręcã figuram sequi malet, non Latinè quidem, sed citra reprehensionẽ loquetur. hęc Fabius. vbi Raphael Regius sic loquitur Hinc verò manifestè colligitur. quosdã, qui alijs doctiores videri volunt, malè sentire, qui Máriam, Sóphiam, & similia acuta à fine tertia proferũt, quiq; Iacóbũ, hysópum, paraclitũ, Simónẽ, & huiusmodi secũda à fine acuta proferunt: quũ ipsi maiori digni sunt castigatione: vt qui verã synceramq; pronunciandi Græca nomina morem rationemq; corrumpãt. nam Gręcis nominib⁹ Gręci accentus sunt attribuẽdi, ex Fabij sententia. hęc Regius. Cui Bebelius in lib. De abusione linguę Latinę in dictione Maria omnino refragatur, vt nos, & rectè. Primò quia Fabius ait, Mihi aũt placet Latinã rationem sequi. Secundò quia nõ dicit Gręcis Græcum accentũ omnino dari debere: sed solũ ait posse ijs Græcũ accentũ dari citra reprehensionẽ, &c. Ideo vt tandem cõcludã placet mihi opinio Ælij Antonij Nebriss. sic de hac differentis, Sed quoniam accentus Grȩci non modo nobis incogniti sunt: verũ etiã apud illos per singulas propè dictiones sparguntur, neq; in vnã quandã obseruationẽ reduci possunt, quoties nobis accentus Græci ratio nõ constiterit, etiã si literatura Grȩca sit, Latinis illũ regulis moderabimur: hoc enim prȩceptum multò cautius atq; prouidẽtius est, & minus errori obnoxium. Quòd si literatura & Græca simul Latina fuerit (quod in plerisq; dictionibus reperitur) accẽtu potiùs Latino vtemur, quoties Grȩca Latinis miscemus: vt Bucólica, Geórgica, teste Seruio in procemio Bucol. apud Grȩcos in fine habent accentũ, apud nos in tertia à fine. Nam vt in vltima sit, Latinitatis vetat ratio: in pœnultimã non fit, Latinitatis effecit ratio. Iam de nominibus Græcis in ia terminatis, quęcuuq; apud illos per iota scribuntur, nemo sanę mentis accentu nostro dicet non esse proferenda antepœnultima scilicet acuta, quũ pœnultima fit breuis, vt theológia, &c. E cõtrariò in illis quę pœnultimã producere docuimus, eandẽ acuent, vt latria, &c. etsi cuncta barbaries in nos cõiuret, impetumq; faciat, quã vnico rationis clypeo facilè depellere possumus. Inuenimus Grȩca quędam contra Latinitatis rationẽ circonflectere vltimã: vt in genitiuis pluralibus in on, vt epigrámatiõn, cimmeriõn. & in aduerbijs in os: hyperbolicõs, ironicõs, &c. & hæc tamẽ omnia quoties Latino sermoni miscentur. & præcipuè si fiat Latinis literis, potiùs Latino accẽtu moderanda sunt q̃ Greco. Idẽ dicit Capella, & inter neotericos nõ pœnitẽdus auctor Georg. Val. Placen. lib. 3. cap. vlt. Nec aliter sensisse videtur mihi Lauren. Valla in Matth. vbi dicit à vulgo malè pœnultimã acui in his Andréas, Timothéus, Prosélyt⁹, Euronótus, lechytus, anathéma, symphonia, sicéra idéa, butyrum, cedrinus, crystallinus, adamantinus, cophinus Origénes, Ænéas, de quo in actis Apostolicis: Philemónem, vt Palæmónem, Sarpedónẽ, Canónem. Cõtrà verò malè pœnultimã grauari in his Simonẽ, Ióséphus, Iacobus, Sídonem, licet in deriuatiuo corripiatur etiam. Idolum, idolium, idolóthyrum, brabium: etsi media litera vulgò u scribatur. Ortygómetra, eucharístia, cynónyia, látria, idolátria, sex syllabarũ (non vt pleriq; scribunt, pronuntiantq;) quinq;: Berónica, Thessalonica, antíphona, caráćteris, státeris, éremus, cui malè apponitur aspiratio. Arrius sicut Dárius, sinapi, hysopum, Adúmæa Irúrea, Cæsárea: licet de hoc dubitari potest. in (sagena) pauci peccãt. hęc Valla. de quibus, quid sentiamus, suis locis manifestauimus. Vt autem Græca Latinis admista, Latino accentu moderamur, ita etiam barbara, vbi proprius accentus non constiterit. Nam cùm omnis dictio aliquo accẽtu regatur, nullum peregrinis rectiùs dabimus, vt opinor, quàm Latinũ. De his Diomedes, Donatus. Prisc. cæteriq; hanc regulam tradidêre. In peregrinis verbis & barbaris mominibus vel interiectionibus nulli sunt certi accentus. Interiectiones enim, teste Donato, voce incognita. i. non planè expressa accentus

barbarorũ accent⁹

Interiectionum accentus.

 prote-

proferuntur, & pro cōmoti affectus qualitate confunduntur: ideo accentib. nequeunt certis astringi. Ex dictis patet Alexandri regulam longè à veritate abhorrere: O'is barbara vox non declinata Latinè accentū super extremam seruabit acutū: vt Abél, Baál Esróm, &c. Id certè falsum est. nā consúlamus (inquit Nebrissensis) quemuis Hebraicę linguæ mediocriter peritum: & cōperiemus tertium quodq; verbum apud illos (etiam ex ijs quæ latinam declinationē admittere non possunt) accentu acuto in pœnultima atq; etiā in antepenultima nonnunq̄ proferri debere. Itaq; cùm dicimus Abél accentu in fine acuto, nō Græcè proferimus: quia apud illos in fine grauatur. non Latinè: quia nullum nomē latinum nisi corruptū, & nisi monosyllabū, in fine acuitur. nō hebraicè quia illi Abel acuta prima proferunt. Igitur nulla harum linguarū quibus ecclesia vititur, sed suo, hoc est ab ignorantia nato accentu isti pronuntiant: quam proferendum sit Abel accētu in prima: vt hęc omnia in pœnultima, Abisái, Abimélech, Bizellái, Bersabée, Carnáin, Céleth, Cáseu, Esáu, Ezel, Engáddi, Ephráta, Ephráim, Edrái, Eleázar, Gómer, Héber, Iesábel, Isbóseth, Iáred, Iápeth, Issái, Lúza, Lámech, Madái, Mathusálem, Miphibóseth, Pháres, Ramátha, Sále, Sóphtim, Thānáta, Tamatháim, Vlái: Zíram: sic alia propè innnmera: quæ si extensione syllabæ formam induant Latinam aut Grecā, pœnul. corripiēt, teste Nebris. vt Eléazar Eléazarus, Abel, Abelus, Noë, Noëus Iócabed, Iocábeda mulieris nomen. Id summè notandum est: quia regula hæc est vna quantitatū generalis: ne putes nos insufficientes, qui Abélus, Iocabéda, Mathusalémus antè non excepimus in specialibus regulis. In tertia quoq; à fine nonnulla accētū seruant minimè declinata: vt Nabuchodónosor, Iónathan, Osanna, Mahálelel, Gomorrha, Tógorma, ita dicit Nebrissensis, licet quantitati accentus repugnet: id quod in Græcis sæpè fieri docuimus. Possumus tamē Gomórrha, quū declinatur, Latinum accentū dare. In fine accentū seruāt apud Hebræos (vt idem ait) Adám, Abràham, Iacób, Ioséph, Phicól, Sathán, Michaél, & plura: quę extēsione syllabę, vbi Latinā Grecámve formam induūt, pœnul. producunt: vt Adámus, & alibi satis declarata. Laurētius Valla in Matthæum ostendit sibi non placere Alexandri de Hebræis traditionem, dicens: De Hebræis nihil dicere habeo: nisi hoc vnum, mirari me cur pleraq; eorum, quū nostri, tum verò Græci, accentu acuto in fine pronuntiant. Ego suadeo omnibus Hebręis, vbi ratio hebræa non constiterit, Latinum accentū adhibere, potiùs quàm secundum peruersam Theopagitæ doctrinam, nec Hebraicè, nec Græcè, nec Latinè proferre.

hebraicorum accentus

De clausularum punctis vtilis doctrina.

PVnctū est signum segregans intellectū, & spiritum recreans prolatoris. Dixit admodū pulchrè id Ausonius, Distinctio sensum Auget: & ignauis dant interualla vigorē. Etenim vt in sermonis ductu necesse est fieri quasdā silentij distinctiones, tū vt auditor intelligat clausularū diuersitatē, tum etiam vt is qui loquitur, captato spiritu maiori acrimonia pronuntiet: idem quoq; faciamus oportet in scripto, vt per quædam signa confusionem illam distinguam⁹. Pūcta siue notę quibus eruditi omnem contextus ambiguitatem distinguūt, sunt commata, & cola. Nam qui, quas appellant Periodos, virgulas, & parentheses, addidérunt: nullos habent auctores: quum econtrariò sacræ scripturæ libri colo & commate contenti sunt. Id colligit Ælius Antonius Nebriss. vir acutissimo ingenio ex verbis D. Hieronymi in Esaiæ prologo dicentis, Sed quod in Demosthene & Tullio solet fieri, vt per cola scribantur & commata, &c. Comma est quod per duo puncta designatur, quoties orationis tractus eò peruenit, vbi oratio cum verbo, aut aliquo vim verbi obtinente finitur, sed tamen aliquam quandam orationē sibi adiungi desyderat: vt, Nisi dominus: custodierit ciuitatem. Comma dicitur à κόπτω verbo Græco, quod est incido: vnde Latinè potest appellari incisum: quia loco suo inciditur oratio. scribitur autem gemino m, comma. & apud poëtas commata sunt cæsuræ: vt pentemimeris, &c. Vbi aūt secundus pes partem orationis terminat, colon est. Sed vt ad propositum sufficit, Colon est cuius nota punctum est, & ponitur vbi clausula finitur atq; quiescit: vt, Nisi dominus custodierit ciuitatem: frustra vigilat qui custodit eam. Ita sunt interim duo aut tria commata, vnicum colon in oratione perfecta. Primum comma solent vocare punctum suspensiuum

comma

colon

suum, quod volunt esse simplicē virgulam, vt mors, & additur quietis gratia. Quod nos autem comma diximus, geminum punctum vocant, vt mors: obitusq;. Vltimam orationis partem periodo claudunt, quod colon diximus. Afferunt alia multa: nobis cum Nebriss. comma & colon sufficiunt. Sunt tamē quædam loca, in quibus nescias an oratio quę sequitur à superiori dependeat: vt Dixit Dominus domino meo: sede à dextris meis. hoc loco comma vel colon potest esse. Colon etiam ponimus inter singulas orationis partes, quæ per articulū aut dissolutum sine coniunctione ad nectūtur: vt Grāmaticus. Rhetor. Geometres. Pictor. alipres. Cantat. amat. laudat nostros mea Roma libellos. Effecte. grauiter. cito. nequiter. euge. beate. Parenthesim plurimi nunc ponunt: nec videtur mihi inutilis. Ea est sententia interposita duabus semilunulis clausa. vt Constitit ante domū (neq; enim succedere tectis Fas habet) & postes extrema cuspide pulsat. Prętermittere verò nullo modò possum (inquit Nebrissensis) quod video, Quintiliano exactissimo harū rerum iudici placuisse: vt quoties dictio esset ambigua, vel significatione, vel declinatione, vel mutatione in aliam partē orationis: ambiguitas illa superimposito apice tolleretur. Esto exempli gratia: òccido si habet apicem in prima syllaba, significat in ea esse accentum prædominantē, sequentemq; esse breuē, proferrique secundam accentu graui: valetq; tunc òccido. i. pereo. Quòd si secūdæ superponatur apex, significat eam syllabam esse longam, in eaq; proferri accentū prædominantem, & tum interficio significat. Similiter (musa) cum apice super vltimā, ablatiui tantū casus est. Ponè cum apice super secundam, præpositio vel aduerbium est alioqui verbum esse manifestū est. Notam interrogationis atq; exclamationis cum interrogatione, vbi opus fuerit, minimè præteriri velim, & est virgula suprà punctum: vt Quid prodest homini, si vniuersum mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur? Sententia est mitissimi Domini nostri Iesu Christi, cuius gratia hoc opusculum exegimus, per cuius misericordiam, post hoc exilium vitam speramus æternam. parenthesis.

De carminum generibus.

IOHANNES DESPAVTERIVS NINIVITA Martino Dorpio Naldiceno, eloquentiss. Theologiæ baccalaureo, & oratoriæ & Poëticæ artis doctissimo, atq; Iacobo Papæ summo Insulensis ludimagistro, poëtæ ditissima vena prædito. S. P. D.

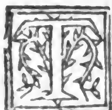
VLtimum artis versificatoriæ nostræ libellum, qui est de varijs carminū generibus, vobis idcirco dicaui Dorpi & Papa, amici ornatissimi, vt contra omnes poëtarum osores hunc tutaremini, quod non difficulter fore confido, quia poëtici habemini & estis doctissimi. Tu quidem mi Dorpi, apud Louanienses in Lilio nostro facilè primus quantum ad elegantissimum scribendi modum tàm prosam quàm carmen. Sunt & alij viri vndecunque doctissimi in Lilio nostro, vt Iodocus Lætus, & Nicolaus Buscoducensis cum alijs multis, in quorum honorem iam olim aliquid parturio. Quis comparari ausus fuisset preceptori meo Iohanni Raetshouen, quem mors nuper intercepit: dum assiduò cogito, quidnam magistro meo humanissimo & Theologo summo non adeò indignum dicare possem? Heu crudelia fata. O dolor dolor: iam lubet flere: sed Christus vetat: quia orare pro defunctis quàm flere salubrius est. Ego spero præceptorem meum probatissimæ vitæ virum inter superos iam lætari. Sed ad te redeo Iacobe Papa amicissime, quem Insulenses viri sapientissimi ante aliquot annos magnis precibus & bonis stipendijs ad Insulensem iuuentutem moderandam aduocatū, non iniuria plurimi faciunt, & tuum iam nomen per Galliā Germaniamq; longè lateq; diffusum maximæ doctrinæ tuæ copiosissimū præbet argumentum. Quid verbis opus? ipsa carmina tua, quātus sis, liquidò indicant: quæ ob hanc rē potissimū laudare soleo, quòd ditissimā & dulcissimè fluentem ingenij tui venā præ se ferunt, nec quicq̄ nisi honestū & sanctum

continẽt:nempe diuorum laudes,& honestatis refertissima epigrammata. Placuit tibi
nimirum aurea Baptistæ Mantuani sententia, Tunc Helicona bibes, castisq; rigabere
lymphis,Si Venus in versu non erit vlla tuo, Agite ergo amici doctissimi, Despauterium vestrum,si iniustè reprehẽdi senseritis,defendite. Ego carminum genera,quędam
& iam à nullis grammaticis (quorum opera extant) hactenus rectè declarat, pro viribus enucleare tentabo, si prius Seruij grammaticorũ principis Cẽtimetrũ præmisero,non omissa illius epistola:nempe multa minimè spernenda continet, quæ declarari
carminũ nomina. latiùs sic possunt. Carmina varijs à rebus nomina sortiuntur. Vel ab auctoribus & inuentoribus, frequentérve vtentibus:vt Alcaicum ab Alcæo, Sapphicũ à Sappho, Ar-
ab auctoribus. chylochiũ ab Archylocho,Hipponactiũ ab Hipponacte,Pindaricũ à Pindaro, Anacreontiũ ab Anacreonte,Asclepiadæum ab Asclepiade,Bacchilidiũ à Bacchilide,Stesichorium à Stesichoro. Homericum ab Homero. Alcmaniũ ab Alcmane,Ibicium ab Ibico,
Aristophanium ab Aristophane,Phaleuciũ à Phaleuco, &c. Vel à materia, vt Heroicũ
a materia: quo Heroum,id est,illustrium virorum res gestæ cum laude scribuntur. Tragicum,quo
Heroum calamitates enarrantur. Elegum vel elegiacũ,quo res flebiles canuntur,qualẽ
sunt amatorũ & mortuorũ næniæ. Bucolicũ,quo res pastoritiæ exarantur. Georgicũ,
quo agricolarũ curæ enodantur. Lyricũ,quod ad lyram canitur: vt sunt ea genera quibus in odis vtitur Horatius. Satyricum,quo hominũ vitia taxantur. sic Comicum,&c.
de quibus omnibus in.10.lib. grammaticæ suæ Franciscus Niger ex Diomede & alijs
a frequẽtior pede scripsit pulcherrimè. Vel à frequentiori pede:vt Anapæsticũ,dactylicũ,&c. Vel à pedũ
numero:vt Senarium. Vel à scansionis mensuris:vt Monometrũ, habens vnicam men-
a pedum numero. suram:dimetrum,trimetrũ,tetrametrũ,pẽtametrum,hexametrũ. In iambicis, trochaicis,&,anapæsticis duo pedes vnicam mensuram constituunt. In reliquis singuli pedes
a certo pede. singulas mensuras faciunt: ideo monometrũ,dimetrum,&c.à pedum numero dici volunt, Vel à certo pede, vt spondaicum, cuius quintus pes spondæus est, &c. Vel à sylla-
a syllabarum numero. barum numero:vt Hendecasyllabũ, continens sine interemptione vndecim syllabas, vt
Phaleuciũ & Sapphicum. Dyodecasyllabũ,vt Asclepiadæũ. Pentasyllabum, Adonicũ.
Heptasyllabũ,Glyconicum. A numero versuum:vt Monostichon,si vnic⁹ est:distichõ,
a versuũ numero. tetrastichon,hexastichon heptastichon,ogdoastichon,vbi octo sunt, decastichon,&c.
Sthichos,versus dicitur. vel à præfectione:vt Acatalecticũ,vbi nihil deest,nihil abũdat.
a perfectione vel defectu. A defectu:vt Catalecticũ,cui vna deest syllaba. Brachycatalecticũ,cui plures desunt syllabæ. Ab abundantia,vt hypermetrum,cui superest syllaba, sed quæ à principio versus
sequentis excipitur. hypercatalecticum, vbi superat syllaba vel syllabæ etiam nusquam
a carminis genere. interemptæ, vel à carminis genere:vt Monocolon, id est, vnimembre, quod vnico genere constat,vt Æneis Virgiliana. Dicolon bimembre,duobus generibus constans. vt
Sapphicum cum adonico. Tricolõ trimẽbre est,trium generum carmẽ,vt ex Asclepia-
ab redeundi numero. dæo & Pherecratio cum Glyconico,&c. Vel à numero redeundi: vt Distrophon, vbi
post secundũ versum ad primum gen⁹ redim⁹,vt in Elegijs: δις,id est, bis: στροφὴ,id est,
conuersio. Tristrophon, vbi post tres versus. Tetrastrophon, vbi post quatuor versus
a vitio pedum. ad primum gen⁹ redim⁹. vel à vitio:vt Acephalum,quod primum pedem illegitimum
habet:vt Fluuiorum rex Eridanus. hoc mutilum & truncum etiam dicitur. Procephalum,quod in primo pede vnum tempus plus iusto habere videtur; vt Insulæ Ionio in
magno quas dira Celæno. sed vocalis ante vocalem facit vt primus pes videatur esse
dactylus Largum seu laxum,vbi in medio,id est,inter principium & finẽ, pes nothus
admittitur:vt Congredior:fer sacra pater, & concipe fœdus. licet cæsuræ licentia videri possit. Truncatum vel miurum,quod contra heroici legẽ in sexta regione iãbum
continet: vt Mortem contemnunt laudato vulnere Getæ, hæc & Scazontes & Ecades appellat Diomedes,cuius libri diligenter lectitandi sunt hypermetrum iã dictum
est. Grauidum quod synæresim patitur: vt Nec quo centimanum deiecerat igne Typhæa, Nunc armatur eo. Inane, cuius syllaba in duas per diæresim scinditur:vt Accipe
Pompei deductum carmẽ ab illo, Spõdaicum. dictum est. Inter hæc si duæ breues pro
longa ponãtur, symphonesis dicitur. Colossum,seu colobum,seu solutum,quod prosa
oratione procedit:vt Dono ducite,doq; volentibus cum magnis dijs. Asperum, quod
horret iuncturis:vt Nisæ Scipioq; a Thaliaq;, Cymodoceq;,hyporhythmum in quo
singu

singuli pedes terminant dictionem: vt Carmen doctum fœmina simplex condere nescit. Cacophonum, quod vocaliū assiduitate squallet: vt Inferniq; locus Æææq; insula Circes. Et, Aulai in medio, &c. Vel consonantium: vt O Tite tute tati. Et Æquiuocum, cuius vltimæ syllabæ similes sunt: vt Exiret mentes fraternas grata malis lis. Hemistichium quod semipleniū est: vt Huc cursus fuit. Vitia notāda magis quàm imitāda esse frequenter admonui. Si quid videbitur scitu non indignum, post Seruij Centimetrum, vt potero, paucissimis declarabo. Valete amici optimi. Bergis, apud diuum Guinnocum, Nonis Maijs. Anno salutis Christianę. M.D.XI.

MAVRI SERVII HONORATI Grammatici Centimetrum.

Clariß. viro Albino Maurus Seruius Grammaticus. S.

Ibi nunc libellum prætextatorum videlicet decus vrbis Albine deuoui. Nam licet patris auiq; (quibus maximam reuerentiam literę debent) quotidie vrgeris exemplo, ibiq; pubescat, quo velut ad musarum sacra venitur: non tamen cœlo suo tantùm numina proferuntur, sed sæpe humiles vicos ac vilia pauperum tecta subiêrunt. Quare laboris mei velim faueas voto, indulgeas audaciæ: quòd si secus cesserit, in cupiditatē deuotionis interpretabor euentum placendi, licet audacter, non tamen indignanter. Hunc libellum qui voluerit, Centimetrum nominabit. Tot enim metrorum genera digessi, quanta potui breuitate: vt rationem omittens, quo quidem quod nascitur ex genere, qua scansionis diuersitate cædatur: quæ res plus confusionis quàm vtilitatis habet. Sed lectori hæc generaliter sunt scienda. Finalem syllabam in omnibus metris indifferenter accipi. Solutionem esse, quum pro vna longa syllaba, duæ breues ponuntur. Loca imparia dici primum, tertium, quintum: & inde Paria, secundum, quartum, sextum. Et deinde Pentemimerim esse, quum post duos pedes sequitur syllaba quæ partem orationis terminet. Heptemimerim verò, quum post tres pedes similiter sequitur syllaba. Tertius trochaicus est, quū post duos pedes perfectos finita parte orationis, trocheus remanet. Trochaicus quartus, quum difinitione eadem tenet quartū locum trocheus. Catalecticum, dici, cui vna syllaba deest. Brachycatalecticum, cui duæ. Hypercatalecticum, cui vna syllaba superest. Acatalecticum, vbi nihil plus minúsve est in versu, qui legitimo fine clauditur. Monometrum, dimetrū, trimetrum, tetrametrum dici versum à numero pedum. In Iambicis, trochaicis, anapæsticis metris, versus per pedes duplices cōputari. In cæteris metris per pedes simplices. Metra vel à pedibus nomen accipere, vel à rebus quæ describuntur, vel ab inuentoribus, vel à frequentatoribus, vel à numero pedum. Eaq; octo esse principalia metra: Iambicum, trochaicum, dactylicū, anapæsticum, choriambicum, antipæsticum, Ionicum à maiore, Ionicum à minore de quibus carptim tractabimus, eligentes ea quæ ad palmam lyræ ducit voluptas.

IAMBICA.

Metra iambica locis imparibus quinq; recipere pedes possunt: Iambum, tribrachum, spondæum, dactylum, anapæstum. Locis autem paribus tantùm iambū vel tribrachum, & apud Comicos frequenter anapæstum, ita tamen vt multarum breuium iunctura vitetur. Sed ex pluribus metris.13. vsui tradenda subieci.

Aristophanium metrum constat monometro hypercatalectico: vt, Vāllēs pĕr īmās.

Euripidum cōstat dimetro brachicatalectico: vt est hoc, Dĕæ dĕcūs mĕūm.

Anacreontium constat dimetro catalectico: vt est, Rĕsŏluĕ Bācchă crīnēs. vel sic.

Dissŏluĕ Bācchē crīnēs.

Archilochium constat dimetro acatalectico: vt est hoc, Amānt vĕnēnă părĭcĭdæ.

Alcmanium constat trimetrò brachycatalectico: vt, Spĕrnis dĕcōrōs virgĭnis thŏrōs.

Hipponactium constat trimetro catalectico: vt est hoc, Mĕă rĕnīdĕt īn dŏmō lăcūnăr.

& hoc, Dŏctīs Thălīă vātĭbūs fāuēbāt.

Archi-

Archilochium constat trimetro acatalectico: vt, Mārtēm fătīgă prŏdĭgŭs vītæ fŭrŏr
Hipponactium constat trimetro hypercatalectico: vt est hoc,
Pāupĕr pŏētă nĕscĭt hic ăntră mūsārŭm,
Anacreontium constat tetrametro hypercatalectico: vt est hoc,
Amŏr pŭ[illegible] trĭstĕ pĕctŭs īmmŏdĕrātĕ fătīgăbăt.
Aristophanium constat tetrametro brachycatalectico: vt est hoc,
Mărcĕnt lŭcērnæ, sōl prŏpĭnquăt nōn tămĕn văcās.
Aristophanium alterum constat tetrametro acatalectico: vt est hoc,
Lūdōs ămăt pŭēllă nōbĭlĭs pŭdīcōs ĕt lĕuēs.
Anacreontium constat tetrametro catalectico: vt est hoc,
Pōrtŭm pĕtēns, āurām rĕlāxă, vēlă sŏluĕ mālō.

TROCHAICA.

Metra trochaica principaliter constat trochæo: locis tamen imparibus hos recipiunt pedes, trochæum, tribrachum, & nonnunquam dactylum. In locis verò paribus, cum his quos suprà memorauimus, spondæum, anapæstum, dactylum. Sed ex pluribus. xiij. vsui tradenda subieci.

Pancratium constat monometro hypercatalectico: vt est hoc, Aūthŏr ŏptĭmŭs.
Ithyphalicum constat dimetro brachycatalectico: vt est hoc, Băcchĕ iūngĕ tўgrēs.
Euripidium constat dimetro catalectico: vt est hoc, Vūltŭr āltŭs vŏlăt.
Alcmanium constat dimetro acatalectico: vt est hoc, Fīstŭlă cănĭt sŭbŭlcŭs.
Bacchilidum constat dimetro hypercatalectico: vt est hoc, Flōrĭbŭs cŏrōnă tēxĭt.
Sapphicum constat trimetro brachycatalectico: vt, Rēx pătĕr Iūppĭtĕr ĕt dĕōrŭm.
Archilochium constat trimetro catalectico: vt est hoc, Nōx ămōrĭs ĕt quĭētĭs cōnscĭă.
Sotadicum constat trimetro acatalectico: vt, ītĕ, pōmă fērtĕ, vītăm pōrtĭt āltĕr.
Sapphicum constat trimetro hypercatalectico: vt est hoc,
Splēndĕt āurŭm, gēmmă fŭlgĕt, fōrmă sĕd plăcĕt.
Sotadicum constat tetrametro brachycatalectico: vt est hoc,
Thrăcĭcūm nĕfās rĕnārrăt cāntĭtāns hĭrūndō.
Archilochium constat tetrametro catalectico: vt est hoc,
Tōllĕ Thyrsŏs: ærā pūlsāns iām lyæŭs ădvĕnĭt.
Hipponactium constat tetrametro acatalectico: vt est hoc,
Pēllĕ tōnsă tērgă pōntī, vēlă tēndĕ, iām pĕrgāmŭs.
Anacreontium constat tetrametro hypercatalectico: vt est hoc,
Pārcĕ iām cămœnă vātī, pārcĕ iām mĕæ vēsānĭæ.

DACTYLICA.

Metra dactylica principaliter Constant dactylo: recipiunt tamen spondæum, & interdum vltimo loco trochæum: sed ex pluribus. 19. vsui tradenda subieci.

Adonium constat dimetro catalectico: vt est hoc, Fūndĭtĕ flētŭs.
Hymeniacum constat dimetro acatalectico: vt est hoc, Tībĭă pērsŏnĕt.
Archilochium constat dimetro hypercatalectico: vt est hoc, Gārrŭlă vēnĭt ăuĭs.
Alcmanicum constat trimetro catalectico: vt est hoc, Tūndĭtĕ pēctŏră pālmĭs.
Simonidium constat trimetro acatalectico: vt est hoc, indŭĕ pāllĭă sērĭcă.
Alcmanium constat trimetro hypercatalectico: vt, Lūrĭdă brāchĭă cūr rĕtĕgĭs?
Archilochium constat tetrametro catalectico: vt, Vīrgō dĕcēns cŏmŭlās rĕlĭgātō.
Alcmanium alterum constat tetrametro acatalectico: vt est hoc,
Vīrgō dĕcēns cŏmŭlās rĕlĭgā tĭbĭ.
Alcmanium constat tetrametro hypercatalectico: vt, Vītă quĭētă nĭmĭs, cărĕt ĭngĕnĭō.
Stesichorium cōstat pentametro catalectico: vt, Mārtĭă cēdĕ dĕō tŭă cārmĭnă Phœbō.
Simonidium constat pentametro acatalectico: vt est hoc,
Pārthĕnŏpĕŭs ĕrăt pŭĕr Ărcădĭæ dĕcŭs.
Cyrillium constat pentametro hypercatalectico: vt est hoc,
Pūlchră pŭēllă cŏmās ămbĭt sĭbĭ pālmŭlĭbŭs.
Heroicum constat hexametro catalectico: vt est hoc,
Vūlnĕră bēllă, tŭbæ, nŭmĕrō cŏndūntŭr Hŏmērī.

Buco-

Bucolicum constat hexametro catalectico, ita vt quartus dactylus terminet partem orationis: vt est hoc, Rūstĭcă sȳlvēstrī rĕsŏnāt bĕnĕ fīstŭlă cāntū.

Ibicinm primum constat hexametro acatalectico: vt est hoc,

Sȳdĕră pāllĭdă dīffŭgĭūnt făcĕ tērrĭtă lūmĭnĭs.

Alcmanium constat hexametro hypercatalectico: vt est hoc,

Almă Vĕnūs Păphŏn īngrĕdĭtūr, rŏsă lūcĕăt ēx ădȳtĭs.

Stesichorum constat heptametro catalectico: vt est hoc,

Æăcĭdēs iŭuĕnīs trăhĭt Hēctŏră, plāngĭtĕ Pērgămă Trōēs.

Ibicium secundum constat hexametro catalectico: vt est hoc,

Cārmĭnă dōctă Thălĭă cănēt, prŏpĕrāntĭŭs hūc ăddēs ō pŭĕr.

Ibicium tertium constat heptametro hypercatalectico: vt est hoc,

Vērsĭcŭlōs tĭbĭ dāctȳlĭcōs cĕcĭnī pŭĕr ōptĭmĕ quōs făcĭās.

ANAPÆSTICA.

Metra anapæstica principaliter constant anapæsto: recipiunt tamen frequenter spondæum, rarò proceleusmaticum: apud Comicos autem habent dactylum, sępiusque vltima quum super est syllaba, in duas soluitur breues: sed ex pluribus xiij. vsui tradenda subieci.

Itimium constat monometro: vt est hoc, Călĭdūm iŭbăr ēst.

Choricum constat monometro hypercatalectico: vt est hoc, Anĭmūs mălĕ fōrtĭs.

Aristophanium constat dimetro brachycatalectico: vt, Vĕnĭt ōptĭmă Callĭŏpē.

Pindaricum constat trimetro catalectico: vt est hoc, Fŭgĕ mœnĭă iām Thĕlămōnĭdæ.

Alcmanium constat dimetro hypercatalectico: vt est hoc,

Trĕmŭlūm mărĕ mēllĭflŭă nĭtĕt āurā.

Archilochium constat dimetro acatalectico: vt, Adȳtūm Vĕnĕrĭs fŭgĕ vīrgŏ săgāx.

Partheniacum constat dimetro catalectico: vt est hoc, Adȳtūm Vĕnĕrĭs fŭgĕ vīrgŏ.

Pindaricum constat trimetro brachycatalectico: vt est hoc,

Mĕdĭūm răpĭdō mărĕ Tȳbrĭs ădĭt flŭuĭō.

Alcmaniū constat trimetro catalectico: vt, Dătĕ Pĭĕrĭdēs mĭhĭ cārmĭnă dāctȳlĭcōrūm.

Stesichorium constat trimetro acatalectico: vt est hoc,

Lătĕt in thălămō tĭbĭ vīrgŏ dĕcēns Vĕnĕrĭs spĕcĭē.

Simonidicum constat trimetro hypercatalectico: vt est hoc,

Tŭbă tērrĭbĭlī prŏcŭl ærĕ sŏnāt, clȳpĕūm căpĕ mīlĕs.

Alcmanicum constat tetrametro brachycatalectico: vt est hoc,

Sŭă mūnĕră fērt Vĕnŭs ālmă rŏsās iŭuĕnī nĭtĭdō Cȳnăræ.

Aristophanium constat tetrametro catalectico: vt est hoc,

Dătĕ vīnă mĭhĭ, dătĕ sērtă, iŭuăt dărĕ tēmpŏră tōtă lȳæō.

CHORIAMBICA.

Metra choriambica principaliter constant choriambo: verùm quò duriùs suo pede claudantur, accipiunt in fine amphibrachum vel bacchium. Sed ex multis metris hæc quatuor vsui tradenda subieci.

Aristophanium constat monometro & amphibracho siue bacchio: vt est hoc,

Pūrpŭrĕūs tȳrānnŭs.

Sapphicum constat trimetro & amphibracho siue bacchio: vt est hoc,

Dūlcĭsŏnæ Pĭĕrĭdēs vērsĭfĭcō făuētĕ.

Anacreontium constat dimetro & amphibracho siue bacchio: vt est hoc,

Vīrgĭlĭūs, Māntŭă quēm crĕāuĭt.

Callimachium constat tetrametro & amphibracho siue bacchio: vt est hoc,

Armĭpŏtēns Mārs gĕnĭtōr Rōmŭlĭdæ dă vĕnĭām prĕcāmŭr.

ANTIPÆSTICA.

Metra antipæstica principaliter constant antipæsto, verùm sæpe prima parte qua iambum tenent, spondæum libenter accipiunt. Sed ex pluribus quatuor vsui tradenda subieci..

Pæanicum constat trimetro brachycatalectico: vt, Păni fĕmĭdĕūm nūmĕn ădēst.

Anacreontium constat trimetro catalectico: vt est hoc, Cūrās mĭtĭgānt dōnă lȳrę.

Alcmanium constat tetrametro acatalectico: vt est hoc,

Infandum tetigit sydera carmen magicæ vatis.

Alcaicum constat tetrametro brachy catalectico: vt est hoc,

Mecœnas atauis Lydia quos fert genite.

IONICA A MINORE.

Metra Ionica à minore principaliter constant ionico suo, ac rarò alterius pedis patiuntur accessum. sed ex pluribus sex vsui tradenda subieci.

Timocratium constat dimetro catalectico: vt est hoc, Rosa veris specimen.

Anacreontium constat dimetro acatalectico: vt est hoc, Sapientes deus audit.

Anacreontium alterum constat trimetro catalectico: vt est hoc,

Fuge virgo, fuge munus Veneris.

Sapphicum constat trimetro acatalectico: vt, Sonat alta trabe fixus tibi Nilus.

Phaleucium constat tetrametro catalectico: vt est hoc,

Tibi veris sero donum sola quod dant Veneri.

Alcmanium constat tetrametro acatalectico: vt est hoc,

Timor omnis docet artes, timor auget bona mentis.

IONICA A MAIORE.

Metra ionica à maiore principaliter constant ionico suo: verum & dijambum & ditrochæum non recusant. Solutionem patienter admittunt. Sed ex plurib' tria vsui tradenda subieci.

Hipponactium constat dimetro brachycatalectico: vt est hoc, Palmam cape victor.

Pharaxilium constat trimetro brachycatalectico: vt, Fortis iuuenis sume coronam.

Sotadicum constat tetrametro brachycatalectico: vt est hoc,

Victor cane: tempus fugit, intende labori.

Reliqua deinceps metra non ea lege qua superiora repetimus. Illa enim velut confusa digessi: hæc velut dispersa collegi, sed ex pluribus. 25. vsui tradenda subieci. Ithyphallicum tetrametrum constat tribus dactylis & pyrrhichio: vt est hoc,

Qui serere ingenium volet agrum.

Pherecratium constat spondæo, dactylo, & trochæo: vt, Reges purpura monstrat.

Glyconicum constat spondæo, choriambo, & pyrrhichio: vt, Odi Parthenium nemus.

Asclepiadæum constat spondæo, & duobus choriambis & pyrrhichio: vt est hoc,

O et præsidium et dulce decus meum,

Alcaicum constat spondæo, tribus choriambis, & pyrrhichio: vt est hoc,

Profusa Æacides, procubuit sub Paridis manu.

Elegiacum constat pentemimeri prima heroica, secunda dactylica: vt est hoc,

Mœret diffusis flens elegia comis.

Eulogicum constat primo pede dissyllabo quicunq; sit, & quatuor dactylis: vt est hoc,

Sappho composuit mille castra poemata.

Miurum constat ita Vt heroicum, sed pyrrhichio clauditur: vt est hoc,

Mortem contemnunt laudato vulnere Getæ.

Priapæum constat de glyconico & pherecratio: vt est hoc,

Hellespontiacum tuus, numen protegit hortus.

Phaleucium constat spondæo, dactylo, & tribus trochæis: vt est hoc,

Isthmos diuitibus superbit undis.

Sapphicum constat trochæo, spondæo, dactylo, & trochæis duobus: vt est hoc,

Faune nympharum decus et voluptas.

Saturnium constat dimetro iambico & ithyphallico: vt est hoc,

Isis pererrat orbem cornibus profusis.

Archilochium constat partheniaco & ithyphallico: vt est hoc,

Remeat vir ab arce tyranni vultibus cruentis.

Ænitologium constat dactylica & iambica pentemimeri: vt est hoc,

Carmina bella magis velim sonare.

Alcaicum constat pentemimeri dactylica, & duobus trochæis: vt est hoc,

Luna rubens Zephyros comminatur,

Alchaicum alterum constat pentemimeri iambica,& duobus dactylis:vt est hoc,
Cārmēn rēlāxāt tædiā pēctŏris.

Archylochium constat tetrametro,bucolico,acatalectico,ithyphallico, tribus trochæis: vt est hoc, Lĭnĕā pāstŏr tĭbĭ cŏncĭdĭt ĭn prŏfŭndā pŏntĭ.

Calliambicum constat dimetro,iambico, acatalectico,& anapæsto vel spondæo, cum duobus iambis:vt est hoc, Tĕnĕrā rĕcrĭspăt aurā trĕmŭlŏ sĭnū frĕtī.

Archylochium constat pentemimeri dactylica,& dimetro iambico:vt est hoc,
Sȳdĕrā cūnctā mĭcān: dĕcŏrĕ lūcĭs āurĕō.

Archylochium alterum constat dimetro iambico,& pentemimeri dactylica:vt est hoc,
Dūlcĭ lyæō dĕdĭtĭ tympănā iām quătĭūnt.

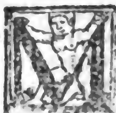
Heroicum,quoties sonus vltimæ syllabæ similis est præcedentis: vt, Exērcēt mēntēs frātērnās grātā mălĭs lĭs. Quum verò extremæ syllabæ metri sunt eædem,æquiuocū est.

Reciprocus heroicus in sotadico quoties ad finem scansus sotadicum facit: vt est hoc, Itĕ cŭpĭs sĭ rūs mălā uĭtēs sŏpnĭā quæsō. Quæsō sŏpnĭā vĭtēs mălā, rūs sĭ cŭpĭsĭ tĕ.

Reciprocus iambicus in elegiaco est quoties à fine scansus elegiacum facit: vt est hoc, Mĭcānt nĭtŏrĕ rēctā sūblĭmĭ āurĕā. Aurĕā sūblĭmĭ rēctā nĭtŏrĕ mĭcānt.

Eurypalicus versus est,quum verba prout prosequuntur syllabis crescunt: vt est hoc, Rēm tĭbĭ cōncēssī dōctīssĭmē dūlcĭsŏnōrūm.

Ioannis Despauterij Centimetrum.

MVltò plura sunt carminū genera, quàm in Centimetro suo digessit Seruius,quod eum minimè latuit.nam testatur se dicturum ea tantùm quæ in vsu sunt. Siquidem rarissimè apud poëtas leges proceleusmatica, pæonica,molossica,cretica,antibacchica,bacchiaca,scoliaca,epitrita,quæ tamē si nosse libebit,legito librum nonum Francisci Nigri, apud quē hæc pulchrè elucidantur. Ego nunc ea demum prosequar,quibus vsi sunt Catullus, Horatius, Martialis,Capella,Boëtius,& Ausonius. Pluribus vti non prohibebo,dum in his priùs se satis exercuerit adolescens.

MONOCOLA.

ETsi omne fermè carminis genus monocolon, id est simplex & vnimembre, siue alio genere esse posset: non facilè tamen monocolis vtendum conseo, nisi apud auctores idoneos inueniantur. Ea verò hic subieci hoc ordine.

Heroicum hexametrum,quo Heroum res gestæ cum laude describuntur:vt à Virgilio Æneæ,à Flacco Argonautarum,&c. ab Homero Achillis & Vlysis: vnde Homericum dicitur. Carmine ex eisdem pedibus scribuntur Satyræ & alia plurima, sed non cum tanto apparatu & pompa vt Heroū gesta. verùm de Heroico in lib. 1. disputatū est. heroicū

Secundò pentametrū elegiacum monocolon lectum est. Capella. lib. 9. sine alterius generis admixtione ponit vigintiocto pentametros versus. Et Virgilius, Sic vos non vobis,&c. De scansione satis diximus. lib. 1. quia fit ex primis duobus vel dactylis, vel spōdæis, vel alternis: tertio spondæo tantūm. de quo Fabius lib. 9. de compositione sic ait, Est enim in ipsa diuisione verborum latens tempus: vt in pentametri medio spondæo, qui nisi alterius verbi fine, alterius initio constet, versum non efficit. elegiacū

ADONICVM monocolon est apud Boëtium lib. 1. Nūbĭbŭs ātrĭs Cōndĭtă nūllūm Fūndĕrĕ pōssūnt Sȳdĕrā lūmĕn,&c. Constat dactylo & spondæo: vel ex Seruij Centimetro,dactylo & trochæo:quia est dactylicum dimetrum catalecticum, sed quia vltima syllaba cuiuscunque versus est communis,ideo parum refert an vltimum pedem spondæum esse dicamus an trochæum. adonicū

ASCLEPIADÆVM monocolon inuenitur, Horatius. Mæcœnās ātăuĭs ēdĭtĕ rēgĭbŭs. Idem,Exēgī mŏnŭmēntūm ærĕ pĕrēnnĭūs. Iterum, Dōnārēm pătĕrās grātāquĕ cōmŏdĭs. Constat spondæo duobus choriambis & pyrrhichio: vel spondæo & dactylo cum finali syllaba,& dactylis duobus, vt dixi in libro primo. Capella præter omnium consuetudinem primo loco dactylum adhibuit in secundo libro dicens, asclepiadeum.

Atquĕ rĕūm răbĭdō ābsŏluĕrĕ pĕctŏrĕ, sic alibi sæpius.

Sapphicũ SAPPHICVM hendecaſyllabum conſtans trochæo, ſpondæo, dactylo, & duobus trochæis. Monocolon eſt apud Boëtiũ libro ſecundo, Nōuimus quāntās dĕdĕrit rŭīnās. Et alibi, Bēllă bis quīnis ŏpĕrātŭs ānnis. vbi tamen in fine totius carminis venicum adiecit adonium, Sydĕră dōnăt. Sic Seneca frequenter in choris, vbi ſolet poſt multos verſus, ſapphicos mutare in anapæſticos vel iambicos. Idem ſemel in Hecuba dedit ſecundo loco dactylum, dicens, An fĕrāx vărĭī lăpĭdis Cărўſtŏs.

Glyconium. GLYCONIVM vel glyconicũ conſtat primo pede ſpondæo, aliquando etiam trochæo vel iambo & duobus dactylis, vel choriambo & pyrrhichio. Spondæus in prima regione apud Horatium ſemper eſt, niſi ſemel Ode. 15. libri primi, Ignĭs īllĭăcās dŏmŏs. De iambo in prima regione. Pŭēllæ ĕt pŭĕrī īntĕgrī. apud Catullum, quem imitatus Marullus Trachaniota poëta elegantiſsimus huic generi in prima regione non abhorruit paſsim dare tàm iambum & trochæũ, quàm ſpondæum. Addĕ pūblĭcă ciuium, Addĕ tōt pŏpŭlōrŭm ŏpēs. Fătēmŭr bŏnĕ Lāſcărēs. Iūgō āut mūltĭpărām ſuem. ſic idem ſæpiſsimè. Reperitur hoc genus monocolon apud Boëtium in carminibus, quorum initia ſunt, Quūm phœbi rădĭīs grăuē. Fœlix quī pŏtŭĭt bŏnī. Quŏndām pŏrtĭcŭs āttŭlĭt. Quŏd mūndŭs ſtăbĭlis fĭdē. In quibus primus pes ſemper ſpodæus eſt, niſi in quarto carmine libro. 5. vbi bis iambus eſt. vt Nĭhĭl mŏrĭbŭs ēxplĭcăt. Nŏtĭs ſubdĭtă cōrpŏrŭm. Et ſemel trochæus, vt Āltĕrūmquĕ lĕgēns ĭtĕr. At in carmine. 3. lib. 4. Vēlă Nērĭtĭī dŭcis, primus pes ſemper eſt trochæus præter vltimũ verſiculum. *Mentis* vūlnĕrĕ ſæuĭūnt. niſi quis legendum putet, Mēntĭs hūlcĕrĕ ſæuĭūnt. In hoc carmine legendum eſt. Hic lūpis ſŭpĕrāddĭtŭs. non vulgò habetur nuper. hunc verſiculum ſequitur, Flērē dūm părăt, hūlŭlăt. vbi tribrachus vel anapæſtus eſt pro dactylo, quod nollem imitari: quia forſan mendum eſt, aut metri gratia (hullulat) per geminum ll dixit.

Archylochium dactylicum. ARCHILOCHIVM dactylicum conſtans dactylico bucolico tetrametro, id eſt, tribus dactylis vel ſpondæis, vel alternis, & quarto pede tantùm dactylo partem orationis finiente, & tribus trochæis, eſt monocolon apud Boëtiũ lib. 5. Carm. Quām vărĭīs tĕrrās ănĭmālĭă pĕrmĕānt fĭgūrĭs. Scande, Quam vari, is ter, ras ani, malia, perme, ant fi, guris. Tolle quartam à fine ſyllabam, habebis hexametrum: ſic Quam varijs terràs animalia perme figuris. non tamen hoc ſemper fieret: quia quarta ſyllaba ablata, quinta deberet interdũ corripi, vt apud Horatium Ode. 4. lib. 1. in hoc verſiculo, Sōluĭtūr ācrĭs hўĕms grātă vĭcĕ Vēris ĕt Fāuŏnī. Notabis ita plura fuiſſe mendoſa ante Badij diligentiam, vt apud Boëtium, vbi legebatur (præceſsiſſe) legendum eſt, *hac* prēſsiſſĕ ſōlō vēſtĭgĭă grēſſĭbŭſquĕ gāudēnt. vbi etiam (que) coniunctio inepte fuerat ablata. Alij hoc genus vocant Phaleucium.

Alcaicum dactylicũ. ALCAICVM dactylicum conſtans pentemimeri iambica & duobus dactylis, id eſt, habens primum iambum vel ſpondæum, ſed ſæpiùs ſpondæum: ſecundũ verò ſolũ iambũ. hinc manet ſyllaba partem orationis finiens, quàm ſequuntur dactyli duo, monocolon eſt apud Claudian. in Epithal. honorij & Mariæ, vt Prīncēps cŏrŭſcō ſўdĕrĕ pūlchrĭŏr. De iambo qui rarus in prima regione, Horat. Făuĕrĕ līnguīs cārmĭnă non prĭŭs Syllaba ſuperans ſemper longa eſt: niſi rariſsimè, & tum ratione cæſuræ producitur: quod cauebis vt maximè poteris. Horatius: Angūſtām ămīcē pāpĕrĭēm păti. hoc Alcaicum vocant dactylicum trimetrum acatalectitum,

alcaicum choriambicum ALCAICVm choriambicum conſtans ſpondæo, tribus choriambis & pyrrhichio, ideoq; pentametrum monocolon eſt apud Catull. vt Alphēnĕ īmmĕmŏr ātquĕ ūnănĭmis fālſĕ ſŏdālĭbŭs. Et apud Horatiũ ter, vt Tū nĕ quæſĭĕris. ſcīrĕ nĕfās quēm mĭhĭ quēm tĭbī Nūllām Vārĕ ſăcrā vītĕ prĭŭs ſĕuĕrĭs ārbŏrĕm. O crūdēlĭs ădhūc, ĕt Vĕnĕrĭs mūnĕrĭbŭs pŏtēns. Dicitur ab alijs Phaleucium hexadecaſyllabum.

Iambicũ dimetrũ IAMBICVM dimetrum archylochium acatalecticum, monocolon eſt apud Auſonium ad Theonem: vt Aūt āſſĭt īntērprēs tŭŭs,

Ænīgmătūm quī cŏgnĭtŏr Mēllōnĭs ālbām păgĭnām,
Fŭĭt mĕōrŭm, quūm tĭbī Nŏtāſquĕ fūrnæ ſēpĭæ,
Cădmī nĭgēllās fīlĭās, Cnĭdōſquĕ nōdōs prōdĭdĭt.

Recipit hoc genus (vt in Centimetro viſum eſt) locis imparibus iambum & tribrachum. Apud lyricos & hymnographos rarò alios pedes quàm diſſyllabos habet,

&

& in hymnis sensus semper in quatuor versiculis perficitur. Sedulius, A sōlīs ōrtūs cārdĭnĕ Adūsquĕ tērræ līmĭtēm, Chrīstūm cănāmūs prīncĭpēm Nātūm Mărīā vĭrgĭnĕ. Miror qua auctoritate Politianus hymnū ita fecerit, vt quouis loco quemuis dissyllabum pedem locaret, præterq́ in fine, vbi semper iambus initium hymni est,

O vīrgō prūdēntĭssĭmā Quām cælō mīssūs Gābrĭēl, &c.

De pyrrhichio in secundo, Amōrĕ dĕūm răpŭĭt. non ausim id imitari. Nec illud,

Tū stēllīs cŏmām cīngĕrĭs. Nec illud, Tū stēllă mārīs dīcĕrīs.

PHALEVCIVM constat spondæo & dactylo & tribus trochæis. monocolon est frequenter apud Catullum Martialemq́; & apud Boëtium semel in lib. I. dicentem, Phaleucium.

Quīsquis cōmpŏsĭtō sĕrēnŭs ævō. sed in hoc carmine multa scriptorum vitio sunt corrupta, vt rectè animaduertit doctissimus Badius. veluti hic, Fātūm sūb pĕdĭbūs ēgit sūpērbūm. pro tĕrĭt, vel alio simili. Et, vērsūm fūndĭtŭs āgĭtāntĭs æstūm, pro āctĭtāntĭs, vel ĕxĭgēntĭs. Et, Quid tāntūm mĭsĕrōs sævōs tyrānnōs. pro fĕtōs. Catullus in hoc versu non seruat ordinem: nam in prima regione ponit etiam iambū: quod alij imitari noluērunt, vt notauit Plinius: nec abhorruit in prima regione trochæum, vt alibi vidimus: sed & tribrachum semel apud eundem legi in primo loco: Vt, Cămĕrĭūm mĭhĭ pēssĭmæ pŭēllæ. De iambo, Mĕās ēssĕ ālĭquĭd pūtārĕ nūgās. Et ācrēs sŏlĕs īncĭtātĕ mōrsūs, &c. de trochæo in primo carmine, Quārĕ hābē tĭbĭ quīcquid ēst lĭbēllī Quālĕcūnquĕ quīdām ōrā pēr vĭrōrūm. Rarissimè in hac re sequentes imitati sunt Catullum. vt Boëtius lib. 3. semel, Quīs īllōs ĭgĭtūr pŭtēt bĕātōs. & plures vt opus nostrum perlegenti liquebit. tamen tanti Catullianū poëma facio, vt non putem reprehendendum, qui hunc sequitur, Accedit iudicium Michaëlis Trachaniotæ Marulli Constantinopolitani poëtæ festiuissimi: quem Petrus Crinitus non vulgaris doctrinæ vir, immò Gellius nostri temporis alter, absolutum in suo genere esse tradit. Nam vt beatus Rhenanus testatur, vsque adeò fuit antiquitatis æmulus, vt priscis illis seculis princeps Latinæ linguæ viros non modò non adæquarit, sed longo post se interuallo reliquerit. Is, inquam, Marullus nihil veritus est Catullum in omnibus imitari, id quod ex singulis illius epigrammatis cognoscere licet. ideo Phaleucijs in prima regione plus centies dat tàm trochæos, quàm iambos. Verùm ne prolixitate displiceam, satis fuerit pro omnibus vnum illius epigramma ad Neæram,

Sālvĕ nēquĭtĭæ mĕæ Nĕærā,
Mī pāssērcŭlĕ, mī ālbĕ tūrtŭrīllĕ,
Mĕūm mēl, mĕă sŭāvĭtās, mĕūm cōr
Mĕūm sŭāvĭŏlūm, mĕī lĕpōrēs.
Tēnĕ vīuĕrĕ ĕgō quĕām rĕlīctā?
Tēnĕ ĕgō sĭnĕ rēgnā, tē sĭnĕ āurūm,
Aūt mēssēs Ărăbūm vĕlīm bĕātās?
O prĭūs pĕrĕām īpsĕ, rēgnă & āurūm.

Ponit etiam Catullus dactylū primo loco, vt Ingĕrĕ mī cālĭcēs āmārĭōrēs. Et spondæum in secundo: vt Vērbōsā gāudēt Vĕnŭs lŏquēlā. Reperitur etiam secundo loco tribrachus & trochæus: & apud Sentium iambus in fine. Catullum ego cum Marullo non verebor imitari, parcè tamen. Alibi, Et nĭsĭ mănĭfēstă pērnĕgāmŭs. producit secundam in (nisi) non malè, quia diximus variari: licet rarò produci, vt (ego) quod iam patuit apud Marullum produci. Idē ait de suo amore, Ipsĕ ĕgŏ iām quĭs sīm nĕscĭō, āut ŭbĭ sīm, hic o breuis non interimitur: quod rarissimè imitandum esse docuimus.

ANACREONTIVM dimetrum catalecticum constans anapæsto, duobus iambis & syllaba. monocolon est apud Boëtium libro. 3. Hăbĕt hōc vŏlūptās ōmnĭs. vbi tertio loco spondæum dedit: quod alibi vix inuenies, sed semper iambum; vt Stĭmŭlīs āgĭt fŭrēntēs, &c. Anacreontium.

IAMBICVM trimetrum archylochium, acatalecticum, vt dimetrum & tetrametrum, locis imparibus, vt ex Seruio patet, recipit iambum, tribrachum, spondæum, dactylum vel anapæstum: locis autem paribus tantùm iambum vel tribrachum, & apud Comicos frequenter anapæstum, ita tamen vt multarum breuium iunctura vitetur. De Comicis plura dicerem, nisi scirem carmina comica perpulchrè tradita esse à Prisciano, cuius opusculum Plautinis comedijs vir vndecunq; doctissimus Iohannes Baptista Pius præpositum curauit. Si te comœdiæ compositio delectet, cum Plauto & Terentio diligenter perlegito opusculum Prisciani de metris comicis, & ea quæ doctissimus Badius ante Terentij comœdias collegit prænotamenta. In lyricis & hymnis Iambicū trimetrū

rarò alios pedes quàm iambum & spondæum reperies, aliquando etiam alios, &c. Horatius iambico trimetro, archylochio, monocolo semel vsus est,

Iāmiām ēffīcācī dō mānūs scīēntīæ.

Scazō vel iambicū hipponaćtium.

SCAZON siue Iambicum trimetrum hipponactiū hoc solùm differt ab archylochio, quòd hoc in sexta regione sumit iambum duntaxat, illud verò semper spondæum, ideoq; Scazon dicitur, vel choriambus, id est carmen claudum. In hoc tantùm genere obseruandum est, ne quintus pes alius sit quàm iambus. docet hoc Terentianus, vt apud Aldum est videre. Frequentissimè monocolon est, vt in præfatione Persina, Nēc fōntĕ lābrā prōlŭī cābāllīnō: Martial. Apōllīnārēm cōnuĕnī mĕūm, scazon. Boētius, Hæc quūm sŭpērbā vērtĕrīt vīcēs dēxtrā. Non reformidat scazon locis imparibus anapæstum, dactylum, spondæum, tribrachum, nec locis paribus tribrachum. Catullus & Martialis sæpè hoc genere vtūtur. Horatius aūt nunquā, & Comici rarò.

Iambicū septenarium.

IAMBICVM septenarium addens iambico trimetro acatalectico amphibrachum, monocolon est apud Catullum, Cĭnædĕ Thāllĕ mōllĭōr cŭnīcŭlī cāpīllō. Alij vocant iambicum tetrametrum catalecticum.

Sapphicū choriambicum

SAPPHICVM choriambicum constat choriambo trimetro & amphibracho siue bacchio: vt Dūlcĭsōnæ Pīērĭdēs vērsĭfĭcō fāuētĕ. Inuenies tale monocolum in secundo libro Martiani Capellæ. Choriambicum aliud constat tribus choriambis & duobus trochæis: vt Cēlsŭs ĕquō phœnīcĕā vēstĕ nĭtēns ībāt ărcās.

Choriambica plura

CHORIAMBICVM huic affine constat duobus choriambis & tribus trochæis & syllaba: & est monocolon apud Capellam, Lætā hŏnōrīs mĕrĭtīs āstrā vīrgŏ cōncĭpīs. Archylochium asclepiadæum, constat spondæo & tribus choriambis: vt Annūm cārdŏ rŏtāt dūm fĕrĭmūr sōllĭcĭtī. In (læta) vocalis non intermittur: quod nimis sæpè fit in Capella.

Anapęsticū archylochium.

ANAPAESTICVM archylochium dimetrum acatalecticū constat quatuor pedibus, qui optimè sunt anapæsti: possunt tamen etiam esse dactyli vel spondæi in quocunq; loco, ita etiam vt aliquando nulli sint anapęsti: & nihilominus versus anapæsticus dicitur. nunquam tamen inuenies omnes dactylos aut omnes spondæos: neque bonum fuerit multos versus sine anapæsto continuare. Vritur hoc monocolo valdè sæpè in tragœdijs Seneca: sed ferè vbi chorus loquitur, cui etiam dat sapphica vel asclepiadæa: reliquis iambica dat trimetra acatalectica archylochia, rarò trisyllabos pedes admittentia. De anapæstico apud Senecam in Hercule furente fit hoc exemplum,

Tūrbĭnĕ māgnō spēs sōllĭcĭtæ. Hic statim sequitur, Et cōngēstō pāupĕr in ăurō: vbi nullus est anapæstus. quod in hoc genere apud Senecam frequentissimum. Ex dictis sequitur Boëtium rectè vsum hoc genere in carminibus, quorum initia sunt,

O stēllĭfĕrī cōndĭtŏr ōrbīs. Si vis cēlsī iūrā tŏnāntīs.

Quāntās rērūm flēctāt hăbēnās. Quænām dīscōrs fœdĕrā rērūm?

Boëtius primo carmini vnicum adonicū admiscuit, Crīmĕn ĭnīquī, vt in fine. 3. Carm. lib. 5. Addĕrĕ pārtēs. Meminisse, vbique decet vltimam versus esse communem: ideo quartus pes dactylus est, non amphimacrus, hic, Hŏmĭnēs quătĭmūr fōrtūnæ sălō. Nec vsquam in hoc genere apud Boëtium trochæus admittitur. Nam illud.

Tōtīs frātrīs ōbuĭā flāmmīs, mendosum est: pro Totis fratris & obuia flammis. Nam coniunctionem illam (&) sensus & versus exigit.

ANAPAESTICVM partheniacum dimetrum catalecticum constat tribus anapæstis & syllaba. & est monocolon apud Capellam libro secundo, Căpŭt ārtĭbŭs īnclўtă vīrgō. Boëtius, seruato semper in tertia regione anapæsto, locat in primo & secundo loco anapæstos vel spondæos, vel hos vt volumus mixtos. Vt. 5. Carm. lib. 2. Fœlīx nĭmĭūm prĭŏr ætās. Et. 5. Carm. lib. 3. Quī sē vŏlĕt ēssĕ pŏtēntēm. Notabis autem in anapæsticis catalecticū dici versum, vbi vna, vel duæ syllabæ desunt. Brachicatalecticū, vbi pes integer abest. Exemplum primi hic est dimeter catalecticus.

Fūgĕ mœnĭă iām thĕlāmōnĭdæ. abest vnica syllaba. similiter hic, Adĭtūm Vĕnĕrīs fūgĕ vīrgō. absunt duæ syllabæ à dimetri perfectione. Brachycatalectici exemplum est, Vĕnīt ōptĭmă Cāllĭŏpē. hic integer anapæstus abest à dimetri perfectione. id speciale est in anapæsticis: ideo benè notandum est. Ferettus dicit anapęsticum optimum

qui

qui singulos pedes habet partem orationis finientes, quod in reliquis esset vitiosum: sed id auctores rarò obseruant.

DACTYLICVM archylochium tetrametrum catalecticum cõstat quatuor dactylis syllaba minus: vt, Vĭrgŏ dĕcēns cŏmŭlās rĕlĭgātŏ. sed tertio semper dactylo, primus & secundus possunt etiam esse spondæi. Monocolon est hoc genus semel tantùm apud Boëtium. Vt Carm. 3. lib. 5. Pūrŏ clārŭm lūmĭnĕ phœbŭm. Mēllĭflŭī cănĭt ōrĭs Hŏmērŭs, & cæ. Hoc genus inter anapæsticos versus habetur anapæsticum, vt in anapæstico archylochio dictum est. Ideo Perottus non rectè dixit Boëtium sæpiùs hoc genere vsum. veluti Carm. 6. libro. 4. Sĭ vĭs cēlsī iūră tŏnāntĭs. Et Carm. 3. libro. 5. Quĕnām dīscŏrs fœdĕră rērŭm. Nam anapæsticos esse versus ex sequentibus liquet. dactylicũ archylochium.

Vĕtĕrēm sĕruānt sȳdĕră pācēm. Nōn sōl rŭtĭlō cōncĭtŭs īgnē, &c.

Caūsă rēsŏluĭt, quĭs tāntă dĕūs. Vĕrĭs stătŭīt bēllă dŭōbŭs.

IONICVM à minori phaleucium tetrametrum acatalecticum constans quatuor ionicis à minore: monocolon est apud Capellam libro. 4. Vĕnĕrāndŏs mĭhĭ fātŭs rĕuĕrēndōsquĕ, sĕcūtā Rĕfĕrām iūssă pĕdēm ātquĕ īlĭcĕt ĕxōrsă sĭlēbūnt. Ionicum à minore.

ITHYPHALLICVM dactylicum tetrametrum acatalecticum constat tribus dactylis & pyrrhichio. monocolon est apud Boëtium libro. 3. Quĭ sĕrĕrĕ īngĕnŭūm vŏlĕt āgrŭm, Lībĕrĕt ārŭă prĭŭs frŭtĭcĭbŭs: vbi indoctè legitur fructibŭs. In primo versu (re) per synalepham absumitur: ideo malè dixerunt quidam primum versum esse hypercatalecticum. Ithiphallicum dactylicum.

ALCMANIVM dactylicum tetrametrum hypercatalecticum constat pentemimeri dactylica, id est duobus dactylis vel spodæis, aut alternis & syllaba. inde sequitur necessariò dactylus & spondæus. monocolon est apud Boëtium lib. 1. Heū quām præcĭpĭtī mērsă prŏfūndŏ. Et apud hymnographum, O quām glōrĭfĭcā lūcĕ cŏrŭscās. alcmaniũ dactylicũ.

ANGELICVM Sthesichoriũ heptametrum, à nuntij celeritate sic dictum constat duobus trochæis, duobus iambis, trochæo, dactylo: trochæo. Recipit tamen primo loco etiam spondæum. Tale est monocolon apud Catullum. O Cŏlōnĭă quæ cŭpĭs pōntĕ lūdĕrĕ lōngŏ. Memineris semper vltimam Versus esse communem. de spondeo in prima regione ibidem. Insūlsīssĭmŭs ēst hŏmŏ, nēc săpĭt pŭĕrī īnstăr. hic (homo) secundam producit: quia pyrrhichius hic non recipitur. angelicũ sthesichorium.

GALLIAMBICVM metrum ex duobus Galliambis quorum priùs habet pyrrhichium & duos trocheos cum spondeo: vt est hoc, Stĭmŭlātŭs ŭt fŭrēntī. Alterũ constat pyrrhichio, trocheo, & duobus pyrrhichijs: vt est hoc. Răbĭē văgŭs ănĭmŭs. Interdum tamen primo loco spondeum inuenies: & in secundo iambum atque tribrachum. Tali monocolo vsus est Catullus de Berecynthia & Aty. vt Sŭpĕr āltă vēctŭs Atys cĕlĕrī rătĕ mărĭă. In versu autem, Dĕuŏluĭt īstĕ ăcūtŏ sĭbĭ pōndĕră sĭlĭcĕ. vertitur primum u consonans verbi (deuoluit) in vocalem & in bonis libris iste legitur, non lactes: licet Antonius Parthenius ita offenderit. Aliquando etiam in primo loco trochæum inuenies: vt, Tȳmpănŭm tŭbăm Cȳbēllĕ tŭă mātĕr ĭnĭtĭă, vbi (initia) manifestò primam corripit. legito diligenter ipsum Catullum, & plura reperies. galliambicum

TROCHAICVM archylochium tetrametrum catalecticum constat octo pedibus minus vna syllaba, habet locis imparibus trochæum, reliquis etiam spondæum. Tali monocolo vsus est hymnographus elegantissimus in laudem salutiferæ Crucis, Pāngĕ līnguă glōrĭōsī prælĭŭm cērtāmĭnĭs. In versiculo autem. Agnŭs in crŭcĕ lĕuātŭr īmmŏlāndŭs stīpĭtĕ. mendum est ab ignaris poëticæ commissum. multis flagris piandum: quia ratio carminis & sensus exigit vt legatur in genitiuo, Agnŭs in crŭcĭs lĕuātŭr īmmŏlāndŭs stīpĭtĕ. id est agnus immolandus leuatur in stipite crucis. notauit id ante me Antonius Nebrissensis. nolo furtiuis plumis nobilitari. Hymnus de venerabili sacramento, de D. Nicolao, de Catharina virgine, de templi dedicatione & pluribus alijs diuis ad huius carminis imaginem facti, minimè carmina sunt poëta mediocri digna. Sunt enim à poëticæ indoctis facti, licet alioqui & doctissimis & sanctissimis, qualem diuum Thomam Aquinatem fuisse nemo inficiatur. Terentianus grammaticus, teste Prisciano, in declinationibus lib. 6. Sēscŭplŏs vĕl ūnăm vīncĕt āltĕrĭŭs sīngŭlŭm, hic (alterius) pœnultimam producit, quia sextus pes hic iambus esse nequit, Trochaicũ archylochium.

teste Prisciano: sed debet esse spondæus vel trochæus, vt patet apud Martian. Capellam libro. 2. Scándĕ cœli témplă virgŏ dignă tántŏ fœdĕrĕ, Tē sŏcĕr sŭbīrĕ célsă pŏscit ástră Iūppĭtĕr. Vtitur hoc genere non ponens nisi hos duos versiculos Capella intercalariter post varia semper carminum genera valde delectabiliter, vt apud eū videre licet.

iambicū anacreōtium. IAMBICVM anacreontium dimetrum catalecticum constat primo pede iambo vel spondæo, dactylo, tribracho, vel anapæsto: secundo iambo vel tribracho tertio vt primo & vnica syllaba, sed trisyllabi pedes huic generi perrarò admiscendi sunt, vt Dissŏluē Băcchĕ crīnēs. vtitur hoc monocolo Capella lib. 2. Legito Capellam, & diligentiam nostram laudabis. Hymnus Baccho dictus à Marullo: Agĕdūm cănĭtĕ pātrēm Thēspĭădēs mĭhī Brŏmĭūm. est carmen anapæsticum acatalecticum recipiens secundo & tertio loco etiam iambum & reliquos pedes, quos anapæsticis tribuit Seruius in Cétimetro cum tribracho. At finem facio: quia monocola, quibus vsi sunt linguæ Latinę principes, iam satis enucleaui.

Dicola distropha.

DICOLA sunt ex duobus generibus mixta carmina. Distropha, vbi post duos versus fit ad primum genus reuersio. Possunt sine dubio excogitari vel reperiri plures carminum mixtiones, quam hîc collegimus: sed nos eas duntaxat diligenter cōquisiuim⁹, quas placuisse vidimus Catullo, Horatio, Martiali, Boëtio, cæterisque linguæ Latinæ delicijs. Carminum itaque monocolorum distrophorū subiecimus hîc mixtiones. 27.

HEROICVM præponitur pentametro elegiaco. Marullus, Nēc tē tĕrrŭĕrĭt pĕrĕgrīnī nōmĕn ĭnānĕ: Crēdĕ mĭhi nūllă ēst tērră ălĭēnă vĭrō.

dactylicū dimetrū hypercatalēcticū. HEROICVM alcmanio, vel (vt alij volunt) archilochio dactylico tetrametro catalectico præponitur. Horatius: Lāudābūnt ălĭī clārām Rhŏdŏn, āut Mĭtўlēnēm, Āut Ephĕsūm, bĭmărĭsvĕ Cŏrīnthī. Constat secundus versus tribus dactylis & trocheo: nam si haberet adhuc syllabam, esset tetrameter acatalecticus: nec moueat te vltima in (Corinthi): quia vltima versus est communis, licet autem quemuis ex tribus primis pedibus esse spondeum, dum non spondæi omnes, vt videbis ex Odis Horatij, quarum sunt initia. Lāudābūnt ălĭī, &c. Tē măris ēt tērræ, &c. Quid tĭbĭ vīs mŭlĭĕr, &c. Vt tamen benedixit Ferrettus, tres primi pedes rarissimè sunt alij quàm dactyli: verum non inuenti sumus, vt liquet ex his versibus, Insīgnēs āut Thēssălă Tēmpĕ. Trīstĭtĭām vītæquĕ lăbōrēs, &c. Atq; quod rarius est, Mēnsōrēm cŏhĭbēnt ārchȳtă. Cæterum quod rarum est, rarò decet imitari.

HEROICVM præponitur archilochio dactylico dimetro hypercatalectico cōstanti duobus dactylis & syllaba. Horatius.

Dīffūgērĕ nĭuēs, rĕdĕūnt iām grāmĭnă cāmpīs, Ārbŏrĭbūsquĕ cŏmæ

HEROICVM præponitur iambico archilochio dimetro acatalectico cum dactylica penthemimeri. Horatius, Hōrrĭdă tēmpēstās cælūm cōntrāxĭt ĕt ĭmbrēs, Nĭuēsquĕ dēdūcūnt Iŏuēm, nūnc mărĕ, nūnc sўluæ. iambicum dimetrū est Nĭuēsquĕ dēdūcūnt Iŏuēm. vbi primus & tertius pedes possunt esse iambi vel spondæi, secundus & quartus tantum iābi. Pentemimeris dactylica est duo dactyli & syllaba: veluti Nūnc mărĕ, nūnc sўluæ. vbi (sўluæ) teste etiam Prisciano, versus gratia trisyllabum fit: Cæterum miror grammaticos, Seruium, Diomedem, & quotquot hactenus fuerint, hoc genus inter dicola locasse. Nam videtur mihi optimè posse poni inter tricola tristropha: sic, Hōrrĭdă tēmpēstās cælūm cōntrāxĭt ĕt ĭmbrēs, Nĭuēsquĕ dēdūcūnt Iŏuēm, Nūnc mărĕ, nūnc sўluæ. Ratio qua moueor est, quia optimè queunt separari iambicum dimetrū archilochium acatalecticum, & pētemimeris dactylica: siue dactylicum archilochium dimetrum hypercatalecticum: & quod magis est, quasi iambicū hîc per se sit integer & solus versus vltimam breuem habet: quod in alijs non notaui, vbi quid non per se versus pars est, id patet in his versibus apud Horat. Lēuātĕ dĭrīs pēctŏră sŏlĭcĭtūdĭnĭbus. Fīndūnt scămāndrĭ flūmĭnă, lūbrĭcūs ēt Sĭmŏīs. Præterea opinionem meam videtur iuuare doctissimus poeta Desyderius Erasmus Roterodamus, quia carmen quod Seruius dixit compositū ex pentemimeri dactylica & iambico dimetro, vt est hoc. Sȳdĕră cūnctă mĭcānt dĕcŏrĕ lūcĭs āurĕō: ipse Erasmus diuidit, vt sit dicolon

di-

distrophum: vt in Epitaphio Ioannis Olzegi musici summi, cuius initium est,

Ergōnĕ cōnticŭit
  Vōx illă quōndăm nōbĭlis,
Aŭrĕă vōx Olzĕgi?
  Sic mūsĭcæ ĕxtinctŭm dĕcŭs?
Dic ăgĕ, dic fĭdĭbŭs,
  Trīstēs Apōllō nænĭās, &c.

Desinit autem totum carmen Erasmi in primum genus: sic, Nūmĭnă cŭr vĭŏlās? Certè tamen Horatij nihil ab hoc differt, nisi ordine: quia hic pentemimeris dactylica præponitur: apud Horatium postponitur. ideo videtur idem de vtroq; dicendum. Siquid obest, id solum est quòd Epodi natura hæc videtur, vt sit ex duobus tantùm generibus, ita vt secundum sit breuius priore: tamen vltima Oda est monocolos.

HEROICVM nō inuenustè Erasm. Roterod. præposuit iambico dimetro catalectico, quod anacreontium est, vt in monocolis dixi. Carmē est ad Gulielmum Copū, Vnĭcă nōbĭlĭŭm mĕdĭcōrŭm glōrĭă Cōpē, Sĕu quĭs rĕquīrăt ārtĕm.

HEROICVM iambico dimetro acatalectico archylochio præponitur. Horatius,

Mōllis ĭnērtĭă quŭr tāntām dĭffūdĕrĭt ĭmĭs
Oblĭuĭōnĕm sēnsĭbŭs? Idem, Nōx ĕrăt, ĕt cælō fŭlgēbānt lūnă sĕrēnō
Intĕr mĭnōră sȳdĕră. Iambicum dimetrum vide in monocolis.

HEROICVM iambico trimetro acatalectico archylochio (cuius compositio in monocolis patet) præponitur. Horatius, Altĕră iām bēllīs tĕrĭtūr cĭuĭlĭbŭs ætās:
Sŭīs ĕt īpsă Rōmă vīrĭbŭs rŭīt. Si velis Horatium imitari, iambicum hoc ex solis iambis conficies: nec tamen ineptè fecerit, qui alios pedes dederit, secundum doctrinam à nobis in monocolis datam. Nam Erasmum imitari non indecorum censeo, præsertim vbi contra veterum institutiones nihil peccat, ita de Britannia hoc genere pulcherrimum carmen scripsit, cuius initium est,

Sī iāctārĕ lĭcĕt māgnōrŭm mūnĕră dĭuŭm.
Sĭbĭquĕ vērĭs fās plăcērĕ dōtĭbŭs.

HEROICVM dactylico alcmanio tetrametro acatalectico præponitur. Boëtius,
Tūnc mē dīscŭssā lĭquĕrūnt nōctĕ tĕnĕbræ, Lūmĭnĭbŭsquĕ prĭŏr rĕdĭīt vĭgŏr.

Dactylicum alcmanium tetrametrum acatalecticum constat quatuor dactylis: possunt tamen tres esse spondæi, dum quartus semper sit dactylus: sed rarò sunt tres continui spondæi: imo apud Boëtium id nunquam fit. Alcmanium

ASCLEPIADÆVM pherecratio præponitur. Boëtius, Asclepiadæum

Sī quāntās răpĭdīs flātĭbŭs īncĭtŭs Pōntŭs vērsăt ărēnās.
Pherecratium constat spondæo, dactylo, spondæo: vt Pōntŭs vērsăt ărēnās. Pherecratium
Boëtius videtur semel principio anapæstum dedisse: vt Sĭtĭs ārdēscĭt hăbēndī.
sed doctissimus vir Badius suspicatur ita emendandum, Vīs ārdēscĭt hăbēndī,
cui vtique suffragor.

ASCLEPIADAEVM iambico dimetro archylochio acatalectico præponitur. Iambicum dimetrum vide in monocolis. Boëtius hoc genere semel vsus est,
Hēu hēu quām mĭsĕrōs trāmĭtĕ dēuĭōs Abdūcĭt ĭgnōrāntĭă.

SAPPICVM hendecasyllabum glyconico præponitur: vtrunque vide in monocolis. Boëtius, Quūm pŏlō Phœbŭs rŏsĕīs quădrīgĭs Lūcĕm spārgĕrĕ cœpĕrĭt. Sapphicum.

GLYCONICVM asclepiadæo præponitur: vtrunque in monocolis habetur, Horatius, Sīc tē dīuă pŏtēns Cȳprī,
Sīc frātrēs Hĕlĕnæ lūcĭdă sȳdĕră
Vtitur hoc genere duodecies. Odarum initia sunt.

Sīc tē dīuă pŏtēns Cȳprī.
Mātĕr sæuă cŭpīdĭnŭm.
Dōnĕc grātŭs ĕrām tĭbī.
Quāntŭm dīstăt ăb Ĭnăchō.
Fēstō quid pŏtĭŭs dĭē.
Intērmīssă Vĕnŭs dĭū.
Quūm tū Lȳdĭă Tēlĕphī.
Ēt thūrĕ ĕt fĭdĭbŭs iŭuăt.
Vxōr pāupĕrĭs Ibȳcī.
Intāctĭs ŏpŭlēntĭŏr.
Quō mē Bācchĕ răpĭs tŭī?
Quēm tū Mēlpŏmĕnē sĕmĕl.

Marullus hoc genere vsus, dedit primæ regioni interdum iambum vel trochæum, imitatus (vt diximus) Catullum: vt in principio quarti libri,

Ipsĕ Pătārĕūs chŏrī, Ipsă rōbŏră hăbēnt gĕnās,
Iānĕ vātīs ămōr tŭī. Ipsă sĭbĭlă frōndĭūm.

Idem in hymno cuius initium est, Sātūrnīcĕlēbrēs dĭēs
Adsūnt, ĕt rĕsŏnānt cūnctă mĕrō sĭmŭl. ibi hi sunt versiculi, Lārgă nĕctăris ărtĭci
Pĭgēbāt dărĕ strĕnŭō. Pătĕr Prōtŏgŏnūs dĕdĭt.
Quĭs ĕt păupĕrĭēm pătī. Sic alibi sæpius protulit ibidem per synæresim ablatiuum (eodem) in his versibus, Eōdēm măgnănĭmō pătrĕ Iŏuĭs Rhĕæ.
Eōdēm cōnĭŭgĕ māxĭmō. Quamuis autem Catulli auctoritas minimè sit spernenda, tamen in prima regione Glyconicis rarissimè dabis iambum vel trochæum, si apud Latinos Lyricorum principem Horatium imitari volueris.

archylochium dactylicum tetrametrum. ARCHILOCHIVM dactylicum tetrametrū, cuius cōpositio liquet in monocolis, præponitur archylochio alteri constanti pentemimeri iambica .i. duobus pedibus, quorum prior est iambus vel spondæus, secundus iambus tantùm. hinc superest syllaba longa partem orationis finiens, quam in eodem versu tres trochæi sequuntur, dum memineris vltimam versus esse communem. vt

Trăhūnt, quĕ sĭc, cās, măchī, næ că, rĭnās. Horat.
Sŏluĭtūr ācrĭs hyēms grātă vĭcĕ Vērĭs ĕt făuōnī.

choriambicum aristophanium monometrum. CHORIAMBICVM aristophanium monometrum constans choriambo & bacchio siue amphibracho: veluti, Pūrpŭrĕūs tўrānnŭs: præponitur alcaico, vt Diomedes. vel vt alij volunt sapphico constanti epitrito secondo, duobus choriambis, & bacchio: vt Tē dĕōs ōrō, Sўbărĭm, cūr prŏpĕrās, ămāndŏ. Ferettus dicit prius genus aliquando anapæstum pro bacchio habere: quod ex Horatio probari nequit, qui vnicam Oden hoc genere scripsit, Lўdĭă dīc pĕr ōmnēs
Tē dĕōs ōrō, Sўbărĭm cūr prŏpĕrās ămāndŏ.

Archylochiū acatalecticū. ARCHYLOCHIVM acatalecticū cōstans amphimacro & duobus iambis, vt
Nōn ĕbūr, nĕquĕ āurĕūm: præponitur iambico hipponactio trimetro: catalectico, constanti quinq; iambis & syllaba: recipienti tamen locis imparibus spondæum & tribrachum imparibus etiam tribrachū vnicum in vnico versu, vt Mĕă, rĕnī, dĕt in, dŏmŏ, lăcū, nār. Scripsit Horatius hoc genere vnicam Oden, Nōn ĕbūr, nĕquĕ āurĕūm
Mĕă rĕnĭdĕt ĭn dŏmō, lăcūnăr.

Iambicū trimetrū archylochium. IAMBICVM trimetrū archilochium præponitur iambico dimetro archylochio: vtrunq; est acatalecticum, vide monocola. Scripsit Horatius hoc genere primam Oden Epodi: & quæ sequuntur per ordinem nouem, prima est hæc, Ibis Liburnis intĕr ăltă năuĭūm Amĭcĕ prŏpŭgnăcŭlă. Sic Martialis,
Vir cĕltĭbĕrĭs nōn tăcĕndĕ gēntĭbŭs, Nōstrăquĕ lăus Hĭspānĭæ.

IAMBICVM trimetrum archylochium acatalecticum præponitur archylochio alteri, vel (vt quidam volunt) sapphico, cōstanti pentimimeri dactylica, id est, duobus dactylis & syllaba longa, quam sequitur iambicū dimetrum archylochiū acatalecticū. de quo in monocolis dictū est: veluti. Scrĭbĕrĕ, vĕrsĭcŭ, lōs, ămō, rĕ pĕr, cūssūm, grăuī. Horatius vsus est hoc genere semel. Pĕctī, nĭhĭl mĕ, sĭcŭt āntĕ ă, iŭuăt.
Scrībĕrĕ uĕrsĭcŭlōs, Amōrĕ pĕrcŭssūm grăuī, Syllaba superans ratione cæsuræ potest (licet natura breuis) produci, vt liquet ex his versiculis, Inăchĭă fŭrĕrĕ. sўluĭs hŏnōrĕm dĕcŭtĭt. Argŭĭt ĕt lătĕrĕ pĕtītŭs ĭmŏ spīrĭtŭs.
Lībĕră cōnsĭlĭă, nĕc cōntŭmĕlĭæ grăuēs. Sed fortè non ineptè quis dixerit hoc genus esse tricolon eadem ratione qua antè vsi sumus in illo, Hōrrĭdă tēmpĕstās, &c. & tum ordinarem sic, Pĕctī, nĭhĭl mĕ, sĭcŭt āntĕă, iŭuăt Scrībĕrĕ vĕrsĭcŭlōs,
Amōrĕ pĕrcŭssūm grăuī.

IAMBICVM trimetrum archylochium acatalecticum, de quo satis dictum est, præponitur elegiaco pentametro, Boëtius, Quānuĭs flŭēntĕ dĭuĕs aurī gūrgĭtĕ
Nōn ĕxplētūrās cōgăt ăuārŭs ŏpēs.

SCAZON siue iambicum trimetrum hipponactium acatalecticum præponitur iambico dimetro archylochio acatalectico, patet vtrunque in monocolis. Mart. li. 1.

Ve-

Vērōnă dŏctī syllăbās ămăt vātis
Mărōnĕ fœlīx Māntŭă ēst.

ANACREONTIVM dimetrum catalecticum iambicum constans tribus pedibus & syllaba, quorum primus est spondæus, iambus vel anapæstus: nec malè (vt opinor) dactylus vel tribrachus: secundus iambus: nec ineptè, vt opinor, tribrachus: tertius autem vt primus, licet rectiùs dissyllabos pedes, iambum scilicet, vel spondæum admiseris. hinc superest sylaba: sic. Quīsquīs. vŏlēt pĕrēnnēm, Præponitur id genus pherecratio ex spondæo, dactylo, & spondæo. Boëtius, anacreontium dimetrum.

Quīsquīs vŏlēt pĕrēnnēm Cāutūs pŏnĕrĕ sēdēm.

DACTYLICVM archylochium dimetrum hypercatalecticū constans duobus dactylis & syllaba, præponitur iābico dimetro archylochio acatalectico, De quo Eras. archylochium dactylicum.

Ergōnĕ cōnticŭīt Vōx īllă quōndām nōbĭlīs?

PHALEVCIVM hendecasyllabum, quod in monocolis patet, præponitur Alcmanio, vel (vt alij volunt) archylochio tetrametro acatalectico cōstanti dactylis duobus & duobus trochæis vsus est eo genere Boëtius semel, Quāmuīs sē tyrĭō sŭpērbŭs ōstrō Cōmĕrĕt ēt nĭuĕīs căpīllīs. Perottus hic pro dactylo reperiri asserit trochæum: id ex Boëtio colligi nequit.

PHALEVCIVM dictum sapphico præponitur. Boëtius id fieri ostendit in decimo carmine libri. 8. vbi in principio tribus phaleucijs vnicum subiecit sapphicū: sic,

Hūc ōmnēs pārĭtēr vĕnītĕ căptī,
Quōs fāllāx lĭgăt īmprŏbīs cătēnīs,
Tĕrēnnās hăbĭtāns lĭbīdŏ mēntēs,
Hīc ĕrĭt vōbīs rĕquĭēs lăbōrūm.

Post hæc inchoatur genus, de quo locuti sumus: nā phaleucio subicit alternè sapphicū:

Hīc pōrtūs plăcĭdā mănēns quĭētĕ,
Hōc pătēns ūnūm mĭsĕrīs ăsȳlūm. Perottus malè credidit esse monocolon: vt
Quīsquīs cōmpŏsĭtō sĕrēnŭs ævō Docuit istud rectissimè doctissimus Badius.

PHALEVCIVM dictum pentametro elegiaco præponitur. Boëtius lib. 4.

Quīd tāntōs iŭuăt ēxcĭtārĕ mōtūs, Et prōprĭā fātūm sōllĭcĭtārĕ mănū?

ALCMANIVM dactylicum trimetrum hypercatalecticum constans tribus pedibus heroici versus & syllaba, ita tamen vt aliquis sit dactylus, præponitur pheretratio ex spondæo, dactylo, spondæo, nonnunquam in prima regione anapæstum admittenti. Boëtius libro tertio. Omnĕ hŏmĭnūm gĕnŭs īn tērrīs. Pherecratium

Sĭmĭlī sūrgĭt ăb ōrtū. Vnūs ĕnīm rērūm pătĕr ēst.

Vnūs cūnctă mĭnīstrăt, &c. non autem, Vnus qui cuncta ministrat. Leguntur in hoc genere plures mendæ vitio imperitorum: quarum nonnullas disertissimus Badius sua diligentia pepulit.

ALCMANIVM dactylicum tetrametrum acatalecticum constans quatuor pedibus: quorū quartus tantùm dactylus est, dum memineris vltimam versus esse communem: reliqui sunt dactyli vel spondæi: vel hi, vt volumus, mixti. Præponitur id genus iambico dimetro archylochio acatalectico. de quo in monocolis diximus. Boëtius, alcmaniū

Sūnt ĕtĕnīm pēnnæ vŏlŭcrēs mĭhī,
Quæ cēlsă cōnscēndānt pŏlī.

TROCHAICVM alcmanicum dimetrum acatalecticum cōstans quatuor trochæis, recipiens etiam apud Boëtium in secundo loco spondæum: præponitur pherecratio ex spondæo vel anapæsto, & dactylo & spondæo, vt Cērnās fērtĕ tyrānnōs. Anapæstum autem Boëtius nouè dedit, vt Sŏlĭī cūlmĭnĕ rēgēs, &c. Vtitur Boëtius eo genere, semel tantùm Quōs vĭdēs sĕdĕrĕ cēlsō. Sŏlĭī cūlmĭnĕ rēgēs. Trochaicum

Dicolon Tristrophon.

DICOLON tristrophum est carmen ex duobus diuersis generibus, vbi post tertium quenq; versum fit ad primum genus reuersio. Tale carmen vnicum apud Horatium reperio: licet inter monocola ponatur à Diomede & Perotto pluribusq; Mecum est Badius in Oden hanc Horatij, quod exemplum huius rei vnicum est,

Misĕrārŭm ĕst nĕquĕ ămōrī dărĕ lūdŭm, Nĕquĕ dulci mălă vīnō lăuĕrĕ, Aut ĕx-ămĭnārī mĕtŭēntēs pătrŭæ Vērbĕră lĭnguæ. Duo primi versus sunt ionici à minore trimetri sapphici acatalectici, constantes tribus ionicis à minore. Tertius quisq; versus est ionicus à minore alcmanicus acatalecticus, cōstans quatuor ionicis à minore; vt ănĭmārī, &c. Siquis hoc monocolon vocandum contenderit, ille idem dicere cogetur de iambico trimetro cum dimetro, & de multis alijs, quæ ab omnibus inter dicolá iure locantur. Diuiduntur in hoc carmine ab Horatio complusculæ dictiones, vt ĕxănĭmārī, lăuĭt, Bĕllĕrŏphōntĕ. ideo, teste Acrone, rectiùs dici numerus videtur quàm metrum. Acron quoq; id sotadicum appellat: quòd, vt ait Fabius, non pedū, sed sensus fine concluditur. Fortius enim aliquid incompositum potest esse quàm iunctum & benè collocatum, vt Sotadicorum & Callimachiorum, & quorundam in oratione simili pœnè licentia lasciuientium. Idcirco admonendum censuit, vt ad firmius ætatis robur huiusmodi versus reseruarentur: nam hac compositione semel vsus est Horatius.

Dicolon Tetrastrophon.

DICOLON tetrăstrophon carmen ĕst ex duobus generibus, vbi post quartum quenque versum fit ad primum genus regreßio. Talia genera subieci hîc quatuor.

ASCLEPIADÆI tres glyconico vni præponuntur: vtrunque genus in monocolis patet. Horatius lib. 1. Carm. Ode. 6. Scrībĕrĭs vărĭō fōrtĭs, ĕt hōstĭŭm

Vīctōr, Mæŏnĭī cărmĭnĭs ālĭtĕ,

Quām rēm cūnquĕ fĕrōx nāuĭbŭs aut ĕquĭs

Mīlēs tē dŭcĕ gēssĕrĭt. Scripsit eius generis Odas. 9. quæ diligentibus facilè patebunt.

SAPPHICI tres adonico præponuntur. Horat. lib. 1. Carm. ad Augustum.

Iām sătĭs tērrīs nĭuĭs ātquĕ dīræ Grāndĭnĭs mīsĭt pătĕr: ĕt rŭbēntĕ

Dēxtĕră săcrās iăcŭlātŭs ārcēs

Tērrŭĭt ūrbēm. Scripsit hoc genere sex & viginti Odas, quas facilè internosces. Possemus quoque (vt priùs notaui ex dictis Boëtij) tribus Phaleucijs vnicum saphicum subijcere: velut, Hūc ōmnēs părĭtēr vĕnītĕ căptī, &c.

Glyconici. GLYCONICI tres constantes in primo loco tàm iambo vel trochæo, quàm spondæo & duobus dactylis, vel choriambo & pyrrhichio: præponuntur vni pherecratio, ex primo pede iambo vel trochæo vel spondæo: secundo autem dactylo, & tertio spondæo. Tale est Catulli seculare carmen ad dianam,

Dĭānæ sŭmŭs ĭn fĭdĕ
Pŭēllæ ĕt pŭĕrī īntĕgrī:
Dĭānām pŭĕrī īntĕgrī
Pŭēllæquĕ cănāmŭs.

O Lātōnĭă māxĭmī
Māgnă prōgĕnĭēs Iŏuĭs,
Quām mātĕr prŏpĕ Dēlĭām
Dēpŏsĭuĭt ŏlīuām.

Hîc antiquè à depono (deposiui) præteritum fecit per iui pœnultima longa, & post (sonantum) trisyllabum fecit, non sonantium. Præterea hypermetros duos fecit, vt Sāltŭŭm quĕ rĕ cōndĭtōrŭm. hic (rum) syllaba exundat: sed à principio sequentis versus absumitur: qui est, Amnĭŭmquĕ sŏnāntŭm. Alter versus est, Sānctă nōmĭnĕ Rōmŭlīquĕ. hic (que) superat: sed à principio sequentis versus absumitur, Antiquām ŭt sŏlĭtă ĕs bŏnă. Hîc notabis in hypermetris vltimam syllabam versus esse eam, quæ statim præcedit syllabam superfluam: & ideo eam esse communem, acsi nulla syllaba superesset: id liquidò patet ex versibus iam dictis. Antonius Parthenius dicit hîc nullam carminis obseruari rationem: quod certè falsum est. siquidem hoc genus suauissimum est, legitimam carminis rationem pulcherrimè custodiens. Id tamen ego non ex grammaticis, sed multa diligentia per me, CHRISTO duce, tandem intellexi. Vsus est hoc genere semel Marullus in hymno ad Iouem,

Iūppĭtēr pĭĕ Iūppĭtĕr, Bĕnīgnĕ ŏptĭmĕ Iūppĭtĕr, Quī tŭō nĭtĭdū m æthĕră

Ambīs īgnĕ bĕātō. Ponit in prima regione trochæū iambū vel spondæū, eodem modo vt Catul. vt Fērtĭlī dărĕ dēxtĕrā. Glēbās sēmĭnĭbŭs rŭdēs. Lāndĕs ĕt bĕnĕfăctă, &c.

Anacreontij ANACREONTII dimetri catalectici tres, cōstantes anapæsto, duobus iābis & syllaba: velut Agĕ cŭm, ĕt ă nū, pĭĭălī. Præponuntur vni choriambico tetrametro sapphico constanti tribus choriambis, & bacchio vel amphibracho: vt Omnĕ nĕmŭs cum

cum flŭuĭs, ŏmnĕ cānāt prŏfūndūm. vsus est hoc genere Claudianus in Epithalamio Honorij Augusti & Mariæ, Agĕ cūnctă nūptĭālĭ Rĕdĭmītă vērĕ tēllūs,

Cĕlĕbrā thŏrŏs hĕrīlĭs: Omnĕ nĕmūs cūm flŭuĭs,

Omnĕ cānāt prŏfūndūm. Hoc dicolon vt quod statim præcessit, & quod mox sequetur, ipse per diligentiam meam primus inter grammaticos, quos noui, elucidaui, vt facile cognoscet si quis aliorum scripta relegerit. Epithalamium est nuptiale carmen, in quo Claudianus diuersis generibus vtitur. Primo quidē Alcaico monocolo: cuius initium est, Prīncĕps cŏrŭscŏ sȳdĕrĕ pūlchrĭŏr. Secundò anacreontio cum sapphico choriambico, cuius initium est. Agĕ cūnctă nūptĭālĭ. Quo genere etiam Sidonius vsus est. Tertiò anapæstico dimetro monocolo, cuius initium est, Sŏlĭtās gălĕā fūlgĕrĕ cŏmās. Quartò asclepiadæo monocolo, cuius initium, Attŏllēns thălămīs Idălĭūm iŭbār Sed omnium venustissimū est Catulli epithalamiū à nullo hactenus, quòd sciam, elucidatum, nostro Marte nunc primùm enotandū. de ratione carminis loquor: nam reliqua pulchrè declarat Parthenius. Initium carminis de quo loquor, est: Cŏllĭs ō Hĕlĭcŏnĭī.

Dicolon Pentastrophon.

Glyconici quatuor constantes in prima regione trochæo & rarissimè spondæo in secunda verò choriambo: in tertia pyrrhichio. vel aliter in secunda & tertia regione dactylis duobus sic, Cŏllĭs, ō Hĕlĭcŏ, nĭī. vel sic, Cŏllĭs, ō Hĕlĭ, cōnĭī. præponūtur vni pherecratio: cuius primus pes est trochæus, & rarissimè spondæus: secundus dactylus, tertius autem spondæus: sic, O hȳ, mēn hȳmĕ, næē. De spondæo in prima regione Pherecratij tria inuenio exempla hæc, Hȳmēn ō hȳmĕnæē. (Glyconici)

Nōn ābscōndĭs ămōrēm.

Exĕrcētĕ iuuēntām. Cæteri Pherecratij apud Catullum in Epithalamio sumunt primum pedem trochæum. Glyconici in hoc Epithalamio solùm tredecim leguntur, habentes primo loco spondæum, cæteri trochæum primo loco habent, hi tredecim sunt:

Prō quā tūrpĭă pērsĕquĕs. Prætēxtātĕ pŭēllŭlĕ,
Cōmplēxūm, sĕd ăbīt dĭēs. Vōs ūnĭs sĕnĭbūs bŏnæ.
Fēscēnīnă lŏcūtĭō. Sūbdūcāt nŭmĕrūm prĭūs,
Dēsērtūm dŏmĭnī ăudĭēns. Quī vēstrī nŭmĕrārĕ vūlt.
Lūsīstī nŭcĭbūs, lĭbēt. Tōrquātūs vŏlŏ pārvŭlŭs.
Iām sērvīt Thălăssĭō Sōrdēbānt tĭbĭ vīllĭcī.
Vngŭēntātĕ lăbrīs mărītĕ.

Sed versus ille Vngŭēntātĕ lăbrīs mărītĕ, hypermeter est: quia sic scanditur, Vnguēn, tātĕ lă, brīs mărī. hinc superest syllaba (te) in vocalem desinens, quam in sequentis versus initium perimit: vt, Vngŭēntātĕ lăbrīs mărītĕ Abstĭnērĕ sĕd ăbstĭnē. Sic paulò pòst, Sōlă cōgnĭtă, sĕd mărītō Istă nōn ĕădēm lĭcēnt. Etamĕ, Flāmmĕūm vĭdĕō, vĕnītĕ Iŏ cŏncĭnĭtĕ ĭn mŏdūm.

Epithalamij initium hoc est, Cŏllĭs ō Hĕlĭcōnĭī. Cūltŏr Vrănĭæ gĕnŭs,
Quī răpĭs tĕnĕrām ād vĭrūm. Vīrgĭnēm hȳmĕnæē hȳmēn.

Hȳmēn ō hȳmĕnæē. Hinc ad prius genus fit regressio, &c. Ne vnquam negligas vltimam cuiusq; versus esse communem, atq; in hypermetris vltimā dici eam, in qua perfecta scansio finitur. Notabis autem quædam mendas fuisse in hoc Epithalamio: nam quidam libri ita habent, O cŭbĭlĕ quŏt ōmnĭnŏ Cāndĭdŏ lāctĕō pĕdĕ, &c. Alij verò sic; O cŭbĭlĕ quŏt ōmnĭbūs Cāndĭdō pĕdĕ lāctĕō. aliter enim non stat versus. Præterea vbi habetur, Illĕ pŭlŭīs ĕrīthræī: lego ĕrĭthrĕī vel ĕrĭthrĭī sine diphthongo, vt stet versus nisi quis dixerit in Græcis diphthongon ante vocalem interdū corripi, vt enim Phaetontius, Conopius, & plura dicuntur aliquando pro Phaetontæus, &c. vt alibi latè vidimus: ita puto posse defendi hic Erithrius pœnultima breui, pro Erithræus pœnultima longa. Item nonnulli alij libri habent, Multă mīllĭă lūsŭūm: alij verò lūdĕrĕ: vt vicem nominis suppleat. ego autem lego Multă mīllĭă lūsūm: vt sit per syncopam lūsūm dissyllabum, pro lusuum trisyllabo. Plusculi in hoc Epithalamio sunt versus intercalares, id est, melioris auspicij causa repititi: vt hi sunt, Hȳmēn ō hȳmĕnæē. Cōmpărārĭēr ăusĭt. Prōdĕās nŏuă nūptă. Cōncŭbīnĕ nŭcēs dă. O hȳmēn hȳmĕnæē.

Car-

Carmen hoc est longè pulcherrimum. si quis tale scribere velit, ediscat dictum Catulli Epithalamium. Vsus est hoc genere Marullus in laudibus Senæ.

Mātĕr nōbĭlĭūm nŭrūm. Antīquī sŏbŏlēs Rĕmī,
Sēnă dēlĭcĭæ Ităl æ, Sēu lĭbĕt pŏsĭtūm lŏcī.

Cōnuāllēsquĕ bĕātās. Verū longè sæpiùs dat primo loco spondæū q̄ Catullus. Et certè opinor in prima regione tàm Gliconici q̄ Pherecratij posse locari tàm spondæum q̄ trochæum. Angeli Politiani Monodia in Laurentiū Medicen scripta est genere dicolo pentastropho. Nam tres primi versiculi sunt iambici dimetri archilochij ex solis dissilabis pedibus: quorū primus est iamb⁹, spondæus, vel trochæus: secundus est trochæus iambus vel pyrrichius: tertius vt primus: quartus tantùm iambus. Quartus versus cum quinto est iambicus monometer hypercatalecticus habēs primo loco spōdeū, trocheū vel iambū: secundo verò iambū, trochæum vel pyrrhichium, hinc super est syllaba: mallem tamen versus esse secundum legem prius datam: quia Politianus in hymnis suis id solùm obseruauit, vt sint quatuor pedes dissyllabi, ita vt tres sint indifferenter quicunque dissyllabi, dum quartus sit iambus, vt patet in hymno cuius initium est, O Virgō prūdēntissĭmă. Idem factitasse mihi videtur in hac monodia suauissima,

Quĭs dăbĭt căpĭtī mĕō
Aquām, quĭs ŏcŭlĭs mĕīs
Fōntēm lăchrўmārūm dăbĭt,
Vt nōctĕ flĕām,
Vt lūcĕ flĕām!
Sic tūrtŭr vĭdŭŭs sŏlĕt,
Sic cўgnŭs mŏrĭēns sŏlĕt,
Sic lŭscĭnĭă cōnquĕrī.
Hēu mĭsĕr mĭsĕr.
O dŏlŏr dŏlŏr.
Lāurŭs ĭmpĕtū fŭlmĭnĭs,
Illă īllă ĭăcĕt sŭbĭtō,
Lāurŭs ōmnĭūm cēlĕbrĭs
Mūsārūm chŏrĭs,
Nўmphārūm chŏrĭs.
Sūb cūiŭs pătŭlā cŏmā,
Et Phœbī lўrā blāndĭŭs,
Et vōx dūlcĭŭs īnsŏnăt.
Nūnc mūtă ōmnĭă.
Nūnc sūrdă ōmnĭă.

Post hæc reperitur principium, Quis dabit capiti meo, vsque Laurus impetu fulminis. Est autem monodia, lugubris cantus, quem cæteris flentibus sola præfica canere solebat in defunctorum funeribus.

Tricola Tetrastropha.

TRICOLA tetrastropha sunt carmina ex tribus diuersis generib⁹, vbi post quartum quenq; versum ad primū genus reuertimur. huius generis carmina inuenio duo.

ASCLEPIADÆI duo præponuntur vni pherecratio cum Glyconico. de quorum pedibus satis dictum est. Horatius, Quĭs mūltă grăcĭlĭs tē pŭĕr īn rŏsā,

Pērfūsūs lĭquĭdīs ūrgĕt ŏdōrĭbŭs Grātō Pўrrhă sŭb āntrō!

Cuī flāuām rĕlĭgās cōmām. Huius generi Odæ apud Hora. sunt adhuc sex: quarum (initia sunt,

Dīănam tĕnĕræ dīcĭtĕ vīrgĭnes.
O fōns Blāndŭsĭæ splēndĭdĭōr vĭtrō,
Quid flēs Astĕrĭē quēm tĭbĭ cāndĭdī.
O nāuĭs rĕfĕrēnt īn mărĕ tē nŏuī.
Vītās hīnnŭlĕō mē sĭmĭlĭs Chlŏē. Aūdĭuērĕ Lўcē dĭī mĕă vōtă dĭī.

ALCAICI duo constantes in prima regione spondæo, & nonnunq̄ iambo: in secunda iambo tantū & syllaba partem orationis finiente, quam sequuntur dactyli duo: præponuntur vni versui iambico dimetro archylochio hypercatalectico, constanti in primo loco iambo vel spondæo: in secundo, iambo tantū: in tertio, spondæo: in quarto tantùm iambo, hinc superest syllaba, & sequitur quartus versus, qui est alcmanius dactylicus tetrameter acatalecticus, constans duobus dactylis & duobus trochæis. Apud Horatium non inueni alios pedes in his versibus, quicquid aliqui dixerint. memineris vbiq; vltimam versus esse cōmunem. Exemplum apud Horatiū est frequens, siquidem hoc genere scripsit Odas. 37. quæ studiosis facilè patebunt. Nobis vnicæ initium exempli gratia subiecisse sufficit.

Odī prŏphānūm vūlgŭs, ĕt ārcĕō. Fāuētĕ lĭnguīs, cārmĭnă nōn prĭŭs
Audĭtă mūsārūm săcērdōs Vīrgĭnĭbūs pŭĕrīsquĕ cāntō,

Iohan-

IOANNIS DESPAUTERII NINIVITÆ in aduersarium recriminatio.

Bergis tuus eram Theseus, tuus Pylades: scis quàm impensè te amauerim. Vt primùm abij, tota me viribus nulla lacessitus iniuria vituperare & carpere nusquam destitisti, quò ipse doctior videreris: Vtq; tuum potiùs ludum adolescentes Bergenses & vicini quàm meum peterent, dedisti nominatim contra me discipulis conclusiunculas pagatim templorũ valuis affigendas. Demum (quia, vbi hæc resciui, per epistolam violatæ te amicitiæ argui, minatus me aliquãdo par pari relaturum) subitò in libellos meos annotationes edidisti insulsissimas, veritus ne prior errata tua dissemi narem. Quum Bergis agerem, rogatus à me vt errata mea vestigares, cygno nigro rariora esse iurasti: nunc te ais in libellis meis errores quærere, vt aquam in mari. Non vides gloriosissimè nebulo tuo te gladio confodi? Si opera mea erroribus scateant, cur reiectis cæteris ipsa tàm diu (etiam antequã inter nos contractum foret amicitiæ quicquam) discipulis legisti, & legis? Exprobas mihi oculi orbitatem, Polyphemum nuncupas, aliaq; id genus conuitia ingeris tibi impudentissimo scurræ, non mihi dedecori futura. Polyphemus sum & Euphemus. Laudant diligentiam meam Itali, Galli, Germani. Scis Bebelium ita ad me scripsisse, istud mi Despauteri apud me testimoniũ obtinuisti, quod palam potes prædicare, vt nemo vnquã iudicio meo, meliùs & exactiùs scripserit de quantitate. Ne credas olim te inter alios habendum quàm inter Cacophemos, Zoilos, Chærilos, Crispinos, Bauilos, & alios id genus edentulos latratores. Sed ad annotationes redeo. Mulciber, Alexander dixit esse secundæ declinationis, habereq; in genitiuo Mulciberi. astipulatur huic Sulpitius cum pluribus Nebrissensis. quem imitatus sum, negat Mulciber, vt secundæ est, crescere in genitiuo, & legit in Cicerone Mulcibri: etsi quidam libri Mulcibris, & forsan bene habent. Dixi tamen sæpiùs esse tertię declinationis. nunc Nebrissensem, & me, & te errasse, & Alexandrũ bene dixisse, reperio. Capella. lib. 1. Vrna quæ vertex mulciberi dicebatur. Et lib. 6. Deuorante Mulcibero. Quid de (noualis) garris sopnolente & Lethæe Cerbere? Ignoras Torrentini tui definitionẽ esse. Noualis est ager qui renouatur semine? Et rectè profectò Torrentinus: renouatur enim propriè, quod intermissum iteratur. In (ora) Lancilotum virum doctissimũ, pluresq; suffragatores habemus. Necdum aliter docentibus herbam porrigimus: quũ apud Liuium impressiones optimæ, vt Badiana pluresq;, non lora, sed oras habeãt. Discrimẽ inter (crustum & crustam) à Torrẽtino mutuati sumus, & rarò infringitur. Dictionũ significantias in prima parte grammaticæ nostrę nõ adeò superstitiosè quæsiuimus, contenti eas ex Sulpi. Badio, cum Sinthenio, Torrentino, cæterisq; boni nominis grãmaticis sine magno studio accipere. Ostende, si potes, quenq̃ meliùs nobis genera, declinationes, & reliquas dictionum accidentias enucleasse. Ostẽde quicq̃ scitu necessarium omisisse. Quid vociferaris de (siquæ, nequę, nunquę, ecquę?) Nonne hęc clariùs, quàm tu, declaraui in Syntaxi in regimine partitionis? Vide obliuiose lallator ibi questiunculam. Quomodo differunt nominatiui & accusatiui quę vel qua? Euge annotator nobili scilicet ob hęc nugamenta corona donande. Ad Syntaxin venio, in quã nocturno diurnoq; studio vix tandem tres annotationes tàm friuolas vt puero sint indignæ, inuenire quiuisti. In (eam) lapsum me fateor, nõ inscitia, verùm incuria quadam & inanimaduertentia, quod ex pręcepto nostro facilè intellexisses, nisi vt Momus, quũ in me nihil carpendum vidisses, vmbrã & soleas vellicare libuisses. Hæc incuria doctissimo cuiq; plerunq; obrepit. In dictione (licentia) si doctos consulueris, nihil nos non optimè dixisse cõperies. Ast proculdubio poëticum est, vt in Senensem Badius noster ritè docuit. Nec obest Gellium in prosa vsurpasse, quia semel tantũ: & Gellius, Apuleius, Sidonius, scriptores sunt omnigeni, poëticè in prosa plerunq; loquentes. En minutias, en quisquilias in Syntaxin nostram tanto sudore collectas. Eugè annotatorum simia. In Stichologiam nostram apinas, tricas & si quid vilius istis, collegisti circiter viginti. Nam quid dicam de Inarime, paraclitus, laturus, polypus, incepisti apud Ausoniũ, ieci apud Boëtium, quatuor apud Ciceronẽ, monœcus apud Anniũ, parochia, acynacis? In ijs certè vix quicq̃ est notatu dignum. Etenim si ego erraui, Virgilius non magis peccauit in dictione Inarime, quàm Latini vniuersi in (proconsul, proprætor) &c. Verùm

mulciber alexander defensus.

noualis

ora

crustum

ast

inarime

Aldũ hallucinatũ, non Virgilium manifestè docet Daniel Caietanus in 10. Senecę tragœdiam, vt mirum sit Argum tuũ ita caecutire. De (paracletus & paraclitus) in E ante t, nemo dicat me nõ pulcherrimè doctissimorũ opiniones enucleasse. Quid latras rupices magistelle? Laturus Virgilius, cęteriq; producunt tantũ. Nec in Ciri (laturam) leges, sed (relatu) vt Badius noster optimè declarat, veluti in nostris annotationib. videbis. Quid de Iambico carmine sentiam, in nostra σχεδιογρ. satis patet. Ausoniũ nõ ego, sed chalcographi corrupuerunt. Nã prius quàm annotationes tuas fuerunt mihi visę, hũc locũ in Arte mea correxi, vt ostendi M. Gulielmo Rouerio Tiletano Cortacensis iuuentutis moderatori probo & perdocto. Is Comminij fuit, quũ tuas annotationes huc ferebat ingenuarum artium professor Franciscus Lurentius. Vtriq; vt primum nænias tuas acceperã, ostendi in meis annotationibus, si quid boni collegeras, me id antè notasse: te verò ex meis impurissimè triũ literarũ homo & effrons plagiarie surripuisse. Nã Horatium cũ Aldinis prænotamẽtis & Sillium mihi cõmodasti, in quibus notaui quę furatus es de (Naca, hœlide, dolopis, pacumeis) &c. Si negaueris, tuis te libris conuincã: & testimonio Iacobi Villici doctissimi, qui Sillium Horatiumq; tuum ad me portauit. Huic & excellenti decretorũ doctori M. Balduino Braets ostendi apud Silliũ (doloris) non (dolopis) legẽdũ esse. Et nuper Bergis, vt primũ dixit mihi Henricus Vulpes *in genitiuo* (dolopis) me abs te carpi, confestim corã multis declaraui, quo pacto id ex me furatus esses, vtq; Sillius de nullo (dolope) sed tãtùm de Isalce, Hannone, & Appio loqueretur contra Nestorem. Vidésne q̃ manifesti furti teneris? Non te pudet cornicula meis plumis ornari? Nullũ hactenus chalcographũ adeò diligentẽ noui, quin interim

Boëtius emaculatus

dictiones pro dictionibus inuerterit, & malè impresserit. Itaq; in opere meo pro (terit) suppositum est (iecit): alioqui nec Latinitatis, nec metri ratio seruaretur. id minimè vidisti alpecc baubatór. Ergo nõ fatum sub pedibus egit superbũ: nec (iecit) legẽdum est: sed fatum sub pedibus terit superbũ. Vt Priscian. (soluit) trisyllabũ esse testatur in hoc Catulli Phaleucio. Qui zonã soluit diu ligatã: ita ego cum Quintiano & plerisq; alijs dixi (Gaudet) & clauso, esse trisyllaba in his, Verbosa gaudet Venus loquela, Si linguã clauso tenes in ore. At reperitur quater aut quinquies hoc loco spondeus: Non inficiamur. Verũ tàm licenter, vt nemo in hoc Catullum imitetur. Magna putas te laude dignũ, quòd paucos pedes licenter vsurpatos notasti, quos nec Seruius, nec Priscian. *nec* Diom. notare curauit. Quid soli mihi vitio vertis, in quo nemo est hactenus reprehen-

Quatuor

sione dignatus? (Quatuor) Cicero corripit remotione t literæ, vt Martialis (*farcus*), alioqui reliqui poëtæ id nomẽ aliquando corripuissent. Quater fit à quatuor, *vt ofella*

Quotidie

ab offa. Scio Aldum aliter sentire, nec multũ repugno, nec in verba eius iuro. *Quotidie* scires à quot & dies fieri, si vnquã primum Quintiliani de institutione Oratoria librũ legisses. Quid gannis ineptè grammatista & versificatorcule? Nónne vt (quotannis) ita (quotidie) dicimus? Quid de Annio sentiã, in annotationib. meis videbis. Ego cũ Stra-

Monœc[9]

bone & Seruio cæterisq; Latinis & Græcis (Monœcus) Græcum esse scio. Annius cum Talmudistis Iudæis ex mon & alzes cõflatũ esse sine vllo auctore somniauit. At de hoc aliás plura. vt de (parochia & parœcia, acynacisq;) in quibus nullos bonos auctores te

Tenuior apud Stathium.

callere ostendis, veluti propediem in annotationib. nostris videbis. In (Tenuiore) apud Stathium me nõ intelligis: nam volo u consonantẽ fieri, vt in (Tenuia), (sinuatis) si vero per synæresin collidi, vt e in (aluearia) Ortus, & instantem cornu tenuiore videbat Luna diem. Catullus omnino corripi docuit, alioqui excepissem. Egregiã vero laudẽ, & spolia ampla reportas, si diligentia tua duæ tandẽ dictiunculæ arti nostræ adiectæ sunt, Mimerminus & Idæus. Post annotationes cõscius eorum, quæ in te reprehẽdi, ne præueniam, exemplo diui Augustini dicis te quædã retractare, quæ ipse te docui ingratissime discipule, vt iam ex epistola mea promulgata patet: & villicus noster nouit, & conscientia tua testatur. Si mea furari non veritus es, quid mirũ quæ à me didicisti, si dissimulas? Hæc sunt quę in nugas tuas dicenda putaui: quia scriptũ est, Responde stulto iuxta stultitiam suam, ne sibi videatur sapiens. Nõ equidem dignũ te puto qui cum disceptem. Cæterum tacere nolui, vt haberent mei lectores quo te cæterosq; canes meos continerent. Comminij. VII. Iduum Nouemb. Anno. M.D.XIIII.

FINIS.

A Certo pede Fo.132
A carminis gn̄e ibi.
A frequētiori pede ibidē
A nō Græco 118
A materia 132
A pedum numero eodem
A perfectione vel defe-
ctu eodem
A syllabarū num. eodem
A versuum numero eod.
A vicio pedum eodem
Ab auctoribus eodem
Abax 31 Ab 109
Ab redeundi numero 32
Abaddir 81
Abdenago 82
Abesalon eodem
Abydos 100
Abyla 102
Abimelech 88
Abrotanum 114
Abstemius 89
Academia 33.89
Acanthis 33
Accusatiuus in n 124
Acœnetus 95
Acer 33
Acersecomes 87
Achaia 16
Achar 33
Achelous 24.88
Achæmenes 90
Achæmenides eodem
Acheron 92
Achillus 102
Achoreus 113
Acidalus 100
Acidia 33.100
Acilius 102
Acies 33
Acinacis 104
Acipenser 33
Aconitum 107.111
Acoris 33
Acragas 82
Acrona 114
Actæon 18
Adam 34
Additio vel remotio me-
trica 25
Adicio, adijcio eodem
Adon 34
Adonicum 135
Adræmon 90
Aduerbia in e 120
Adulescens 116
Adulor eodem
Ae & æ proferuntur 14
Ae interdum diuiditur interposita aspiratio-
ne 14
Aea, Aeas, Aeacus 17
Aedes cum suis 45
Aedon 15 Aeem 18
Aeeres 112
Aegea 46
Aege eodem
Aeger 46
Aegeus eodem
Aegeum eodem
Aegeon 18
Aegi 47
Aegialia 21
Aegiale, &c. 46
Aegialeus eodem
Aegina eodem
Aegion eodem
Aegonomus 47
Aegiræssa 46
Aegypsus eodem
Aegyptus eodem
Ægnide eodem
Ægle eodem
Ægloga eodem
Ælia 48
Aelianus eodem
Aelius eodem
Aelio 15
Aelurus 48
Aemilia 49
Aemilius eodem
Aemon eodem
Aemonia eodem
Aemulus eodem
Aenaria 84
Aenea 50
Aeneade 17
Aeneas 16.50
Aeneis 18
Aeneis, æni 50
Aenigma eodem
Aenos, ænus eodem
Aeolus, æon 18
Aepia, æpy 51
Aepitus eodem
Aepolus eodem
Aequana 52
Aeque 120
Aequicolus 52.98
Aequus cum suis 52
Aes 15.125
Aereus & cætera ab æs eodem (53
Aerugo eodem
Aerumna eodem
Aesacus 54
Aesagius eodem
Aesculapius, &c. eodem
Aesculus eodem
Aestus cum suis eodem
Aesepus 91
Aesymus 54
Aesyrmus eodem
Aesis eodem
Aesquiliæ eodem
Aetas, ætalia 56
Aether 56.125
Aeetes 126
Aetia 56
Aethiops eodem
Aethon eodem
Aetho cum suis eodem
Aetna eodem
Aetolia 56.110
Aetolus eodem
Aeua, æuum 56
Agalma 35
Agapitus 107
Agaso 85
Agea 16.35
Ageladas 81.88
Agenius 23
Aginor 104
Agis 35
Aglaodos 16
Agoge 82
Agora eodem
Agria eodem
Aheneus 14
Ahenus eodem
Als 127 Alabia 21
Albinouanus 95
Albunea 17
Alcaicum 129
Alcaicum choriambi-
cum 135
Alcaicum dactylicum eo.
Alcamenes 86
Alcides 100
Alcimede, alcimedes 87
Alcimedon, & alia in
medon eodem
Alcineon 20
Alcinous 95
Alcyone 111
Alcmanium 138
Alcmanium dacti. 139
Alchaia 17
Alcinæo 18
Alea 36 Alebes 86
Alecto 36
Alexandria 21
Aledius 36
Alemania 90
Alemonius 95
Ales 35
Alexander defen. 141
Alexādri erratū in syna-
læpha & ellipsi 10
Alibides 100
Allelaia 88
Allia, allium 36
Allophylus 94
Alimenta 103
Alimon eodem
Alioqui 113
Aliphe 36.105
Alithyia 107
Alocus 23
Alphesibœa 18
Alpheus 19
Alterius 15
Aluearia, alueus 11
Amabo 80
Amaracus 84
Amarus eodem
Amasis 85

Ambenus 86
Ambitus 25
Ambosius 114
Ambrosius eodem
Ambrosia eodem
Ambubaiæ 115
Ambulacrum 24
Amentum, amen 37
Amethystus 95
Amethysus 106
Amianus 37
Amicus 98
Amycus viri propr. 98
Aminone 103
Amithone 107
Amœbeus 86
Amo 37
Ampelius 88
Ampelus 88
Amphigenia 21.90
Amphisa 106
Amphitrion 22
Amphitrite 107
Amphrysus 106
Amulius 116
Ana 37
Anachorita 37
Anacreontion 126
Anacreontium dimetrum 39
Anas 30.37
Anapæa 17
Anus 37
Anapæstica 20
Anapæsticum archilochium 122
Anapæsticum parthenıacum 123
Anapus 84
Anathema 90
Anaxarete 95
Anchaces 81
Anchemolus 90
Anchises 106
Andreas 17.
Androgeos 128
Andromede 87
Angaria 21
Angelicum stesichorium 137
Angelus 88
Anemos 90
Annæus 20
Animoria 21
Annius 20
Anippe 38
Annulus, Aniger 38
Anitia 107
Anchores 113
Anticus 98
Antidotum 114
Antiochia 21
Antipastica 120
Antiphates 86
Antiphona 111
Anthropos 1.112
Anubis 15
Anus 40
Anxurus 117
Aonia 16
Apage 82
Apenninus 61
Apher 3
Aphrodite 107
Aphronitrum 111
Apicius 98
Apidanus 38
Apyrinum 105
Aplustre 38
Apinæ 103
Apenninus 38.91
Apollodorus 113
Appulia, Appulus 38
Apulia 116
Apricari, Apricus 98
Aptoton, &c. 114
Apulia 38
Arrabia 39
Aquitania 107
Ara, Aram 39
Arabia eodem
Araneus 80
Aratrum 24.85
Aratrum à Riga correptum & à Sidonio & Petrarcha 24
Aratus 86
Arbutus 118
Arcas 111 Arcesius 93
Archelaus 16
Archemorus 90
Archetypus 95
Archetius 95
Archilochium 23
Archilochium dactylicũ 135
Archilochium dactylic. tetram. 138
Archiloc. acatal. eodem
Archimagyrus 105
Archimedes 30
Archipotes &c. 14
Architas, vel a. 107
Architectus eodem
Architriclinus 104
Ardea 16
Ardelio, Arelas 88
Arene 39
Areo, Areus 18.39
Aretalogus 28.95
Area 36 Ariga 21
Arete 39.95
Arethusa 95 Argia 23
Ariasmenus 86
Ariminum 103
Aristocratia 21
Aristoteles 88
Arius 23 Armenia 90
Arretium 39
Aricia 98 Arrius 23
Arsione 111
Arsinoe 95
Arthbacchæas 17
Artemis 85
Arteria 92
Artocrea 17
Arunci, Aruncus, Arunus 39
Arupinus 117
As in actõ tertia 125
As, adis eod.
As pro atis 115
Ascalon 82
Ascheron 87
Asclepiadeum 135
Aschetos 95
Aseneth 90
Asylum 101
Asia, Asiaticus 40
Asilas, asili, asilius 102
Asis, Asius 40
Asina 103
Asopus 40
Ast 12 Asto 14
Astercona, asteron 22
Astyages 82
Astydamia 21
Astypalæa 17
Astrea eodem
Atabulus 80
Atalantha 82
Atella 42 Atilius 94
Atina 42
Atinas, atis eod.
Atrax 31 Atrium 42
Atronius 111
Attagen, Attegia 41
Audiphthongus 16
Auarus 84 Audis 88
Ausilena, Ausilenus 102
Audienus 43
Aulæa 17
Auaricus 84
Auriga 101
Aurium indicium 9
Aurora 113
Ausonius eodem
Autolemus 90
Autonoe 111
Axioma 110
Axones 29
Athos 128
B
Acchius 23
Bagoas 109
Baiulo 13
Balanus, Balatro 80
Baleares 17.84
Balena, Balista 36
Balbonoti 111
Barbarorum accentus 131
Bamura 37
Barabbas 80
Bareas 17
Baris, Barinæ, Barium 39
Basis, Bates, Basimus 41
Bathania 86
Belua 48
Benacus 50.81
Berecynthus 87
Berenice 90
Berenicis 99

Beryllus 2
Berytus 52.107
Betulum 55
Bybliopola 110
Bybliopolium 23
Byson 66
Bithynia, bithynus 67
Bituriges 117
Bitonia, bitus 67
Byzer 30
Blandusia, brundusium 117
Blatero, Blatio 41
Blatia eodem
Blathara 42
Blena 49
Blesus 54
Bœbe, Bœbeis, Bœbius 44
Bœorix 19
Bœoria eodem
boëtius emaculatus 140
Bola, Bolanus 1
Boletus 71
Bonifacius 81
Boreas 17
Boreus 19
Borysthenes 90
Botrodum 109
Bractea 17
Brachionister 30
Brabium, branium 25
Brabeutæ eodem
Brephotrophium eodem
Brevis 56
Britannia 67
Britones 29
Britomartis 67
Bromia, Bromius 71
Bromus eodem
Broteas 17.75
Brutij 79
Buccina 103
Bullatius 86
Bule in compositis 116
Busiris 105
Buteo 77
Butyrum 105
Cabesus 93
Cacabo, cacabus 33
Cacoetes 126
Cacus 33
Caduceator, caduceũ 34
Caducifer 34
Cadusij 117
Cæps, Ceps, Cœpi 32
Cacus 98
cain⁹, caiaphas 84.105
Caraphras 80
Caius 15 Calcœmen 83
Calex, Cales 35
Calidon 100
Caligo, Calatia 101
Calisto 36 Calo 35
Calpe 119 calpetus 96
Calipetianus eodem
Cambises 106
Camers 37
Caminus 104
Canusium 117
Camurus eodem
Canalis 82
Caudax 31
Candelabrum 88
Canicula 98
Calidia 38 Canis 17
Canabis 80 Cano 37
canobus 109 canius 38
Canon 37
Canopæum 112
Canopus eodem
Camelæa 17.89
Capetus 95
Capharens 84
Capharnaum 16
capitolium 110 Capo 38
Cappadox 32
Caprasius 81
Caprificus 98
Caramalus 82
Carcesium 88
Cares 39 Caresus 88
Carex, Caria 39
Carica eodem
Carinas eodem
carisianus, carisius 106
carmen dicitur versus 4
Carmeninum 86
Carmenion 90
Carminis definitio 4
carminum nomina 132
Carneades 17.81
carolus 39 Carthea 17
Cartilago 82
Carus 42.39 Casa 40
Cassus 40 Caseus 41
Cassiodorus 113
Castigo 93 Castor 30
Castritius 107
Catachresis 93
Catamithus 107
Cathedra 87
Cathena 41
Catillus 42
Catine 103
Catinum 104
Catus, Cattus 41
Caue 120
Canteria 92
Cea 17 Cabes 44
Cæcias, Cæcilia 49
Cæcilius 44
Cæcinos eodem
Cæcinum eodem
Cæcubi eodem
Cæculus eodem
Cæcus eodem
Cædes, Cædo 45
Cædicus eodem
Cæditius eodem
Cedo, Cedrus eodem
Ceix 18
Celedon 87
Celeneus 91
Celer 46
Cælinus 95
Cælius, Cælo 48
Celox 46 Celsus 48
Celtiber 29.15
Cælum 48
Cæne, Cæneus 50
Cenomani 110
Cænos, Cenos 50
Cænos cum suis 50
Centuria 117
Centurio eodem
Centurupe eodem
Cænum 50
Cape, & Cepa 52.51
Cephalenia 82
Cephenus, Cepheus 51
Cephisus, Ceps, Caps eodem
Capi, cepus, cepio 51
Cera cum suis 53
Ceraphus, cercion 22
Cercyra 97
Circops 31
Cere, Ceremonia 53
Care, is, eodem
Cites 126
Ceratus 52.86
Cerethes 53 Ceretum 52
Cerinthe 55
Cernere & decernere 8
Cerritus 102
Cervical 98. ceruleus 53
Cerula 52. Ceus 22
Cebum cum suis 54
cestitiv, casius, cestrũ 54
Cæsura quid sit 6
Cete 120. Cæteri 56
cethegus, cetra 55.88
Catus 56. Chaletus 96
Chamalea 98
Chamacissos 87
Chama 85
Character 30
Charis, Charus 39
Chaos 16. Chelidon 100
Chelidonia eodem
Chelis 46. Chenix 50
Cherea 54
Cherebulus, Chære 53
Cherinthus 52
Charo cum suis 53
Cheropolum 54
Chimera, Chimerinos 61
Chione à chion. i. nix 111
Chios 23
Chiragra 65.82
Chirographon 65
Chironomon 65
Chirurgus 65
Chius 23. Chlamys 37
Chlæna 50. Chælius 58
Chærades 54
Chælia 48
Chærilus 54
Chærillus 54
Choliambus 69
Chorea 17
Choreus 73

Choriambica 136
Choriambicũ aristophanium 138
Chrysendetum 96
Chrysoloras 113
Chromis 71
Chromio 22
Chromius, Chromus 71
Cyane 21
Cyaneus eodem
Cyanea eodem
Cybele 88
Cybelle eodem
Cybelus 89
Cyborium 113
Cicada 81
Cicatrix 86
Cyce 57 *Cyclops* 31
Cydon 58.59
Cydonia 59
Cygnus 13
Cylleneus 20
Cyllenius eodem
Cilicia 60
Cyledros, Cylindrus, Cilicium 60
Cilix 32.60
Cyminũ, Cyminus 95
Cymolus 110
Cymodoce, Cymothos 62.61
Cynegitus 84
Cynamomum 62
Cinedus 88
Cinnamum 62
Cynips 62
Cynosura 114
Cynapes 84
Cyperus 63.92
Cypirus 97
Cypselus 78
Cyriacus 66
Cyrene, Cyrinus eodem
Cyris 64. *Cyrios* 66
Cythea 19
Cyterhea, Cythere 92
Cytorus 113
Citum 28
Clades 34
Clauis 37
Cleranus, Clarus 39
Clathrum 42
Claudianus 1
Clauicula 98
Clazomene 91
Cleades, Cleantes 17
Clearchus eodem
Clæmens 49
Cleobolus 116
Cleophas 112
Cleros 52
Cletabeni 55
Cliciales 57
Climater 30
Clymine, clymeneus 91
Clio 22. *Clister* 30
Clitellla, clites, clitũ 67
Clitorius eodem
Clitumnus eodem
Cloaca 81
Clodoneus 70
Clodius eodem
Clotho 121
Clonius 72
Cnidius 58
Cocalus 69
Cochalea 78
Cochlaca 81
Coccius 69
Coctonium 111
Cobylum 94
Coebus 44
Coclosyria 48
Coclitus eodem
Coclistomia eodem
Cælum eodem
Cæmiterium 50
Cæmon 51
Cænos eodem
Cæte, Cætus 56
Cogisantra 70.106
Coleno, Colax 32
Coleus, Coliphium 70
Collyriũ 105. *Colis* 71
Colocasia 85
Colon 71.131
Colo, as, Colos, Colum 71
Columella, Columen 118
Coma 71
Comagenus 82
Comes, comessor, Comeles 71
Comitium 25 *Cõma* 131
Como 71. *Compilo* 101
Compos 128
compositorũ accẽtus 130
Concisio eodem
Conchylium 102
Confuto 118
Connubium 76
Conon 72
Conopeum, Conops 31
Contagium 82
Contamino 83
Contra 119
Cõtumax, cõtumelia 116
Contudo 27 (98
Couinus 104. *Conuitiũ*
Cophinus 73
Cæpi 51. *Cor* 125
Coralinum, Coram 73
Corbitæ 107
corcyra 97
Corycus 98. *Coritha* (107
Corytus 73
Corœb⁹ 86. *Coronia* 21
Coronides 99
Corus, Cos 73
Cosa, Cosira 74.105
Cote, Cotilus 75
Cous 24. *Coxẽdix* 32
Crabro 33. *Cragus* 35
Crapula 38. *Crater* 125
Cratera 92
Crates, Craterus 42
Craticula 98
Crathis, Cratinus 42
Cratis eodem
Creymõ 92. *Crema* 48
Cremaster 30. *Crementũ* 28.48
Crenis 31
Crepida 50.100
Cressea 17. *Creta* 55
Creusa 19
Crinisus 106. *Crisis* 66
Christallinus 104
Criton, Criticus 67
Crocinus 104 : *Croatia* (86
crocodilus 102
crœsus 54
crotalum crostorus 75.
113
Croton, Crotopus 112
Crotus, Crustũ 75.141
Crustumeri 104
Crustumerum 116
Crustuminum eodem
Cresiphon 44
Cucubo 76
Cuculus, Cucullus 116
Cucuma, Cucumis eodem
Cucurio, Cudo 71.77
Cui 11. *Culeus* 121
Culus 77. *Cum* 130
Cume 8
Cuneus, Cunicula eodem
Cuniculus, Cupa eodem
Cupennius eodem
Cur 125. *Coratus* 82
Cures, Curetes, Curetis 79
Curius, Curulis eodem.
Custodio 109
Cuticula 98. *Cutis* 79
D*aca, dactylica* 33
Dactylicum archilon. 137
Dactyli. dimet. hypercatalect. eodem
Dacus 33. *Dada* 34
Dalia 36. *Dacia* 33
Damasithon 107
Dametas, Danae 15.137
Danaus 16
Danubius 38
Danus 37. *Dercetis* 96
Darius 23.39
Datiuus tertiæ 121
Dauid 43. *dauides* 100
Dauus 43
Debæ, Debeo eodem
Debellis, Debilis eodem
Decumus, &c. 104
Dedaleus 19
Dædalion 21.45
Dædalus 19
Dedalus 45. *dederũt* 28
Deest, Deera 18
Defructũ 118. *Dehinc* 11
Deianira 97
Deidamia 21
Deni cum suis 11
Deiopeia 21

Deiotarus 114
Delecto, Delibutus 43
Deliro 65. Deliciū 47
Delirus 65. Delubrū 47
Demo 48
Democedes 87
Dæmon 49
Demos cum suis 48
Demosthenes, demū 48
Denarius 81. Deios 18
Depilo 101.24
Deriuatiua in anus, a-nius, aneus, & anis 83
Destinatus, destino 104
Dætor 56. Dia 21
Deadumenus 91
Diana 21. Dianæa 18
Diapiganon 101
Diastema 89
Dicæa, dicearchia 17
Dicæarchus eodem
Dico 57. Dicolon 110
Dictamum 83
Dicterium 92
Didymaon, Didime 59
Didimæus, Didymi eod.
Didymus eodem
Die 120. Digentia 59
Dij, dijs. 11. Dimas 61
Dindymus 59
Diodorus 113
Diocesis 87.93
Diogenes 22.90
Dionysius 106
Diores 113. Dios 22
Diphilus 63
Diphthongus 14
Dis ditis 31
Deisphilus 63
Distinctio vel drña 115
Dityrambus, Dito 68
Diuus, a, um. 26
Diuisionem dictiõis causa versus nõ admitti 2
Dius, a, um. 23.22
Diutinus, diuturnus 108
Doce & similia 120
Docheum 23
Dochimus 69
Documentum 116
Dodona 70
Dolobella 80
Dodoneus Dodonius 19
Dolium, dolon 71
Dñs, domitianus 71.72
Domitius, domo 72
Domus 71 Domus 72
Donace 72
Donysa 106
Dores, Dorion 73
Doris, Doriscus eod.
Dormis 127
Doron 73.113
Dorotheus 19
Dorus 73
Dosius 74 Dosis eodem
Dropax 31.73
Dromos 72
Ducenti 76
Dulia 21.77
Dulichium 77
Duilius 102
Dulos 116
Duranus 86
Ducarius 76
Duraton 79
Durius eodem
E In vocatiuis & ablatiuis ter. 119
E plurale 120
E in vltimis 106
Eadem 11
Earinus 95
Ebosita 43.107
Ebrius eodem
Ebur 43 Ebusus 117
Ecclesia 93 Ecloga 46
Echeneis 44
Echinus 46 Echo 104
Edon, Edonis 30
Edonus 45 Edonij 30
Educo 76. Eæ 11
Eetion 22. Esula 46
Egates 86
Egnatius eodem
Ego 108
Ei dipht. in fine scribitur 14
Ei datiuus ab is 15
Electra, Electrum 47
Elemosyna 86.103
Elegans 47. Elegia 21
Elegiacum carmen 135
Elegidiū 10. Eleleus 89
Elemẽtū 90. Elẽchia 21
Eliceus 47. Elisa 106
Eliseus 106
Elisium 47. Elix 32
Ematiõ 22. embricus 98
Emerunt 77. Emi 20
Emoda, Emodus 109
Emolumentum 116
Empedocles 87
Encheladus 89
En & an acti lõgi 124
Endimion 22
Emergea 21
Enæsimus, Enim 49
Ennosigæus 114
Enipeus 49.105
Enispe 49
Entelechia 21.89
Emelechis 84
Entheus 19. Eodem 11
Eadem 11. Eos, Eous 18
Ephebia, Ephebus 51
Ephemeris vel Ephimeris 103
Ephesus, Epi 51
epicuræus, Epicurius 19
Epitome 111
Enyo 22. 49. Enchelie (89
Epiphania 21
Epiredium 45
Epirus est regeo 1. 106
Episynalœpha 10
Epitides 51
Epithima 103
Epitus viri nomen 51
Epodos 109
Epopeus 112
Epops 52. Equicolus 98
Equiria 10. Eremus 89
Eretrum 52
Ergo 121. Eribe 118
Erichthonius 111
Eridanus 52
Erier eris 30
Erigduppus 117
Erigone 52
Erymathus 86
Eriphyle 102
Eritus 107. Eryx 52
Erodio, Erodius 100
Erotion & Erotiū 124
Errata Macri 85
Eruca 53. et verbū 126
Es neutri gñis eodem
Es breue tertiæ eodem
Es pluralis eodem.
Esau 16. Esestū, Essedū
Etelis 89 (87
Eteretes 96
Ethalion 22
Ethedus 55
Ethemon eodem
Etheocius eeodem
Ethesiæ eodem
Ethos eodem
Ethneon 18. Etiam 55
Eu diphth. in principio scribitur 14
Euboea 18
Euganeus 19
Eugenia 21
Eugenius 23.91
Eumachus 81
Eumenia 21. eumenis 91
Eumenius 91
Euoluo 11
Euphonia 21
Euphrosine 103
Euphemia 89
Eurymene 91
Eurymone 111
Euripides 100
Euripus 105. euritiõ 22
Europa 102
Europs 31.112
Eusebia 21
Eutrapelius 89
Euneus 19. Euxinus 49
Ex obliquis correptis deriuata 111
Exhedera 87
Exodiū 109. Exos 128
Expergefacio 88
Expilo 101
Exquiliæ, extraneum 83.54.
Exundantia metri gratia (59.9
Ezechias 87
F Abella 33
Fabrateria 33. 86

Fabulla 33. Fac 122
Facundia, Facundus 33
Fatus 34
Fagineus, Faginus 19
Fale 35. Fame 120
Fames 37. Far 125
Fareus 30
Fastidio 100
Fastigium, Fastigio 101
Fatigo eodem
Fatum 42. Fax 31
Febris 43. Febricito 98
Febriculosus eod.
Fæcare, Fæcinia 44
fæculentus, fæcundus eo.
Fæcutinus eodem
Felsina 103
Fæmina, Fæmur 48
Fenestra 49
Feralis 52
Feretrius, Feretrum 96
Feriæ 52. Ferine 120
Fetion 22. Fax 44
Fibula 57
Ficedula 57.87
Ficelia 57.89
Ficus 57. Fides 59
Fidelia eodem
Fidena eodem
Fidius eodem
Filimacia 60
Filimacius 81
Filix 60
Fimus 61
Fiscina 103
Flabrum 33. Flabellũ 33
Flauus 43
Fligo 59
Florianus 73
Focale 69.82
Fæderic us 97
Fædus 45
Fæmina 103
Fænilia 102
Fænum 50
Fænis cum suis 50
Fæniculum 50
Fæteo 56. Fætus 56
Folia 71
Formido 100
Fornix 32
Fortuitus 107
Fortunatus 16
Fredericus 97
Fragi 46
Frenum 50
Fresus 54
Fretum, Fretus 55.56
Friso 57
Frigidulus 100
Frigus 59
Frisus, Frisius 66
Fritillus 67
Fruges, Frugi 77
Frusino 79
Frustra 118
Frutex 79
Fulginia 95
Fulix 75
Fur 125. Furo 79
Fuscinus, Fucinus 95
Futilis, Futio 80

G

Gabaon 16
Gades 34
Gadilon, Gadir eodem
Galerita 107.98
Galerus 92
Galesus 102
Galilea 17
Galliambicum 137
Gallicinus 96
Gallita 107. Gallus 1
Ganea 38
Ganeo 38
Ganeum 38
Gauisus 43
Gansapina 95
Gæa 17. Gedeõ 45. 18
Gedippa 45. Gela 46
Gelasianus 85
Gelasinus 85
Gelu 46. Genos 90
Genosus 114
Geographus 18
Gæolophus 110
Geomantia 18
Geometria eodem
Geometia eodem
Gæon, Gæorgi eodem
Georgica, Georgia eodem
Georgius eod.
gepida 51. Geriones 22
Gerũdia 122. Gesa 54
Gessominus 96
Geta 55. Getulia 56
Gibbus 57. Gyges 59
Gilippus, Gilium 60
gymnasiũ 85. gynacia 87
Gynacium 23.87
Ginædus 95. Ginta 118
Ginus 62
Glacilla, Glacito 33
Gladis 34. Glarea 39
Gleba 44
Gliconici tres 139
Gliconici quatuor 140
Glyconi. ascle. preponitur 123 (cum 135
Glyconium vel Glyconi-
Glio 127. Glomus 72
Glubo 76
Glutio 80 Gnarus 42
Gnatia 42 Gnauus 43
Godofridus 100
Goni in compositis 101
Gonos 72 Gothus 75
Grabatus 86
Graculus 33
Gradiuus 34
Grãmaticorum autho. 2
Graphium 26.23
Græcissantes nimium 2
Græcorum accentus 130
Græcum in o 121
Græca inter 56
Græcus 44
Gregorius 46
Gryps 31 Grypus 163
Guido 59. Gutius 80

H

H aspiratio tantũ 10
Habraham Hadria 15.34
Halcyone 111
Haselinus, Halesus 93
Halys, Halo 35
Halter 80 Hamus 36
Hannibalis, Hara 39
Harmonia 20.111
Hasbyta 108
Hebe 43 Hebenus 91
hebraicorum accẽtus 131
Hebrinus 69
Hæbudes 44
Hedymeles 45.89
Hædus 45
Hegaleos 46
Helena, Helenus 91
Helias 20.47
Heliodorus 113
Helios 47
Helisos 47.106
Helix, Helops 47
Helos 47
Heluetij 96
Hæma cum suis 50
Hæmorrhois 50
Hemus 49
Heos, Heous 18
Hepar 51
Hera cum suis 52
Heracleus 20
Heraclitus 108
Herba 53
Herbesos 88
Herculeus 20
Hæreo cum suis 53
Hæres, Hæresis 53
Herios 22.52
Heriphile 52
Hermophroditus 108
Hermeria 24
Herminius 96
Hermiona 22
Herminia 21
Hermione 111
Herodes 109
Herodotus 114
Heroici decorũ breuiter perstrictum 6
Heroicum 135
Herpeta 96
Hesione 111
Hetruria 55
Heraclinus 55
Hyacynthus 33
Hiarbita 108
Hybernus 57
Hic aduerbium 122
Hicetaon 96
Hydaspes, Hydor 59
Hydrops 31
Hiera 92
Hieroduli, & Hi...ia 116
Hylactor 69

Hylario 22. Hylaris 60
Hylarius 84
Hylas 60
Hyle 60 Hylea 17
Hylonome 111
Hylum eodem
Hymen 61.124
Hymera 62
Hynulus eodem
Hypata 86 Hypates 36
Hypipa 91
Hyperdulia 21
Hyperia eodem
hypermetri qui dicũtur 9
Hipetaon 96
Hypocausta 63
Hypocrita eodem
Hyppaco 81
Hyppocrates & à cratos alia 85
Hippodamia 21
Hippomanes 91
Hippona 25.111
Hipponax eodem
Hireades 18
Hysopus 66.112
Histrix 23
Hoc pronomen 122
Hodeporicum 91
Hœtichius, Hœthyni 56
Homerus, Homilia 72
Homo eodem
Hommomeria 21
Homolaides 72
Homole eodem
Homonœa 18
Homos cum suis 27
Hora 73. Honorius 16
Horatius 86 hormius 23
Horops Heroscopus 73
Horus eodem
Huber cum suis 76
Huic 11. Humus 78
I & V ubi vocales & ubi cõsonantes sunt 11
Iacobus 12
Iader, Iadra 81
Ialysi 82 Iam 11
Iambica 119
Iambicum anacreontium 137
Iambicũ dimetrum 135
Iambicũ septenariũ 136
Iambicum trimetrũ eod.
Iamb. trim. archilo. 138
Iambus 12
Iapetides. 21.96.84
Iapetus 21.66.
Iapix cũ i latino in tertia syllaba ventus 84
Iapyx cũ y graeco in tertia syll. filius Deda. 84
Iasius 41. Iason 12. 81
Iaspis 12. 80. Iazix 12
Iber 29.30.125
Ibycus 57
Ibidem 28. Ibis 57
Icaria, Icarus 57
Icelos 89
Ichneumon 13
Ichmenon eodem
Ico. 57. Icon eodem
Ichthyopoliũ 23
Ichthyotrophium eodem
Idasmenus 59. Ido 99
Ideo 59. Idolatria 21
Idolo 110
Idolothytus 107
Idomenea. Idomeneus 16
Idonœus 59 (91
Idume 59.14. Idea 17
Idus 14. Ieci 44
Iesus 12.93. Ignosco 14
Ii, ijs, ij, ijsdem 11
Ilaira 106. Ilaris 60
Ile 101. Ilerda 69
Ilertes eodem
Illi vocatiuus 93.1
Ilione 111. Ilioneus eodẽ
Ilis 101. Ilissus 60
Ilithyia 21.106
Illix 32. Iber 111
Impedito, tas 28
Imbecillus 44
In ael nomina 16
Inigo eodem
In imin & meniũ 102
In ina vel ine 103
in inus in deriuatiuis
In itim 98 (104
In icus 97 In ullis 116
in atime 141
Incilo 102
Induperator 25
Initium 25
Inopus 112
Inquies eodem
Insuper 115
Interiect. accentus 131
Interrogatio 115
Inuidia 11
inuitare 108
inuitus eodem
inula 62
inuolucrum 24
inuus 62 ioannes 23
io 15 iocundus 69
iob 22 ion, ionia 22
ionica à maiore 102
ionica à minore eodem
ionicum à minore 137
iones 22
ionium, ionos 22.111
iopas 112. iota 75
ioseph 12. io 22
iosephus 91
iphianissa, iphias 63
iphiclus, iphigenia 91
ephilus, iphinotus eodem
iphione, iphis, iphitus 63
iracundus 81
ironia 66 irrito 108
irrumo 116
is singulare longũ 127
is secundae persona 127
isalces. isara, isauri 66
isaurus eodem
isaurum, iserus eodem
isidius 67
isidorus 113
isocrates 66
israel 16
italia, italus 68
itiner 103
ithyphalicũ dactil. 117
itho.ne. ithomus 110
iturei 117
iubar 76
iubilo eodem
iubilum eodem
iudea 76.12.17
iugis 77
iulianus eodem
iulius 12.77
iulius 12.116
iunices 98
iuturna 80
iuuenis 91 iuuera 80
iuui 27
LAbes 33
Labicus eodem
Labicum 98
Labo, as 33
Labor eodem
Lacydes 100
Lacedemon 87
Ladon, Ladas 34
Laertes 16
Laganum 35
Lagois 24
Lagon 35
Lagopus eodem
Lagus eodem
Lairus 106
Lais 16
Larinius 37
Lamus 37
Lalage 282
Lagunculus 35
Lalerania 36
Lalisio 106
Lamentum 37
Lamina eodem
Lampetie 96
Lampia 21
Lanius 38
Langia 21
Lanunium 38
Laodamia 21
Laodocus 16.109
Lipatas 38.86
Lapathes 38
Lar 125. Larides 39
Larina 39
Larinates eodem
Larisa 39.106
Larissa, Larius 39
Larix 32
Laronia 39
Laronius eodem
Larualis 84
Larunda, Larus 42.39
Laserpitium 41
Laterna 42

Latous 24
Latria 21
Latrocinor 109
Latus 42
Lauacrum 24
Laudace 81
Lauinia, Lauinium 41
Laurentius lippius 2
Leander 17
Lea, Learchus 17
Lebadia 21
Lecania 44
Lecbytus 44.107
Lectica 98
Lædo 45. *Leæna* 17
Legitimus, Lego 46
Lelaps 48
Lelex 47
Lælia, Lælius 48
Læmargia 21
Lemures 117
Lemuria eodem
Læneus, Læna 50
Lenæus 20
Lenocinium 99
Læstrigones 54.101
Lethæa 17
Lætus 56
Leucate 86
Leucosia 114
Leuconia 111
Leucopetra 112
Læuis 56
Leuis 56
Libanus, Liber 57
Leuus 56
Libella, Libetra 57
Libetrus 57
Lybis 56
Libo, Libra 57
Libri falsò inscripti 2
Liburnum, Libum 57
Lycabesos 93
Licentia poëtica 9
Lyches, Lichen 57
Lycheus, Licianus eodē.
Lycinus 69
Licium 57
Lycium, Lycius 23
Lycoras 113
Lycoreus eodem
Lycoris eodem
Lycorias eodem
Lygia 21
Liguria 117
Ligurinus eodem
Liguro eodem
Lilæa 17.60
Lilæus, Lilybæum 60
Linguæ latinæ infantia 1
Linguæ lat. senectus 1
Linguæ latinæ mors 2
Linguæ lat. instauratio per neotericos 2
Linio, Lino 63
Lynter 125
Liquefacio 88
Liquens, Liquesco 64
Liqui 27
Liquidus, Liquor 64
Lira, lyra, lyris, liris 65
Lyrnesus 93
Lyristes 126
Lyriope 60
Lysias 67
Litania 21
Lithorius 68
Lithostratos 114
Litigio, Littus 68
Liuinus 69
Liuius eodem
Locusta 69
Loedoria 45
Loemius 50
Loetum 56
Logos 70
Longarenus 84
Lorica 98
Lotium lotos 75
Lubricus, luceres 77
Lucerna 76
Lucetius 96
Lucia 15
Lucilius 102
Lucretia, lucretilis 76
Lucretius, lucrinus 76
Ludouicus 77
Lucrum 67
Lucumo 77.116
Lumbricus 98
Lupatum 86
Luscinia 103
Lusitania 108
Lutatius 86
Luter 30
Lutum, luthum 79

M

Nō interempta 8
Macchabeus 20
Macedon 87
Macer poeta 2
Macero 33
Macetes 96
Macezer 33
Machina eodem
Macri errata 99
Macrobius 109
Madeo 34
Magalia 82
Magetæ 96
Magia 22
Magnesia 93
Mago 35
Malea 17
Male 120
Malesus 88
Malanthia 22
Malobratum 36
Malus eodem
Mamercus 37
Mamertinus 37
Mamurianus eodem
Mamurius eodem
Mamurra eodem
Mamurius 117
Mandonius 111
Mandragora 82
Manetus 38.102
Manilius eodem
Manilia eodem
Manipulus 105
Manius 38
Mantæle 89
Mantia 21
Manes 37
Manus eodem
Mapalia 82
Marcelianum 89
Maræa 17
Margarita 84
Margea 17
Maria 15
Marica 89
Maris 39
Maronæus 19
Maronianus eodem
Marpesus 93
Marsupium 117
Massagetes 96
Massanissa 40
Massylianus 94
Massylia 102
Mastix 32
Masurius 105
Matella 41
Mathematicus 42
Mathesis 93
Mathon 41
Mathieni 42
Matinessa 96
Matinus 42
Matricida 27.98
Matrimus 102
Matrona 112
Matteum cibus quidā 19
Mathæus 20
Matula 42
Mauricus 98
Mausoleum 110
Mausolus eodem
Mæander 17
Meandrum eodem
Mecœnas 44
Mæcchus eodem
Mæchia 22
Medæa 45
Media eodem
Medica eodem
Mediastinus 104
Mediolanum 100
Medoaci 45
Medon eodem
Megara 92
Megarus 84
Mela 120
Melanchion 22
Melas, Meles 47
Melchisedech 87
Meleager 17
Mele 120
Melos 47
Melibæa 18
Melitæa 17
Melodes 109
Melpomene 91

Memphis 127
Memphitis 99
Menander 49
Menalina eodem
Mendicus 98
Mendosi libri 2
Menecrales et similia 49
Menaeceus eodem
Menelaus 89
Meneleus eodem
Menaecus 83
Menesis 94.49
Menestheus 13.49
Menia 50
Menaeceus 83
[illegible] 49
Menelus eodem
Menesis eodem
Maeon 19
Maeonia eodem
Maeonides eodem
Maenuis eodem
Maera 54
Meracus 81
Mereo 53
Meretrix 96
Meridies 27.100
Meriones 52.121
Mesana 54
Mesia eodem
Mesembriaei eodem
Mesolus eodem
Messala 82
Mesius 54
Meta 55
Metallum eodem
Metanaea eodem
Metaurus eodem
Meteoris 113
Meterai 83
Methone 55
Merellus eodem
Metiscus eodem
Meto eodem
Meton eodem
Metropon 55.112
Metros cum suis 55
Metrum quidsit 4
Metuo 55
Mica 57
Micalseos 94
Michael 16
Mithylus 57
Micone vel os 112
Migro 59
Midas eodem
Milesius 94
Miletus 60
Milium, Milio eodem
Mina 62
Myndesos 94
Mineus 62
Mineidi 121
Minos 62
Minotaurus eodem
Minutius 118
Myrica 98
Myrinus 103
Miritenes 91
Myriones 66
Mirobalanum 83
Myron 65
Miscuerunt 28
Miser 67
Missumenos 91
Mysterium 92
Mitos 107
Mitios 67
Mitridates 67
Mitylene 67.119
Mitylo eodem
Mythos 107
Mitra 67
Mnasillus 41
Mnemosyne 48
Mnemolynon eodem
Mnesteus 13
Modo, Modus 70
Moechia 24
Moechus, Moerecles 54
Merendos eodem
Meris, Merichus eodem
Metus, Maetius 56
Moyses 106
Moles, Moly 71.121
Monos cum suis 72
Moneses 94
Moncsus 94
Monychus 72
Monodia 127
Monaecus 87.141
Monaechus eodem
Monosyllaba 120
Monumentum 116
Morinus 96
Morio, Morus 73
Mosa, Mosas 74
Mosini eodem
Mulciber 141
Mulier 30
Munesis 94
Multicium 98
Muresis 88
Muria, Muridus 79
Mutina 95
Murinus 79
Mustaceus 81
Muto 79
Mutius 80
Mutuo eodem
Naason 85
Nabatheus 55
Nabis 53
Nais 16
Nar 125
Narea 40
Naritia eodem
Naritius eodem
Naris, Natrix eodem
Nasica 41.98
Nasicus 41
Nasidianus eodem
Nasidienus eodem
Nasidius eodem
Nates 41
Natrix 52
Natura 42
Naufragium 82
Nausicaa 15
Naete 17
Neades 17
Nealces eodem
Neapolis 84
Nebrodes 109
Nemeta 96
Nebrophonos 111
Necessitas poëtica 3
Necromancia 51
Nedymnus 45
Neaera 17
Neipe 18
Naenie 50
Nemea 17
Nefarius 84
Neobole 110
Neoptolemus 90
Nephele 89
Nereis 18
Nereus 53
Neris 52
Nerio 25
Neritos eodem
Neronaeus 19
Neronianus eodem
Nessis 113
Neside 100
Ne 130
Naeuus 56
Nitia 22
Nice cum suis 57
Niceterium 92.57.108
Nicerotes 92
Nicolaus 16
Nicomedia 22
Nyctimene 91
Nihil 28
Nihilum 29
Nihil eodem
Nimis 61
Ninive 109
Ninos 63
Ninus eodem
Niphates eodem
Niphe 64
Nireus 65
Nisantes 67
Nysaea 17
Nisee 18
Nisi 67.121
Nisyrus 106
Nitalla, Niter 68
Noe 23
Nola, Nolo 71
Nonnus 72
Nomina hebraea in ias 20
Nomina in ion 22
Nomina in e primae & quintae 119
Nonacris 72
Nona eodem
Nonius eodem
Nonus eodem
Noricum 73
Noris eodem

Notesco 75
Notifico eodem
Noualis 141
Nouicius 98.108
Nuatius 98
Nucerir 76
Numatius 78.81
Numella 78
Numeri 4.93
Numen 78
Numicus 98
Numisma 75
Nundinae 95
Nurus 79
Nutrix 127
Nutricius 108
Nutrio 80
O In vltimis 108
Oarion 23
Obeliscus 69
Obelus, Obex 69.89
Obijcio, Obicio 25
Oblimo 102
Obliqui ab eus 16
Obolus 69
Obsonium 111
Obsonor eodem
Obstetrix 96
Obstipus 105
Oceanus 17.69
Ocha pro ancha 69
Ochenius eodem
Ocheus eodem
Occilo 102
Ochus, Ocyalus 69
Ocymum eodem
Ocinium, Ocimum 109
Ocyor 69
Ocythoe, Ocypete eodem
Ocynum eodem
Ocrisia 106
Octoginta 109
Ocus in proprijs 109
Odites 108
Odor 70
Oe diphthongus in fine
non scribitur 14
Oebades 44
Oebalus eodem
Oebaris eodem
Oebasus eodem
Oecbalia, Oeci eodem
Oecynires eodem
Oeconomus eodem
Oecos eodem
Oecumenicus eodem
Oedipus 45
Oeneus 50
Oenochonum 50
Oenomaus 16.50
Oenone 50
Oenopion 50.35
Oenopes 50
Oenotria eodem
Oenops eodem
Oenotrius eodem
Oenos cum suis 50
Oesipum 54
Oestros. Oestrus eodem
Oeta. Oetasyros 56
Oetus eodem
Ohe interiectio 15
Oielus 24
Oielus 108
Olea, Olearos 71
Olenus vel os 91
Olenius viri propr. 91
Omasum 72.85
Olim 71
Omitto 72
Omne proprium fuit ap-
pellat. 3
Omphale 82
On tertiae 124
Ongenitiui pluralis
eodem
Onesinus 94
Onytes 108
Onyx 12
Onocratalus 115
Onomatopoeia 18
Opacus 81
Opesos 94
Ophias 22
Ophites 108
Opilio 73
Opimus, opimius 103
Opis 73
Oribasus 97
Oporinos 113
Oppilare 101
Ora 73
Orata 74
Orbasius 85
Orchomenus 91
Oreas 16
Orete 96
Oricos 74
Orithius 74
Origanum 74.101
Origenes 90
Orion, Oritae 74.108
Orithya 22.74.108
Orius 23
Orithos 74
Ormenis 91
Orodes 109
Oro 74
Oromedon eodem
Orphanotrophium 23
Orpheus 19
Os in vltimis 28
Os ingenitiuo 128
Os ossis eodem
Os secundae eodem
Osimus, Osius 74
Osiris 106.74
Oracilius 81
Orium 75
Oximum 69
P Athynus & Paca-
rus 33.103
Pactolus 119
Pactumeius 116
Pacuuius 118
Pagasa 35
Paestum 38
Pagina 95
Palladi 124
Palam, Palatium 36
Palatus 86
Paleologus 19
Pales 36
Palicus 98
Palilia 109
Palinodia eodem
Pallium 36
Palpetus 96
Palphurus 105.117
Pamphylia 102
Pampinus 108
Panaretus 95
Panax 32.37
Panchaia 46
Pandochium 23
Pandrosos 114
Pannonia 112
Panos 37
Pantagia 41.82
Panther 30
Panthera 9
Papa, papas, papae 38
Paphagones 38.84
Papiauila 58
Papilio eodem
Papilius, papinius eodem
Papyrius 106
Papyrianus eodem
Papyrus eodem
Papius 38
Par, cum suis compositis
125
Paracletus 95.108
Paraclitus 130
Paradysus 107
Paraclyticus 108
Parcas 16
Pareo 42
Paretonium 112
Parmeno 91
Parnasseus 20
Parnassius eodem
Parnasus 85
Parentia, Parentum 87
Parricida 27
Parthenos 98
Participium in fine ver-
sus 9
Pascasius 85
Pasiphaë 18
Pasiphilus, pasithea 41
Pasinaca 81
Patauium 86
Patefacio 88
Patina 95
Patrocinium 99
Paua, Pauo. Pauus 43
Pean 17
Peculium 116
Pedagogus 45.82
Pedaginus 45
Pederastes 45
Padia 22.45
Pediacia, vel Pedatia 81

Pædico 98
Pædiculi 45
Pædiculus 98
Pedo 45
Pædor eodem
Pædotribes eodem
Pedum eodem
Pegaseus, Pegaseius 19
Pegasus 46
Pagi, pagina eodem
Plemis 47.
Pelates 86
Pelotronium 101
pelias 47
pelignum eodem
pelion eodem
peloris 115
pelorus eodem
pæna, Pæne 51
penates, penes 49
penelope 39
penetro 49.96
penitus 49
pentameter 7
parenthesis 132
pentametri decorum 7
Pentemimeris 103
Pænu 49
Pænula 50
Pænuria eodem
Penus eodem
Paon 19
Pæonia eodem
Pepon 101
Pergea 17
Periculum 92
Peridia 22
Perihermenias 21
Periscelis 84
Pernix 31
Perrhæbe 86
Perrhæbus eodem
Perseuero 92
Perusinus 117
Pes 126
Petacius 81
Petalus 55
Petit 123
Petosiris 114
Petiturus 28
Petræa 17
Petricosus 98
Pætus 56
Peucedanum 87
Pencetius 96
Phanes 37
Pasium 54
Phaleucium 136
Phæocomes 19
Phæstus 54
Phaëton 14.96
Phaëtontæus 19
Phaëtontius eodem
Phaëtusa 96
Phaon 16
Pharaon eodem
Pharis 40
Pharmacopola 116
Pharnax 32
Phacsalos 82
Pharus 42
Phasides 100
Phaselis 102
Phæacia 81
Phæax 18
Phæcasius 44
Phædon 45
Phædromus eodem
Phædros eodem
Phemius 48.49
Pheneum 51
Phenicia 50
Phœnicopteris 50.99
Phœnix 50
phere 52
Pherecydes 100
Pherecles 87
Pherecrates 86
Pherecratium 139
Pheres 52
Phericus 98
Phyax 17
Philamon 83
Philace 61
Philax eodem
Phyla eodem
Philetas 60
Phyleus eodem
Phylete eodem
Phyllidi 121
Phillira 61
Philira eodem
Philoctetes 60
Philos cum suis eodem
Philosophia 20.61
Philosophus 61
Physeter 30
Physis 67
Phlegeton 96
Phlegeus 46
Phlia 22
Phlegis 70
Phlogeus eodem
Phobetor 69
Phoca 70
Phoceus eodem
Photion eodem
Phocis & similia eodem
Phocus eodem
Phora 74
Phœbus 44
Phædorus 45
Phemonoë 50
Phœnicopterus 92
Phonascus 111
Phonos in cōpositis eodē
Photis 75
Phrenesis 94
Phrygium 59
Phrygius eodem
Phronea 18
Phthia 22
Phthiriasis 66
Phthisis 67
Pica 75
Picenum 57
Picus eodem
Pierus 2
Pygargus 59
Pyga 59
Pylades 60
Pierus 22
Pila 60. Pilatus eodem
Pylene 60
Pylene eodem
Pylus, Pilus eodem
Pinarius 84
Pindarus 15
Pipulo, Pipo 64
Pyra 65
Pyralis 66
Pyramis eodem
Pyrata, Pyramis eodem
Pireicus pictor 66
Pirene cum i latino 66
Pyrene cū y græco eod.
Pyrcheus 66
Pyretrum 96
Pyræus 66
Pirites eodem
Pirithous eodem
Piroma eodem
Pyrous 23
Piropus 112
Pyrous 24
Pyrus 64
Pyrum, Pisaurus 65.67
Piside 67
Pistacium 81
Pythagoras 68.82
Pytheleon 68
Pithenor eodem
Pitheus eodem
Pythias 68
Pytilisma eodem
Pychius eodem
Python eodem
Pituita 68.108
Plaga 35
Plagarius 35
Plagium eodem
Planus 37
Platea 17.41
Platea eodem
Plato 41
Pleione 112
Pleias 22
Plerique 54
Pleuresis 94
Plisthenes 68
Ploxemon 90
Plias 22
Plutarchus 80
Poculum 80
Podagra 82
Podalirius 106
Poderis 92
Poeas 18
Pæne 50
Pæcile 46
Pæmenis 91
Poësis 94
Poëtæ antiquissimi 1
Poëtæ rudiori seculo 1

Polemius 90
Polemos eodem
Polydamas 70
Polygiton 508
Polymitus 107
Polymnea 14.22
Polymnia 22
Polynices 98
Polypus 70
Polites 108
Polum 23
Pometij 96
Pompeius 15
Popanum 74
Popeanum 73
Popea 73
Poples eodem
Populus eodem
Porsena 91
Portulaca 81
Poscis 127
Posidei populi 100
Posides spadonis nomen 93
Possessiua in eus 18
Possessiua in eus & in eius 19
Possessiua in ons 24
Postea 19
Posticus 98
Postridie 100
Posthumus 104
Potitus 108
Poto 75
Prason 40
Prauus 43
Praxiteles 88
Praesillaba 14
Praecox 14.32
Praefoco 69
Praepositionum & coniunctionũ accẽtus 115
Praeputium 118
Praester 30
Praestolor 110
Priamides 22
Priapus 54
Pridie 110
Priene 22
Prynnesium 23
Procella 26
Procello eodem
Procio eodem
Procion 70
Procnessos 13
Proco 26
Procopius 70
Procuro 26
Praetus 56
Profano,as 26
Profanus eodem
Profari eodem
Profecto eodem
Professio eodem
Professus eodem
Proficiscor eodem
Profiteor eodem
Profugo eodem
Profugio eodem
Profugium eodem
Profugus eodem
Profundo eodem
Profundus eodem
Progne 15.13
Prognessus eodem
Proin & proinde 11
Proles 71
Proletarij eodem
Prolixius eodem
Prometheus 26.72
Promulus 70
Pronepos 26
Propago nomen eodem
Propago verbum eodem
Propello eodem
Propino eodem
Propontis,is. eodem
Propulso eodem
Propria ferè producuntur 83.103
Propria nomina poni ad placitum 2
Propria producuntur 92
Prosa 74
Prosaedia eodem
Proserpina 74
Proseucha eodem
Prosymna eodem
Prosopon eodem
Prosopos 112
Proteruus 26
Proteus 75
Protesilaus 16
Protogines 75
Prototomi eodem
Proxeneta 49
Psalterium 92
Psilotron 60
Psophis 31.73
Pterelas 89
Ptisana 67
Ptolemaeus 90
Pubes 76
Pudet 17
Pudicus 98
Pugillaris 77
Pugio 3
Pulex 78
Pulydamas 69
Pulypus 78
Pulus eodem
Pumilo vel pumilia & pumulus 78
Pupa eodem
Pupila eodem
Pupillus eodem
Pupula eodem
Pupulus, Pupus eodem
Purpura 117
Pusillus 79
Puttus 80. Puto 80
Putris 79
Putror eodem
Puteo 80
Quadi populi 34
Quadraginta 81
Quadriga 101
Quadrimus 95
Quadro 34
Qualea 36
Quasi 121
Quatenus, Quatinus 42
Quatuor 141
Quae 130
Quercus 54
Queros eodem
Quaero eodem
Quaeso, Quaesiui eodem
Quiris 65
Quotidie 27.141
Quomodo 121
Rabirius 106
Racipalis 105.34
Rapum 38
Rarefacio 88
Rarus 40
Rauidus 43
Rauila, Rauus eodem
Recido, Redduco 25
Rudimiculum 99
Reditus 26
Referunt, Reffecit 25
Refuto 118
Regula, Regulus 46
Rei 15
Reijcio 25
Rellatus eodem
Remedium 87
Remex 48
Remi, Remigius eodem
Remus eodem
Repens 31
Reperit, Repperit 26
Repperiens 26
Repo 51
Repuli, Reppuli 26
Rete, Retro 55.56
Rellatus 25
Rhea 17
Reuulit, Reuulsit 25
Rhanis nympha 37
Rhebas, Rhebas 43
Rheda 45
Rhegium 46
Reare 86
Rhemus 48
Rhetorica 22
Rhidium 59
Rhepaei, Riphaeus 64
Rhaetus, Rhoeteus 56
Rhodus 70
Romulus,a,um 19
Ricimer 30
Ripa 64
Risamori 113
Robertus 68
Rogo, Rogus 70
Romechion 87
Romphea 17
Rosa 75
Rubeo, Rubigo 76
Rubi Rubrica 76.99
Rudens, Rudis 77
Rudie, Rudimus 77

Rudius, Rudo eodem
Rufa, Rugio 77
Rumex, Rupilius 78
Ruspina 95
Rutilus 80.102

S

Interempta 8
Sabbatum 33
Sabbatius 33
Sabinus 32
Saburra 33
Sabura 117
Sabus eodem
Sacrificium 26
Saga 35
Sagina 103
Sais 16
Salamis 83
Salentinum 36
Salix 34
Salpiga 104
Saluber 115
Salum 36
Salustius eodem
Samaria 37
Same, Samos eodem
Sampsacum 81
Sandalium 82
Saperda 38
Sapis, Sapo eod.
Sapphirus 106
Sapphicum 25.135
Sapphicum hendecasyllabum 138
Sapphicum choriam. 36
Sappho 122
Sarcina 95
Sardanapalus 82
Sardinia 103
Sardonyx 34
Sarracum 81
Sarsina 95
Saticulus 99
Satura, Saturea 117
Saturnus 42
Saturnis eodem
Satiro 117
Sano 43
Saxones 29
Scabidus 88
Scæa 17
Scalena 36
Scansio quid sit 9
Scaphion 23
Scatina 103
Scatinus 42
Scaturio 117
Scazon vel iambicũ hipponacticum 136
Scelus 47
Scæna cum suis 50
Scenus 50
Scheda 45
Schœhos cum suis 50
Scilicet 60
Scyllaceum 61
Scyphus 63
Scipio 64
Scinis, Scyros 65
Scythia 67
Scython 68
Scithor 68
Scopas, Scopulus 73
Scopus, Scoria eodem
Scriblita 17.108
Scribo, Scribonius eodẽ.
Scrypulum 64
Scrupulus 78
Scrupus eodem
Sebetus 43
Seclus 44
Saculum eodem
Sedentani, Seditio 45
Sedo eodem
Selibra 47
Semele 89
Semi 48
Semianimis et similia 11
Semiramis 106
Semisopitus 73
Senca 46
Seneca, Senecio 87
Senia, Senio, Senus 49
Sepelio 89
Sephora Sep. 51
Sepia, Sepias eodem
Sepio, Sepum eodem
Sequana 52
Ser 30
Serra 53
Seranus eodem
Serapis, Serapion 84
Seria 53
Seriphos 97
Serius, a, um 54.53
Sertorius 113
Seruilius 102
Seruij laus 2
Seruij erratum eodem
Serum, Serus 53
Sesostris 54
Seuerus 56.92
Sextilis viri nomẽ 102
Sybilus 57
Sibina 95
Sica, Sicania 58
Sicelis, Sicha 58.89
Sicheus 258
Sicilia 58
Siciliquus eodem
Sicyon 22
Sycomorus 113
Syconius 58
Sicubi, Sicut eodem
Serius nomen fluuij 54
Siculus eodem
Sidicini 59
Sidon, Sidonis 30
Sidonius eodem
Sidonius in multis errat 1
Sigerius, Sigeum 59
Signum 13
Syla, Sylenus 60
Siligo 101
Siliqua 105
Syllogismus 109
Sylo 60
Sylea 23
Simethus 62
Simo 61
Simia 62
Similax 31
Similus, Simius 62
Simon 29.62
Symphonia 21
Symposium 114
Symplegas 88
Sympotes 114
Simul 61
Simulachrum 24
Synalæpha 61
Sinapi 84
Sinas 52
Sinæresis 10
Sinæresis in posses. in eus 11
Synhedra 87
Sinæcesis 94
Sinope 112
Sinopeus, Sinopis eod.
Synteresis 94
Sinum 62
Siope 112
Syphax 32
Sypharium 64
Sipho eodem
Siphunculus eodem
Sipus, Siquidem 64
Syracusæ 81
Syracusius 117
Sirius 60 Siser 67
Sisymbrium 67
Sithon, Sithonid 68
Siticula, Siticulosus 99
Slege 46
Smaragdus 40
Smaragdinus 104
Sobarus, Soboles 69
Sacration 22
Soluit 11
Solemus 90
Solemnis, Solers 71
Solæcismus 87
Solor, Solus 71
Solox 46
Sophia 20
Sophistæ vesani 3
Sophopichion 99
Sopniculosus eodem
Sophronius 73
Sophrosyna 95
Sophrosyne 114
Sopio 73
Sora, Soracte 74
Soritæ eodem
Sosia, Sosius 75
Socrates 75
Soter 30.75
Soteria, Sotes 75.92
Spado 34
Speleum 47
Spelunca eodem
Sperchius 32
Sphæra 54
Spica, Spicum 58

Spiculum, Spicus eodem
Spio 23
Splenium 49
Spoletum 71
Spurius 79
Squaleo 36
Squatina 42
Stantyra 106
Stater 30
Statera 92
Statim 42
Statina 87
Statienus 103
Stathius 42
Staturus 28
Staturius 42
Stechas 44
Stelis 47
Stenobœa 18
Stenos 90
Stertinens 103
Steterunt 23
Sthenelus 89
Stimele eodem
Stymphalus 79
Styrax 32.63
Stypa 64
Stipelus 89
Stypendium 64
Stipes, Stypo eodem
Stiria 66
Stlata 42
Stlopus 73
Stoicus 24
Stola 70
Stomachus 27
Storax 32
Strena 49
Strenuus eodem
Strigilis 59
Struma 78
Struthius 89
Studeo 77
Stupa 78
Suasit, Suaue 11
Suauis 43
Suber 76
Subucula eodem
Subula eodem
Subulo eodem
Sucerda 77
Sudes 77
Suetus, Suenus 12
Suffectus 83
Suffecius 87
Suffoco 69
Suffagium 82
Suffragor eodem
Susanna 79
Susurrus eodem

T

Tabe 119
Tabes 33
Tabraca eodem
Tabum eodem
Taygete 16
Taygetus 16.96
Talea 36
Talos eadem
Tamen 37
Tarquinius 103
Taurominium eodem
Tecmessa 14
Teda 45
Tedia eodem
Tegea 17
Tegeticula 99
Tegula 46
Teleboas 47
Teleboæ eodem
Telebous eodem
Telecoon 87
Telegonus 87
Telemachus 90
Telemus 47
Telon eodem
Temetum 49
Tempe 102
Tena 50
Tenarum eodem
Tenthyra 106
Tenarus 50
Tenedos 87
Tenia 50
Tenos 49
Tenuior apud Stathium 41
Tenus 130
Tenuis 11
Tepefacio 88
Tergus 53
Territerunt 28
Teter 56
Tethi 121
Tethyi eodem
Tethys 55.127
Tetra cum suis 55
Tetragonus 111
Tetricus 55
Tetrinnio eodem
Thamos 37
Theano 17
Theanum eodem
Theca 44
Thelaira 106
Theletusa 96
Thema 48
Theodoricus 97
Theodorus 19
Theodosius 11.114
Theotimus 102
Theophorus 112
Theoresis 94
Thera 53
Terapneus 13
Theridamas 53
Thermodon 109
Thero 53
Theron eodem
Thersites 108
Thesis 54
Thessalonica 98
Thetis, Thetys 55
Theton 95
Theumesus 94
Thyeus 22
Thyle 60
Thymele 89
Thymiama 83
Thimum 61
Thiodamas. 22
Thirsagetes 82
Thorax 74
Thorace 34
Thraicius 16
Thrasibulus 116
Thrasymachus 41
Thrasius 40
Thasos eodem
Thrasus eodem
Thucidides 100
Thule 78. Thiara 85
Tybarni 57
Tyberin 56.92
Tybia 57
Tibur 57
Tybicen 27
Tyburnus eodem
Tyrinus 58.104
Ticinum 58
Tilia 60
Timagines 62
Timeus eodem
Timolus 13
Timotheus 19.62
Tinarus, tinea. 63
Tinias, tine eodem
Tiphaia 64.86
Tiphys 64
Tiphoeus & tiphoius
Thiphœus 23
Typhon 64
Tyros 65
Tyras eodem
Tyres eodem
Tyra eodem
Tyriadates 66
Tyresias eodem
Tyrocinium 99
Tisiphone 111
Titan 68
Titaresus 94
Tithonus 68
Titillo eodem
Tityrus eodem
Titimes 103
Tlepolemus 51
Tmolus 113.71
Toga 70
Toloslobogi 109
Tomaculum 72
Tomentum 71
Tome cum suis eodem
Tomyris eodem
Tomos 72
Tomus eodem
Tophus 73. Tomi 72
Toranius 70
Torcular 116
Torini 104
Totus 75. Trabea 10
Trabigilus 53
Trachin 34
Tragula 53
Transpositio 115

Trebarius 86
Trebia 43
Trebula eodem
Tribulum 57
Trica 58
Trichora 113
Thais 16 Thalia 22
Thales 35 Tricies 58
Triceni eodem
Triclinium 104
Trieteris 82
Trigonus 111
Triginta 60
Trochaicum alcmanicum 139
Triochala 109
Triphylis 102
Triptolemus 85
Triquetra 96
Trisseca 84
Trinicus 69.99
Troas 23
Trochaicum archilo. 137
Troezen 56
Troia 24
Troiades 81
Troilus 24
Tropis 73
Trophium 23
Trucido 76
Trudes 77
Trutina 95 Tuber 76
Tuder, Tudito 77
Tugurium 77.117
Tulerunt 28
Tumet 122
Tutemet eodem
Tuticanus 80
Tunica 78
Tutius 80 Turia 80
V Liquidum 11
V & B in vltimis (109
Vasillum 24
Vacillo 34
Vaccinium eodem
Vacia eodem
Vaciensis eodem
Vacisio eodem
Vagedrusa 88
Vagesus 94
Vagina 35
Vagio eodem
Vaicus 99 Valaci 81
Valedico 120
Valerius 92
Valerus eodem
Valetudo 108
Valitudo eodem
Varicus 32 Varix 40
Vasidius 41
Vates 42
Vaticanus 99
Vatinessa 42
Vbicunq;, Vbiq; 27
Ve 130 Vecbires 106
Vecors 44
Vectidius 100
Venantius 16
Vectigal 101
Veget us 96
Vehemens 90
Velabrum 47
Velim 47
Veliternus 108
Velicer 48
Velut 47 Vena 49
Veneficus 88
Veneo 50
Venetus 96
Venilia 102
Venor 49
Vensica 99
Venucula 49
Venusinus 117
Vepicus 99
Vepres 51
Verecundus 87
Veredus 52
Vergili in vocatiuo 115
Versus 4 Verona 52
Vesagus 54
Veseris eodem
Vesunius eodem
Vestigo 130
Vesulus 54
Vesuuius eodem
Vibex 31.57
Vibidius, Vibius 57
Viburnum 54
Vicinus 58
Vicus eodem
Video & similia 124
Video, Viduus 59
Victus 96
Viginti 60
Vindelici 69
Vindemia 89
Vindemitor eodem
Viridalius 85
Vis 127 Visellius 67
Visurgis eodem
Vitelliani eodem
Vitellus eodem
Vitellius eodem
Vitia carminum 9
Viticula 99
Vitium 67
Vitrum eodem
Vitulus eodem
Vligo 78
Vlius eodem
Vlcra 119
Vmbilicus 99
Vnedo 88
Vocatiuus tertia 121
Vogesus 70
Volucris 115
Volup 19
Volusius 117
Volusus eodem
Volux 2
Vonianus 71
Vomica eodem
Vomo eodem
Voraptus 74
Votienus 75
Vpilio 73.78
Vpupa 78
Vrania 20
Vrame eodem
Vstica 99
Vter 79 Vtor 80
Vulturius 117
¶ Xanto 121
Xenium 49
Xenodochium 23
Xenos 49
Xerampelina 89
Xeros cum suis 53
¶ Y i diphthongus in paucis inuenitur 19
¶ Zacharias 34
Zalates 86
Zama 37
Zebedaeus 19.43
Zenon 50
Zythus 68
Zodiacus 70
Zodoora 85
Zoilus 24

ΤΕΛΟΣ